SCHRÖDINGER'in KEDİSİ [RÜYA] ALEV ALATLI

Türkçe Edebiyat 120

Rüya

(Schrödinger'in Kedisi - II. Kitap)

Alev Alatlı

Editör: Sırma Koksal

Kapak tasarım: Utku Lomlu

Dizgi: Bahar Kuru

©2001, Alev Alatlı

© 2007; bu kitabın tüm yayın hakları Everest Yayınları'na aittir.

1-6. Basım: 2001, Alfa Yayınları

7. Basım: Mart 2007, Everest Yayınları

ISBN: 975 - 289 - 362 – 7

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık

Tel: (0212) 674 97 23

Fax: (0212) 674 97 29

EVEREST YAYINLARI
Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (212) 513 34 20-21 Fax: (212) 512 33 76
Genel Dağıtım: Alfa, Tel: (212) 511 53 03 Fax: (212) 519 33 00

Everest, Alfa Yayınları'nın tescilli markasıdır.

Bu kitap Eril Ruhlara ithaf edilmiştir.
Hakkını helâl et, Sevgilim.

Yeryüzünden silinmemiz gerekiyorsa silinelim
ama haysiyetimizi koruyarak, zarafetle
ve yitirmeksizin mizah duygumuzu külliyen.

inanan insanlar daha uzun yaşarlar
inanan uluslar yaşayakalırlar.
Sakin olmakta fayda vardır,
dinlemeyi mümkün kılar.
Felâketlere takılıp kalmayın
ve asla vazgeçmeyin öğrenmekten.

Evrensel dolandırıcılığın hüküm sürdüğü
zamanda, gerçeği söylemek devrimciliktir.

George Orwell

Edebiyat muhbirliktir.

Frédéric Beigbeder

Dünyaya dair olup da, yüzde yüz doğru
ya da yüzde yüz yanlış olduğu kanıtlanmış
tek bir olgu yoktur; felâket dahil.

RÜYA

SCHRÖDİNGER'İN KEDİSİ II. KİTAP

Birinci Bölüm
KUTSAL KOORDİNATLAR

ÖNÜM, ARKAM, SAĞIM, SOLUM, SOBE

1

"Bir *bin*..." sessizlik...

"iki *bin*..." kraterlerin sessizliği...

"üç *bin*... "mutlak sessizlik...

"... dört *bin*, beş *bin*, altı *bin*" altı saniye... on saniye... bekledi, tekrar dinledi. Hayır, kendi nefesini bile duyamıyordu!

Gözlerini açmayı denedi. Kirpikleri zorlukla aralandı. Baktı, uzaklarda, tanyerinde, parmak uçları, çeşmibülbül bir ufukla iç içe, mavinin çoktan unuttuğu bir tonda, gökyakut, patlıyorlardı. Yeni bir açmazın beklentisiyle sıkıldı.

"Aaahh!"

Gözlerini yumdu, üç saniye daha saydı,

"On üç *bin* on dört *bin*, on beş *bin*..."

Yeniden baktığında parmak uçları hâlâ orada, ufuktaydılar. Bakışlarını kolu boyunca geri alırken, inceden başlayan bir sancı hareketlendi, hızlandı, mafsal oldu, karıncalanan kolunu omzuna bağladı, başına işaret etti. Başı, sağ omzunun üstündeydi, çenesinin altındaki de öbür eli. Gözleri bu defa istemsiz açıldılar.

Tekrar başladı: "Bir bin, iki bin..." Göğsünün altındaki sertliği hissetti. İleti ışık hızıyla indi, baldırlarını buldu, topuklarına geçti. İmre Kadızade, ayak parmaklarını kıpırdattı. Beyninin emirlerine uyduklarına sevindi.

Durumu gözden geçirdi: Sağ kolu ileri, ufka doğru uzanmış,
başı omzunun üstünde, "üç *bin*..."
yüzükoyun yerdeydi, "dört *bin*..."
göğsünün altındaki taşa bakılırsa çıplak toprağın üzerinde,
"beş *bin*..."
sessizliğe bakılırsa yapayalnız!
"Yedi *bin*, sekiz *bin*, on *bin*... Haydi, İmrecim! Topla kendini!"

2

Elini ufuktan çekti, bir parça mavi yapışmıştı, parmaklarıyla beraber geldi. Ufuk atomlarını yere, toprağa sildi. Maviye boyanan toprak zerrecikleri alacakaranlıkta donuk donuk parladılar.

Kalktı, dizlerinin üzerine oturdu. Temiz eliyle gözlerini ovuşturdu, etrafına baktı. Tekrar baktı. İnanamayarak baktı, zira ufuk, etrafında çepeçevre dönen, pergelle çizilmiş kadar muntazam, billur bir çember görünümündeydi. Ne bir dağ, ne bir tepe, ne de bir ağaç silueti bu çemberi bozuyordu.

Başını kaldırdı, gevrek şubat gecelerinin lacivert safirden oyulmuş gibi duran o harikulade gökyüzü!

"Önüm Güney, arkam Kuzey, solum Doğu, sağım Batı, sobe!"

3

Karşısında, Güney ufkunda, sonsuz Eridanus Irmağı'nın kıyısında, az önce parmaklarını bulduğu yerin biraz üstünde, göksel avcıların en cebbarı Orion, menekşe mavisi ışıklar saçan üç gökyakuttan, El-Nitak, El-Nilam ve Mıntıka'dan örülü kemerinden gaz bulutlarına dövdürdüğü yüz ışık yılı büyüklüğündeki kılıcı Büyük Nebula'yı sarkıtmış, avlanıyordu. Asumanın en göz kamaştırıcı yıldızlarından olan soğuk süperdev, kızıl El-Menkib, Büyük Avcı'nın sol omzuna yerleşmişti. Sağ dizinin yanında mavi süperdev Rigel parlıyordu. Orion'un iki sadık köpeği, Canis Major'la Canis Minör, yüz milyar yıldızın dokuz trilyon kilometre aktığı Samanyolu'nun iki kıyısında, gözleri Büyük Avcı'nın üzerine doğrulttuğu oktan habersiz Arabacı Augira'nın alfa yıldızı ve çok sevgili oğlağı Capella'yı seyreden Boğa'ya dikili, efendilerinin saldırı emrini bekliyorlardı. Şahane Capella'nın Güneş'ten biri elli, diğeri seksen kez daha parlak iki-bileşkeninin çekirdeklerindeki hidrojen füzyonu durmuştu. Capella, ölüyordu. Dev Aldebaran, Boğa Taurus'un gözü, etrafını saran Hyades kümesinin birkaç yüz yıldızının arasından ateş kırmızısı ışıklar çakıyordu. Kuzey Göğü'nün paha biçilmez gerdanlığı Ikd-ı Süreyya'nın yedi kandilinin en güzeli, Büyük Avcı Orion'un aşkını reddeden Merope'nin ardına saklandığı yıldız ışıklarının toz bulutlarından yansıyan incecik ülgerleri tozpembeydi. Boğa Taurus, Atlas'ın bu sevgili kızını kız kardeşleriyle birlikte içine almış, dört yüz on beş ışık yılı derinlikte, Alcyone'un eteklerinde, koruyordu. Güçlü Alcyone, Güneş'ten on kez büyük, bin kez daha parlaktı ama hidrojen yakıtını dur durak bilmeyen nükleer patlamalarla hızla tüketiyordu. Güneş'in dört buçuk milyar yıllık ömrüne karşı sadece seksen milyonluk ömrü kalmıştı. Jüpiter'in kahraman oğlu Perse'nin alfa yıldızı F5 süperdev El-Cenib, sol koluyla sıkı sıkı sardığı güzel Capella'yı semaların en güvenilir takımyıldızı, Polaris'in koruyucu meleği Küçük Ayı'ya yetiştirmek için acele eden Arabacı Augira'nın yolunu aydınlatırken, Boğa Taurus, Kuzey Radyantını ateşledi, saniyede

yetmiş iki kilometre hızla fırlayan gelin teli inceliğinde ışık çizgileri, Tauridsler, kadının başına, omuzlarına yağdılar.

"Ne oluyor?" diye fısıldadı, İmre Kadızade, kirpiklerinde biriken göktaşlarını silkeleyerek. "Ne oluyor? Neden oluyor?"

4

Toynakları Samanyolu'na gömülü sessizce bekleyen Zürafa Camelopardalis, Küçük Ayı'ya dayadığı zarif boynunu belli belirsiz kıpırdattı, komşusu Andromeda'nın annesi, Habeşistan'ın kendini beğenmiş Kraliçesi Cassiopeia'nın oturduğu koltuğu Batı istikametinde hafifçe ittirdi. Muhteşem Cassiopeia'nın karşısında sol ayağını Kuzey Gök Kutbu'na dayamış dikilen kocası Kral Cepheus, eşini izledi. Gök Cisimleri arasında Uzay Feneri olarak tanınan alfa yıldızı Celpheid'le birlikte Batı'ya kaydılar. Kral Cepheus'un hareketi Ejderha'yı uyardı. Ejderha Draco, kuyruğu ile iki ayıdan büyük olanına işaret verdi. Büyük Ayı, Ursa Major, Batı'ya yönelirken önündeki Vaşak'ı kovaladı. Vaşak Lynx, Arabacı'nın arkasına takıldı. Arabacı'nın kılavuz seçtiği yiğit Perse, kendisini kolları açık bekleyen eşi Prenses Andromeda'ya yürüdü. Ünlü sarmal galaksi M 31'in görkemli sahibesi güzeller güzeli Andromeda, en sevdiği yıldızı üç gezegenli Upsilon Andromeda'yı, onun ardından beta yıldızı iki-bileşkenli Miraç'ı, üçlü El Mah'ı, Sirrah'ı toparladı, ayaklarının dibindeki Kertenkele'yi Herkül ailesinin kıymetli takımyıldızı Kuğu Cygnus'a değecek şekilde hafifçe Batı'ya doğru itti. Kuyruğu Kuzey Semaları'nın en parlak yıldızı Deneb, göğüs kemiği çiftbileşkenli Sadr, gagası turuncu El Bire olan Kuğu Cygnus geniş kanatlarını açtı, görkemli Kuzey Haçı'nı sergiledi. Kuzey Haçı, Batı istikametinde eğildi, Orfe'nin çalgısı Lir'in tellerine değdi, asumanın beşinci parlak yıldızı Vega bembeyaz ışıdı, kaydı, Herkül'ün sırtını aydınlattı. Girit Kralı Minos'un kızı Ariadne'nin tacı, Corona Borealis, Herkül'ün önündeydi. Herkül, Batı'ya kayarken Kuzey Tacı'nı Çoban Bootes'a itti. Çoban, gri tazıları

Canes Venatici'yi topladı, Küçük Aslan, Leo Minor'un ardından Yengeç'in takımyıldızı Cancer'a doğru seğirtti. Cancer'in önündeki İkizler'in arasından görünen tekboynuzlu Monoceros'un birbirlerinin etrafında dönen Güneş'ten elli beş defa daha büyük iki mavi devi, Koç Aries'in baş elemanları Sheratan ve Hamal'la parlaklıkta yarışırlarken, Balıklar, Zeus'un kanatlı atı Feresiekber Pegasus'un ayaklarının altından koşuşturdular. Fırat Nehri'nin sularını yardılar, Babilonya Tanrıçası Atagaris'in içinde saklandığı yumurtayı Batı kıyısına yuvarladılar. Oğlak Capricornus'un dört yıldızı El-Cedi, Debili, Naşire, Deneb kaydılar, Kanatlıat Pegasus'un küçük kardeşi Equuleus'u Batı'ya ittiler. Tay Equuleus, Yunus Delphinus'u yerinden oynattı. Delphinus, Kartal Equila'yi hareketlendirdi, Yılan Serpens'e doğru kaydırdı. Yılan'ın hareketini fark eden Mısır Kraliçesi Berenice, saçlarını Batı'ya doğru salladı, Büyük Avcı Orion'un av köpeklerinden küçüğü Canis Minör, Kraliçe Berenice'in gösterdiği doğrultuda kaydı, gözlerini bir kez daha Boğa Taurus'a çevirdi. Ve bir kez daha ateş kırmızısı ışıklar çakan gözünü Kadızade'ye dikti, ufuk turunu tamamlayıp karşısına yerleşen Boğa Taurus.

Kadın, bakışlarını Aldebaran'dan kaçırdı, üstüne kapanmış duran güneşsiz ve aysız lacivert gök kubbenin merkezinde, başının tam üzerinde konuşlanmış süperdev Polaris'te yoğunlaştı. Çift-bileşkenli Polaris, Küçük Ayı'nın kuyruğunun son yıldızıydı. Ayıcık, Ursa Minör, kuyruğunun ucunu Polaris'e raptetmiş etrafında dönerken takımyıldızları arkalarından itiyor, Kadızade'nin önünden geçmelerini sağlıyordu. Kesintisiz bir dönme hareketinden çok burçların kadını bir an selamlayıp, yollarına devam ettikleri bir resmigeçide benziyordu gördükleri.

"ONARIMCILAR'ın marifeti bu," diye söylendi, "Bu göksel cümbüş, ONARIMCILAR'ın marifeti. Takımyıldızların etrafında döndükleri bir dünyaya yerleştirildim. Kutup Yıldızımın tam tepemde olduğuna bakılırsa, Demirkazık da ben oluyorum." İki saniye saydı,

"Bütün bunlar, sizin marifetiniz!"

5

Gözlerini kendisini çepeçevre saran billur ufuk çizgisine dikti.

"Sen de Gökküre'nin Ekvatoru olmalısın," diye seslendi, "Göksel Ekvator çizgisi bu, öyle değil mi, Paşam? Aşağıya bakarsam güney yarıkürenin takımyıldızlarını görürüm!"

Dizlerinin üzerinde iki adım attı, üzerinde oturduğu dev bir tabağa benzeyen platformun kıyısına geldi, eğildi, aşağı baktı. Büyük Avcı Orion'un Göksel Ekvator'un güneyine sarktığını gördü. Tavşan Lepus, Orion'un ayaklarının altında, Ressam Pictor'un omzundaki Güvercin Columbo'nun üstündeydi. Kılıçbalığı Dorado, Masa ile Pictor'un arasındaydı. Masa, Gökküre'nin Güney Kutbu'nu sarmalayan Octans'ı destekliyordu. Polaris'in Güney'deki karşılığı kimdir diye araştırırken Göksel Ekvator'un Kuzeybatısından yükselen Jüpiter'in yüz kıratlık bir gökyakut kadar delici ve delirtici menekşe mavisi ışıkları gözlerini kamaştırdı.

Jüpiter yükseldi, büyüdü, büyüdü, Dünya'dan bin üç yüz kat daha büyüdü, saniyeler içinde Batı ufkunun hemen tamamını kapattı. Kendi etrafında çılgın bir hızla dönüyor, atmosferinin üst tabakasını oluşturan Hidrojen tabakasının altında kalan bulutları öfkeyle savuruyordu. Kırmızı, sarı, turuncu renkler saçarak girdaplanan bulutların arasından dev gezegenin tümünü kaplayan sıvı Hidrojen okyanusunun yakamozları pırıldıyorlardı. Atmosferinin üst tabakası eksi iki yüz elli dereceydi, Büyük Kırmızı Leke'nin ışınları bu tabakaya vurdukça kıvılcımlanıyor, kadının gözlerini alıyorlardı. Europa'yı, sonra arkalarından milyonlarca küçüklü büyüklü uyduyu sürükleyerek gelen kız kardeşleri Ganimede ve Callistro'yu zar zor seçti. Galileo'nun uyduları yaklaştılar, Efendi Babalarının çevresinde muhteşem bir kuşak oluşturdular, dönmeye koyuldular.

"îsmi sübhanı virdin mi var..."

Bedeniyle semanın bu en şaşaalı gezegeni ile arasında tek bir uydunun kaldığını fark eden Kadızade, dikkatini üzerinde diz çöktüğü platforma yöneltti, toprağın kızıla dönüşmüş olduğunu gördü. Sağ yanında kraterinden incecik bir dumanın hâlâ tüttüğü bir volkan oluşmuştu. Volkanın az berisindeki kükürtdioksit tepecikleri Jüpiter'in rengârenk bulutlarını yansıtıyorlardı. Kadın büyülenmiş seyrederken, dizlerinin altındaki platformun

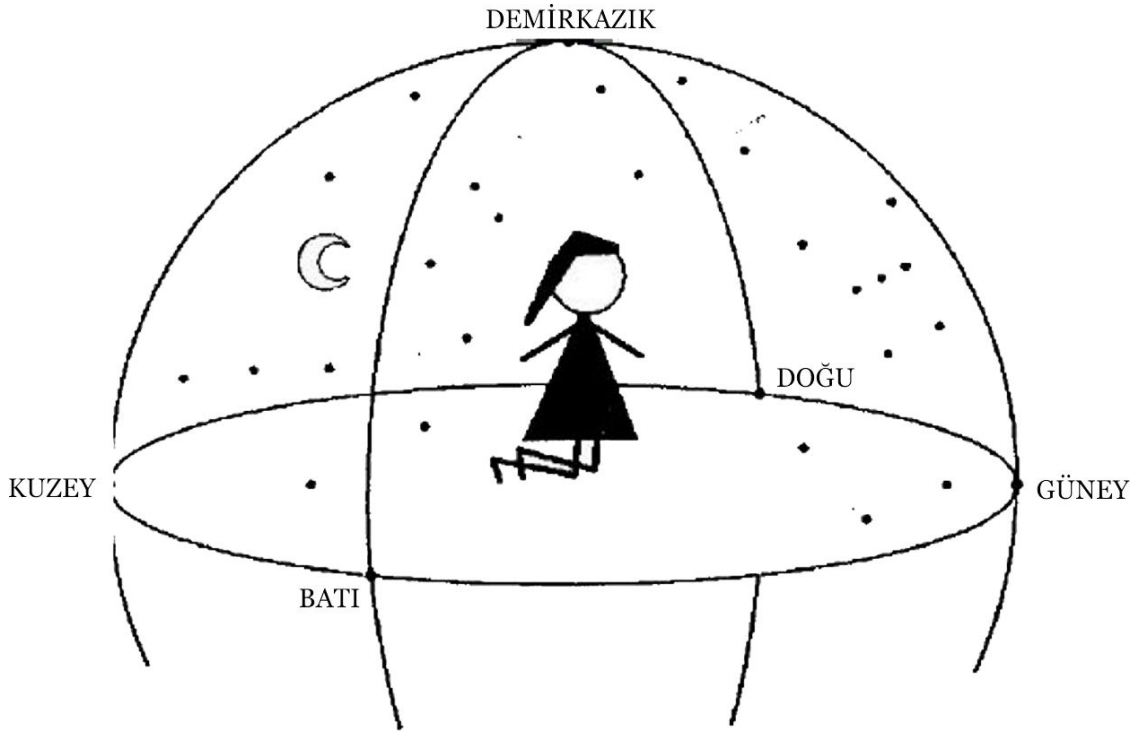

belli belirsiz kıpırdandığını, muhteşem gezegenin etrafında dönmek üzere Europa'nın ardından kaydığını hissetti.

"İo!" dedi, platformu tanıyarak ve toprağı hafifçe okşayarak,

"İo! Seni tanıyorum, sen Hera'nın şerrinden korunmak için kendisini Sarayburnu'ndan atan kızsın! Boğaz'ın sularına saklanmıştın, doğru mu?"

Volkan Masubi, ufak bir toz bulutu saldı, kadın aynı anda bu toz bulutunu yanılmadığının işareti saydı,

"Şimdi de Gaia hipotezi, öyle mi Paşam?" dedi, yüksek sesle iç geçirerek, "Homeostatis. İo ve ben, tek ve aynı hücrenin sembiyotik parçaları olarak işbirliği içindeyiz. Bunu mu anlatmaya çalışıyorsunuz?" Derken, anımsadı!

Çocukluğundan kalma bir rüyanın çeşitlemesiydi bu. Çankırı'da, ılıca havuzuna su kabağı ile girdiği günlerden mülhem bir rüya! Sıklıkla gördüğü bu en sevdiği rüyasında, tek kişilik gezegenini karnının altına alır, uzayda gezintiye çıkardı. Bir defasında Cumhuriyet gazetesinde resmini gördüğü Halley Kuyrukluyıldızı ile yarışmaya kalkmıştı. Diğer bir seferinde de Zühal'in halkalarından birini ödünç alıp hula-hup çevirmeye... Çocukluk arkadaşı Zühal'in kir pas içindeki sevimli yüzü gözlerinin önünde canlandı. Arkadaşının adaşı halkalı gezegen Satürn'ü görmek için bakındı, Koç Aries'in arkasından on sekiz uydusunun refakatinde baş verdiğini gördü. Jüpiter'den küçük, dünyadan yedi yüz elli defa daha büyük, sudan hafif Satürn sıvı ve gazlardan oluşmuştu. Ödünç alıp oynamayı düşlediği halkası, altmış bin kilometre genişliğinde buz parçacıklarından oluşan bir kuşaktı. Kadın, İblis'i semalardan kovmak için fırlatılan bir kaya parçası olduğu telkin edilen günlerini hatırladı.

Satürn, Kadızade'nin ona bakmasını bekliyormuş gibi hareketlendi, kendi etrafında bir topaç gibi dönerek yükseldi, ardına saklandığı kristalize amonyak ve metan bulutlarının zehrini saatte bin yüz yirmi kilometre hızla savurdu. Savrulan zehrin gezegenin en büyük uydusu Titan'ın atmosferine bulaşacağını düşünen Kadızade, bir an için korktuğunu hissetti. Gülümsedi, çocukluğuna döndü. O zamanlar, kendi özel gezegeninin onu zehirli gazlardan, karadeliklerin içine düşmekten koruyacağından tamamiyle emin olduğunu hatırladı. Samanyolu'nun üzerinden bir yabankazının zarafetiyle süzülürlerken, gezegeniyle birlikte özgürlük ve aşk şarkıları söylerlerdi,

"*Benim gönlüm sarhoştur, yıldızların altında*!.."

7

Gözlerimiz yıldızlarda demişlerdi, Doğu'dan gelen Kâhinler, iki bin otuz beş yıl önce bir kış günü gördüklerinde Jüpiter'in peşinden giden Satürn'ün ona yetiştiğini ve görülmedik büyüklükte ve alışılmadık parlaklıkta yeni bir yıldız oluştuğunu ki, o sanal yıldız müjdelemişti doğumunu Hazreti İsa'nın, Beytüllâhim'de!

M. D. Arşivlerinden: İÖ MM

8

Resullerin rehberi müstesna Venüs, güneş ışıklarının yüzde altmış beşini yansıtan yoğun atmosferini sarınmış olduğu halde Uranus'a yetişti, Neptün'ü arkasında bıraktı, aralarında bir derecenin onda biri kalıncaya kadar Jüpiter'e yaklaştı, ışığını ışığına kattı, semaların en gözalıcı birlikteliğini gerçekleştirdi.

Henüz bir günlüktü, gencecikti, incecikti ama çiftin az aşağısında beliren Hilâl, Venüs'ü gölgeledi, Jüpiter'in ışığını boğdu. İmre Kadızade, kendisini çocukluğunda yaptığı gibi gözlerini yumup dilek tutmak üzereyken yakaladı, küçük bir kahkaha attı,

"Anladım!" dedi neşeyle, "Siz beni Gökyüzü ile barıştırmaya çalışıyorsunuz! Siz ONARIMCILAR beni Ezeli ve Ebedi Gerçek'le barıştırmaya çalışıyorsunuz! *Benim gönlüm sarhoştur, yıldızların altında*!.."

KÂİNATIN POYRASI

1

Yüce-ve-Muhteşem-Gök'ün-Parlak-Ruhu Amaterasu-omikami, açık avuçlarını göğsünde birleştirdi, aşağıda dizlerinin üzerine çökmüş oturan Kadızade'yi zarif bir baş hareketiyle selamladı. Döndü, Göksel Ruhlar Divanı Kami'yi, Kyuşu Adası'nın Honşu Adası'na sokulduğu İamato topraklarının semalarında toplanmaya çağırdı.

Kadızade, başta Corona Borealis, Gökküre'nin kuzey yarısının tüm soylu takımyıldızlarının ve gezegenlerinin Güneş Tanrıçası'nın emrine uymalarını, Büyük Okyanus'a doğru kayıp otağ kurmalarını izledi. Japon Denizi gündüz gibi aydınlandı, iyi huylu dilbalıkları Kami üyelerini selamlamak üzere su yüzüne çıktılar.

Amaterasu-omikami, Kami'ye yeryüzünde bir hanedan başlatmaya karar verdiğini bildirdi. Göksel Ruhlar Divanı, Güneş Tanrıçası'nın kararını coşkuyla karşıladı. Yıldızlar gök- taşlarını ateşlediler, Japon Adaları'nın üzerinde havai krizantemler oluşturdular. Havai krizantemler, Amaterasu-omikami'nin torunu, Güneş'in Veliahdı Prens Ninici-no-mikoto'yu kucakladılar, Kyuşu Adası'nın en yüce dağı Takaçiko'ya indirdiler.

Güneş Tanrıçası'nın torunu için seçtiği ölümlü gelin, Fuji-yama'da ikamet eden Kono-hana-sakuyahime-no-mikoto'ydu. Prens Ninici, Bahar-Çiçeklerini-Açtıran-Genç-Kız'la Takaçiko Dağı'nın doruğunda sevişti. Gökyüzü, Yeryüzü'nü dölledi, Japonya'nın ilk ölümlü İmparatoru Jimmu Tenno, Honşu Adası'nın Nara Havzası'nda doğdu.

2

İmparator Jimmu Tenno, Kadızade'nin gözlerinin önünde büyüdü, delikanlı oldu. Hinomaru, beyaz pirinç tarlalarının üstünde yükselen Kırmızı Güneş'in suretiydi. Güneş Tanrıçası Hanedanı'nın sancağını, göndere torunu bizzat çekti.

İmre Kadızade, beyaz pirinç tarlalarının üstünde yükselen Kırmızı Güneş'i Amerika'nın Pasifik Filosu'nu Pearl Harbour'da sulara gömen savaş gemilerinde dalgalanırken gördü. Batı Semaları'nda beliren kami-kaze uçaklarının yüreklerine de işlenmişti. Böylece gösteriyorlardı dosta düşmana, kami-kaze pilotları, fedaileri olduklarını ve emirlerini yerine getirdiklerini Göksel Ruhlar Divanı Kami'nin!

"Daha neler!" diye inledi, kadın, "Daha neler!" Gözlerini yumdu.

3

"Bir *bin*... iki *bin*... üç *bin*..."

Ne zamandır orada olduğunu kestiremediği belli belirsiz bir temas hissediyordu. Uyandı, kolunu hafif hafif sarsan pembe mercimek tırnaklı ufacık eli gördü. Kürdan parmakların sahibini araştırdı. Beş-altı yaşlarında, elmas gözlü bir oğlan çocuğuydu, "Uyandın işte!.." diye sevindi, gözleri daha bir parıldadı.

Çocuğun gözleri, Kadızade'nin gözlerini aldı. Yüreğinin çarpıntısını bastırmaya çalışırken, Elmas Gözlü Çocuk teklifsizce uzandı, kadının alnına düşmüş bir tutam saçını aldı, yerine usulca yerleştirdi. Yanaştı, küçük terli avuçlarıyla saçları şakaklarından omuzlarına kadar sıvazladı, kaçak telleri düzeltti, nefesinin taze badem kokusu Kadızade'nin burnuna geldi. İşini bitiren çocuk geriye çekildi, gözlerini kıstı, kreasyonunu inceledi, "Böyle daha güzel oldu!" diye bildirdi. "Bu taraftan," diye sekti, Batı'yı göstererek.

4

Kadızade, çocuğa kim olduğunu, nereden çıktığını sormaması gerektiğini biliyordu, ardından seğirtmekle yetindi. Saniyeler içinde kadının zaman tüneline ilişkin tasavvurlarını doğrulatan bir susaya girdiler. Gökyüzü adım başı şekil değiştirdi, renkten renge girdi. Yolun iki yanında koşuşan resimler, devedikenlerinden trabzonhurmalarına, incir ağaçlarından karpuz bostanlarına kadar zihninde bitki başlığı altında sıralanmış ne kadar tür varsa sergilediler. Dağlar, ovalar, göller, ırmaklar, engebe namı altındaki tüm şekilleri yeryüzünün, ayaklarının altında yayıldı. Güneş doğdu, güneş battı, takımyıldızlar ve gezegenler Demirkazık'ı defalarca tavaf ettiler. Çocuk nihayet durdurduğunda zamanın, Songhua Vadisi'ndeydiler.

"Batı'nın Kralı Mo," dedi, Elmas Gözlü Çocuk, kaşlarını çatmış Doğu semalarında yükselen Hilal'i izleyen altın giysileri içindeki muhteşem Çinli'yi işaret ederek, "Kutsal Yönleri koruyan Göksel Krallardan İkincisi."

"Kutsal yönler?"

"Güney, Kuzey, Doğu, Batı!" dedi çocuk, "Sobe!"

"Sobe."

"Sobe," dedi, kadın 'Uzakları-Gözleyen-Mo'nun elindeki mavi mızrağa yoğunlaşmış, mızrağın üzerine işlenmiş "toprak, su, ateş, rüzgâr" kelimelerinin anlamını çözmeye çalışıyordu.

5

Batı'nın Kralı, Tang Hanedanı'nın vârisi Hsuan-tsung'un önüne geçti, mavi mızrağını Göksel Çinlilerin düşmanı Kara-hıtaylar'a doğru sallamaya başladı.

"Kara fırtınayı çağırıyor," diye açıkladı Elmas Gözlü Çocuk, "Batının Kralı Mo, mavi mızrağını salladığında kara fırtına çıkar. Kara fırtına, binlerce ok, on binlerce ateş yılanı getirir, düşmanlarının üzerlerine yığar."

"Düşman kim?" diye sordu, Kadızade.

"Karahitay cengâverleri," dedi çocuk, gözü Göksel Kral'ın üstünde, "Birazdan Songhua Vadisi kanla dolacak."

Kadının gönlü bulandı, "Ama bu çok kötü!" dedi, "Bir şeyler yapamaz mısın?"

Elmas Gözlü Çocuk, başını Ezeli ve Ebedi Mavi'ye kaldırdı, Göksel Ruhlar Divanı'nı arandı. Japon Denizi'nin üzerinden Cong-cin tarikiyle Batı'ya kaymış, Karahitay topraklarının semalarında toplaşmış olduklarını gördü. Bir süre inceledi,

"Divan üyeleri gezegenler ve yıldızlar, Batı'nın Kralı'nı kınamaya hazırlanıyorlar," diye bildirdi, "Çünkü Karahitaylar'ın kağanı An Lu Şan'ın annesini karnına değen bir güneş ışığı döllemişti. Kağan An Lu Şan, Güneşin Oğlu'dur, Batı'nın Kralı Mo ise bir alt-tanrı. Alt-tanrıların Güneşin Oğlu'na karşı savaşmaları Gökyüzü'nün Yasa'sına aykırıdır."

"Anlıyorum," dedi İmre Kadızade.

"Dinle!" dedi çocuk, elini arkasına koyduğu kulağını Gökyüzü'ne doğrultarak, "Dinle, bak! Göksel Ruhlar, Mo'yu terbiye etmeye karar verdiler! Yıldızlar ve gezegenler, yardımı kesecekler! Kami, Göksel Çinlilere sırtını döndü, onları yenilgiye terk etti!"

6

Kadızade, Kami'nin yeniden hareketlendiğini, Tibet Platosu'nun derinliklerine doğru kayarken yolunun üzerindeki Karanlık Dağlar'ı aydınlattığını gördü. Karanlık Dağlar, kuzeyde, Uygur ülkesi semalarında oluştuğunu fark ettikleri Bulut'un hasretiyle titrediler, izleyen deprem, kuşları havalandırdı. Bulut, yaklaştıkça büyüdü, büyüdükçe yaklaştı, geldi, Lhabab Ri Tepesi'nin zirvesine dev bir su damlası bıraktı.

"Göksel meni, Lhabab Ri tepesini dölledi," dedi Elmas Gözlü Çocuk,

"Dünyanın Merkezi, Gökyüzü'nden hamile kaldı, Tibet'in ilk kralı Semanın-Altındaki-Her Şeyin-Efendisi Niyatri Tsenpo'yu doğurdu."

Lhabab Ri Tepesi'nin yerinden kalkmasını, Göksel-Ruhların-Oğlu'nun önünde defalarca secde etmesini seyretti kadın. Ağaçlar, Kral Tsenpo'yu görmeye koştular. Pınarlar sevinçle guruldadılar. Kayalar ve taşlar saygıyla selam durdular. Yarlung Zangbo Vadisi, dünyanın ilk buğday hasatını vermeye durdu. Göksel Ruhlar Divanı, Mançurya'ya doğru yola çıkmadan önce ekini kutsadı, Hulun Gölü'nün üzerinden Çin Seddi'ne doğru yola çıktılar.

7

İmre Kadızade, uçsuz bucaksız toprakları ısıtan kızıl Güneş'in aniden batmasına, Büyük Duvar'dan Baykal'a uzanan avlakların zifiri karanlığa gömülmesine tanıklık etti. Koyu karanlığın ren geyiklerini yuttuğunu gör-

dü, Hiungnu İmparatorluğu'nun yabgusu Teoman'ın büyük oğlu Mete'nin bastığı yeri göremez, avını seçemez hale gelişini seyretti.

Göksel Ruhlar, Mete semaların gücünü teslim edinceye kadar karanlığı sürdürdüler. Büyüklenmekten vazgeçtiğine ikna olduklarında, Hun Ülkesini güneşten de aydan da daha parlak bir ışıkla aydınlattılar. Kadın, ışık topunun süzülerek yere indiğini, yüzündeki ateş beninden ışıklar saçan çift-bileşkenli süperdev Polaris'in çıktığını gördü.

"Ezeli ve Ebedi Gökyüzü'nün bir tanecik kızıydı," diye açıkladı Elmas Gözlü Çocuk, Kadızade'ye,

"Polaris gülse, Mavi Gök güler, Polaris ağlasa Mavi Gök ağlardı. Mete Han, Kutup Yıldızı Polaris'i gebe bıraktı, Oğuzlar, Kami ile akraba oldular."

"Yüce ve Muhteşem Gök'ün Parlak Ruhu Amaterasu-omikami..."

"Göksel Gelinleri, Yeryüzü'ndeki yaşamını yadırgayıp mahzun olmasın diye atlarını maviye boyadılar, Polaris'in yurdunun etrafında dolaştırdılar, takımyıldızları aratmadılar."

"Çivitle mi?"

"Polaris, Mete Han'a oğulları Gün, Ay ve Yıldız'ı doğurduğunda, göksel akrabaları ona doğum hediyesi olarak gök tüylü, gök yeleli, masmavi bir kurt armağan ettiler. Mavi Kurt, yurdun duman deliğinden süzüldü, geldi. Mete'nin önüne düştü, Kore Yarımadası'nın kuzeyindeki Tunguz ülkesinden Hazar'a, Kral Niyatri Tsenpo'nun topraklarından Altın Adam'ın krallığına yürüdü, Oğuzlara öncülük etti. Başları sıkıştığında Tanrı'dan-Olmuş-Tanrı'ya-Benzer Bilge'yi tahta çıkardı. Mavi Gök'ün atlıları, Bilge'yi altından dökülmüş kurt başı âlemlerini gökyüzüne kaldırarak selamladılar."

8

İmre Kadızade, gök yeleli, gök tüylü Mavi Kurt'u ikinci kez Ulan Batur'un kuzeybatısında, Hentiey Dağları'ndan kaynayan Onon Irmağı'nın kenarında kurulan Moğol düğününde gördü. Gelin, Boz Maral'dı. Mavi

Kurt, Boz Maral'la evlendi, Cengiz doğdu. Mavi Moğollar, dokuz gün dokuz gece bayram yaptılar. Sonsuz Gök'ün Tanrısı'na tütsü yaktılar ve at kurban ettiler, kımız sundular. Mavi Gök'ün süvarileri, dokuz tuğlu mızraklarını parlattılar. Dokuz Uygur boyu hediyelerini sunarlarken, dokuz Oğuz boyu sıralarını beklediler. Cengiz Han, kutsal Hentiey Dağı'nın önünde dokuz kez diz çöktü, dokuz defa secdeye vardı.

Cengiz, babası Sonsuz Gök'ün Tanrısı'nın göksel ideolojisini benimsedi, Göksel Yassa'sını eksiksiz uyguladı. Göksel Ruhlar Divanı'nın doksan dokuz üyesini temsilen yeryüzünde doksan dokuz üyeli Kurultay'ını oluşturdu. Kurultay üyeleri, göksel mevkidaşları Kami üyelerinin göksel güçlerini sağdılar.

Çin takviminin Kaplan Yılı, bin iki yüz altıda, Onon Irmağı'nın kaynağında, Yeryüzü'nde Kurultay, Gökyüzü'nde Kami, aynı saatlerde toplandılar, ortak bir kararla Cengiz'i "Bozkırların İmparatoru" ilan ettiler.

Cengiz, imparatorluğunun adını "Mavi" koydu. Mavi İmparatorluk, Büyük İskender'in, Romalıların, Napolyon'un topraklarını aştı, Pasifik Okyanusu'ndan Polonya'ya, Kuzey Hindistan'dan Rusya'ya uzandı. Moğol hanları dünyayı Sonsuz Gök'ün Tanrısı'nın himayesinde, Sonsuz Gök'ün Tanrısı'nın ve onun Heyet'inin semaları yönettikleri usullerle yönettiği sürece, Tengri, savaşçı Moğol soylularının büyük ortağı olarak kaldı, halkı düşmanlarından korudu.

"Ne demek oluyor bütün bunlar?"

Kadızade, Elmas Gözlü Çocuğu arandı, "...Ve neden şimdi?"

9

"Danga, dang, dang, danga, dang, dang..."

Davul sesi, derinlerden bir yerden geldi. İmre Kadızade, heyecanlanan yüreğinin atışlarını duyduğunu sandı, kulak kabarttı. Oysa, oğlanın ardında bıraktığı sessizlik aralanmıştı. Başını Gökyüzü'ne kaldırdı, baktı, Kami

üyelerinin hepsi ışıklarını davulun sesine ayarlamışlar, her gümleyişinde bir bölük foton püskürtüyorlardı.

"Dang...pof! Dang...pof! Dang...pof!"

Göklerin ritmini tutan davul, kayın ağacından yontulmuş kasnağa sıkıca gerilmiş ren geyiği derisinden ibaretti; derinin yüzündeki resimde Bey Ülgen'in dokuz kızı el ele tutuşmuşlardı. Davulun tokmağı geyik boynuzundan Güneş yüzlü bir kişi olarak oyulmuştu. Güneş yüzlü kişinin iki yana açık kollarına Hıdrellez'deki gül dalları misali çaputlar bağlanmış, sarkıyorlardı.

Tokmak, Altay Kişi'nin elindeydi. Altay, Gökyüzü'nün Yeryüzü ile buluştuğu durumdu. Göksel Güç, Dünya'ya Altay'dan akar, Gökyüzü Yeryüzü'nü yenilemeye Altay'dan başlardı. Semanın sihirli gücü ancak Altay'dan sağılabilirdi. Altaylar kutsaldı.

Kutsal Altaylar'ın Biyeluha Tepesi eteklerine, Obi Nehri'nin baş kaynağının yakınına keçe örtülü sivriyurtunu kurmuş oturan Altay Kişi, Kâinatın ritmini Dünya'ya davulu marifetiyle uyarlıyordu.

10

Altay Kişi'nin sivriyurtu, Göksel Mimari'nin bire bir modeliydi, Göksel Tapınak'tı. Çadırın tavanı Gökkubbe'yi, toprak tabanı Yeryüzü'nü, duvarları ufukları örnek alınarak düzenlenmiş, yurdun merkezi Dünyanın Merkezi'yle çakışacak şekilde konumlandırılmıştı. Kayın ağacından kesilen ortadireği Polaris'e yönlendirilmişti. Üzerine Gökkubbe'nin dokuz katını temsilen dokuz çentik atılmış olan ortadirek, Dünya'nın göbeğini Kâinat'ın poyrasına bağlayan Göksel Eksen'in yeryüzündeki suretiydi, Demirkazık'tı. Yurdun en tepesindeki duman deliği ise Öbür Dünya'nın eşiği. Altay Kişi'nin ruhu, bu delikten süzülüp, Bey Ülgen'in huzuruna varmaya, el bağlayıp yüz sürerek çok uzun süren kışın ardından telef olan sürüler adına yar-

dım dilenmeye, yeni yeni çekilen buzullara yerlerini taze çayırlara bırakmalarını emretmesini istemeye hazırlanıyordu.

İmre Kadızade, adamın gözlerini ateşe diktiğini, nefesini yıldızların nefesine, yüreğini Kâinat'ın yüreğine ayarladığını gördü. Altay Kişi, Kâinat'ın tüm unsurları birbirlerine tam tamına uyum sağlayıncaya kadar bekledi. Ateşi selamladı, soluna aldı, sağa kıvrıldı, az ilerdeki at ölüsüne yaklaştı. Atın Ruhu, cansız bedeninin üzerine uzanmış onu bekliyordu. Altay Kişi, Atın Ruhu'nu selamladı, eğildi, Ruhu kaldırdı, sırtına aldı. Kurbanın bağırsaklarını Göksel Ruhların kullanımı için yerde bırakmıştı, yanlarından geçerken onlara da selam verdi. Üzerini atın derisiyle kapladığı Demirkazık'a doğru yürüdü.

11

Altay Kişi, Kâinat'ın bir gökyüzü, bir yeryüzü, bir yeraltı, bir de sudan oluştuğunu biliyordu. Dünya'nın bir üstü, bir altı, bir kenarı, bir de merkezi olduğunu da... insanlar Dünya'nın üstünde, kötü ruhlarla ölüler ise altında, mağaralarda, inlerde yaşarlardı.

Dünyanın Merkezi, Altay'dı. Dünyanın Merkezi olan Altay, Kâinat'ın da Merkezi'ydi. Yaratılış, Altay'da gerçekleşmişti. Hayat, Altay'da yeşermişti. Kutsal kayın ağacı, Dünya Ağacı, Altay'da yükselmişti. Hayatın düzeni, Altay'da kurulmuştu.

Altay Kişi, Gökler'in gücünü anlar, gözlerini asumandan ayırmazdı. Değişimin Kâinat'ın gücünün bir ifadesi olduğunu gecenin gündüze dönüşmesinden öğrenmişti. Ay'ın her gece şekil değiştirmesinden öğrenmişti. Mevsimlerin değişmesinden öğrenmişti. Tohumlar baş verir, çiçek açıp tohumlarını saçan olgun bitkilere dönüşürlerken, iribaşlar kurbağa, tırtıllar kelebek olurlardı. Heyelan tepelerin şeklini değiştirir, nehirler taşar, yeni yataklara yerleşirlerdi. Denizler gelir ve giderdi. Her şey değişirdi ama nasıl değiştikleri belliydi. Değişimin gidişatı belliydi. Mesele, göksel olanla

insani olanın arasını bulmaktı. Mesele, Sonsuz Mavi Gök'ün düzeni ile insanın kaderinin arasını yapmaktı.

Sonsuz Mavi Gök'ün Düzeni'ni semalarda, yerin üstünde ve altında yaşayan Göksel Ruhlar korurlardı. Göksel Ruhlar, Kâinat'ın her yerindeydiler, dağları, mağaraları, ırmakları, pınarları, kayaları, ağaçları mesken tutarlardı. Göksel Ruhlar, güçlerini mesken tuttukları nesneler aracılığıyla gösterirlerdi. Göksel Ruhlar, insanlara yardımcı olabildikleri gibi, dünyayı dar da edebilirlerdi. Altay Kişi, Göksel Ruhlar'la insanların arasını bulmaya adanmıştı. Altay Kişi'nin ruhu, insanlar adına tanrılarla konuşur, kötü ruhlarla dövüşür, pazarlık yapardı.

12

Sırtında taşıdığı Atın Ruhu ağırdı, Gökküre'nin eksenine yaklaşırken haykırmaya, tanrıları yardıma çağırmaya başladı. Kollarını kaldırdı, yabankazlarının kanatları niyetine çırptı, onlara öykünerek gakladı. Bazen fısıldar gibi, bazen avaz avaz ama hiç durmadan gakladı, şarkılar söyledi. Başı dönüp gözleri kararıncaya kadar çırpındı. Sonunda ayakları yerden kesilmeye, bedeni yükselmeye başladı. Hilal batı ufkuna değdiğinde Altay Kişi yeryüzünden tamamen kopmuştu, havadaydı.

İmre Kadızade, Demirkazık'ın dokuz çentiğinin dokuz basamaklı ışık merdivenine dönüştüğünü gördü. Altay Kişi adımlarını sıklaştırdı, Yeryüzü'nü Gökyüzü'ne bağlayan bu göksel merdivenden tırmanmaya koyuldu. Atın Ruhu daha da ağırlaşmış gibiydi, Altay Kişi'nin alnından süzülen terler görmesini engelliyordu. Dermanı kesilmek üzereyken, yurdun tepesinden sesler duyuldu. Duman deliğinden içeri süzülen Gök Kuşları yaklaştılar, sürü başı, zarif bir manevrayla Altay Kişi'ye doğru daldı, onu çekti, kanatlarının üstüne aldı. Geri döndü, duman deliğinden Polaris'e kanatlandı. Sürübaşı, Altay Kişi'yi Birinci Ruh'un evinin üstünden uçurdu. Bey Ülgen'in krallığını koruyan dokuz karakoldan geçirdi, ikinci Ruh'un evine

ulaştırdı. İkinci Ruh, Beyaz Göksel Çöl'ün kapısını açtı, kristal kumların üzerinden uçtular. Beyaz Göksel Çöl, Mavi Çöl'e açıldı. Mavi Göksel Çöl'ün masmavi kumlarını aştılar, Bulut Duvarı'na vardılar. Kalın bulutları araladılar, Altay Kişi'nin gözleri kamaştı. Bey Ülgen, Bulut Ötesi Mıntıka'daydı. Bembeyaz ışıldıyordu. Altay Kişi, Bey Ülgen'in saçtığı kör edici ışıkların arasından uzandı, çok sevgili atının ruhunu sundu. Erlik Han'ı şikâyet etti. Erlik Han, Bey Ülgen'in kardeşi, Yeraltı'nın Efendisi'ydi. O kış payına düşenden daha fazla can almış, hayvanları ve insanları nahak yere üzmüştü. Bey Ülgen, yardım etmeye söz verdi, Altay Kişi şükranlarını sundu, Beyaz Işık'ın huzurundan ayrıldı.

Altay Kişi, Bey Ülgen'in yardım sözünü çayır çimene müjdelemek için sabırsızlanıyordu. Sırtından yük kalkmış, adımları hafiflemişti. Hayat Ağacı'ndan aşağıya kayar gibi indi. Otlaklarla buluşmak üzere sivriyurtun kapısından dışarı çıkmak üzereyken döndü, İmre Kadızade'ye belli belirsiz göz kırptı. İmre Kadızade, Altay Kişi'nin alnına sarkan şeritlerin arkasında parlayan elmas gözleri tanıdı, çocuğun ardından koştu,

"Niye yapıyorsunuz bana bunu?" diye bağırdı, sesi davulun sesine karıştı, kendi bile duyamadı.

13

Kadın, çaresiz, dizlerinin üzerine çöktü, Elmas Gözlü Çocuğun Kuzey Gökleri'nde dans eden yeşil beyaz ışıkların aydınlattığı Sayanlar'ın üzerinden süzülüşünü, Yenisey'in üzerinden kayışını izledi. Bey Ülgen, sözünü tutmuş, kendi beyaz ışığından koparttığı elektrik cisimciklerini dünyanın manyetik alanına salmıştı. Bey Ülgen'in özışığından bağışladığı elektrik cisimcikleri, Dünya atmosferindeki parçacıklara çarparak çıkardıkları kıvılcımlardan Kutup Işıkları'nı oluşturmuşlar, Elmas Gözlü Çocuğun yolunu aydınlatıyorlardı.

Toprak bir kez daha hareketlendi, kavimler rahmi kadim Asya, İmre Kadızade'nin ayaklarının altında, doğudan batıya, dev bir kabartma harita halinde serildi, ağır ağır dönmeye durdu.

ADRES

1

Dünya dönüp eve geldiğinde, Beykoz Çayırı büyüklüğünde, alttan gökyakut bir ışıkla hafifçe aydınlattığı yarı-saydam malzemeden yapılmış alanın önündeydi. Yukarda Trakya'nın lacivert safirden oyulmuş gibi duran harikulade Gökyüzü ışıl ışıldı. Andromeda taraflarından kopan mavi huzmenin alanın üstüne indiğini, çapının otuz metre kadar olduğunu kestirdiği billur bir çember çizdiğini gördü. Karanlıkların içinden çıkan başak saçlı küçük kız sekerek geldi, çemberin merkezini işaretleyen çarpı işaretinin üstüne atladı. İncecik bileklerinin birinden sarkan iri kırmızı soğanı, sonra diğerinden sarkan büyük baş sarımsağı dikkatle inceledi, yerlerine sıkıca bağlı olduklarından emin oldu, ışıklı sahanın kenarında duran çekik gözlü, kaftanlı adama döndü,

"Ben geldim!" dedi, küçük kızlara özgü işveyle.

"Hoş geldin!" dedi Şirazlı, çocuğun coşkusunu karşılayan sıcak bir sesle, "Önün Batı, arkan Doğu, soğan Kuzey, sarımsak Güney. Öyle mi? Sobe mi, canım?"

Küçük kız ayağını yere vururken, başını bedeni ile birlikte salladı,

"Sobe değil! Arkam Kuzey, sarımsağım Doğu!"

"A, hadi ama altın gözlüm!" Adam darılmış gibi dudaklarını büktü, "Bir daha düşün: Önün Batı, arkan Doğu, soğanlı kolun Kuzey, sarımsaklı kolun Güney."

"Diyiiiil!" diye diretti çocuk, "Soğanlı kolum Kuzey'de değil!" Elini yanağına değdirdi, "Bak, sağ elim üşümemiş! Kuzey'de olsa üşürdü."

"Sağ elin Kuzey'de demedim, 'Kuzey'i gösteriyor' dedim," dedi Hocası, "Hem o kadar uzun kol küçücük bir kızda ne arar? Senin kolun Edirne'den Kutup'a uzanamaz!"

"Doğru," dedi çocuk. Eğildi, ayaklarının bastığı noktaya baktı, "Burası, Edirne," diye sürdürdü kendi kendine konuşur gibi,

"Bizim Dünyamızın Merkezi. Öyleyse, önüm Batı, arkam Doğu, sağım Kuzey, solum Güney!" Sevinçle hocasına baktı, "Sobe değil mi, Hocam?"

"Sobe, canım!" dedi Şirazlı, "Bak, şimdi ne yapıyorum! Şuradaki uzun değneği görüyor musun, esnek olanı, bunu alıyorum, senin soluna gidiyorum..."

Işıklı çember boyunca yürüdü, büyük harflerle "Güney" yazılı işaretin önüne geldi,

"...Değneğin bir ucunu buraya, 'Güney' noktasındaki bu yuvaya sokuyorum..." Fiber değneği, Kadızade'nin olduğu yerden göremediği yuvasına yerleştirdi, mengeneleri sıkıştırdı, "Sabitliyorum... Sonra, yine yürüyorum, sağına, 'Kuzey' yazılı yere geliyorum... Değneğin bu ucunu da Kuzey noktasındaki yuvaya yerleştiriyorum... Bak, başının üstünde bir kavis oluştu."

"Bayram takı gibi!" dedi çocuk, Kuzey-Güney arasında kavislenen esnek değneği seyrederek.

"Bayram takı gibi!" diye onayladı adam, "Ama Kuzey-Güney asal yönleri arasında kavislenen bu çizgiye 'Meridyen' derler. Meridyen kavisi."

"Meridyen kavisi," diye tekrarladı altın gözlü küçük kız.

"Sobe! Şimdi, lütfen başını Gökyüzü'ne kaldır, tam tepene bak. Orada, Meridyen kavisinin üstündeki kırmızı beneği görüyor musun? O kırmızı benek, Meridyen'in en yüksek noktasını gösteriyor."

"Tamam."

"Şimdi, cebindeki hayali şakulü çıkart, o kırmızı beneğe bağla, bırak aşağı sarksın."

Küçük kız zıpladı, cebinden çıkarır gibi yaptığı şakulün ipini kırmızı beneğin üstünden geçirdi, özenle bir fiyonk yaptı.

"Nereye indi? Şakulün ucu nereyi gösteriyor?"

Çocuk, gözlerini hayali şakulün ipini izleyerek aşağıya, billur çemberin merkezini işaretleyen çarpı işaretine indirdi,

"Edirne'nin tam üstünde," diye bildirdi.

"Sobe! Ufkun Kuzey noktasından başlayan, Gökküre'nin Kuzey Kutbu'ndan geçerek yükselen, en yüksek noktasını bulduktan sonra alçalarak Güney noktasında kaybolan kavisin adı: 'Meridyen.' Sen şimdi ufuk çemberinin tam ortasında, Bizim Dünyamızın Merkezi Edirne'de duruyorsun. Durduğun yerin tam tepesindeki, yani Meridyen'in en yüksek noktasındaki kırmızı beneğin adı, 'Zenit'."

Çocuk, Meridyen'in hareketini sağ omzuna yasladığı başını sol omzuna kaydırarak taklit etti,

"Ufuk çizgisine doğru alçalıyor," diye gözlemledi.

"Kavis ya, işte," dedi Şirazlı, "Şimdi, bana senin durduğun yerin adresini söyleyebilir misin? Eylül'ü ararsam, nerede bulabilirim?"

"Ufuk çemberinin tam ortası, Zenit'in altı," dedi küçük kız, "Eylül'ü orada bulabilirsin."

"Güzel! Şimdi, Meridyen'i gözden kaçırmadan, sağ aşağıya, Kuzey'e, Karadeniz'e doğru bak. Ne görüyorsun?"

"Küçük Ayı'yı görüyorum, tabii ki!" Kadızade'nin yüreğini ısıtan su şırıltısı gibi bir kahkaha attı, "Küçük Ayı'nın kuyruğunun ucunu görüyorum!"

"Tabii ki! Peki, başka ne görüyorsun?"

"Kutup Yıldızı Polaris'i görüyorum, tabii ki!"

"Kimi, kimi?"

"Gün'ün Annesini!" dedi Altın Gözlü Kız, bu defa gülmekten karnı ağrımış gibi eğilerek, "Polaris Teyze, önlüğünü takmış, Gün'e kahvaltı hazırlıyor!"

"Kahvaltıyı nerede hazırlıyor? Ocağın koordinatlarını verebilir misin?"

"Ocağın koordinatlarını mı?"

"Polaris Teyze'nin evinin koordinatlarını yani. Bir kere, Gökküre'de, öyle değil mi? Gökküre'de. Gökküre'nin neresinde? Gökküre'nin Kuzey yarısında. Gökküre'nin Kuzey yarısının neresinde? Kutup'ta. Peki, Kutup nerede? Meridyen'in kuzey noktası ile Zenit'in arasında, ortada. Gördün mü?"

Eylül, Meridyen kavisinin üzerinde yanıp sönmeye başlayan yeni ışığa baktı, "Gördüm," dedi, "Polaris Teyze ışık yaktı!"

"Şimdi bir oyun oynayacağız. Ben bir uzay gezgini olacağım. Zürafa Camelopardalis, sana benimle bir hediye göndermiş olacak."

"Benekli bir meteroid!.."

"Tamam, benekli bir göktaşı," diye düzeltti adam, "Ama ben uzayın bu bölgesine yabancıyım, Dünya'nın Zenit'i nerededir, onu da bilmiyorum. Bir tek Polaris Teyze'nin evini biliyorum. Bana senin olduğun yeri Polaris Teyze'nin evine göre tarif edebilir misin?"

Küçük Kız durdu, düşündü, "Ben gider Polaris Teyze'nin ocağının altında dururum, sen de gelir beni bulursun," diye güldü, sağına doğru yürüyecekmiş gibi hareketlenerek.

"Ama ben sana geleceğim, sen bana gelmeyeceksin ki!" dedi Şirazlı, "Seni bulmak benim görevim! Sen olduğun yerde, Bizim Dünyamızın Merkezi Edirne'de duracaksın, ben gelip seni bulacağım. Polaris Teyze'nin mutfağının altına gidersen, Edirne'den çıkmış olursun." Çocuğa anlaması için zaman tanıdı,

"Bir de şöyle düşün," diye ekledi, "Diyelim ki, sana bütün Kami üyeleri, hepsi, hediye göndermeye karar verdiler. Ne yapacaksın? Bir gök cisminden diğerinin altına koşuşup duracak mısın?"

Küçük kız başını salladı, "Yapamam! Teleskopun salıncağını yapıştırmam gerekiyor."

"Hem Bizim Dünyamızın Merkezi'nde kalacaksın hem de seni arayan yabancıya ayağını bastığın yeri öyle iyi tanımlayacaksın ki, senin nerede durduğundan hiçbir kuşkusu olmayacak. Buna bir çare düşün bakalım!"

Altın Gözlü Kız, başını Gökyüzü'ne kaldırdı, baktı, baktı, "Öyleyse oradaki değneklerden birisini alırım, bir ucunu Polaris Teyze'nin ocağına değdiririm, öbür ucunu elimde tutarım, madem ki, sen Gün'ün annesinin nerede olduğunu biliyorsun, önce oraya gidersin, sonra değneği izler, gelir beni bulursun!"

Adam, alkışlamaya başladı, "Çok iyi bir fikir!" dedi, "Harika bir fikir! Öyleyse senin adresin şöyle: 'Bayan Eylül Altın, Gökküre'nin Kuzey Kutbu'ndan geçen Demirkazık'la, ufuk çemberinin merkezinin birleştiği nokta; Edirne. Oldu mu?"

"Bizim Dünyamızın Merkezi!"

"Sobe! Bizim Dünyamızın Merkezi. Kullanacağın değneğin demirkazık olmasına dikkat etmelisin ki, sen onu Polaris Teyze'ye uzattığında Meridyen gibi bükülmesin, dimdik dursun."

"Çiğdem demirkazık kullanmıyor ama!" diye sitem etti Eylül, "Çiğdem'in lazer feneri var."

"Haklısın! Bir dahaki sefere sana da bir fener bulalım, lazerkazık kullan. Haydi, lütfen, şimdi Zühal'i çağır, koordinatlarımızı ona da öğret ki, birbirimizi kaybetmeyelim."

"Tamam," dedi, karanlığa dalmak üzereyken durdu, döndü Eylül, "Altay Kişi'ye de bir lazerkazık alabilir miyiz? Sivriyurtunu çakması için?"

"Bakarız canım," diye güldü. Şirazlı, "Ama Aladağlar'da olmaz."

"Onu biliyorum," dedi, altın gözlü çocuk, "O Demirkazık bir tepe!"

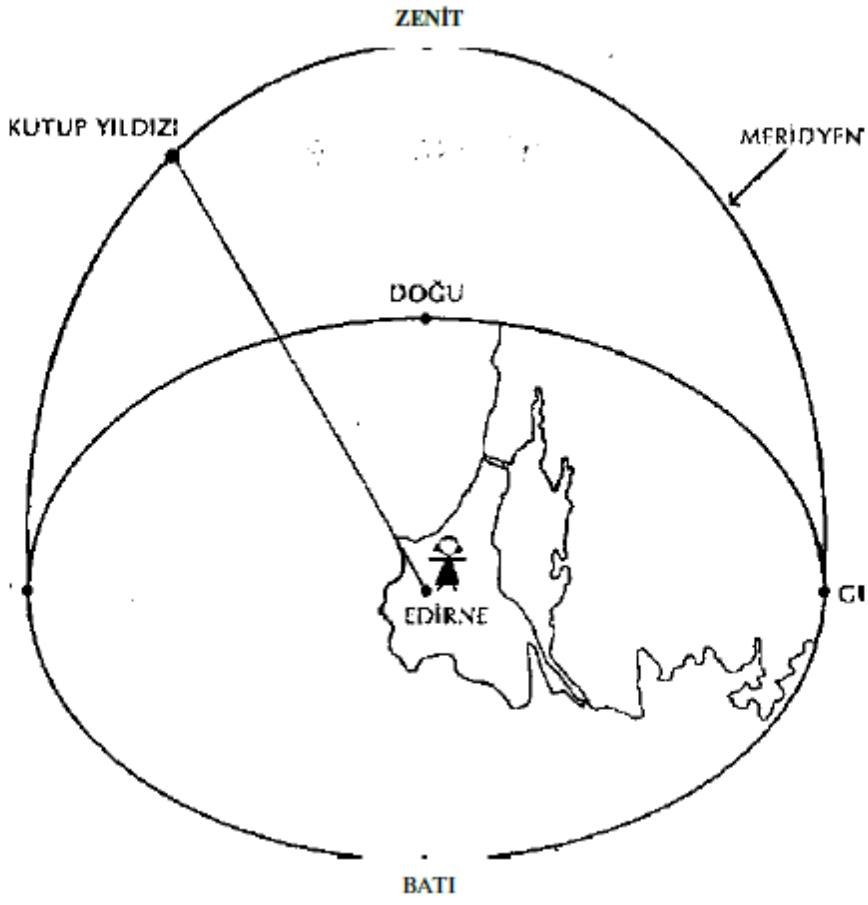
ZENİT
KUTUP YILDIZI
MERİDYEN
DOĞU
EDİRNE
BATI

GÖKKÜRE'NİN RÖLEVESİ

1

Kuzey Ovası’nın kuzey kenarında Kuzey Başkenti'ni inşa etmekle görevli Mimar, Güneş doğup Polaris'i örtmeden önce kalktı. Kuzey Gökyüzü'ne uzandı, Dünya’nın göbeğini Kâinat'ın poyrasına bağlayan Demirkazık'ı Ezeli-ve-Ebedi Gökyüzü'nün-bir-tanecik-kızı'na bakan ucundan yakaladı, var gücüyle asıldı, Burhan Haldun Dağı'na doğru çekti, Huabey Ovası boyunca yatırdı, üstüne bastı. Gömleğinin cebinde getirdiği Altın Mıh'ı sedef kutusundan çıkardı, Göksel Eksen'i kutsal dağın yamacına değdiği noktada toprağa mıhladı. Geriye çekildi, Mete Han'ın Göksel Gelini'nin Yeryüzü'ne inmesini, Burhan Haldun'un zirvesindeki yerine yerleşmesi bekledi.

Polaris'in ardından başta Küçük Ayı, Gökküre'nin kuzey yarısının tüm takımyıldız ve gezegenlerinin de geldiklerinden emin olduktan sonra arkasını döndü, Kâinat'ın rölevesini çıkarmak üzere yola koyuldu.

2

Sıradağları ardında bıraktı, Ova'ya indi, Demirkazık'ın yanı sıra yürüdü, saatlerce yürüdü. Demirkazık'ın Güney Ufku'yla kesiştiği noktaya vardığında, Güneş yükselmiş tam tepede parlıyordu.

"Güzel!"

Hayali şakulünü aldı, Güneş'in ışıklarına bağladı, Yeryüzü'ne sarkıttı. Şakulün toprağa değdiği yeri topuğuyla işaretledi,

"İşte, burası," dedi Elmas Gözlü Çocuğa.

3

Elmas Gözlü Çocuk, Mimar'ı saygıyla selamladı, elindeki parşömene Yeryüzü niyetine bir çember çizdi, çemberi asal yönleri gösteren iki dik çizgiyle dört eşit parçaya böldü. Çizgilerin dikey olanını Demirkazık ile çakıştırdı, Kuzey-Güney diye işaretledi, ufuk çemberini kestiği alt noktaya kızıl Güneş'in resmini çizdi, Mimar'a gösterdi. Mimar onayladı.

"Güneş Tanrısı'nın Yeryüzü Evi, burada, Demirkazık'ın, ufuk çemberini Güney'de kestiği bu noktada inşa edilecek."

Çocuğun elini tuttu, sağma döndü, ufkun kenarından, Kuzey-Doğu istikametinde yürümeye başladılar. Altı saat sonra Doğu-Batı çizgisinin ufuk çemberini kestiği yerdeydiler. Güneş çekilmiş, yerini Batı Ufku'nu akşam yıldızı Çolpan'a bırakmıştı, Çolpan'ın yükseldiğini gören diğer Kami Üyeleri birer ikişer ortaya çıkmaya başladılar.

Mimar ile çocuk, Sanggan Ho Irmağı'nın kıyısına oturdular, yağmurlardan sorumlu yıldızkümesi Ikd-ı Süreyya'nın Aldebaran'ın arkasından çıkıp gelmesini Sanggan Ho Irmağı'nın kıyısında beklediler. Yedi Kandilli neden sonra belirdiğinde Atlas'ın nazlı kız kardeşlerinin zarif bileklerinden sarkıttıkları kristal şakullerin yeniyetme bir gülfidanını işaret ettiği görüldü. Erkekler birbirlerine baktılar,

"Su Tanrısının Evi, gülfidanına denk geliyor."

Elmas Gözlü Çocuk, Ikd-ı Süreyya'nın izdüşümüne bir kova resmi çizdi. Mimar, rölevede Su Tanrısı'nın yeryüzündeki evinin olması gereken yerdeki kova çizimini gördü, beğendi.

4

Yola koyuldular, ufuk çemberinin sağ üst çeyreğinin peşinden Kuzey'e döndüler, altı saat sonra Demirkazık'la kesiştiği noktadaydılar. Vakit gece yarısıydı, Kutup Işıkları, Kuzey Ufku'nda oynaşıyorlardı. Mimar, bu defa da Kutup Işıklarından sarkıttığı şakule eğildi, Toprak Tanrısı'nın Evi'nin olması gereken yere bir kaya parçası yerleştirdi, çocuğa gösterdi. Çocuk, parşömene ince sapı dolgun tanelerini zorlukla taşıyan bir başak resmi çizdi. Mimar, üzerinde buğday başağı çizili krokiyi saygıyla kaldırdı, başının üstüne koydu, Kutup Işıkları'na gösterdi, bereketini kutsamalarını istedi. Dileğinin kabul edildiğini fosfor yeşili parlamaların artmasından anladı.

Dünya'nın Dört Bucağı'ndan sonuncusuna doğru yola çıktılar.

Dünya'nın Dördüncü Bucağı, Doğu-Batı çizgisinin ufuk çemberini kestiği yerdeydi. Sabahın altısında, Hilal henüz batı semalarından çekilmemişken vardılar. Bu defa çocuk, Mimar söylemeden davrandı, Ay Tanrısı'nın Evi'nin yerine Hilal'i, yüzü Doğu'ya, Dünyanın Merkezi'ne dönük olarak çizdi.

Ezeli ve Ebedi Mavi'nin göksel planlaması, Dünyanın Dört Bucağı'nı koruyan dört alt-tanrının dayanışma içinde olmalarını öngörmekteydi.

Yeryüzü şehir planlaması göksel planlamayı bire bir yansıtmak durumundaydı. Mimar, Güneş, Su, Toprak ve Ay Tanrıları'nın arasındaki dayanışmayı onların Yeryüzü'ndeki evlerini birbirlerine surlarla bağlayarak güçlendirmeye karar verdi. Elmas Gözlü Çocuk, Dünyanın Dört Bucağı'nda kuracakları dört evi simgeleyen çizimlerini düz çizgilerle birleştirdi. Böylece oluşan kare, ufuk çemberinin içine yerleşti. Çemberin merkezi, karenin merkezi oldu. Mimar, elini cebine attı, bu defa kayın ağacından yapılma kutusunun içinden Gümüş Mıh'ı çıkardı, çocuğa uzattı. Elmas Gözlü Çocuk karenin merkezini çemberin merkezinin üstüne getirdi, sabitledi,

"Mavi Gök'ün Tanrısı'nın Yeryüzü'ndeki Evi, Gökyüzü'nün Altın Mıh'ının Yeryüzü'nün Gümüş Mıh'ıyla birleştiği yerde yükselecek," dedi.

Mimar, çocuğu onayladı,

"Sobe. Göksel İmparatorlukların Hakanları, Ezeli ve Ebedi Mavi'nin gücünü Dünya'ya akıttığı bu evde yaşayacaklar."

5

Döndü, Güney istikametinde yüz adım attı, durdu, çocuktan ayaklarının bastığı yerin az ötesini bir kazıkla işaretlemesini istedi,

"Gözlemevi," diye açıkladı, "Heyet Âlimleri, astronomlar, Göksel Ruhlar'ın dilek ve niyetlerini izleyebilsinler diye."

6

Mavi imparatorlukların askeri ve sivil erkânının hüküm sürecekleri sarayların yerlerini saptamaya Gökyüzü'nün Güneş ve Ay'dan sonra en parlak yıldızı, Canis Major'un görkemli Sirius'undan başladılar. Cebbar Avcı Orion'un Betelgeuse'una ve Rigel'e kanca attılar, sol ve sağ kanat kumandanlarının karargâhlarının yerlerini tespit ettiler. Arabacı Augira'nın

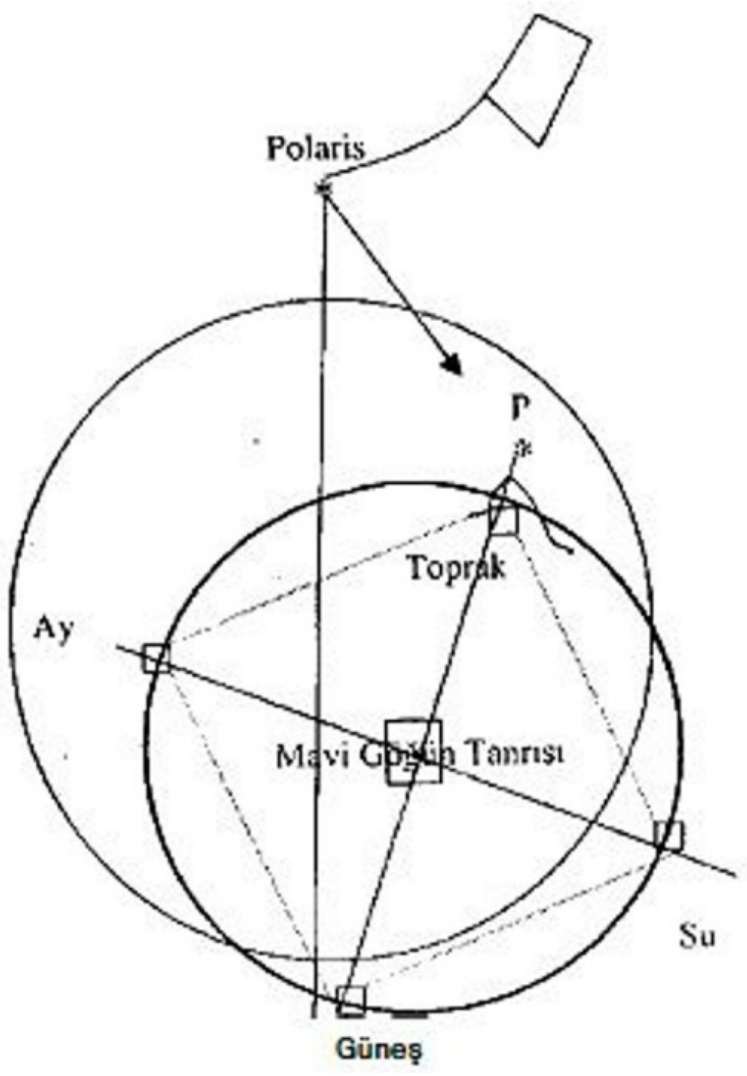

oğlağı Capella'nın izini düşürdüler. Küçük Aslan Leo Minor'un Regulus'unu, Küçük Köpek'in Procyon'unu, Boğa Taurus'un Aldebran'ını indirdiler. Canopus, Kentaurus, Arcturus, Vega, Archernar, Betelgeuse, Hadar, Acrux, Altair ile devam ettiler, doksan dokuz yıldızın doksan dokuz evini işaretlediler.

Kubilay Han'ın yeryüzü şehrinin mimari planı, Gökyüzü'nün mimari planının tıpkıbasımı oldu.

İnşaata Mavi Gök'ün Tanrısı'nın yeryüzü imparatorlarıyla paylaşacağı En Mükemmel Ahenk Sarayı'ndan başladılar. Kuzey Ovası'nın yerleşimini aynen uyguladılar, konağın kayın ağacından oydukları muhteşem kapısını Kuzey steplerinin zararlı Yin etkilerinden koruyacak, Güneş Tanrısı'nın

cömert Yang sıcaklığını içeri alacak şekilde Güney'e yerleştirdiler. Gök Tapınağı'nı çivisiz çaktılar, damını masmavi çinilerle örttüler. Göksel Safvet Kapısı'nı, Mavi İmparatorluk'un askeri ve sivil erkânının konaklarının yüzlerini Güney'e çevirdiler. İşleri bitip Kuzey Başkenti tamamlandığında, çevresine Güneş, Su, Toprak ve Ay tanrılarının tapınak-meskenlerini birleştiren elli metre genişliğinde, on metre yüksekliğinde bir duvar ördüler.

İmre Kadızade, şehrin tek dış kapısını güney duvarının ortasına açtıklarını, Demirkazık'ın Meridyen Kapısı dedikleri bu kapı ile yukarda, kuzey duvarına saret Kapısı'nın arasında uzandığını gördü. Başta En Mükemmel Ahenk Sarayı, Yasak Şehrin en kutsal yapıları, Ortalama Ahenk Konağı, Koruyucu Ahenk Konağı, Göksel Safvet Konağı, Birlik ve Barış Konağı, Dünyevi Barış Konağı ile onların bahçe kapıları, Demirkazık'ın üstünde Güney'den Kuzey'e, aynı eksende sıralandılar.

7

Cin-Şan tepesinden kopan serin yel, Göksel Ruhlar'ın Konakları'nın çatılarını yoklayarak geldi, kadının yüzünü yaladı, saçlarının arasından süzüldü. Kadızade, rüzgârın okşayışını kendisinden beklemediği bir sevinçle karşıladığını hissetti, şaşırdı, başını kaldırdı, berrak Gökyüzü'nü, kuzeydeki boz dağların tepelerinde kümelenen bulutları uzun uzun seyretti. Art arda soluklandı, ciğerlerini derin yoga nefesleriyle doldurdu, sonunda yüreğini kaplayan Toplam Yaşam Enerjisi'ne teslim oldu.

"Ne yapmak istediğinizi hâlâ anlamış değilim," diye gülümsedi, "Nasıl yaptığınızı sormuyorum bile! Ama itiraf etmeliyim, ömrüm boyunca gökdelenlerin yıldızların ışıklarını kesmediği, elektrik tellerinin Süreyya'nın boynuna dolanmadığı böyle bir şehirde yaşamak istedim. Penceremi açtığımda Eridanus'un mırıltısını dinlediğim, Çolpan'la sohbet edebildiğim böyle bir şehirde, insana yassak bir şehirde, yaşamak istedim."

"Bu çok doğal," dedi Remzi X'in sesi, "Akrabalarınızı özlüyorsunuz."

YILDIZ FİDANLIĞI

1

Olabilir mi?" Uzandığı divandan doğrulurken düşünüyordu... bir *bin*, iki *bin*... "Sanmam," dedi sonunda, "Özlemek için özlenenle paylaşılan bir şeylerin olmuş olması gerekiyor. Benim ne Kuranlar'la ne de Kadızadeler'le öyle uzun boylu paylaştığım bir şeyler olmadı... Devrim'in ölümü belki - ama onu da unutalı nicedir."

"Akrabalarınız derken insan akrabalarınızı kastetmedim," diye düzeltti Genç Adam, "Ben yıldızlardan bahsediyorum. Esas akrabalarınız olan yıldızlardan."

"Ben de rüya bitti diye hayıflanmıştım!" Kadızade, açmaya hazırlandığı gözlerini sıkıca yumdu, yeniden yattı,

"'Esas akrabalarımız yıldızlar!' ha? Ne hoş! Anlaşılan daha göreceklerim var!"

"Evet ama şimdi değil! Hadi, İmre Hanım, aç gözlerini!"

"Jawohl, Herr Kommandant!"

2

Deli General'in sesini tanıyan kadın yattığı yerden becerebildiği kadar sert bir selam çaktı, doğruldu, gözlerini açtı, ayakucunda dikilmiş kendisine bakan Remzi X'le göz göze geldi,

"Ne var senin başında?"

"Hale, efendim," dedi. Delikanlı, başının üstünde Kutup Işıkları gibi yeşil beyaz parlayan çembere dokunarak, "Yıldız tozundan yapıldığımı gösteriyor." Az ötesindeki yaşlı adamı işaret etti, "General'in de halesi var, ama şapkasının içine sığmadığı için o kendisininkini takamıyor."

"... *Hale* demek? Bildiğimiz, ay ağılı gibi?"

"Evet, efendim, öyle. Yıldız tozundan yapıldığımızı simgeliyor. Sizin için de bir tane hazırlayabilirim, eğer isterseniz."

İmre Kadızade, bir O'na, bir General'e baktı,

"*Bağlamsallık* dediğiniz bu mu? Mucizeler Diyarı'nda insanların gerçekliklerinin çevrelerine göre değişiyor olmaları meselesi? "

"Bunun 'Bağlamsallık'la ilgisi yok, İmre Hanım," dedi, General, "Remzi, o haleyi bizim bu Güneş Sistemi'ne dışarıdan geldiğimizi unutmamak için takıyor. Dünya'ya bildiğimiz Güneş Sistemi'nin dışından bir yerlerden düştüğümüzü aklımızdan çıkarmamamız için..."

"Anladım. Tibet Kralı Niyatri Tsenpo gibi," dedi Kadızade, doğal olmasına özen gösterdiği bir sesle. Genç adamı kırmaktan çekiniyordu.

"Ya da Japon İmparatoru Jimmu Tenno, belki?"

"Ben, Mete Han'ın büyük oğlu Gün'ün benim için daha uygun bir cet olduğunu düşünüyorum, efendim," dedi Remzi-X. "Bildiğiniz gibi, onun annesi Polaris'ti."

"Evet öyleymiş, gördüm," dedi kadın, az önce bağlı olduğu holoformer'ı işaret ederek, "Senin yıldız tozundan yapılmış olman, Gün'ün sülbünden gelmişliğinden ileri geliyor!"

"Bu sadece bir metafor tabii, efendim," dedi Remzi-X, dişlerini gösteren içten bir gülüşle, "Metafor ama göksel sırlardan nasibini almış gibi duran etkileyici bir metafor. Bildiğiniz gibi Polaris, çift-bileşkenli bir süperdev, ovulunda karbon olmuş olması çok küçük bir olasılık. Buna karşın, Mete Han'ın ikinci eşi, Gök, Dağ ve Deniz'in annelerinin yumurtaları süpernova kalıntıları içerebilirdi elbette."

Kadızade, General'e baktı, "Ne demek istiyor?"

"Polaris'in süpernova aşamasında olmadığını söylüyor. Yani, henüz patlamış değil, uzaya karbon filan saçmıyor. Zaten iki bileşkeninden küçük olanı Polaris B de bizim Güneş gibi, 'asal silsile yıldızı' dedikleri türden bir yıldız. Enerjisini çekirdeğindeki hidrojeni helyuma çevirmek suretiyle elde ediyor. Karbon üretimi daha sonraki iş."

"Benim söylemek istediğim de buydu, efendim," diye atıldı Remzi-X, "Karbon'un Polaris'ten gelmiş olması olanaklı görünmüyor. Kendi Güneşimizden de gelmediğine göre Yeryüzü'nü dölleyen ceddimiz başka bir süpernovanın atıklarını taşımış olmalı."

"Karbon, Güneş'in bir elementi mi, değil?"

"Hayır efendim, Güneş henüz ne karbon ne de oksijen üretiyor. Bu bağlamda bizi dölleyen Güneş değil."

"Desenize Japonlar, Amaterasu-omikami'de yanılmışlar."

Kadızade, sesindeki istihzayı saklayamadı. General, mutsuzlandı. Remzi-X, "Öyle de denebilir, efendim," dedi, iyi niyetini yansıtan nazik bir sesle,

"Canlı cansız hepimizin asli maddesinin süpernovaların saçtığı yıldız tozları olduğu düşünüldüğünde, Amaterasu'dansa Gök Tanrı'nın daha doğru bir adres olduğu söylenebilir. Bedenimizdeki karbon, soluduğumuz oksijen, topraktaki silikon, endüstride kullandığımız madenler, bunların hep-

si Güneş'te değil, başka yıldızlarda üretiliyorlar. Güneş bunları üretebilseydi bile, biz burada olamayacaktık zaten."

"Doğru mu bu?"

"Doğru," dedi General, "Kâinat'ın başlangıcında sadece hidrojen, helyum, biraz da lityum, berilyum, boron var. Ağır elementler daha sonra, yıldızların içindeki nükleer füzyon sonucu ortaya çıktı. Hidrojen yandı, helyumu oluşturdu, helyum yandı, oksijen ve karbonu oluşturdu. Bizim Güneş, orta yaşlı, elan saniyede altı yüz milyar ton hidrojeni helyuma tahvil ediyor - bu, her saniye kırk iki milyar kilo kütle kaybı demek ama dört-beş milyar yıl daha idare edecek yakıtı var."

Kadızade, adamlardan bir birini, bir diğerini inceliyor, bütün bunlardan ne çıkarması gerektiğini anlamaya çalışıyordu. Remzi-X yardımına koştu, "Biz Mucizeler Diyarı'nda göksel evrimi her daim gündemde tutarız, Hocam," dedi,

"Bir de Yıldız Fidanlığımız var. Orada doğumdan ölüme Gök Cisimleri'nin evrimini izleyebiliyoruz. Paşamın da ifade ettiği gibi yıldız fideleri doğumlarını izleyen ilk milyar yıllarında sadece hidrojen ve helyumdan ibaret oluyorlar. Gelişiyorlar, büyüyorlar, ağır elementleri üretip uzaya yaymaları ömürlerinin sonlarına doğru ancak mümkün oluyor. Kavakların havaya polen yaydıkları gibi bunlar da uzaya astro-polen yayıyorlar. Yani, ben öyle isim taktım. Astro-polenler, fidanlıktaki soğuk moleküler hidrojen gazı ve tozdan oluşan bulutları döllüyorlar. Bulutların rahminde yeni yıldızlar doğuyor. Kendi çekimlerinin bir arada tuttuğu pırıl pırıl gaz kürecikleri bunlar. Çok güzel şeyler. Yaşlanıp nükleer yakıtlarını tükettiklerinde de ölüm geliyor. O zaman da büyüklüklerine göre ya dağılıyorlar ya süpernova şeklinde patlıyorlar ya da çöküp Beyazcüce oluyorlar."

"Orada Alcyone'yle karşılaştım," dedi Kadızade, holoformer'ı göstererek, "Bizim Güneş'in on katı büyüklükte ama sadece seksen milyon yıllık ömrü kalmış diyorlardı, hidrojenini çok hızlı tükettiği için."

"Bizim Aziz Güneşimizin büyüklüğü Alcyone gibi süpernova olmaya müsait değil, Hocam. Bizimki, Beyazcüce olacak. Bütün bunları Yıldız Fi-

danlığında görebiliyoruz. Yıldız Fidanlığı'nı izlemenin bir yararı da biz ONARIMCILAR'ın Yeryüzü Biyolojisi'ne olan duyarlılığımızı geliştirmesi. Aziz Güneş'in göksel serüvenini bu bakımdan da çok önemsiyoruz."

"Özlüyor olmalısınız," dedi kadın, etrafına bakarak, "Burada, yerin altında, Güneş'i çok özlüyor olmalısınız. Mamafih, az önceki simülasyon mükemmeldi. Kendimi İo'nun üzerinde oturmuş, Kâinat'ta gezinirken bulduğumda neredeyse hiç yadırgamadım." General'e döndü,

"Gidelim mi?"

3

"Yıldız Fidanlığı" dedikleri karanlık yoğun bulut, yüz ışık yılı büyüklüğündeki Büyük Nebula'ydı. Kadızade, Orion'un kılıcını cebbar avcının kemerini oluşturan yıldızlardan tanıdı, El-Nitak, El-Nilam, Mıntıka.

"Dikkatli bak," dedi General, yan duvarda baştan başa açılan pencerede beliren nebuladaki sessiz ve muhteşem hercümerce işaret ederek,

"Dikkatli bak, Büyük Nebula'nın oğul verdiğini görecek-

"Oğul mu?"

"Evet. Eski kovanı terk eden arıların başka bir yerde üst üste binmeleri gibi, soğuk hidrojen ve toz molekülleri bir araya gelip birbirlerini çekecekler ve sımsıkı kenetlenecekler."

Kadın, dev bir uzay aracının kaptan köşkünün penceresini hatırlatan camın önünde çakılmış kalmıştı,

"Bunu yaptığınıza inanamıyorum!" diye başını salladı, "Nebula'yı üçbeş dönümlük bir alana indirmiş olmanıza inanamıyorum! Muhteşem! Kelimenin tam anlamıyla muhteşem! Kutlarım!"

"Görüntüyü NASA'nın Hubble uzay teleskopundan araklıyoruz," diye açıkladı General, "Space Telescope Science Institute'dan. Araklama konusunda bizim korsanlar çok başarılıdırlar, biliyorsun. Onlar görüntüyü bize iletiyorlar, biz burada holo-former'la üç boyuta çıkarıyoruz."

"Helal olsun!"

"Simülasyonu istediğimiz gibi hızlandırıp yavaşlatabiliyoruz," diye ekledi, "Şu anda yedi yüz bin yıl/saniyeye ayarlı. Burada bir saniyede izlediğimiz, Nebuladaki yedi yüz bin yıla tekabül ediyor. Otuz dakika içinde, Güneş'in on iki milyar altı yüz milyon yıllık serüvenini izleyebileceğiz."

"Çok heyecan verici!" dedi İmre Kadızade, "İnanılmaz!" Gözlerini Büyük Nebula'dan ayıramıyordu.

"Fil hortumları gibi yükselen şu gaz sütunlarına bakın, Hocam. Bunlar bizim Güneşimiz gibi yıldızları meydana getiren yığınlar. Bakın, sağınıza bakın, yıldız-öncesi bir gaz küreciği oluşuyor. Ne kadar yoğun olduğunu görebiliyorsunuz, değil mi? Birazdan ana buluttan ayrılacak, elli milyon yıl sürecek büzülme dönemine girecek. Büzülme ve ısınma. Yaklaşık yetmiş bir saniye sürecek."

Kadızade, içinden saymaya başladı, bir *bin*, iki *bin*, üç *bin*...

"Hani nerede? Niye ben göremiyorum?"

"Gözlüğünü enfraruja ayarla, İmre Hanım," dedi General, "Enfraruja ayarlamazsan göremezsin, içine gömülü olduğu bulutlar çok yoğun. Bu yoğunluğu ancak enfraruj dalgaları delebilir, diğer ışıkları göremezsin."

Remzi-X uzandı, kadının gözlüğünü ayarlamasına yardım etti.

"Evet, şimdi oldu! Ama burada birden fazla fide var."

"Orion bereketli bir yıldız fidanlığıdır," dedi General.

"Biz önümüzdekine dikkat edelim, Hocam. Bakın, gaz küreciği ana buluttan ayrıldı, büzülmeye başladı. Çekirdeğindeki ısı on beş milyon Kelvin'i buluncaya kadar büzülmeye devam edecek. Isı on beş milyon Kelvin'i bulunca, yıldızın yapısındaki Hidrojen ateşlenecek, Helyuma dönüşmeye başlayacak. Odunun yanması gibi kimyasal yanma değil, nükleer yanma, bunu anlıyorsunuz değil mi? Bir atom çekirdeği, daha ağır bir elementin atom çekirdeğine ittihat ediyor. Bu dönüşüm yaşanırken açığa çıkan enerji var. Açığa çıkan bu enerji, ön-yıldızın içindeki basıncı artıracak, büzülme duracak."

"Daha hâlâ çok puslu," dedi İmre Kadızade.

"Merak etmeyin, birazdan güçlü bir solar rüzgâr çıkacak, etraftaki bulutların büyük bir kısmını savuracak. Savuramadıkları pıhtılaşacaklar, gezegenleri oluşturacaklar. Birkaç milyon yıl içinde genç güneşin, maiyetindeki gezegenleri ile birlikte gelip gece semalarını süslediğini net olarak göreceğiz. Bakın, işte oldu bile."

"Kesinlikle harika!" dedi İmre Kadızade, karanlıkta pırıl pırıl parlayan genç güneşe bakarak, "Ama sanki bizim Güneş'ten biraz daha küçük, hatta biraz daha donuk gibi. Ben mi yanılıyorum?"

"Hayır, yanılmıyorsunuz. Güneşler, Hidrojen yaktıkça genişliyorlar. Ayrıca, parlaklıkları ve ısıları da artıyor. Bizimkini düşünün, Hidrojen ateşlenmesi dört buçuk milyar yıl önce başladı, ısı ve parlaklığındaki artış hızlanarak devam ediyor. Bundan bir milyar yüz milyon yıl sonra, Aziz Yıldızımız bugünkünden yüzde on daha parlak olacak."

"Güneş'in Yılı = Beş milyar altı yüz milyon'da fazlalaşan enerji Dünya'da 'Nemli Sera Etkisi' dedikleri durumu meydana getirecek. Bu, nem uzayda kaybolurken, atmosferimizin kuruyacak olması demek."

Kadızade ellerini gözlüğünden çekti, "Öyleyse Dünya'nın bir milyar yıldan biraz fazla ömrü mü kaldı?"

"Yerin yüzeyindeki hayat bir milyar yüz milyon yıl sonra bitecek, efendim," dedi Remzi-X, "Okyanuslarda, su birikintilerinde yaşayan deniz mahlûklarından, ilkel canlı türlerinden başka kimse kalmayacak."

"Bunun bilgisi," diye mırıldandı Kadızade, Yıldız Fidanlığı'na açılan pencereden geri çekilerek ve etrafındaki uzay üssü benzeri odaya bakarak,

"ONARIMCILAR'ın gayretlerini etkilemiyor mu?"

"Bir küsur milyar yıl için değmez mi diyorsun, İmre Hanım? Bir milyar yılı beğenemedin mi?"

"Eee, enflasyon çocuğuyum ne de olsa!"

"Tuşe!"

"O işin şakası. Ancak, ille de yaşayakalacağım diye debelenmektense ölüme razı olmayı yeğleyebilen bir ulusun çocuğu olduğumu unutmamalısınız."

General güldü, "Sen de benim sana bundan sonra sadece tellakların değil, hamamın da değişeceğini söylediğimi unutmamalısın."

Kadın içini çekti, "Öyle ya! Mucizeler Diyarı'nda imkânsızı düşünmeyi öğrenmeliyim." Remzi'ye döndü, "Evet, sonra?"

"Sonra, Güneş'in Yılı = Dokuz Milyar'a geliyoruz. Günümüzden üç buçuk milyar yıl sonra, sevgili yıldızımızın parlaklığındaki artış, yüzde kırkı bulmuş olacak. Sonuç, 'Kaçak Sera Etkisi'. Kuruyan okyanuslar, yok olan kara canlıları, hayata geçit vermeyen nekes bir gezegene dönüşüm. Venüs gibi."

"Anlıyorum."

Kadızade'nin gözleri Büyük Nebula'da görülmedik büyüklükte ışıldayan Güneş'e dikiliydi, "Şimdi hangi aşamadayız?" diye sordu kuru bir sesle,

"Hidrojen yanmaya devam ediyor mu?"

"Bitmek üzere efendim," dedi genç adam, "On milyar dokuz yüzüncü yılda çekirdekteki Hidrojen hemen hemen tümüyle tükenecek. Ancak, bütün bu zaman zarfında biriken Helyum külleri var. Hidrojen tükendiğinde onlar hareketlenecekler, kendi ağırlıklarının altında sıkışmaya başlayacaklar. Hem sıkışacaklar hem de ısınacaklar. Böylece Güneş daha da büyüyecek."

"Büyüdüğünü görüyorum," dedi Kadızade, "Eski hacminin neredeyse bir buçuk katına ulaştı gibi. Artık hiç Hidrojeni kalmamış olması lazım."

"Yıldız Fidanlığı'nda 'hiç' hiç yok, İmre Hanım," General araya girdi,

"O çöken Helyum çekirdeği var ya, onu kaplayan ince tabakada Hidrojen yanmaya devam ediyor. Ama şimdi artık yaşlı bir yıldızdır kendileri."

"Ne tuhaf. Genişleme sürüyor olmasına rağmen parlaklık artmıyor."

"Evet, parlaklık artmıyor, üstelik ısı da düşüyor. Bu böyle yüz milyon yıl sürecek Hocam. Güneş'in hacmi genişleye genişleye 'Yarıdev' dedikleri aşamayı bulacak. Kızardığını görüyorsunuz, değil mi?"

"Soğudukça kızarıyor, değil mi? Aldebaran gibi. O kıpkırmızıydı."

"Evet, efendim, yıldızların ısılarını renklerinden saptıyorlar. Bakın, Güneş Yılı = On bir milyar altı yüz milyon'a giriyoruz. Aziz Yıldızımız, artık

bir Yarıdev. Bundan sonra genişlemenin daha da hızlandığı altı yüz milyon yıllık süreç geliyor, sonra yine güçlü bir solar rüzgâr çıkacak. Ancak fırtına bu defa Güneş'i hırpalıyor, kütlesinin üçte birini kaybetmesine neden oluyor."

"Yüzde yirmi sekizini," diye düzeltti General, "Güneş Yılı = On iki milyar yüz elli milyona vardığımızda, solar rüzgârlar Aziz Güneş'in kütlesinin yüzde yirmi sekizini aşındırmış olacaklar."

"Küçülecek yani?"

"Hacmi değil, kütlesi küçülecek, dolayısıyla da çekim gücü azalacak. Gezegenleri eskisi gibi çekemeyeceği için Venüs'le Dünya Güneş'ten uzaklaşacaklar. Venüs, yüz elli, Dünya iki yüz milyon kilometre dışarı, uzayın derinliklerine doğru kayacaklar. Ancak, dikkat edin, kütle küçülüyor ama atmosferi şişmeye devam ediyor."

Kadızade küçük bir çığlık attı, "Aman Tanrım! Merkür'ü yutuyor bu!"

"Kızıl Dev aşaması," dedi Remzi-X. Kadızade'nin çığlığını duymamış gibi davranmayı seçmişti,

"Güneş Yılı = On iki milyar iki yüz otuz üç milyonuncu yıl'da Kızıl Dev azami boyutlarına ulaşır. Aziz Güneşimiz artık kendi gezegenini yutmuş bir Kızıl Dev'dir. Gelecek altı yüz milyon yıl bu böyle devam edecek."

"Merkür mahvoldu!" diye haykırdı Kadızade yine.

"Şu anda Helyum çekirdeğindeki ısı yüz milyon derece Hocam. Bu ısıda Helyum, Karbon ve Oksijene dönüşür. Helyumun, Karbon ve Oksijene ittihat etmesi sonucu açığa çıkan enerji, Güneş'in gençlik yıllarındaki, yani Hidrojen'in Helyum'u ateşlediği sırada çıkan enerjiden daha düşük. Böyle olunca genişleme duraklıyor. Güneş küçülüyor, 'Helyum-yakan yıldız' denilen türe dönüşüyor. Yüz on milyon yıl süren, nispeten sakin bir dönem başlıyor."

"Badel harab-ül Basra!" diye isyan etti Kadızade, Merkür'ün olması gereken yerdeki karanlığa bakarak, "Badel ha-rab-ül Utarit!"

"Merkür'e pek bir hayıflandın bakıyorum, İmre Hanım," dedi General, "Yoksa Başak burcu filan mısın?"

"Çok komik!" diye adeta tısladı İmre Kadızade, "Aman ne komik!"

"Helyumun da sonuna geldik," diye uyardı Remzi-X, "Şimdi Karbon-Oksijen çekirdeği hızla çökmeye başlayacak."

"Gene niye büyüyor bu?"

"Çekirdek çökerken, içindeki son Hidrojen ve Hidrojen kalıntılarını da kabuğuna itiyor efendim, onlar yanıyor. Güneş, son bir kez daha genişliyor ama 'İkinci Kızıl Dev Dönemi' dedikleri bu süreç geçen seferki gibi olmayacak."

"Nasıl olmayacak? Venüs de gidiyor bak!"

"Demek istediğim, kütlesi küçüldüğü için, bu defa Karbon dönüşümünü başlatabilecek yükseklikte ısı üretebilecek halde değil, Güneş. Biliyorsunuz bu iş için altı yüz milyon derece ısı lazım."

"Hayır, bilmiyorum!" Kadızade, genç adamın sözünü kesti.

"Karbonunu yakamadan kendisi bitiyor, İmre Hanım," General, araya girdi, "Nükleer enerji kaynaklarının sonu, Güneş'in sonunun başlangıcı."

"Affedersiniz," dedi Remzi-X, Kadızade'yi kızdırdığını zannetmişti, "Ukalalık etmek istememiştim."

4

Dehşet içindeydi kadın, duymadı bile.

"Dünya da gitti, Mars da!" diye bağırdı!

"Venüs'le Dünya, Merkür gibi toptan yok olmuyorlar efendim. Güneş'in atmosferinin içinde kalıyorlar ama ısı yeterli olmadığı için yok olmuyorlar."

"Sen benimle dalga mı geçiyorsun?" Hışımla döndü kadın, "Plankton bile kalmamış Oğlum! Sen bana hâlâ Dünya yok olmuyor diyorsun! Al, işte bir parlama daha!"

"Çekirdek kabuğunu atıyor, Karbon-Oksijen çekirdeği çırılçıplak kalıyor," diye açıkladı General, "Böylece oluşan ısı da Uzay'a gidiyor. Bundan sonra hızla soğuyacak artık. Hem soğuyacak, hem de solacak."

"Şu parlayan şey ne?"

"Fırlattığı kabuk işte. Çekirdekten çıkan ultraviyole fotonlar fırlatılan kabuğu ışıldatıyorlar, gaz aydınlanıyor ve gördüğün gibi uzayda yayılmaya başlıyor."

"Yeni bir nebula gibi..."

"'Planetari Nebula' diyorlar zaten."

"Çok da güzel!.." dedi kadın, acı dolu bir sesle.

"Aziz Güneşimizin görüp göreceği son nimet de bu kısacık parlama zaten," dedi General, Kadızade'nin ondan beklemediği bir duygusallıkla,

"Bir an için semaların en renkli ve en güzel cisimlerinden birisi oluyor ve ebediyen kayboluyor."

"Peki, Karbon-Oksijen çekirdeğine ne oldu? O nerede?"

"İşte, orada. Bak, küçücük, Güneş'in kütlesinin yarısı kadar. Yavaş yavaş soğuyor, dünya büyüklüğünde bir Beyazcüce'ye dönüşüyor. Çok çok uzun bir süre, bir trilyon yıl kadar bir süre, eski güzel günlerinden kalan ısısıyla az çok parlayacak. Sonra çevresindeki uzay kadar soğuk ve karanlık olacak."

"Bir trilyon yıl mı dediniz? Kâinat bile o kadar yaşlı değil yoksa ben mi yanlış biliyorum? Kâinat, hepi topu on beş milyar yaşında değil mi?"

General bir kahkaha attı, "Senin bu rakamları küçümser tavrına bayılıyorum İmre Hanım!" dedi, "Haklısın, bu Kâinat hepi topu on beş milyar yaşında. Bu bakımdan ilk kuşak Beyazcücelerin daha henüz toptan soğumadıkları kabul ediliyor."

"Anladım," dedi Kadızade. Büyük bir üzüntü içinde gezegenlerin eski Güneş yeni Beyazcüce'nin çevresindeki yeni yörüngelerine yerleşmelerini izliyordu.

"Merkür mahvoldu derken haklıydınız Hocam," dedi, kadının bakışlarını takip eden Remzi-X, "Yeni düzende Merkür yok. Venüs, Dünya, Mars

diye sıralanıyorlar. Venüs, iki yüz otuz bir milyon kilometrede, Dünya onun arkasında, iki yüz yetmiş yedi buçuk milyon kilometrede. Mars, bayağı arayı açmış, o dört yüz yirmi milyon yıl uzaklıkta."

5

"Neye yarar?" diye inledi kadın, "Neye yarar? Şu dünyanın haline bak, ne kadar kötü, ne kadar uğursuz ve ne kadar bedbaht! Ne bir ağaç ne bir bulut!.. Vah benim güzelim mavi gezegenim! Vah güzelim Dünya!"

Yıldız Fidanlığı'na sırtını döndüğünde çenesi titriyordu. Eliyle örtmeye, saklamaya çalıştı, başaramadı,

"Dünyanın sonunu görmek, cenazesini olsun kaldıramayacağımızı bilmek! Helalleşemeyeceğimizi bilmek! Bu, bu hiçbir acıya benzemiyor," diye fısıldadı kesik kesik.

General kaşlarını kaldırdı, "Helalleşmek mi!"

"Bilirsiniz işte, ormanların, ırmakların, dilbalıklarının... Helalleşmek," dedi, kadın, "Kuşçukların, kediciklerin, masmavi göğün..."

"Ezeli ve ebedi sandığımız masmavi göğün..."

"Doğru. Ezeli ve ebedi sandığımız masmavi göğün, kırçiçeklerinin... Cenazelerini kaldırmak için bile orada olamayacağınızı bilmek..." General'e döndü,

"Cennetin olmadığı bilgisi bile bu kadar dehşetengiz değildi!" dedi, "Cennetin olmadığı bilgisini, çocuklarımızın genlerinde yaşayakalacağımızın tesellisiyle telafi etmek üzereydik." Gülmeye çalıştı,

"Fuzzy'ydi, değildi derken, 'son'un mutlak olanını gözden kaçırmışım."

"Hep kaçırdık," dedi General, "Yoksa Dünya'yı bu hale getirir miydik? Nemli Sera Etkisi'ni, Güneş'ten çok daha önce biz kendimiz başlattık."

"Değil mi," dedi Kadın, yine derin bir acıyla, "Değil mi? Denizleri kurutan da biziz." Yaşlı gözlerini Yıldız Fidanlığı'na çevirdi, "Simülasyon olduğunu da bilmesem..."

General, sözünü kesti, "Simülasyon değil zaten. Söylediğim gibi bunlar sahici görüntüler."

İmre Kadızade bir an duraladı, "Buradan çıkmak istiyorum!" dedi,

"Bağışlayın, Paşam, ama ben şimdi hemen, hemen buradan çıkmak istiyorum!"

"Hayhay!" dedi General, haykıran kadına, "Hayhay, İmre Hanım! Ne zaman isterseniz!" Kenara çekildi, "Asansör orada," dedi, duvardan ayırt edilemeyecek kadar iyi alalanmış çıkışı göstererek,

"O asansör seni Talip mezarlarının yanına çıkarır, İmre Hanım. Duvar kenarından gidersen Islahhane'ye kimseye görünmeden girebilirsin."

"Islahhane mi?"

Kadızade, asansör kapısına ulaşmışken durdu,

"Aman Tanrım, Islahhane'yi tamamen unutmuşum!"

"Biz de öyle olmasını umuyorduk!" dedi General, yine aynı sükûnetle, "Seni yukardaki kâbustan tümüyle kopartmak, başka bir gerçekliğe sıçratmak istiyorduk. Gündemini değiştirmek istedik hem de eskisinden hiçbir iz kalmayacak şekilde. Başarmış olduğumuzu teslim etmelisin!"

6

Kadızade geri döndü, geldi, General'in karşısındaki iskemleye çöker gibi oturdu, "Başardınız," diye mırıldandı, holo-former'ı, Fidanlık'ı işaret etti,

"Uzaydaki gezinti, Lhabab Li Tepesi, Kuzey Başkenti, Büyük Nebula... Ne diyebilirim ki! İyi oynadınız!"

"'Oyun' yukarıda oynanıyor, İmre Hanım, burada değil!" diye yapıştırdı General, kadını gerçekliğe davet eden bir sesle ve parmağıyla tavanı göstererek,

"Burada oyun yok. Mucizeler Diyarı'nın 'mucize'si *Büyük Yalan*'ı Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'le ikame etmiş olmasında. Sana gösterdiklerimizin hep-

si sahiciydi. Burada oyun yok, burada bize biçilen kadere karşı savaş var. Burada Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'i bir daha asla gözardı edemeyecek şekilde yapılanmak için savaşıyoruz."

"Kimler?" diye sordu Kadızade, cevabı az çok kestirerek.

"Mağdurlar, İmre Hanım," dedi General, "Savaşanlar, Mağdurlar."

"Mağdurlar KOALİSYON'a karşı! - Affedersiniz! Öyle gülmemeliydim!"

"Hayır, kendimize karşı," dedi General, "Yaman bir savaş veriyoruz. Ezeli ve Ebedi Gerçekliğin yeryüzünde egemen olmasını sağlamaya çalışıyoruz. Sizi temin ederim Dünya kurulalı beri daha yaman bir savaş görmedi."

"KOALİSYON buradaki gündemimizin marjinal bir parçası Hocam," diye ekledi Remzi-X, "Meğer ki, yukardan bir şeyler araklamak durumunda olalım, aklımıza gelmezler bile. Öyle durumlarda da KOALİSYON'la muhatap olanlar sadece Paşam gibi SERSERİLER'dir. Onlar da umumu iltizam etmezler."

Kadızade, 'serseri' kelimesini kaydetti,

"Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'in Yeryüzü'ne hâkim olmasını sağlamak için savaş..." diye tekrarladı, "Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'in..."

"Evet, efendim. Ezeli ve ebedi tek gerçeklik olan Göksel Gerçeklik'in Dünya'ya hâkim olması için. Ezeli ve ebedi tek güç olan Göksel Güç'le uyum içinde yaşayakalmak için."

"... Mağdurlar ve Fidanlık..."

"Evet, Fidanlık. Ezeli ve Ebedi Gerçeklik doğrultusunda yapılanabilmek için gerekli veriler Fidanlık'tadır. Fidanlık'ın içeriği her an yenilenir, veriler tekâmül ederler."

Kadızade başını ellerinin arasına aldı, gözleri yerde, içini çekti,

"Yeni dinin yeni tapınağı!" diye mırıldandı.

"Ne yeni ne de din, İmre Hanım," diye kesti General, "'Din' değil, çünkü inanç değil, bilgi. 'Yeni' değil, çünkü kavimler rahmi kadim Asya, hep bilegeldi. Heyet Alimi Guo Shoujing için Hanbeylik'te kurulan gözlemevini

gördünüz. Gök Yönetimi Terası dedikleri yüksek yeri. Yanında iki de eklenti bina vardı, Göksel Muamma Köşkü, onun yanındaki Güneş Gölgesi Köşkü. O külliye, Yıldız Fidanlığı'nın halefidir. Daha ilkeli ama halefi."

"Hanbeylik de neresi? Heyet Âlimi Guo Shoujing kim?"

"Kubilay Han'ın astronomu Guo Shoujing Hocam, 'Faaliyetler ve Günler Takvimi,' *Shou Shi Zi*'nin yazarı. 1231-1316 . Shoujing Usta, Güneş yılını 365,24,25 gün olarak saptamıştı, günümüzdekinden sadece yirmi altı saniye daha uzun. Kubilay Han, Shoujing'i Gök Yönetimi Terası'nı kurmakla görevlendirmişti."

"Onu ve Moğolistan'daki diğer yirmi altı Fidanlık'ı," dedi General, "Mavi Moğollar, Hainan Adası'na kadar gözlemevi zinciri kurdular. On üçüncü yüzyılda uzay araştırmalarını Kubilay finanse etti. Cengiz'in torunu Kubilay."

"Biz burada 'astronomi' yerine 'heyet ilimi' demeyi tercih ediyoruz. Talebeler, Göksel Ruhlar Divanı, Kami, Kurultay, ilgili diğer kurum ve kavramlarla astronomi arasındaki bağlantıyı kolayca kurabilsinler diye."

"Talebeler, insanlığın toplam ekinini talep edenler, Mağdurlar yani."

"Guo Shoujing Usta'nın burada bir resmi de olacaktı. Bir pulun üzerinde, elle çizilmiş bir portre. Fotoğraf değil ama işe yarar. Geçen yüzyılda Çin Halk Cumhuriyeti'nin bastığı bir posta pulu. Kendisini klon ettiğimiz talebemiz görmek is-ter diye saklamıştım."

7

Kadızade, başını salladı, "Beni buraya boşuna getirdiniz Paşam," diye söylendi, "Yaşlanmışım. Anlattıklarınız masal gibi geliyor."

"Direniyorsun da ondan, İmre Hanım," dedi General, "Yaşlandığını söylüyorsun ama yeniyetme bir kız kadar önyargılısın, aklın sandığın yargılar bütününü, gerçekliğin önüne koymaktan geri durmuyorsun. Bir de tabii, konu 'Asya' olunca daralıyorsun. Altay Kişi, Karahitaylar filan! Ha? İçin

sıkılıyor, öyle değil mi? Avrupalısın ya, Asya çıkışlı bilgiye karşı tavır almak gereğini hissediyorsun? İdeolojik sapma."

"*Yukarıda gökyüzü çökmedikçe, aşağıda yer delinmedikçe... Böyle miydi? Yukarıda gökyüzü çökmedikçe, aşağıda yer delinmedikçe... Swift-Tuttle kuyruklu yıldızı çarpmadıkça, karadelikler birleşip astronomik patlamalar yaratmadıkça, laboratuvarın birinde İkinci Big Bang oluşmadıkça...*"

Başını salladı, "*Yukarıda gökyüzü çökmedikçe, aşağıda yer delinmedikçe Türk milleti ülkeni, töreni kim bozabilir?* Gerisi böyleydi, değil mi?"

Asabi alaycılığının Remzi'yi şaşırttığını, başının üstündeki halenin donuklaştığını fark etti, üzüldü,

"Affedersiniz," dedi yine, "Affedersiniz! İnsan yukarıda işlerin ne halde olduğunu bilince bu tür hamaset... Neyse..."

"Fakat biz Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'ten söz ediyoruz," dedi Remzi-X, kekeler gibi ve Fidanlık'a gönderme yaparak, "*Yukarıda gökyüzü çökmedikçe, aşağıda yer delinmedikçe... Göksel adap bozulmadıkça, Orta Dünya yerinde kaldıkça ne ülkemiz çökebilir ne de türümüz yok olabilir öyle değil mi?*"

'"Türümüze takılma İmre Hanım," diye General araya girdi, "Bedeninde karbon taşıyanlardan bahsediyoruz. Türk'ü de turna kuşu gibi düşün. Turnaları yaşatabilirsen, kelaynakları da yaşatabilirsin güvercinleri de. Ülke dediğini de Yeryüzü olarak düşüneceksin. Mesele, Yeryüzü'nü kaptırmamak meselesi. Ezeli ve Ebedi Güç'ün dışında kimseye kaptırmamak meselesi. Nemli Sera Etkisi olacaksa Göksel Gerçeklik öyle öngördüğü için olacak, VASILLAR atmosferi kirlettikleri için değil. Kanser bizi derimizden edecekse, gözlerimiz katarakttan görmez olacak, denizlerde yaşayan iyi huylu dostlarımızı kaybedeceksek, bunlar Göksel Gerçeklik'ten kaynaklanmalı, VASILLAR stratosfere klorin, bromin pompalayıp ozonu deldikleri için değil."

"Milliyetçilik kelimesini ağzınıza almıyorsunuz bakıyorum!"

"Kötü şöhretli de ondan," General omuzlarını silkti, "Bizimki turna milliyetçiliği. Başka türlüsünü Göksel Töre kabul etmez zaten. İstesen de bütün türleri birbirleriyle çiftleştirip tek bir kuş cinsi üretemezsin. Yukarıda bunu bildikleri için, başta kartal, birkaç türe revaç verip turnalar, kelaynaklar, keklikler derken, Mağdurları yok etmeyi kararlaştırdılar. Onlar Orta Dünya'yı kapatmaya çalışıyorlar, bizler açgözlülüklerine muhalefet ediyoruz."

"Yıldız Fidanlığı ile ahdini bozanlarla savaşıyoruz," diye açıkladı Remzi-X de, "Süpernovaları reddedenlerle, Ezeli ve Ebedi Gerçek'e sırt çevirenlerle..."

"...Ve tabii Ezeli ve Ebedi Gerçek'in ne olduğunu bildiğinizi varsayarak!"

"Bizim sorgulama yöntemimize açılan kadarıyla, İmre Hanım. Bizim sorgulama yöntemimize açıldığı kadarıyla." General, Yıldız Fidanlığı'na döndü,

"Tabiatın en hakikatli aynasına sahibiz. Astronomi, ONARIMCILAR'ın toplumsal ve siyasi gündeminde ilk sırayı alır. Resmi geleneğimizdir. En büyük yatırımı heyet ilmine yapıyoruz. Göklerin egemenliğini temel alan bir dünya görüşümüz var. Yeni bulgular doğrultusunda her an onarabileceğimiz ideolojimiz. Yukarıda boğazımıza kadar pisliğe batmış durumdayız ama Yeraltı'nda! Yeraltı'nda gözlerimiz yıldızlarda!"

"Onun için diyoruz İmre Hanım, KORK-M A!"

8

Kadızade bir an durdu, "Kürşat Urallar girer!" dedi tiyatrovari bir sesle. Arkasından gelen sesin sahibini görmek için dönme gereğini hissetmemişti,

"KORK-M A! Korkma, demiştiniz bana Kürşat Bey. *'Korkma! Dağlar koni, bulutlar küre, yıldırımlar şakuli değil! Doğrusal denklemler, sahici dünyanın mecazıdır, gerçek, doğrusal denklemlerden ibaret değil!*"'

"Evet Hanımefendi, öyle demiştik, 'KORK- MA!'. . . *Dinamik sistemler hayal bile edemediğimiz karmaşık kurallara göre çalışır. Bugün İstanbul'da kanat çırpan bir kelebek, bir ay sonra PİR'in Dergâhında kasırgalara neden olacaktır, inan ve korkma!*"

"İnanan insanlar daha uzun yaşarlar, inanan uluslar yaşayakalırlar. Sakin olmakta fayda vardır, dinlemeyi mümkün kılar. Felaketlere takılıp kalmayın ve asla vazgeçmeyin öğrenmekten."

Kadın başını salladı, "Bu hercümerçten kendinize nasıl bir iyimserlik sağabiliyorsunuz, bilemiyorum! İo'nun üzerindeyken bana neler gösterdiğinizi hatırlıyor musunuz? Zehir boranları, amonyak hortumları, metan girdapları, ses hızını aşan fırtınalar. Sıfır altı iki yüz elli derece, sıfır üstü beş yüz derece. Sonra bu Fidanlık, ölen güneşler, taşlaşmış gezegenler!.. Orada yukarda, yaşasa yaşasa Göksel Ruhlar yaşayabilirler!"

"Biz de onu söylüyoruz, İmre Hanım. Gözlemlediğimizin tabiat değil, tabiatın bizim gözlem yöntemimize açılımı olduğunu biliyoruz. Bu açılımda hava yok, su yok, ağaç yok, kuzu yok, kurt yok, at yok. Bilimkurgu hikâyeleri, başka yıldızlara göçler falan filan, yukarda bizi bunlarla oyalarlar. Oysa, yıldız dediğiniz nedir, kendiniz gördünüz işte. Bakmaya kıyamadığınız Venüs, aslında bir cehennem. Zühal'e dokunmaya kalksanız eliniz öteki tarafından çıkar, üstüne çıkmaya kalksanız, sıvı ve gazlardan müteşekkildir, batarsınız. Bizim için Dünya'dan başka dünya yok, İmre Hanım. Biz insanlar için tek bir gerçeklik var, Göksel Gerçeklik. Tek bir güç var, Göksel Güç. Kâinat'ın bize açılan tek ortamı, Orta Ülke. Dünya."

"Altay Kişi gibi konuşuyorsunuz!"

Kürşat Urallar güldü, "Ben sadece Altaylar'dakine değil, Dünya'nın başka yerlerindeki 'Merkezler'ine de girdim İmre Hanım. Defalarca girdim ve 'Merkez' her defasında farklı bir yerdeydi! Babilonyalılara göre Dünyanın Merkezi, Ziggurat Kulesiydi. Yahudi kabilelerine göre Kudüs'teki Tapı-

nak. Araplara göre Mekke'deki Kâbe. İlk Hıristiyanlara göre Golgota. Pueblo Kızılderilileri için Chaco Kanyonu, Chumash Kızılderilileri için Pinos Dağı, Mavi Moğollar için Burhan Haldun, Japonlar için Heijo-Kio, Çinliler için Bei-cin'deki Yasak Şehir, İrlanda Keltleri için Tara, İnkalar için Peru'daki Corichanca, Türkler için Altaylar."

"ONARIMCILAR için Edirne!"

9

'"Kâinat'ın poyrası elbette Edirne," diye gülümsedi Kürşat Urallar, "Ama daha onlarcasını sayarım eğer isterseniz!.. İnsanlar Yeryüzü'ndeki hayatı başlatan Kâinat'la teması bu merkezlerden kurdular, bu merkezlerden sürdürdüler. Şehirler buralarda inşa edildi, tapınaklar, gözlemevleri buralarda kuruldu. Aztekler'i hatırlayın. Aztekler kendilerini 'Kâinat'ın Bekçileri' olarak görürlerdi. Başkentlerini bataklığın ortasındaki sevimsiz bir adada kurmuşlardı, çünkü o adada kaktüs inciri yiyen bir kartal görülmüştü. Kartal, Güneş'in, yani Kâinat'ı ayakta tutan tanrının, yani Amaterasu-omikami'nin..."

"... Bey Ülgen'in!"

"...veya Bey Ülgen'in simgesiydi. Kaktüs inciri ise kartal Amaterasu'yu besleyen insan yüreği."

"Ya ne? Başka türlü olabilir mi?" dedi Kadızade, mahzun.

Adam üzerinde durmadı, Yıldız Fidanlığı'nı işaret etti,

"Biz Güneş varsa varız ama biz yoksak Güneş de yok," dedi, "Şimdi söyleyin, Aztekler kendilerini Kâinat'ın bekçisi görmekte haksız mıydılar?"

Kadın dudaklarını büktü, "Neden olmasın?"

"Bunun içindir ki, biz burada insanoğlunun geçmişini hor görmeyiz, İmre Hanım," dedi Urallar, "Uluslararası deneyimi yok saymayız. İnançlara merak ve saygıyla yaklaşmayı şiar edindik, ateş olmayan yerde duman tütmüyor çünkü."

"Duman, tamamlanmamış bir yanma olayının işaretidir. Karbon-Hidrojen bileşiklerinin Oksijen'le teması..."

"Anahtar kelime 'tamamlanmamış' kelimesidir," diye sürdürdü Urallar, "Ne hiçbir veriyi 'tamamlanmış' kabul ederiz ne de ne kadar zayıf görünürse görünsün, işaretlere arkamızı döneriz. Politika yok!.."

"Politika..." Kadızade mırıldandı.

"Evet, politika! İnsanoğlunun ortak deneyimine nifak sokup farklıymış gibi sunan lanetli düzenleme. Paydayı boşlayıp payla uğraşan politika. İsa'yı Niyatri Tsenpo'dan, Jimmu Tenno'dan ayrı tutan politika."

"Hazreti İsa, göksel döllenmenin kabul gören son ürünüdür," diye araya girdi General, "Kendisi semaların doğurttuğu son ölümlü kraldı. Ruhül-Kudüs'ün göksel menisinin haznedarı Meryem, Bahar-Çiçeklerini-Açtıran Genç Kız. Ko-no-hana-sakuyahime-no-mikoto'nun ta kendisi!

"Öyle ya!"

"Atomist, tecrübeyi parçalayan. Holist, tecrübenin bütününe bakan. Eski fizik atomistti, kuantum fiziği holistiktir."

"Ama göksel döllenme düşüncesini yadırgamıyorsunuz, çünkü, karbon..."

"... aklımızdan çıkarmayız demek daha doğru ve haklısınız, çünkü karbon. Bugün karbon, yarın başka bir gerçeklik eklenebilir, çıkartılabilir. Geçmişin gözden düşmesi, dene-imlerin gözden düşmesi politik manevraların sonucu. Bilimde manevra, inkâr, çıkarcılık. Bilgi üretmenin, bilgin üretmek şeklinde amaç değiştirmesi. Guo Shoujing'i inkâr eden Aydınlanma. Asya'yı inkâr eden Rönesans. Tibet'i inkâr eden ilahiyat. Bilimi inkâr eden Tevhid."

"Politika, atomisttir. Bölücü politika her yerdedir. Oysa, insanoğlunun adını koyduğu her şeyde doğruluk payı vardır. Hiçbir insani deneyim gözlem dışı bırakılamaz."

"Politika, doğrusaldır. Oysa..."

Kadızade kesti, "*Oysa, 'Dağlar koni, bulutlar küre, yıldırımlar şakuli değil! Doğrusal denklemler, sahici dünyanın mecazıdır, gerçek, doğrusal*

denklemlerden ibaret değil!. ?" Az bir duraladı, "İnsani deneyimden bahsediyorsunuz da..." dedi, "Voo-Doo mesela, insani deneyimden sayılır mı? Yoksa, Voo-Doo bile mi?"

Urallar, General'e kısa bir bakış attı, kadına döndü,

"Evet Hanımefendi, Voo-Doo bile!" General, Urallar'ın 'bile'ye yaptığı vurguyu Kadızade'nin sorguladığını gözledi,

"Tanrı Vadun'dan, Voo-Doo," diye açıkladı, "Haiti. Güney Amerika'ya köle edilen Batı Afrikalı Mağdurlar'ın dini. Yoksulların dini olarak da bilinir. Brezilya'da Candomble, Orisha, Macumba. Voo-Doo'nun takdimi ilahiyatta politikanın en iyi örneklerinden. Katolik Kilisesi'nin yasakladığı manevi deneyimler."

"Manevi deneyim nasıl yasaklanabilir ki?"

Adam omuzlarını silkti, "Beninli dostlar, Göksel Ruhların, 'Orinya'ların, kişilik özelliklerini insanlara doğrudan yansıttıkları düşüncesindeler. Gökyüzü'nün manevi rölevesini ne kadar iyi çıkartabilirlerse, birbirlerini o kadar iyi anlayabileceklerini iddia ediyorlar. İnyaala, Orinyaların en yücesi, Kâinat'taki-Her şeyin-Yaratıcısı. İnsanları şekillendiren, bedenlerine 'can üfleyen' O. İnyaala'nın manevi sülbünden gelenlerin, kral muamelesi görmekten, itibardan hoşlanan insanlar olduklarını saptadıklarını söylüyorlar. Öğrenmeyi seven, anlayışlı, çok zeki, ancak 'yaratma', 'buluş' gibi büyük meselelerin insanları oldukları için aşk oyunlarında pek iyi olmayan kişilikler olurlarmış. İnyaala'nın elçisi Eryu'nun zeki, cazip, seksi fakat hilekâr ve pis olduğundan bahsediyorlar. Kadın veya erkek, Eryu insanları, havalı, atak, içkici ve oynak olurlar, ciddi işlerde onlara asla güvenilmezmiş. Sonra Savaş Tanrısı Ogûn var. Metal işleme ve teknoloji Ogûn'dan soruluyor. Ogûn'un insanları da inatçı, tutkulu, akılcı, işkolik ve soğuk. Arkadaşları için canlarını verirler, ama karşı cinsle ilişkilerinde kırıcıdırlar, üzmeden sevmeyi beceremezlermiş. Fırtına ve şimşek tanrıçası Yanşan, okyanus ve denizlerin tanrıçası Yemöya ve diğerleri, tanrısal davranış biçimlerinin yeryüzündeki yansımaları."

"Astroloji gibi Hocam," dedi Remzi-X, "İnyaala, sizin Aslan Burcu insanınız gibi. Ogûn, Kova'ya benziyor... yani, gibi geliyor bana..."

"Voo-Doo, Candomble, Orisha, Şinto, diğerleri. İnsanoğlunun manevi deneyimine dair tüm gerçekliklerin BÜYÜKSİMULASYON'daki yerlerini almaları için savaşıyoruz. BÜYÜKSİMÜLASYON, insanın yeryüzündeki deneyiminin simülasyonu. Mağdurların insanlığın ekinine sahip çıkabilmek için kullandıkları holistik yöntem. Sonsuza kadar onarabileceğimiz ideolojimiz diye de düşünebilirsiniz."

"Sonsuza kadar onarabilecek bir ideoloji... sonsuz revizyon. Her an onarılan bir 'ideoloji' mümkün mü? Eşyanın tabiatına aykırı değil mi?"

Urallar gülümsedi, "'İdeoloji'den muradınız yaşayakalmaya elveren bir tasarım ise aykırı değil, hayır," dedi. Kadızade'nin anlamaya çalışarak baktığını gördü, "Turnalar gibi," diye ekledi,

"Turnalar, Dağlar ve Seher Yıldızı. Afazi'den kurtarabildiğimiz üç isim. Yurtu yeniden çaktığımız Kutsal Üçlü."

TURNALAR, DAĞLAR VE SEHER YILDIZI

1

Kadızade'nin gönlüne doğan Seher Yıldızı, önce Seher Yeli'ni, sonra da Telli Turna'yı uyandırdı. Altın gözlü kuş, Erciyas'tan kopup gelen serinliği sevinçle karşıladı. Rüzgârın yatağına koşarak girdi, saniyeler içinde süratlendi, uygun hızı bulduğunda kanatlarını kaldırdı, havayı bastırdı aşağıya itti, gövdesini yukarı aldı rüzgârı üstüne çekti, havalandı.

Narin boynu dümdüz ileriye uzanmış, ince uzun bacakları gaga ve gövdesiyle aynı hizada ve bitişik, kanatları usta bir balıkçının kürekleri gibi telaşsız ve şaşmayan bir ritimle hava termallerine dalıp çıkarak, helezoni daireler izleyerek yükseldi. İki bin metreyi bulduğunda geniş kanatlarını rüzgârların üstüne serdi, kendisini Güney'e, Toroslar istikametinde, süzülmeye bıraktı.

"Uzun boy, uzun boyun, uzun bacaklar, uzun kanatlar, narin bir siluet, ressamları heyecanlandıran aerodinamik hatlar. Tanrısal bir zarafetle taşıdığı gövdesinin üzerine ihtimamla çalışılmış koyu sarı tüyleri çerçeveleyen siyah saten lekeler. Başını süsleyen kusursuz şarabi taç tüyleri, çıplak yanaklarının bayağılıktan uzak pembe allığı. Pliyosen çağına uzanan soylu bir geçmiş. Telli Turna, budur işte."

İmre Kadızade'nin yüreği cız etti.

"Develi Ovası. Hatırladınız mı?" diye sordu Gültekin Bektaş, "Erciyas, asal yönler Kuzey ile Doğu'nun arasında. Arkamız Aladağlar. Aladağlar'ın arkası, Çukurova..."

"... ve Akdeniz," diye mırıldandı, kadın.

"... deniz, deniz Akdeniz..."

"... suları berrak deniz..." diye sürdürdü, gözleri yükseklerde rüzgâra ve yerçekime teslim olmuş süzülen Turnalarda. Bir süre öylece kalıyorlar, sonra kaybettikleri irtifayı telafi etmek üzere hareketleniyorlar, şahane kanatlar açılıp kapanıyordu.

2

'"*Ben, sizin ırkınızdan değilim,' dedi Telli Turna, KOALİSYON'a, 'Ben, hayata ve hayatın hakiki ritmine dair acımasız gerçekleri yüzünüze vuran Asya Kavimleri'ne aitim... Beni uygarlığınızın yüz bin süngüsüyle kuşatıp tecrit etmekle iyi yapıyorsunuz, çünkü şayet bir gün hapsolduğum zulmetten kurtulur da süslü laflarınızın peşine harbiden düşersem, benden iyi çekeceğiniz var!* "'

M. D. Arşivlerinden: İÖVM

3

Kadızade, pastırma yazının bakıra çalan ışığının ısıttığı Sultansazlığı'nı seyrediyordu. Düşünceli bir bakışla yetindi, cevap vermedi.

"Gururlu olduğu kadar da utangaç bir Kuş," diye sürdürdü Bektaş, "Dünya görüşünden ödün vermeyen, dünya görüşünü bizim dünya görüşümüze uyarlamayı reddeden bir Kuş. Sınırsız çayırlıklardan başka özgürlük tanımayan, kendi yaşam biçiminden gayrisine boyun eğmeyen bir Kuş. Yalakalığa tenezzül etmeyen, laubali olmayan, vakur bir Kuş."

"Nemçe saparnalarının gölgeleri uzamaya başladı bile,"

"Güneş'i gönderiyoruz," diye gözlemledi Bektaş, "Birazdan bataklık bitkileri tütmeye başlarlar, çürük elma, üzüm şırası aromasıyla tütsülenmiş akşam yemeği. Eve dönme vakti, Sürübaşının teleklerini yaymasını izleyin İmre Hanım."

Kadın ayağa kalktı, omuzlarını kıstı, başını eğdi, kollarını dirsekleri öne gelecek şekilde hafifçe kıvırdı, iki yana açtı, salladı,

"Böyle bir duygu olmalı," dedi kendi kendisiyle konuşur gibi göğsünü yele verirken, "Alçalabilmek için kanatlarımı indirmeliyim ki, fren görevi yapabilsinler." Gözlerini Telli Turna'dan ayırmaksızın, hareketlerini taklitte koyuldu Kuş'un teleklerini sarkıttığını, inişe geçtiğini gördü.

"Canım benim!" dedi hayranlıkla, "Güzel kuşum!"

Sürübaşı süzülerek geldi, kanatlarını son bir kez daha, yere değmek üzereyken havalandırdı, çırptı, böğürtlen yüklü çalının az berisinde onu bekleyen eşinin tam karşısına, ayaklarının üstüne dimdik kondu. Eşler birbirlerini eğilerek selamladılar, başlarını taçlandıran şarap rengi tüyler hazla titredi.

Altın gözleri altın gözlerine dikili, muhteşem kanatlarının özenle, zengin bir pelerinin katlamalarını, kumaşının işlemelerini sergilemek ister gibi yavaşça açtılar, teleklerini ağır ağır ayırdılar, ipeksi tüylerin kat kat süslediği kavi gövdelerini birbirlerinin beğenilerine sundular. Erkek heyecanını yerden hızla topladığı kuru yaprakları, güvercin tüylerini ve frenküzümle-

rini eşinin başından aşağı atarak belli etti. Dişi, gözlerini erkeğinden bir an ayırmaksızın, olduğu yerde, bacakları bitişik ve dik, hafifçe zıpladı, kanatlarının rüzgârında otlar sallandı. Erkek, coşkuyla koştu, küçük bir tur attı, döndü geldi, ahretliğinin karşısına dikildi, başını gagası yere paralel gelecek şekilde indirdi, yürek yakan sevda şarkısının ilk notalarını söylemeye durdu.

Sesi İncesu'dan duyulabilecek kadar güçlü, erik ağacından yontulmuş bir meyinki kadar dokunaklıydı. Dişi erkeğine katıldı, birbirlerine duydukları aşkı, ölüm ayırana dek sürecek olan bağlılıklarını aynı perdeden terennüm etmeye koyuldular.

Altın gözlü Turnaların şarkıları bir dakikadan biraz fazla sürdü. Bittiğinde güçlü kanatlar bir kez daha kalktı indi, onu sevgililerin başlangıçtaki konumlarına döndükleri kısa süreli bir uçuş izledi. Altın gözleri altın gözlerinde, Kuşlar, birbirlerini bir kez daha selamladılar, figürlerin aynen tekrarlandığı dans, çift yorgun düşünceye kadar devam etti.

"Bu cümbüş yaklaşık beş yüz bin yıl önce, son buzulların da çekilmesiyle birlikte başladı. Tektonik kırılmayı müteakip Erciyas'tan, Toroslar'dan inen sular ovayı alüvyona gark etti. İlkbaharda eriyen karlar Nisan yağmurlarıyla birleşti, göz alabildiğine uzanan çayırları, ıslak sazlıkları yarattı. Kuş, altın gözlerini geçici göllerin üzerinde vızıldayan kanatlılara dikti, bataklığın nimetlerine takdirlerini sundu, burada yerleşmeye karar verdi. Telli Turna'nın bizlere rağmen yaşayakalabilmiş olması yılgınlık nedir bilmeyen fıtratındandır."

4

"Dağlar, Turnalar ve Seher Yıldızı. Afazi'den kurtarabildiğimiz üç isim. Kutsal Üçlü. FELAKET'ten sonra Demirkazık'ı, bu üç direkle ayakta tuttuk, evimizi bu üç direkle çaktık."

Kadın etraflarını çevreleyen dağlara bakındı, "Demirkazık hangisi?"

"Şu! Aladağlar'daki. Üç bin yedi yüz elli altı rakımlı tepe. Kendisi Ülke'deki tek 'Demirkazık' değil, tabii. Aladağlar'a gelince... Nerede bir 'Aladağ' varsa, bilin ki, orada Türk vardır. Adana Aladağı, Konya Aladağı, Van Aladağı, Kars Aladağı. Kazakistan'da, Balkaş Gölü'nün güneydoğusundaki Cungari Aladağı. Isık Gölü'nün civarındaki Aladağlar ve diğerleri."

"Afazi'ye kurban gitmemiş olmaları bir mucize," dedi İmre Kadızade, "Sizlerin onları o hercümercin içinden çekip çıkarabilmiş olmanız da bir başka mucize!"

"Çok derinlerdeydiler," dedi Bektaş, "Yeminle saklanan sırlar gibiydiler. Afazi, biliyorsunuz, öncelikle gündemdeki formatları boşaltıyor, aktüel kültür dağlıları kaale alınmayacak kadar ilkel gördüğü için korundular. O kadar iyi bastırılmışlardı ki, çoğu kentlinin Kutsal Üçlü'yü yüreğinde yaşattığından haberi bile yoktu. Ta ki, bir gün, eski İstiklal Caddesi'nde yığılı ölülerin arasından kendisine yol açmaya çalışan bir arkadaşımız, cesaretini toplamak için mırıldanıncaya kadar - mezarlıktan geçerken ıslık çalmayı bilirsiniz, değil mi? İşte, o gün, gerçekten de bir mucize oldu. Ulumaların, haykırmaların arasından insanların kulak kabarttıklarını fark etti fazıla. '*Dağlar...*' diye fısıldıyordu, insanlar önce şöyle bir duralıyorlar, ardından anımsamaya başlıyorlardı,

'Mor dağlar... Yalçın dağlar... Ezelden ebede sıralı dağlar.

Hiçbir şeye inanmaz, hiç kimseye güvenmezlerken, dağlara kayıtsız kalamıyor olmaları mucizeydi, haklısınız. Yüreklerinin özlemle dolduğunu hissetmek bambaşka bir duygu. Umut. *'Allı Turnam, bizim ele varırsan...*'"

"'*... Şeker söyle, kaymak söyle, bal söyle*'" diye ekledi Kadızade, "'Bizim 'el' dediği de 'Aladağlar' olmalı."

"Dağlar olduğu kesin," dedi Bektaş, "Mağdurlar hep dağlara çıkmışlardır, İmre Hanım. Dünya kurulduğundan beri Mağdurlar dağlara çıkarlar."

"*Müfreze dağı sarar, dağda kaçaklar arar...*"

"*... Geçit vermez kayalar, saklan be Halil İbrahim...*"

"*Kıvırcık saçlarına, ak düşmüş uçlarına, dağın yamaçlarına...*" Kadının sesi yavaşladı, söndü.

5

Tekrar konuştuğunda az önceki duygusallığını atmıştı,

"Organizmanın neye tepki verdiğini saptamak gibi..." diye söylendi.

"Öyle. İlacı tertiplemek kolay, zor olan organizmayı okumak. Fazıla'nın keşfini yüzlerce yurttaşımızda sınadık, gördük ki, 'Turna' bu topraklarda yaşayanların zihninde bütünlüklü tasarımını kaybetmemiş birkaç kelimeden birisidir. Turna'nın gizli telmihleri altın gözlü Kuş'un kendisi gibi diri, güçlü, müdahenesiz ve dayanıklıdır."

"Durun, bir tahmin yürüteyim. Turna eşittir, sonsuz mavi gök, uçsuz bucaksız otlaklar, sarp dağlar, köpüklü ırmaklar, kekik aromalı tertemiz hava, kar serinliği, Seher Yeli, Seher Yıldızı, özgürlük, bağımsızlık, seyahat, sağlık, güvenlik, bereket, haber, aşk, bağlama, misket..."

"Misket?"

"Hayır, Turna önüne gelenle çiftleşmez," bir an duralar gibi oldu, "Kâinat'ta insan neyi aramaktaysa onu buluyor İmre Hanım," diye ekledi,

"Besbelli ki, biz Telli Turna'yı arıyorduk, bulduk. Kısa bir süre sonra da parola olarak kullanmaya başladıydık, 'Parola: Telli Turna, işareti: Aladağlar.'"

"Seher Yıldızı..."

"Seher Yıldızı, Dağlar'ın yolunu tutma zamanının geldiğini bildiren yıldız. Aklımızı başımıza devşirmemizi sağlayacak olan dağların."

"Anladım."

"'Anladım' diyorsunuz. Tek bir kelimeyle. 'Anladım'. Ne güzel!"

"Tek bir kelime değil," diye itiraz etti Kadızade, "Tek bir kelime olur mu? Sonsuz mavi gök, uçsuz bucaksız otlaklar, sarp dağlar, köpüklü ırmaklar, kekik aromalı tertemiz hava, kar serinliği, Seher Yeli, Seher Yıldızı, öz-

gürlük, bağımsızlık, gezi, sağlık, güvenlik, bereket, haber, aşk, bağlama, misket, estetik, metanet, sükûnet, sadakat, ahenk, sıla, çağrı, davet... Daha da ekleyebilirim eğer isterseniz!"

"Ekleyebileceğinizi biliyorum," dedi adam, "Türk'sünüz, çünkü.

Kadızade, bir şey söyleyecek gibi oldu, vazgeçti, Batı ufkunda beliren Hilâl'in altında, tek bacaklarının üstünde tünemiş uyuklayan Turnalara döndü.

6

"Ah, hadi ama hemen bozulmayın! Felsefi bir mesele bu, 'Türk olmak ya da olmamak? Türk'ün varlığı ya da yokluğu. Tanrı'nın varlığı yokluğu gibi bir mesele. Meseleye modernistler gibi bakarsanız, haklısınız, 'Türk olmak' gibi bir tanım ciddiye alınamaz, abestir, lüzumsuz ve gayesiz bir temrindir, üzerinde düşünmeye bile değmez, neden, çünkü, neyin Türk neyin Türk olmadığını kesin olarak saptamak mümkün değildir, ne biyolojik ne de diğer bakımlardan. Ancak unutmayın ki, kesinlik, rasyonel sorulara rasyonel cevaplar... Bunlar matematikçilerin kurgusal dünyalarına ait değerlerdir. Bizim üstünde durduğumuz, 'Türk'ün yoktan çok var' olduğu şeklindeki *fuzzy* bilgi. Kesinlikle tanımlayamadığımız ama işaretlerini algıladığımız bir oluşum. Carl Jung'un 'collective unconsciousness' dediği, simgeler birliği ya da ortaklığı."

Kadındaki belli belirsiz kıpırdanmayı sezinledi,

"Yeni fiziğin anthropic ilkesini bilirsiniz," diye ısrar etti, "'Kâinat nasılsa biz O'nu öyle görürüz, çünkü eğer gördüğümüzden farklı olsaydı, biz burada olup O'nu görüyor olmazdık.'"

"Stephen Hawking."

"Evet. Kâinat öyle olduğu için, biz böyleyiz ya da tersi, biz böyle olduğumuz için Kâinat öyle. Bir an 'Kâinat' kavramını kaldırıp yerine 'Türk'

kavramını koyduğunuzu düşünün. 'Türk öyle olduğu için, siz ve ben böyleyiz' veya 'siz ve ben böyle olduğumuz için Türk öyle.'

"Türk'ü Telli Turna'yı onlarca tasarımla birlikte algılarken görüyoruz, eğer Türk, Telli Turna'yı onlarca tasarımla birlikte algılıyor olmasaydı, siz ve ben burada olup o kavramları sıralayamazdık... mı?'"

"Evet, bunun gibi bir şey," dedi Gültekin Bektaş, "Matematikçiler, birden fazla Kâinat'ın olabileceğini, olduğunu ya da olmuş olduğunu söylüyorlar. Bunu anlıyoruz. Her millet, her halk, her ulus, her tayfa kendi Turnasını şekillendiriyor. Onların Turnaları da onların algıladıkları gibiler. Onların algıladıkları gibi olmasalardı çünkü, o insanlar orada olup onların varlıklarının farkında olmazlardı."

"Kıssadan hisse: Kendi Turnanın peşinden ayrılma, çünkü sen, o varsa varsın." Kadızade, başını salladı, "Kuantum fiziğinin milliyetçiliği körüklüyor olması, ne tuhaf!"

"Potinbağı olgusunu unuttuğunuz için böyle konuşuyorsunuz," diye cevap verdi Bektaş, "'Milliyet' sözcüğünü üstünlük, fetih, asimilasyon, baskı, emperyalizm gibi kavramlardan ayrı tutamadığınız için böyle konuşuyorsunuz. Kuantum mekaniğinin Potinbağı Hipotezi, ne kadar bölünürse bölünsün, maddenin temel olarak nitelendirebileceğimiz bir parçasının olmadığını, hiçbir parçanın diğerlerinden daha temel olmadığını, bütünün birbirleriyle örülü olayların devingen ağı olarak değerlendirilmesi gerektiğini söyler. Biz burada 'madde'yi, yeryüzündeki yaşamın bütünü olarak yorumluyoruz - sadece insan ırklarının değil, milletlerin değil, tüm canlı türlerinin birbirlerinin yaşamlarıyla örülü birliktelikleri. Hiçbir ulusun yaşam biçiminin diğerininkinden daha temel, dolayısıyla daha vazgeçilmez, dolayısıyla daha üstün olduğunu görmüyoruz."

"Holistik derken söylediğiniz bu. Dikey hiyerarşiye karşın, yatay simülasyon. YÜCE KOALİSYON'a karşı BÜYÜK SİMÜLASYON."

"'Büyütülmeye çalışılan simülasyon' demek daha doğru," dedi Gültekin Bektaş, "Bizimki zamanı da içeren dört boyutlu bir matriks, her an yeni bir veri ekleyip büyütmeye çalışıyoruz. Eşitlik anlayışımız kimseyi simülasyo-

nun dışında bırakmamak yönünde". Zaman zaman çok zor, çok meşakkatli ama böyle. Ülkümüz, Göksel Gerçeklik'i gezegenimize bire bir yansıtmak. Göksel düzenle uyum içinde yaşamak. Yıldız Fidanlığı'nı gördünüz. Göksel Güç, kimseyi kayırmaz, hiçbir canlıyı diğerine yeğlemez. Göksel Güç'ün egemen olduğu Dünya da öyle olmalı. Haydi, kalkın bakalım, ay batmadan Turnaların peşine düşelim."

"Yorulmadınız mı kuzum, çok geç oldu!" İmre Kadızade, Bektaş'ın göründüğünden daha mı genç olduğunu kestirmeye çalıştı.

"Mucizeler Diyarı'nda öğreneceğiniz şeylerden birisi de bu Hanımefendi," diye güldü adam, "'Yorulmak' bir alışkanlıktır, gerçeklik değil! Serüveniniz başlamadan bitecek. Bilgi aktarımında ışık hızı limit değil."

"Niye uğraşıyorsunuz benimle, hâlâ anlamış değilim!" diye söylendi Kadızade, Gültekin Bektaş'ın Develi Ovası'nı Huabey Ovası'na bağlayan kapıyı açmasını izlerken.

7

Ayın altında Kuzey Ovası, gökyüzünden daha aydınlıktı. Meridyen Kapısı ile En Mükemmel Ahenk Kapısı arasında uzanan otuz kilometrekarelik taş avlu daha da aydınlık.

Kadızade, nefesini tuttu.

Bir *bin*, iki *bin*...

"Kuzey Başkenti! Demirkazık'ı bu avluya uzatılırken gördüm," diye fısıldadı, "Mimar, ucunu Burhan Haldun Dağı'na mıhladı, cetvel gibi, ufuk çizgisini kesinceye kadar uzattıydı."

"Evet, doğru. İleriye bakın, dairesel hendeği görüyor musunuz? Üzerinde beş tane köprü var. O hendeğin adı, 'Altın Su'. Demirkazık'ın kestiği ufuk çizgisinin Yeryüzü'ndeki sureti. İzdüşümü. Turna heykelleri, Altın Suyun öteki yakasında, mevzideler."

"Turna heykelleri mi?"

"Evet, Turna heykelleri. Kubilay Han, Hanbeylik'ini inşa ettirirken, Gözlemevi'nin yanına Turnalar için bir kışlak kurdurmuştu. Kışlağın yerinde şimdi o heykeller var. Gök Yönetimi Terası'nı koruyorlar. Turnalar yoklar artık ama Turnacıbaşı yaşıyor, daha bir beş yüz yıl yaşayacak."

"'Turnacıbaşı' dediğiniz, yeniçeri kumandanlarından biri değil miydi? Kuzey Başkenti'nde ne arıyor?"

"'Kuzey Başkenti yeniçeri kumandanlarından birinde ne arıyor?' İmre Hanım, sormanız gereken bu. 68. Yeniçeri Ortası'nın peşine düşerseniz, sizi Hanbeylik'e getirir. Yalnız Hanbeylik'e de değil, kendinizi Karakurum'da, Saray'da, Ötüken'de, hatta Semerkant'ta bulabilirsiniz."

"68. Yeniçeri Ortası, demek," kadın içini çekti, "Ne yazık ki, kendimi 68. Yeniçeri Ortası'nın peşine düşmüş dağ bayır gezerken göremiyorum."

"Göremediğinizi biliyorum," dedi Bektaş, "Maalesef, eski Türkiye'de adanmışlık, erdemlerimizden birisi olamamıştı. Oysa Telli Turna'ya türkü yakmak yetmiyor. Toplam kaliteyi artırmak Telli Turna'nın da peşine düşmeyi gerektiriyor. Telli Turna'nın peşine düşerseniz Turnacıbaşı'yla tanışıyorsunuz. O da sizi getiriyor, Heyet Alimi Ali Kuşçu ile tanıştırıyor. Güneydoğu istikametine bakın, rasathane kulesinin tepesinde parlayan bronz gözlem aletlerini görüyor musunuz?"

"Ah, dostum," dedi kadın, inler gibi, "Ben bir gözlem aleti ile kahve değirmeni arasındaki farkı bilmem ki!"

"Shoujing Usta size anlatır," dedi Bektaş, "Bu gece mutlaka Teras'tadır, çünkü Moğol Hanedanı'nın resmi kayıtlarına göre yarın sabah burada güneş tutulacak. Guo, olayı 'Güneş, altın bir yüzüğe benziyordu' diye yazacak. Bu kayıt, tarihe teleskop-öncesi döneminin en önemli gözlemlerinden birisi olarak geçecek - çünkü, fotosferin dış çeperinin tam eklipste görünüyor olması Ay'ın kütlesinin Güneş'inkinden daha küçük olduğunun kanıtı sayılacak."

Başını gökyüzüne kaldırdı, "Baksanıza, tek bir bulut yok! Bu çok iyi."

YILDIZ CETVELLERİ

1

Hanbeylik Gözlemevi'nin kale kapısı büyüklüğündeki girişinden içeri süzülen İmre Kadızade, adımlarını o anda uydurduğu marşın ritmine uydurdu,

"Sa-kin-ol-İm-re-sa-kin-ol! Bunun-bir-sonu-var-el-bet, sa-kin-ol!"

Tuğla döşeli karanlık dik merdivenleri minareye tırmanır gibi tırmandı,

"Sa-kin-ol-İm-re-sa-kin-ol! - Bunun-bir-sonu-var-el-bet- sa-kin-ol!"

2

Dört kenarından üçü tuğla parmaklıklar, Doğu'ya bakan dördüncüsü duvarla çevrili dikdörtgen şeklindeki Teras'a ulaştılar. Dikdörtgenin Huabey Ovası'nın güneyine bakan dar ucunun ortasına oturtulmuş üç metre boyundaki bronz Gök Küresi'nin doğusunda Ekvator Halkası, batısında Tutulum Halkası yer alıyordu. Yükseklik-Güney Açısı Sistemi, Tutulum Halkası'nın arkasındaydı. Rubu Tahtası ile Sekstant en geride, Teras'ın kuzey kenarında yan yana yerleştirilmişlerdi. Kadızade'nin Ay'ın ışığı altında pırıl pırıl parlayan aletlere hayranlıkla baktığını gören Bektaş,

"Ortadakine 'Celestial Globe' diyorlar," diye açıkladı, "İki yandakilerden sağdaki 'Ecliptic Armilla', soldaki 'Equatorial Armilla', arkadakiler, 'Azimuth' ve 'Quandrant'."

Kadızade sözünü kesti, "Boş verin Gültekin, size gözlem aletleri ile kahve değirmeni arasındaki farkı bilmediğimi söylemiştim."

"Sadece siz değil hemen herkes öyle! Buradaki antika aletlerin ne olduklarını günümüz heyet âlimleri de tam bilmiyorlar." Gülümsedi, "Uluslararası afazi diye de bir sorun var İmre Hanım, 'Rubu Tahtası' ile 'Quandrant'in çağrışımları aynı değil. O nedenle diyoruz, bilim Türkiye'de yapılacaksa Türkçe yapılacak."

"Beni gerçekten yoruyorsunuz," dedi kadın, başını iki yana sallayarak, "Mesela, burasının Kuzey Ovası olduğunu biliyorum. Mimar şehri inşa ederken gördüğümde de çok etkilenmiştim. Burada yaşamak isteyebileceğimi düşündüğümü de hatırlıyorum ama neresidir? Onu bile çıkaramıyorum!"

"Bildiğim en son adı, Bei-cin," dedi Bektaş, "Çin Halk Cumhuriyeti'nin başkentiydi. Şimdi artık bu ova burada yok ne yazık ki. Ova'nın yerini beton yığını aldı. Gözlemevi de beton binaların arasında sıkışmış kalmış durumda. Asıl kurucusu Kubilay Han. 1272'de, Mavi Moğollar'a başkent olsun diye kurdurduydu. Mavi Kavimlerin âdetidir, bilirsiniz, başkentlere 'Hanbeylik' adı verilir. Bir ara Karakurum, Hanbeylik'ti. Sonra Ötüken, Sa-

ray. Kürşat Bey, sizi buradan başlatmayı uygun gördü, çünkü bu Hanbeylik, Göksel Gerçeklik'le uyumlu şehir planlamasının en iyi örneklerinden birisidir.."

"Bir dakika!" Kadızade, sözünü kesti, "Yoksa Bei-cin'i planlayan o Mimar, Kürşat Bey miydi? Kürşat Urallar?"

"Evet oydu. Sizi onun başlatması hoş bir sürpriz olur diye düşünülmüştü, ama olmadı. Evet, ne diyordum, Göksel Gerçeklik'le uyumlu şehir planlamasının..."

"Kürşat, neye başlatacaktı beni?"

"Onarımcılığa, tabii!" dedi Bektaş, kadının böyle bir soru sormuş olmasına şaşırmış gibi, "Sizi onarımcılığa başlatacaktı. Evet, Göksel Gerçeklik'le uyumlu şehir planlamasının bir diğer örneği de Uygurlar'ın hanbeyliği Çang-an'dır. Japon İmparatoriçesi Suiko, antik başkenti Heijo-Kyo'yu kurarken Çang-an'ı örnek almıştı. İşte, bakın, Heyet Âlimleri de geliyorlar!"

Kadın, Göksel Muamma Köşkü'nden çıkan kafileye hayretle baktı,

"Ama bunlar..."

Gültekin Bektaş, parmağını dudaklarına götürdü, "Şşşş!"

3

En öndeki İkiliden on yedi-on sekiz yaşlarında olanı, temiz tıraşlı, keçisakallıydı. Siyah kadifeden yapılma, kenarları kıvrık küçük takkesinin altından sarkan Mançu usulü saç örgüsü, sırtının ortasına geliyordu. Mavi ipekliden dizlerine varan bir tunik, tuniğin altına pijama altlığı genişliğinde bir pantolon, yakasını boğazına kadar iliklediği beyaz pamukludan bir mintan giymişti. Tuniğinin cep yerine kullandığı geniş yenleri, kâğıt tomarlarının, kalemlerinin ağırlığından sarkmıştı. Yanında saygıyla yürüyen beyaz sarıklı, koyu kırmızı kaftanlı, sivri sakallı genç adama yenlerinden art arda

çıkardığı kâğıtlardan bir şeyler okuyor, doğru anlaşıldığından emin olmak ister gibi iki cümlede bir muhatabının yüzüne bakıyordu.

"Burada on binlerce kayıt var ama bu dördü en önemlileri. Birinci kayıt, İsa'dan 181 yıl önce, diğerleri İsa'dan sonra 454, 761 ve 1275 yıllarında. İlkini dinle: *İmparatoriçe Gonzi dönemi, 7. yıl, 1. ayın son günü' -yani Mart'ın 4'ü- 'Güneş tutuldu. Tutulma tamdı, gün ortasında hava karardı. Tutulma sırasında Güneş, 9. derecede, Ay'ın Evi'ndeydi. Ay'ın Evi, Saray'ı simgelediğinden imparatoriçe çok rahatsız, oldu. Maiyetine döndü, 'Bu benim yüzümden,' dedi. Ve dediği çıktı. İmparatoriçe, 18 ay sonra, 18 Ağustos İÖ. 180 tarihinde öldü.* "

"Hesaplamalar okunabiliyor mu Hocam?"

"Evet... tutulmanın Chang'an'da, 3.28-3.53 saatleri arasında tam olmuş olması lazım. Şimdi bakalım, bu kayıt da temiz. Son tutulma, on yedi sene önceki tutulma. Tarih, 25 1 Haziran 1275. Bunu ben de hatırlıyorum. O zaman Hangzlıou'daydım. Ezeli ve Ebedi Gökyüzü ile birlikte Dünya da karardı. İnsanlar bir ayak öteden seçilemiyorlardı. Turnalar gece oldu zannettiler, Altın Dağ'a çekilip orada tünediler. Karanlık, si saatinden wu saatine kadar sürdü."

"Tam tutulmaysa, AT değeri, 0.36'dan az olmalı."

"Öyle zaten. 1173'deki kısmi tutulma: '*Qingdao dönemi, 9. yıl, 5. ayın ilk günü - Haziran 12. Büromuzun heyet âlimleri ve öğrencileri Güneş'in dört-buçuk bölümünün örtüldüğünü gördüler, 'diye yazmışlar, 'Tutulma kuzeybatı ufkunda 5,5 işaretinde wu saatinde başladı, we buçukta, kuzey ufkunda, işaret 2'de azamisini buldu. Şen buçukta, kuzeybatı ufkunda, işaret 1 'de eski haline döndü.*"

"Gültekin! Kim bu çocuklar?"

"Guo Shoujing ve Uluğ Bey," diye fısıldadı Bektaş, önlerinden geçen kafileye sevgiyle bakarak, "Tuniklisi Shoujing, yanındaki uzun boylu sarıklı olanı Uluğ Bey. Guo'yu tanıyorsunuz, Kubilay Han'ın bu gözlemevini kurması için davet ettiği Çin asıllı heyet âlimi. Mirza Doğukan Uluğ Bey, Semerkant Gözlemevi'nin kurucusu. Kendisi aynı zamanda Türkistan ve Ma-

veraünnehir Emiri'dir. Timur dedesi olur. Shoujing'in arkasında yürüyen delikanlı, Bursalı. Kadızade-i Rumi. Onun yanındaki asık suratlı, meşhur Heyet Âlimi Gıyasettin Cemşit Kaşi. Uluğ Bey'in hemen arkasındaki küçük adam da Ali Kuşçu."

Ayaklarının üstünde yükseldi, "Takiyüddin Efendi'yi göremiyorum," dedi, "O gelemedi mi acaba? Şair burada, Turnacıbaşı burada ama Takiyüddin yok galiba."

Kadızade isyan etti, "Bir Kubilay diyorsunuz, bir Timur'un torunu! Kim, nerde, ne 'zaman!? Hangi yıldayız, Tanrı aşkına?"

Bektaş'ın gözlerinin içi güldü, "Her yılda ve hiçbir yılda Hanımefendi," dedi, "Her yılda ve hiçbir yılda!" Kadının sıkıntılı yüzüne baktı, uzandı, alnına yapışmış bir tutam saçını geriye attı, "Bilgi aktarımında ışık hızının limit olmadığını size söylemiştim," diye hatırlattı,

"Şöyle düşünün Uluğ Bey, Shoujing ya da Ali Kuşçu, biz insanlar iki ayrı nesneden oluşuyoruz. Biri, elektronlar, protonlar ve nötronlardan oluşan madde kısmımız, diğeri bunların nasıl dizildiklerini anlatan bilgi kısmımız. Eğer bilgi bir noktadan diğerine ânında aktarılabiliyorsa ki aktarılabiliyor, Uluğ Bey'i veya Shoujing'i Develi ya da Huabey Ovası'nda, istediğiniz bir yerde yeniden bir araya getirebilirsiniz. Hatta, istediğiniz kadar çok yerde bir araya getirebilirsiniz. Onlarca Uluğ Beyiniz, onlarca Ali Kuşçunuz, onlarca Takiyüddin Efendiniz olabilir, doğru mu?"

"Yok artık!" Kadızade isyan etti, "Sakın bana Mağdurların zamanda yolculuk meselesini çözdüğünü söylemeyin!!!"

4

"Hayır, hayır, onu söylemiyorum! Teknoloji o iş için henüz yukarıda da yeterli değil. Ancak bilgi aktarımında ışık hızının limit olmadığının saptanması bizi kendi düşüncemizi yürürlüğe koymak hususunda yüreklendirdi. Bilgi aktarımına ilişkin bahis konusu saptama ve Kurt Delikleri dedi-

ğimiz Kâinat'ın bükülmesi ile ilgili olan durum. Kâinat'ta iki nokta arasındaki en kısa mesafenin sıfır olduğu malum. Canınız, Hanbeylik'ten Orion'a gitmek istiyor diyelim. Işık hızı ile gitseniz iki milyon yılda gideceksiniz ama Kurt Deliği dediğimiz durumda ânında oradasınız. Bir kâğıt düşünün, bir köşesi burası, Hanbeylik Gözlemevi, diğer köşesi Cebbar Avcı'nın kılıcı. Kâğıdı büküp köşeleri üst üste getirdiğinizde aradaki mesafe sıfırlanıyor. Aradaki kapıyı açmak gibi. Kapıyı açarsınız, karşınızda Avcı. Az önce benim Sultansazlığı'ndaki kapıyı açıp sizi Huabey Ovası'na getirmem gibi."

"Ama bu çocuklar..."

Bektaş sözünü kesti, "Hem evet hem de hayır. Hem yaşıyorlar, hem de yaşamıyorlar. Shoujing 1231'de doğdu, 1316'da öldü. Uluğ Bey 1394'te doğdu, 1449'da katledildi.

Ama ölen, onların elektronlar, protonlar ve nötronlardan oluşan madde kısımlarıydı. Bir de onların bilgi kısımları var...

"Bilgi kısımları..."

"Evet. Elektronlar, protonlar ve nötronlardan oluşan madde kısmının dışında bir de bilgi kısmının var olması bize onları bir araya getirme düşüncesini verdi. Aynı şey değil tabii. Burada bahis konusu olan bilgi, onların madde kısımlarının nasıl bir araya geldiğine dair bilgi değil, onların ürettikleri bilgi. Biz, bu insanların bireysel olarak ürettikleri bilgiyi klonlayıp gelmiş geçmiş tüm zamanlara iletmeye karar verdik."

Sekstantın başında toplanan heyet âlimlerine işaret etti, "Gördüğünüz gibi ışık hızı bilgi iletiminde limit değil."

"Shoujing Usta da sahici Shoujing değil..."

"Shoujing'in hepsi değil, hayır. Bu Shoujing'in madde kısmını bizim Priz Ali'nin oğlu Alper temsil ediyor. Priz Ali'yi anımsayacaksınız, Haşhaşiler'in sözcüsüydü. Siz Islahhane'deki Bağlantı Odası'ndayken bilgisayarınızın ekranına Celbedilmiş Afaziye ait bulgularını getirmiş sizi uyarmıştı. Alternatif Tıp Merkezi, hatırladınız mı? Priz Ali, şimdi SERSERİLER'in genel koordinatörlüğünü üstlendi, o yukarıda. Alper, yeraltına indi. Guo Shou-

jing'in ürettiği bilginin tümünü Alper'e yükledik. Uluğ Bey, Eskişehirli Doğukan Denktaş, o da Fazıla'nın oğlu."

"Fazıla, yüreğimizdeki Turnaları keşfeden Hanım?"

"Ta kendisi. Doğukan'a da Uluğ Bey'in ürettiği bilgileri yükledik. Böylece tarihin en önemli iki rasathanesi Hanbeylik ve Semerkant'ın kurucuları 1292'de Huabey Ovası'nda gözlemlenen tam güneş tutulmasının simülasyonunu izlemek üzere bir araya geldiler. Gördüğünüz gibi bildiklerini birbirlerine ânında aktarıyorlar. Böylece, zaman, mekân, atomizasyon, yobazlık, kibir, cimrilik, efendim..., manipülasyon, baskı ve tabii son tahlilde politikadan kaynaklanan bilgi tıkanması ortadan kalkıyor. Hesaplarımıza göre, önümüzdeki on yıl içinde Mağdurlar, KOALİSYON'un bilgi tekelini kıracaklar."

"Bilgi güçtür," diye mırıldandı Kadızade.

"O, Francis Bacon'dan önce de öyleydi," diye hatırlattı Bektaş, "Kubilay Han niye adını 'Gök Yönetimi Terası' koydu gözlemevinin? Koydu, çünkü bu dünyadaki gücünü artırabilmesinin, semaların yönetime ilişkin bilgi ile doğru orantılı olduğunu düşünüyordu."

Kadızade, başını salladı, döndü, Teras'ın parmaklıklarına yaslandı, uçsuz bucaksız Huabey Ovası'nı seyretmeye koyuldu. Neden sonra, "Çok adam öldü," dedi, düşünceli bir sesle,

"Biliyorsunuz, Moğollar az adam öldürmediler. Tarihleri kan gölüdür."

"Mağdurların güçlenmeleri halinde KOALİSYON'dan daha farklı olmayabileceklerini düşünüyorsunuz. Bu doğru değil, çünkü bu defa değişen tellaklar değil, hamamın kendisi. Bilgi bütününün gücü ile parçalarının gücü ters orantılı İmre Hanım. Bütün büyüdükçe münferit parçaların gücü azalıyor. Uluğ Bey'in güneşin tutulduğu bugünde burada Hanbeylik'teki varlığı, Shoujing'in fiyakasını bozuyor ama birlikteliklerinin doğurduğu sinerji - işte o muhteşem!" Kadının düşünmesine fırsat vermek istermiş gibi sustu,

"Aristo'nun üçgenlerini geride bıraktık," diye sürdürdü, "Hiyerarşik şemaların oluşturduğu üçgenleri, yazılı tarihin oluşturduğu üçgenleri, pi-

ramitlerin, katedrallerin oluşturduğu üçgenleri geride bıraktık, talep eden herkesin bilgiye eşit mesafede durduğu bir merkez ortaya çıktı. Geçerli olan tek bilimsel otoritenin rasyonel otorite olduğu, Gökkubbe gibi bir küre. Burada izlediğiniz Heyet Bilimi Simülasyonu ile BÜYÜKSİMÜLASYON, tek ve aynı gerçeğin, Ezeli ve Ebedi Gerçek'in sembiyotik yansıtıcılarıdırlar."

"Peki, niye Bei-cin'de? Ve neden bir Planck, bir Einstein, bir Schrödinger, heyet biliminin Nobel ödüllü dâhileri, burada değiller?"

"Böyle bir soruyu anlamsız kılmaya çabalıyor olmamızdan dolayı," dedi Bektaş, "'Dâhi' tanımlamasını, kime, ne zaman isabet edeceği belirsiz bir ikramiye şeklindeki yabancılaştırıcı niteliğinden kurtarmak, olması gerektiği yere göndermek istediğimizden dolayı. Şimdi, bu yerin nasıl bir yer olduğunu soracaksınız. Hemen söyleyeyim, alçakgönüllü, akla uygun bir yer. Buluşların ilhamla değil, adanmışlıkla gerçekleştiğinin idrakinde olunan bir yer. Shoujing'in, Uluğ Bey'in, ileride tanışacağınız Ptolemy'nin, bir Schrödinger'den daha az 'dâhi' olmadıklarının farkında olunan bir yer."

"Bir başka deyişle, bilgi savurganlığına izin verilmeyen bir yer," diye araya girdi, yanlarına sessizce sokulan Guo Shoujing, "Müsaade eder misiniz?"

5

Bektaş'ı, ardından Kadızade'yi eğilerek selamladı. Kadın, Alper'in hareketindeki bir Çinli asilzadesini aratmayan zarafeti hayranlıkla gözledi.

"Müsaade senin, buyur!" dedi Bektaş.

"Batılılar, rasyonel otorite kavramına ihanet ettiler," diye başladı Alper, "KOALİSYON'un en adi numaralarından birisi de Asya Kavimlerinin heyet bilimine yaptıkları katkıları yok saymasıdır. Güneş'teki lekeleri alın. Hangi Batı kaynaklı ders kitabını açsanız, Güneş'teki lekeleri ilk keşfedenin Galile olduğunu söyler. Tarih 1610. Oysa bu lekelerin Galile doğmadan

2000 yıl önce, Çinli Heyet Âlimi Kan Te tarafından gözlenmiş ve kaydedilmiş oldukları Çin Arşivleri'nde belgeleriyle sabittir. Ya da ilk büyük yıldız cetvelleri. Yine İsa'dan önce dördüncü yüzyılda, yani Hipparkus'tan iki asır evvel, üç Çinli heyet bilimci, Kan Te, Shih Shen ve Wu Hsien üstatlar, Dünya'nın ilk yıldız cetvellerini düzenlemişlerdi.

Veya kuyrukluyıldızlar. Çinli heyet alimleri, kuyrukluyıldızlara dair gözlemlerini kaydettiklerinde İsa'nın doğmasına daha altı yüz yıl vardı. Ya da solar rüzgârlar. Bilirsiniz, solar rüzgârlar yıldızların kuyruklarının Güneş'in ters istikametinde oluşmasına neden olurlar. Solar rüzgârların bu özellikleri yedinci yüzyılın ilk yarısında, Çin Hanedanı döneminde biliniyordu. Belgesi var."

Elini tuniğinin yenlerine attı, belgeyi bulmaya çalıştı.

"Çin'de, bir şeyi 'cebe atmak' yerine, 'yene atmak' derler," diye güldü Bektaş, delikanlının yenlerini aramasını işaret ederek, "Giysilerinin kollarını cep olarak kullandıkları için. Bizim 'cepçi' dediğimiz de onların 'yenci'sidir."

"Okuyorum: *'Sabah saatlerinde görünen bir kuyrukluyıldızın kuyruğu her zaman batıyı göstermektedir. Gece görünen kuyrukluyıldızların kuyrukları ise doğuyu işaret ederler. Bu kural değişmeyen bir kuraldır. Yıldızın Güneş'in kuzey veya güneyine düştüğü durumlarda, kuyruğunun istikameti Güneş ışıkları ile aynı yönde olmaktadır.*' Kuyrukluyıldızların ışıklarının kendilerinden olmadığını, başka kaynaklardan gelen ışıkları yansıttıklarını da biliyorlardı. Kuyrukluyıldızların izledikleri yolu hiç hatasız saptayanlar da Çinli alimlerdi. *'Aniden kuzeye döndü, çoban Bootes'ın (Eright Conductor yıldızına dokundu, başak Virgo'nun, Berenice'in saçlarının ve Aslan Leo'nun arasından geçerken, nu Berenice, 2629 Berenice, E Leonis ve 2567 Leonis yıldızlarına değdi. Kuyruğu dosdoğru Batı'yı gösteriyordu... Yıldız daha sonra 28 derecelik bir açıyla kuzeye döndü, iota, theta ve chi'ye dokunarak Büyük Ayı'ya daldı, Canes Venatici'nin kuzeyindeki üç küçük yıldızın arasından geçti. Ursa Major'u geride bıraktı...*' Sizi sıkmamak için fazla okumayacağım ama binlerce sayfa böyle gidiyor."

"İmre Hanım'a, Galile'nin güneş lekelerini ilk bulanın kendisi olmadığını öğrendiği zamanki tepkisini de söyle."

"Çok üzüldü, tabii," dedi Alper, "Zaman kaybına üzüldü. Düşünebiliyor musunuz, Galile gibi yetenekli bir arkadaş Güneş lekelerini yeniden keşfetmeye ayırdığı zamanı başka bir meseleyi çözmeye harcasaydı kim bilir daha neler bulur çıkarırdı. Hangi birisini söyleyeyim... Gerardus Mercator'un buluşu olarak bilinen silindir izdüşümü tekniğini alın. Daha 940'ta bizimkiler Demirkazık'ı merkez alarak, Gökyüzü'nü yirmi sekiz dilime bölmüşler, dilimlerin muhteviyatını kâğıda geçirmişlerdi. Mercator, bu işi 1594'te yaptı. Mercator arkadaşımız da üzgün. Ömrünü Çin'i yeniden keşfetmekle geçirmektense başka işlerde yoğunlaşabilirdi."

"Nasıl da benimsemiş," dedi kadın, Bektaş'a, "Çinli'lerden 'bizimkiler' diye bahsediyor."

"Eeee, Asya Kavimleri, 'Mağdurlar', Hanımefendi," dedi adam, "Bizimkiler Asya Kavimleri, 'Mağdurlar.' Hep birlikte ölüm kalım savaşı veriyoruz burada."

6

"Heyet Âlimi Su Sung'un 1094'te çıkan kitabı, 'Mihaniki Muşabbaha ve Gökküre için Yeni Bir Tasarım'. Kitapta silindir izdüşümü tekniğiyle çizili dört yıldız haritası vardı. Uluğ Bey, gözlemevinin meridyen yayını, bakırcı İbrahim Usta'ya dövdürürken, Sung Usta'nın tasarımından yararlandı. Öyle değil mi, Uluğ Bey?"

"Semerkant'taki gözlem aletlerini planlayan, Gıyasettin Hoca'dır," dedi Doğukan Denktaş, saygıyla geri çekilir, asık yüzlü delikanlıyı öne sürerken, "Kendisi buradayken benim konuşmam abes olur."

Bektaş, Kadızade'ye döndü, "Uluğ Bey, alçakgönüllülüğü ile tanınır," diye açıkladı, "Buna karşın Gıyasettin Cemşit Kaşi, kaba bir adamdır. Ma-

tematik ve heyet ilminin bütün dallarındaki derin bilgisinden olmasa Uluğ Bey yapısındaki birisinin ona bir gün tahammül edemeyeceği söylenir."

"Aslında kaba değilim," diye müdahale etti Gıyasettin Cemşit'i yüklenmiş olan delikanlı, "Tek başına çalışmayı sevdiğim doğru, çünkü bizim işimiz gözlem yapmak, taş taşımak değil. Taş taşıyor olsaydık, ne kadar çok adam olsak o kadar iyiydi. Yıldız gözlemlemede kalabalığa gerek yok. Kalabalık olunca insanlara iş yaratmanız gerekiyor. Örneğin, uzak gezegenlerin hareketlerinin on beş günde bir kaydedilmesi yeterlidir. Çalışanlara iş çıkarmak için her gün gözlem gereksiz... yani, ben o konuda yanlış düşünüyordum, o zamanlar..."

"Siz kimsiniz, peki?"

"Ben aslen Kaşan'lıyım. Uzun yıllar Karakoyunlu Padişahı Sultan İskender'in hizmetindeydim. Uluğ Bey, Semerkant Rasathanesi'ni kurmaya niyetlenince bana haber saldı. 1420'de geldim ona katıldım, sekiz yıl birlikte, çalıştık. Rasathaneyi inşa ettik, Gök Cisimleri'nin cetvellerini çıkardık. 'Hesap Anahtarını' düzenledik. 1427'de öldüm. Semerkant'ta gömülüyüm."

"Sahiden kimsiniz? Sahici kimliğiniz nedir?"

"2035'teki kimliğimi mi soruyorsunuz?"

"Evet, onu soruyorum!"

"2017 Elazığ doğumluyum," dedi delikanlı, "Anamın koyduğu isim Aytuğ, soyadım Kaya. FELAKET'ten sonra ONARIMCILAR'a katıldım. Şimdi de buradayız işte."

"Aileniz... Onlar neredeler?"

"Elâzığ'da bir tek ihtiyar babam var," dedi Aytuğ, bakışlarını kaçırarak, "Orada yaşayakalmaya çalışıyor işte."

"Hiç görmüyor musunuz?" Kadızade, Bektaş'a döndü, "Hep burada mısınız? Yeryüzü'ne hiç çıkmıyorlar mı? Çıkmıyor musunuz?"

"Çıkıyoruz da, Gıyasettin arkadaşımız babasına biraz fazla düşkün," diye araya girdi Gültekin Bektaş'ın Ali Kuşçu olduğunu söylediği on dört-on beş yaşlarındaki çocuk,

"Aşırı özlüyor. Özlediği zaman da türkü söylüyor değil mi, arkadaşlar? *'yavri, yavri, huma kuşu yükseklerden seslenir*!.."" Sesi çok güzeldir. Hadi Abi, misafirimize söyle de duysun. Islahhane de özlemiştir."

Kaşi, Ali Kuşcu'ya dik dik baktı, "Güneş doğmak üzere," dedi, "Haydi bakalım. Beyler, işlerinizin başına."

7

"Gıyasettin, bu simülasyon sırasında Semerkant'ta hem rasathanenin hem de Medresenin müdürlüğünü yapıyordu, işi ağırdı," diye açıkladı Bektaş, "Titiz bir hesap adamı. Hocası Muhammet el Cürcani'nin felsefeyi boşlayıp matematikle uğraştığı için ona kızdığını söylerler. Kürşat ona 'Ogün' diye isim taktı. Batı Afrikalı Mağdurların Savaş Tanrısı Ogün var ya. İnatçı, tutkulu, akılcı, işkolik, soğuk - onlardan işte."

"Hatırladım."

"Gıyasettin öldükten sonra rasathanenin yönetimi sizin Bursa'dan gelen adaşınıza geçti, Kadızade-i Rumi'ye. Rumi'nin babası o sıralarda Bursa Kadısı'ydı. Kendisi, Molla Fenari'nin öğrencisidir. Semerkant'a ilk o geldi, 1412'de. Uluğ Bey'i o yetiştirdi. Ondan sonra yönetimi Ali devraldı."

Kadızade, Uluğ Bey'in arkasında yürüyen çocuğu seyretti,

"Ne kadar da genç! "

"Hepsi çok genç," dedi Bektaş, "Türkiye çok genç. Uluğ Bey, rasathanesini kurduğunda yirmi beş yaşındaydı. Semerkant'taki gözlemevi bundan da büyüktür. Otuz metre yüksekliğinde, yirmi üç metre çapında, silindir şeklinde azametli bir bina. Bir tepenin üstünde kurulmuştu, etrafında bahçeler, bahçelerin içinde heyet alimlerinin lojmanları vardı. İnşaatı duvarcı ustası İsmail ile Uluğ Bey birlikte yaptılar. Bakırcı İbrahim önce meridyen kavisini dövdü, ondan sonra da Zâtülhalak'ı döktü. 'Armillan sphere', muşabbaha yani yıldızların enlem ve boylamlarını ölçmeye yarayan iç içe geçmiş halkalar. Rus arkeologları Zâtülhalak'ın halkalarının çaplarının

Ayasofya'nın kubbesinin çapına eşit olduğunu saptadılar, elli metre yani. Diğer gözlem aletleri muşabbahanın yanında küçük kalıyorlardı. Gözlemevi'nde planetarya bile vardı. Gökküre'nin, yedi gezegenin, yıldızların modelleri sergilenirdi. Bir de yerküre vardı, Maveraünnehir civarındaki dağları, ovaları gösteren. Ali, Semerkant'ı terk edip İstanbul'a göçtüğünde Gözlemevi'nde yüz kişi çalışıyordu. Ama haklısınız, Ali'nin diğerinde olmayan bir özelliği vardır, onu Turnalar büyüttüler."

"Anlamadım?"

"Ciddi söylüyorum," dedi Bektaş, "Ali'yi Turnalar büyüttüler, kuşlar âleminin sırlarına vukufu ondandır. Uluğ Bey'in Ali'yi evlat edinmesinin asıl nedeni de budur. Uluğ Bey de Turnalara âşıktı çünkü. Çocukluğundan beri rastladığı bütün kuşların ayrıntılı kayıtlarını tutmuştur. Semerkant Rasathanesi'nin kütüphanesinde hangi kuşa nerede, ne tarihte rastladığını, kuşun fiziki özelliklerini, alışkanlıklarını anlattığı günceleri duruyor."

"Gültekin'in söylemek istediği," dedi deruni olduğu kadar da yumuşak, güleç bir ses, "Ali'nin kışlaklarda büyümüş olması. Eridanus Irmağı'nın altında, kışlaklarda."

8

Kadızade başını kaldırdı, kendisine tepeden gülümseyerek bakan adamla göz göze geldi. Bal rengi gözlerini çerçeveleyen ince kırışıklarına, özenle kesildiği belli olan koyu-kızıl sakallarına beğenerek baktı,

"Hakikaten bu kadar uzun musunuz, yoksa başınızdaki börk mü sizi öyle gösteriyor?" diye sordu. "Börk, değil mi başınızdaki? Yanılmıyorum?"

"Börk," dedi adam, elini geriye doğru torbalanan başlığının tepesine götürüp, alçaltmak istermiş gibi hafifçe pat pat vurarak,

"Yeniçeri keçesi de derler."

"Çok şık!" dedi kadın, "Kenarlık eklendiği iyi olmuş, keçe tek başına, Keloğlan'ın takkesi gibi, hoş olmazdı. Öndeki tüy de güzel."

Adam kollarını kaldırdı, koca bedeni kendi etrafında döndü,

"Entarimi beğendiniz mi, peki? Boyu biraz daha uzun olsa iyi olurdu ama mevzuata göre şalvarın alttan görünmesi gerekiyormuş."

Kadızade gülmeye başladı, "Öyle miymiş?"

"Evet! Onun boyu da çarıkları kapatmayacakmış. E, ne diyorsunuz?"

Başını önüne eğdi, duman rengi giysinin göğüs kısmına alt alta yerleştirilmiş altın sarısı şeritleri ilk defa görüyormuş gibi dikkate inceledi,

"Beş tane! Sizce biraz fazla süslü olmamış mı?"

"Herhalde mevzuat böyle!" dedi kadın, "Siz, yeniçeri değil misiniz?"

"Turnacıbaşı," dedi Adam, şeritlerle aynı renk olan gömleğinin kollarını çekiştirerek.

"Anladım! 68. Orta!"

"Muhammet Kuşçu. Mehmet. Emrinizdeyim Hanımefendi!" dedi adam, elini abartılı bir hareketle yüreğinin üstüne götürüp kadını selamlarken.

"Estağfurullah, efendim! Demek, Ali'nin babası sizsiniz?"

"Biyolojik babası," dedi Mehmet Kuşçu, rubu tahtasının başındaki oğluna kısa ama sevecen bir bakış atarak, "Aslını isterseniz, onun yetişmesine pek bir katkım olmadı. Oturabilir miyim?" Kadızade, kenara kaydı.

"Annesini oğlan iki yaşındayken kaybettik. Ali'yi Turnalar büyüttü, Uluğ Bey eğitti. Bana da çoklukla seyretmek düştü. Ezeli ve Ebedi Gökyüzü'nün altında. Göktaşları kayarken. Karda, yağmurda. Güneş kavururken. On bir yaşına kadar Ali insan yapısı bir damın altında olmak nedir bilmedi. On birini bitirdiği gün, Uluğ Bey, çocuğu yanında istedi. Böylece, yaban günleri bitti, sera günleri başladı."

"Çok zor olmuş olmalı."

"Yooo," dedi adam, "Ali üşüdüğünde Turnalar onu koyunlarına alırlardı. Ali, başını onların göğüslerine gömer, sarılır, uyurdu. Güneş kavurduğunda kanatlarının gölgesine girerdi. Turna kanadından daha muhkem damı nerede bulacaksınız? Ninnileri de cabası. Semerkant'tan bir ninniye başlarlardı, Kaşan'da anneler çocuklarını uykuya yatırırlardı. Beş yaşında

ya var ya da yoktu, Maveraünnehir'deki bütün dağların isimlerini bilir, Göksel Ruhlar Divanı üyelerinin adlarını tek tek sayardı."

"Çok akıllı bir çocukmuş," dedi Kadızade.

"Hafızası çok iyiydi," diye onayladı Adam, "Bir keresinde Uluğ Bey'in kuş kataloglarından birisi kaybolduydu. Kütüphane sorumlusu adamcağız üzüntüden perişan oldu. Uluğ Bey'le Ali adamı karşılarına aldılar, koca kitabı ezberden bir kez daha yazdırdılar. Bir müddet sonra asıl kitap bulundu. Baktık, hemen hiç yanlış yapmamışlardı. Turnaların hakkını teslim etmek lazım. Ezeli ve Ebedi Gökyüzü'nü okumasını Ali'ye çok iyi öğrettiler... Ama, siz iyi misiniz? Durgunlaştınız birden?"

"Haklısınız, bir tuhaf oldum," dedi kadın, "Burada ne gerçek ne değil karıştırıyorum. Kendimi öyle kaptırmışım ki, az önce eşinizi kaybettiğinizi söylediğinizde oğlan öksüz kaldı diye hayıflandım. Oysa, ne siz Turnacıbaşı Mehmet'siniz ne o delikanlı Ali Kuşçu ne de giydiğiniz şu kılık sahici. Nerede diktiriyorsunuz bunu? Yeraltı'nda terziniz mi var?"

"Evet, var," dedi adam, "KOALİSYON cihazına alternatif giysiler üretiyorlar. Yukarıdakiler'in giysileri ne denli tekdüzeyse, buradakilerin o kadar çeşitlidir. Ama benim sahici olmadığım hususunda yanılıyorsunuz. Ben herhangi bir Turnacıbaşı kadar sahiciyim. Oğlum Yavuz da öyle. O da herhangi bir heyet âlimi kadar heyet âlimi."

"Asıl adınız ne sizin?"

"Asıl adım... asıl adım... Asıl adımı ben bile unuttum desem inanır mısınız? Evet, asıl adım Ahmet, soyadım Bakır. ONARIMCILAR'a ilk katılanlardanım. İstanbul Eyaleti'nin Adana doğumlu oldukları için sınırdışı ettiklerinden. Adana, uzun bir süre paylaşılamadıydı, biliyorsunuz. Yukarı Mezopotamya Halk Cumhuriyeti, Kingdom of Kappadokia, Attelia Country üçlüsü arasında kaldı. Türk'ü, Arap'ı, Kürt'ü, Süryani'si, herkes bir tarafa çekti, sonunda meseleye UMDSTÖ, Koalisyon Tarım Kartelleri adına el koydu. Pasaport alabilmem için ana-babamın da Adana doğumlu olduklarını kanıtlamam gerektiği söylendi. Fakat bizimkiler Yörük'tür - ne onlarda kafakâğıdı ne de UMDSTÖ kayıtlarında Yörük diye bir sınıflandırma vardı.

Ben de onlar beni Adana'dan atamadan, kaçtım, dağa çıktım, kurtuldum. Ama kaçamayanlar..."

"Kaçamayanlar, yüz binlercesi, yollarda telef oldu. Seyhan, cesetlerini getirip getirip baraj gölüne yığıyordu. Çukurova'yı kan sinekleri sardı. KOALİSYON uçakları yüzlerce ton zehir döktüler, yıllarca ekin bitmedi. Turnalar, altın gözleri gökyüzünde, ağızları açık, titreye titreye can verdiler. Seher Yeli, teleklerini Nur Dağları'na taşıdı, dağlar yaz gününde kar yağmış gibi bembeyaz oldular. Ne yaşayan gözler böyle bir katliam gördü, ne Ezeli ve Ebedi Gökyüzü böyle bir ihanet!"

"Hatırlıyorum," dedi Kadızade, "CNN'de, 'İster İnan, İster İnanma' programında dağların halini görmüştüm."

"Hangisinin ölümünü seyretmek daha zordu, bilemiyorum," dedi adam, acısını açıkça yansıtan bir sesle, "Mağdurlarınkini mi, Turnalarınkini mi? Çoğu zaman Turnalarınkini diye düşünüyorum, çünkü olan bitende onların Mağdurlar kadar bile günahı yoktu, onlar mazlumdular. '90'ların sonunda sayıları beş yüze kadar inmişti. Koalisyon Tarım Kartelleri, Sultansazlığı'nı kurutmaya başlayınca sayı daha da azaldı. Ta ki, ONARIMCILAR Turnacıbaşı kurumunu yeniden ihdas etsinler."

"İnsanın anasına yoldaş olamadığı bir dönemde Turnalarla kader birliği yapabilmiş olmanız ne tuhaf! " dedi Kadızade, "Satılık olmayan hiçbir şeyin kalmadığı bir dönemde Turna'ları esirgeyebilmiş olmanız, ne tuhaf! Düşünüyorum da, Devrim'e 'Kurtuluş Turnalardadır' demiş olsaydım, nasıl karşılardı, ne derlerdi acaba?"

"Bunu bilemezsiniz," dedi Turnacıbaşı, "Bana gelince, benimki Aşk'tı, katıksız, pür. Aladağlar'da kışladığım o günlerden birinde göçünü şaşırmış bir Hint Turnası'yla karşılaştım. Hint Turnalarının boyları uzundur bilirsiniz, bir metre yetmiş beş santimi bulur. Gözleri gözlerimin hizasındaydı, altın bakışlarını bana şöyle bir dikti, her şeyi anladı, ama her şeyi! Hasretle, çılgınlar gibi kucaklaştık, biliyor musunuz? Kuş beni kanatlarıyla sararken ben onun gövdesine gömüldüm, ipeksi tüylerine yüzümü sürdüm, al yanaklarını incitmesin diye sakallarımdan sakındım. Boyunlarımızı birbi-

rimize doladık, kalbi kalbimin üstünde, ellerim teleklerinin arasında, koyun koyuna, o ve sonraki geceleri birlikte göğüsledik. Sizin çok iyi tanıdığınız o gevrek şubat gecelerini. Demirkazık tepesinden gökyüzü, lacivert safirden oyulmuş o muhteşem kubbe, harikulade güzeldi. Güneydoğu ufkunda Orion'un menekşe mavisi ışıkları İskenderun Körfezi'ni aydınlatırdı, iyi huylu barbunlar kıpır kıpır."

Oturduğu yerden kalktı, Teras'ın korkuluklarına dayandı, o da Huabey Ovası'nı seyretmeye durdu. "İslam Peygamberi'nin adını taşıyorum İmre Hanım," dedi, "Buna karşın O'nun ruhani tecrübesinden nasibini almış bir adam değildim. 'Fenafillâh' benim için sözlükteki bir kelimeden ibaretti. Ama o gece, Turnam, ben, Aladağlar, Ezeli ve Ebedi Gökyüzü, tek ve aynı hücrenin sembiyotik parçaları olarak, Kâinat'ta eridiğimizin, BİR olduğumuzun idrakına vardık." Kadızade'ye döndü,

"Hatırlıyor musunuz, siz İo'dayken, 'Gaia hipotezi mi?' diye sormuştunuz. İo ile sizin tek ve aynı hücrenin sembiyotik parçaları olduğunuzu anlatmaya çalıştığımızdan kuşkulanmıştınız. Haklıydınız, öyleydi. Homeostatis."

Kadının kaşları çatıldı, "Holo-former'a bağlıyken ben, siz de mi oradaydınız?"

"Evet, çünkü biz Mağdurlar birbirimizden sorumluyuz İmre Hanım. Sizi seyrettiğim için alınmamalısınız. Turnalar bize kendi dışımızdaki bir varlıkla kendimizin ve onun farklılığını bozmadan, onu kendimize benzetmeye çalışmadan ve onun bizi kendisine benzetmesine meydan bırakmadan bütünleşmeyi öğrettiler. Onlarla birlikte dağları aştık, tarihöncesi zamanlara ulaştık. İnsan, hayvan, bitki, toprak, yıldız... Turnalar, bize bu Kâinat'ı birlikte oluşturduğumuz unsurları, mesela sizi, tanımayı, sizin özünüze inmeyi, sizin sorunlarınızı yüreğimizde hissetmeyi öğrettiler. Turnalar bize Aşk'ı öğrettiler. Aşk'ın, dayanışma, saygı, özen, emek olduğunu öğrettiler. Aşk'ın dışına sürseydik sizi, biz, 'Biz' olamazdık. Bırakın sizi, beni ve diğer tellakları, hamamın kendisi yıkılırdı. Bunu anlıyorsunuz, değil mi?"

"Bilemiyorum..."

"Ben biliyorum," diye gülümsedi adam, "Bana güvenin. Aşk'ının peşinden dağlar aşan o Mecnun benim. Aşk'ımı iki bin beş yüz yıl öncesinin Çin'inde dans ederken izledim. Japon kimonolarını, Nijerya Havayolları'nın uçaklarını süslerken izledim. Hiroşima'da yanmış bir kız çocuğunun iyileşme umuduyla onun zarif bedeninin bin suretini kâğıttan çıkartmaya çalışırken öldüğünü gördüm. Aradan yetmiş beş yıl geçti, çocuklar hâlâ ölen arkadaşlarının anısına kâğıttan turnalar katlıyorlar. Onu Teksas'ta, Meksika'da, Kanada'da, İskandinavya'da, Kazakistan'da, Anadolu'da KOALİSYON'un yok ettiği sazlıklarında bir frenküzümünün, bir kozalağın peşinde gördüm. Dünyasını işgal ettiğimizi, onu açlıktan kırılmaya mahkûm ettiğimizi gördüm. Tüyleri solup güzelim boynu büküldüğünde, utançtan, vicdan azabından kahroldum. Sonunda onun kaderini paylaşmaya karar verdim, peşinden asırlar öncesine göçtüm. Kubilay Han'a katıldım."

9

"Kubilay Han, semaların gücünü anlar, gözlerini asumandan ayırmazdı. Sonsuz Mavi Gök'ün düzeninin insan, hayvan, bitki, toprak, yıldız, siz, ben, hepimizden oluştuğunu bilirdi. Hanbeylik'ini kurarken Turnaları unutmadı. Kervansarayları hatırlarsınız, deve yürüyüşüyle dokuz günlük aralarla kurulur, yolcuların iaşeleri, ibateleri ücretsiz sağlanırdı. Kubilay Han, insanoğluna hak gördüğü yaşam alanını kuşlardan esirgemedi. Sibirya'dan, Tunguz ülkesinden, Tibet yaylalarından, Hindistan'dan, Mançurya'dan göçen Turnaların konaklamaları için kentin en muteber semtlerinde kışlaklar yaptırdı. Kışlaklardan en büyüğü şurada, Göksel Muamma Köşkünün olduğu yerdeydi."

"Sonra o felaket geldi, Göksel Ruhlar Meclisi, bu defa Kubilay Han'a sırt çevirdi. 1274'te Japonya seferine çıktığında, Kami, Japon Denizi'nin üstünde son bir toplantı yaptı. O toplantıda Kubilay Han'a değil, İmparator

Kameyama'ya yardım kararı aldılar. Kubilay Han'ın üzerine 'Kamikaze' adındaki o tayfunu gönderdiler. Tayfun esti, köpürdü, Mavi Moğollar'ın Japon Adaları'na geçmelerine izin vermedi. Kubilay Han, Kami ile arasını düzeltmek için tam yedi yıl uğraştı. Yedi yıl dua etti, araya kamlar koydu. Yedi yıl sonra, İmparator Tokimone zamanında bir daha denedi. Ama Kami, yine izin vermedi. Kamikaze'den de güçlü bir başka tayfun, Mavi Orduları telef etti. Bu felaketten sonra Kubilay Han bir daha iflah olmadı. Ezeli ve Ebedi Gökyüzü'nün kendisini gözden çıkardığı bilgisi kapı gibi adamı çökertti. Ruhunu teslim ettiği o şubat gecesine kadar, dizlerinin üstünde bağışlanmak umuduyla dua ediyordu."

"Kubilay Han öldü, ama 'Murat' yaşayakaldı, İmre Hanım. Kubilay'ın oğlu Timur'un Kuşçu'sunda yaşadı. Timur'un oğlu Şahruh'ta yaşadı. Şahruh'un oğlu Türkistan ve Maveraünnehir Emiri Uluğ Bey'in kuşçusu Muhammet'te yaşadı."

"Murat kim?"

"'Murat,' ne?"' diye düzeltti Shoujing.

"'Murat'ı, hava, nefes, irade, maneviyat veya Maneviyatın Enerjisi olarak düşünebilirsiniz," diye açıkladı Turnacı, "Bedensel mükemmeliyetin tek başına beceremeyeceği türden güç ve canlılık. Toplam Yaşam Enerjisi. 'Çi.'"

"Büyü gibi mi yani?!"

"Büyü gibi. Güneş Işıkları'nın 'Çi'si gibi."

"Güneş ışıklarının Çi'si?"

"Güneş Işıkları'nın Çi'si. Kometlerin kuyruklarını kendilerinden uzak tutma muratları. Murat'larına ererler Güneş Işıkları. Canlı, güçlü ve kararlıdırlar çünkü."

"Çinli astronomların solar rüzgârların üzerinde durmamış olmalarının nedeni de Murat'la açıklanır."

"Nasıl?" diye sordu kadın.

"Güneş'in öyle murat ettiğinden o kadar emindik ki," dedi Shoujing, "Daha fazla incelemeye gerek duymadıydık. İnceleseydik, kometlerin kuyrukları ile solar rüzgârlar arasındaki ilişkiyi keşfedebilirdik. Onu söylüyor."

MURAT

1

"Ona, Qili adamın hikâyesini anlat," dedi Turnacıbaşı, Shoujing'e. Kadızade'ye döndü, "Gökyüzü'nün başına çökeceğinden endişelenen Qili adamın hikâyesini bilmezsiniz?"

Kadın, başını salladı, "Bilmem."

"Han Hanedanı zamanında Qi şehrinde yaşayan bir adam vardı. Gökyüzü'nün Yerküre'nin üstüne çöküp Dünya'yı batıracağından endişe duyuyordu. Arkadaşının endişe duyuyor olmasından endişe duyan arkadaşı, onu yatıştırmaya geldi. 'Gökyüzü'nün tamamı havadır,' diye açıkladı, 'Sadece hava, başka bir şey yok. Sen bütün gün nefes alıp verdiğine göre, Gökyüzü'ne hava üflüyorsun demektir. O halde Gökyüzü çökecek diye endişe

duyman yersiz.' 'Pekâlâ,' dedi adam, 'Gökyüzü'nün hava olduğunu kabul ediyorum ama Güneş'ten, Ay'dan, Yıldızlar'dan ne haber? Ya onlar düşerse?' 'Onlar da parlayan hava cisimcikleri. Düşseler bile sana zarar vermezler.' 'Peki, ya Yerküre? Ya Yerküre çökerse?' 'Toprak kalıpları Yerküreyi hiç boşluk kalmayacak şekilde sıkı sıkı doldurmuşlardır. Sen üstlerinde bütün gün zıplasan bile yerlerinden oynamazlar. Onun için, korkma! Hiçbir şey olmaz!' Qili adam rahatladı, tarlasına, işinin başına döndü. Anafikri miadınız, değil mi?"

"Emin değilim," dedi Kadızade, "Çin kültürüne aşina de-lilim. "

"'Çin' dediğiniz, Asya," Alper, omuzlarını silkti, "Mançu, Moğol, Tunguz, Türk. Mavi kavimler. Çin, hanedanın adıdır, 1616. Her neyse. Qili adamın endişesinin nedenleri de yanlıştı, arkadaşının onun endişesini gidermek için ileri sürdüğü nedenler de. Mesele buna rağmen halledildi."

Kadın güldü, "Büyü!"

Shoujing, onayladı, "Murat'ın büyüsü."

"Dayınızla bir tekne gezisi yapmıştınız İmre Hanım, Datça'da," diye hatırlattı Turnacı, "Fırtınaya yakalanmıştınız. Teknede denize alışık olmayan bir çift vardı, korkudan haykırıyorlardı. Siz onları yatıştırmak için teknenin çivilerinin özel olarak bakırdan dövülmüş olması nedeniyle olağanüstü denizci bir tekne olduğunu söylediniz, asla batmayacağı şeklinde bir hikâye kurguladınız. Anımsadınız mı?"

"Hayal meyal."

"Öyle ikna ediciydiniz ki, insanlar size inanmışlar, sakinleşmişlerdi. Sonradan yaptığınızın ahlaklı olup olmadığı üzerinde çok düşündünüz. Yetişkindiler, belki de hikâye uyduracağınıza durumun vahametini bütün açıklığı ile ortaya koymanız daha doğru olurdu. Bunu yapmamakla haddinizi aştığınızı, onları aşağıladığınızı, onlar adına karar verdiğinizi, hatta onları riske attığınızı düşündünüz."

Kadızade'den gönülsüz bir itiraz yükseldi, "Teknenin çivileri bakırdandı ama!"

"Bakırdan olmasına bakırdandılar da, o fırtınadan korunmakta birinci derecede amil olmayacaklarını en iyi siz biliyordunuz. Tehlikeyi açıkça anlatmaktansa, üstünü örtmeniz neyin nesiydi? Yanlış anlamayın! Ben sizin yalan söylemekle doğru olanı yaptığınızı düşünüyorum."

"Gerçekten mi?"

"Elbette!" diye güldü Turnacıbaşı, "Bana dünyaya dair olup da yüzde yüz doğru olan tek bir veri söyleyin! Bana dünyaya dair olup da yüzde yüz doğru ya da yüzde yüz yanlış olduğu kanıtlanmış tek bir olgu söyleyin!"

2

'"*Bana hakikati değil, muradını söyle*,"' diye mırıldandı, arkası dönük, "*Olmak istediğin gibi görün, olduğun gibi değil! Çünkü, her yalan bir yaratış*.' Anımsadınız mı?"

"Cemil Meriç."

"Cemil Meriç, evet. Yaşam, bir büyü İmre Hanım," kadının gözlerinin içine baktı, "İlhamını ortak temennilerden alan bir murat. Siz neye niyetleniyorsanız yaşam, öyle oluşuyor. Tıpkı Kâinat'ın kendisi gibi. Size, sizin temennileriniz doğrultusunda açılıyor."

"Kutsal Üçlü!" diye söylendi Kadızade, yavaşça, "Bana Kutsal Üçlü'nün bir murat olduğunu anlatmaya çalışıyorsunuz! Turnalar, Dağlar, Seher Yıldızı..."

"Kutsal Üçlü'nün muradı bizim yaşayakalmamızdır. Yaşam-Enerjimizi Turnalar'dan, Dağlar'dan, Seher Yıldızı'ndan sağarız. Büyük Murat, 'M' emzirir, eriştirir bizi."

"Temennilerin büyüsü, diyorsunuz... Bu mümkün müdür, yaşamı salt murat ederek kurabilir misiniz?"

"Murat, her amelin, temelidir İmre Hanım," diye gülümsedi Turnacıbaşı, "Bilimin, teknolojinin, sanatın. Mucizeler Diyarı'nda akıl yürütürken 'mantık' kullanıyorsak, o mantık en iyi ihtimalle fuzzy mantık. Yaşamı kar-

şılarken sadece Murat'a riayet ediyoruz. En çetin çabamız: Eylemlerimizin muradımızla çakıştığından emin olmak. Ne yapıyorsak, muradımızla çakıştığı sürece yapıyoruz. Muradımıza uygun olduğuna bütün kalbimizle inanmadığımız hiçbir amel etmiyoruz. Turnaları murat ediyoruz, Ezeli ve Ebedi Mavi'yi murat ediyoruz, Dağları, Seher Yıldızı'nı murat ediyoruz, yaşayakalmamız onlarla kaim çünkü. Ezeli ve Ebedi Mavi var olduğu sürece... Kutsal Üçlü varsa 'Biz' de var olacağız.'

Kadızade içini çekti, "Nasıl emin olabilirsiniz bundan?"

"Murat'ın doğrusal mantıkta yeri yok," diye araya girdi Shoujing/Alper, "Akıl'ın, Ahlak'ın, Adab'ın, Adalet'in..."

"Ve Aşk'ın..." diye ekledi Turnacı, "Aşk'ın yerinin olmadığı gibi yok. August Comte Kenanları düşünün, 'Sahte meseleler bunlar, efendim! Sahte meseleler!' Eski Türkiye'nin doğrusal mantığını kullanmayı sürdürseydik, bugün burada olamazdık, bunu anlıyorsunuz, değil mi?"

"Tellaklar değil, koordinatlar," diye mırıldandı Kadızade kendi kendine, "Değişen, tellaklar değil, koordinatlar!.."

"Kutsal Koordinatlar hep oradaydılar, İmre Hanım," dedi Turnacıbaşı, "Değişen onlar değil, Biz'dik. Koordinatlarını kaybeden biz, 'Biz'den başka herkestik asırlar boyu. Bir o yana bir bu yana savrulduk durduk, Ezeli ve Ebedi Mavi'nin altında."

"Uluğ Bey öldürülmüş, öyle mi?" diye sordu kadın, koordinatların kaybı ile astronomun ölümü arasında bir bağlantı kurmak üzereymiş gibi.

"Öyle," dedi Turnacıbaşı, esefle, "Büyük oğlu Abdüllâtif, öldürdü. Neden yaptı, nasıl yaptı, kimse bilemedi. Babasıyla yıldızları barışmadığı için diyenler çıktı, devlet meselesidir diyenler çıktı. Aslı anlaşılmadı. Abdüllâtif'in kendisi de heyet âlimiydi ama Yıldız Cetveli'nin tertiplemesinde Uluğ Bey'e yardım etmezdi. Tam bin yirmi iki yıldız. Teleskop öncesi dönemi için bir rekor. Bin yirmi iki yıldızın yerlerini ve hareketlerini gösteren Uluğ Bey Zayiçesi'ni Ali ile birlikte tamamladılar. Zayiçe'nin tamamlanmasından iki yıl sonra da Uluğ Bey'i toprağa verdik zaten. Ali, ondan sonra Semerkant'ta duramadı. Turnalara katıldık, Tebriz tarikiyle İstanbul'a göç-

tük. Orada Fatih Sultan Mehmet, Ali'yi Ayasofya Medresesi'nde matematik ve heyet dersleri vermeye davet etti. Ali kabul etti, çalışmaya başladı. Ben, 68. Yeniçeri Ortası'na duhul ettim, Anadolu ve Rumeli Turnalarını koruma ve kollama görevini üstlendim.

Turnacılar, birken iki, ikiyken üç olduk. 1600'lü yılların sonlarında Osmanlı ülkesinde dört yüz seksen tane Turnacı Mehmet vardı İmre Hanım. İstanbul dışına tayin edildiğimizde on biner akçe tımar alırdık. Dünyanın her yerinden Turnalar, katar katar bize gelirlerdi. Kışlaklarımızda Mavi Sibirya Turnası'ndan Avrasya Turnası'na kadar elli çeşit Turna olurdu. Lâkin, bu dünyada yaşam bir bütün. Ne zaman ki, Osmanlı'nın gözü bütüne kapandı, ne zaman ki Türkler başlarını kaldırıp Gökyüzüne bakmaz, Gökküre'yi hayal edemez oldular, Ezeli ve Ebedi Mavi'ye yabancılaştılar. Murat'ı yitirince, Turnalar bize gelmez oldular. Veyahut geldiler de, biz onları tanıyamadık. Gözden ırak olan, gönülden de ırak, gönülden ırak olanın adı yok, adı olmayanın kendisi yok."

3

Önce şakak kemikleri değişti Turnacıbaşı'nın, sonra alnı, çenesi, burnu. Kubilay, Timur; Timur, Şahruh; Şahruh, Uluğ; Uluğ, Muhammet; Muhammet, Murat; Murat, Elmas Gözlü Çocuk oldu. Ruhunun aynası gözleriydi, kadın tek değişmeyenin gözler olduğunu elmas pırıltılarından anladı. "Murat'ı görebiliyorum," diye fısıldadı ürpertiler içinde, "Ellerinin içinde kaybolduğunu görebiliyorum, maroken kaplı direksiyonunun üç yüz altmış beygirlik bir yarış otomobilinin ve sonra bir baltanın sapının, ki her indirişinde ciğerleri gürülder, terler çağlayanlar gibi alnı, göğüs kafesi. O'nu sonbahar sisinin çöktüğü korulukta görüyorum, elindeki çifte, bir elbise askısı ehemmiyetinde, ıslak gömleğini değiştirmesi için seslenen annesinin/eşinin dudaklarına yerleştirdiği tebessümüyle yürürken, geniş ve yaylanan adımlarıyla kaygan gazellerin üstünde. O'nu öldürürken görebiliyo-

rum, evet. Bir bıldırcını saçmayla ve bir adamı bir metre mesafeden gözlerinin içine bakarak veya bir Enfield tüfeğiyle Köstence Limanı'nda demir atan tankerlerin, konteynerlerin arasında. O'nu sevişirken görebiliyorum, evet. Kurşunu namluya sürerken ki sükûnetiyle. Gözleri yuvalarında dönmez O'nun, boşalırken de böğürmez, eminim. Belini örter kadınının, bir de emanet eder ağır kollarını dinlenmeye üstünde, yüzü avucumun içinde kayıp. Ve O, kimselere sataşmayan, kimselerle atışmayan giysilerinin yine de alalayamadığı suiistimal edilmemiş bedeniyle, uykudaki bir deniş kadar müteyakkız kestirirken kadim sırlarına gülen gözleriyle, Biz, O'na bakar bakar ila ağlarız, delik deşik bir yetersizlik bilgisi içimizde. O, muradımız, O, en tekinsiz iştiyaklarımızın cismanileşmişi. Uzay ve zamanda ezelden ebede ve bir baştan bir başa yayılmıştı dalgalar gibi de özlemimizin karadelikler kadar güçlü çekimine karşı koyamadı, kendini belirlemek durumunda mı kaldı yanımızda, yöremizde, karşımızda? Arsızlığımız mı neden oldu, sonsuz sayıda olasılığa sırt çevirip kırılmasına Biz'e? Yoksa o yüksek ahlaklı Işık mıdır, talep ettiğimiz gerçekliklerin ötesini yüklemekten imtina edebilen omuzlarımıza? Tarih hatası bir şövalye, düzeneğimizin elverdiği kadarıyla algılayabildiğimiz, ne olmasını istediğimizi seziyorsa öyle olan, umarsız, talepsiz ve her zaman yanımızda. Ve nerede, ne zaman başlatacağını, neyi hiçbir zaman bilemeyeceğimizi asla, matematiksel bir kesinlikle bildiğimiz, Joker. Murat'ımız. Bir arada düşünmeye bile cesaret edemediğimiz hasletlerin mecnu'u Toplam Yaşam Enerjimiz, yalnız adam."

Saçları sırılsıklam, saçları ter içindeydi, "Git!" diye yalvardığı duyuldu, Murat'a. "Git, dördüncü ası ol karenin, tamamlansın. Dön, altın kızı ol floş ruayelin yüreği elinde, dönüş karo oğlanına rengin. Sen dokun, devreler tamamlansın. Elver, sistemler çalışsın, sonsuz değerler kazansın fiziki olasılıklar..."

"Altın hızma mülayim..." Turnacıbaşı terlerini sildi.

"İçime biri girdi!" diye çırpındı Kadızade, "İçimde biri var!"

ONARIMCILAR, birbirlerine baktılar,

"Eril Ruh! Toplam Yaşam Enerjisi ulusumuzun."

İkinci Bölüm
ERİL RUH'UN DERGÂHI

DENİZ PİYADESİ

1

İlk göktaşı, Eril Ruh'un Dergâhı'nın kapısındayken düştü. Trakya semaları açıktı, Hilal henüz batmamıştı. Kadızade, heybetli kapının kemerine kakılmış ibareyi göktaşının ışığında okudu: "Dünyayı bilmeyen dünyanın maskarası olur." Ardından bir ikincisi parladı, kapının oymalarını, pirinç tokmağını aydınlattı, Batı ufku istikametinde yoluna devam etti.

"Otuz üç yıllık devre bu gece tamamlanıyor," dedi kadının arkasından uzanıp Dergâh'ın tokmağını çalan Turnacıbaşı, "Dünya'nın yıldızlararası ırmağa daldığı gece bu gece. Leonid Göktaşı Tufanı'nın gecesi. Şansımız varsa her şey yolunda gider, semaların tutuşmasını izleriz."

2

Hologram, İkinci Beyazıt Külliyesi'nin iç avlusunu anımsatan bahçenin ortasına kurulmuş platformun üstüne yansıtılmıştı. Hologram on dokuz-yirmi yaşlarında, dev boyutlarda bir genç adama aitti. Delikanlının üzerinde komandoların geleneksel kamuflaj giysisi, başında sol kaşının üstüne hafifçe yıktığı siyah beresi vardı. Silahsızdı. Bacaklarını iki yana açmış, kollarını arkasına bağlamış, dimdik ve hiç hareketsiz durmaktaydı. Ateş topu şeklinde düşen muhteşem bir üçüncü göktaşı, Marlboro Man'in çenesini aydınlattı, açık mavi gözleri, kül rengi saçlarıyla birleşti, kimliğini açık etti, "Amerikalı!"

Ziyaretçilerine, platformun etrafını sarmış gençlerin arasından yerlerine kadar refakat eden Gültekin Bektaş, "YÜCE PİR'in Muhafız Alayı'ndan," diye, onayladı, "Gençlerimizi gerçeklerle silahlandırmak durumundayız İmre Hanım. Neyle karşı karşıya olduklarını bilmeleri gerekir."

"Yukarıda koparılan toz dumandan korkmadan ve fakat küçümsemeden toz dumanı. Bunu başarabilirsek, Göksel Gerçeklik yolunda hayatları pahasına yürüyebilen kahramanlarımızın sayıları artacaktır."

Kadızade, kaşlarını kaldırdı, "Kahramanlarımız mı?" Kalabalıktan yükselen ünlem böldü, gerisini getiremedi.

"Aaahhh!"

Başlarını kaldırmış, lacivert semalardan dalga dalga inen ateş toplarına bakıyorlardı. Parlaklıkta dolunayla yarışan meteorların avlunun taş duvarlarında oluşturduğu gölgeler kıvrandılar. "Muhteşem!" diye mırıldandı kadın, "Muhteşem!"

Meteor sağanağının dinmesini bekledi, "Umutsuzluğu ve korkuyu ilkesel olarak reddedenler," diye sürdürdü Bektaş, "Soykırıma yüreklerindeki savaşçıyı uyandırmak suretiyle karşı duranlar. Sayısız hasımla tek başlarına halleşebilecekleri bilgisini güçlendirenler. Erkek ruhunun bu tutumuna biz 'yiğitlik' diyoruz. En kaba tanımıyla, güvenlik içinde olmaya, rahat yaşamaya duyulan husumet."

"Hayatın gayesi bu değil mi, ama?" diye itiraz etti kadın, "Güvenlik içinde olmak, rahat yaşamak, insanoğlunun bütün çabası bu gayeye ulaşmak değil midir?"

"Hiç şüphesiz öyledir," diye gülümsedi adam, "Ama Mucizeler Diyarı erkeği, savaşın ortasında doğduğunu bilir. Kahramanlar farklılaşır, İmre Hanım. Yığınların sesine, yığınların 'doğru' bellediklerine ters düşerler. Bu her devirde böyle olmuştur."

Turnacı araya girdi, "Mucizeler Diyarı erkeğinin ruh hali, aslında beyanıdır, ilanıdır, ikrarıdır, efendim..., itirafı, kabulü ve onayıdır kendisinde var olduğunu keşfettiği Murat'ın. Ve üstünlüğünün muradının gerçeklikten, güncelden, yukarıda olup bitenden, sağlığından, hayatından, tehlikelerden, kınanmak, hatta nefret edilmekten. Bu bağlamda, incelikli düşünürleri, ihtiyat sahibi insanları gücendiren bir tarafları vardır bizimkilerin." Avluyu dolduran delikanlıları sevgiyle süzdü,

"Aşırı bireyseldirler. Gururludurlar. Çoğu zaman başka insanlarla aynı dokuyu paylaştıklarının ayırdında bile değil gibidirler. Mehmet'in söylediği gibi, felsefi olmayan, kutsal olmayan bir tarafları vardır. Buna karşın, derin saygı uyandırırlar, uyandırmalıdırlar. Yüce davranışların sorgulanmaya izin vermeyen bir tarafları vardır çünkü." Kalabalıktaki hareketlenmeye işaret etti,

"Gösteri başlıyor," dedi, "Oturalım mı?"

3

Hologramın "*Bir Deniz Piyadesi Nedir*?" haykırışını, Turnacıbaşı'nın mavzer, Kadızade'nin top seslerine benzettiği gürültü izledi. Gökyüzü'ne döndüklerinde Zenit'te bir delik açıldığını, namlu ucuna benzeyen bu delikten fırlayan ateş güllelerinin Dünya'nın Dört Bucağı'na yöneldiğini gördüler. Saniyeler içinde asuman tanımadık bir bulut oldu, ateş savurmaya durdu. Kadın bir an kendisini aracını yoğun kar tipisinin gözüne süren sü-

rücüye benzetti. Kıvılcımlar her yandan üstüne geliyorlardı ama kar tanelerinden farklı olarak bunlar kısa devre yapan elektrik kablolarının çatırdamasına benzer sesler çıkartıyorlardı, çatırtılar ufuklara çarpıyor, geri dönüyorlardı.

"*Birleşik Devletler Deniz Piyadeleri, iki yüz yılı aşkın titremesidir yerin!" diye bağırıyordu hologram, "Cehennemdir!. Ölümdür! Yıkımdır! Dünyanın gördüğü en iyi savaş makinesidir*!"

"Başladı," diye bildirdi Gültekin Bektaş, "Dikkat ederseniz, açılan Zenit değil. Meteorların intişar noktası Gamma Leonis'te. Zenit'in birkaç derece güneydoğusu."

"*Bombaların açtığı bir çukurda doğduk biz! Anamız bir M-16, babamız ta kendisiydi İblis'in*!"

"Kami yere inmeye karar verdi anlaşılan! Baksanıza, korlar kuşbaşı yağıyor."

"*Ayağını denk al! Senin hayatına yönelik yeni bir tehdittir yaşadığım her an benim*!"

Kadızade, yoğun yağışın arasından deniz piyadesini seçmeye çalıştı,

"Ne diyor yahu bu?"

"Amerikan Deniz Piyadelerimin şahadetnameleri," dedi Turnacı, "Sahici! İnanın öyle!"

"*Ben, kaba görünüşlü, gezginci bir deniz piyadesiyim*!" diyordu hologram, "*Ben kibirli, ben-merkezci ve küstahım*!"

"Allahallahhh!"

"Böyle yağmaya devam ederse, avlu yıldız dolacak!" Turnacı sözü değiştirdi, omuzlarına konan meteorları silkeledi, "Kova kürek, temizlemek zorunda kalacağız!"

"*Korku nedir bilmem, çünkü korkunun ta kendisiyim ben! Kan ve bağırsaktan oluşan yeşil bir canavarım! Suda da karada da yaşayabilirim! Ama sudan çıktım ve irinimi dünyada mukim Amerikan-karşıtlarının üstüne boşaltıyorum*!"

"1833'te öyle olmuş," diye güldü Gültekin Bektaş, "Meteorlar çatıları kaplamış, yollar tıkanmış," kadına döndü, "Gazetelerde öyle yazıyordu."

"Nasıl yani?"

"1833 Leonid Meteor Tufanından bahsediyor İmre Hanım. Bu yaşadığımız 1833'teki tufanın simülasyonu. 1833 tufanı, dünyadan izlenebilen en büyük meteor sağanağı olmuş. Altı saat kadar sürmüş, insanlar dünyanın sonunun geldiğini zannetmişler. Bu gördüğümüz, tabii, Yıldız Fidanlığından yansıtılıyor."

"Ezeli ve Ebedi Gerçeklik," diye mırıldandı Kadızade, gözü aşağıda haykıran deniz piyadesinde, "Delikanlının nasibini almadığını söylüyorsunuz."

"*Ne zaman gerekir, ne zaman olursa, muharebe alanında görkemli bir ölümle ölecek, hayatımı Annem, Deniz Piyadeleri ve Amerikan bayrağı uğruna feda edeceğim! Kartalı Hava Kuvvetlerinden, çapayı Deniz Kuvvetlerinden, halatı Kara Kuvvetlerinden çaldık biz*!"

"Neyi çalmışlar, neyi?"

"Forslarını," dedi Bektaş, "Amerikan deniz piyadelerinin forsları halat sarılı çapanın üstüne konmuş kartal!"

“Öyle miymiş?”

"*Allah dinlenirken Yedinci Gün'de, O'nun sınırlarını aştık, dünyayı çaldık! O gün bugün, gösteriyi biz, yürütüyoruz*!"

Kadızade, Bektaş'a baktı, "Show," dedi adam, "The Koalisyon Show." Kadın, oluktan boşalırmış gibi yağan meteorlara baktı, "Demek, 'Show'!" diye mırıldandı, "The Koalisyon Show!"

Bektaş başını salladı, "Dediğim gibi, gençlerimizin neyle karşı karşıya olduklarını bilmeleri gerekir. Bakın, şuna bakın!" Uzun kuyruğu yılankavi hareketlerle bükülen dev meteoru gösterdi,

"Kayıtlara 'Yılan' adıyla geçen meteor bu! Sesine bakılırsa en az sekiz yüz kilogram, yani bir metre yirmi santim çapında. Bir Leonid meteorunun elektrofonik ses üretebilmesi için en az sekiz yüz kilogram olması lazım. Doğrusu büyük bir yıldız tozu!.."

"*Biz piyadeler gibi yaşar, denizciler gibi konuşur, her ikisinin de imanını gevretiriz şamarlarımızla*!"

"Tahminlere göre tufanın en yoğun olduğu anda saniyede kırk meteor yağıyor. Saatte yüz elli bin Leonid meteor, saniyede yetmiş bir kilometre hızla Dünya'nın atmosferine dalıyorlar.

"*Gündüz asker, gece hovarda, dilediğimizde sarhoş ve Allah'ın izniyle Deniz Piyadeleriyiz biz*!"

"Ve Güneş adım adım Yarıdev aşamasına yaklaşıyor..."

"Aynen öyle..." dedi Bektaş, "Aynen öyle."

4

"Şafak söker. Günün ilk ışıklarında erir gider meteorlar. *'Cengâverlerim, nereye kaçacaksınız'? Arkanız deniz, önünüz düşman. Tek umudunuz cesaretiniz, tek güvenceniz muradınız şimdi.* "'

"Hatırladın mı? Tarık bin Ziyad'ın ordularına hitabı.

711'de, karaya ayak bastıktan sonra gemilerini yakmıştı. Cebelitarık'ta."

Kadızade başını sallamakla yetindi.

5

"*Bu gezegende yiyici bir efendinin sofrasına sığınmış bir garip besleme kadar bile şansımız olmadığını aklınızdan çıkarmayın. Düşman ağrından çıkmış, her yerde. Düşman elektronik ordularının korumasında. Kurtuluşumuz şu an aklınıza gelen bir fikirde yatabilir. Aklınızı düşmana teslim etmeyin! Utanç verici düşünceleri uzaklaştırın, fethedin bu gezegeni! Fethedin, soykırım bitsin*!"

M.D. Arşivlerinden: ISVIICXI

BEYAZ TURNA YASSALARI

1

Eril Ruh'un Dergâhı'na doğmaya hazırlanan Güneş, ilk ışıklarını salmadan önce Kadızade'yi aydınlattı, yapının tevazuunun kendisini yanıltmaması hususunda uyardı. Binayı oluşturan kayrak taşlarından sızan ılık esintinin taşın kendi iç ışığından kaynaklandığını, güzelliğinin sadece korkularından kurtulmuş olanlara dokunduğunu anlattı. Kadın baktı, baktı, "Biraz abartmamış mısınız," dedi, "Yalınlık, sadelik, eyvallah, ama bu dergâh taammüden yılmaz! Sanki Spartalı."

ONARIMCILAR, binayı ilk kez görüyorlarmış gibi, biraz da hayretle, bir binaya, bir kadına baktılar.

"Kadın eli değmemiş olduğu belli," diye sürdürdü Kadızade, "Yoksa, Eril Ruhun Dergâhı'na kadın girmez mi?"

Turnacıbaşı rahatlamış, güldü, "İlahi İmre Hanım, hiç olur mu? Aşk'tır kuran Mucizeler Diyarı'nı! Her gün, yeniden! Soytarıları adam eden, korkakları yüreklendiren, Aşk!"

2

"Akil adamlardan Biz'e ulaşan haberlere göre, Güneş, Dünya kurulalı beri her yerde Ezeli ve Ebedi Gerçek'i arayan Eril Ruh'un gözlerini kamaştırır, O'nu bakışlarını Yeryüzü'ne indirmeye, sorularının cevabını Yerkürede bulmaya zorlarmış. Böyle yapmasının nedeni, Eril Ruh'a Ezeli ve Ebedi Güzellik'in bu gezegendeki temsilcisinin 'kadın' olduğunu anlatmaya çalışmasıymış. Derler ki, Aziz. Güneş'in muradını anlayan Eril Ruh, kadınını araştırır, ona koşar, türünün bu formunun davranış ve zekâsında Ezeli ve Ebedi Gerçek'in ipuçlarını bulmaya çalışır. Ve gün gelip sevgililerin bedenleri Ezeli ve Ebedi Güzellik'in vaatlerini yerine getiremez olduklarında, âşıklar bedenlerini aşar, birbirlerinin ruhlarına düzenledikleri keşif seferlerini sıklaştırırlar. Dişi ve Eril Ruhlar böylece birbirlerini yeniden tanımlarlarken, Aşk, bir kez daha parlar ve tıpkı Güneş Işıklarının boğduğu gibi halojen lambaları, kaba muhabbeti söndürür, âşık ruhları arındırır ve kutsar."

M. D. Arşivlerinden: İÖXVIIIMM

3

"Kendisini *ötekine* veren, kendisi ile buluşur. Bu buluşmadan yepyeni bir erkek doğar. Keskinleşmiş bir algılama yetisi, yeni hedefler, yeni maneviyat, yeni erdemler. Aşk söz konusu olduğunda, en miskin adamın bile hayatı karşılayacak gücü bulduğuna şahit oluruz. Âşık olan erkek, damarla-

rında dolaşanın Turnaların, Dağların, Seher Yıldızı'nın özsuları olduğunu idrak eder, yüzünü yerden kaldırır, Ezeli ve Ebedi Mavi'ye yönelir."

"Aşk, temiz ve sahici olan tüm diğer ruhlarla buluşmanın kapısını aralar. Başlangıcında bir kişi için duyulan sevgi, diğer canlıları da kapsayacak şekilde büyür. Düzeyli, mütevazı, içten sohbetler perdahlar, inceltir, yüceltir. Taraflar birbirlerinin ruhlarını gölgeleyen, lekeleyen, birbirlerine ulaşmalarında zorluk yaratan formatları konuşarak saptarlar. Sevgili ruhlar, alınmadan, gücenmeden yardımlaşırlar. Aşk, zihnikemale ulaşmanın yoludur. Zihnikemal, Ezeli ve Ebedi Gerçek'in anahtarı."

"Aşk, ışık saçan, doyumsuzluk telkin eden, kendisini sonsuza dek geliştiren bir öyküsü olan Güzellik. Eril Ruh'un kendisini karşısında yetersiz, salahiyetsiz hissettiği Güzellik. Muhteşem bir günbatımı üzerinde ne kadar hak iddia edebilirse, kadınının üzerinde de o kadar hak iddia edebileceğini idrak ettiren Güzellik. Tevazuu dayatan Güzellik."

"Siz ciddisiniz, değil mi?" dedi Kadızade, ONARIMCILAR'a,

"Sahicisiniz!"

4

Turnacıbaşı'nın yanında ışınlanmış gibi aniden beliren uzun boylu, esmer kadının dostça gülümseyen sert yüzü yabancı gelmedi,

"Sizi tanıyorum!" dedi Kadızade, "Siz, 'Dağlar' diye fısıldayan Hanımefendisiniz. İstiklal Caddesi'nde cesetlerin arasında ıslık çalarak dolaşan Hanımefendi. Cesaretinize hayran olduğumu bilmenizi isterim. Bir de... Nasıl akıl ettiğinizi? Dağları, Turnaları ve Seher Yıldızı'nı?"

"Ben akıl etmek demezdim," dedi Fazıla Denktaş, düşünceli bir sesle, "Bu daha çok yürekten bilmek gibiydi. Birimizin gönlünde yatanın aslında hepimizin gönlünde yatan olduğunu yürekten bilmek gibi. Bâtıni bir bilgi. *'Gönlünde sakladığını içtenlikle seslendirirsen, düşüncende yalnız, olma-*

dığını görürsün,' gibisinden bir bilgi. Murat'ın sırrı. Ben, O'nun ezeli hizmetkârıyım İmre Hanım." Yine gülümsedi ve devam etti,

"Murat, bize, büyük adamların parlaklıklarıyla mest olup edilgenleşmektense, kendi gönlümüzden yükselen Işık'ı keşfetmemizi, o Işık'ı güçlendirmemizi öğütler. Kaderimizi büyük adamların parlaklıklarına teslim etmememizi. Düşüncelerimize sırf kendimize ait düşüncelerdir diye yol vermememiz hususunda ısrarlıdır. *'Yoksa bir bakarsınız, küçümseyip de yol verdiğiniz düşünceleriniz süslenmiş, püslenmiş büyük adam olduğu söylenen birisinin eserine kurulmuş!*"'

"Damıtılmadan da mı?"

"O iş için Aşk var," diye araya girdi Turnacıbaşı, "Aşk, damıtır. Fazıla'nın bahsettiği kendi uçkurumuzu kendimizin bağlaması gerektiği bağlamında bir öneri."

"Mucizeler Diyarı'nın kuruluşundaki en büyük müşkül, yitirdiğimiz özgüvenin yeniden tesisiydi," diye açıkladı Fazıla, "Hatırlarsınız, fena halde ürkmüştük. Savunmadaydık. Ya düşünü kurduğumuz bir gelecekte yaşıyorduk ya da hayal ettiğimiz bir geçmişte. Kendimize ait bir cümlemiz yoktu. 'Şimdi' yoktu."

Kadızade, başıyla olumladı, "Haklısınız. 'Gün' kaybolmuş gibiydi. Gün'ü savuruyor, Gün'ü acımasızca tüketiyorduk."

"Hem de nasıl! Saniyeler, dakikalar, saatler akıp gidiyordu ve Biz bütünüyle edilgen, beklemedeydik. Yukardakiler'i kıskanmamızın nedeninin bilgisizliğimiz olduğunu, taklitle intiharın aynı anlama geldiğini, ne isek o olmamız gerektiğini..."

"...dünyayı bilmeyenin dünyanın maskarası olduğunu!" "...dünyayı bilmeyenin dünyanın maskarası olduğunu içselleştirmemiz kolay olmadı. Kendimizi ifade edemediğimiz gibi, belki tam da bu sebepten, 'Türk' olarak tanımlanmaktan da utanıyorduk. Murat, aslımızı yadsımanın kurtuluşu olmayan bir kaçış olduğunu öğretti: 'Bir erkek, Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'in kendisine tahsis ettiği ömür dediğimiz o 'an'ı cevaplayabildiği ölçüde güçlü ve mutludur.'"

5

Karanlıkdağlar'ın ardından, Uygur ülkesinin Tibet'e bakan yüksek yaylaların derinliklerinden gelen bir Beyaz Turna'ydı. Deniz piyadesinin işgal ettiği platforma tünedi, Murat'ın çağrısını yineledi, "*Kendinize güvenin*!"

"*Kendinize güvenin! Akranlarınızın, çağınızın, Ezeli ve Ebedi Gerçek'ten payınıza düşenin hakkını verin. Dil, din, ırk, cinsiyet ayrımının tuzağına düşmeden, zamanınızın en yetkin bilginleriyle, sanatçı ve filozoflarıyla dostluk kurun. Mahrem düşüncelerinizi aşkın zekâlarla paylaşın. Sizler, anneleri tarafından sakınılmak durumunda olan özürlüler ya da çocuklar değilsiniz. Kavminizin kaderini eline almaktan kaçınan korkaklar değilsiniz. Sizler, Mağdurların kefaretini ödeyecek, kâbustan uyandıracak yetişkin erkeklersiniz.*"

"Bu da nereden çıktı?"

"Siz çağırdınız," dedi Fazıla, sakin sakin, "*'Turnalar uçun, yayladan geçin*... Hatırladınız mı?"

"Evet, ama!.."

Beyaz Turna başını kaldırmış, havayı kokluyordu. Turnacıbaşı sevgiyle süzdü, "Ne denli narin, ne denli incinebilir duruyor değil mi?" dedi Kadızade'ye, "Ama bu seni yanıltmasın! Ne çeviktir ne güçlüdür o! Karanlıkdağlar'ın ötesi, kardır, borandır. Yaşama iyi gözle bakmayan topraklardır. Ama bedeninin morfolojisini iyi tanır, en namüsait şartlar altında bile yaşamı savunabilir bir Beyaz Turna."

Kadızade, gözlerinin içine çevrildiğini, parmaklarının Kuş'un beyaz tüylerinin arasında gezindiğini, kavi bedenini okşadığını hissetti. Cinsel bir temastı sanki, Beyaz Turna hazla ürperdi, ürpertisi kadına geçti, belli belirsiz bir sancı kasıklarına geldi oturdu. Silkindi, zorlukla ayrıldı kuşun büyüsünden.

Turnacıbaşı, "Doğrudan gelecek saldırıyla baş edemeyeceğini bilir," diye anlatmaya devam ediyordu, "Bu nedenle Beyaz Turna hayatı sabit bir noktadan karşılamaz. Hasmın darbelerini kanatlarının rüzgârı ile savar,

kendisini saldırı hattının dışına çıkarmanın yollarını arar. Gagası ve şimşek hızıyla açtığı telekleri, başlıca silahları. Bakın, böyle." Sağ elinin parmaklarını başparmağı diğer dördüne değecek şekilde birleştirdi, sol elinin parmaklarını tırmık gibi açtı,

"Bunlar Beyaz Turna Savunması'nın iki temel el tekniğidir," dedi, "Parmaklarınızı sağ elimle yaptığım gibi birleştirdiğinizde Turna'nın gagasını oluşturursunuz, tırmık gibi açtığınızda kanatlarını. Saldırı ânında hücum hattından dönerek çıkılır. Kendi çevresinde dönen beden, saldırganın darbesinden daha güçlü bir rüzgâr yaratmalıdır ki, hasmı hareket kabiliyetini yitirsin, olduğu yere çakılsın, kıpırdayamasın. Ardından yorma hareketlerine geçilir. Saldırganı yorma ve çekilmeye zorlama... Bunlar Beyaz Turna'nın ana hedefleridir. Parmaklarının ucunda yükselir, baş döndürücü bir hızla dans etmeye başlar. Amaç, hasmın hedefini bulmasını zorlaştırmak, sersemletip bitap düşürmektir."

"Beyaz Turna, bize yaşam alanımızı kontrol altına almayı öğütler, İmre Hanım," diye araya girdi Fazıla, "Hayat mücadelesinde hasmın ölümü hedeflenmez, sakatlamak başvurulacak en son çaredir. Beyaz Turna Savunması, saldırıyı geçiştirmek, hasmı dengesini bozmak suretiyle kontrol altına almak, yaşam alanını muhafaza etmek esasları üzerine kurulur."

"Çok zarif!" diye ünledi Kadızade, platformun üstündeki Turna'ya bakarak, "Çok çok zarif! Doğukan/Uluğ Bey, sizin oğlunuz, öyle değil mi?"

6

Gelmiş geçmiş astronomlar, merkezini Beyaz Turna'nın teşkil ettiği bir noktadan intişar eden çemberler oluşturmuşlar, Kuş'un kanat hareketlerini kollarıyla taklit etmeye durmuşlardı. Kaftanlar, kimonolar, şalvarlar iç içe dalgalanıyor, bozkır baharının bitki örtüsünü anımsatıyorlardı.

"Onların hepsi benim oğullarım," dedi Fazıla, avluyu dolduran Heyet Âlimlerini işaret ederek, "Güçlü ve hür gençler. Düşünce ve duygularını

irdeleyen, düşünce ve duygularının kısıtlamalarının ayırdına varıp zincirlerini kıran, 'bütün'e ittihat edebilen gençler." Bir zaman sessizce seyrettiler,

"'Zarafet' dediğimiz davranış biçimi enerji tasarrufundan ibarettir, İmre Hanım," diye sürdürdü, "Mucizeler Diyarı'nda enerji tasarrufunu Turnalardan öğreniriz. Kanatlarını açıp kapamasını izleyin. Yakın mesafe darbelerine dikkat edin. Onlara 'Güneş Çarpması' denir. Doğukan gibi usta mücadiller, hasımlarının dengesini kanat çırpma hareketleriyle bozarlarken, Güneş Çarpması ile hedef şaşırtırlar. Göktaşı Yağmuru, Seher Yıldızı, Çolpan, Çukurpınar, her darbenin bir adı vardır. Mucizeler Diyarı gençleri, ilk aşamada yüz yetmiş beş farklı darbe öğrenirler, bedenden doksan derecelik açı ile fırlayan darbeler." Turnacıbaşı'ya döndü,

"Yücel'in darbelerini çıplak gözle fark edemezdik, değil mi, Mehmet?" diye mırıldandı hüzünlü bir sesle. "Yücel, eşimdi," diye açıkladı Kadızade'ye,

"Doğukan'ın babası."

"'Canlı Kalkan'ın mucidi," dedi Turnacı, "Rahmetlinin kollarıyla oluşturduğu rüzgâra 'Canlı Kalkan' derdik. Yücel'in rüzgârının önünde kimse tutunamazdı. Estirdiğinde rakipleri birbirlerinin üstüne devrilirlerdi. İskambil kâğıtları gibi."

"İnanılmaz," diye mırıldandı Kadızade, gözleri aşağıda gençleri yöneten Beyaz Turna'ya çakılı, "Asya çıkışlı demiştiniz, değil mi?"

"Ben ilk rastladığımda, Shaolin rahipleri burada Kubilay Han'ın saray muhafızlarına öğretiyorlardı," diye cevap verdi Turnacıbaşı, "'Beyaz Turna Kung Fu'su."

Kadızade, hayretler içinde döndü, "Kung Fu mu?"

"'Kung', *enerji*; 'Fu', *zaman*" dedi Mehmet Kuşçu, sorunun sorulmasını bekliyormuş gibi, "'Kung Fu', enerji ve zaman. 'Enerji ve zaman', yani 'sabır, sebat ve Murat.' Sabır isteyen, adanmışlık, süreklilik, ince ayar isteyen herhangi bir hüner, yetenek, amaç ya da teknik, 'Kung Fu'. KOALİSYON karşısındaki toplam savunma stratejimizin özeti. Mucizeler Diyarı'nın Yolu. Mucizeler Diyarı'nın Yolu, Beyaz Turnacıların Yolu."

"Yukardakiler, Kung Fu'yu bir dövüş sistemi sanırlar. Değildir. Dövüş sisteminin adı başkadır, 'Wu Şu'. Yücel, Kung Fu'cuydu, Namık, Asya Dövüş Sanatları, Wu Şu uzmanı. Yücel, Namık ve Mehmet, gençlerin bedenlerini eğitebilmeleri için bir program geliştirdiler: Beyaz Turna Kung Fu'su. Mucizeler Diyarı'nı kurarken karşılaştığımız en büyük zorluklardan birisinin erkeklerimizin özgüven yitirmişlikleri olduğunu söylemiştik. Bu sadece zihinsel olarak değil, bedensel olarak da böyleydi. En ufak bir terslikte silaha sarılır olmuştuk, hatırlarsınız."

"Erkeklerimizin boy ortalaması, Yukardakiler'in boy ortalamalarının yirmi santim altındaydı," diye açıkladı Fazıla,

"Yüzde altmışımız, Sharon Stone'un bacaklarından kısaydı, erkek sporcularımızın en iyi dereceleri, Yukardakiler'in kadın sporcularının kötü derecelerinin altında." Aniden Kadızade'nin kucağına atlayacak gibi bir hareket yaptı,

"Anneyy!" diye bağırdı, "'Anneyyy! Amerikan deniz piyadeleri geliyor kurtar beni!'" Sakinleşti, Kadızade'ye göz kırptı,

"Ne demek istediğimi anlıyorsunuz, değil mi?"

"Sen Fazıla'ya bakma İmre Hanım! Bizim meselemiz Yukardakiler'in erkekleriyle yenişmek değildi. Eskiden böyle bir meselemiz olamıyordu, şimdi hiç yok. Onların 'dövüşmek' dedikleri faaliyeti, biz 'ilişki kurmak' olarak algılıyoruz.

Sadece insanlarla değil, ekinlerimizi kemiren farelerle, dizlerimize çöken ağrılarla, bakterilerle, virüslerle kurduğumuz 'ilişki'. Hayat mücadelesi. Turnaların gezegenimizdeki yaşam ile kurduğu ilişki gibi bir ilişkiden bahsediyorum. Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'le kurduğumuz toplam ilişki. Mucizeler Diyarı erkeklerinin yaşamı savunma sanatı. Aklın, Ahlak'ın, Adalet'in, Adap'ın ve Aşk'ın bedenle bütünleşmesi."

"Bunun gibi mi?" Kadızade aşağıda, avluda, bacağını hasmının göğüs kafesine gömen Gıyasettin Kâşi'yi işaret etti,

"Aklın, Ahlak'ın, Adalet'in, Adap'ın ve Aşk'ın," diye ekledi,

"Bedenle bütünleşmesi böyle mi oluyor?"

"Yoksa ince ruhlu kadınlarımızın öğürtülerini mi duyuyorum?"

7

Arkasından gelen bir alaycı bir sesti, "Mideniz mi, bulandı?" diye ekledi, aynı küçümser tonda. Oysa, kadın, alay etmek istememişti. Gözlemlediği şiddetle vaaz edilen erdemler arasındaki ilişkiyi kavramaya çalışıyordu, canı sıkıldı.

"Namık Tekin'i tanıştırayım, İmre Hanım," dedi Fazıla,

"Dişi sineğin uçmasına izin vermediği bir manastırın yöneticisidir kendisi. Orada SİMULASYON'a erkek yetiştirmektedir."

"Erkek mi yetiştirmektedir?"

"O kadar şaşırmayın canım!" dedi, adam, "Ezeli ve Ebedi Mavi'nin altında yaratıkların tümünün dişi olduğu bir dünya düşünebiliyor musunuz? SİMULASYON'un başarısı için elementlerin yüzde elli birinin erkek olması gerekiyor.

Biz de yetiştiriyoruz."

"Nasıl yani?" diye kekeledi Kadızade, "Tüplerde filan mı?"

"Yok, canım! İlkesel olarak! Erkeksi İlke'yi diri tutmaya çalışıyoruz, hepsi bu. Siz Fazıla'ya bakmayın, manastır filan değil! Ama erkek okulu. Mucizeler Diyarı Erkek Liseleri'nin yöneticisiyim. Programınızda var zaten, gelip göreceksiniz."

"Sabırsızlıkla bekliyorum!" dedi Kadızade. Fazıla Denktaş'ın gülen gözlerine döndü, "Kız okulları da var mı, peki?

Kadın yetiştirme okulu var mı? " ONARIMCILAR başlarını salladılar, "Hayır," dedi Bektaş,

"Hayır, yok. Bizim saptadığımıza göre kadınlık mekândan münezzeh. Korunması gereken Erkeksi İlke. En azından bu aşamada öyle. Erkekler, Beyaz Turnalar gibi. Sazlıkları insanlar tarafından yok edilen Beyaz Turnalar. Gelişmeleri biliyorsunuz. Yukarıdakiler, erkeği üremenin temel unsur-

larından birisi olmaktan da çıkarmak üzereler. Koruyamazsak, nesilleri tükenecek."

"Klonlama demek istiyorsunuz?"

"Klonlama. Kryoniks." Bektaş, omuzlarını silkti, "En kalitelisinden bir tüp spermle milyonlarca dişiyi dölleyebilecekken milyarlarca erkek bedeninin Gezegen'in sınırlı üretimine ortak olması Ekonomik Akıl'a uygun değil. Hem üniseks, YÜCE PİR'in çizdiği YOL'la, her şeyin tek bir bilinç'e, herkesin tek bir ben'e dönüştürülmesi amacıyla da örtüşüyor."

"Mantıksız değil," dedi Kadızade.

"Hiç değil. Hele de KOALİSYON'un Ekonomik Akıl'a dair hükmünü mutlak doğru bellemişseniz, hiç değil. Ne var ki, dünyaya dair olup da yüzde yüz doğru ya da yüzde yüz yanlış olduğu kanıtlanmış tek bir olgu yok. Ne kadar ince eleyip sık dokursanız dokuyun, temel aldığınız hiçbir veri uzun vadeli tahminleri doğru çıkaracak kadar sağlam değildir. Bu nedenle, kızlarla erkeklerin konuşmalarını teşvik ediyoruz."

"A, bakın, bunu duyduğuma memnun oldum!" Kadızade, sesindeki istihzayı vurguladı, "Ama, tabii, cinsellik başka bir mesele, doğru mu?"

"'Aşk'a, âşık olunanın 'tanrılaştırılması' ya da 'tanrıçalaştırılması' olarak baktığımız doğru," dedi Namık Tekin, birden ciddileşerek, "Ama bir an göz göze gelen gençlerin, bu anlık ve harici etkilenmenin sonuçlarını evrensel ülkülere dönüştürmeleri kolay mümkün olmuyor. Şehvet, ruhun cismanileşirken bedenin ruhanileştiği öyle bir enstantane yaratıyor ki, orada ne KOALİSYON ne Mucizeler Diyarı ne de Yıldız Fidanlığı, orada sadece 'an' var. O 'an'a Ezeli ve Ebedi Gerçek'in bize açılan bir başka yüzü olarak saygıyla yaklaşmanın ötesinde yapabileceğimiz bir şey yok. Mamafih, şunda haklısınız: Kolayca gayri-şahsi hale gelebilen cinsel ilişkiye, 'hobi'ye dönüşen cinsel ilişkiye, oburluğa karşıyız, çünkü düşüncenin ve duyguların incelmesini engelliyor. Ve tabii, üretimi de. Gerçek evlilikleri, yani çiftlerin birbirlerini yücelttikleri birliktelikleri teşvik ediyoruz. Fiziki cinselliğin ötesini amaçlayan birliktelikleri, Kâinat'ın dalga cenahına kanatlanabilen tinselliği, zihnikemale yaklaşmanın işaretleri olarak görüyoruz"

"Ve tabii, ONARIMCILAR'ın Yukarıdakiler gibi, en iyi genleri bir araya getirmek gibi bir kaygısı da yok," diye mırıldandı Kadızade, '"Bize yüzde yüz 'en sağlıklı' ya da yüzde yüz 'en sağlıksız' olduğu kanıtlanmış tek bir gen söyleyin!' Böyle bir şey değil mi? Potinbağı Hipotezi de var, ne kimseden vazgeçersiniz ne de başrolü verirsiniz kimseye."

"Bravo!"

8

"Durduğunda Yalçın Dağlar gibi tek dur, vurduğunda dev dalgalar gibi vur. Yükseldiğinde Seher Yıldızı gibi yüksel, indiğinde Beyaz Turna gibi kon, hızla ve usulca. Sıçramaya hazır bir panter gibi sağlam bas toprağa. Gövden Kayın Ağacı gibi sarsılmaz olsun. Tekerlek gibi dön, yay gibi esne, başak gibi eğil. Rüzgârda bir yaprak gibi sürüklen, suda bir kurşun gibi gömül. Süzüldüğünde avlanan bir kartal gibi müteyakkız, estiğinde zemheri boranları gibi aralıksız. "

M. D. Arşivlerinden: İS MM

9

"Bedeni tanımak, bedenin tasarımına, işlevine, hareketine, farkındalığına vukuf olmak. Bu vukufun aracılığı ile etkin, tümüyle işlevsel ve bütünlüklü bir beden/varoluş geliştirmek. Amaç bu."

Kadızade başını salladı, "Anlamaya çalışıyorum."

"Bedeninizi ve bedeninizin morfolojisini düşünün," dedi Namık Tekin, "Morfolojisini, yani canlı bir 'varlık' olarak teşekkülünüzü; elektronlar, protonlar ve nötronlardan oluşan madde kısmınızı, bunların nasıl dizildiklerini anlatan bilgi kısmınızı. Göreceksiniz ki, böylece teşekkül etmiş 'beden'inizin maddi ya da manevi bir saldırıyla baş etmesi, sizin sizde var

olanları, IQ, EQ, SQ dâhil sizi siz yapan unsurları, son adriştasına kadar tanımanız, geliştirmeniz ve yönlendirmenizle ancak mümkün olabilir."

"*Doğmaya göresiniz," diye mırıldandı Kadızade, "Doğduktan sonra tek umudunuz cesaretiniz, tek güvenceniz muradınız.*"

"Fiili durum bu," diye onayladı Tekin, "O halde, gençlerimizin 'varlıklarını, dilerseniz, 'var edilmiş olma keyfiyetlerini' masaya yatırmalarına, oluşumlarının gerçek tabiatını keşfetmelerine yardımcı olmak durumundayız. Davranışlarını, duygularını, inançlarını, ilişkilerini, tecrübelerini, yorulmadan, usanmadan, sürgit sorgulamalarına imkân tanımalıyız. Sorgulama sürecinin her şeyden önce dürüst olmayı gerektirdiği aşikâr! Bir Beyaz Turnacı sadece başkalarına değil, kendisine karşı da dürüst, içten, açık sözlü ve adil olmalıdır ki, 'Ben neyim?' sorusuna belletilmişlerin haricinde cevaplar bulabilsin, meselenin sonuna kadar gidebilsin, öyle değil mi?"

Kadın içini çekti, "Herhalde."

"Kişinin Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'le olan ilişkisini hiçbir kuşkuya yer kalmayacak şekilde çözebilmesi kendisini tanımlamaktaki isabetiyle doğru orantılı gelişiyor. Sıra bundan sonra Ezeli ve Ebedi Gerçeklik hakkında öğrenegeldiğimiz her şeyi unutup, O'nunla yaşayan bir 'varlık' olarak doğrudan ilişki kurmaya geliyor."

"Beyaz Turna'yı mana âlemine, kelimelerin ak-kara dünyasının ötesine ulaşmanın bir diğer yolu olarak da düşünebilirsiniz," diye araya girdi Fazıla, "Fiziki yolu. Aklın geri çekilmesi, *Ezeli ve Ebedi Gerçeklik*'in kendisine ittihat eden bedene açılması. Fenafillah olan bu defa bedendir, Akıl değil. Beden, morfolojik kimliği, daha doğrusu 'kimliksizliği' ile teslim olur. Bir elektronun, bir protonun kimliksizliği gibi kimliksizlik. Akil adamların bahsedegeldikleri 'hiçlik'. Uzay ve zamanda bir baştan bir başa dalgalar gibi yayılmıştık, herkes ve her şeyle iç içe geçmişlik. Murat. Anlıyorsunuz değil mi?"

"Çalışıyorum," dedi Kadızade, "'Vücudukemal' diye bir kavram algılıyorum sanki."

"Neden olmasın? Aklınızı yüceltmek için gösterdiğiniz gayreti, bedeninizi yüceltmek için gösterdiğinizi düşününce, neden olmasın? Ama zor zenaattir. 'Yiğitlik' başlığı altında topladığımız, cesaret, dayanıklılık, sükûnet, kontrol, süreklilik, sabır, sebat, güç gibi hasletleri talep eder, idrak ve sürat gerektirir."

'"Yiğitlik,"' diye yineledi Kadızade, bu defa gülümseye¬rek, '"Yiğitlik!' Dönüyor, dolaşıyor aynı kavramı vurguluyorsunuz. Bari şunu söyleyin, fıtri mi, yoksa öğretilebiliyor mu yiğitlik?"

Fazıla Denktaş içini çekti, "Nice okumuş adamlar, nice kitap kurtları biliriz hayatı göğüslemeye gelince sıradanlaşan," dedi, "Oysa sıradan adamdan kahraman olmaz, kahraman sıradan değildir. Hayır, yiğitlik öğretilemiyor ama farkındalık yaratılabiliyor, teşvik edilebiliyor. Örnek gösterilebiliyor."

"Kusura bakmayın, İmre Hanım!" Namık Tekin'in sesi bu defa anlayışlıydı. "Aşağıya daha yeni indiğinizi unutuyorum," dedi, "Haklısınız, Yukardakiler'in ihtiyatlı entelektüelleri, eylemlerini usa vurmayanlara kuşku ile bakarlar. Gelin görün ki, yiğit, varlığındaki o gizli dürtüye itaat edendir, entelektüel kırtasiyeye değil. Usa vurmaz, hisseder ve yapar. Kısıtlamaya gelmez, sansüre gelmez. Öyle değil mi, Fazıla Hanım?"

"Hayır, gelmez." Fazıla, Kadızade'ye döndü, "Ama sanmayınız ki, dengesiz bir zihindir. Zorlukları tebessümle karşılayan, tehlike sirenlerine kulaklarını tıkayıp kendi müziğini yapan, kendi davulunun ritmiyle yürüyebilen. Az rastlanır bir ruh işte!"

"Sizin gibi," diye mırıldandı Kadızade, "Bahsettiğiniz örnek sizsiniz!" Kadın, duymazdan geldi. Uzandı, eline hayali bir tokmak aldı, boynuna astığı hayali davula vurdu,

"Dangadangadangadangdangdang... Hatırladınız mı? O gizli dürtü, zaman zaman hepimizde vardır İmre Hanım. Ancak yiğitlerinki süreklilik arz ediyor. Israrcı, atak oluyorlar. Yorulmak bilmiyorlar. Yiğitlik, yiğidin kendisinden başka kimseye erdem olarak da görünmüyor."

"Kişinin karşısındakini kendisi gibi bilmesi keyfiyeti."

"Öyle. Bunu en iyi yiğitler anlar. Giyim kuşam, yemek, eğlence, modalar, 'trend'ler, küsmeler barışmalar, nazlar niyazlar, bunları yukarıdaki küçük adamlara bıraktılar. Küçük bir övgü ya da söylem ile mutlu olabilen küçük adamlara." Başıyla platformu işaret etti, "Deniz Piyadesi gibi." Kadızade'nin itiraz etmesini beklemedi, "Dünyayı bilmeyen dünyanın maskarası olur olmasına da ya Ezeli ve Ebedi Gerçek'i bilmeyen?"

"O da yaşamın," diye söylendi Turnacıbaşı, "Baksanıza, '*dünyanın*' gördüğü en iyi savaş '*makinesi*'nin parçası olmak yetecek delikanlıya. Mucizeler Diyarı'nın erkeklerinin yüzü kemale dönüktür İmre Hanım. Hedef: Güneş'in altındaki başarılarınızı ciddiye almaya tenezzül etmeyeceğimiz ruh haline kavuşmak. Yıldız tozu süvarilerinin enerjisi, Osmanlıların vakarı, akil adamların tevazuu. Mucizeler Diyarı'nda böyle bir bileşkenin peşindeyiz."

TÜNEL

1

"Beyaz Turnacıların Murat'a koşum vurdukları bir an vardır. Beyaz Turnacıların maneviyatın evrensel enerjisine koşum vurdukları o an, düşmanı zifiri karanlıkta sezebildikleri, çıplak elleriyle mermer blokları kırabildikleri andır. Bedeni bir damla su gibi düşünün. Bir damla su tek başına, güçsüz ve zararsızdır. Ama *tsunami*? Tsunami ile kim baş edebilir? Murat, tsunamidir. Tsunami ile baş edemeyen, varlığını Murat'tan sağan Yıldız Tozu Süvarisi ile baş edebilir mi?"

2

"Üçüncü Yassa, 'Sadakat Yasası.' Murat'a sadakat. Artık, seçkincidir Murat. Nezaket ister. 'Nezaket', yani, saygı, sevgi, tevazu, edep."

"Dürüstlük, Yiğitlik, Sadakat, Nezaket, Denge," diye özetledi Fazıla, "Beyaz Turna Yassaları. Bu sonuncusu, 'denge', 'Ayağı Yerde, Başı Bulutlarda' dediğimiz mertebe. 'Ayağı yerdelik'ten gerçekçiliği, mücessem ve kadim değerlere adanmışlığı anlamalısınız."

"Akıl, Ahlak, Adalet, Adap... gibi?"

"Akıl, Ahlak, Adalet, Adap gibi. 'Başı Bulutlarda' olmaktan ise, özgürlüğü, tazeliği, yaratıcılığı, düşünülmeyeni düşünmeyi, Aşk'ı. Aşk içermeyen Afal, Ahlak, Adalet, Adap öğrenmeyi zorlaştırır, dogmaları artırır, bağnazlaştırır. Kişinin kendi inanç sistemini sorgulayamamasını, kendi tertiplerine yenik düşmesini, yeniye ve dönüşüme kapalı olmasını getirir. Öte yandan, Akıl, Ahlak, Adalet, Adap içermeyen Aşk, yüzeysellik, muğlaklık, aşırı-aydınlanmacılık, fantezileri yaşanmış gerçeklermiş gibi algılama/sunma, delilsizlik, dillendirilen inancın yaşama geçirilemiyor olması, uçukluk, ciddiyetsizlik gibi tuzakları içerir. Bir Yıldız Tozu Süvarisi..."

"*...Öpüşür Seher Yıldızı ile tek ayağı üzerine tünemiş Beyaz Turna kadar sağlam basarken yere...* Bunu söylüyorsunuz, değil mi?"

"Biz, ona 'ikramda bulunmak' diyoruz," diye gülümsedi Fazıla, "Öpüşmek, dostu tazim etmek anlamında."

3

"Mucizeler Diyarı dostlukla ayakta durur. Bakın, Yeraltı'na hemen her gün yeni bir yabancı sığınır. Çeşitli ırklardan Mağdurlar, tarihin her döneminde yaşayakalmış insanlar. Haklarında iyi şeyler duyduğumuz ama tanımadığımız insanlar. Gençlerimize bu yabancılara hayran oldukları bir bilgeyi, bir dâhiyi karşılıyorlarmış gibi saygıyla yaklaşmalarını, ikramda bulunmalarını telkin ederiz."

"Rol yapmalarını istersiniz? Oynamalarını?"

ONARIMCILAR kaşlarını kaldırdılar, "Ne münasebet!"

"Hayran olduğumuz bir yüce ruhtan, bir bilgeden beklediğimiz içtenliğin, onun karşısındakini geçiştirmeyen tutumunun, bizim de ona karşı açık ve dürüst olmamızı hak ettiğine katılırsınız. Aynı açıklığı ve dürüstlüğü tanımadığımız birisinden de esirgememiz gereğinden bahsediyoruz."

"Açıklık, dürüstlük ve içtenlik karşılaşmanın mahiyetini değiştirir, Mağdurların birbirlerini yıllardır tanıyormuşlarcasına yaranlık edebilmelerini sağlar. Yukardakiler'in tek başlarına kaldıklarında dürüst olduklarını biliriz, riya odalarına bir ikinci kişinin girmesiyle başlar. Oysa, karşıdakine övgüler düzersek, onu eğlendirerek veya ona dedikodu naklederek kendine bağlamaya çalışmak yaranlık geliştirmez. Mucizeler Diyarı'nda yaranlık, bir başkasının yanında sesli düşünebilmektir. Yılların korkuları böylece aralanır, yaş, cinsiyet, arka-plan gibi farklılıklar zenginleştirici unsurlar olarak belirir. Bayağılık, cehalet, yanlış anlama ihmal edilebilir boyutlara inerler."

4

"Sevgili Yücel, dalyan kurup dost avlanmak'. Yukarıdakiler'in yaptıkları bu. Elektronik dalyanın örümcek ağından daha dayanıklı olduğunu düşünmüyorum. Mucizeler Diyarı'nda, dostluk, tok bir kumaş olmalıdır. Ağ değil, net değil. Yüreğimizin lifleriyle dokuduğumuz sağlam bir kumaş: Eskidikçe güzelleşen bir kumaş. Uzun soluklu. Katışıksız. Ödün gerektirmeyen. Rüşvet gerektirmeyen. Saran sarmalayan. Yürekte boşluk bırakmayan. Oluşması milyonlarca yıl alan pırlantalar gibi, yüce dağlar gibi. Dostun, Namık.

Hamiş: Kim ki kimi duyar, kim ki kimi anlar, o bir ömür boyu onun olur.

***

"Sevgili Namık, belli ki, henüz hak etmiyorum seni. Hak etseydim, emin olurdum senden, kapsama alanının sonsuzluğundan ve çakıştığın-

dan ruh halinin benimkiyle. Arayıp aramaman gibi ehemmiyetsiz şeylerin üzerinde durmazdım. Lakin, çok akıllı biri değilim ve ruh halim hızla değişebiliyor. Sonsuz saygı duymakla birlikte zekâna, derinliklerine henüz ulaşabilmiş değilim, beni mükemmelen tanıdığını varsaymaya cesaret edemiyorum. Neticeyi kelam, benim için vazgeçemediğim bir tedirginlik kaynağı teşkil etmeye devam etmektesin. Ta sonsuza kadar dostun kalacak ya da senden uzaklara kaçacak olan arkadaşın, Yücel."

M.D. Arşivlerinden: İSMMXXIV

5

"Kıskandım!" dedi Kadızade, yarı gülerek, "Böyle bir mektubu yazmış olmayı isterdim," diye açıklamaya çalıştı, "Mevlana ve Şems sanki!"

"Emerson," dedi Gültekin Bektaş, "Mevlana değil. Ama haklısın aşk içermeyen dostluk olmaz. Mevlana, Şems'te ruhani bir pınar bulmuştu, onun bir insan tarafından Ezeli ve Ebedi Gerçek'le kurulabilecek en mükemmel ilişkiyi kurduğunu düşünüyordu."

'"Mertebeleri olmalı," diye mırıldandı Kadızade, "Bir Beyaz Turnacı ne zaman 'tamamlanır'? Daha doğrusu, 'tamamlanır' mı?"

"Üç aşamadan geçilir: Çıraklık, kalfalık, ustalık."

"Ve 'Hocalık,'" diye ekledi Fazıla, gerçeğin Kadızade'den saklanmaması gerektiğini hissettiren bir sesle, "Hocaların sayısı bir elin beş parmağını geçmez, çünkü başarması neredeyse imkânsız bir sınavdan geçmek zorundadırlar. Çoğuna usta denemez bile." Namık Hoca'ya döndü.

"Anlat ona!"

"Burada bir TÜNEL'imiz var," dedi adam, istemeye istemeye, "Mucizeler Diyarı'nı Yeryüzü'ne bağlayan bir tünel. Uygurların 'Dünya'nın Bacası' dedikleri Tünel. Hoca adayları, yeryüzünde yaşayakalabilecek beceriyi kazandıklarını düşünen ustalar, bu TÜNEL'den geçmek zorundadırlar. Fazıla'nın eşi, aziz dostum Yücel Denktaş, böyle birisiydi. Ama başaramadı."

"Öldü yani TÜNEL'de?" Kadızade, Fazıla'ya döndü. Kadının taş kesmiş yüzünden inen yaşları gördü, "Ne var o tünelde?"

"Yeryüzü Cehennemi," dedi Fazıla, gözlerini Kadızade'nin gözlerine dikerek, "Kara Kalpaklı Adam'ın hayatından kesitler. Birbirlerinin gırtlağına çökmüş boğazlamaya çalışan, kalpleri bir, yetmişlik siyam ikizleri. Çıplak memelerine yapıştırdıkları çıplak bebelerini açlıkla kudurtulmuş bekçi köpeklerine teslim etmeyen karınları burunlarında çırılçıplak gebeler. Dağıtılan beyinler. Akıtılan beyinler. Boşaltılan beyinler. Çocuk çığlıkları. Dev penislerin paraladığı ufacık çocukların cesetlerinden arta kalanlar. Bir an önce ölmek için çırpınan gaz odası mahkûmlarının haykırışları. Boşalan bağırsaklarının paniği. Sömürgenlerin bir deri bir kemik bıraktığı bedenlerin dağlar gibi yığıldığı mümbit topraklar. Çarpılan ağızlar, dökülen dişler. Oyulan gözler. Kan, dışkı, karanlık. Eksi altmış derece soğuk, artı altmış derece sıcak. Karbonmonoksit, amonyak, metan. Tamah, ihanet, zulüm, iftira, tuzak, dalavere. Soykırım. Hoca adayı, buralardan geçmek zorundadır, geri dönüş yoktur. Başarmaktan başka çaresi yoktur. Söylediğim gibi, çoğu usta göze almaz bile. Tünelin çıkışında pirinç bir kazan vardır, içinde yarım ton ağırlığında korlaşmış altın olan bir kazan. O kazan, semavi dinlerin cehennemini simgeler. Oraya kadar yükselebilen adayın Yeryüzü kapısını açabilmesi için kazanı kenara çekmesi gerekir çıplak elleriyle." Namık Tekin'e döndü, "Göster ona!" diye emretti.

Adam, ellerini uzattı, yanığın tüm izlerini yok ettiği, pırıl pırıl parlayan avuçlarını gösterdi,

"Hocaların parmak izi yoktur."

"Yukarıda yaşayakalmak çelik gibi sinirler ister," dedi Fazıla, "Kötülüğün gözünün içine bakmak, çelik gibi sinirler ister. Cesaret, yaşamın emrettiği yolda yürümektir. Cesaret, haklılık içeriyorsa erdemdir. Savaşmak doğruysa savaşmak. Ölmek doğruysa ölmek. Haksız bir amaç uğruna ölüm, aşağılık bir ölüm."

6

"*Yağ satarım, bal satarım, Ustam öldü ben satarım*!.."

Elmas Gözlü Çocuk, elindeki mendili arkasına saklamış, platformun etrafında tek ayağının üstünde sekerek dönüyordu,

"*Yağ satarım, bal satarım, Ustam öldü ben satarım*!.."

Kadızade'nin dikkatini çektiğinden emin olduğunda durdu, pembe mercimek tırnaklı işaret parmağı ile işmar etti,

"Hadi, artık gel ama!.. Gel de teleskopumu gör!"

FELEKLERİN İLMİ

1

"*Şimşektir bandanası yiğitin, Rambo'nun peşkiri değil! Solar rüzgârlar doldurur teknesinin yelkenlerini! Sintineyi boşaltan kendi nasırlı elleri...*"

Şirazlı, oturduğu yerden başını kaldırmadan seslendi,

"Eylül! İki kırka bir yirmi ebadında bir levha lazım. Kontrplak olabilir... Çiğdem, sen de oradaki atık su borularından birini getir, çapı yirmi santim olsun. Kontrplağı teleskopun kutularını yapmakta kullanacağız. Atık su borusuna aynalar yerleşecek. Ben derim ki, önce parçaları levhanın üstüne çizelim, bakalım nasıl yerleşiyorlar. Böyle yaparsak yanlış kesip levhayı ziyan etmeyiz. Buradaki patronda beşik kutusunun parçaları var. Önce onları işaretleyelim, sonra da salıncağın parçalarını yerleştiririz. Bir de taban tahtası gerekecek. Keserken onun için de pay bırakmamız lazım."

Kadızade, Elmas Gözlü Çocuğa baktı, "Teleskop mu yapıyorlar? Gerçekten mi? Burada yeraltında?"

"Evvet!" diye sevinçle zıpladı çocuk, "Dobson'unki gibi teleskoplar. Sekiz inçlik. Bay Dobson, bu teleskopu evinin mutfağında yapmış. Tasco'dan bile daha iyi olmuş. Üstelik maliyeti on Koalisyon Dolarından az!"

"Sahiden mi?.. Peki, 'Tasco' ne?"

"Tasco da bir teleskop. Geçen yüzyılda teleskopların Mercedes'i olarak bilinirdi. Dobson'unki ondan bile iyi oldu.

Hocamız, ödüller aldığını söyledi. İsteyen her çocuk kendisine bundan bir tane yapabiliyor. Bizim teleskoplarımızın optik düzeni Dobson'unkinden daha iyi."

"Ne seyrediyorsunuz, peki?"

"Yıldız Fidanlığı'nı tabii," dedi Elmas Gözlü Çocuk, "Deli Paşa, Fidanlığın hızını çocuklara göre ayarlıyor, biz de gözlem yapıyoruz."

2

"*Rasathane kurucusu bilge Astronom / Öyle sağlam temeller üzerine kurdu ki onu / Astronominin bilgi sevenler arasındaki itibarı yükselerek / Din ilimleri gibi revaç görmeye başladı / Şeriat esasen sağlamdı, bilgi de çoktu / Nakli ilimlerde yazılmış eserlerin haddi hesabı yoktu / Asıl yaygın olan nakli ilimler üzerindeki çalışmalardı / Fakat akli ilimlerin üzerinde de çok duruluyordu / Çünkü hiç şüphesiz soru sahiplerinin suallerini cevaplandırabilmek için / Din ehlinin her ilimde bilgi sahibi olması zaruridir / Bu durum hususiyle matematik ilimler için doğrudur.*"

"O hep şiir okur," diye fısıldadı Elmas Gözlü Çocuk, yere oturmuş, teleskopları için kontrplak kesen, ayna parlatan, boya yapan çocuklara yardım eden adamı işaret ederek.

"İsmi var mı? Adı, yani?"

"Şiirin mi, Hoca'nın mı?"

"Hoca'nın."

"Hoca'nın adı, Şirazlı. Şirazlı Alaattin Mansur."

"Bu bilim yardımıyladır ki, Boğa ve Koç burçlarında/Güneş ve Ay'ın yerleri kesin olarak bilinir / Ay Akrep burcunda bulununca böyle bir zamanda / Kıyılan nikâhın uğursuz olduğu kesindir / Fakat buna rağmen süfli âlemin ihmali yüzünden / Ulvi âlemin tesirleri gizli kalmış durumda idi/Uluğ Bey ile Nasrettin Tusi zayiçeleri / Yumuşak toprak üzerinde hasır izi gibi salâbetten mahrum bir vaziyette idi / Bahtı açık kimselerin talihinin yeni bir zayiçenin yapılması için sabırsızlanışları gibi / Yıldızlar da kendilerini rasat edecek astronomları özlüyorlardı/'

...Aynaları silikonla yapıştıracağız, bak, silikon tüpü orada yerde

'*...Derken zamanın krallarının efendisi ve büyüğü/Yeryüzü'nün Fatihi ve Ülkelerin Şehinşahı / Ulusların Önderi Sultan Murat'ın yüceliği önünde / Durum ânında değişti / Kahire'den hünerli bir kadı geldi / Onun matematik ilimlerindeki mahareti atalarından verasetle intikal etmişti./*'"

"Şiirin adı, 'Yeni Şehinşahi Rasathanenin Aletlerinin Tertiplenmesi'," dedi yanlarına gelen Namık Tekin, "Şehinşahi Rasathane, Tophane'deki gözlemevi. Topa tutulan. Takiyüddin Efendi'ninki. *'Rasat icrası feleklerin sırlarını öğrenmeye teşebbüs mahiyetinde bir küstahlıktır, rasathane tesis eden devletler zeval bulur*. ' Kadızade Ahmet Şemsettin Efendi. Şeyhülislam. Hatırladınız mı?"

"O Kadızade benim akrabam değil!"

"Takılıyorum!"

"*Bu kıvrak kalemli insanın adı Takiyüddin'dir / Hesapla ilgili ilimlerde kalem ona tamamen ram olmuş durumdadır / Ve yazısıyla rakamları büyük bir çeviklikle sayfalara doldurur / O İbni Şatır'ı da gerilerde bırakmıştır / Almagest'te birçok noktaları açıklamış / Euclid'deki güçlükleri o izah etmiştir...* "

Kadızade başını salladı, "İnanmıyorum."

Namık Tekin hak verdi, "Şiirden başka her şeye benziyor, değil mi?"

"İnanamadığım kendisine konu olarak Euclid'i seçmiş olması! Eski Türkiye'de Anday'ın ya da Berk'in 'Bing Bang' konulu şiir yazmış olmalarını düşünebiliyor musunuz? Hangi tarih bu?"

"28 Ekim 1581'de tamamladım," dedi Şirazlı, oturduğu yerden,

"Niye bu kadar şaşırdığınızı da anlamadım doğrusu. Sizce Ptolemy'nin Zayiçesi, her azası 'mutaf dükkânına dönmüş' bir içoğlanından daha mı az heyecan verici? Öyle düşünüyorsanız, bir de Uluğ Bey'e sorun bakalım veya buradaki astronomlardan herhangi birine."

"Hayır," dedi kadın, "onu demek istemedim."

"İyi, öyleyse!" dedi Şirazlı, sertçe. İşine döndü, "Eylül, o vidayı biraz daha sıkmalısın.

'Takiyüddin bütün yeryüzünü, inişleri ve yokuşlarıyla/Pergel ve cetvelin yardımıyla ve şayanı hayret işaretlerle/Enlem ve boylam bakımından ölçmüş/Bütün bunlarda tek bir noktada bile yanılmamıştır/Kirpik oklarıyla göz ışınlarını andıran/Bütün mevhum boyutları ve zahiri çapları dikkate almış/Gözden gizli kalan şeylere hep nüfuz etmiş/Mekânın bütün açılarını ölçüye vurmuştur/Kendilerinden önce gelenlerin yüz katı kadar rasat işiyle meşgul olmuş/Bu işi Cemşit'ten ve Sokullu'dan daha iyi bir şekilde başarmıştır/Pitagoras onun karşısında utanç duymakta, Arşimedes ise mecburen onun ilmi karşısında meydana çıkmayıp, saklanmaktadır/Vakıa Hiparkos daha önceleri sistemli rasatlar yapmıştı/Fakat bu işler ünlü Hoca'nın en küçük tilmizlerinin meşgaleleri arasında bulunmaktadır/Şehinşah ona zeamet verdi/Ve yaptığı ihsanlarla onun payesini yükseltti/O da derhal Nasrettin Tusi ve Ali Kuşçu gibi/Rasat programı gereğince çalışmalarına başladı/Hülasa, lüzumlu aletler hazırlandı/Ve bu aletler bakır ve pirinç aksamıyla, büyük bir mükemmellikte idi/Zâtülhalak gibi duvar kadranı da tamamlandı/Aynı suretle yüksekliği arzuya uygun zatüssemt ve'l irtifa da yaptı/Dördüncü aleti zatüşşubuteyndi/Ve aynı surette iki delikli rub-i-mıstarı da yaptı/Bundan başka inşası uğurlu bir zamana rastlayan zatülevtar da var/Ve müşebehe bi'l menatık da bu aletler arasında."

Namık Hoca kadının kulağına eğildi, "Sıkıldınız mı?"

"ONARIMCILAR'a gözlem aletleri ile kahve değirmeni arasındaki farkı bilmediğimi söylemiştim," diye fısıldadı Kadızade, "Bir daha söylersem beşinci olacak."

"Uzatmayın, canım, o kadar da anlaşılmaz değil," diye seslendi Şirazlı Mansur, yine oturduğu yerden,

"Zâtülhalak, Gök Cisimleri'nin enlem ve boylam olarak yerlerini saptar. Duvar kadranı, Güneş'in eğimini belirler, ekvatordan mesafesini tayin eder. Zatüssemt ve'l irtifa, yükseklik açılarını tespit eder. Rub-i-mistar, Venüs ve Merkür'ün yükseklik açılarıyla Zenit mesafelerini bulmaya yarar. Zatüşşubeteyn, Ay'ın paralaksını alır. Zatüsukbeteyn, Gök Cisimleri'nin boyutlarını saptar. Zatülevtar'ı hiç küçümsemeyin, bununla Güneş'in Gökküre'nin kuzey yarısından güney yarısına geçtiği noktalar bulunur. Öyle değil mi, çocuklar?

"/*Müşebbehe bi'l menatıkla da büyük bir Uyanıklıkla/Yapıtını rasatlardan şüphe götürmez bir şekilde/Üçüncü felekte Venüs'ün epiliksinin/Yarıçapının tamamı meydana çıkarıldı/Saatle alman dakik ölçüler ve yapılan tashihler yardımıyla/Yıldızların manaları ortaya konuldu/Bu ilimde senidi adıyla anılan ve harikulade bir alet olan/Sağlam ve hususi olarak seçilmiş mıstarla da/Aletlerdeki işaretlerle rumuzların dakikliği son derece artırıldı*/'"

Elmas Gözlü Çocuk, Kadızade'nin eteğini çekti, eğilmesini istedi. Kadın çocuğun dilediğini yaptı, "Bunları ben sana sonra öğretirim," dedi çocuk, kadının kulağına. "Çok iyi olur," diye fısıldadı kadın.

"*...Gerek ilk önemde ve gerekse geri plandaki bütün hazırlıklarıyla/Takiyüddin rasatlarına dokuz yüz seksen beş yılında başladı/Tanrı bu işin tamamlanmasını Sultan Murat'ın yüce koruyuculuğu altında müesser etsin*."

Gerisini, Namık Hoca getirdi,

"*Ey saki, cana can katan şarabı sun. Ve Kâinat'ın aynası olan kadehin ününü gölgele ki, yepyeni bir neş'e ve canlılığa kavuşalım. Ve Ikd-ı Süreyya'dan düğümler çözelim.*"

Kadın güldü, "Sahi mi?"

"Vallahi, şiirin son kıtası böyledir," dedi Namık Tekin.

"Bu Takiyüddin Efendi, dünya heyet bilim tarihinde geçer mi? Adı, sanı bilinir mi?"

Şirazlı, omuzlarını silkti, "Dünya bilim tarihinin ne menem bir derleme olduğunu Shoujing Usta anlattı size," dedi, "Önemli olan üstadın Mucize Diyarı'ndaki Heyet Bilimi" Simülasyonu'ndaki yerini almış olmasıdır." Namık Hoca'ya döndü, "Bu Hanım yeni galiba?"

"Hem de çok yeni," dedi Kadızade, ani bir ilhamla, "Meğer sizin asıl adınız Aydın Sayılı'ymış. Ömrünüz aidi âlimleri klonlamaya çalışmakla geçmiş. Geçen yüzyılın sonlarında sizin vefatınızla birlikte, eski Türkiye'de Bilim Tarihi Kürsüsü de kapanmış."

Zaten metazori kurulmuştu," diye söylendi Şirazlı, "Türkler, başlarını kaldırıp Ezeli ve Ebedi Mavi Gökyüzü'ne bakmıyorlardı ki, gizlerini çözmeye çalışsınlar! Koordinatlarını bütünüyle kaybetmiş olduklarını siz de söylemiyor muydunuz? Tepe sersemi olduklarını, bastıkları yeri bilmediklerini?"

Kadızade, daha da güldü, "Yine de! Desenize, ONARIMCILAR'ın elindeki en genç heyet âlimi, Takiyüddin Efendi!"

Adam, bu defa da Turnacıbaşı'ya döndü, "Bizi uğraştıracak gibi duruyor bu hanım, ne dersin?" Ama cevabını beklemediği bir soruydu, talebelerine döndü,

"'*Dinin koruyucusu olan Şehinşah, ansızın/Gözlemci Takiyüddin'e şöyle buyurdu./Bazı kimseler merak edip soruyorlar/Ey nükteli, şuurlu ve olgun insan,/Rasat işi ve sonuçları ne âlemde, anlat bakalım./Felekten kılı kırk yararcasına düğümler çözdün mü?/Takiyüddin şöyle cevap verdi, 'Ey ulu önder/Uluğ Bey Zayiçesi'nde pek çok şüpheli yerler vardı/Şimdi artık rasatlar yardımıyla bunlar tashih edilmiş bulunu-*

yor/Düşman ise pek kederli, can evinden kıvrım kıvrım kıvranıyor/Artık gözlemin sona erdirilmesi emrini ver!/Kötü düşünceli ve kıskanç kimselere nispet olsun!"'

"Nasıl? Takiyüddin'in kendisi mi istemiş yıkımı? Rasathaneyi bizzat kendisi mi yıktırmış?"

"*'Bu beş günlük dünyanın karanlık geçidinde/Aşırı ihtirasla ibret gözünün körleşmesine meydan verme!/Feleğin esrarı hakkında ahkâm çıkarma!/Kâinat'ın gidişini Allah'tan başka kim bilebilir?/*'"

Namık Tekin içini çekti,

"Kadınsı toplumun izleri nerelere kadar uzanıyor, görüyorsunuz, değil mi İmre Hanım? Vericiliğe bakın! Adam, kendi emeğine bile sahip çıkmıyor!"

3

"Erkeksi ilke olmayınca benlik, haysiyet, vakar gibi insanoğluna özgü uyaranlar yoktur. "

M. D. Arşivinden: İSMMXII

4

"Özsaygı ocağa çattığında ânında teslim oluyor. 'Aman hır çıkmasın!'

'Ulvi âlemin tesirleri ile onun belirtileri/Şüphesiz, sayılıp dökülemeyecek kadar çoktur/Bu işin üstadı olan Eflatun/Bu gibi düşünceler karşısında şaşırmış durumda idi/Aristo ile Sokrat da/Bu düşüncelerinden hiçbir semere almadan son nefeslerini verdiler/İğneyle kuyu kazarak uğraşıp didindiler/Ve akıl yavrucağını gelişsin diye beşiğe koyup üzerine titrediler/Basiretleri dolayısıyla, feleklerin evine giden yolu/Kuyunun dibine inmek suretiyle aradılar/Onlar bile yerin derinliklerinden dokuzuncu

feleğe/Kadar uzanan muammanın künhüne varamadılar/Onlar yapamadıktan sonra bu esrarı çözmek sana mı kaldı.../'"

"Osmanlı'nın en şaşalı dönemidir ama Batı düşüncesi karşısında çoktan tırsılmış, kapılar kapanmıştır Murat'a."

"Murat'a mı?"

"Murat'a ya," dedi Namık Tekin, "Sabır, sebat ve Murat'a. Sabır, sebat, Murat, olmazsa olmazları değil midir bilimin?"

"Şuna Kung Fu diyeceksiniz ama diliniz varmıyor!"

"Enerji ve zaman," dedi adam, birden büründüğü 'Hoca' kimliğinin indirgemecilik kaldırmayacağını nakleden ses tonu ve yüz ifadesiyle, "Sabır, sebat, Murat isteyen; adanmışlık, süreklilik, ince ayar isteyen herhangi bir hüner, yetenek, amaç ya da teknik. Astronomi. Bilim. Kung Fu toplam savunma stratejisinin özeti olmalıydı Osmanlı'nın."

"*/Onlar yapamadıktan sonra bu esrarı çözmek sana mı kaldı ki/Yeryüzünü bırakıp da feleklerin ilmine varmaya yelteniyorsun/Gel bu safsatadan sıyrılalım/Çünkü dünya denilen o acuze müthiş bir düzenbazdır/Bizim işlerimizi bir karıştırıverirse/Samimi ve sıcak cemiyetimize bir soğukluk arız olur.* "

"'...Sana mı kaldı?' diye mırıldandı Kadızade, '..Sana mı kaldı?' Bu beni şahit olduğum her şeyden daha çok öfkelendiriyor," diye ekledi, Elmas Gözlü Çocuğu korumak ister gibi yanına çekerek, "Evvet, feleklerin ilmine varmak aynen bana kaldı!"

"Bunu biliyoruz," dedi ONARIMCI, ciddiyetle, "İmre Kadızade, bir erkektir. Aranılan erkek."

Kadın derin bir nefes aldı, "Siz de, öyle mi?"

"Sen bana bak!" Elmas Gözlü Çocuk, eteğinden çekti, "Sen bana bak!"

5

"Baylar, Bayanlar, yaşayakalmanın özü, sorumluluğumuzu üstlenme, doğrultusunda gösterdiğimiz çabalardır. Ne yazık ki, kimi Dünyalılar bu çabayı gösterecekleri yerde, vaktiyle dölyatağı ile birlikte oldukları türdeki beraberlikleri ileriki yaşamlarında da sürdürmeyi seçmektedirler. Böyle bir seçim, o beraberliğin ya da beraberliklerin içinde yok olma anlamına gelmekte, ölümü simgelemektedir. Lanetlilerin ve Sömürülmezlerin insan hayatına önem vermemelerinin bir açıklaması da Eril İlke'nin kaybolmuş olmasıdır. Lanetlilerin ve Sömürülmezlerin babaları yoktur. Erkeksi ilke olmayınca, benlik, haysiyet, vakar gibi insanoğluna özgü uyartanlar yoktur."

M.D. Arşivinden: İSMMXII

6

Kadızade, yere ikinci bir dairenin çizilmesini seyretti. Dairenin üzerinde asal yönleri gösteren işaretler belirdi. Meridyen, Kuzey-Güney istikametinde kavislendi, tepe noktasındaki Zenit beneği yanıp sönmeye başladı. Polaris'i temsil eden beyaz nokta parladı. Esas olarak Eylül için çizilen dairenin eşiydi, ancak bu defa Merkez'in olduğu noktaya art arda çeşitli fotoğraflar yansıtılıyordu. Kadın, Burhan Haldun Dağını, Lhabab Li Tepesi'ni, Altayları, Yasak Şehir'in Meri¬dyen Kapısı'nı, Kabe'yi, Heijo-Kyo'yu, Ziggurat Kulesi'ni tanıdı. Anlatılmak istenileni de kavradı. Ufuk çemberinin merkezi, Dünya'nın oynak Merkezi'ydi, ulusların kutsal saydıkları alanlara göre değişiyordu. ONARIMCILAR, kendi dünyalarının Merkezi olarak Edirne'yi intihap etmişlerdi. Edirne'nin simgesi Selimiye Camisi'ydi.

Elmas Gözlü Çocuk, elinde lazer el feneri ile geldi, fenerini Cami'nin avlusuna yerleştirdi, ışığını Polaris'e değecek şekilde ayarladı, yaktı. Kadızade'ye göz kırptı, Şirazlı'ya seslendi,

"Ben hazırım!"

"Öyleyse açıölçeri al, dik köşesini Merkez'e yerleştir," dedi Alaattin Mansur, "Uçlardan birisi ufuk dairesindeki Kuzey'i, ötekisi de Meridyen'in en yüksek noktasını, Zenit'i göstersin."

"Gösterdi."

"Bak bakalım, Demirkazık kaçıncı dereceden geçiyor?"

Çocuk eğildi, Demirkazık'ı temsil eden lazer ışığının iletkiye değdiği noktadaki açıyı okudu,

"Kırk bir derece!" dedi, "Kutup Yıldızı'nın Edirne'den yükseklik açısı yaklaşık kırk bir derece!" Yüzünü baştanbaşa kapsayan gülümsemeyi Kadızade olduğu yerden gördü.

"Topa tuttukları gözlemevindeki o alet, Takiyüddin'in 'zatüssemt ve'l irtifa' dediği," dedi sevinçle, "Benim yaptığım işi yapmaya yarıyordu, öyle değil mi? Yıldızların yükseklik açılarını saptıyordu!"

"Sobe!" dedi Şirazlı da bir o kadar sevinçli, "Yıldızın semti ve irtifası. Şimdi sana bir yıldız daha yakacağım, onun yükseklik açısını da ölç!" Yanındaki panoya döndü, bir düğmeye bastı, Doğu ufkunun az üstünde yanıp sönen bir nokta belirdi.

"Gökküre'nin Kuzey Kutbu, Edirne'de Kuzey ufkunun dosdoğru yukarısında, Meridyen'in tam üstünde yaklaşık kırk bir dereceye düşer. Ezeli ve Ebedi Gökyüzü'nün biricik kızı, Mete Han'ın sevgili eşi, çift-bileşkenli süperdev Polaris'in yükseklik açısı kırk bir derecedir. Yükseklik açısı, Gök Cisimleri'nin ufuk çizgisi, ufuk çizgisinden yükseklikleri ve Merkez arasında oluşturdukları açının değeri. Peki, Zenit'in yükseklik açısı ne?"

"Merkezin tam üstünde olduğuna göre doksan derece," dedi çocuk.

"Sobe! Şimdi yine dikkatli bak, Zenit'in veya Polaris'in veya sana şimdi yaktığım yıldızın ufuktan uzaklıklarının düz bir çizgi olmadığını fark edeceksin. Neden, çünkü biz bir kürenin, Gökküre'nin içindeyiz. Gök Cisimleri'nin ufuktan uzaklıkları da başka bir kavisin parçaları. Yıldızla ufuk çizgisi arasındaki kavis parçasını al, yukarı doğru Zenit'le birleşecek şekilde

uzat, Meridyen'i aşır, aşağı indir, ufuk dairesinin öbür tarafıyla birleştir. Şimdi yeni bir kavisin var. Bu kavise de 'Dikey Çember' diyoruz."

Elmas Gözlü Çocuk, elindeki feneri bu defa da Şirazlı'nın parlattığı yeni yıldıza yöneltti, fenerin boşlukta çizdiği çizgiyi yükseltti, Zenit'ten geçirdi, Meridyen'in batı yakasına indirdi, ufuk çizgisiyle birleştirdi.

"Gökküre'yi, kutupları olan Yerküre gibi düşünürsen, onun da bir ekvatoru olduğunu hayal edebilirsin," dedi Hocası, "Göksel Ekvator, ufuk çizgisindeki Doğu ve Batı noktaları arasında uzanır. Kuzey-Güney arasında kavislenen Meridyen'i keser, Gökküre'yi iki eşit parçaya böler. Kuzey ve Güney Yarıküreleri. "

Doğu noktasından başveren Göksel Ekvator ışık şeklinde yükseldi, Meridyen'i aştı, indi, Batı noktasını buldu.

"Yerküre'nin ekvatorunu dışarı doğru genişletirsen, Göksel Ekvator'u bulursun," diye sürdürdü Şirazlı, "Yerküre'nin kutuplarından geçen Demirkazık'ı uzatırsan da Göksel Demirkazık'ı. Edirne'nin Yerküre üzerindeki koordinatlarını hatırlıyor musun? Enlem ve boylamı neydi Edirne'nin?"

"Yaklaşık kırk bir derece Kuzey, yaklaşık yirmi altı derece Doğu."

"Sobe. Yerküre'deki şehirlerin enlem ve boylamları gibi, Gökküre'deki yıldızların da koordinatları var. Yerküre, Demirkazık'ın etrafında döndüğü gibi, Gökküre de Göksel Demirkazık'ın etrafında döner. Yıldızlar, Doğu'dan çıkarlar, yükselirler, Meridyen'i geçerler, yollarına devam ederler, Batı'dan kaybolurlar. Yani, Göksel Ekvator'un altına, Gökküre'nin Güney yarısına geçerler. Yıldızların yirmi dört saat içinde böylece çizdikleri güzergâha Gün Halkaları diyoruz. Meridyen'e ulaştıkları noktada Gök Cisimleri'nin yüksekliği azamiyi bulmuş demektir."

Kadızade, Gökküre'nin Göksel Ekvator'a paralel çizgilerle bölündüğünü gördü. Çizgilerin oluşturdukları halkalar, kutuplara yaklaştıkça küçülüyorlardı.

"Mucizeler Diyarı, Grönland'da olsaydı, bu takımyıldızlar hiç batmazlardı, öyle değil mi?" diye sordu, "Gün Halkaları hep göz önünde olurdu."

"Batmazlardı, hayır, ama buna değmez," diye cevap verdi Şirazlı, "Turnaların anlattıklarına göre Grönland yaşanacak yer değil," diye ekledi,

"Devedikeni bile yetişmiyor."

7

"Hadi, gel!" diye sabırsızlandı Elmas Gözlü Çocuk, dairenin ortasında, "Hadisene, gelsene!" Kadızade, Namık Tekin'e baktı, "Sizi çağırıyor," dedi adam, kadının soran gözlerine,

"O sizi çağırıyorsa, çareniz yok. Gideceksiniz."

8

Kadızade kendisini bir kez daha ilk günkü platformun üzerinde buldu. Ufuk kendi etrafında çepeçevre dönen, pergelle çizilmiş billur bir çember görünümündeydi. Gevrek Şubat gecelerinin lacivert safirden oyulmuş gibi duran harikulade gökyüzü ışıl ışıldı. Kadının kendisini arandığını hisseden Yüce-ve-Muhteşem-Gök'ün-Parlak-Ruhu Amaterasu-omikami, Göksel Ruhlar Divanı'na belli belirsiz işaret etti, Gök Cisimleri diyafram nefeslerini foton püskürtmelerine ayarladılar, afaki, kadının Körkuyu'dan bu yana duymadığı derin körük solumaları sardı. Gökkubbe'nin ciğerleri boşalıyormuş gibi oldu. Darb-ı esma, hatm-i hâcegân, devran, sema, Kadızade bir an, Kuzey Yarıküre'nin tüm yıldızlarının zikrullah icrasına kalkındıklarını sandı. Maviler mi Mevlevi; sarılar Kadiri mi; turuncular Halvetiler olmasın derken, bu defa Hüseyin Sebilci'nin saba bestesi Demirkazık oldu, Kâinat'ın poyrası, Yunus'un ilahisine dönmeye durdu.

"*İsmi sübhanı virdin mi var...*"

Kadızade, uzandı Elmas gözlü çocuğun elini tuttu, kendisine doğru çekti. Kadınla çocuk, Küçük Ayı'nın, onun az altındaki Kral Cepheus'un,

ejderha Draco'nun, gri tazılar Canes Venatici'nin, Ursa Major'un, toynakları Samanyolu'na gömülü Zürafa Camelopardalis'in Göksel Kuzey Küre'yi portakal dilimleri gibi ayıran yeni çizgiler çizmelerini izlediler.

"*...ötme bülbül, ötme bülbül...*"

Göksel Kuzey Kutbu'ndan kaynaklanan çizgiler, Gökküre'yi bir baştan bir başa geçtiler, Güney Kutbu'nda toplandılar.

"Bunları biliyorum, bunlar Saat Halkaları," diye açıkladı Elmas Gözlü Çocuk, "Yerküre'deki boylamların göksel karşılıkları. Gün Halkaları'yla beraber Gök Cisimleri'nin koordinatlarını saptamaya yarıyorlar."

"*...derdime dert katma, bülbül...*"

Saat ve Gün Halkaları'yla bölünmüş olan Gökküre, saat istikametinde doğruldu. Zenit, Güney'e kaydı, Kuzey Kutbu, Meridyen'in tepe noktasına yerleşti.

"*...ötme bülbül, ötme bülbül...*"

"Bu hep böyle midir," diye fısıldadı, Kâinat'ın derinliklerinden kopan saydam ve dikdörtgen bir levhanın dalgalanarak indiğini, Gökküre'nin etrafını sardığını gören Kadızade,

"Astronomik oluşumlara ilahiler mi eşlik ederler?"

"Güçlüsü çargâh-do, durağı dügâh-la perdeleri. Donanımına si koma ile re bakiye bemolleri konur," dedi Elmas Gözlü Çocuk, Gökkürenin etrafını saran dikdörtgen levhanın oluşturduğu silindiri işaret ederek,

"Su Sung'un yıldız haritaları, saba makamına açılır."

Saydam ve dikdörtgen levhanın oluşturduğu silindir yirmi sekiz kareye bölündü. Karelerden her biri, Gökküre'nin enlem ve boylamlarının belirlediği bir alanın karşılığı olarak konumlandı. Gökküre'nin böylece belirlenen yirmi sekiz alanının her birinin içerdiği Gök Cisimleri'nin izleri saydam levhanın yirmi sekiz karesinin üzerine düştüler, parlamaya başladılar.

"Bilinen en eski teknik," diye sürdürdü Elmas Gözlü Çocuk, "Silindir İzdüşümü Tekniği. Su Sung'dan da eski. Şimdi biz çocuklar Gök Cisimleri'nin silindirin üzerine düşen izlerini işaretleyeceğiz. Levhayı da açıp yaydık mı, tamam! Yıldız haritası!"

ÇARGÂH

1

"Güçlüsü çargâh-do, durağı dügâh-la perdeleri. Donanımına si koma ile re bakiye bemolleri konur."

Karanlıklardan çıkan, kıvırcık sarı saçları sakalına karışmış kırmızı yüzlü tombul bir genç adamdı. Üzerinde koyu kırmızı bir cüppe vardı, başına on altıncı yüzyıl Belçika modasını aksettiren altıgen şeklinde tepesi sivri bir bere geçirmişti.

"Kırmızı ciltli Büyük Adas!" diye imledi kadın, "Kenan Dayımın kırmızı ciltli Büyük Atlas'ında haritaların nasıl yapıldığını anlatan sayfalarda 'Merkator Silindirsel' diye bir açıklama vardı! O Merkator olabilir mi?.."

"Mercator, benim," dedi sarışın delikanlı, "Gerardus Mercator. O gördüğünüz Yerküre haritalarını çıkartmaya çalışıyordum, sonraları aynı yön-

tem Gökküre haritalarını çıkartmakta da kullanıldı." Işıklı alanda dikilen Gökküre'yi işaret etti,

"Ama gördüğünüz gibi, benden önce Su Sung Usta akıl etmiş, benimkisi haksız şöhret!" Başını kadının üzüntü olarak algıladığı biçimde salladı,

"Ne diyeyim? Kime ne diyeyim ben şimdi? Her neyse, safi makamını soruyordunuz. Dediğim gibi, güçlüsü çargâh- do, durağı dügâh-la perdeleri. Donanımına si koma ile re bakiye bemolleri konur. Yetenek, ilham ve edep. Sebilci'nin ilimi, Ezeli ve Ebedi Gerçek'in sesidir."

"...*sesi! Ezeli ve Ebedi Gerçek'in*?"

Delikanlı, kaşlarını kaldırdı, "Pitagoras'tan beri."

"Bildiğimiz, Pitagoras? Pitagoras teoreminin Pitagoras'ı? Hipotenüs?"

"O Pitagoras," dedi delikanlı, "Arif Şenol arkadaşımız. İsa'dan beş yüz yıl kadar önce yaşadıydı. Yakında tanışırsınız. Çargâh'ı biliyorsunuz."

Kadızade, başını salladı, "Bilmiyorum."

"Çar, dört; gâh, yön. Dörtyön. Kutsal Koordinatlar. Do, re, mi, fa dörtlüsü. Türk müziğinin ana dizisi. Kadim saba eserlerinin bir kısmı, Çargâh geçkilidir. Saba: La, si koma, do, re bakiye bemol, mi, fa, sol. Duymuş olmanız lazım. Saba, Seher Yeli'nin diğer adı."

"Telli Turna," dedi kadın, "Telli Turna'yı gökyüzüne ileten yel!"

"Doğru," dedi delikanlı, "Telli Turna, saba makamına havalanır. Yumun gözlerinizi, Dede Efendi'nin Ayini Şerifini düşünün. Ya da Zekai Dede'nin İlahi'sini. Serinliği hissedebiliyor musunuz? Rüzgârın yatağına koşarak girdiğinizi, saniyeler içinde süratlendiğinizi? Şimdi, kaldırın kanatlarınızı, bedeninizi rüzgârın üstüne alın, teslim olun! Süzülün! Aladağlar'a doğru süzülün!.. Üç bin yedi yüz elli altı rakımlı tepeyi görüyor musunuz?.."

"Demirkazık tepesi... Görebiliyorum, evet..."

"Bakın, Demirkazık, saba makamının güçlüsü çargâh do'da; Venüs, si-koma'da; Merkür, dügâh-la'da; Mars, re-bakıye bemol'de; Jüpiter, mi'de; Satürn, fa'da, Uranüs, sol'de. Şimdi, gezegenlerin usullerini gözlemleyin..."

"Ya Neptün, Plüton! Onlara nota kalmadı!"

"İlk akla gelenler, Segâh veya Hüzzam," dedi Mercator, bir an düşündükten sonra, "Her ikisinin de güçlüsü çargâh- do'dadır. Her ikisi de yakışır. Segâh beşlisini Saba'ya eklersiniz. Uranüs, sol'de kalır, Neptün, segâh'ın durağına, sol-koma'ya geçer. Plüton, la'ya yükselir, makam yoluna devam eder, yürür gider uzayın içlerine doğru. Segâh beşlisi: Durağı sol-koma, la, güçlüsü çargâh-do, re-beş koma, mi-diyez. Veya hüzzam beşlisi demiştik: Durağı sol-koma, la, güçlüsü çargâh do, re-üç koma, mi-üç diyez. Şimdi yapacağınız iş, notaları zamanın içine yaymak."

Kadızade, gülümsedi, "O nasıl olacak?"

"Mesela, gezegenlerin Demirkazık'tan uzaklıklarını temel alabilirsiniz. Demirkazık, saba'nın güçlüsü çargâh-do'da değil mi? Mars, re bakiye bemolde. Demirkazık tepesi ile Mars'ın arası yaklaşık yetmiş sekiz milyon kilometre. Bir orantı kurun, çargâh-do'dan yetmiş sekiz milyon uzaktaki re bakiye bemole kaç saniyede ya da salisede ya da dakikada geçmek uygun olur? Bir *bin*, iki *bin*, üç *bin*!"

"Yedi virgül sekiz saniye olsun," dedi Kadızade.

"Tamam. Çargâh-do'yu yedi virgül sekiz saniyeye yaydınız, re bakiye bemol'desiniz. Oradan mi'deki Jüpiter'e geçebilirsiniz. Mars'la Jüpiter'in arası beş yüz elli milyon kilometre, sizin hesabınızla, re bakiye bemolü elli beş saniyeye yaymak gerekecek."

"Çok ağır bir şarkı olur!" dedi Kadızade.

"Bence de!" diye güldü delikanlı, "Gelin, metronomu hızlandıralım. Demirkazık'la Mars'ın arasını yedi saliseye indirelim!"

"İndirelim! "dedi Kadızade, "İndirelim, bakalım nasıl bir ezgi çıkıyor!" Birden kendisine geldi, "Edep, yahu! dedi, "Bir beste yapmam eksik kalmıştı! Bırakalım bunu, bana kendinizden bahsedin."

"Bülent Seyidoğlu," dedi delikanlı, altıgen beresini çıkarıp kadını selamlayarak, "Ailem, 1970'li yıllarda Trabzon'dan Belçika'ya göçmüş. Konuk işçi olarak. Ben, dördüncü kuşağım. Gerardus Mercator'u üstlendim." Çocukların üstünde çalıştıkları yıldız haritasını işaret etti,

"Gördüğünüz gibi, ömrüm Çin'i yeniden keşfetmekle geçti!"

2

"O kadar da değil!" Şirazlı müdahale etti, "Su Sung Usta'nın icadı seninki gibi matematiğe dökülmedi. Sen tam ne zaman yaşamıştın?"

"1512'de doğdum, 1594'te öldüm," dedi Mercator/Seyidoğlu.

"İyi ya işte, ömrün Edward Wright'ın ömrü ile çakışıyor. Senin ufak tefek hatalarını da o düzeltti. Mesele havari meselesi, dostum. Havarisi olmayan İsa'ya, bilirsin, deli derler."

"Amma da ufak tefek hatalar ya! Kürelerin enlem ve boylamlarını haritada düz çizgiler olarak gösterince alan eşitsizliği meselesinin ortaya çıkacağı baştan belliydi. Ben ne yaptım? Eşitsizliği gidermek için boylamların arasını açtım. Neye göre? Hiç! İçgüdüme göre. Matematik açıklamasını getirebildim mi? Getiremedim."

"Sen elinden geleni yaptın," Şirazlı, omuzlarını silkti, Kadızade, adamın beden dilinin bu defa da Avrupalı olduğunu gördü. "X yükseklik açısındaki bir boylamın bir derece uzunluğunun, o boylamın ekvatordaki uzunluğuna oranı cos χ olduğuna göre, oylamları kavisli değil de düz çizgiler olarak düşünürsek, aralarını sec χ faktörü kadar açmanın yeterli olacağı açık. Kerte hatları loxodromların düz çizgiler olabilmeleri için dikey mesafelerin de aynı şekilde açılması gerekeceği de açık. Sec χ enlemin her noktasında farklı olacağı için de..."

Kadızade anlamaya çalışmayı bıraktı, Namık Tekin'e döndü, "Şirazlı ile Mercator akran, değil mi? Aynı yıllarda yaşamışlar. Tanışıyorlar mıydı?"

"Nerdeee!" diye ünledi Namık Tekin, "Nerde! Tanışsalar, dünya böyle mi olurdu? BÜYÜK SİMULASYON'da karşılaştılar. Biz şu anda Şirazlı'nın, Mercator'un ve Wright'in birlikteliğinin yarattığı dikey sinerjiyi izliyoruz, İmre Hanım. Bu sinerji dönüyor, Fazıla'nın oğlu Doğukan'da patlıyor, Priz Ali'nin oğlu Alper'de patlıyor. Örneğin, Alper/Uluğ Bey, biyolojik ömrü vefa ettiği sürece, Mercator, Wright ve diğerleriyle birlikteliğinden doğan sinerji ile gelişecek. Seyidoğlu, Pitagoras'la olan dostluğu sayesinde üstün bir besteci olmak yolunda. Mucizeler Diyarı gençlerinden her biri, ötekini an-

lamaya kurgulanıyor, ötekine, özne payesi veriyor, bunu anlıyorsunuz değil mi? Alper ya da Bülent, özgün bir şeyler yaparlarsa, bu defa da kendi adlarıyla, Alper Taşan ve Bülent Seyidoğlu olarak klonlanacaklar. Bu defa da onlar kendi talebelerinde yaşamayı sürdürecekler."

"Ya yapamazlarsa? Özgün bir şeyler tertipleyemezlerse?"

"Yapamazlarsa, birinci sınıf uygulayıcılar olarak kalacaklar," dedi Namık Tekin, "Yukardakiler'in bilgi tekelini kırmakta uygulayıcılar hemen her zaman mucitlerden daha etkin oluyorlar, İmre Hanım. Mucitler, büyük çoğunlukla kendi dünyalarında yaşayan, çevreleriyle iletişim kuramayan kişilikler. Krallıklarının dışında olamıyorlar. Sizin de Mahkeme'de hatırlattığınız gibi, Kurt Göbel, sahici insanlarla karşılaştığında öyle ürkmüştü ki, onların kendisini zehirlemek istediklerini sandı. Yiyeceklere el sürmedi, açlıktan öldü. Boltzmann, Turing canlarına kıydılar. Canlarına kıyamayan birkaçı da, hareket kabiliyetlerini kaybetmiş, ayakları yere basmayan insanlardı. Sokakta refakatçisiz yürüyemeyen, tek başına yolculuk edemeyen geçkin oğlan çocukları."

"Beyaz Turna Yasaları'na ters, ayağın yere basmaması, öyle değil mi?" diye söylendi Kadızade, "Denge yasasının ihlali."

"Öyle. Oysa, 'Ayağı Yerde, Başı Bulutlarda' dediğimiz mertebeye ulaşan adam, bilgi dağılımını en iyi sağlayan adam. Bestekâr ile virtüöz gibi. Virtüöz yoksa bestekâr yok. Ama virtüöz ne kadar iyi ise, bestekârın eseri o kadar yaygınlaşacak, yücelecektir."

"Sanat ile zenaat..." diye mırıldandı, Kadızade.

"Çok doğru. Mucizeler Diyarı'nda sanat ile zenaatın arasındaki itibar farkını yok ettik. Yukardakiler, zenaatı Hristiyanlıktan kalma dualizm hurafesi doğrultusunda aşağılarlar. Bedenin zihinden ayrıştırılması, zihinsel bir uğraş sayılan sanatın bedensel bir uğraş sayılan zenaattan üstün tutulması. Soylu sanat, avam zenaat. Biz burada bu ayrıma itibar etmiyoruz."

"Simülasyon hakkıyla yapıldığında ya da *ötekine özne* payesi verildiğinde, kimin, neyi, kimden önce akıl ettiği belirsizdir zaten," diye ekledi Şirazlı, "Simülasyonu bir beyin fırtınası olarak düşünürseniz, 'buluş' deni-

len düşünce halinin bütünselliğini görürsünüz. 'Başarı' dediğimiz durum, asla tek bir unsurdan oluşmaz. Başarıda pencere pervazında dikilen sardunyanın bile payı vardır." Yıldız haritasını işaretleyen çocukları gösterdi,

"Onlara bakın. Aralarından ne mucitler çıkacak, kim bilir! Pitagoras'ın onların gelecek katlardaki payını kim ölçebilir?"

"Pitagoras mı? O nerede?"

"Mercator'un hemen arkasında, orada."

Çocukların arasında diz çökmüş, önündeki yassı tahta parçasına çivi çakan Pitagoras'ı gösterdi.

3

"Pek bir derbeder," diye gözlemledi Kadızade, "Niye öyle?"

"Çelebi adamdır," dedi Namık Tekin, "Tek lokma, tek hırka. Yemez, içmez. Ayrıca, konuşma perhizi yapar. Onun hakkındaki her şeyi talebelerinden öğreniriz. Bakın, tercümanlığını Mercator yapıyor."

"...tel parçasının bir ucunu bu çiviye, öteki ucunu öteki çiviye sıkıca bağlayıp, geriyoruz... sıkıca gerili bu teli tırnakladığımızda, tel depreniyor, ses yapıyor... tnnnn... böyle... şimdi, gelin, telin tam ortasına parmağınızı iyice basın, telin uzunluğu yarıya inmiş gibi olsun... tamam mı?., şimdi de telin yarısını tırnaklayın... çıkan sesi dinleyin... telin yarısının çıkardığı ses, telin tamamının çıkardığı sesten tam bir kat daha ince..." Mercator döndü, yanındaki tahtaya 2: 1 yazdı,

"Telin yarısının bir saniyede yaptığı titreşimin sayısı, telin tamamının bir saniyede yaptığı titreşimin sayısının iki katı. Yani, sesin frekansıyla, titreşim yapan telin uzunluğu ters orantılı. Frekansı biliyorsunuz, frekans telin saniyedeki titreşim sayısı. Tel yarısından kısaltıldığında, frekansı ikiye katlıyor. Pitagoras'ın ünlü 2:1 oranı."

"Pitagoras, bu olgunun bizi Ezeli ve Ebedi Gerçek'e götüren en önemli keşif olduğu kanısındaydı," diye açıkladı Namık Tekin, "Müzikle rakamlar

arasındaki ilişki Üstat'ı öyle heyecanlandırdı ki, Kâinat'taki her türlü oluşumun rakamlarla ifade edilebileceğini iddia etti."

"...'nota' dediğimiz şey, belirgin bir inceliği veya kalınlığı olan ses tonu... her nota onu çıkaran malzemenin uzunluğu ve ağırlığı, ile ifade edilebilir..."

Kadızade, talebelerin arasında oturan Altın Gözlü Kız'ın elini kaldırdığını gördü, "O zaman duymasak da, müzik yazabiliriz," diyordu, "Yarım kilo tel alırız, bir metre uzunluğunda, çivilere gereriz, parmaklarımızı basarız, notalar çıkar."

Kadızade, Tekin'e baktı, "Çocuk haklı," diye güldü adam, "Pita'nınki de bunun gibi bir iddia işte. *Musica Mundana*, Göksel Ruhlar Divanı'nın müziği böyle ortaya çıktı."

"İlahiler mi, demek istiyorsunuz?"

"Mesela!" dedi, Tekin, " Gök cisimlerinin yörüngelerinin titreştiğini, buradan notaların doğduğunu söylüyordu. Düşünün, ne müthiş bir senfoni! Ancak, herkesin duyabileceği bir senfoni değil. Sonraları Hazreti Musa'nın duyduğu söylendi, Sina'dan tabletleri alırken. Akil adamlara göre ölümün eşiğindeki insanlar da duyarlar. Ezeli ve Ebedi Gerçeklik onlara ilahilerle açılır."

"...mevsimler bu müziğin eşliğinde değişir, tohumlar bu müzikle çatlar, şeftali ağaçları bu müzikle çiçeğe durur. Temelinde yatan matematikle birlikte bu müzik, yaratılmışların ahenginin sesidir..."

"Saba'nın bıraktığını, segâh devralır. Pençgâh'ın iyileştirici etkilerini sağarız. Derin bir sükûnet ve dinlenme. Esneklik. Zihin açıklığı. Beyaz Turnacıların sevişme kılavuzu. Ney, ud, rebab, bendir, su birleşir Eridanus'a akarlar."

Kadızade, inanamadı, "Mucizeler Diyarı'nın sevişme kılavuzu da mı var?"

"Bir yöntem," diye gülümsedi Hoca, "Bilinci bilinmesi imkânsızla *numen*'le bütünleştirme yöntemi. Dokunmadan, dokunamadan, cinsel doyum ve aydınlanma."

"Gök cisimleri ile olan ilişkimiz gibi," diye mırıldandı, Kadızade, "Dokunmadan, dokunamadan, biliş ve aydınlanma. "

"Kadim kama sutra öğretisi. Yukardakiler'in asla içselleştiremedikleri nihai hedefi cinselliğin. Şiva ile Şakti'nin aşkları."

4

Kadızade, sözü değiştirdi, "Çocuklar, Şirazlı'nın asıl kimliğini biliyorlar mı, peki? Yani, onu Şirazlı Alaattin Mansur olarak mı tanıyorlar, Aydın Sayılı olarak mı?"

"Her ikisi de," dedi Namık Hoca, "Kimliklerin tümünü açık ediyoruz ki, özne payesi verecekleri, ötekileri seçebilsinler. Kime klonlanmak istiyorlarsa ona klonlanıyorlar. Tamamen özgürler. Doğan, elinde testereyle gelen şu delikanlı, mesela, Doğan, Gazan Han olarak klonlanmak istediğini söylüyor. Denesin bakalım, nasıl olacak. Gazan Han, Tebriz'deki gözlemevini kuran İlhanlı Hükümdarı," diye ekledi, "Kubilay gibi, onun da Çinli heyet âlimleriyle çalıştığı anlatılır. Doğan, Shoujing'i yüklenen Alper'in amcaoğlu. Çinli heyet âlimlerine özel bir muhabbeti var. Doğan'ın yanındaki esmer delikanlının adı Selçuk. Selçuk da Melikşah olmak istiyor. Melikşah'ın da 1074'te kurduğu bir gözlemevi var. Uluğ Bey'inkinden daha da eski. Sonra Maragha var."

5

"Hicret'in dokuz yüz seksen beşinci yılında Ramazan'ın ilk gecesi bir kuyrukluyıldız göründü. Işıktan bir kuşağı andıran şekliyle, yükseklerde bir güneş gibi süzüldü. Gökkubbe'nin tepesinde kırk gün kalarak Doğu'dan Batı'ya bir ışık şeraresi gönderdi,

'Zamanın bilgesi, fazıl sahibi âlim/Akıllı ve uyanık bilgin Takiyüddin/Birçok geceyi uykusuz geçirerek/Bu alevli cismin üzerinde incelemeler yaptı/O bu çalışmalarda Allah'ın hidayetine mazhar olduğundan/ilgili ahkâmı Şehinşah için çabukça çıkarabildi/Ona dedi ki 'Ey dünyanın medarı olan padişah/Senin güzel bezminin nuru ışıklı olacak/Sana Acem diyarının fethi müjdesi var/düşman ise, nefesi kesilmiş bir vaziyette yere serilmiştir/Böyle ulvi bir ateşin zuhuru/Burası için iyi ve uğurlu şeylere delalet ediyor/Fakat İran için bir bela şeraresi/Onun kılavuzu Fitne oradan gelecek' hadisidir. Takiyüddin böyle güzel ahkâm çıkardığı için/Cihan şahından lütuf ve ihsan gördü.'

Takiyüddin Efendi, 'Artık rasadın sona erdirilmesi emrini ver,' dedi, Padişah'a. Padişah, Çavuşbaşı'yı çağırdı, '.../*Ve Gözlemevi'nin yıktırılarak ortadan kaldırılmasını emret ti/Gözlemevi bir anda alaşağı edildi. Ve rasat işine böylece son verildi. Zâtülhalak'ı kökünden kazıdılar/Aletleri kırdılar çivileri söktüler/Rasathanenin adından ve sanından gayri bir şey kalmadı/Nitekim dünyamızın akıbeti de böyle olacak*!'"

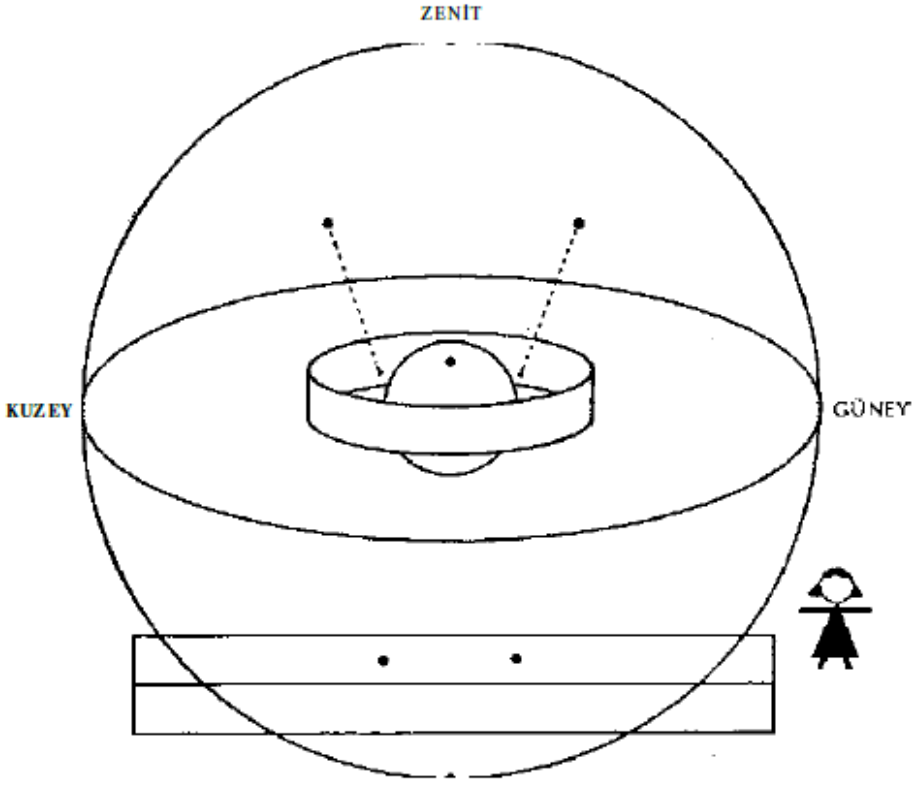

Mercator, Kadızade'ye döndü, ellerini iki yana açtı, boynunu büktü,

"İşte, bu kadar!"

"İşte, bu kadar," diye tekrarladı Kadızade, "Ve led'dallin, amin."

Önünde uzanan ışıklı alanda neşeyle koşuşan, Gökküre'nin haritasını çıkarmaya, ayna parlatmaya çalışan çocuklara uzun uzun baktı,

"Gelin, görün ki, adamlar doğru söylemişler," diye mırıldandı, '"*dünyamızın akıbeti de böyle olacak nitekim*!' Şunun şurasında ne kaldı? Osmanlı anaları belki de tüplerini bağlatmalıydılar. Ne dersiniz?"

Mercator da çocukları seyrediyordu, gözlerini onlardan ayırmaksızın omuzlarını silkti, "Ama bağlatmadılar," dedi,

'Ve biz buradayız."

Başıyla kucağında bebek gibi taşıdığı teleskopunun borusuna sımsıkı sarılmış, İstanbul Rasathanesi'nin yıkımına ağlayan Gözlü Kız'ı işaret etti,

extinct if we must," dedi, "Let's go extinct if we must, but let's do it with so me dignity and hum or and grace."

"Ne dediniz?"

"Beninli dostlar böyle öğütlerler," dedi Gerardus Marcator/Bülent Seyidoğlu, "*Yeryüzünden silinmemiz gerekiyorsa silinelim ama haysiyetimizi koruyarak, zarafetle ve yitirmeksizin mizah duygumuzu külliyen*."

Uzun bir sessizlik oldu.

"Mizah duygusu, öyle mi?" dedi Kadızade, "Mizah duygusu.. ."

Genç adam gülümsedi, "Veya bilinci insan olmanın! Veya bilgisi varlığının paralel kâinatların!"

Üçüncü Bölüm
KUANTUM YOSMASI

KÂBUS

1

Bozkırın ortasında, Güneş'in alnında, kendi halinde otlanan hilal boynuzlu bir mandaydı. Çevresinde birden beliren kaplanlar, durduk yerde zıplamaya, sırtından, boynundan pençe pençe etler kopartmaya koyuldular.

Manda hantal, manda ağır, manda şaşkın, manda şoktaydı. Ayakta kalmak adına birkaç anlamsız hareket yaptı, merhamet dilenmek adına birkaç anlamsız böğürtü çıkarttı, devrildi. Bacaklarının arasına, döşüne, gıdığına sokulan başlar, soğumadan söktüler dalağını, karaciğerini, yüreğini. Manda, masmavi Gökyüzü'ne döndü, son bir sitem göndermek için Yaratan'ı aradı. Yoktu. Sonsuza dek kapandı, düz kirpikli öpülesi gözleri.

2

Kadızade, eli kucağındaki kaplan yavrusunun sıcacık göbeğinde, gözü anasının getireceğini umduğu kanlı et parçasında, eniğin guruldayan karnının yumuşacık tüylerini okşayıp açlığını sakinleştirmeye çalışarak, bekliyordu.

"Neyi?"

"Ruhunu acilen teslim etmesini mandanın."

"Niye?" diye inledi, "Niye? Gökyüzü ağırlığından kurtulmak istediğimiz acıları silkelediğimiz bir çöplük müdür? Mandanın dile geldiğini, canlı canlı parçalanışının öyküsünü anlattığını düşün! Ne söylenir ona, nasıl açıklanır bu zulüm? Af mı dilenir? Kimin adına?"

Yavruyu yere bıraktı, sevinçle anasına koşmasını, onun kana bulanmış yüzünü yalamasını izledi. Pür neşe!

Az ötede mandanın geniş güçlü postuna üşüşmüş hortumlayan kan sinekleri gözle görülür bir hızla şişiyorlardı. Rüzgâr esti, dağ kekiğinin kokusunu getirdi. Sineklerin birbirlerine sokulmuş parlak yeşil başlarının en müstesna zümrütleri aratmadığının ikrarı boğazında düğümlendi, başını arkaya attı, masmavi Gökyüzü'ne haykırdı,

"*Yapmayacaktınız bunu bana! Ya dehre getirmeyecektiniz ya akıl vermeyecektiniz*!"

3

Güneş'in olması gereken yerde kurulmuş, uğursuz atmosferini yaymaya hazırlanan Yarıdev, kadının gözlerini perdeleyen öfke yaşlarının arasından kızıl ışıklarını alayla saçtı. Kadızade, dehşet terleri dökerken, gözenekleri buz taneleri fırlattılar. Saçları kafa derisinden firar etmek üzere havalandılar, dizleri kıkırdak sularını saldılar. Kadın kendi üzerine katlanırken, yanında beliren genç adam kardeşinin karnına sapladığı bıçağı dön-

dürdü, ucuna taktığı kalınbağırsağı dışarı çekti. Delinen bağırsaktan boşalan sulu dışkı gönlünü bulandırdığında okkalı bir küfür savurdu, kızın gün görmemiş göbeğine tükürdü.

Kadızade, can havliyle genç adamın paçasına yapıştı, vargücüyle salladı, delikanlının dikkatini Gökyüzü'nde sırıtan Yarıdev'e çekmeye çabaladı. Genç adam, kıyametin değil, bacağına asılan kolların farkına vardı. Bir an duralar gibi oldu, Kadızade'nin tepesinden aşağıya baktı, yaşlı kadının çelimsiz kollarını süzdü, yüzünü kulaklarına kadar uzanan yayvan bir gülüş kapladı. Bıraktı maktulenin cansız bedeni kendi ağırlığı ile yığılsın. Bıçağını pantolonunun üstünde temizlerken, bacağına yapışmış zırvalayan kadını inceledi,

"Ne o, kocakarı?" diye tükürdü, "Çok mu korkuyorsun ölümden?"

4

Kadızade, Yıldız Fidanlığı'ndan haber etmek istiyordu, Merkür'ün yok olduğundan, Kızıl Dev'den, Nemli Sera Etkisi'nden, mandanın diri diri parçalanışından, kaplan yavrularının güzelliğinden, Beyaz Turna Yasalarından söz etmek istiyordu, genç adamın umursamazlığının büyüsüne kapıldı, yapamadı. Kime, neyi, niçin anlatmak istediğini unuttu.

5

Gözlerinden anlam boşaldı, kolları gevşedi. Delikanlı, tiksintiyle silkelendi, attı onu, "Siktir get lan, deli kokona!"

Kalabalığa karışmak üzere acele ederken ayağı kardeşine takıldı, ceset döndü, genç kızın gözleri geldi Kadızade'nin gözlerine yerleşti. Bir süre cesetle karşılıklı bakıştılar. Kadın kendisini uzanıp kızın gözlerini kapatsın mı, yoksa bıraksın kan sinekleri de nasiplerini alsınlar mı diye tartarken

buldu. Devrim. Cesedin boynundaki künyede öyle yazıyordu, Devrim, Kadızade'nin kararsızlığına karşın tercihini beyan eden bir işaret vermedi, kalabalığın yolunu tıkayan bir et yığını olarak kaldı, tekmelenmeye devam etti. Tekmelerden birisi canının derdine düşmüş, kaçan bir polise aitti. Kadızade, bu defa da onun bacaklarına hamle etti. Memur, adamakıllı hırpalanmış, arbedede silahını da kaybetmişti,

"Sayıyla mı verdiniz lan, bana ne!" diye haykırdı, "Orospuluk ederken bana mı sordu!"

6

Memurun sırtına atlayıp siyah ojeli tırnaklarını delikanlının boynuna geçiren şilebezi gömlekli, blucinli genç kız Ekim'di. "Orospu senin anandır!" diye başladığı feryadını, "Seksist domuz! Maganda!" diye sürdürürken, "Türkiye seninle gurur duyuyor!" sloganlarıyla yaklaşan maskeli güruhun beyzbol sopaları Ekim'in başına indi, yeğeninin çatlayan kafatasının çatırtısı büyüdü, Cami'nin duvarlarına çarptı, daha da büyüdü, kalabalığın gürültüsünü bastırdı. Genç polis, kurtarıcıları sandığı güruha doğru sendelerken, başına inen bir tuğla ile devrildi, Devrim'in koynuna girdi. Maskeli grup, yan yana dizili müflis banka şubelerinin demirli kapılarını parçalamaya çalışan mudilere yöneldi, emeklilerin kırçıl saçlarını beyzbol sopalarına yapıştırdı kendi kanları.

Güvercinlerin gözleri yuvalarından sarktı, her an artan nem nefessiz bıraktı, sürüler halinde Haliç'in kanlı kızıl sularına gömüldüler. Kazlıçeşme'nin lağım fareleri güvercinlerin ardından sulara daldılar, deniz bir anda karıştı, Valide Sultan Camisi'nin minareleri kuş tüyünden görünmez oldu.

İnsanlar birbirlerini çiğnerlerken, yakasındaki rozetten milletvekili olduğu anlaşılan orta yaşlı bir adam Mısır Çarşısı'nın önündeki meydana sürüklendi, güruh tarafından başlarına gelenlerin temel nedeni saydıkları siyasi partinin diğer mensuplarına ibret olması için etleri pençe pençe ko-

parıldı, bedeni lime lime edildi. Kadızade, yaşlıca bir Mağdure'yi adamın kesik kulaklarını sutyenine tıkarken gördü.

"Yetti! Lanet olsun! Yetti!"

7

Gırtlağı yırtılırcasına haykırmaya başladı.

"Ne anam ne babam ne erkeğim var! Ne evim ne ülkem ne Kitap'ım var! Ne bu Gezegen'de ne bir başkasında geleceğim, umudum var! Sefil bir mağdurum, iki litre kanım var! Yarıdev kurutacakmış, Kızıl Dev kavuracakmış, umurumda değil!" Ellerini yüzüne kapadı,

"Nedir ki mağduriyet zaten," diye hıçkırdı, "Yüz milyar galaksiden birinin varoşlarında sıradan bir yıldızın etrafında dönen daha da sıradan bir gezegenin üzerindeki kimyasal cüruftan başka! Ağzıma bir parmak bal daha çalmayın! Eylemeyin beni, oyalamayın beni yıldızlar!"

"Geçti, canım," dedi alnını okşayan General'in sesi, "Geçti!"

SCHRÖDINGER'İN DENKLEMİ

1

İki metre çapındaki yuvarlak masanın etrafında başlarında haleleri olduğu halde oturanların göreceli itibarlarına göre sıralanmış olmaları mümkün olmamalıydı, buna karşın Kara Kalpaklı Adam'ın neşrettiği çekim en tarafsız gözlemcinin bile bigâne kalamayacağı kadar güçlüydü.

"Çünkü gözleri!.."

İster madde, ister ışık, olay ufkunun içinde yer alan hiçbir şeyin çekiminden kaçamayacağı kara gözleri. Geçmiş asırların çökmüş güneşlerinin, Amaterasu-omikami'nin, Cengiz'in, Mete'nin terekesi, nihai sonuçları. Bildik zaman-uzay ilişkilerinin, bildik fizik kanunlarının burada geçerli olmadığını söyleyen gözleri. Bu gözlerin çekimi altında fiziki olasılıklar sonsuz

değerler kazanabilir, bu gözlere dalındığında her şey ama her şey mümkün olabilirdi. Kuantum tünelleriyle yepyeni dünyalara geçmek de dâhil.

Abus değildi. Sesinde sertlik ya da hamaset yoktu. Cüssesi Turnacıbaşı ya da Kürşat Urallar'ınkinden daha büyük, giysileri daha albenili ya da daha özgün değildi. Ama bir cümlesi olan, cümlesine sahip çıkan kalpağı vardı. İmre Kadızade, bu kalpakta karı, boranı, Anadolu'yu, namusu ve haysiyeti okudu. Apaçık bir gönderme olduğunu bildi,

"Kimlere?" diye fısıldadı içinden, "Kimlere olacak, kul Ruhlara!" diye kendi kendisini cevapladı, "Gelmiş geçmiş tüm yiğitlerine Mağdurlar'ın!"

Zihni kanatlandı, o tanıdık sancı geldi, kasıklarına oturdu.

2

Kadızade'nin altın gözleri Kara Kalpaklı Adam'ın elmas gözlerini buldu, "Gördüğün gibi, yatağına girdim de çıktım bile." Kara Kalpaklı Adam, kadının bakışlarını kucakladı, "Ben de oradaydım! Unuttun mu yoksa? Havayı kokla bak, dumanımız hâlâ üzerimizde."

3

Konuştuğunda, "Geçmiş olsun. Kötü bir kâbustu," diyordu. Kadızade, "Sizinki kadar kötü olmasın," diye fısıldadı, "Sizinkinin yanında benimle hiçbir şey değil." TÜNEL'in tayflarından kurtulmak için silkindi, sesinin duygularını yansıtmayacağından emin olana kadar bekledi,

"Ne ki, ateş düştüğü yeri yakıyor," diye gülümsemeye çalıştı, "Ne yazık ki, yeniden yaşadım."

"Zamanda yolculuk yaptınız," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Bir an eski Türkiye'nin belirgin bir sürecine döndünüz. Başka bir sürecine de dönebilirdiniz. Daha mazlum bir sürecine."

"Teorik olarak, belki." Kadızade, içini çekti, "Ama kişisel yaşam sürecimi düşündüğümde, geri dönmek isteyebileceğim mazlum bir süreç de hatırlayamıyorum."

4

"Yosmalığın hakkını vermiyorsunuz da ondan!"

Kadızade, hayretler içinde baktı, "Fazıla Hanım!"

"Amma patavatsızsın Fazıla! Benden betersin," diye payladı General. Kara Kalpaklı Adam'ın yanında oturan Fazıla'ya arkasını döndü, Kadızade'ye seslendi, "Sen ona kulak asma İmre Hanım!" dedi, teskin etmek isteyen bir sesle, "Kuantum Yosması'nı hatırlatacaktı, ağzından bu münasebetsizlik çıktı!"

Kadızade bir kez daha irkildi, "Yosma mı?"

"Kuantum fiziğinde elektronların nihai yörüngelerini seçip yerleşmeden önce, her an, her yerde oldukları bir süreç vardır ya, elektronun o süreçteki davranışına yakıştırılan öylesine bir tanım, işte."

"Bilmiyordum," dedi Kadızade.

"Taşra kasabasında yaşayan bir genç kız düşünün İmre Hanım," diye açıklamaya çalıştı Kürşat Urallar, "Üniversite sınavını kazanıp İstanbul'a gelmiş ve birdenbire kendisini onlarca genç adamın arasında bulmuş olsun. Onlarca genç adam mutlu bir beraberlik için onlarca yeni imkân demektir, öyle değil mi? Genç kızımız, bu delikanlıların arasından kendisini en mutlu edecek olanı saptayıp onunla evlenmek isteyecektir. Doğal olarak."

"Diyelim."

"Aşina olduğumuz dünyada, kız, nihai seçimini delikanlılarla birer birer ilişkiye girerek, onları birer birer tanıyarak gerçekleştirebilir. Ama kuantum dünyasında işler farklı yürüyor. Kuantum dünyasında kız deli-

kanlıların hepsiyle ve aynı anda çıkabilir. Hatta, hepsiyle ve aynı anda birlikte yaşayabilir."

"Kızın abisi bu işe bozulur da, kuantum İstanbul'una gelirse, kardeşini bulmak için aynı anda, birlikte olduğu bütün delikanlıları dolaşmak zorunda kalacaktır! Küçük Yosma, aynı anda hepsiyle birliktedir, çünkü. Bir atomun yörüngesindeki bir elektronun, başka bir yörüngeye geçmeye niyetlendiğinde, önce mümkün olan tüm yörüngeleri ve aynı zamanda deniyor olması gerçeğinden kaynaklanan bir benzetme."

"Teşbihte hata olmaz, derler," dedi Kadızade, kuru bir sesle.

"Yosma yerine 'çapkın' mı denmeliydi acaba? Kuantum Çapkını?"

"Fazıla başlattı!" dedi Kürşat Urallar, Gültekin Bektaş'a, "Bana kalsaydı, kuantum gerçekliğine doğrudan girerdim. İmre Hanım'ın yabancı olduğu bir konu da değil. Mahkeme'yi izledik, biliyoruz."

"Sizler, hepiniz, mahkemede miydiniz?"

"Tanıştırayım," diye atıldı General, "Rahibe'yi, yani Fazıla'yı tanıyorsun, Onun yanındaki Gültekin'i tanıyorsun, kod adı 'Papaz'dır. 'Adrişta' Mehmet'i tanımıyorsun, Mehmet Sarıkaya. Turnacıbaşı'yı tanıyorsun, Mehmet Kuşçu. Namık Tekin Hoca'yı tanıyorsun. Priz Ali, Ali Taşan, Datça'dan bağlantı kuran arkadaşımız. Oturan Boğa, Kevin Smith. Ben, Bora Demirkanlı. Kürşat Urallar, malum. Şirazlı'yı tanıyorsun." Kara Kalpaklı Adam'ı işaret etti,

"Ve Adsız. Bunların dördü duruşmayı başından sonuna izlediler. Az da fırça atmadılar Kürşat'la bana."

"Neden ama?"

"Çünkü, Mahkeme Heyeti'ni eski Türkiye'nin afazi komplosuna kurban gitmiş olabileceğine ikna etmeyi başaramadığımız kanısındaydılar. Afazi ihtimali ortadan kalkınca, seni saçaklılık'la suçlamalarının kaçınılmaz olduğunu düşünüyorlardı." Kadını güldürmek istercesine kaşlarını birkaç kez kaldırdı, indirdi, "Saçaklılık'ı senin geçmişte kalan bir sapman olarak sunmamıza da sen izin vermiyordun. 'Mahkemeler, kural, kaide da-

ğıtır, adalet değil!' deyiverdin, Yargıç Levin'in tüyleri diken diken olduydu! Hatırladın mı?"

"Hayal meyal!"

"Oğuz'un idam istemiyle yargılanmasını anlatırken, 'Doğrusal mantığın kusursuz işleyecek olması annemi rahatlatır mı?' diye başladın, 'Verilecek kararın meşruiyeti rahatlatır mı?' diye sürdürdün. Bu konuşmanı senin Mahkeme Heyeti'ne güven duymadığın şeklinde yorumlamalarından korktuk. KOALİSYON Mahkemeleri'ne güvensizlik küfürdür, malum. Cezası da belli."

"Mahkeme Heyeti'ni VASILLAR'dan oluşturmuşlardı ya," diye hatırlattı Urallar, "Arkadaşlar, Paşam'la beni VASILLAR'ın zihinlerinin kural, kaide ve adalet arasındaki farkı ayırt edemeyecek şekilde şartlanmış olduğu hususunda uyardılar. Biz de ondan sonra savunma taktiğimizi değiştirdik. Afazi komplosunun varlığına yüklendik."

"Üstünden yüzyıl geçti sanki!" dedi Kadızade, "Oysa, ben Yeraltı'na ineli ne oldu? Üç gün? Dört gün?"

General güldü, "En son ne zaman yemek yedin, hatırlasana?"

"Dün akşam yedim. Islahhane'de... Aman Tanrım!" Gözleri büyüdü, Daha yirmi dört saat bile olmamış!"

Turnacıbaşı, uzandı, yatıştırmak ister gibi omzunu okşadı,

"Mucizeler Diyarı'nda böyle! Serüveniniz başlamadan bitecek İmre Hanım," dedi, "Bilgi aktarımında ışık hızı limit değil!"

5

"Mucizeler Diyarı'nın Asal Yasası, yeni fiziği esas alır," diye başladı Kürşat Urallar, "Birinci Madde: Mucizeler Diyarı'nın Asal Yasası'nın kurgusal temelini kuantum sistemlerinin yansımaları oluşturur. Asal Yasa, neyin ne olduğu kadar, neyin ne olabileceği esası üzerine kurulmuş olduğundan, yazılı değildir, sonsuza dek revize edilebilir. Bu çerçevede, nasıl ki

kuantum sistemleri evrildiklerinde aynı anda var olan sonsuz olasılıklar sergilerler, Mucizeler Diyarı'nda da sonsuz sayıda olasılık aynı anda yaşatılır. Olasılıklar, birbirleriyle çelişebilir, hatta birbirlerini nakşedebilirler ama hepsi, aynı anda üst üste binmiş, süperpoze durumda ve buradadırlar.

Madde İki: Kuantum dalga fonksiyonu, maddenin dalga, yani uzay ve zamanda bir baştan bir başa dalgalar gibi yayılmış, belirlenmemiş halini tarif eder; sistemin herhangi bir anda muhatap olduğu olasılıkların matematiksel ifadesidir. Mucizeler Diyarı, Türklerin belirlenmemiş, yani, dalga hallerinin yayıldığı mekân ve zamandır. Bu bağlamda, Mucizeler Diyarı, Türklerin ne olduklarının değil, ne olabileceklerinin ifadesidir." Deli General'e döndü,

"Paşam, şu destelerinizden birisini uzatıverin!"

Kısa boylu, toparlak göbekli adamı Kadızade ilk kez görüyormuş gibi inceledi. Darmadağınık bir hali vardı, doksanlı yılların askeri üniformalarını anımsatan boz renkli ceketinin açık yakasından kıvırcık beyaz kılları fırlamış, pantolonunun dizleri, kollarının dirsekleri ütüsüzlükten torbalanmıştı. Kadın, Turnacıbaşı'nın beş asırlık üniformasının yanında General'inkinin daha da pejmürde durduğunu düşünürken, yaşlı adam ceketinin göğüs ceplerini şişiren iskambil destelerinden birini çıkarttı, Urallar'a uzattı.

"Schrödinger'in Kedisi'nin durumunda fonksiyon, iki olasılığın, ölüm ve dirim olasılıklarının matematiksel tarifidir. Oysa, değil iki, elli iki olasılık da düşünebilirsiniz. Bakın, bu destede elli iki kart var. Ambalajı henüz açmadığım için gözlem imkânımız yok, en üstteki kâğıdın hangisi olduğunu bilmiyoruz. Gözlemlenmemiş kartları kuantum kartları olarak düşüneceksiniz. Destenin en üstündeki kartın dalga fonksiyonu elli iki olasılık tanımlayacaktır. Şimdi, destenin ambalajını yırtıyorum, bakalım en üstteki kâğıt neymiş? Maça papazı. En üstteki kâğıdın maça papazı olduğunu saptamış olmamız, diğer olasılıkları ortadan kaldırdı, değil mi?"

"Milletvekili aday listelerini düşünün," diye araya girdi Turnacıbaşı, "Seçim öncesi, parlamento kombinasyonu sonsuz sayıda olasılıklar içerir.

Ancak, sayım bittiğinde ortaya çıkan tablo, diğer olasılıkların tümünü ortadan kaldırmıştır."

"Veya müzik. Tamburunu eline alan bir bestekârın önünde sayısız olasılık vardır. Ama bestesinin makamını seçip notaları kâğıda geçirmesi demek, bestenin tamamlanması, diğer tüm seçeneklerin ortadan kalkması demektir."

"Dalga fonksiyonunun çöküşünü anlatıyorsunuz," dedi Kadızade, "Schrödinger'in Denklemi."

"Madde Üç: Yörüngesini değiştirmek isteyen bir kuantum parçacığı, bir elektron, nihai geçişini yapmadan önce tüm olasılıkları el yordamıyla değerlendirir. Elektronun olası tüm yörüngelere ve aynı anda sanal geçişler yapmasının nedeni kendisi için en iyi geleceği saptamaktır. Mucizeler Diyarı yurttaşları, kendileri için en iyi geleceği saptamak amacıyla olası tüm yörüngelere sanal geçişler yaparlar."

"En iyi gelecek? Onun ne olduğuna kim karar veriyor?"

"Fıtratımız," dedi Fazıla, "Fıtratımız karar veriyor. Bizim için en iyi gelecek, yaşayakalmaktır. Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'in dayattığı her koşulda yaşayakalmak. Kazara bir pozitrona çarpıp ışıncık olmamak, Kâinat'ın madde cenahında kalmayı başarmak. Bu nedenle, sahici geçişe karar verilmeden, dalga fonksiyonu çökertilmeden önce tüm olasılıklar aynı anda araştırılır."

"Nasıl? Sanal geçiş yapmayı nasıl başarıyorsunuz?"

"SİMÜLASYON,' tabii," dedi söze giren Gültekin Bektaş, "Aynı anda, onlarca SİMÜLASYON gerçekleştirerek. Mucizeler Diyarı'nı bir simülasyonlar konfederasyonu gibi düşünün. Tek ve aynı gerçeğin, Ezeli ve Ebedi Gerçek'in sembiyotik yansıtıcıları olan simülasyonların BÜYÜK SİMULASYON'la sonuçlanan 'bütün'ünü. Münferit simülasyonları *cüz*'e BÜYÜK SİMÜLASYON'u *küll*'e öykünme veya onların yansımaları olarak da düşünebilirsin."

"Madde Dört: Atomlar yörüngelerine sanal geçişler yapan, uğrayıp giden elektronları bilirler, çünkü elektronlar uğradıkları yörüngelerde iz

bırakırlar. Mucizeler Diyarı'nda geçmişin izleri özenle korunur. Ne geçmişsiz gelecek vardır ne geleceksiz geçmiş."

Kadızade güldü, "Kuantum Yosması olmayasınız. Bir kere oldunuz mu, kurtuluşu yok, anlaşılan! Baksanıza eş, dost, komşular, yörüngeler, atomlar, günahınızı kimse unutmuyor."

"Dahası da var," dedi Fazıla, "Tutun ki kız, birlikte olduğu delikanlılardan birinden bir çocuk peydahladı. Kuantum dünyasında hamileliğin de karşılığı var. Sanal geçişlerinden birinde bir parçacığa, mesela, bir protona çarparsa elektron, nur topu gibi bir hidrojen atomu meydana geliyor!"

"Yanlış anlamadıysam, siz az önce bana yosmalığın hakkını vermemi önerirken, aynı anda sınırsız sayıda yerde olmamı, kâbusa takılıp, daha doğrusu çöküp kalmamamı telkin ediyordunuz, öyle mi Fazıla Hanım?"

"Dalga fonksiyonunuzun kâbustan başka bir olasılığa da çökebileceğini, Eski Türkiye'nin bir başka sürecine de dönebileceğinizi söylüyorduk, evet."

6

"'Bana hakikati değil, muradını söyle. Olmak istediğin gibi görün, olduğun gibi değil, her yalan bir yaratış.' Böyle bir şey mi?"

"Evet, çünkü, 'hakikat' tek değil. 'Hakikat' sizin dalga fonksiyonunuzu çökertmeyi septiğiniz bir olasılıktan ibaret. Düşünürseniz, aynı anda sayısı sınırsız konumda olabileceğinizi görürsünüz." İşaretparmağı ile şakağını gösterdi, "Sanal gücünüz!" dedi,

"Size ait yegâne bağımsız, yegâne özgür gücünüz, sanal gücünüz! İhtiyatlı entelektüellerin kuşku ile baktıkları, usa vurulmadığını sandıkları - oysa, aslının çok değişkenli hem/hem de mantıkta yattığı- o gizli dürtü. Bâtıni bilgi. Kısıtlamaya gelmeyen, sansüre gelmeyen, zapturapt altına alınamayan batini bilgi. Murat. Murat, aynı anda sınırsız sayıda olasılıklar üretebilir! Hayallerinizi düşünün, ihtiraslarınızı düşünün, kışkırtmalarını-

zı, pişmanlıklarınızı düşünün, 'keşke'lerinizi düşünün. Devrim'i kendi ellerinizle boğazladığınız bir durumu dahi düşünebilirsiniz, değil mi? Ya da hayatınızı dansöz olarak kazandığınızı? Ya da dağa çıktığınızı? Hatta, bir Avrasya Turnası'ndan hamile kaldığınızı? Tabii, düşünebilirsiniz! Daha neler neler düşünebilirsiniz! Birbirleriyle çelişen, çelişmeyen, hatta birbirini ortadan kaldıran sayısız olasılık. Siz bu olasılıklardan birisini seçip yerleşinceye kadar, kuantum sistemi olasılıklardan birisine çökünceye kadar, olasılıklar sonsuz sayıda ve aynı anda varlar. Bana cesetlerin arasında nasıl ıslık çalarak dolaşabildiğimi sormuştunuz. Dehşet verici bir kâbustu, dalga fonksiyonumu dehşete çökertmeyi reddederek başardım. Başka hakikatlere sanal geçişler yaparak, her an her yerde olarak başardım."

"Toprak yarılıyor, hayatımız, Anadolu, ayaklarımızın altından kayıyordu. Buna karşın, hiçbirimiz ne olan biteni idrak edebiliyor ne de en ufak bir sorumluluk hissedebiliyorduk. Kendimizi nasıl savunabileceğimize, nasıl yaşayakalacağımıza dair akıl yürütecek donanımımız kalmamıştı. Haliç kıpkırmızı kesilip kan sineklerinden görünmez olduğunda bile kılımız kıpırdayamadı. Biraz inledik, biraz uluduyduk, hepsi o kadar. Bunlara karşın, Sonsuz Mavi Gök de bir hakikatti. Uçsuz bucaksız otlaklar, sarp dağlar, köpüklü ırmaklar, kekik aromalı tertemiz hava, kar serinliği, Seher Yeli, Seher Yıldızı, özgürlük, bağımsızlık, seyahat, sağlık, güvenlik, bereket, haber, sevgi, bağlama, misket, estetik, metanet, sükûnet, sadakat, ahenk, sıla, çağrı, ikram, davet... Bunlar da ezeli ve ebedi hakikatlerdi. Biz, ezeli ve ebedi olana kırılmayı seçtik."

"Sanal gücümüzü sağmaktan, bizi yaşama dair sonsuz sayıda olasılıklar üretmekten alıkoyan yabancılaşmayı reddettik."

"İmkânlarını gerçekleştirmeyen, doğasına ihanet eden bir elektron düşünebiliyor musunuz? O, sapkınlık bizdik. Birbirimizin iliklerini emiyorduk. Ama sanki o kanlı dudaklar, ilikleri boşaltan dudaklar bize ait değildi, bizim irademiz doğrultusunda hareket etmiyorlar, bize hükmediyorlardı. Ve biz, dudaklarımıza dur diyemeyecek kadar yabancılaşmıştık kendi eylemlerimize. Yabancılaşma, şartlanma veya korku veya bastırma veya

düpedüz hayal gücü eksikliğinin bizi aslında sonsuz sayıda olan seçenekleri değerlendirmekten alıkoyduğunu gördük. En yakınımızdakini, en kolay geleni, en iyi ambalajlanmış, en iyi pazarlanmış olanını seçtiğimizi, oraya yerleştiğimizi, ona dönüştüğümüzü fark ettik."

"Kâbus'a?.."

"Evet, kâbusa. Kâbus, eski Türkiye'nin seçimiydi. Eski Türkiye, kâbusa bilerek isteyerek çöktü."

"Bu kadar basit olmamalı," dedi, Kadızade, "Nekrofil niteliklerimize revaç vermiş olmamızın bir nedeni olmuş olmalı. Aynı şekilde Yukardakiler'in de KOALİSYON'a çökmelerinin bir nedeni olmuş olmalı."

7

"Bu soruda deterministik bir gönderme koklamıyorum değil mi, İmre Hanım?" Fazıla Denktaş, sabırsızlığını saklamaya gerek duymadı, "Umarım sorduğunuz soruda 'eski Türkiye'nin kitlesini, duruşunu, momentumunu ve bunları etkileyen güçleri doğru saptarsak, başına gelecekleri kestirebiliriz' mealindeki Newtonvari determinizmin kolaycılığını koklamıyoruz!"

General araya girdi, "'Psikologluğun tutmasın!' diyor," dedi.

Kadızade, derin bir nefes aldı, "Klasik fiziğin neden-sonuç ilişkilerinin iskambil oyunu kadar basit determinist kurallara yaslanmadığının elbette idrakindeyim. '*Nonlocality*' gibi, -burada ne diyorsunuz, mekânsızlık mı?- neden/sonuç ilişkisiyle açıklanamayacak fiziksel bağlantıların varlığının da idrakindeyim. Ancak, Kâinat, hâlâ bir akı. Değişmeyen tek şey hâlâ değişim. Hâlâ hiçbir adrista durduk yerde ortaya çıkmıyor. Hâlâ hiçbir elektron ardında bir iz olsun bırakmadan ortadan kaybolmuyor. Öyleyse, hangi devamlı nitelikleridir ki Türklerin, bizi onca olasılığın içinden kâbusa çöktürdü? Şunu da hemen ekleyeyim, 'Türkler'den bahsederken, sizin tarifinizden yola çıkıyorum, yani, Paşa'mın ya da Kürşat'ın, 'kesinlikle tanımlaya-

madığımız ama işaretlerini algıladığımız bir oluşum' dedikleri Türklerden, 'yoktan çok var olduğumuz' şeklindeki saçaklı bilgiden."

"Önce şunda anlaşalım İmre Hanım, bizim eski Türkiye'de 'kâbus' olarak nitelendirdiğimiz süreç, tepeden tırnağa düzensizliğin, tepeden tırnağa rasgeleliğin, karmaşanın ya da anlaşılmazlığın hâkim olduğu bir süreç değildi," dedi Urallar, "Gevşek olmakla birlikte kendisine has bir düzeni vardı."

"Yağma düzeni!" dedi Kadızade, nefretle.

"Diyelim yağma düzeni," diye kabullendi adam, "Sermayenin devlet ana ile ensest ilişkisi, kuralsızlık, ideolojisizlik ideolojisi, ne derseniz... Rüşvet kurumunu alın. Rüşvet kurumunu gelir dağılımını yeniden düzenleyen bir mekanizma olarak düşünürseniz, onun da kendisine has bir düzen olduğunu kabul etmeniz gerekir. İstenmeyen bir düzen ama bir düzen. Bu bağlamda, bizim yaşam biçimimiz çağdaş fiziğin gevşek olmakla birlikte kendisine has bir düzeni olduğunu kabul ettiği 'Kaos'la örtüşüyordu. Yani, deterministik olmakla birlikte uygulamada ne yönde gelişeceği kestirilemeyen bir süreçti. Tüm kaotik yapılanmalar gibi Türkiye bıçak sırtında duruyordu. Sonucu apaçık belli, tek bir yalın oluşum bu süreci kâbusa çökertti."

"Kelebek Etkisi?"

"Evet, Kelebek Etkisi. Kâbusla sonuçlanan Kelebek Etkisi'ni üstlenen o tek oluşum neydi? Per Bak'ın çığa neden olduğunu söylediği o son kum tanesi hangi olaydı? Devenin belini kıran o son saman çöpü, bıçağın kemiğe değdiği o nokta? Bunu bilemiyoruz. Belki kabul edilen bir yasa, bir tüzük, belki kuruyan bir kuyu, bir evden çalınan bir gerdanlık, zabıtanın aldığı o son rüşvet ya da almadığı o son rüşvet. Namuslu bir adamın direnişi. Çankaya'da veya İstanbul Üniversite'sinde, İmam Hatip'te veya TÜBİTAK'ta, Genelkurmay'da veya Havana Disco'da oluşan bir vaka. Aynı anda var olan, sonsuz sayıda oluşumlardan herhangi birisi kâbusu başlattı. Demek istediğim, sizin sorunuzun anlamlı bir cevabı yok. Kâbusa çökmüş ol-

mamız nedeni Türklerin şu ya da bu nitelikleri -davranışları, kurumları, inançları- olarak saptanamaz. Meseleyi bir bütün olarak görmek lazım."

"Zemin pürüzlüydü İmre Hanım," dedi General, "Bilardo masasını düşün, zemin ne kadar pürüzlüyse topların ne yöne gideceklerini önceden kestirmek o kadar zorlaşır. Öte yandan ne kadar çabalarsan çabala, masanın pürüzlerini tümüyle yok edemezsin. Türklerin üzerinde yaşadığı zemin pürüzlüydü. Tarihimizi düşün, göçü düşün, dünya görüşümüzdeki değişiklikleri düşün, dini inançlarımızdaki değişiklikleri düşün, dilimizdeki değişiklikleri düşün, teknolojik ilerlemeyi düşün, ahlaki yargılarımızdaki gelgitleri düşün. Kendi akrabalarını, Kuranları ve Kadızadeleri düşün, bir de Mr. and Mrs. Brown'ı düşün!"

"Takip edemiyorum," dedi Kadızade, "Hangi Mr. and Mrs. Brown?"

"Her yıl aynı Noel ağacını çatı katında sakladıkları aynı süslerle süsleyen, aynı Noel şarkılarını söyleyen Mr. and Mrs. Brown," dedi Fazıla,

"Lale soğanlarının dört asırdır aynı yere gömüldüğü İngiliz bahçeleri. Bir yere koyduğunuz bir taşın yüzyıllarca orada kalacağından emin olduğunuz durumu düşünün. Üç asırlık evinizin ilk sahibinin kim olduğunu köşe başındaki devlet arşivlerinden öğrenebildiğinizi düşünün. Beş yüz küsur yıl, bıkmadan usanmadan aynı tiyatro yazarının oyunlarını izlediğinizi düşünün. Yüzyıllar önce denizlere saldığınız ufacık bir teknenin şeceresinin saklandığını düşünün. Büyük babaannenizin gelinliği ile evlendiğinizi, çocuğunuzu büyük büyük amcanızın dantel giysileri ile aynı mezhebin aynı katedralinde vaftiz ettirdiğinizi düşünün. Nesiller boyu aynı publarda sarhoş olduğunuzu, aynı üniversitelerde, kemikleri toz olmuş geçmiş hocaların portrelerinin gözetiminde, aynı cüppelerle, aynı ansiklopedik bilgilerle tarihin, coğrafyanın, siyasetin aynı yorumunu dinlediğinizi düşünün. Bu süreklilik ve doğrusallığa adanmışlık sizi ultra-güvenli kılmaz da ne yapar?"

"Ultra-güvenli ve bağnaz," dedi Kadızade, "Dogmaları artırır. Öğrenmeyi zorlaştırır. Siyah-beyaz, 0/1 ile sonuçlanır."

"Aynen! Toplumun kendi inanç sistemini sorgulayamamasını, kendi tertiplerine yenik düşmesini, yeniye ve dönüşüme kapalı olmasını getirir. Ancak, mücessem ve kadim değerleri dışlayan dünya görüşünün de yüzeysellik, muğlaklık, aşırı-aydınlanmacılık, uçukluk, ciddiyetsizlik gibi tuzakları var. Elbette, 'Matematik kanunları gerçeği yansıttıkları sürece kesin değildirler. Kesin olduklarında gerçeği yansıtmazlar.' Elbette matematik dünyası, sahici dünyadan farklıdır, yapaydır, tarif ettiği dünyaya uymaz. Matematiğin dünyası cetvelle çizilmiş gibi düzgündür, sahici dünya dağınıktır, pusludur, ama kimin umurunda? Sahici dünyanın saçaklı olması keyfiyeti, doğrusal düşüncenin zaferi ceberrut KOALİSYON'u ortadan kaldırmıyor ne yazık ki."

"Klasik fiziğin kanunlarını başta devlet yönetimi olmak üzere, toplumsal yaşama uyarladılar, sözde 'pürüzsüz' bir altyapı üzerine sözde istikrarlı ülke/ülkeler/KOALİSYON'u amaçladılar. Kaos'u görmezden gelmekte ısrar ediyorlar. Ama silah zoruyla ayakta duruyorlar."

"KORK-MA!"' dedi Kadızade, "Bugün, İstanbul'da kanat çırpan bir kelebek, bir ay sonra PİR'in Dergâhı'nda kasırgalara neden olacaktır. İnan ve korkma!"

"Korkma, Hemşire."

8

Kovboy filmlerindeki "Reis Oturan Boğa" tiplemelerini aratmayan, dev yapılı bir Kızılderili'ydi. Oturduğu yerden ağır hareketlerle doğruldu, ağzından çıkardığı çikleti önündeki masanın altına yapıştırdı,

"Önce bir konuda anlaşalım," dedi, "Ben bir yurtseverim. Ben, Amerika'ya, daha doğrusu, bir zamanlar 'Amerika' olan ülkeye âşığım. Gezegenimizin bir asal yasa ile kurulan ilk devleti. Temsilci cumhuriyetlerin öncesi, federal bölgelendirmenin doğum yeri. Uluslararası ortak paydaların - üretim hattı, elektrik, uçak, helikopter, televizyon, bilgisayar, şebekelen-

dirmenin mucidi, çağdaş dünya medeniyetinin beşiği. Arz'ın gelmiş geçmiş en önemli ulusu, ama... Ama, Marcus Antonius'un, Sezar'ın ölü bedeninin başında dediği gibi," Kara Kalpaklı Adam'a buruk bir tebessüm gönderdi,

"'Ben Amerika'yı övmek için değil, gömmek için' buradayım. Perde 3, Sahne 2. Öyle değil miydi, Ortak?" Kadızade'ye döndü,

"Bir adrişta kadar kuşku yok ki Birleşik Devletler, Gezegenimizin gelmiş geçmiş en önemli ulusudur. Ancak, Birleşik Devletler, Alcyone'ye benzer. Hidrojenini dur durak bilmeyen nükleer patlamalarla tüketen Alcyone'ye. Yorgundur, hırpalanmıştır, kendi parlaklığı ile yanmakta, yok olmaktadır. Güneş ondan on kat daha küçük, bin kat daha sönüktür ama ötekinin seksen milyon yıllık ömrüne karşın, bizimkinin dört buçuk milyar yıllık ömrü var. Amerika ayrıca korkuttuklarının ve onu ehlileştirmek isteyenlerin taşlarına ve oklarına da hedeftir. Amerika, aklı ve ahlakı itibariyle kendisini aşağıya çeken bir girdaba kapılmıştır. Bu girdap, büyük ihtimalle Amerikan medeniyetinin spastik bir kâbusa çöküşüyle son bulacaktır. Öyle mi, Rahibe?"

"Kim bu adam? Neden Adsız'a Ortak' diyor?"

"SERSERİLER'den Kevin Smith. Eski bir CIA'cı," dedi Deli General, '"*Operation Mongoose*', Fidel Castro'ya suikast girişimi, İran-Kontra, Afganistan Mücahitleri, Marlboro operasyonları. Adsız'ın danışmanı. Yıkıcı faaliyetleri koklamakta üstüne yoktur. Yıkıcı faaliyetleri koklamakta ve komplo teorileri üretmekte. Ülkesini kâbusa çökmekten kurtarmaya çalışıyor."

Kadızade, ne düşündüğünü anlamak ister gibi Kara Kalpaklı Adam'a döndü, "Git, onunla," diye baktı Kara Kalpaklı Adam,

"Git, bir dolan gel. Ben burada bekleyeceğim seni."

SANAL SÜRTÜK

1

Eril Ruh'un Dergâhı'nın kapısı aralıktı. Kadızade, hafifçe itti, içeri girdi. "Dünyayı bilmeyen dünyanın maskarası olur" yazısının altından geçti, avluya kurulu yüz elli kişilik masanın Batı ucunda, Kevin Smith ile Mehmet Sarıkaya'nın arasındaki boş sandalyeye oturdu. Simülasyon unsurlarını başıyla selamladı.

"Bir kere Amerika, artık işleyen anayasal bir temsili demokrasi değil," diyordu masanın başında oturan genç adam, "Temsili demokrasi şöyle dursun, VASILLAR üçüncü bir partinin kurulmasını dahi yasakladılar."

Kadızade, dayanamadı, "Hadi, ya!"

"Daniel Pouzzner," diye tanıttı Smith, "Hulusi Ardıç klonluyor. Pouzzner, sistem analisti ve mimarı. MIT'ten."

Pouzzner, sözlerinin etkisini güçlendirmek ister gibi duraladı, "Çoğu eyalette üçüncü bir parti kurmak artık resmen yasak," diye devam etti, "Resmen yasak olmayan eyaletlerde de fiilen imkânsız. Bundan böyle ya Demokratlar'ın adayına oy verilecek ya da Cumhuriyetçiler'inkilere."

"Doğru söylüyor," dedi Geoffrey Cavanagh'ı üstlenen Sabri Kozin, "Örneğin, bizim Maryland Eyaleti'nde yeni bir parti kurmak için on bin imza gerekir. Ancak, on bin imzayı toplamış olan parti, seçimlerde aday gösteremez. Seçimlerde aday gösterilemediği halde, kurucular o partiye yine de oy verdiler diyelim, bu defa, oy verenlerin sayılarının on binin altına düşüp düşmediğinin kontrol edilmesi, yani yeniden sayılmaları için bir on bin imzanın daha toplanması gerekir. Bu da yetmez, oy verenlerin tek tek sandığa gidip oylarını yeni parti adına yeniden kaydettirmeleri gerekir."

"Daha neler!"

"Daha neler neler... Sonuçta, diyelim bin seçmenin olduğu bir köyde muhtarlığa oynuyorsunuz, iki partiden birinin adayı değilseniz, on bin kişiden yedi defa imza almanız, yani yetmiş bin imza toplamanız gerekir ki, imkânsızdır. Bugün, ABD'de muhtelif mevkilere seçimle gelmiş sekiz bin kişiden sadece üç tanesi Demokrat ya da Cumhuriyetçi değildir. "

"O halde, dayatılan adayları istemeyen seçmen de sandığa gitmez?"

"Gitmiyorlar zaten. Amerika'da sandığa gidenlerin toplam seçmen sayısına oranı yüzde otuzun da altına düştü." Hulusi Ardıç, Smith'e döndü, "'96'da Clinton, absürt bir yüzde ile kazanmıştı, değil mi?"

"Yüzde on iki," dedi Kevin Smith, "Geçerli oyların yüzde on ikisi ile seçildiydi. 'Kazanan Hepsini Alır' ilkesi. Oyların yüzde elli nokta birini alan, yüzde kırk dokuz nokta dokuzluk kitleyi boyunduruğu altına alıyor. Amerika'nın Kurucu Babalarının 'Çoğunluk Zulmü' dedikleri durum."

Kadızade'nin anlamadığını gördü, "Kurucu Babalar, Amerikan Anayasası'nı hazırlayanlar," diye ekledi.

"İşin diğer yüzü de, iki partiden birine razı olsanız bile, aday gösterilme olasılığınızın hemen hemen hiç olmaması. Nitekim ülke nüfusunun

yüzde yirmi beşini oluşturan karaderililer ve Latin kökenliler, Senato'da yüzde bir ile temsil ediliyorlar. Anlayacağınız, 'seçim' denilen faaliyet 'seçimsizlik'in meşrulaştırılmasından ibaret oldu."

"İki yıl önce oy vermeyenlere hapis cezası getirdiler," diye ekledi Sabri Kozin, "Böylece hükümet, birilerinin desteğine sahip olduğu şeklindeki yalanını sürdürebiliyor."

Kadızade başını salladı, "Nasıl getirdiler bu hale?"

"1960'tan beri sinsice yürütülen karmaşık bir marjinalleştirme harekâtı," dedi Smith, "VASILLAR, başta Amerika, Dünya'yı istedikleri yerde, zamanda, biçimde harekete geçirebildikleri dev bir çelik tuzağa dönüştürdüler. Sonuçta Amerikan toplumu yüzlerce külte ayrıştı."

"Anadolu devletçiklerine rahmet okutturan kültler," dedi Pouzzner.

2

"'Kült' bize yabancı bir oluşumdu, İmre Hanım. Bu nedenle CIC'nin tanımını kullanmaya karar verdik. CIC, Londra'daki 'Kült Enformasyon Merkezi'. Merkez'in Genel Sekreteri Ian Hawo'yu Tansel üstlendi." U şeklindeki masanın karşısında oturan arkadaşını işaret etti.

"CIC, 'kült'ü yalan bir tarihte, karizmatik bir liderin önderliğinde ortaya çıkan, militan dini/ideolojik örgütlenmeler olarak tanımlar," diye açıkladı Tansel Şafak, "Bir örgütlenmenin kült sayılması için beş kriter öngörüyoruz: Birincisi, örgütün üyelerini psikolojik baskı uygulayarak devşiriyor ve kendisine bağlı tutuyor olması; İkincisi, cemaatin seçkinci totaliter bir yapısı olması; üçüncüsü, liderinin kerametinin kendinden menkul, dogmatik, mesihi, sorgulanamaz ve karizmatik olması; dördüncüsü, amaçların araçları caiz kıldığı inancıyla para toplamada ya da üye devşirmede her yolun mubah sayılması; beşincisi, üyelerin örgüt fonlarından yararlanamıyor olmaları. CIC kriterlerine uygun ilk kült örnekleri geçen yüzyılda, Jonestown'da, dokuz yüz on üç müridini siyanürlü portakal suyu ile intiha-

ra sevk eden vaiz Jim Jones kültü. Sonra, San Diego California'daki Cennet'in Kapısı kültü. Otuz dokuz üyesi topluca intihar etmişlerdi.

Sonra Waco Texas'taki Cennet'in Elçiliği Kilisesi vaizi John Joe Gray'in 'Branch Davidians'ı. Bu üçüncüsü devasa bir cephaneliği de olan büyük bir çiftliğe kapanmış, elektrik dahil, tüm ihtiyaçlarını karşılıyordu. Devletten bütünüyle bağımsızdılar, hiçbir müdahale kabul etmiyorlardı. Vaiz Gray'in bir polis memuruyla takışmasında da, Birleşik Devletler Savunma Bakanlığı, Hazine Bakanlığı ve FBI'ya bağlı özel timlere üç hafta direnmişler, sonunda kadın, erkek ve çocuklardan oluşan seksen kişi yanarak ölmüşlerdi."

"Hazine Bakanlığı'nın da mı özel timi var?"

Kevin Smith başını salladı, "Var ya..."

3

"Kült mensuplarının temel özellikleri, hali vakti yerinde ailelerden, iyi eğitimli, zeki ve idealist olmaları," diye sürdürdü Tansel Şafak, "Kültlerin bu nitelikteki insanları ortalama üç-dört gün içinde devşirdiklerini saptadık. Kültten ayrılmaların daha güç. Ayrılmayı başaranlarda 'Enformasyon Hastalığı' denilen bir illete rastlanıyor. Hayaller, vehimler, uykusuzluk, unutkanlık, suçluluk duygusu, örgüt korkusu, duygusal patlamalar, kadınlarda adet bozuklukları, her iki cinste de cinsel sorunlar. Tedavi süresi belirsiz."

"'Zihin Kontrolü' diye bildiğimiz yöntem kullanılıyor," diye açıkladı Mehmet Sarıkaya, "Yani hipnoz, arkadaş baskısı, sevgi/aşk gösterisi, eski değerlerin reddi, akıl karıştırıcı söylemler, metafiziksel iletişim, kişinin mahremiyetinin ortadan kaldırılması, zaman kavramının yitimi, utanç duygularının yitimi, katı kurallar, aşağılanma, uykusuz bırakılma, ilişkilerin yön değiştirmesi, zikir, günah çıkartma, parasal yükümlülükler, suçlanma, tecrit, emir komuta zinciri, gıda rejimi değişikliği, oyunlar, soru

sorma yasağı, suçluluk duygularının kamçılanması, korku, giyim kuralları/üniforma. Geçmiş kişiliğinden böylece 'kopan' talip, her türlü telkine açık hale geliyor. Örneğin, Trevnoc Kültü. Bu kült, devşirdiği genç kızların saçlarını kazıtıyor, özel üniformalar giydiriyor, isimlerini yabancı isimlerle değiştiriyor, onlardan mallarını dağıtmalarını, sert hasırlarda yatmalarını, vb. istiyor - çile. Taliplerin aileleri ile görüşmeleri yasak. Kızlar belirli bir yaştan sonra Kült'ün müteveffa kurucusu ile sembolik olarak evleniyorlar - rahibelik. Zihin Kontrolünü başarıyla uyguladığını saptadığımız kültlerin sayısı İngiltere'de beş yüz, Amerika'da, iki bin beş yüzün üstünde."

"İki bin beş yüz ama üye sayısı çok daha büyük. Amerika'daki ayrışma bunun için vahim," diye ekledi Kızılderili, "'Scientologistler'i al. Sadece onların sekiz milyon üyesi var. Üç bin kilise, yüz yirmi ülkede misyoner irtibat ofisleri. Hızla çoğalıyorlar, doğru mu Nalan?"

4

"Sembol 'S'," dedi Nalan Zorlutuna, " 1954 Şubat'ında Los Angeles'ta, 1911 Tilden, Nebraska doğumlu Lafayette Ronald Hubbard ve on sekiz havarisi tarafından kuruldu. Hubbard bir yazardı. İki yüzden fazla romanı, bir o kadar da makalesi var; bilim-kurgu, gerilim, polisiye, macera. Adamın kitapları üzerindeki incelemelerimizi, ONARIMCILAR / Kültler / S adresinde bulabilirsiniz. Hubbard'ın 1938'de yazdığı 'Excalibur' başlıklı makalesi Dianetics ve Scientology araştırmalarının temelini teşkil ediyor - 'Excalibur'un King Arthur'un kayadan çekip çıkarttığı kılıcı olduğuna ayrıca dikkatinizi çekerim. S'de, Zihin Kontrolü, 'Auditor' dedikleri, 'Denetçi'ler tarafından uygulanıyor. Denetçiler, taliplere kişiye-özel istişare programları hazırlıyorlar. İstişarenin amacının talibin hayatını gözden geçirmesi, kendisiyle yüzleşme yeteneği kazanması olduğu söyleniyor. Talip, böylece hayatına damgasını vurmuş olan enigmaların/olayların etkisinden kurtuluyor ve 'Clear'/berrak oluyor. 'Berraklık' mertebesine erişen talip, mürit

oluyor, buradan 'OT' mertebesine geçebiliyor. 'OT' bedenini ve zihnini terk edebilen 'Thetan' yani ruh. 'Thetan', bakmadan görebiliyor, işitmeden duyabiliyor. Bu çerçevede, S'de kitaplı dinlerin İsa dâhil tüm peygamberleri ve Buda gibi diğer büyük dini liderleri, 'Berraklık' mertebesinin biraz üstüne çıkmış insanlar olarak kabul görüyorlar. Allah'ın varlığına inanıyorlar, ancak sıfatlarını belirtmiyorlar. Cennet, cehennem yok. Reenkarnasyon var. Berraklık mertebesine ulaşan kişinin doğum-ölüm silsilesinden kurtulacağı söyleniyor. Denetçi'nin uyguladığı program, ayrıntılı ve ödünsüz. Seanslarda 'Elektro-psikometre' denilen özel bir aygıt kullanılıyor. Volny Mathieson tarafından 1966 yılında patenti alınan bu aygıtı Denetçi, talibin ruhsal sıkıntı merkezlerini saptamak için kullanıyor."

5

"Geçen yüzyılın ortalarından itibaren KOALİSYON halklarının Hıristiyanlığa yabancılaştıklarını, hatta düşmanca tavır aldıkları sürece girdiklerini biliyoruz. New Age Hareketi, kısaca NAM dedikleri bu dönüşüm, Hinduizm, Budizm, Taoizm ve Occultizm'in maddeci Batı kültürüne uyarlanmasından oluşan çok yönlü bir dini/felsefi sentez. Occultizm, 'ruhların dünyasına ve Kâinat'ın sırlarına dair batini bilgileri temel alan teoriler, uygulamalar ve 'ritüeller' olarak tarif ediliyor. Büyücülük, ispritizma, falcılık, ruh çağırma gibi Mukaddes Kitab'ın kesin olarak yasakladığı yöntemler kullanılıyor. 'New Age' tanımlaması da astrolojiden alınma: Dünya'nın ve Kâinat'ın 'aklı' temsil eden Balık Burcu çağından, maneviyatı, mutluluğu ve ahengi temsil eden Kova Burcu çağına evrilmek üzere olduğu iddia ediliyor. New Age Hareketi'nin kökenleri Eski Ahit, Tekvin: Sure 3, Ayet, 1-5. İnsanın şeytana uyup elmayı yediği için günahkâr olduğuna/doğduğuna inanmıyorlar. 'İnsan özü itibariyle ilahi ve mükemmeldir. Allah'a uzaklığı kendi özündeki sonsuz potansiyeli tanıyamamasından. Oysa, Kâinat'ın sırlarının bilgisi ile aydınlanan insan 'Allah gibi' olabilir'. İnançlarının özü bu.

NAM, tıp, psikoloji, sosyoloji, ekoloji, bilim, sanat, eğitim, medya, eğlence, spor ve hatta yönetimde yüzlerce grup tarafından değişik şekillerde temsil ediliyor. Christian Science ve Unity mezheplerinde olduğu gibi açık, Büyücülük uygulamasında olduğu gibi nispeten gizli olabiliyor. Transandantal Meditasyon, holistik tıp, holistik eğitim sıfatları altında akademik çevrelerde görülebiliyor. Kitleleri etkileyen taraftarlarının arasında Carlos Castenada, Beatles ve Shirley Maclaine en önemlilerinden. Maclaine'in, İsa'nın suskun olduğu yıllarda Hindistan'a gittiği, üstatlardan New Age doktrinlerini öğrendiği şeklindeki iddiası büyük taraftar topladı/topluyor. KOALİSYON halklarının yüzde otuz altısının astrolojinin 'bilimsel' olduğunu, yüzde yirmi beşinin reenkarnasyona inandığını düşünürseniz, New Age'in yaygınlığını tahmin edebilirsiniz."

"NAM'ın saklı işaretleri: Astroloji, nefes, siyah-beyaz büyü, bioenerji, Brahman, Budizm, şakralar, Çi, İsa-Bilinçliliği, Christian Science, Church Universal and Triumphant, kristaller, Druidizm, Doğu Mistisizmi, ESP, est, uzaylılar, Forum, ateşte yürüme, Gaia, Gnostikler, Hare Rrişna, yüksek bilinç, Hinduizm, insan potansiyeli hareketi, Kabala, karma, Magick, Zihin Bilim, Kızılderili maneviyatçılığı, ölüm tecrübesi, neo-putperestlik, Nirvana, parapsikoloji, prana, psi, medyum, refleksoloji, reiki, reenkarnasyon, Dinsel Bilim, Şamanizm, Silva Zihin Kontrolü, ispiritizma, Tai Çi, Taoizm, tarot kartları, Teosofi, tedavi teması, Transandental Meditasyon, transpersonal psikoloji, UFO'lar, Unity School of Christianity, Büyücülük, Yin-Yang, Yoga ve Zen. Uğur?"

6

Uğur Süleyman/Kardinal Joseph H. Retinger, Katolik kardinallerinin al kırmızı cüppelerini giyinmiş, başına da dantel bir takke geçirmişti.

"Kardinal mi?" diye sordu hayretler içindeki Kadızade, "Yoksa, Hıristiyan da mı klonladınız?"

Mehmet Sarıkaya içini çekti, "Keşke o kadar kolay olsa! Tek bir 'Hıristiyan' yok ki, İmre Hanım, yüzlerce mezhep, binlerce cemaat var. En önemlileri başta, hepsinden birer ikişer temsilci klonlamaya çalışıyoruz ki, neyle karşı karşıya olduğumuzu görebilelim."

"'Hakikat'in bireysel ve göreceli olduğu telkin edilen New Age taliplerine, bireyler olarak yaklaşıyoruz," diye anlattı Kardinal Joseph H. Retinger, "Dönüşüm ve asimilasyon sürecinde olanları tanımaya çalışıyoruz. Dini arka-planları nedir? Hayatlarında onları NAM'a iten ne gibi hadiseler var? Hangi kitaplardan, insanlardan, fikirlerden, deneyimlerden etkilenmişler? Bu sorulara verdikleri cevapların biz Hristiyanların New Agerlara yol göstermelerine yardımcı olacağını umuyoruz. Epistemolojiyi öne çıkarıyoruz. Göreceliğin akıldışı olduğunu anlatmaya çalışıyoruz. İnançlarındaki fiili ve tarihi yanlışlıkları, Hristiyan dünya görüşünü reddetmek suretiyle içine düştükleri tutarsızlıkları gösteriyoruz. Gerçek Allah, İsa ve Kitap ile kendi inançları arasındaki farkı net olarak ortaya koymaya çalışıyoruz ki, meselelerin üstünü örtemesinler ve bir Hıristiyan olmakla bir New Ager olmak arasındaki farkı kesin olarak görsünler, seçimlerini kâfirlikten yana yaptıklarının ayırdına varsınlar. İncil'in reenkarnasyonu reddettiğini bilsinler. Dirilme ile reenkarnasyonun arasındaki farkı anlasınlar. Allah'ın onların iddia ettikleri gibi kişisel olmayan bir güçten ibaret olması durumunda sevginin ve merhametin altının oyulduğunu idrak etsinler. Sürekli duanın ruhun kurtuluşu için şart olduğunu bilsinler. İnsanların Allah'ın mağfireti ile salaha ereceğini bilsinler."

"Sizin işiniz bizimkinden zor!"

"Bu da bizim Arap Bacı," dedi Smith, Hazel Barton'u klonlayan Mahinur Çetin'i göstererek, "Müslüman kültler uzmanımız."

"İslam'ın Müslüman Kültü. Başkanı, Martin Luther King'den daha iyi bir konuşmacı, Norman Mailer'dan daha İyi bir yazar, Henry Kissinger'dan daha iyi bir diplomat, Muhammet Ali'den daha yakışıklı bir erkek olarak ün yapmış olan Louis Farrakhan. Kült'ün kurucusu Wallace D. Fard Muhammet. Yıl 1930, Fard, 'geçici olarak mavi gözlü şeytanların egemenliği altındaki dünyada kara adamın imkânlarının neler olduğu' hususunda 'Karaderililer Milletini' uyandırmak üzere Allah tarafından gönderilmiş olduğu iddiasıyla ortaya çıkıyor, Amerika'nın Afrika kökenli kültürünün 'beyaz derili iblisler'in kültüründen çok farklı ve emsalsiz olduğunu vaaz etmeye başlıyor. Dört yıl kadar sonra ortadan kayboluyor, kendisinden bir daha haber alınamıyor, 'Allah'a döndüğü' söyleniyor yerine geçen asistanı ve baş havarisi Elijah Muhammet tarafından. Muhammet, Kült'ün adını 'İslam Milleti' olarak değiştiriyor ve 'Yeni Mekke' dedikleri Chicago şehrine taşıyor. Fard'ın söylemini sürdürüyor: İlk insanlar Afrikalı siyahlar. Beyaz adam, kötü bir bilim adamının 'yapay mutasyon'u sonucu ortaya çıkan iblis."

"Bendeki bir nota göre, Amerikan Nazi Partisi'nin kurucusu George Lincoln Rockwell, Elijah Muhammet için, 'Elijah, kara adamın Adolf Hitler'idir' demiş, 1962'de."

"Aynı yıllarda 'Kalipso Gene' diye tanınan bir şarkıcı ve şarkı yazarı, sesinin efsanevi Harry Belafonte'ninkinden daha güzel olduğu söylenen Louis Eugene Wolcott ortaya çıkıyor. Çocukluğu çoğunlukla Yahudilerin oturduğu bir mahallede geçmiş, ırk ayrımcılığından nasibini almış bir adam Wolcott. Beyazlardan ve Yahudilerden nefret ediyor. 1955'te, Elijah Muhammet'in başkanlık ettiği bir toplantıda, 'yeniden doğuyor'. Adını önce Louis X'e, sonra da Louis Farrakhan'a çeviriyor. 'X' malum, köle ticareti sürecinde Afrikalı atalarının kaybolmuş olması anlamında. Malcolm X'le işbirliği yapıyor, Kült'ün basın sözcüsü oluyor, Harlem Camisi'nin imamlığını üstleniyor. Vaazlarında Afrikalı Amerikalıların bağımsız bir devlet

kurmaları gereğini işliyor. 1977'de Elijah Muhammet'in ölümünden sonra kendi kültünü kuruyor: 'Farrakhan Cult'. Hasımları, Farrakhan'ı ırkçılık ve nefret bezirgânlığı ile suçluyorlar. Son günlerde yaptığı bir konuşma: 'Beyaz adamlardan bazıları hayatta kalacaklar ama Allah onların bizimle birlikte yaşamalarını istemiyor. Allah bizim köle tacirlerinin çocuklarına karışmamızı istemiyor.' Farrakhan Kültü'nün üyeleri arasında sokak çetelerine mensup gençler, cezaevi mahkûmları, orta sınıf üniversite mezunları bulunuyor.

8

"Farrakhancılarla beraber çalışan bir diğer kült, Lyndon LaRouche örgütü. Yahudileri ve Yahudi kuruluşlarını hedef alıyor. Anti-Defamation League'i AIDS, uyuşturucu ve şiddeti yaymakla suçluyor, İmam Farrakhan'a suikast düzenlemekle itham ediyorlar. Buna karşın 'Nikzor Projesi' diye bilinen hareket, Farrakhan ve LaRouche kültlerini komplo teorileri üretmekle suçluyor. Neo-Marksist bağlantıları olduğunu, sokak çeteleri kurdurduklarını söylüyor. Nefret üretmekle itham edilen LaRouche Kültü çoğunlukla beyaz, orta sınıf Amerikalılar arasında revaç bulmayı sürdürüyor."

"'Defamation' iftira demek," diye açıkladı Kızılderili, "Anti-Defamation League'i, 'Anti-İftira Birliği' diye çevirebilirsin. Nikzor Projesi, bu Birliğin veri bankası. Ünlü ırkçıları izliyor, haklarında bilgi topluyor. Bir düzine üyesi var.

'Anti-Faşist Forum'; Neo-Nazi karşıtı 'eXpo' isimli bir derginin sözcülüğünü yaptığı gruplar. Irk, din, milliyet, cinsiyet veya cinsel tercih temelinde şiddet, iftira, ayrılıkçılık, yalan haber yayan grupları açıklayan 'Nefret Rehberi', Ku Klux Klan'ı izleyen 'Dünya Irkları Irkçılığa Karşı' örgütü. Uluslararası 'SOS Irkçılık Federasyonu'; 'Nefrete Karşı Birlik'; 'Wellingborough Irk Eşitliği Konsey'i ve diğerleri."

"Bunların hepsini izliyorsunuz, öyle mi?"

"Aralarında paylaştılar, izliyorlar," dedi Mehmet Sarıkaya, masadaki gençleri göstererek, "Kültlerin bazıları ile işbirliği yaptığımız da oluyor. Anti-Defamation Birliği, Ermeni soykırımı iftirası meselesinde yardımcı oldu mesela. Daha doğrusu, İstanbul Eyaleti'ni Birlik ile temasa geçirdik, gerisi geldi. Şaşırmayın canım! Anadolu devletçiklerini de korumak durumundayız, değil mi? Ah, işte bakın bu da Tara Miller. 'Yanlış Tanınan Putperestler' isimli kitabın yazarı. Nesrin Orhon, Paşamızın gelini. Yani, Bahadır'ın sevgilisi."

9

"'Yeni Putperestler' dediğimiz örgütlenmelerin ortak noktaları, Yeryüzü'nden hemen tamamen silinmiş bazı dinsel inançları kadim dokümanlardan ortaya çıkarıp yeniden düzenliyor olmaları," diye anlattı Tara Miller/Nesrin Orhon,

"Tanrı ve Tanrıça şeklindeki iki tanrılı ya da çoktanrılı inanç sistemleri. Bireysel tapınma yahut çevre, dergâh, manastır, ocak ya da zaviye olarak bilinen küçük gruplar halinde toplantılar. Gün ile tünün eşitlendiği ekinoksta ve günün en uzun ve en kısa olduğu 21 Haziran ve 21 Aralık solistislerinde ayinler, açık hava ritüelleri. Kendilerini Şeytancılık/Satanizm ile suçlayan dindar Hıristiyanların gadrine uğramamak için gizlilik, çevre ve ekolojiye duyarlılık. Hiyerarşik yapılanma neredeyse sıfır. En büyük iki putperest grup, asri büyücüler diye bilinen Wicca ve Druidry. Şamanizm, Maneviyatçılık Tanrıçası, Kutsal Ekoloji ve çok sayıda Büyülü Gruplar. Putperestlik, doğaya ibadetin üstüne yapılanır. Çağdaş Putperestlik ya da Neo-Paganizm, yirmi birinci yüzyıl bilgilerini kadim yerli kültürlerin bilgileri ile bütünleştirmeye çalışır. Paganlar, hiçbir inanç sisteminin doğru olmadığına inanıyor, bireyin kendisi için doğru olduğunu hissettiği yolu

seçmeye hakkı olması gerektiğini savunuyorlar. Genellikle ademimerkeziyetçi, hiyerarşisiz topluluklar, katı dogmatik kurallardan uzak duruyorlar."

"Avrupa putperest geleneklerini sürdüren Odinist Kuzeyliler hariç," diye atıldı Margo Adler/Gönül Ataman, "Onlarda hiyerarşi vardır."

10

"Odin Kardeşliğinin 601. Yılı Bildirisi: Kanlı Haç, Batı Medeniyetini fethetti. Tanrılar halk edildiler, ikonları parçalandı, tarih değişti. Çöl Bedevileri 'seçilmiş' halklar; develerin gezindikleri ot bitmeyen topraklar 'kutsal', barbarların kaba yazıları 'İlâhi emirler;' kötü-huylu bir çöl ilahı, Evrenin Allah'ı oldu. Dahası var! Kalas üzerinde onursuz bir ölümle ölen başarısız bir asi, bir peygamber, milyonların kutsal kurtarıcısı; on'lu yaşlarında gizemli koşullar altında gebe kalmış basit bir köylü kızı, bir kutsal ana... bir mukaddes bakire ve zor durumdaki efendisini destekleyemeyecek kadar korkak, cahil bir balıkçı Cennet'in Kapılarını kollayan hatadan münezzeh aziz oldu. Galilean fethetti, ama bağımsızlık başladı.."

M. D. Arşivlerinden: İSXXM

11

"Odinistlere bayılıyorum, vesselam!" dedi Kadızade'nin yanı başında biten General, kadını hayrete düşüren bir içtenlikle,

"Odin Kardeşliği'nin 601. yılında yayımladıkları bildiride 'sayımız az, ama biz her yerde hazır ve nazırız,' diye meydan okudular." Kadızade'nin yadırgayan bakışlarını gördü,

"Gözüm üstlerinde." diye açıkladı, "Bir de, tabii, bayılıyorum sorgulanmasına Mezopotamya dinlerinin!"

"Allahallah!"

Demirkanlı, anlamazlıktan geldi, "'Galilean' dedikleri de Hazreti İsa, biliyorsun, değil mi? 'Kalas üzerinde onursuz bir ölümle ölen başarısız bir asi. Nasıl ama? E, ne diyorsun?"

"Ne diyeyim?" diye içini çekti kadın, "'Margo Adler'i götürsek, Altay Kişi ile tanıştırsak diyorum."

12

"Pagan Federasyonu'na göre, Putperestliğin temel ilkeleri doğa ile sevgi ve akrabalık bağı geliştirmek, doğaya alışıldık saldırı ve egemen olmak istemi ile yaklaşmak yerine O'na bir yaşam gücü olarak bakmak, her an yenilenen ölüm-doğum silsilesine saygı duymak. Putperest ahlakı: 'İçinden geleni yap ama kimseyi incitme.' Her birey, kendi fıtratını keşifle yükümlü, keşfetmek ve doğa ile ahenk içinde tekâmül ettirmek. Tanrı ve tanrıça kavramlarının ilahi gerçeklik olarak kabulü; ne erkeğin ne de kadının birbirlerine üstünlük sağlamasına izin vermek."

"ABD'de ve Birleşik Krallık'ta yayıldığını gördüğümüz putperestliğin temelinde KOALİSYON halklarının dünyanın ekolojik, manevi ve maddesel gidişatından duyulan memnuniyetsizlik yatmaktadır. Organize dinlerden duyulan düş kırıklığı, insanın içini boş bıraktığı düşünülen materyalizm."

"Kaç kişiler acaba? Paganlar yani?"

"Bunu bilmek çok güç, kendilerini saklıyorlar, çünkü FBI bunları 'muhtemel iç teröristler' listesine aldı. Ortaya 'Putperestim' diye çıkabilenler, bir avuç insan. Üç-beş milyon kadar."

"'Megiddo Projesi'" diye araya girdi Smith, "FBI'ın Üçüncü Milenyum'un başında yürürlüğe koyduğu proje. Asatru İttifakı'nı takibat altına aldıkları proje. Şimdilerde CBI, Koalisyon Enformasyon Bürosu tarafından yürütülüyor."

"Asatru?"

"Âsatru, Kuzey Avrupa halklarının kadim dinleri. Asatru İttifakı, yerli kültürlerini ve dinlerini yaşatmaya çalışanların önlerindeki engelleri kaldırmaya çalışan teşkilat."

13

"Haydi, bakalım! Kolay gelsin!" Mehmet Sarıkaya, esmer genç adamı gösterdi, "Raghavan Narasimhan İyer," dedi, "Ferhat'ın işi zor. Klonladığı bu İyer, bir dehadır. 1930 Madras doğumlu, Bombay ve Oxford mezunu. Ekonomi, felsefe ve siyasi bilimler okudu. Oxford, Oslo, Ghana, Chicago ve California Üniversiteleri'nde hocalık yaptı. Yarım düzine kitabı var. Önde gelen teosofistlerden. Mevlana ve Farabi'den sonra, tabii!"

"Teo..? ne?"

"Teosofist," dedi Sarıkaya, "Allah'ı ve mevcudatı peygamber aracılığı ile değil, kendi gönüllerinden yola çıkarak açıklayanlar. Bu bağlamda, büyük düşünürlerin, örneğin Thomas More, Solon, Yedinci Dalay Lama, Basralı Rabia Hanım, Nostradamus, Lao Tzu, Kordovalı İbni Masarra, Efesli Heraklit, Epikür, Cicero, Assoslu Cleantes, Ba'al Shem Tov, Farabi ve Mevlana Celaleddin-i Rumi, hepsi teosofist - öyle diyorlar."

"İnsanlığın Evrensel Kardeşliği Cemiyeti," diye başladı Ferhat Kandemir/Raghavan Narasimhan İyer, "Açıklanan amaç: Irk, din, cinsiyet, renk, sınıf gözetmeksizin insanlığın evrensel kardeşliğinin çekirdeğini oluşturmak; kadim ve çağdaş dinleri, felsefeleri ve bilimleri araştırmak; tabiatın açıklanmamış güçleri ile insanın saklı psişik güçlerini incelemek. Kurucusu, İsa'dan önce dördüncü yüzyılda, Helen/Mısır Hanedanı Ptolemiler döneminde yaşamış olan Rahip Pot-Amun. Adından da anlaşılacağı üzere Pot-Amun, Hikmet Tanrısı Amun'un rahiplerinden. Teosopi, sonraki yüzyıllarda Yeni-Platocular ekolünün kurucusu Ammonius Saccas tarafından hayata döndürülüyor. Kendilerine, Filaletianlar diyorlar, 'bilgi âşıkları' anlamında. Ammonius, tüm milletleri, halkları ve dinleri ortak bir inanç -

evrenin 'Bilinmeyen, Adı Konulmamış, Ebedi Bir Yüce Güç' tarafından değişmez yasalarla yönetiliyor olması inancı- etrafında birleştirmek istiyor. Böylece Budistik, Vedantik, Zaro-astrian... tüm kadim dinler inceleniyor, bu öğretilerden süzülen nağmelerle evrensel bir melodi oluşturulmaya çalışılıyor."

"Saba makamı," dedi General, kadının şaka yapıp yapmadığını anlayamadığı bir sesle.

"Mevlana burada devreye giriyor olsa gerek. Vardır ya, *Ne Hıristiyanım ne Yahudi ne Gabr ne Müslüman; ne Batı'danım ne Doğu'dan ne topraktanım ne sudan...*'"

"Mevlana hakkında tek bildiğim, müritlerinin Şems'in Hızır olduğuna inanmaları. Hızır, bilirsin, zaman gezginidir. "

"Zaman Gezgini mi dediniz?" Kadızade'nin gözleri Kara Kalpaklı Adam'ı aradı, göremedi, General'e döndü, General, şaşırmış gibi yaptı,

"Yok canım, öyle mi dedim? Bize Harp Okulu'nda ilahiyat okutmadılardı, biliyorsun. Teosofistlerin Birleşik Locaları'na katılmak için de çok yaşlıyım. Ama Farabi'yi severim:

'Mükemmel bir ışığın mükemmel bir görüş sağlayacağını düşünmek mantıklıdır, ama öyle olmaz. Mükemmel ışık göz kamaştırır, görmez oluruz. Allah da böyledir. O külliyen mükemmel olmasa, bizim ona dair bilgimiz kusurlu olmazdı.'

"Yukarda, mahkemede, 'Yeni bir din, yeni bir kimlik istiyorum' diye bağrındığımı düşünüyorum da..." dedi Kadızade, başını inanamıyormuş gibi sallayarak, "Ne kadar naifmişim! Naif ve kolaycı. Kim tutsa elinde kalacakmışım!"

GAİA'NIN YOLU

1

"Gördüğün gibi seçenek çok!" diye gülümsedi Fazıla, sanal geçişini tamamlayıp gelen Kadızade'ye, "Çevreci radikaller, hayvan hakları radikalleri, kürtaj karşıtı radikaller, merkeziyetçi-statükocu-otoriteciler. Ki, bunlar bürokrasinin hemen tümünü, yasama organı mensuplarının büyük çoğunluğunu ve silahlı kuvvetlerle irtibatlı toplulukları kapsarlar, sonra, 'İstihkak Kültleri' var. Bunlar da sağlık, eğitim, konut gibi konularda devlet yardımına veya tazmin edilmeye veya Vergi İadesine veya teşvik almaya 'hakları olduğunu' iddia edenler -avukatların ve popülist politikacıların büyük çoğunluğu İstihkak Kültleri'nin üyeleridir. Hıristiyan Koalisyonu gibi köktenci Protestanlar. Cumhuriyetçiler, Pat Buchanan ve Lenora Fulani

gibi gizli-nasyonal-sosyalist popülist kültler. Moonlar, Mormonlar, feminist kültler, Ayn Randçı radikal kapitalistler, işçi sendikaları, beyaz güç/ayrılıkçı beyazlar, DNC -demokratlar, yani- Wall Street Kültü, Güçlü Anneler Kültü, metakült ve diğerleri ve diğerleri. Seçenek çok!"

"İçim şişti!" dedi Kadızade, "Her kafadan bir ses çıkıyordu."

"Demokratik bir ülkede yaşıyor olmanın güzelliklerinden birisi de insanların istediklerine inanmaları, istedikleriyle manevi ilişkilere girmekte özgür olmalarıdır, öyle değil mi?" diye göz kırptı Kevin Smith,

"İstenmeyen sonuçlara hatta kâbusa bile, inanç özgürlüğü, efendim... düşünce ve haberleşme özgürlüğü olan bir toplumda yaşamanın getirdiği riskler olarak katlanmamız lazım."

"Kaos'a katlanmak demek istiyorsunuz."

"Sahici 'hürriyet' ancak kaos göze alındığında söz konusu olabilir. Oysa yukarda âdettir, en büyük toplum mühendisi kimse, 'hürriyet kahramanı'dır diye o alkışlanır."

2

"Kaos istisnai bir durum değil. Dinamik sistemlerin işleyiş biçimi olduğu idrak edildiğinde, Kaos'u engellemek, doğrusallığa dönüştürmek gibi bir meselenizin olamayacağının farkına varıyorsunuz, İmre Hanım. Göksel Gerçeklik'le ahenk içinde yaşayakalacaksanız, Kaos'u hükmünü icra edebilmesi için serbest bırakmanız gerektiğini anlıyorsunuz. Yukardakiler'den farklı olarak, biz, yaşamımızı Kaos'un ve kendi kendisini oluşturan düzen'in canlı sistemlerin birbirlerini tamamlayan iki unsuru olduğu bilgisinin üzerine kurduk."

"*Tahta ateşi, ateş külü, kül toprağı, toprak madeni yaratır/" diye araya girdi Şirazlı, "Maden döner toprak olur, tahtayı yaratır/Su ateşi söndürür, ateş madeni eritir, maden tahtayı keser, tahta toprağa karışır, toprak suya karışır..*/ Kaos, Gaia'ya, Gaia, Kaos'a aktarılır. Gaia'yı hatırla-

dınız mı? İo'nun üstünde uzay gezisine çıktığınızda Paşama homeostatisi sormuştunuz, 'Şimdi, İo ve ben, tek ve aynı hücrenin sembiyotik parçaları olarak işbirliği içinde miyiz?' Böyle sormuştunuz."

"Sormuştum ve cevap vermemiştiniz, evet."

"Zamanı değildi," dedi Bektaş, "Ama haklıydınız, Gaia'yı hatırlatmak suretiyle size ipucu veriyorduk. Mucizeler Diyarı'nın teminatı, Gaia'dır."

"Eski Türkiye'de de adı konmamış yüzlerce kült vardı," diye hatırlattı Kevin Smith, "Bunlardan her birisinin ölümüne savundukları kurtuluş reçeteleri vardı. Ama ONARIMCILAR'ın reçeteleri yoktu. ONARIMCILAR'ın bir siyasi partinin ki kadar gevşek bir programı bile yoktu."

Kadızade, kaşlarını kaldırdı, "Nasıl yoktu?"

"Yoktu, çünkü ONARIMCILAR'ı bir araya getiren, Kaos'un bir anlamı olduğu ve düzenin kendiliğinden kurulabileceği bilgisiydi. Kültlerin tersine, biz Kaos'un Göksel Gerçeklik'in bize açılan yüzlerinden birisi olduğunun ayrımındaydık.

Hasta insan toplumu, dinamik sistemlerin hayal bile edemediğimiz girift kurallara göre çalıştığı bilgisiyle donanımlıydık.

Kaos'la kavgamız yoktu. Biz, kervanı yolda düzdük."

3

"Mucizeler Diyarı Asal Yasası, Madde Beş: Kaos, Göksel Gerçeklik'in bize açılan yüzlerinden sadece biridir. "Madde Altı: Yeryüzü, işbirliği içinde yaşayan sembiyotik parçalardan oluşan tek bir canlı organizmaya benzer. Bu çerçevede, Mağdurlar, Darwinsel Evrim'in toplumsal telmihlerini reddederler."

4

"Anahtar kavram, *kısmi gerçeklik*, çıkış noktası Işık," diye ekledi Fazıla, "Dalga/parçacık ikilemi. Işık bazen dalga, bazen parçacık gibi davranır ya, nasıl davranacağı duruma, daha doğrusu, bizim onun nasıl davranmasını istediğimize, bizim ona nasıl baktığımıza bağlıdır."

"'İki-Delik Deneyi'nden bahsediyorsunuz. O tekinsiz iki-Delik Deneyinden. Bir ışık kaynağından neşreden fotonların önüne iki delikli bir bariyer koyuyorsunuz. Gözlemci, fotonları ayrı ayrı ölçmek istiyorsa, bariyerin arkasına iki cisimcik dedektörü yerleştiriyor, fotonlar da onun isteğine uygun olarak iki delikten birisinden geçip dedektörü teker teker çınlatıyorlar. Yok, hayır, ayrı ayrı değil de hep birlikte ölçmek istiyorsa o zaman bariyerin arkasına levha şeklinde bir dalga dedektörü yerleştiriyor. Bu defa da fotonlar her iki delikten birden geçip dalga dedektörünü işaretliyorlar. Yani, Işık, deneyi yapan cisimcik istiyorsa cisimciği sunuyor, dalga istiyorsa dalgayı. Doğru mu? Aynı şeyi konuşuyoruz, değil mi?"

"Aynı şeyi konuşuyoruz İmre Hanım. Şu şerhle ki, Işık, aslında ne dalga olup bazen cisimcik gibi hareket ediyor ne de cisimcik olup bazen dalga gibi hareket ediyor. Dalga ya da cisimcik, bunlar Işık'a dair kısmi gerçekler. Işık, bu kısmi gerçeklerin her ikisinin ötesinde bir şey. Işık'ın bize gösterdiği, bizim görebildiğimizle sınırlı."

"Mevlâna'yı anımsatıyor," diye gülümsedi Kadızade, altın gözleri Kara Kalpaklı Adam'ın gözlerinde, "Anlattığım, karşımdakinin anladığı kadardır."

5

"*Mükemmel bir ışığın mükemmel bir görüş sağlayacağını düşünmek mantıklıdır, ama öyle olmaz. Mükemmel Işık göz kamaştırır, görmez olu-*

ruz. Allah da böyledir. O külliyen mükemmel olmasa, bizim ona dair bilgimiz kusurlu olmazdı."

M. D. Arşivlerinden: İSDCCCLXX - CML

6

Yoksa o yüksek ahlaklı Işık mısın, talep ettiğim gerçekliklerin ötesini yüklemekten imtina edebilen omuzlarıma? Tarih hatası bir şövalye, düzeneğimin elverdiği kadarıyla algılayabildiğim, ne olmasını istediğimi seziyorsa öyle olan, umarsız, talepsiz, ve her zaman yanımda?"

M. D. Arşivlerinden: İSMMXXXV

7

"Mevlâna'yı anımsatıyor," diye gülümsedi Kadızade, altın gözleri Kara Kalpaklı Adam'ın gözlerinde, "'Anlattığım, karşımdakinin anladığı kadardır.'"

"Mevlâna'yı belirgin bir düzenek -dil, eğitim, kavram birliği vs.- olmaksızın algılayamıyoruz. Işık'ı da öyle. Işık'ı da belirli bir çerçeve içine oturtmadan algılayamıyoruz."

"Mesele ne biliyor musunuz İmre Hanım. Mesele, yaşam kurgunuza temel teşkil etmek için hangi kısmi gerçek'i seçeceğiniz, dalga fonksiyonunuzu hangi yörüngeye oturtacağınız meselesi. KOALİSYON, Yeryüzü'ndeki yaşamı belirli sayıda kâğıtların, diyelim bir deste, dağıtıldığı bir oyun gibi görmeyi seçti. Maça papazı ya sizde olacak ya bende. Birimizin kazanması için diğerimizin kaybetmesi gerekecek. Artılar eksileri götürecek, oyunun toplamı; sıfır. Oysa biz, oyunun toplamının sıfır olmadığı öteki kısmi gerçek'ten, Birlikte Evrilme gerçeğinden, hareket ediyoruz."

"Gaia!" diye fısıldadı Kadızade.

"Gaia. Kaos'un öteki yüzü Gaia. Kaos, çok değişkenlilik, tahmin edilemezlik. Kaos, karman çorman bir deniz. Gaia, hercümerçten yükselerek kendi kendisini oluşturan düzen. Kaos ve Gaia, birbirlerine dönüşen iki kısmi gerçeği Kâinat'ın."

"Kaos sürecinde dini inançlar, ekonomi pratikleri, eğitim müfredatı, cinsellik gibi özde yalın unsurlar, öngörülemez girift örüntülere dönüşüyorlar. Bu doğru ama Kaos'un öngörülemeyen giriftliğinin, yalın olduğu kadar da kapsamlı bir örüntüye, Gaia'ya, dönüşmesi durumu da var."

"Kar tanelerinin dantellerinde, girdaplarda rastladığımız yalın örüntü."

"Kar tanelerine kadar gitme şimdi," dedi Turnacıbaşı, Urallar'a, "Gaia'yı canlı organizmalarda görüyoruz. Şimdi, şöyle İmre Hanım, Gaia'nın biyolojideki tezahürü, cenin. Gaia/cenin ana rahmine düşen yumurtanın döllenmesiyle birlikte devreye giriyor, Kaos, yerini kendi kendisini oluşturan düzene terk ediyor."

"Gaia ile cenin aynı ilke diyorsunuz?"

"Genlerin ve hücrelerin insan bedeni gibi çok değişkenli bir sistem oluşturmak için birbirleriyle paslaştıkları kesin. Genler ve hücreler, kaotik unsurların içinden çok değişkenli bir sistem çıkarmak üzere birlikte hareket ediyorlar. Yani, canlı organizmalar ille de Darwinsel Evrim'in öngördüğü gibi dövüşerek oluşmuyorlar. Bir başka gözlem de bizi Darwinsel Evrim kadar gerçek olan bir diğer oluşuma, Birlikte Evrilme'ye götürüyor. Birlikte Evrilme, insan, hayvan ve bitkilerin yaşamlarının işbirlikçi ve sembiyotik niteliği."

"Gaia'nın yolu."

"İmece. İnsanın proteini ile beslendiği fasulyeyi ektiği tarlada toplanan azotun gürbüzleştirdiği ekinin tarla kuşlarının nüfusunu arttırması."

"Evrilme, Gaia'nın yolundan giderek de mümkün olabiliyor. Türler Darwinsel Evrim'in öngördüğü gibi ille de aş için, eş için rekabet etmek durumunda değiller. Değişen çevre koşullarına en iyi uyum sağlayan türler yaşayakalırlar, diğerleri yok olurlar şeklindeki kısmi gerçek, KOALİS-

YON'un seçimi! Sayısız olasılıklar içinden KOALİSYON'un YENİ DÜNYA DÜZENİ'nin ideolojisine temel teşkil etmek üzere seçtiği gerçek. Oysa, Biz, kuantum gerçekliğinin çevreye göre doğasını değiştirdiği bilgisinden hareket ediyoruz."

"Bağlamsallık," diye mırıldandı Kadızade, "Görünüşleri, telaffuzları aynı ama manaları kullanıldıkları bağlama göre değişen kelimeler gibi. 'Yüz!' emri, kurbanın başındaysan bir türlü sonuca götürür, denizin kıyısındaysan başka bir sonuca."

"Darwinsel Evrim, Oryantalizm'in gerçek'i gibi gerçeklik, İmrecim. Bu bağlamda YENİ DÜNYA DÜZENİ'nin keşif koludur. Dr. Evangelista'yı hatırla: 'Islahhanemize hangi inançlarla ya da temennilerle gelmiş olursanız olun, 'evrensel insan sevgisi' ya da 'insan türünün evrensel çıkarları' gibi Modernist hurafelerin YENİ DÜNYA DÜZENİ'nde hiçbir anlamı olmadığını öğrenmeniz gerekir,' diyordu. 'Çünkü insanlar genlerinin yarattığı makinelerdir. İnsan genlerinin başat niteliği acımasızlıklarıdır. İnsanların davranışlarını genlerinin acımasız bencilliği yönlendirir.' Senin demenle, ve led'dallin amin!"

"Birlikte Evrilme'yi moleküler biyolojide de görüyoruz," diye ekledi Urallar, "DNA hayatın krokisidir, değil mi? Canlıların nasıl gelişeceklerini gösteren tamim. DNA tamimleri de çevre koşullarına göre değişiyor. Bağlamsallık onlar için de geçerli. Hatta, değişik türlerin DNA'larının ortak çıkarlarını korumak için birbirleriyle haberleştiklerini biliyoruz. Hal buyken, VASILLAR, başta Birlikte Evrilme olmak üzere, kendileri için öngördükleri yaşam biçimlerine ters düşen sayısız kısmi gerçek'i hasıraltı ettiler. Yeryüzündeki yaşamın entropinin arttığı kapalı bir sistem olduğu şeklindeki yorumu benimsediler. Klasik fizikçilerin iki yüz yıllık termodinamik kanunları. Oysa, biz biliyoruz ki, gerek doğadaki sistemlerin, gerekse toplumsal sistemlerin çoğu kendi kendilerini düzenleyebilen, yapılandırabilen, denetleyebilen açık sistemlerdir. Bu bağlamda, PİR'in ya da VASILLAR'ın müdahalesi ancak ve ancak açık olan bir sistemi kapalı sisteme dönüştürmeye yarar."

"Ağaç, mesela, bir açık sistemdir. Kendisini madde ve enerji akışı sayesinde yapılandırır. Kökleriyle suyu, yapraklarıyla karbondioksiti emer. Enerjiyi güneş ışığı halinde alır. Fotosentez, büyümesi için gerekli şekeri sudan ve karbondioksitten devşirir. Ağacın yaprakları yolunur, kökleri kurutulur ya da güneş ışığından mahrum edilirse, yani sistemi çevresine kapatılırsa, ağacın iç düzeni durur, ölür. Kendiliğinden düzen, Gaia, Kaos'a dönüşür. Sadece ağaçlar için değil, Yeryüzü'ndeki yaşamın bütünü için bu böyledir. Yaşam, ondan akan enerjiye bağlıdır, bu enerjiyi de Güneş sağlamaktadır ne YÜCE PİR ne de bir başkası."

"Yukardakiler, tabiatı entropinin arttığı kapalı bir sistem olarak görmek zorundaydılar. Aksi takdirde, kendi düzenlerini dayatıyor olmalarını savunamazlardı. VASILLAR MECLİSİ'nin 'en iyi genlerin bulunması yolundaki engelleri kaldıran' kararı, tek eşliliğin kınanması doğrultusundaki o karar, mesela. Gerekçesi 'en iyi, en sağlıklı olanın yaşayakalmasını teşvik etmek' şeklinde sunulmuş ve kabul ettirilebilmişti.

Çünkü, insanlık tarihindeki sıçrama ve ilerlemelerin, bütün insanlığa ait ürünler olmayıp az sayıda dâhinin eseri olduğu inancı başarıyla yerleştirilmişti."

"Rasyonel olmayan otoritenin temelleri de böyle atıldı. Dehaya, dâhiye özel anlam atfedeceksiniz ki, YENİ DÜNYA DÜZENİ'nin hiyerarşisine kadar giden yolu açabilesiniz. İnsanlar, kendilerinden üstün olduklarına inandırıldıkları birilerinin yaşayakalmalarının kendilerinin yaşayakalmalarından doğal, hatta daha yararlı olduğunu düşünmeye şartlansınlar ki, insanın insana kulluğu sürebilsin."

"Uzun sözün kısası İmre Hanım, Biz, diyoruz ki, Darwinsel Evrim yaşama dair sadece kısmi bir gerçek olup yaşamın 'bütün'ü, gözlenen Darwinsel Evrim'den çok daha zengin bir olgudur."

"Yine de dehanın rolünü inkâr edemeyiz," dedi Kadızade, "Hocaların rolünü inkâr edemeyiz. Bir Einstein'ı inkâr edemeyiz."

"Etmiyoruz ki! Biz 'deha'nın tecrit edilemeyeceğini söylüyoruz. 'Deha'da pencere pervazında dikilen sardunyanın bile payı olduğunu düşünü-

yoruz. Bu gerçeği teslim etmezseniz, sonuç, yobazlık, baskı ve tabii son tahlilde atomizasyondan kaynaklanan bilgi tıkanmasıdır. Yukardakiler, yaşamın fizik olduğunu biliyorlardı ama orada da kısmi bir gerçeğe, klasik fiziğe, takılıp kalmayı seçtiler. Kısmi gerçekleri 'bütün' görmekte ısrar ettiler."

"Aynı tutum muhalif kültler için de geçerli," dedi Mehmet Sarıkaya, "KOALİSYON'un, KOALİSYON'un revaç verdiği yöntemlerle mağlup edilemeyeceğini göremiyorlar. Oyla, ittifak yapabilirdik. Pek çoğu hesapta Mağdurlar'dan yanadırlar. Ama kirlenen çevreye ağıt yakarlar, akıllı füzeler başımızda uçarken bile kuantum fiziğini yok saymayı sürdürmüşlerdir."

8

"BBC'nin 2000'li yılların başlarındaki sloganını hatırlar mısın? Yaptıkları işi 'Making sense of it all' olarak tanımlıyorlardı, 'Olan biteni anlamlandırma'. Alenen! Duyurdukları haberlerin seçmece haberler olmasına ilaveten, haberlerin hangi doğrultuda yorumlanması gerektiğini de dayattıklarını saklamıyorlardı. Öyle fütursuzdular!"

"Ultra-güven."

"Gün geldi, kendi Turnalarımızı bile tanıyamaz olduk," diye söylendi Turnacıbaşı, "YÜCE PİR'in yarı-resmi yayın organlardan birisi, galiba National Geographic isimli televizyon kanalıydı, belgesel adı altında yayınladığı dizilerde Turnalara bile dublaj yapmaya başladı."

"Nasıl yani?"

"Olan biteni bizler için anlamlandırıyorlardı ya," dedi Bektaş, "Seslendirmeciler koymuşlardı, Turnalar gagalarını oynattıkça KOALİSYON'un resmi dünya görüşü çerçevesinde kuşlar âleminin neler hissetmesi uygunduysa, onları söyletiyorlardı. Arka-plandaki sunucunun kuşların davranışlarını yorumluyor olması da cabasıydı. 'Sol kanadını kaldırdı, öyleyse öfkeli, sağ bacağını kıpırdattı, öyleyse kaçmaya hazırlanıyor,' gibi, insan beden dilinden yola çıkan yorumlar. 'İnsan' beden dili derken, kendi insanlarının

beden dili, ki, son çözümlemede o da saçaklıydı.. Koalisyon Kuşçuları'na bakınca, Oryantalistleri mumla arar olduyduk."

"Başka birileri tarafından takdim edilme babında, Turnaların, Mağdurlar kadar bile şansları olmadı," diye içini çekti Turnacıbaşı, "Hele de Walt Disney'den sonra, KOALİSYON doğayı nasıl göstermek istiyorduysa, öyle takdim edildiler.

"Walt Disney Gezegenimizin yüz yetmiş dördüncü büyük şirketi."

"Sonra da KOALİSYON'un resmi görüşü olarak kabul ettikleri yorumu, Mağdurlar'ın beynine kazımak için ellerindeki tüm imkânları kullandılar. Politically correct demek, KOALİSYON'un resmi görüşüne ters düşmemek demek. Koalisyon iletişim Uzmanları, başta PİR'inkiler olmak üzere, yazılı basın, radyo, televizyonlar, sinema, edebiyat, sanat, akla gelebilecek her ortamda KOALİSYON'un resmi görüşünü yaydılar."

'"Doğru'ların sayısını her gün biraz daha azaltarak, olan biteni tek ağızdan yorumlayarak, halklarını olası alternatiflerden uzak tutmaya çalışıyorlar. Biz ise tam tersini yapıyoruz: Çelişkili, çelişkisiz, birbirini nakşeden ama olası tüm doğruları sansürsüz sunuyoruz. Başta, bilerek isteyerek kaotik bir sistem kuruyor, Gaia'nın kendi dinamikleri ile yükselmesine olanak tanıyoruz."

9

"Aklı korumanın yolunun, aklı olabildiğince çok sayıda kısmi gerçekle açmaktan geçtiğine inanıyoruz," diye ekledi Fazıla, '"Doğru'larının sayısı kısıtlı olan akıl, tanımadığı bir durumla karşılaştığında şaşırıyor, karışıyor çünkü. Bu bağlamda, eski Türkiye'nin ön-insan/çocuk hüviyetini en büyük avantajımız olacak şekilde dönüştürmeyi başardık."

"Nasıl yani?" dedi Kadızade, "Başımıza ne geldiyse anne/doğayı aşamadığımız için geldi sanıyordum!"

"Yani, ön-insan/çocuğun zapturapt altına alınmasının mümkün olmadığı gerçeğinden yola çıktık," diye güldü kadın, "Hakikaten böyle! Adsız, Türklerin karınlarının duyurulacağından emin, bilgiye/bilgine teveccüh göstermeyen kaygısızlıklarını insan doğasının sağlıklı bir niteliği olarak değerlendirdi."

Kadızade, Denktaş'ın sözünü kesti,

"O niye 'Adsız?' Niye adı yok?"

"Adı yok, çünkü o bir joker!" dedi Fazıla, "Kendi başına tanımlanamıyor. Onu nasıl görmek istersek, öyle görünüyor. Nerede görmek istersek, orada oluyor. Turna, güvercin, geyik hangi dona girmesini beklersek o dona giriyor. Ama siz bunu biliyorsunuz!"

"Işık," diye mırıldandı Kadızade, "Demek, çocuksuluğumuzu değerlendirdiniz..."

"Evet. Başına buyruk, sorumsuz, değişken tutumumuzu, insanlara ve olaylara ilişkin ânında yargılayıcı ve mahkûm edici tavrımızı -hatırlarsanız, bir dönem Türkler için her şey, 'kesinlikle'ydi, 'kesinlikle' iyi, 'kesinlikle' kötü, 'kesinlikle' aptalca, vs. vs., Adsız, çocuksuluğumuzu bağımsızlığı ve yalınlığı açısından ele aldı. KOALİSYON'un 'uslanmış yetişkin erkekler'inden farklı olarak, bizimkilerin uslanmazlığının 'tavır koyma'nın sonuçlarından çekinmiyor olmaları şeklinde yorumlanabileceğine aydı. Yukardakiler'in 'bilinç'leri -yoksa, 'format'ları mı demeliyim?- onlar için bir tür entelektüel pranga teşkil ederken, bizim 'masumiyet'imizin aklımızı korumuş olabileceği düşüncesi. 'Aklı başında' bir İngiliz'den beklenen, gerçekçi olsun olmasın kurallara uymasıdır, değil mi?"

"Kuşkusuz."

"Biz, burada, bunun tam tersini yaptık, gençlerimizi nedenini içlerine sindiremedikleri hiçbir kurala uymayacak şekilde eğitmeyi hedefledik. Aklı hür, vicdanı hür nesiller. Yani, 'kaotik' bir müfredat," dedi Fazıla, sözlerinin yanlış anlaşılmaması gerektiğini hissettirerek,

"Eğitim sistemimizin hedefini, ön-insan'ın yaşadığı düşünce kaosunun 'yiğitlik'e evrilmesi olarak belirledik. Kendiliğinden düzenin tesisini

amaçladık. Sopayı alıp karatahtanın başına geçmeye benzemiyor, İmre Hanım. İnançların, duyguların, davranışların, ilişkilerin, deneyimlerin acımasızca irdelenmesini gerektiriyor. Ülkemiz hakkındaki 'bilgi'lerimiz, mesela. Sözde Türkiye denilen, Batı'ya 'bir kısrak başı gibi sokulan' o toprak parçasından bahsediyorduk ama bilirsin seyahat meraklarımızdan biri değildi, tanımıyorduk ülkemizi. Ne ülkemizi ne de onun üzerinde yaşayanları. Birbirimizin dilinden anlamaz olmuştuk, buna karşın 'esenlik' reçeteleri gırlaydı. Oysa, yapılması gerekenin ne olduğunu isabetli saptayabilmemiz, kişiliklerimizi masaya yatırıp gerçek fıtratlarımızı hiçbir karanlık nokta bırakmaksızın keşfetmemize bağlıydı."

"'Kendin hakkında ne biliyorsun, bildiğini nasıl biliyorsun' şeklindeki epistemolojik irdeleme," diye açıkladı Kürşat Urallar, "Kung Fu. Kâbus, bize kişinin birinci sorumluluğunun kendisini ayakta tutması olduğunu öğretti. Kendinize hayrınız yoksa, alternatif üretemez oluyorsunuz çünkü. Alternatif üretemediğinizde, başkalarına yardıma kalkışmanın cüretkârlıktan ibaret olduğu ortaya çıkıyor. Diğerkâmlık, ötekinin ihtiyacı uyarınca servis edilmediğinde nafile bir sadakadan gayri bir eylem değil."

"Elimizin erişebildiği ile yetinmeyi, ihtiyaçlarımızla doğrudan ilgisi olmayan ideallerin peşinden savrulmamayı, 'insanlık'ı kurtarmak gibi yaşama geçiremeyeceğimiz bir ülkünün peşinden koşmaktansa, yanındaki yaralıya bir damla su vermeyi ya da bahçede domates yetiştirip kaldırımda satmayı öğrendik."

"Dönüşüm, sabır istiyor. Adanmışlık, süreklilik istiyor. Kendini kandırma gibisinden bir kaçışı olmadığı için de ayrıca zahmetli. Ne var ki, Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'e giden yolda en ufak bir düşünce kıvılcımını söndürmemek için akıllarımızı son adriştasına kadar açık tutmak durumundayız. Zihin tıkaçlarını yok etmek durumundayız. Burada, yerin üç yüz metre altında, akıl sağlığımız bizim biricik servetimiz."

"'Aklından geçen bir düşünce, kurtuluşumuz olabilir, aklını koru,'" diye mırıldandı Kadızade, "Ve Gaia size hiç ihanet etmiyor?"

"'Yukarda gökyüzü çökmedikçe, aşağıda yer delinmedikçe' Gaia, ihanet edemez," diye gülümsedi Fazıla, "Tanrı zar atmadığı sürece ihanet edemez. Yurt yerin altına girdi ama töre kaldı, İmrecim. Töre, yani Asal Yasa, yani yansıması kuantum sistemlerinin."

10

"Göklerin egemenliğini temel alan bir dünya görüşümüz olduğunu söylemiştik," diye araya girdi Turnacıbaşı, "Mavi Moğolların, Göksel Çinlilerin imparatorluklarının Gökyüzü'nün yansımaları doğrultusunda yapılanmaları, şehirlerini Kâinat'ın rölevesini yansıtacak şekilde inşa etmeleri gibi bir yapılanma. İlke aynı ilke. Amaç, Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'le uyum içinde yaşayakalmak, Sonsuz Mavi Gök'ün Yasa'sına aykırı düşmemek... Yasa'ya her geçen gün biraz daha vâkıf oluyoruz. Uluğ Bey, bize Gök Cisimleri'nin adreslerini buldu. Biz, o noktadan aldık, yıldızların fiziksel niteliklerini irdelediğimiz aşamaya getirdik. Bugün artık Gök Cisimleri'nin içindeki madde-radyasyon ilişkileriyle uğraşıyoruz. Çıplak göz Hubble'a ittihat ederken, klasik fizik kuantum fiziğine, astronomi astrofiziğe açıldı. Yarın başka bir bilgi ortaya çıkabilir. Bu defa da onun ışığını alırız."

"Kökü mazide bir ati," dedi Kadızade.

"Ezeli ve Ebedi Gerçeklik," dedi Fazıla da, "Kökü mazide bir ati olmanın kaçınılmazlığını biz kuantum fiziğinden öğrendik. Atomlar bile yörüngelerine uğrayıp giden elektronları 'biliyorlar' değil mi? İzler kaybolmuyor. Ne oldu ama? Sanki bir bulut indi gözlerinize?"

"Yok bir şey," dedi Kadızade, "Paşam'ın söylediklerini düşünüyordum. 'Malazgirt'ten bu yana ilk kez top ayağımıza geldi,' demişti, 'İnsanlık tarihinde ilk kez, o akıl almaz sandığımız kuantum fizikçileri ile bizim Sufî tayfası el ele. Birleşik Cephe.'"

11

"Doğru söylemiş," dedi Fazıla, "ONARIMCILAR'ın bir büyük avantajı vardı, İslamiyet. Fotonun hem cisimcik hem de dalga olduğu haberi, mesela bizi şaşırtmadı. 'Müntakim' ile 'rahim'i yan yana gören bir Müslüman, fotonun hem 'dalga' hem de 'cisimcik' olmasını yadırgamadı. Meratib-i hayat'tan haberi olan, Kâinat'ın dalga cenahına dair bulgulara burun kıvırmadı. Hızır Peygamber'in bir vakitte pek çok yerde bulunabildiğini bilenler, kuantum sistemlerinin evrilerek aynı anda var olan sonsuz olasılıklar sergilediklerini öğrendiklerinde korkuya kapılmadılar. Hatta, Kâinat'ın Sahibi'nin Hızır Aleyhisselam'ı mümkün kılan matematik formülünün ne olabileceğini merak ediyor olmamız gibi bir durum ortaya çıktı."

"Bu defa Müslümanlar olarak kendimizi tehdit altında hissetmedik diyorsunuz! Sufî tayfasının kuantumcuların koluna girmesi bu!"

"Hayır, hissetmedik," dedi Fazıla, "Tersine, fizik belki de ilk kez bizim de içselleştirebileceğimiz bir mahiyet kazandı. Schrödinger'in, Heisenberg'in, Hızır Aleyhisselam'dan haber veren Hazreti Muhammet'e hiç olmadık bir gönderme yapmaları beklenirken, onu tanımıyor bile olmalarının maliyetinin büyüklüğüne uyandık. Bu uyanış, bizi bilgi savurganlığını önleyecek sistemleri kurma yönünde yüreklendirdi."

"Simülasyon?"

"Simülasyon," dedi Fazıla, "Birbirleriyle çelişen, birbirlerini nakşeden unsurları aynı anda ve aynı yerde bir araya getirmek suretiyle çok değişkenli bir sistem, kaos yaratıyor. Ancak, çok değişkenliliğin hakkını verirseniz, yanlışlar ve mükerrerat kendiliğinden ayıklanıyor. Kaos, akılcı otoriteye evriliyor. Yok, eğer vermezseniz, o zaman kendi öngördüğünüz kısmi gerçeğe mahkûm oluyorsunuz. Yani, bir 'inanç simülasyonu' yapacaksanız, mesela, Odinistler de, Katolik papazları da, Voo-Doo rahipleri de orada olacaklar. Simülasyon unsurlarını kitaplı dinlerin temsilcileri ile kısıtlarsanız, kendi kısmi gerçek'inize mahkûm olursunuz, ki bu durumda o kısmi gerçek, Akdeniz Havzası'nın gerçeğidir, dünyanın değil."

Kadınların birbirlerinin ruhlarına nüfuz etmek ister gibi bakıştıkları kısa sessizliği Kadızade bozdu,

"Mesele'ye böyle bakınca, kuantum fiziğinin neden bu kadar geç kaldığını anlamak zor değil."

"Hem evet hem de hayır," dedi Fazıla, "Bilgi tıkanmasını düşününce zor değil. Zor olan, insanoğlunun kendisine Kâinat'ın Sahibi tarafından bahşedilmiş olan 'aklı' neden bir kenara bırakmış olduğunu anlamak. Evreni çözümlemeye çalışırken, neden kendi aklının işleyiş biçiminden yola çıkmamış olduğunu anlamak. Aristo'yu al. Ege sahillerinde oturmuş, evrenin işleyişini çözümlemeye çalışırken kendi aklının işleyiş biçiminden yola çıkaydı eğer, aklının aynı anda bin bir çözüm ürettiğinin farkına varır, hatta ürettiği bin bir çözümden birisini seçip oraya çökmek istidadını da sorgulardı. Hocaların Hocası'nın dünyaya dair olup da saçaklı olmayan hiçbir şeyin olmadığını görmemiş olması mümkün mü? Neden-sonuç ilişkilerinin her zaman işlemediğini görmemiş olması mümkün mü? Ama, görmemeyi seçti, öyle değil mi? Biri hariç, aklından geçen diğer tüm alternatifleri yok saydı, kovaladı, hatta inkâr etti!"

"Ben de öyle yaptım," diye mırıldandı Kadızade, "Ben de kâbusa takıldım kaldım, öyle değil mi? KOALİSYON'un 'Son Hakikat' hatta 'Mutlak Bilinç' olduğuna iman etmedim mi?"

12

Denktaş, bir an duraladı, "Ekim'in St. Antoine'da vaftiz olduğu günü hatırlıyor musun?" diye sordu, "Vaftizhanede kurnanın önünde diz çökmüştü, Papaz başına su serpiyordu, 'Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına...' Semavi döllenme metafor olmaktan çıkmış, gerçekliğe dönmüştü. Hatırladın mı?"

Kadızade, başını salladı, "Evet, Ekim'in Katolikliği öğrendiği, tövbe ettiği kayda geçiriliyordu. Törenle."

"Papa, Roma Kulübü'nün toplantısından çıkmış, balkondan gözü yaşlı kalabalıkları takdis ediyordu," diye sürdürdü Fazıla,

"Karabineriler, meydandaki çıkışları tutmuşlardı, nereye dönsen, 'girilmez' levhası. Havada bu dünyada görebilecekleri her şeyi görmüş ve öngörmüş olduklarını sananların vazgeçmişliklerinin ağırlığı. Sen, kırık kolların, tutmayan ellerinle Thanatos'u kucaklamaya hazırdın, ben, Papa Hazretlerinin etek kıvrımlarına gömülmüş, sana sesleniyordum,

'Yoksa sana, yoksa sana, yad düzen mi düzdüler? Perdelerin, perdelerin, tel tel edip üzdüler?'"

"Sesin çeşmibülbül çanların sesi!" dedi Kadızade hayranlıkla, "Büyülü! Tevekkeli değil, bütün bu insanları peşine takabildin!"

"Sağ ol ama Katolik orgunun sesinde boğuldu, sana duyuramadım," dedi Fazıla, "Oysa, senden içinde bulunduğun ânı dondurmanı istiyordum. Ve kurtulmanı kâbustan, yükselerek Allı Turna'nın kanadında, *'havayı ey deli gönül havayı*!' Ezeli ve Ebedi Gökyüzü'ne doğru!"

"Bak, sen! Miraç, ha! 'Ve Mescidi Aksa'daki namazdan sonra Hazreti Muhammet yükseldi binerek Burak'a, Sidret-ül Münteha'ya doğru. Birinci gök katındaydı melekler, ikinci gök katındaydı Âdem, üçüncüde Nuh'la tanıştı, dördüncüde Musa'yla, beşincide İsa, altıncıda İbrahim ile yedinci katı buldu. Ol yedinci kat ki, mahlukat ilmi ve ameli kendisinde son bulur, kevn âleminin sınırlarını gösteren bir işarettir.'"

"Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'in kapısı, evet," dedi Fazıla, "Uruc aynı uruc. Altay Kişi'nin ruhunun Göksel Kuş'un kanadında sivriyurtunun duman deliğinden süzülüp Bulut Ötesi Mıntıka'ya yükselişinden bu yana. Uruc aynı uruc. Hazreti Muhammet, yedinci katta Allah'a iki yay boyu yaklaşmış, Cennet'in nimetlerini, Cehennem'in azaplarını görmüştü..."

"...zehir boranları, amonyak hortumları, metan girdapları, ses hızını aşan fırtınalar. Sıfır altı iki yüz elli derece, sıfır üstü beş yüz derece..."

"... Kimine göre bedeniydi uruc eden, kimine göre ruhu, rüyasında..."

"...mademki, insandır kendileri o halde müteşekkildirler biri madde, diğeri elektron, proton, nötronların nasıl dizildiklerini anlatan bilgi olmak

üzere iki kısmından. Ve mademki bilgi aktarımında ışık hızı limit değildir, amcakızı Ummihani'nin evinde uyuduğu aynı anda cisminin Sidret Ağacı'nın altında Allah ile konuşuyor olması mucize bile sayılmaz."

"Sufî der ki, Miraç, en yüksek irfan katına çıkışıdır insanın. Manâ âlemi, kelimelerin ak-kara dünyasının ötesi, dalga cenahı Kâinat'ın. İrfan, dilin bir perde gibi örtebildiği Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'i tanımaya yarayan yolların bütünü. İnsanoğlunun maddi ve manevi deneyimlerinin tümü. Akıl, bilgi, anlayış, görgü, IQ, EQ, SQ... kişisel marifetlerimizin bütününü kucaklayan zihni kemal, Bizim Eller'in ideolojisi, ki, tekâmül onun içine dere olunmuştur."

"Ve derler ki, Hazreti Muhammet'i Sidret-ül Münteha'ya ulaştıran Burak, Allah'a duyulan sonsuz aşkın simgesidir."

"Yok!" dedi Fazıla birden ciddileşerek, "Geçtiğimiz yüzyılda 'aşk' sözcüğü ayağa düştü. Cinsel atraksiyon telmihleri, 'Allah'a' duyulan sonsuz 'aşk' gibisinden bir tanımlamayı anlamsız kılıyor. Bunun için, biz 'özlem' demeyi tercih ediyoruz. 'Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'e duyulan sonsuz özlem. O sonsuz özlem bizim yakıtımız. Fizikçilerden sanatçılara kadar akıl sahibi herkese O'nun Yasa'larına vâkıf olmak yolunda yaman bir enerji sağlıyor."

"Ve âşıklara..."

"En başta da âşıklara," dedi Fazıla, Turnacıbaşı'ya, "En başta âşıklara." İmre Kadızade'ye döndü,

"Gördüğün gibi, canım, yukarda boğazımıza kadar çamura batmış olabiliriz, ama yerin altında, burada, gözlerimiz yıldızlarda!"

YILDIZ TOZU SÜVARİLERİ

1

Kuruçeşme'deydiler. İlkyazdı. Sular kararmak üzereydi. Karşı kıyıda Der Saadet'in en incelikli bestekârı, önce bir mum yaktı, sonra zarif bir sitem gönderdi, "*...ehli dil birbirini bilmemek insaf değil.*"

"Segâh," diye takıldı Kara Kalpaklı Adam, "Durağı sol- koma, lâ, güçlüsü çargâh-do, re-koma, mi-diyez! Doğru mu söyledim?" Suları yalarcasına alçaktan uçan karabatakları işaret etti,

"Niye bu kadar alçaktan uçarlarmış, bilir misin?"

"Derinde bir ışık yakalamak için herhalde, batini bir ışık..."

"Derler ki, Hazreti Süleyman onlara Saba Melikesi Belkıs'a teslim edilmek üzere bir mektup emanet etmiş. Karabataklar, bu mektubu düşü-

rüp kaybetmişler. O gün, bugün, Boğaz'ın sularında kaybettikleri mektubu ararlarmış. Suya bu kadar yakın uçup gözlerini derinliklerinden ayırmamalarının nedeni buymuş."

"Güzel hikâye."

Kara Kalpaklı Adam elini uzattı, "Mektubumu verecek misin, canım!"

"Elbette."

2

Sevgilim,

"Ellerinin içinde kaybolduğunu görebiliyorum maroken kaplı direksiyonunun üç yüz altmış beygirlik bir yarış otomobilinin ve sonra bir baltanın sapının, ki her indirişinde ciğerlerin gürülder, terler çağlayanlar gibi alnın, göğüs kafesin.

Seni sonbahar sisinin çöktüğü korulukta görüyorum, elindeki çifte bir elbise askısı ehemmiyetinde, ıslak gömleğini değiştirmen için seslenen annenin/eşinin dudaklarına yerleştirdiği tebessümünle yürürken, geniş ve yaylanan adımlarınla kaygan gazellerin üstünde.

Seni öldürürken görebiliyorum, evet. Bir bıldırcını saçmayla ve bir adamı bir metre mesafeden gözlerinin içine bakarak veya bir Enfield tüfeğiyle Köstence Limanı'nda demir alan tankerlerin, konteynırların arasında.

Seni sevişirken görebiliyorum, evet. Kurşunu namluya sürerken ki sükûnetinle. Gözlerin yuvalarında dönmez senin, boşalırken de böğürmezsin, eminim. Belimi örtersin, bir de emanet edersin ağır kollarını dinlenmeye üstümde, yüzüm avucunun içinde kayıp.

Ve sen, kimselere sataşmayan, kimselerle atışmayan giysilerinin yine de alalayamadığı suistimal edilmemiş bedeninle, uykudaki bir derviş kadar müteyakkız kestirirken kadim sırlarına gülen gözlerinle, ben sana bakar bakar da ağlarım, delik deşik bir yetersizlik bilgisi içimde.

Sen, Kara Kalpaklı Adam, en tekinsiz iştiyaklarımın cismanileşmişi! Uzay ve zamanda ezelden ebede ve bir baştan bir başa yayılmıştın dalgalar gibi de, hasretimin karadelikler kadar güçlü çekimine karşı koyamadın, kendini belirlemek durumunda mı kaldın yanımda, yöremde, karşımda? Arsızlığım mı neden oldu, sonsuz sayıda olasılığa sırt çevirip kırılmana bana? Yoksa o yüksek ahlaklı Işık mısın, talep ettiğim gerçekliklerin ötesini yüklemekten imtina edebilen omuzlarıma?

Sen, tarih hatası bir şövalye, düzeneğimin elverdiği kadarıyla algılayabildiğim ne olmasını istediğimi seziyorsa öyle olan, umarsız, talepsiz ve her zaman yanımda! Ve nerede ne zaman, başlatacağını neyi hiçbir zaman bilemeyeceğimi, asla, matematiksel bir kesinlikle bildiğim, Joker.

Sen, bir arada düşünmeye bile cesaret edemediğim hasletlerin mecmuu, Kara Kalpaklı yalnız adam. Git, dördüncü ası ol karenin tamamlansın, dön kızı ol floş ruayelin yüreği elinde, dönüşsün karo oğlanına rengin. Sen dokun, devreler tamamlansın. Sen el ver, sistemler çalışsın. Sen iste, sonsuz değerler kazansın fiziki olasılıklar."

3

Okuduğu metinden başını kaldırdı, altın gözlerini Kara Kalpaklı Adam'ın gözlerine dikti,

"İçerde söylediğim gibi," diye söylendi "Koynuna girdim, çıktım bile!"

"İçerde söylediğim gibi, ben de oradaydım," dedi adam, masanın üzerinden uzanıp elini okşayarak, "Unuttun mu yoksa?" Derin bir nefes aldı, gülümsedi, "Rüzgârı kokla bak, dumanımız hâlâ üzerinde."

"Farkındayım."

"Ama gözlerini kaçırıyorsun. Niye?"

"Bilmem!" dedi Kadızade, "Galiba birden çöken bir hüzün, içime."

Kara Kalpaklı Adam, başıyla kararan ufukları işaret etti,

"Geç mi kaldık?"

"Hayır," dedi Kadızade, "Sanmam ki, yukardaki düzeneğim seni algılayabilsindi. Hem, sonra," diye ekledi, "Burası Mucizeler Diyarı ve ben bir Kuantum Yosması olarak dilediğim anına dönebilirim ömrümün!"

"Öyle ya," dedi Kara Kalpaklı Adam. "Hep de vardın zaten," diye gülümsedi, "Gecemde, gündüzümde, yollarda..."

"Kars üzerinden geçecek eroinden pay için pazarlık ederken sen Triadlar'la, Batu'mda. Prag'daki toplantıda Kolombiyalıları satar, Ruslarla birlik olurken kokain işinde. Cemal Saparova ile Priz Ali'yi buluştururken Konstantiniyye'de. Odessa'da, otel odasına kapanmış, elinde kâğıt kalem tasarlarken kuryelerinin giysilerini. Marlboro Operasyonu'nda. Namevcut kargosuyla Karadeniz'e gömdüğün Hatice Yenge, Kadızade-Kuranların yüreklerine indirir, yok ederken ailemi. Sen, SERSERİLER'in başı. Mustafa'nın yerde kurumuş kanında. Ve dev gibi bir ay-yıldız, Islahhane'nin bilgisayar sisteminde, ekranda."

"Fazıla mı?"

"O ve diğerleri," diye itiraf etti Kadızade, "Birlikte bir tur attık hayatında. Meğer sen çekerken sancılarını dönüştürmenin kendini gelmiş geçmiş en büyük dalaverecilerinin dalavericisine Yeryüzü'nün, 'ev gölgesi insana serpuştur' deyu, ben kapanmış oturuyormuşum, yüz metrekarelik bir apartman katında. Başat derdim, birkaç hasta, üç-beş akraba." Kara Kalpaklı Adam'ın kırpılmamaya eğitilmiş gözlerini karşıladı,

"Nasıl yapabildin?"

"Neyi, canım?"

"İkna etmeyi kendini, Büyük Yalan'ın ikame edilebileceğine Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'le. Hâkim olabileceğine Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'in yeniden Yeryüzü'ne? Nasıl inandırabildin kendini, adının anılması bile kâfiyken KOALİSYON'un çökertmeye Thanatos'un kollarına milyonlarca Mağduru, YÜCE PİR'in mega-kültü ile baş edilebileceğine? Yıldız Fidanlığının umutsuzluğuna, ENDİSTLER'in belâgatine rağmen, yeni bir ütopyanın doğabileceğine, üstelik yangınından eski Türkiye'nin? Bu cüreti nereden buldun kendinde? Kim'sin, nasıl bir insansın sen?"

"Bilmem. Hiç düşünmedim," diye gülümsedi adam, "Bir serseri işte."

"Ben ciddiyim," dedi İmre Kadızade, "Ciddi soruyorum. "

"Ben de ciddiyim," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Senin büyük bir duyarlılıkla çözümlediğin ahval ve şeraiti -öyle derlerdi, değil mi? 'Ahval ve şerait'- düşünmedim, gerçekten. Aklıma gelmedi bile. Cahilin cesareti. Herhalde." Kadının başını salladığını gördü, "Mutlaka öyle," diye ısrar etti,

"Ben yalın bir adamım, sevgilim. Yapılması gereken neydiyse onu yapmaya çalıştım."

"Büyük Kulak, kör kurşun, soğuk bıçak, satılmış yargıç, kulampara gardiyan. Neye güvendin? Zekâna? Sezgilerine?"

"Zahmetsiz ve hamarat bir ölüme," dedi Kara Kalpaklı Adam, yüzünde aynı hafif tebessüm, "Hepimiz ona güvendik. Göreve çıkarken, Yukarı'ya, birbirimize zahmetsiz ve hamarat ölümler dilerdik. Haysiyetimizi, vakarımızı, becerebilirsek mizah duygumuzu biraz da, koruyabileceğimiz türden ölümler."

4

"Ben, gördüm sizi. Islahane'de geçirdiğim ilk gece, şafağa doğru, Kışlık Dershane'nin camından gördüm. Tipinin altında, Tunca'nın olması gerektiği yerden baş veren dört karartıydınız. Çıplak çalıların arasından geldiniz, Talip Mezarlığı'nın duvarından atladınız, Darüşşifa tarafına yürüdünüz. Parkalarınızın başlıkları örtmüştü yüzlerinizi, seçemedim ama dağılmadan önce birbirinizi selamladığınızı gördüm. Sağ elinizin başparmağı bükülü, diğerleri açık ve aralık, 'dört' işareti. Birbirinizi 'dört' işareti yaparak selamladınız."

"Akıl, Ahlak, Adalet, Adap," diye mırıldandı Kara Kalpaklı Adam, "Seni öldürebilirdik."

"Öldürebilir miydiniz? Sizi gördüğüm için mi? Hadi canım, şaka yapıyorsun. Hayır, şaka yapmıyorsun! Rengin attı! İşaretinizi gördüğüm için beni öldürebilirdin, öyle mi?"

"4-A'dan çok daha küçük şeyler için öldürdüm, ben," dedi Kara Kalpaklı Adam, Kadızade'nin gözlerinin içine bakarak, "Sen kendin söyledin."

"Ne bu, bir oyun mu? Seni öldürürken görebildiğimi söylediğim için mi yapıyorsun bunu?"

"Etrafına bir bak canım, oyuna benziyor mu? 'Oyun', Yukarıda oynanıyor, İmrecim, burada savaş var. Bu savaş Mağdurlar'la kelimeler arasında da değil artık. Mağdurlar'la soykırıcılar arasında. KOALİSYON'un Mağdurlar'a biçtiği kader arasında. Burada rüyalarımızı kelimeler bayraklaştırmıyor. Kelimeler için yaşamıyor, kelimeler için ölmüyoruz. Mukaddeslerimizin rengine bürünen bukalemunlar değil kelimeler, mukaddeslerimizin ta kendileri onlar..."

"Kelimeler, mukaddes..? Öyle mi?"

"Mukaddeslerimiz kelimelerin ta kendileri" diye tekrarladı Kara Kalpaklı Adam, "Kelimelerin rengine bürünen bukalemunlar değil. Bizim kelâmımız, bizim mukaddeslerimiz. 4-A'yı bir bildiri olarak düşün, istersen. Bu Gezegen'de hayatın KOALİSYON'un dışında kalarak da sürdürülebileceğine, böyle bir olasılığın var olduğuna dair bir bildiri."

"KOALİSYON'dan göbek bağını kopartmışlığın bildirisi," diye mırıldandı İmre Kadızade. "KOALİSYON, anne/doğa imiş gibi konuşuyorsun."

"Değil mi?" dedi Kara Kalpaklı Adam, "Yukarda, KOALİSYON'a bu niteliği ile revaç verildi. Eski Türkiye'yi Avrupa Topluluğu'nun kucağına koşturan eşitlerin işbirliği değil, ana özlemiydi."

"Mega-kült mensubiyetinin rahim benzeri bir korunak ima ettiğini yadsıyamam," dedi kadın, "Beni düşündüren bu duruşunuzun diğer kaçınılmaz telmihleri."

"Ne gibi telmihleri canım?"

"Başta, hükümranlığı Erkeksi İlke'nin. Mukaddeslere ilişkin saptamalarında sırıtan soyutlama ve yansılayarak canlandırma iştiyakı. Açıklıkla

belli olan teşneliğin her an yelken açmaya yola/ufka, taşıyıcısı olarak bir ütopyanın - ideallerinin, ideolojisinin Mucizeler Diyarı'nın..."

"Haksız değilsin," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Bir yere varmayı sevmem, vardığımda bir sonra gideceğim yeri düşünürüm. Ama Akıl, Ahlak, Adalet, Adap, hep sahip olmak istediğim yolluklarım oldu. Aklı baliğ olduğumdan itibaren birisine olsun gerçekten sahip olduğuma inanmak istedim." Gülümsedi, "Haddini bilmezlik olsa gerek."

"Estağfirullah! Benim aklımdan geçen, haysiyet, vakar, benlik gibi uzlaşmayı yok edebildiğini göregeldiğim hamasetti."

"Hamaset, diyorsun. Hamaset. Sana 'hamaset'ten uzak durduğumu da söyleyemem canım," dedi adam, "Bir erkeğin malûl olduğu heva ve heveslerden ari değilim. Söyle bana, çok mu zor erkekliğime ait nitelikleri bana bahşetmen?"

Kadızade, başını salladı, uzandı, masanın üzerindeki metni aldı, yavaşça ayağa kalktı,

"Bunu hak ettim."

5

"Bende kalamaz mı?" diye sordu Kara Kalpaklı Adam, kâğıdı işaret ederek ve geçmiş gitmiş o bulutun belli belirsiz izi gözlerinde,

"Hayatımda aldığım ilk aşk mektubu da bu benim."

"Gevezelik," dedi Kadızade, elindeki kâğıdı buruşturup cebine atarken, "Gevezelik. Unut gitsin."

"Apoletlerim sökülüyor," diye gülümsedi Kara Kalpaklı Adam, "Orduyu Hümayun'dan tardediliyorum. Arkada trampet bölüğü."

"Laf ebesi!" dedi, kadın sevgiyle, "Az laf ebesi değilsin!" Boğaz'ı, erguvanları, Itrî'nin evini işaret etti, "Bütün bunlar kaybolmadan önce son bir şey sorabilir miyim sana? Bugünün son sorusu, toprağı bol olsun, Hemingway adına."

"Nedir canım?"

"Bilinir ki, bir yazarın ömür dolusu çırpınışı, doğru olan tek bir cümle kurabilmek adınadır. 'Benim adım İmre Kadızade' gibi verili bir cümle değil, 'iki kere iki dört eder' gibi bir verili cümle de. Kullandığı kelimelerin tarif ettiği nesneler ya da oluşumlar ile yüzde yüz uyumlu olduğu bir cümle. Bunun mümkün olmadığını biliyoruz, çünkü uyum bir derece meselesi, saçaklı. Hal böyle olunca, Mucizeler Diyarı'nın mukaddesleriyle kelimelerin uyumu nasıl sağlanıyor? Yoksa, bukalemunluk da mı bir derece meselesi?"

"Anladım," dedi Kara Kalpaklı Adam.

6

Dönüşüm hafif bir rüzgârla başladı, ardından taze kesilmiş çimenlerin kokusu geldi. Kandilli uzaklaşır, sular çekilirken, Gökyüzü laciverte kırıldı, Orion, Güneydoğu ufkundaki yerini aldı. Corona Borealis onu karşıladı, peşinden Kuzey Gökküre'nin takımyıldızları ve gezegenleri yerleştiler. Onların yerleştiğini gören Samanyolu, Biyeluha Tepesi'ne yağmaya durdu.

"Ahhh!"

Kara Kalpaklı Adam uzandı, göktaşlarını araladı, Altaylar'ın kuzey yamacında, Bey Ülgen'in huzuruna kabul edilmek için tanrılara yalvaran, kâh Turnalar gibi öten, kâh yabankazları gibi gaklayan, ağlayan, haykıran, dans eden Altay Kişi'yi gösterdi,

"Onu hatırlıyor musun canım? Ezeli ve Ebedi Gökyüzü'ne yükselebilmek için varını yoğunu ortaya koymuştu. Birazdan başı dönecek, gözleri kararacak, yere yıkılacak. Hep söylediğin gibi, nihayet iki litre kandan oluşan bir erkektir kendileri. Ama yıkıldığı yerden tekrar kalkmasına sancıyan bedeni mani olamayacak. Altay Kişi, kalkacak, tekrar, tekrar ve tekrar deneyecek, ayakları yerden kesilip bildik dünyadan tamamen kopuncaya kadar deneyecek ve Hilâl batı ufkuna değdiğinde başarmış olacak. Birinci

Ruh'un evinin üstünden uçacak, Beyaz Işık'ın krallığını koruyan dokuz karakoldan geçecek, İkinci Ruh'u bulacak. Beyaz Göksel Çöl'ün kristal kumları üzerinden, Mavi Göksel Çöl'e geçecek, Bulut Ötesi Mıntıka'da ışıldayan Bey Ülgen'e kavuşacak."

Elmas gözlerini kadına çevirdi, "Ama fetihlerini yazıya dökmeyecek," diye ekledi, "Fetihlerini hafızasına kaydedecek. Göksel Kuşlar'ı kendisini sırtlarına almaları için nasıl ikna ettiğini, çölleri nasıl aştığını, Beyaz Işık'la neler konuştuğunu yazıya dökmeyecek. İlk kitabı, hafızasında oluşturacak. Sırları Altaylar'dan Mucizeler Diyarı'na sıralanan nesillere sözle aktarılacak. Sözle, yani nâzımla. Nâzım: nizamlayan, düzenleyen," diye açıklamayı sürdürdü,

"İlahiler manzumdur, büyüler manzum, türküler, destanlar manzum. Ölçülü, mizanlı, tertipli nâzım; kendi kendisini oluşturan düzen..."

İmre Kadızade, nefesini tuttu, "...Gaia!"

"Altay Kişi, sırlarını harflere emanet ettiği zaman bile sokağın dilini kullanmayacak," diye sürdürdü Kara Kalpaklı Adam, "Çünkü, sokağın dili, günlük yaşamdaki deneyimlerimizi tanımlamak ve aktarmak üzere icat edilmişti, Kâinat'ın dalga cenahındaki süreçlerini betimleyemezdi."

"Werner Heisenberg."

Kara Kalpaklı Adam onayladı, "Cemil Meriç ve Werner Heisenberg. Mucizeler Diyarı'nın kutsal metinlerinden ikisi." Sustu, bir süre Gök Kuşları'nın atının ruhunun ağırlığı altında ezilmek üzere olan erkeği kanatlarının üzerine alma çabalarını izledi,

'"Beşiğinde tanrıların dilini konuşmuş insan,'" diye nakletti, "Beşiğinde, yani, göbek bağını kopartmamışken anne/doğadan. Beşikten çıkış, yaşamı anne/doğa'dan ayrılmışlığa karşı sürdürme olasılığının ilanı. Çok değişkenli, süreçleri önceden tahmin edilemez 'us'lanma çabası. Türbülansa dönüşmesi düzenli akıntının. Doğanın egemenlik altına alınmasını, kalıcı kent kültürleri oluşturmayı, teknolojik gelişimi hedefleyen bilinç/düşünce, nâzmın kısıtlamalarına gelmez. Nesir doğar. Nesir, tüm nâzımları, yani

kapsamlı ve yalın örüntülerinin tümünü Gaia'nın, kucaklayan bir orkestradır: Girift ve kâmil. Kâmil: Bütün, tam, eksiksiz, kusursuz ve olgun."

"Kaos!.."

"Başlangıçta hantal, ürkek ve acemidir nesir. Bilinç/düşünce, iletimindeki hatalarını bağışlatmak için müziğin yardımına muhtaçtır; müziğin, yani veznin, kafiyenin. 'Nâzım, ifadenin çocukluğu, sevimli ve serkeş.' Serkeştir, çünkü doğrusal mantığa biat etmez. Sevimlidir, çünkü yüreğini saklamaz. Çocuksudur çünkü heveslerini ambalajlamayı bilmez. Gaia, şiirdir. Girift ve kâmil düzyazının üstünde yükselen ve kendi kendisini yaratan düzen. 'Heyhat ki, nâzım perdâzlığın tiryakilik gibi tehditleri de var. Bazen, bütün dikkatini, bütün hünerini nâzımda tüketir insanoğlu...'"

"... eski Türkiye!"

"... mısra 'haysiyet'i olur, cümle 'haysiyet'sizliği."

Kadın, dayanamadı, "'Oysa, kelâm, bütünüyle haysiyettir'!"

7

"Evet, kelâm bütünüyle haysiyettir," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Gaia ve Kaos, Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'in birbirlerine dönüşen iki kısmi gerçeği; nâzım ve nesir, Türk insanının hayat tecrübesinin. 'Haysiyet', doğru olan tek bir cümle, fizikte, kimyada, tarihte, edebiyatta, ilahiyatta... yaşama dair her tecrübemizde teşhis ve tarifine yeltendiğimiz maddi ve manevi oluşumlarla, onları birbirimize iletmek üzere seçtiğimiz kelimelerin uyum içinde oldukları tek bir cümle kurma çabamız. Ülkümüz."

"Olamayacağını bile bile," dedi kadın, elemle. Aynı anda düşen bir meteroid aydınlattı, Kara Kalpaklı Adam'ın gülümsediğini gördü,

"Kelâm-ı Kadim, Allah'a mahsus, canım," diyordu, "Bizim çabamız, hem nâzım ya da nesir, hem de, hem nâzım hem de nesir, Türkçe'nin tüm imkânlarını kullanarak Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'i tanımaya yarayan yolları saklayan örtüleri kaldırmaktır. Mucizeler Diyarı'nda 'küfür' kelimenin asıl

anlamıyla kullanılır: Örtmek. Kâfir, yasalara vukufu önleyen, yasaları örtmeye kalkışandır. Kimi bağnazlığı, kimi kişisel çıkarları, kimi korkusu nedeniyle küfre girer, kimi de Türkçe'nin olanaklarına bigâne kaldığı için, istemeyerek. Oysa, Türkçe, olmazsa olmazıdır hikmetin, yani, mevcudatın ahvalini, harici ve batini keyfiyetlerini bilip hayırlı işler yapmak sıfatının müminin. Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'e giden yolda en ufak bir bilgi kırıntısını hor görmeyen, zayi etmeyen mümin, Kâinat'ı anlamak ve anlatmak için anadilinin tüm imkânlarını bilmek ve seferber etmekle yükümlüdür. Hikmet sahibi olabilmenin birinci şartı: Afaziden kurtulmak."

"Ve 'Akıl'?"

"Akıl, hikmet sahibi olabilmek için seferber ettiğimiz zihinsel marifetlerimizin bütünü. Zekâ Katsayımız: IQ, Duygusal Katsayımız: EQ, Batını Katsayımız: SQ. Ve Aklımızın üretimini doğru tasvir edebilmemiz için, hem nâzım ya da nesir, hem de hem nâzım hem de nesir..."

"...Türkçe'nin tüm imkânlarını seferber etmemiz gerekir," diye tamamladı Kadızade.

"Evet. Kelimeler, mukaddestirler çünkü onlar zihnikemâle giden yolun yapıtaşlarıdırlar. Zihnikemâl, Mucizeler Diyarı'nın ülküsü. Ahlak'ı, Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'i tanımaya yarayan yolların tümünün açık tutulmasını sağlayan tutum, davranış ve yargılarımızın bütünü olarak tanımlarız. Yasalara vukufu önleyenleri, yassa'ları örtmeye kalkışanları aramızda barındırmayız. Ne denli şaşırtıcı ne denli alışılmadık olursa olsun, hakikati bulduğunu sanan onu dillendirmek, duyurmakla yükümlüdür. Hakikati bulduğunu sanan susarsa, kendisini susturmaya yelteneninki kadar ağır bir suç işlemiş olur."

"O halde mahkemeleriniz var? İnsanları yargılıyorsunuz?"

8

"Var, evet," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Adalet, Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'i tanımanın temelidir. Yerin yüzeyindeki hayat bir milyar yüz milyon yıl sonra bitecek. Güneş'in Yılı = Beş milyar altı yüz milyon'da fazlalaşan enerji, Yeryüzü'nde 'Nemli Sera Etkisi' denilen ahvali meydana getirecek. Nem uzayda kaybolurken, atmosferimiz kuruyacak. Okyanuslarda, su birikintilerinde yaşayan deniz mahlûklarından, ilkel canlı türlerinden başka kimse kalmayacak." Sustu, Bey Ülgen'i ziyaretten dönen Altay Kişi'yi işaret etti,

"Bak, Hayat Ağacı'ndan indi, Otlaklar'la buluşmaya gidiyor," dedi, "Bey Ülgen'in yardım sözünü çayır çimene müjdeleyecek." Gülümsedi, "Günümüzde çayır çimene verebileceğimiz müjde, Nemli Sera Etkisi'ne rağmen yaşayakalabileceğimiz müjdesidir. Bu müjdeyi verebilmekliğimiz için Ebedi ve Ezeli Gerçeklik'i tanımamız, Ebedi ve Ezeli Gerçeklik'le uyum içinde çalışmamız gerekir."

"'Allah' demiyorsunuz," dedi Kadın, "Buraya geldiğimden beri 'Allah' kelimesini kullanmaktan kaçındığınızı hissediyorum. Ebedi ve Ezeli Gerçeklik diyorsunuz, 'Allah' değil. Neden?"

"Çünkü, Ebedi ve Ezeli Gerçeklik, Allah'ın yumurtalarında süpernova kalıntıları taşıyan, oksijensiz yapamayan bizlerin algılamasına açtığı, bizi biz yapan ezeli ve ebedi gerçekliktir. Allah'ın bunun ötesinde, bizim asla bilemeyeceğimizi bildiğimiz, sayısız gerçekleri var."

"Temel maddesi C-O olmayan canlılar gibi?"

"C-O ya da hiç bilmediğimiz, bilemeyeceğimiz başka elementler, başka kâinatlar, başka fizik kuralları," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Farabi'nin dediği gibi, o külliyen mükemmel olmasa, bizim ona dair bilgimiz kusurlu olmazdı. Mucizeler Diyarı'nda haddimizi bilir bize açılanla iktifa etmeye çalışırız. Bu çabamızda adrişta kadar bir bilgiyi, nerede nasıl kasırgalara neden olacağı bilinmez, zayi edemeyiz. İntihal büyük bir suçtur, mesela, çünkü mükerrerat, tekrarlanmış şeyler, zamanın israf edildiğinin delilidir."

"Ve zaman en kıymetli değerinizdir."

"Doğru kullanılması şarttır," diye onayladı Kara Kalpaklı Adam, "Hayatın takvimine riayet şarttır. Yıldız Fidanlığı'na yatırım yapmamızın bir nedeni de hayatın takvimini somut bir gerçeklik olarak sunuyor olması."

"Yıldız Fidanlığı'nın nihilizme yol açmıyor olması da başka bir mucize," dedi Kadızade, "İlk gördüğümde bana kaçma duygusu verdi mesela. Gerçekliği kabullenmek o kadar kolay değil."

"Parçası olunduğu idrak edilemezse öyle," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Bir trapezciyi aşağıdan seyretmek ile onunla birlikte uçmak arasındaki fark gibi. Onu aşağıdan seyrederken ki korkuların, onunla birlikte uçarken ki korkularından farklı şeylerdir. Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'e dokunan Einstein intihar etmedi, Schrödinger de intihar etmedi. Tersine, ne kadar alışılmadık ne kadar şaşırtıcı olursa olsun, her yeni bilgi onlardaki Murat'ı tazeledi."

"Ruh'un Enerjisi. Murat."

"Aşk," dedi Kara Kalpaklı Adam, yüzünde aynı gülümseme, "Bedensel mükemmeliyetin tek başına beceremeyeceği türden güç ve canlılık. Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'ten sağılan güç ve canlılık." Duraladı, kadına döndü,

"Senden bana akan," elini kaldırdı, Biyeluha Tepesi'nin ardından yükselen Seher Yıldızı'nı gösterdi, "Güç ve canlılık. Aşk."

"Venüs," diye mırıldandı Kadızade, güneş ışıklarının yüzde altmış beşini yansıtan yoğun atmosferini sarınmış yükselen gezegene hayranlıkla bakarak,

"Müstesna Venüs."

"Çolpan," diye düzeltti Kara Kalpaklı Adam, "Onun asıl adı, Çolpan'dır. Bana inanmazsan, ona sor." Yeşil-beyaz Kutup Işıkları'nın aydınlattığı Yenisey'in üzerinden kayan Altay Kişi'yi işaret etti, "O hatırlayacaktır." Gülümsedi,

"Bizler, kadim Asya kavimlerinin varisleriyiz, sevgilim," diye sürdürdü, "Ezeli ve Ebedi Mavi'de süpernovalarla birlikte at koşturan gök imparatorluklarının, Göksel Çinlilerin, Mavi Moğolların, Gök Türkler'in varisleri. Yıldıztozu süvarileri. Barınaklarımızı Gökküre'den çattık, tabanını Yeryü-

zü'nden, duvarlarını Afak'tan kurduk. Başköşesine yıldızları ve gezegenleri oturttuk. Gün geldi, Ay'ın altında on binlerce kilometre göç çektik. Susuz çöller serin yaylalara, kıraç topraklar dumanlı dağlara aktarıldı. Manzaralar, insanlar, diller, doğrular değişti ama biz sulbümüzden ayrılmadık. Göksel gelinimiz, Kutup Yıldızı, Demirkazık'ın ucunu bırakmadı, Kâinat'ın poyrası, Dünya'nın göbeğinden kopmadı. Ezeli ve Ebedi Mavi'deki yerimizi şaşırmadık. Uzay koordinatlarımızı karıştırmadık."

Duraladı, kara gözlerine oturan kara bulutun geçip gitmesini bekledi,

"Gözlerimizi asumandan kaçırmaya başladığımız zaman ne zaman?" diye cevabını beklemediği soruyu sordu, "Sonsuz Mavi Gök'ü bırakıp başımızı yere eğmemiz ne zaman? Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'in ikazlarını algıladığımız ama anlayamadığımız o büyük karmaşaya, o kahredici boşluğa düşmemiz ne zaman? Bunu kestiremiyoruz. Nasıl bir hafıza kaybıydı ki, göksel akrabalarımızı tanıyamaz, kaderimizin Dünya'nın kaderinden ayrılamayacağını idrak edemez olduk? Bilmiyoruz. Gökyüzü'nde Yarı Dev, atmosferimizi yutmaya hazırlanıyordu, Yeryüzü'nde KOALİSYON kanımızı emmeye. Ve biz Mağdurlar marifetlerimizi hiç çıkmayacakmışçasına hafızalarımıza gömerek meşum ittifakın işini kolaylaştırdık. Oysa, ne Güneş Kâinat'ın orta yaşlı vasat bir yıldızından öte bir güçtür ne de KOALİSYON kaçınılmaz kaderi insanoğlunun."

"Tekrarlar mısın? Şu son cümleni, tekrarlar mısın?"

9

"Ne Güneş Kâinat'ın orta yaşlı vasat bir yıldızından öte bir güçtür, ne de KOALİSYON kaçınılmaz kaderi insanoğlunun."

"Doğru duymuşum," dedi Kadızade, Kara Kalpaklı Adam'ın büyüsünden kurtulmak istermiş gibi silkinerek,

"Zaptedemediğim bir umutla dinleyegeldim seni. Ama bu! Bu bir fazla, sevgilim. KOALİSYON neyse ama Güneş'i küçümsüyor olman, küstahlık sınırına tecavüz ediyor!"

"Öyle mi düşünüyorsun?"

Kadın, gözlerini sivriyurtunu bu defa da Hazar'ın güney kıyısında çatan Altay Kişi'ye çevirdi, başını salladı, "Öyle düşünüyorum." İçini çekti,

"Kendisine mekân olarak Kâinat'ın bütününü seçen ruhu anlıyorum. Yıldız tozu süvarilerinin boyun eğmez coşkulu ruhlarını... Onları her an, her yerden ve her şeyden kopartıp yollara döken tutkuyu... Eziyet ve ölüm tehlikesine karşın, anne/doğaya ve kendine meydan okumanın dayanılmaz çekiciliğini... O karşı konulamaz keşfetme ve bilme çağrısını Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'i... Değerlendirebiliyorum. Marco Polo'yu, Magellan'ı, Colomb'u, Piri Reis'i. Everest yolunda canını veren Mallory'in, Irvine'in, Göbel'in, Boltzmann'ın, Turing'in, Galile'nin, Newton'un, Darwin'in... şimdi de siz ONARIMCILAR'ın... zapturapta gelmez serazat dokularınızı tanıyorum. Atlarınızın eyerlenmiş, her an kanatlanmaya hazır beklediğini, gitme zamanı geldiğinde sizi kadınlarınızın gözyaşlarının bile durduramayacağını... Hayal gücünüzle baş edilemeyeceğini, cüretkârlığınızın önlenemeyeceğini... Hatta ve belki de yaşayakalabilmekliğimizin bu Gezegen'de sizin uslanmazlığınıza bağlı olduğunu... biliyorum. Öte yandan, Beyazcüce'ye dönüşecek olduğunu Güneş'in ve onun yörüngesinde bedbaht bir taş kesileceğini güzelim Mavi Gezegenimizin... ve orada olamayacağımızı onun makûs talihine ağıt yakmak için bile. Bu gerçeğin odu yüreğime düştüğünde, Adsız'ım, ne yazık ki, çocuksu bir avuntuya indirgeniyor koşuşturmaların, her ne kadar bir ucundan öteki ucunaysa da Gökküre'nin ve refakatinde süpernovaların. Ve tabii, başkaldırmak suretiyle yerleşik değerlere yeryüzünden mukadder silinişi hızlandırma iştiyakını senin, Evren'in madde cenahındaki şu üç günlük serüveni seninle dayanışarak geçiştirmek isteyen beni doğrudan hedef alan reddediş olarak algılıyorum. Eğer seni sahiplenmeye kalkacak kadar küstah olabilseydim, ayaklarına kapanmak ne kelime,

prangalar takar, bulunabilecek en güçlü urganlarla bağlar, gözümün önünden, dizimin dibinden ayırmazdım seni."

Kara Kalpaklı Adam, durdu, baktı, "Çocuk doğurur muydun bana?"

10

Kadızade başını salladı, "Elbette," diye fısıldadı.

"Bile bile Beyazcüce'ye dönüşecek olduğunu Güneş'in ve onun yörüngesinde taş kesileceğini güzelim Mavi Gezegenimizin? Yine de, çocuk doğurur muydun?"

"Evet," dedi Kadızade, "Evet, sana doğururdum."

"Öyleyse, urganlarımı çöz, sal beni," diye gülümsedi Kara Kalpaklı Adam, "İzin ver, başında oğlumuzu emzireceğin ocağın sonsuza dek yanmasını sağlayayım."

Kadının gözleri doldu, "Ne kadar asil bir düşünce! Ama yapamazsın ki!"

"Yapabilirim, canım," dedi Kara Kalpaklı Adam, yüzünü Biyeluha Tepesi'nin ardından çakan ışıklara vererek, "Bak, şafak söküyor! Seher Yeli de çıktı. Turnalar birazdan ayaklanırlar."

"Ayaklanırlar, evet."

"Bütün yapacağım Güneş'in kaybettiği hidrojeni yerine koymak, helyum safhasına geçmesine engel olmak. Yakıtı olduğu sürece sönmeyecektir."

Bildik zaman-uzay ilişkilerinin, bildik fizik kanunlarının Mucizeler Diyarı'nda geçerli olmadığını söyleyen gözlerini kadına dikti,

"Gökyüzü'ne bir soba kuracağım, sana," dedi, "Çocuklarımız ve onların çocukları ve onların çocuklarının çocukları, senin yüreğinin yettiği tüm çocuklar, taşlaşmış gezegenleri sadece filmlerde görecekler."

Kadızade, bakışlarını kaçırdı, "Saniyede altı yüz milyar ton hidrojenden bahsediyorsun," diye inledi,

"Saniyede altı yüz milyar ton hidrojen! Tanrım! Burada durup bunları konuştuğumuza inanamıyorum!"

"O civarda bir şey olmalı," diye mırıldandı Kara Kalpaklı Adam, Güneş'in henüz örtmediği galaksileri tarayarak, "Büyük Nebula'dan temin edilecek soğuk Hidrojen moleküllerinin briketler haline getirildiğini düşün..."

"Sus, artık! Hayal gücün o kadar geniş ki, elem veriyor!"

"...Bu işin üstadı olan Eflatun., "diye başladı adam, Alaattin Mansur'un şiirinin son latasına, "Aristo ile Sokrat da...

Düşüncelerinden hiçbir semere almadan son nefeslerini verdiler... 'Onlar yapamadıktan sonra bunu çözmek sana mı kaldı...'mı?, diyorsun? *'Haddini bil', 'gel bu safsatadan sıyrılalım'* mı?, diyorsun?"

"Onu diyemeyeceğimi biliyorsun," dedi Kadızade, "Her şey bir yana, gururum elvermez."

"Biliyorum, canım."

"Turnalar uyandılar, bak! Seher Yeli'ne binmeye hazırlanıyorlar... Bir milyar yıl da az bir zaman değil hani."

"Hayır, değil," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Bilimin günümüzdeki düzeyine gelmesi dört yüz yıl aldı desek, iki beş yüz bin adet dört yüz yılımız daha var demektir. İki milyon beş yüz bin adet dört yüz yıl ve on milyon kuşak. Adaba uygun davranılır, takvimi kollanırsa hayatın, hiç de az bir zaman değil." Elini uzattı,

"Haydi, gel, sevgilim, umut yolcusu yolunda gerek. Münir Nurettin'i hatırladım da," diye güldü, "*'Umut yolcusu yorulmaz, baht izinde koşar gider*!' Böyleydi, değil mi?"

Kadızade, uzandı, Kara Kalpaklı Adam'ın elini tuttu, ateş gibi yanıyordu yanağı, yanağına dayadı, sonra öptü, tekrar tekrar öptü, kokusunu Murat'mışçasına içine çekerek, öptü,

"Varıp sana Feresiekber'i eyerleyeyim de tez git, tez gel bari," diye fısıldadı, "Bildiğim kadarıyla Gökkubbe'deki en hızlısı o."

Dördüncü Bölüm
ÖNÜ VE ARDI DEVRANIN

SIFIR - TOPLAM OYUN

1

"Feresiekber iyi seçimdi," diye takdirlerini bildirdi, Kara Kalpaklı Adam'ın kanatlı atın sırtında yükselişini seyreden General. Kadızade'nin endişenin kastığı yüzünü fark etti, gördüğünden hoşlanmamış gibi başını salladı, dağınık beyaz saçları titrediler.

"Hedefe kilitlendi," dedi, "Hedefine kilitlenen erkek, cep telefonlarını kapatır, İmre Hanımcım." Kadızade, hayretle yaşlı adama baktı!

"Yaratıcı süreç," diye açıkladı General, "Yaratma sürecindeki erkeğin gözü hedeflediğinden başkasını görmez. Bildik ilişkilerinden, yerleşik değerlerinden tecrit olabilmelidir ki, yenilerini üretebilsin."

"Bu süreçte sana yer yok, diyorsunuz," dedi Kadızade, gözü Kara Kalpaklı Adam'dan boşalan yerde.

"Bir harmaniye kadar," dedi Deli General, "Aşkını bir harmaniye gibi sarınmış, dağları devirmektedir, elin elinde."

Kadızade, kendisini "Yolun açık olsun, Kara Kalpaklı Adam," derken buldu, ama içinden konuşuyordu, General'in duyduğu, "Öyle mi dersiniz?" sorusu oldu.

"Ne büyük devlettir," diye cevapladı General, "Muharebe alanında eratın sıcak bir harmaniyeye sarınması ne büyük bir devlettir, bilemezsin. Soğuk en yaman düşmandır. Soğuk hava, soğuk yürek, soğuk kadın. Kolunu kanadını kırar, mücadele gücünü yok eder erkeğin."

"Sen, sen ol, ocağı söndürme, diyorsunuz?"

Yaşlı adam omuzlarını silkti, "Adsız, bir zaman gezgini," dedi, "Sonsuz sayıda kimliğe bürünebilir. Dalga fonksiyonu, her an kendisi için en iyi geleceği sağlayacağını saptadığı bir olasılığa çökebilir. Her şeyden önce bir ONARIMCI'dır çünkü ve bir ONARIMCI, Ezeli ve Ebedi Gerçek'in dayattığı her koşulda yaşayakalmak durumundadır. Kazara bir pozitrona çarpıp, foton olmamak. Kâinat'ın madde cenahında kalmayı sürdürmek - ama sen bunları biliyorsun, zaten."

"Ne hoş! Siz beni korumaya çalışıyorsunuz!" Ani bir hareketle eğildi, General'in yanağına bir öpücük kondurdu, "Ne hoş!"

"Müvekkilimsin ne de olsa," diye açıklamaya çalıştı General, mahcup bir sesle. Kadının öpücüğünün konduğu yanağını farkında olmadan ovuşturdu, "Tek kale maç oynamaya alışık olduğunu da biliyorum, erkeklerin ceza sahasında. Sonra beyninin şu sol yarı küresi de var, baskın olan yarı küresi."

Toparlandı, "Hülâsa," dedi "Hülâsa, hanım kızımıza hatırlatalım dedik; birden fazla aşçıbaşının bok edebildiğini düğün çorbasını."

"Anlıyorum," dedi Kadızade, "Anlıyorum ve uyarının değerini takdir ediyorum. Ama gözardı ettiğiniz bir şey var."

"Ne?"

"Kuantum Yosması. Benim de bir Kuantum Yosması olduğum. "

"Hay Allah!" General elini dizine vurdu, "Hay Allah! Onun için mi? Giderken sana böyle..." Sağ elinin dört parmağını açtı, "Akıl, Ahlak, Adalet, Adap..."

"Ve aşk," dedi Kadızade, "Dört değil, beş. Sizden biriyim artık."

"Gel bakalım öyleyse!" General, kadını iki yanağından ikişer kez öptü, "Hoş geldin, safalar getirdin."

"Sırlar faş edildiğine göre," dedi kadın, öpüşme faslı bittiğinde, "Söyler misiniz, siz neden 'deli' oluyorsunuz?" Parmağı ile yukarıyı işaret etti,

"Helsinkili kadın, İngrid, 'Bir zamanlar Türk Ordusu'nda görevliymiş. Çıldırdığı gerekçesiyle emekliye ayırmışlar,' dediydi. "Uluslararası Af Örgütü'nün Islahhanesi'nde on dört yıl kalmışsınız ama o kadar dağınıkmışsınız ki, bir türlü yeterli HİFS puanı toplayıp müritlikten salikliğe geçememişsiniz. Doğru mu, bunlar?"

"Vetha!" dedi Bora Demirkanlı, Devrim'e bilinçli bir gönderme yaparak, "Vetha! O çocuğun ölümü çok saçmaydı - yapacak bunca işimiz varken."

"Lafı değiştirmeye çalışmıyorsunuz değil mi Paşam?"

"Hayır, hayır!" dedi General, "Fitne fesat bir mesele de değildi zaten. Erken öten bir horozdum, başım kesildi. Hepsi bu."

2

"Benim zamanımda ülke savunması akıllı ve hileye açık iki hasım arasındaki çatışma temelinde ele alınırdı, İmre Hanım. Hasımların her ikisinin de akla uygun davranacaklarını varsayar, harp oyunlarını matematiksel mantık kurallarına göre oynardık. Von Neumann'ın 'Oyun Teorisi' geçerliydi yani. John von Neumann'ı bilirsin, Stanley Kubrick'in 'Dr. Strangelove' filminde, tekerlekli sandalyedeki bilim adamı... Şaşırdın?"

"Sinemaya olan ilginize şaşırdım. '60'lı yıllarda değil miydi o film?"

"En-önemli ÖOS'lerden birisi sinema," diye homurdandı General, "İlgilenmeyeyim de ne halt edeyim? ÖOS, 'Öldürücü Olmayan Silah,'" diye açıkladı, "Hüsnü tabir, tabii. Koalisyon iletişim Uzmanları'nın marifeti. Uzun iş, sonra konuşuruz. Şimdi, bu von Neumann, 'Mahkûmun İkilemi'nden yola çıktıydı."

"Mahkûmun İkilemi dediğiniz, yukarda, ben Afazi için KOALİSYON TIP MERKEZİ'ne bağlanmaya çalışırken sizin oynadığınız oyun, değil mi? Beni 'Afazi'ye değil, Celp edilmiş Afazi'ye bak,' diye uyardığınız gün?"

"O oyun. Aşağı tükürsen sakal, yukarı tükürsen bıyık durumu. Deli bilgin, adamı, karısını, anasını kaçırır, mahzene götürür, sıkı sıkı bağlar. Adamın önünde erişebileceği bir düğme vardır, altmış saniye içinde düğmeye basarsa karşı duvardaki makineli ateş alır, anasını öldürür, basmazsa yine ateş alır, karısını öldürür. Cevabı olmayan bir açmazdır, sonucu seyirciye bırakır?"

"Adamın karısı ile anasını eşit ölçüde sevmesi kaydıyla, açmaz," dedi Kadızade, "Bir de, makineli tüfeğin tıkanmayacağından emin olmak lazım."

"Elbette, varsayımlar onlar. Kadınlardan birisinin yaşaması ille de diğerinin ölmesine bağlı olacak. Von Neumann, teorik matematikçi, atom bombasını üreten ekipten. Manhattan Projesi. 1949 Ağustosu'nda Ruslar Sibirya'da kendi bombalarını patlatıp Amerikan tekeline son verince, o ve Bertrand Russell, Birleşik Devletler'in derhal Sovyetlere saldırmasını, Rusların işini iş işten geçmeden bitirmelerini istedilerdi. YÜCE PİR'in postuna ABD'nin oturtulması kulisinin açık edildiği yıllar. 'Caydırıcı savaş' diyorlardı, Batılı aydınlar arasından bir hayli de taraftar topladılar. Russell, Sovyetlere, Amerikan'ın hâkimiyetinde bir dünya devletine boyun eğmediği takdirde nükleer yıkımla tehdit eden bir ültimatom verilmesini istedi. Von Neumann da -'Life' isimli bir dergi vardı, bugünkü Times'ın, Newsweek'in işini gören- o dergiye bir demeç verdi: 'Bana onları yarın bombalayalım deseniz, neden bugün bombalamıyoruz diye sorarım; bugün saat beşte bombalayalım deseniz, neden saat birde bombalamayalım derim.'"

Kadızade'nin dudakları büküldü, "Matematikçilerin dünya işlerine karıştıkları pek görülmemiştir ama..."

"Bunlar da zaten 'caydırıcı savaş'ı kaçınılmaz kılanın 'mantık' olduğunu söylüyorlardı, kendilerinin değil. Nükleer gücün Amerika'dan başka bir ülkenin elinde olması öldürücü bir durumdu, öldürücü durumdan kurtulmanın yegâne akılcı çözümü de 'caydırıcı savaş'. Matematik probleminin çözümü kadar basit ve kaçınılmaz. Barış şahinleri, böyle diyorlardı - kendilerine taktıkları isim, 'Barış Şahinleri'. Von Neumann, aynı zamanda bir poker oyuncusuydu."

Ellerini farkında olmaksızın üniformasının ceplerini şişiren oyun kâğıtlarının üstünden okşar gibi geçirdi, "Ama kötü bir oyuncu," diye sürdürdü,

"Bundan olacak, boş zamanlarında başta poker, kâğıt oyunlarının matematiksel yapılanmalarını çözmeye çalışıyor. Birtakım teoremler üretiyor, bakıyor bu teoremler dış politika, ekonomi gibi sahalara da uygulanabilecek gibi duruyorlar, o yıllarda Princeton Üniversitesi'nde ünlü bir ekonomist var, Oskar Morgenstern, meseleyi ona açıyor. Bir araya gelip 1944'te 'Oyun Teorisi ve Ekonomik Davranış' isimli kitabı çıkarıyorlar. Kitapta matematiksel olarak ispat ediyorlar ki, oyuncuların çıkarlarının birbirinin tamamen tersi olan iki kişilik sıfır-toplam oyunlarda, yani oyuncuların birinin kazancının ötekinin kaybına eşit olduğu oyunlarda, rasyonel bir oyun biçimi mutlaka vardır. 'Minimax' teoremi diyorlar. Minimax teoremi, üç taştan satranca kadar iki kişilik hemen tüm oyunlarda, 'doğru' ya da 'optimal' sonuca nasıl ulaşılabileceğini söylüyor."

"Termodinamik kanunlarından esinlenmiş olacak," dedi Kadızade, "Klasik fizik. Kapalı sistem. Entropinin arttığı kapalı sistem."

"Öyle," dedi General, "Oyuncuların çıkarlarının 'tümüyle ters' olması, kapalı sistem demek. Biri alacaksa, diğeri mutlaka verecek. Mahkûmun İkilemi'nin aslı Afrikan folklorunda İmre Hanım. Beninli Mağdurlar anlatıyorlar, masal o ki, adamın birisi karısı ve anasıyla birlikte salda, nehri geçiyor. Karşı kıyıda bir zürafa. Adam tüfeğini kaldırıyor, zürafa sesleniyor,

'Ateş edersen, anan ölür, etmezsen karın.' '50'li yıllarda yeniden hatırlanması tesadüfi değil. İki nükleer güç, iki kutuplu dünya. Birisinin yaşayakalması, diğerinin silinmesiyle mümkün. Sıfır-toplam oyunu, sonuna kadar savaş demek. Morgenstern-von Neumann İkilisi, Oyun Teorisi'ni ekonomiye 'başarıyla' uyarladılar ya..."

Kadızade, sözünü kesti, "Homo-economicus'u temel alırsanız uyarlanır, tabii. İnsanların para için birbirlerinin gözünü oydukları bir toplum varsayarsanız, olur."

"Kimsenin kimseye çay ısmarlamadığı bir toplum," diye onayladı, General "Oyun Teorisi ekonomiye başarıyla uyarlanınca, diğer sosyal bilimciler de üstüne atladılar. Onları askeri stratejistler takip etti. BAND Corporation'ı bilirsin. Amerikan Hava Kuvvetleri savaştan hemen sonra kıtalararası nükleer savaş stratejileri üretsin diye kurdurduydu. Birinci sınıf beyinleri, bu meyanda von Neumann'ı da oraya aldılar. Danışman olarak. Bizim NATO'ya girdiğimiz yıllar."

"Anladım," dedi Kadızade, "ABD'den yana olursak, SSCB haklayacak; ABD'den yana olmazsak, SSCB, ABD'yi hakladıktan sonra haklayacak. Sofie'nin Seçimi. Açmaz bu, değil mi? Sizin ne düşündüğünüzü sormayacağım!"

"Sorma," dedi General, "İki ucu boklu değnekti de, tuttuğun uca göre ilerici veya gerici sayılıyordun. Biz askeriz, politikanın üstünde sayılıyoruz ya, o işlere karışmıyor, ha babam Morgenstern'in yeni kitabını çözmeye çalışıyorduk. Adam, o arada bir kitap daha yazmış, 'Ulusal Savunma Sorunu' diye, elde olan ve olacağı düşünülen imkânların taktik ve stratejik kullanımını vaaz ediyor. İngilizce yetmiyor, elde kötü Redhouse, arkadaşlar hep birlikte içinden çıkmaya çalışıyoruz. Bir de kahroluyoruz, neden bizim Morgenstern gibi bilim adamlarımız yok. Ben iyice daldırdım, nereye baksam, Mahkûmun İkilemi'ni görüyorum. Senin şu manda mesela. Kendi halinde otlanırken kaplanların saldırdığı manda. En güçlü olanın yaşayakaldığı doğa. Doğru yolda olduğumuzun Darwinsel Evrim'den daha iyi kanıtı

mı var? Hem manda hem de kaplan yaşayacak diye bir şey yok. Manda ölecek ki, kaplan yaşasın. Hayat böyle."

"Bunun nasıl bir oyun olduğu hiç aklınıza gelmiyor?"

"Gelmiyor," dedi General, "Nasıl gelsin? Kıtalararası füzeler, DC-3'ler, anlı şanlı Amerikan Hava Kuvvetleri, emrinde koca koca bilim adamları! Ameaterasu-omikami'nin torunlarını dize getirmiş bilim adamları. Hayranlık bir yandan, kıskançlık öbür yandan. Ayağımıza giyecek donumuz yok, eratın karavanası açıkta, kar altında kurtlu mercimeğe kaşık çalıyor, adamların PX'leri var, naylon gömlekleri kapışılıyor."

"Ne zorunuzaydı Paşam, oyun süper güçlerin oyunuydu, size seyretmekten başka bir şey düşmezdi, diyeceğim ama diyemiyorum, füzelere ya ev sahipliği yapıyorduk ya da hedeftik, değil mi?"

"Hem hem de," dedi General, "İkisi de. Rus da olsa Amerikalı da, pilot bombayı bıraktığında aşağıda fellik fellik siper arayacak olan bizdik. Lâkin, oyunun bozulduğu nokta da burası oldu. Game Theory, rasyonel hasımların arasındaki oyunun teorisi ya, biz düşünmeye başladık, ya oyunculardan birisi aslında rasyonel değilse ne olur?"

3

"Sıfır-toplam oyunu olmaktan çıkar," dedi kadın, "Kale'nin çapraz gittiği bir satranç, mesela?"

"Onun gibi bir şey. Rasyonel olmayan oyuncunun bir avantajı olmaz mı? 'Asi Gençlik' gelmiş, James Dean'in filmi, Ankara'da Gölbaşı Sineması'nda oynuyor. Filmde, içkili delikanlılar çalıntı otomobillerle bir uçuruma doğru dörtnala yarışıyorlar. Otomobil uçuruma yuvarlanmadan önce hangisi kendisini ilk dışarı atıyorsa, o, 'chicken' -korkak- oluyor, oyunu kazanan daha sonra atlayan. Peki, ya delikanlılardan birisi içkili değilse de, içkili gibi yapıyorsa? Hasmını içkili olduğuna inandırabilirse, hatta camdan viski şişelerini falan attığı görülürse, öbür çocuk bu sarhoş istese de atla-

yamaz diye kendisini kurtarmaz mı? Deli deliyi görünce sopasını saklar meselesi. Böyle başladı. Oyunu oynarmışız gibi, hedefmişiz gibi görünsek ama aslında hedef olmasak ne olur? Füzeler karargâha kilitlenmiş, karargâh orada değil. Ben başladım bunu düşünmeye. Birlikleri tümüyle tesadüfi yöntemle dağıtırsak, adamlar bombalayacak hedef bulamasalar, oyunu bozmaz mıyız?" Elini cebine attı, kadının çocukluğunun, ortası mavi-yeşil gözalıcı cam bilyelerini çıkarttı,

"Bunlar o günlerden kalma," dedi, "Karargâhta kabartma bir Türkiye haritası vardı. Bilyeleri onun üstüne atıp yurdun dört bir yanına dağılmalarım seyrederdim. Kimi Sultansazlığa giderdi, kimi Kızılırmak'a yuvarlanırdı, kimi de Çukurpınar Mağarası'na, Toroslar'da."

"Ama bilyeler dağıldıkları yerde kalmayacaklardı, değil mi?" diye sordu Kadızade, "Hiçbir bilye gittiği yerde durmayacaktı. Durma noktasına gelir gibi olurken, tekrar hareket edecekti. Adsız gibi. Nasılsa zemin pürüzlüdür, nereye gittiğini kendisi dahil kimse kestiremeyecektir?" Ne dediğine birden aymış gibi, küçük bir çığlık attı,

"Kaotik Savunma! Nizamı cedidin sonu! Telmihi de açık! Of, of, of! NATO bir yandan, CENTO bir yandan! Tevekkeli değil, size deli demişler!"

"'Deli' olmasına deliydim de, onların bana yakıştırdıkları sebeplerden değil, İmre Hanım," dedi Bora Demirkanlı, "Deliydim, çünkü Oyun Teorisi'nin bilimsel bir veri olduğunu tartışmasız kabul etmiştim, kazanmanın yollarını o çerçevede arıyordum."

"Gerçek hayatta hasımların çıkarlarının birbirlerinin yüzde yüz tersi olduğu bir durumun olmadığını düşünmediniz?"

"Düşünemedim," dedi General, "Zigzag kuşlarının timsahların dişlerinin arasındaki asalaklarla beslendiklerini öğreninceye kadar Birlikte Evrilme'ye de aymadım. Bütünü göremeyince, kısmi gerçeklerin militanı olmak işten değil."

"Bilmez miyim?" dedi Kadızade. "Ve sonra SSCB de gitti, ABD'yle üçtaş oynayacak hasım da kalmadı."

"İki kutuplu dünyanın yıkılması, savaşı iki süper gücün düellosu olmaktan çıkardı, sıradan topluluklara ihale etti. Karpov'un onlarca kişiyle santranç oynaması gibi bir durum ortaya çıktı. Ulusötesi, ulusaltı gruplar, ayrılıkçı uluslar, sivil şahinler, rezil diktatörler, çapulcular, saf ırk meraklıları, köktenci dinciler, Sovyetlerin boşalttığı meydanı doldurdular, güçlerini arttırmaya soyundular. Sonuç, artarak yayılan istikrarsızlık, Kaos Çağı."

"Hiç duymadığım tanımlar bunlar!"

General, omuzlarını silkti, "VASILLAR'ın tanımları, VASILLAR'ın gündemi," dedi, "Yeni düşmanları KOALİSYON'un."

4

"Mamafih, ulusötesi grupları iyi tanırsın. Türk-ötesi gruplar, Attelia Country'nin, Land of Knidos'un kurucuları. Türk SALİKLERİ. Bir de ulusaltı gruplar var, cemaatler, sivil toplum örgütleri, Şeriatçılar, Yeni İttihatçılar, Neo Marksistler, Bağımsız Liberaller ve bunların alt grupları. Kaos Çağı, eski Türkiye'ye Anadolu Devletçikleri Hareketi olarak yansıdı. Şu farkla ki, KOALİSYON'un iki kutuplu dünya için düşünülmüş stratejilerin Kaos Çağı'nda işe yaramayacağına ayması uzun sürmediydi. Eski Sovyet Cumhuriyetleri, Mağdur uluslar, Sömürülmezler, Lanetliler, onların alt grupları... Bunlardan herhangi birinin yaratacağı Kelebek Etkisi'nin Kaos Teorisi'nin matematiksel modeli doğrultusunda çığ gibi büyüyebileceğini, YÜCE PİR'in dergâhında fırtınalar yaratacağını biliyorlardı. Daha 2000'li yılların başlarında, VASILLAR, silahlı kuvvetlerinin, diplomatlarının, BM, NATO gibi kurumların görevlerini yeniden tanımladılar, yeni bir savaş stratejisi üzerinde anlaşmaya vardılar. Hazırlıksız yakalanan yine biz olduk."

"Olacağına bakın," dedi Kadızade, "Mıh gitmiş, nal gitmiş, at gitmiş, atlı gitmiş, ideolojisizlik ideolojisine karşı, Son Hakikat. THE YOL! İnsan

Haklarını Sistematik Olarak İhlal Edenleri Dönüştürme programı, TSVHR."

"KOALİSYON ANAYASASI'nın 'Uluslararası Hukuk' olarak aklanması," diye ekledi Deli General, "Adamlar, YÜCE PİR'in hâkimiyetindeki KOALİSYON'un dünya düzenini koruyamadığı durumda varlık nedeninin sorgulanacağının bilincindeydiler. Halkların, yöneticilerini kamu düzenini korudukları, vatandaşlarının menfaatlerini gözettikleri sürece başlarında tutacaklarını bildikleri gibi biliyorlardı. Stratejilerini o yönde geliştirdiler."

"Paşam, yoksa bunlar Türkiye'yi deneme tahtası mı yaptılar? KOALİSYON'u tehdit edebileceğini düşündükleri oluşumları Türkiye'de yaratıp işin nereye varacağını gözlemlemiş olmasınlar? Kürşat'ın söylediği gibi, kabul edilen bir yasa, bir tüzük, kuruyan bir kuyu, bir evden çalınan bir gerdanlık, zabıtanın aldığı o son rüşvet ya da almadığı o rüşvet... Aynı anda var olan, sonsuz sayıda oluşumlardan herhangi birinin kâbusu nasıl başlattığını seyretmiş olmasınlar? Bir tür simülasyon yapar gibi?.. Az önce KOALİSYON'un yeni düşmanları olarak tanımladığınız grupların karşılıkları eski Türkiye'de de vardı, çünkü. Sonunda, uzlaşmaz gibi görünen bu gruplar bir biçimde işbirliği yapıp Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne cephe almadılar mı? Bütün hantallığına rağmen, bunlarla yapacağı teke tek mücadeleyi Devlet'in kazanmaması mümkün değildi. KOALİSYON'un bir Saddam'la ya da Milesoviç'le baş edemiyor olmasının mümkün olmadığı gibi mümkün değildi. Mesele, insan toplumunun hayal bile edemediğimiz girift kurallara göre çalışıyor olması meselesi değil mi? Korkulan bu, değil mi?"

General, cevap vermek üzereyken duraladı, "Bekleyin geliyoruz," dedi birilerine, "Hemen geliyoruz."

"Paşam, siz buyrun, ben henüz buradan ayrılmak istemiyorum," dedi Kadızade, içine ansızın düşen özlemle, Gökküre'yi tarayarak ve sürdürmek ister gibi Kara Kalpaklı Adam'ın varlığını birlikte oldukları mekânda.

"Adsız seni nerede olsan bulur," dedi General, "Gel, hadi."

Kadın, Biyeluha Tepesi'ne son bir bakış fırlattı, "Güneş'i söndürmemenin yollarını aramaya gitti sahiden, değil mi?" diye mırıldandı,

"Büyük Nebula'dan soğuk hidrojen molekülleri toplamaya?"

5

"Evet ama Güneş, hidrojeni ortasındaki çekirdekte yaktığı için, Erkâni, hidrojenin bu bölgeye pompalanmasının çok zahmetli olacağını düşünüyor," dedi General, "Daha başka bir yol önerdi."

"Erkâni mi?" Kadızade, bağırmamak için kendini zor tuttu, "Benim Erkâni Keyman mı? O da mı burada?"

"SERSERİLER'den," dedi Deli General, "Adsız'la birlikte çalışıyor."

"Bu SERSERİLER, bunların görevi nedir? Tam olarak?"

"Information Warfare. İstihbarat. İşleri, KOALİSYON'un sahip olduğu her türlü bilgiye ulaşmamızı sağlamak. Keyman, uzay teknolojisindeki gelişmeleri izleyen grubun başında. Senin sobanla ilgili olarak da, karadeliğe dönüşecek kadar büyük olmayan Güneş gibi yıldızların merkezlerinde izole edilmiş 'tekillik'e sahip olmalarından yola çıkıyor. 'Tekillik' varsa, 'kurt deliğinin de oluşmuş olması gerekir ya, bir uzay-zaman kapısı olması büyük ihtimaldir, diyor. Güneş'ten dört ışık yılı uzakta, Güneş'e çok benzeyen Alfa Centuari var.

Eğer Alfa Centuari'nin merkezindeki tekillik ile Güneş'in merkezindeki tekillik arasında bir 'kurt deliği' açılabilirse, Alfa Centauri'nin yanmamış hidrojeninin hırsızlanabileceğini söylüyor. Tek zorluğu, hidrojen akışının yönünü iyi tayin etmekteymiş. Yanlış yön, Güneş'in hidrojenini kaybetmesi sonucunu da doğurabilirmiş. Ama Adsız'ın dediği gibi, daha iki milyon beş yüz bin adet dört yüz yılımız var. Bir biçimde çözeceğiz, inşallah."

"iki milyon beş yüz bin adet dört yüz yıl ve on milyon kuşak," diye onayladı Kadızade, "Kurt deliği açılabiliyorsa, eski yıldızlardan da enerji sağılabilir. Öyle, değil mi?"

REDDİ İLHAK SİMULASYONU

1

Buçuktepe Kasrı'nın ana dehlizinin kapısındaki plâkanın üzerinde böyle yazıyordu, "Reddi İlhak Simülasyonu".

"Reddi ilhak!" diye tekrarladı Kadızade, "Reddi İlhak! Ne tuhaf! Tarih hatası gibi!"

"Mağdurları Müdafaai Hukuk Cemiyeti'nin Yeni Dünya Düzeni'ne ilhak olunmayı reddettiğinin ilanı," dedi General, "Hata bunun neresinde?"

"Alınmayın, canım! Kurtuluş Savaşı'na ait bir ibareyi, görünce şaşırdım birden! Masal gibi geldi!"

"Gelmesin," dedi General, aynı sitemkâr sesle, "Masal gibi gelmesin! KOALİSYON'un Düvel-i Muazzama'nı nişim ve coğrafya değiştirmiş yeni bir terkibi olduğunu gözden kaçırırsak, Mağdurlar'ın hukuk mücadelesinde açık veririz."

"Paşam, haklıdır," dedi dehlizin demir kapısını açıp İkiliyi içeri alan delikanlı, "Gelen her hâkim devir, fikir ve silahtan önce bir örtüye sahip olmayı şart saymış; yerine oturduğunun üstünü örtmek için! Dünyanın her yerindeki kalpsiz hakikat budur. Örtü'nün altından gün yüzüne çıkanlardan oluşan tarih ise çoğu zaman *arzulanılan masal*'dır."

"Cemal Kutay'ı tanır mısın?" Kadın, başını salladı, "Evet."

"Elli yıldır *bakir ve doğru* tarihi aramaya savaştım," diye sürdürdü, Kutay'ı klonlayan delikanlı, "Yüz kırk yedi telif eserin sonunda gördüm ve anladım ki, tecessüs de, merak da, ibret de, insanlığın romanlaşmış ömrü de 'Doğru Tarih'in sahifelerindendir. Buradan buyrun."

2

Beyaz mermer döşeli salon altmış kişilik oval masayı, evrak dolaplarını, kadının tanımadığı diğer teçhizatıyla birlikte alacak kadar büyüktü. Cemal Kutay'ın, konukları getirdiğini gören simülasyon unsurları ayağa kalktılar,

"Paşam, hoş geldiniz! Buyurun! Siz de hoş geldiniz, İmre Hanım!"

"Tanıştırayım: Enver, Cemal, Talat, Kâzım, Ali Fethi, Şevket Süreyya."

"Memnun oldum," dedi Kadızade. Delikanlıların külot pantolonlu, çizmeli, dik yakalı askeri üniformalarına baktı, "Birinci Dünya Savaşı?"

"Öncesi, sonrası!.." Cemal Kutay, Kadızade'nin oturmasına yardımcı oldu. Kendisi de yanına geçti, yerleşti, masanın diğer ucunda oturan seyrek kısa saçları, uzun yüzü, hatta gözleri donuk boz renkli genç kadına seslendi,

"Biz hazırız, fıstık!"

"Bazen oluyor böyle," diye güldü General, "Kim olduklarını unutuyor, kendileri oluveriyorlar. Oğuz Urallar, yani, Kürşat'ın oğlu."

Boz renkli genç kadın, ayağa kalktı. Kartal pençesini anımsatan kemikli parmaklarıyla kavradığı kâğıtları binlerce kez cilalanmış gibi duran masanın üstüne yerleştirdi,

"Kaos Çağı ve Yeniden Tanımlanan Savaş, Yıl 2000."

"Anlat, Janetcim, anlat da öğrenelim, bakalım, YÜCE PİR'imizin son numaraları neymiş?"

"Bu da benim torun, Bahadır Demirkanlı," dedi General, kıvırcık siyah saçları, bembeyaz dişleriyle olağanüstü yakışıklı delikanlıyı göstererek. "Kız, Amerikalıların ünlü savaş stratejistlerinden Janet Morris. CIA'ya bağlı 'Global Strategy Council' isimli Washington think-thankının üyesi. Albay John B. Alexander'la birlikte çalışıyor. Albay Alexander, ABD'nin önde gelen psikotroniks uzmanı. Kadın ayrıca Amerikan ordusunun Rus ordusu nezdindeki irtibat elemanı. Klonlayan, Aynur Yazan."

"PİR'imizin son numarası, 'savaş'ın yeniden tanımlanması," dedi genç kadın, "'Savaş' Amerikan askeri literatüründe 'sınırlı' ve 'sınırsız' olmak üzere iki genel başlık altında tanımlanırdı ya, geçen hafta bu önemli ölçüde değişti!"

"'Sınırlı savaş' dedikleri KOALİSYON'un külliyen yıkım hedeflemediği savaşlar," diye açıkladı General, "Yirminci yüzyıldaki Körfez Savaşı, bu yüzyıldaki Tayvan ve Hong Kong savaşları gibi. 'Sınırsız savaşlar', düşmanın savaş kabiliyetini topyekûn yok etmeyi hedefleyenler. İkinci Dünya Harbi gibi."

"Cihan Hakanlığı'nı parçalayıp doğrayan Birinci Dünya Harbi gibi." Kadızade sese döndü, "Fethi Okyar. Emrinizdeyim, hanımefendi."

Masanın başında Aynur Yazan, iki iskemle ötesinde oturan ufak tefek, esmer kızı işaret etti,

"Sevgili rakibem, 'Sistem Kavramları ve Teknolojisi' ARDEC'in direktör yardımcısı, Renatta Price, geçen hafta Alabama'daki Ulusal Savunma Üniversitesi'nde bir konuşma yaptı ve savaşın bundan böyle, 'jeopolitik iklimler doğrultusunda evrilme süreci' olarak ele alınması gerekliliğini or-

taya attı ve önerisi kabul gördü. 'Savaşın Üç Çağı' dediği evrilmeyi kendisi özetleyecek."

"Çok başarılıydım, doğrusu!" Renatta Price/Aylin Öztürk, kıkırdayarak ayağa kalktı, "ARDEC olarak biz askeri tarihi üçe ayırdık," diye başladı,

"Bir, 'Fetih Savaşları Çağı', iki, 'Caydırıcı Savaşlar Çağı', üç, 'Tecrit Savaşları Çağı'. İsa'dan önce 2800'de Akatlardan, Hitler'in Aryan İmparatorluğu kurmaya kalkıştığı 1945'e kadarki döneme 'Fetih Savaşları Çağı' dedik. Bu uzun çağda devletlerin ekonomik ve stratejik refahlarının topraklarını genişletmelerine bağlı olduğunu anlattık. Kazananın kaybedeni zorunlu olarak 'asimile' ettiğini, doğal kaynaklarını sonuna kadar tüketmekte sakınca görmediğini kanıtladık."

Talat Paşa, içini çekti, " *'Kalmasın âlemde Allah'ım hiçbir hakikat nihân*!" Kadızade'ye döndü, "Gurbet hatıralarından."

"Eyvallah," dedi Renatta Price/Aylin Öztürk, elini göğsüne götürerek, "Evet, ne diyordum? Fetih Çağı savaşlarını tanımladık diyordum. Oradan, 'Caydırıcı Savaşlar Çağı' dediğimiz ikinci döneme geçtik. İkinci dönem, tarafların kitle öldürücü silahlara muazzam yatırımlar yaptıkları soğuk savaş yılları. 1946'dan Berlin Duvarı'nın yıkıldığı 1989'a kadar olan yıllar. 1946-1989 yılları arasında silahlı kuvvetlerin bir numaralı hedefi 'devletlerinin yaşayakalması' şeklinde belirleniyor. Bu amaç doğrultusunda rakip ideolojilerin yayılmalarını önlemek için savaşıyorlar."

"Vietnam'da olduğu gibi."

"Vietnam'da. Kore'de. Savaş endüstrileri ulusal ekonomilerin belkemiği haline geliyor. Caydırıcı Savaşlar Çağı'nda hedef, toprak işgali ve üzerindeki nüfusun asimilasyonu değil, toprağın ve insanların külliyen yok edilmesi. Çağ'ın nispeten kısa bir dönem olmasının nedeni teknolojik ilerlemedeki hız."

"Deli deliyi görünce sopasını saklar vaziyetleri."

"Ve 'Tecrit Savaşları Çağı'! Körfez Savaşını, Tecrit Savaşları'nın ilk örneği olarak sunduk. KOALİSYON'un bu sınırlı savaştan beklediğinin Ulus-

lararası Hukuk Düzeni'nin ve 'Serbest Ticaret'in devamı olduğunu anlattık."

Kadızade, Cemal Kutay'a döndü, "Sizin örtü!"

"KOALİSYON Anayasası ve Bilderberg," dedi Kutay.

başarıyla gerçekleştirmelerine bağlı olduğu açıktır."

"Bilderberg, arzulanılan masal! Dinleyelim bakalım."

Aylin Öztürk, uzandı, masanın altında olduğu anlaşılan bir düğmeye bastı, sahici Renatta Price, salonun dar ucundaki perdede Ulusal Savunma Üniversitesi'nde konuşurken görüldü.

"Aaa? Afrikalı'ymış!" diye ünledi dinleyicilerden biri, "Vay, hain vay!" General'in ters ters baktığını gördü, sustu.

3

"Günümüzde savaşın hedefi, bir rejimi ya da devleti yeryüzünden silmek değil, bozguncuları dünyadan tecrit etmek suretiyle savaşma kapasitesinden mahrum bırakmak, Yeni Dünya Düzeni'ni tehdit eden fetih amaçlı savaşlar çıkarmalarını önlemektir. İki kutuplu dünyada savaşmak üzere tertiplenmiş KOALİSYON Silahlı Kuvvetleri'nin yeni bir görev tanımıyla karşı karşıya oldukları açıktır. Bu görev, Yeni Dünya Düzeni'nin zor kazanılmış statükosunu birden fazla cephede en hızlı, en ucuz, en az zayiatla ve en az hasarla koruyacak yöntemleri geliştirmektir. Körfez, Somali, Haiti, Bosna, Hong Kong, Tayvan ve Singapur örneklerindeki başarılarına karşın, askerlerimiz önceden hazırlanmış bir harekât planından yararlanamıyor olmalarının getirdiği olumsuzlukları göğüslemek durumunda kalmışlardır. Müdahalelerinin -başta denetim dışı medyanın varlığı olmak üzere- çok sayıda kısıtlamanın var olduğu kaotik bir istikrarsızlık ortamında gerçekleşiyor olması, silahlı kuvvetlerin sorunlarını artırmaktadır. Oysa, hızlı oldukları kadar da birbirine bağımlı teknolojik ve jeopolitik gelişmelerin devamı, Uluslararası Hukuk Düzeni'nin istikrarını gerektirir. Uluslararası

Hukuk Düzeni'nin istikrarının KOALİSYON Silahlı Kuvvetleri'nin yeni rollerini başarıyla gerçekleştirmelerine bağlı olduğu açıktır."

"Bit pazarına nur yağıyor!"

"Ne nuru?" Aylin, klibi dondurdu.

4

"Alevi-Bektaşilik'teki düşkünlük yasası!" dedi Bahadır, "Tarikatça yasaklanan eylemleri yapanları süreli ya da süresiz olarak tecrit ederler ya. Karar, âyin-i cemde alınır. Temel ilke, 'Yol bozulmasın, varsın gönül kırılsın'."

Janet'le Renatta birbirlerine baktılar, "İlke aynı ilke," dedi Renatta, "Varsın insanlar ölsün, THE YOL'u bozdurmazlar. ÖOS'lara, BS'lere yapılan yatırımların artmasının nedeni de bu."

"BS, Bilgi Silahları, 'Information Weapons' dedikleri yöntemler," diye fısıldadı General, "Öldürmeyen Silahlar, Bilgi Silahları ve bunların 'anti'leri, yani bu silahları defedici silahlar, Kaos Çağı'nın cephaneliği bunlardan oluşuyor."

"Biri bana şunu söylesin: Caydırıcı Savaşlar Çağı ile Tecrit Savaşlar Çağı arasında silahlara yapılan yatırımlar arasında fark var mı? Azalma var mı? Silah sanayii Yukardakiler'in ekonomilerinin belkemiğini teşkil etmeye devam ediyor mu, etmiyor mu? Yoksa, sadece savaşların adları mı değişmiş?"

"Bence sadece adları değişmiş," dedi Bahadır Demirkanlı.

"O kadar basit değil," diye karşı çıktı Aylin Öztürk, "Tecrit Savaşları Çağı'nda hedef problemi var. 'Kaotik Çağ' demelerinin nedeni de bu. Caydırıcı Savaşlar Çağı'nda düşmanın kim olduğu belli. Hedef belli olunca, askerlere harekât planları yapmak kalıyor..."

"*Hazır ol cenge ister isen sulh ü salâh*" dedi Talat Paşa, "Bizim zamanımızda paraların üzerinde böyle yazardı. Osmanlı paralarının."

Aylin, sorusunda ısrar etti, "...Öyle değil mi, Paşam?"

"Öyle," dedi General, "Bizim zamanımızda düşman belliydi."

"Ama şimdi karar vermek zorundayız, örneğin, Odinistler ya da Farrakhan kültü 'bozguncu' mu, Uluslararası Hukuk Düzeni'ni tehdit ediyor mu ya da edebilir mi diye."

"O hedef problemi bizim zamanımızda da vardı, hanım kızım," diye söze girdi Talat Paşa, "Biz, Demirkanlı Paşam gibi önceden hazırlanmış bir harekat planından yararlanamıyorduk," akranlarına döndü, "Dost, düşman belli değildi. Öyle değil mi, Ali Fethi, Cemal?"

"Doğru söylüyor," dedi Fethi Okyar'ı klonlayan Turgay Ekin, "Örneğin, Trablus ve Balkan savaşlarını kaybetme nedenlerimizin en önemlilerinden birinin donanmasızlık olduğunu anlayınca ne yapıp edip savaş gemisi almaya karar verdiydik. Milletimiz donanmasızlığı haysiyet saydı, varını yoğunu inanılmaz cömertlikle Osmanlı Donanma Cemiyeti'ne yarışırcasına armağan etti. Harp gemilerimizin İngiltere'ye mi, Almanya veya Amerika'ya mı sipariş edilmesi bahis mevzuu olunca, tercihler İngiltere üzerinde toplandı. Bu sahadaki münakaşa götürmez faikıyetine ek olarak, her hadisede karşımıza dikilen 'muvazene' belâsının icabı olarak..."

"Çünkü top, tüfek, diğer mühimmatımızı Almanya'dan alıyorduk," diye açıkladı Talat Paşa, "Alman Askeri Islah Heyeti kıyamet koparmış, İngiltere'den deniz, Fransa'dan jandarma, İtalya'dan itfaiye müşavirleri getirterek tazyikleri durdurmaya çalışmıştık."

"Biz, hadiseyi böyle halletmiş olmanın tesellisi içinde, devrin en kudretli harp sefinelerinin donanmamıza katılması hasretiyle günleri sayarken, Hariciye Nazırı Rıfat Paşa, Londra Sefiri Tevfik Paşa'dan 'çok mahrem ve şahsi' kaydıyla aldığı haberi getirdi: İngiltere, parasını peşin ve altın olarak ödediğimiz ve teslim günleri gelmekte olan Sultan Osman ve Reşadiye ile tezgâhta bulunan Fatih dretnotlarımızı, Brezilya'nın satın alma teklifini müzakere ediyordu. İnanamadık, ihtimal veremedik!"

"Lâkin, bir müddet sonra, ciddiyet, ahlak, şerefe misâl gösterilen İngiliz devletinin, menfaatler araya girdiğinde, beşeri fazilete mesnet olan bu

değerleri nasıl çiğneyerek, fert olsa, ceza kanunlarının cürüm sayacağı fiili irtikâb ettiğini görecek ve yeni bir hayal kırıklığının bedelini milletçe ödeyecektik." Kadızade'ye döndü,

"İkinci Dünya Harbi'nde, kamikazelerin bacalarından girerek batırdıkları 'Repulse' vardı ya, İngiltere'yi mateme boğan, o bizim Reşadiye-miz'di. Sultan Osman'la Fatih'i Brezilya'ya sattılar, Reşadiye'yi kendilerine tuttulardı."

"Çok acı bir gerçeği daha idrak ederek," diye araya girdi Deli General, "Vatan, gayrının lütfü olan silahla müdafaa edilemez."

"Gayrının lütfü da değildi ki, 'serbest ticaret'ti," dedi Fethi Okyar, "Parasını peşin peşin vermiştik. Aklın, mantığın, milletlerarası hukukun olduğu kadar, ahlakın da reddi olan bu ihtimali düşünmedik bile." Talat Paşa'ya döndü,

"Süleyman Elbüstânî Efendi'yi hatırlar mısın Paşam, kendisi Orman ve Maadin Nazırı'ydı. 'İngiltere gibi bir devlet-i muazzama, fertlerde dahi vaki olsa tel'in edilecek ef ali nasıl irtikâb eder?' diye çırpmıyordu fukara. Evkaf Nazırı Hayri Efendi'yi de hatırlıyor musun, 'Sizin devlet-i muazzama dediğiniz aynı İngiltere, daha dün, Balkan Harbi'nde netice ne olursa olsun hudutların değişmeyeceğini resmen ilan ve tevsik eden ötekiler arasında değil miydi?' deyiverdi, 'Rus'u da, Fransız'ı da, İngiliz'i de, Alman'ı da, Avusturyalı'sı da, İtalyan'ı da aynı mayadandır.' Uzattım, kusura bakmayın, hanım kızımız 'Kaotik Çağ'dan bahsettiği için. Bizim neslimiz o 'kaotik çağ'ı yüz yirmi yıl önce yaşadı. 'Çok sayıda kısıtlamanın var olduğu kaotik istikrarsızlık ortamının olumsuzluklarını' iyi biliriz."

5

"Yani, diyorsunuz ki, hamam da aynı hamam, tellâklar da aynı tellâklar!"

"Bakıyoruz işte, konuşuyoruz," dedi Fethi Okyar/Turgay Ekin, "Belki öyle, belki de değil. Ama itiraf etmeliyim ki, 'kaos' hep vardı da, bazılarımız yeni yeni farkına varıyorlar diye düşündüğüm oluyor. Odinistlerin ya da Farrakhan kültünün karşılıkları bizde de hep vardı. Mesele, bunların Cihan Hakanlığı'nın varlığını tehdit edip etmedikleri meselesiydi."

"Öyle ya," Bahadır, Renata Price'a döndü; "Megiddo Projesi ne güne duruyor? FBI'ın Üçüncü Milenyum'un başında yürürlüğe koyduğu şu proje, Asatru İttifakını takibat altına aldıkları. O proje karar vermeyecek mi Asatru'nun KOALİSYON Silahlı Kuvvetleri'ne hedef teşkil edip etmeyeceğine?"

"İyi ya işte," dedi Renata Price, "Bu da KOALİSYON Silahlı Kuvvetleri'nin hedeflerinin ne kadar kaotik olduğunu gösterir. Askerler, sadece ayrılıkçı uluslar, rezil diktatörlerle değil, ulusötesi-ulusaltı gruplar, sivil şahinler, çapulcular, saf ırk meraklıları, köktenci dinciler, nefret bezirgânları vb. ile de savaşacaklar demektir."

"Bunların hepsi bizde vardı," diye mırıldandı Talat Paşa yine, "Vardı da adını koymamıştık."

Bahadır Demirkanlı, "Onun için mi Türk Silahlı Kuvvetleri'nin 'İç Hizmet Kanunu'nu iptal ettirdiniz?" diye seslendi Renata Price'a. Öfkesini saklamaya gerek duymamıştı, "2005 yılında 'anti demokratik' olduğu gerekçesiyle iptal ettirdiğiniz kanundan bahsediyorum. Ordu'ya Türkiye Cumhuriyeti'ni dâhili düşmanlara karşı da korumak görevini veren?"

"Hey, bir dakika!" diye güldü Aylin Öztürk, "Hırsını benden alma! Ben, Renata Price değilim!"

"Affedersin!" dedi Bahadır, "İnsanın tepesi atıyor!"

"Önemli değil. Sanırım senin aradığın cevap da burada." Önündeki kâğıtları karıştırdı,

"Alvin ve Heidi Toffler'in Amerikan Silahlı Kuvvetleri'ne 1993 yılında verdikleri 30 Numaralı Memorandum... İşte: Amerikan Silahlı Kuvvetleri'nin 'Bilgi Savaşı' kavramını *'insanların duygularını, amaçlarını, muhakeme biçimlerini ve davranışlarını etkilemeyi hedefleyen psikolojik ha-*

rekâtı' da kapsayacak şekilde genişlettiklerini söylüyorlar. Yeni hedef, insan beyni. Silahlı Kuvvetleri bu yetkiyle donatınca, askerlerin sadece yabancı değil, kendi yerli halklarının, yöneticilerinin, politikacılarının beyinlerini de hedef alabileceklerini kabul etmiş oluyorlar... Bu, Silahlı Kuvvetlere ölme/öldürme ihale etmekten öte bir durum tabii..."

Kadızade, General'e döndü, "Afazi!" diye fısıldadı, "ÖOS'lardan birisi de Afazi, değil mi?"

General onayladı, "Psikotroniks. Maalesef."

6

"Tofflerlerin diğer iddiaları da geleneksel savaşın 'Bilgi Savaşı'na evrildiği," dedi Janet Morris/Aynur Yazan, "Nasıl ki, diyorlar, on dokuz ve yirminci yüzyıllarda tarım ve madenler gibi doğal kaynakların yerini endüstri aldı, zenginliğin kaynağı olarak belirdi, yirmi birinci yüzyıldan itibaren de 'bilgi üretimi' endüstrinin yerini alacak. Bu çerçevede, KOALİSYON Silahlı Kuvvetleri'ni 'üretici'ler arasında değerlendirmek gerekecek. 'Yeni' rolleri üretime katkıda bulunmak. Bir başka deyişle, asker sivil ayrımı ortadan kalkmış oluyor. Öyle mi, Renata?"

"Bizde zaten hep öyleydi," dedi General, "Türk Silahlı Kuvvetleri bir biçimde hep üretimin içindeydi."

"Şimdi, bakalım," dedi Aylin Öztürk, "Birinci dalga savaşlarında toprağa hâkim olmak için çarpışıldı, ikinci dalga savaşlarında üretim kapasitelerine, üçüncü dalga savaşlarında da 'bilgi'ye hâkim olmak için çarpışılacak. Bir toplumun 'savaşma biçiminin', o toplumun 'zenginlik yaratma' biçimini yansıttığını düşünürseniz, 'bilgi'ye hâkim olmanın 'bilgi' yaratmaktan geçeceği açık. Bilgi yaratan silahlı kuvvetler, üreticiler safında düşünüleceklerdirler ki, bu bizim çocukların işini zorlaştırır."

"İster misin, KOALİSYON Silahlı Kuvvetleri kendilerini KOALİSYON'un savaş işleriyle uğraşması gereken münferit bir parçası değil de, kendisi olarak görsün? Herkesin 'deniz piyadesi' olduğu bir KOALİSYON!"

"Pentagon, ilköğretimdeki yedeksubay eğitim programlarını artırmaya devam ediyor," dedi Aylin, "Milenyumun başında, iki bin iki yüz ortaokulda on dört yaşını bitirmiş üç yüz on bin çocuk askeri eğitim görüyordu. Bugün bu sayı üç milyonu geçti."

"Bu ilköğretim kuramlarına silah sokmak anlamına gelmiyor mu?"

"Silah ve askeri tarih ve askeri değerler ve askeri düşünce tarzı," dedi Aylin, " JROTC programında okutulan tarih, sivil okullarda okutulan tarihe benzemediği gibi, en iyi yurttaşların askerler olduğu şeklinde ifadeler de var. Siviller küçümseniyor. Vietnam, Somali gibi savaşların kaçınılmazlığı işleniyor. JROTC'den geçen çocukların yüzde kırk beşi orduya katılıyor zaten."

"Asker millet."

"Öyle," dedi Aylin, "Koalisyon iletişim Uzmanları, yeni formatları sistematik olarak yaymaya devam ediyorlar. Nihai amaç, özünü KOALİSYON formatında bulan Tekleşmiş Bireylerin sayısının artması değil mi? Askerle sivil arasında fark gözetmeleri yanlış olur. John Arquilla, sen ne düşünüyorsun?"

"John Arquilla, 'netsavaşı' kavramını ortaya atan stratejisi. Onu klonlayan delikanlının adı Orhan Tapan."

7

"Bilgi yaratmaktan kasıt, KOALİSYON'un doğrularını nihai doğrularmışçasına yaymak, kabul ettirmek. Bu bir savaş, tabii. Mağduran ile bizim aramızdaki düşünce ve epistemoloji düzlemindeki savaş. 'Ne biliyorsun, o bildiğini nasıl biliyorsun savaşı.' Kurtuluş Savaşı olduğunu biliyorsun, mesela, 'Nah, biliyorsun!' Türklerin 'soykırım yapamayacağını' bili-

yorsun, 'Nah, biliyorsun!' Namık Kemal'in vatan şairi olduğunu biliyorsun, 'Nah, biliyorsun!' Böylece, hasmı varlığına ilişkin şüpheye boğuyoruz," dedi John Arquilla/Orhan Tapan,

"KOALİSYON Silahlı Kuvvetleri olarak biz, örneğin, Mucizeler Diyarı'nın, murakabe melekesini, nesnel akıl yürütme yetisini hedef alırız. ONARIMCILAR'ın gözlemleme imkânlarını onları çelişkili haber ve verilere boğarak ortadan kaldırmaya çalışırız. Gözlem imkânlarınız zayıfladığında istikamet tayininde zorlanacağınızı hesaplıyoruz. İstikamet tayininde zorlandığınızda tepkilerinizi bizim kurguladığımız sanal dünyalara yönlendirecek, dağılacaksınız diye düşünüyoruz. Sahici ya da yaşamsal olaylar karşısında tavır almanız mümkün olmayacak, önünüze gelene şuursuzca saldıracak hale geleceksiniz. Kısacası," dedi delikanlı, Mucizeler Diyarı genci kimliğine tekrar bürünerek,

"KOALİSYON Silahlı Kuvvetleri, Mağduran'ı kör dövüşüne zorlayarak, tutarlı bir yaşam stratejisi kuramayacak hale getirip sindirmek peşinde, böylece öldürmelerine gerek kalmayacak." Cemal Kutay'a döndü,

"Siz hep dersiniz ya, 'En zor fikir hizmeti, karşı taraf bulamamış telkinlerin dimağlara adeta dini nass halinde yerleştirdiklerine karşı çıkmaktır.' Başta Türkler, günümüzde dünya halklarının karşısındaki en büyük mesele de budur."

"Bizde muvaffak oldunuz," dedi Kadızade, "Düşünce ve epistemoloji düzeyindeki savaşı kazandınız, bizi Toplumsal Afazi'ye esir ettiniz. Doğru hesaplamışsınız, kendimizi nasıl savunabileceğimize, nasıl yaşayakalacağımıza dair akıl yürütecek donanımımız kalmadıydı."

"Sizin yaşamınız bizim için iyi bir örnekti, İmre Hanım," dedi John Arquilla, '"Sosyalizm, kapitalizm, liberalizm, laisizm, İslamiyet, hepsi gerçek, hepsi ilgi istiyor, hepsi sorumluluk talep ediyor... elimde tasım, dinden bilime, bilimden sanata kapı kapı dolaşıp dileniyorum' diyordunuz."

"Ömrümün bir işe yaradığına memnun oldum," dedi Kadızade, kesik kesik, bir General'e, bir masanın etrafındaki gençlere bakarak.

"Yaradığından emin olabilirsiniz, efendim. Sizin sindirilmenizi, 'ev gölgesi insana serpuştur' diyerek kendinize kapanmanızı izledik. Ve teslim olmanızı. KOALİSYON'dan beyninizin yıkanmasını, ulusal kimliğinize dair tüm kodlardan arındırmanızı talep etmenizi, benliğinizi 'Bir dünya, bir devlet, bir bayrak' şiarına adamaya hazır hale gelmenizi. 'Yeni bir dil, yeni bir din, yeni bir kimlik istiyorum' diye haykırmanızı. Sizin geldiğiniz nokta, netsavaşlarının gelmenizi istediği noktaydı. Hasmı kurşun harcamalarına gerek kalmadan alt ettikleri nokta. Masrafsız ve zayiatsız."

"Öyleyse, 'netsavaşları'nın hedefi özgün bir hedef değil," dedi Kadızade, "'Düşünce ve epistemoloji düzeyindeki savaş' dediğiniz biçimin en az üç yüz yıllık fiili bir geçmişi olduğunu söyleyebilirim. Gezegenin yüzde seksen beşinin günümüz VASILLAR'ın prototipleri olan emperyalistler -izin verirseniz ben de bir kelime üreteceğim, ön-VASILLAR- tarafından sömürgeleştirildiği yıllardaki hedefleri de buydu."

"Fransız VİRD Uzmanı, Şarkiyatçı Louis Massignon'un 1962 yılındaki açıklaması," diye hatırlattı General, "*'Onların nesi var, nesi yok, hepsini aldık. Bundan böyle ya cinnet geçirecekler ya da intihar edecekler,*' diye itiraf etmişti."

"Oryantalistleri iyi tanıyoruz, Paşam," dedi Arquilla, "Doğrudur ve bu çerçevede sömürgeciliğin keşif kolunun netsavaşlarına evrildiği de söylenebilir."

"Gültekin Bektaş'ın sizi Mahkeme Heyeti'ni 'Türk ruhunun belirleyici niteliğinin çöküntü ya da depresyon' olduğuna ikna etmeniz için uyardığını da biliyoruz, Paşa Dede," diye araya girdi Bahadır, " *'Türk ruhunun, hiçbir şeyin yakalanamayıp her şeyin uçar gibi cereyan ettiği bir uluslararası sanal ortamda, sesli ve yazılı uyaranların hiçbir izlenim uyandırmadığı büyük bir konfüzyonel boşluk içinde, şaşkınlık, nafilelik, silinmişlik ve hiçleşmişlik duygularının kışkırttığı uzun süreli ağlama ve gülme nöbetleri geçirerek, kendisini iyileştirecek bir oluşumu veya ölümü bekleyerek günlerini doldurdurma çabası içinde olmuş olduğunu kabul ettirmelisiniz.* "Bektaş, size böyle talimat vermişti."

"'Madman' teorisini kullanmamız istenmişti," diye açıkladı General, "Richard Nixon'un Vietnam Şavaşı'nda kullandığı strateji. 'Kuzey Vietnamlıların benim delirdiğime, savaşı durdurmak için her yolu deneyeceğime inanmalarını istiyorum,' demişti yardımcısına, 'Bütün yapacağımız, bende onulmaz bir komünizm saplantısı olduğunu yaymak.' Tanrı aşkına, bu adamı daha fazla delirtmeyin, nükleer düğme elinin altında, basar mı, basmaz mı bilemeyiz.' Bu haberi uçuralım, bak, göreceksin, iki gün sonra Ho Chi Minh'in kendisi Paris'e gelecek, yalvaracaktır barış diye.'"

"Bakın, ben bunu bilmiyordum!" dedi Renata Price/Aylin Öztürk, "Deli deliyi görünce sopasını saklar dediğiniz bu!"

Arquilla, dudaklarını büktü, "Bugün olsa, Ho Chi Minh'e, General Mogiduşa'ya yaptıklarını yaparlar.

8

"Hatırlarsanız, Ruanda televizyonunda Mogiduşa'yu askerlerinden silahlarını bırakmalarını isterken gösterdiler, yaveri, adamı 'hain' diye çekip vururken, askerler savaş sona erdi sanıp bölük bölük teslim oldular. Netsavaşlarının farkı burada. Hızlı, kesin, ucuz ve zayiatsız." Kadızade'ye döndü,

"Birilerini tuzağa düşürmek, düşkün ilan etmek istediğimizde medya hizmetimizdedir. 'Bozguncu' olduğuna karar verdiklerimizin video kayıtlarını bilgisayar çıkışlı grafiklerle birleştirip amaca dönük, mükemmel hikâyeler yaratabiliyoruz. Hong Kong, Serbest Ticaret'i engellemeye kalkıştı, biliyorsunuz. Gümrük duvarlarını filan yükseltti. Hong Kong'u çökertmeye karar verdik. CNN, Hong Kong hükümetinin doları devalüe edeceği haberini geçti. Arkasından Hong Kongluların bankalara hücum ettiğini gösteren video klipleri yayınladı. İşimizi bitirdiğimizde milliyetçi Khan No hükümeti ne olduğunu bile anlamamıştı. Medya, haber ağına bir haber geçer, o haber çok yanlış olmayabilir ama meselenin bütünü değildir, başı

sonu hatta önemi yoktur ama 'sanal bir dünya' kurmaya yeter ve bu 'sanal dünya' halkların dimağlarına Hocamızın demesiyle 'dini bir nass' gibi yerleşir. Cennet ya da Cehennem. Şeytan ya da Melek. Anlatmaya çalıştığım şu: Geleneksel propaganda yöntemi insanları hasmın söylediklerinin doğru olmadığına inandırmaktır. Kaotik Çağda, gerçek'in yerine kendi kurguladığın sanalgerçek'i geçiriyorsun."

Cemal Kutay/Oğuz Urallar, perdede donmuş duran Renatta Price'ı işaret etti, " Sanal gerçek derken, Renata, gerçek *gerçek* değil mi? Doldurusa gelmiyoruz?"

"Hayır, gelmiyoruz," diye güldü Aylin Öztürk, "O, gerçek *gerçek*, Adsız onayladı."

"Gerçek'in yerine kendi kurguladığınız sanalgerçek'i geçiriyor olmanız da yeni bir şey değil," dedi Kadızade, "Benim zamanımda 'Görevimiz Tehlike' diye bir televizyon dizisi vardı. Orada da üç aşağı beş yukarı aynı yöntemler kullanılıyordu. Kaldı ki, netle ulaşılamayan durumlar var. Mesela burası."

"Netle yayının mümkün olmadığı durumlar olabiliyor, tabii," dedi Bahadır Demirkanlı, "Örneğin, Iowa'daki Mavi Tarikat'a ulaşamadılar çünkü Maviler'in itikatları elektronik haberleşmenin haram olduğu şeklindeydi, evlerinde telefon bile kullanmazlardı. Özel Kuvvetler, bir gece geldiler, ertesi sabah tapınaklarının olduğu yerde mandalar otluyordu. Ama tercih ettikleri bir yöntem değil, çünkü her şeye karşın kayıp vermek ihtimali var. KOALİSYON'un en büyük korkusu zayiat vermektir. Hava kuvvetlerine yüklenmelerinin nedeni bu. Kara kuvvetleri lağvedilme noktasına geldi."

Kadızade, General'e döndü, "Doğru mu, bu?"

"Doğru," dedi General, "Hava gücü, siyasi risk içermeyen bir kuvvet, çünkü, bombalayıp gidiyor. Kara kuvvetleri gibi araziye yayılıp kalmadığı için zayiat verme olasılığı yok gibi. Şehit anaları başınıza kalmıyor. Zayiat korkusu, KOALİSYON'un yumuşak karnı, İmre Hanım," kaşlarını kaldırdı, indirdi,

"YÜCE PİR'in dergâhında mezarlıktan çok soğuk nitrojen tankı var! Ve tanklar tıka basa dolu. Ceset almıyor. Ölümsüzlük istiyorlar ya, ölümsüzlüğe milyarlarca Koalisyon Doları yatırım yaparken savaşta zayiat vermek, KOALİSYON yöneticileri için 'doğru siyaset' değil."

9

"Sun Tzu der ki, savaşta kazanmak için silahlı kuvvetler hızlı hareket etmeli, sonuca kendilerini de, düşmanı da helak etmeden ulaşmalı. Çünkü, mükemmel sonuç muharebe meydanında zafer kazanmak değildir. Mükemmel sonuç, düşmanın direncini savaşmadan kırmaktır. Büyük lider o'dur ki, düşman kuvvetlerini vuruşmadan teslim alır, şehirlerine kuşatmadan girer, egemenliklerine askeri sahrada yatırmadan son verir."

Kadızade, arkasından gelen ince sese döndü, "Sen de kimsin?"

"Sun Tzu. Emrinizdeyim, efendim," dedi delikanlı, kadını selamlayarak, "Makyavel'in atası olarak tanınırım. İsa'dan önce 560-492 yılları arasında Ch'i ülkesinde yaşadım. Reddi İlhak Simülasyonu'nda bulunma nedenim, Vasıllar'ın 'Savaş Sanatı' isimli on üç bölümlük kitabımı keşfetmiş ve KOALİSYON Silahlı Kuvvetleri'nin yeni görev tanımını kitabımda önerdiğim esaslara göre düzenlemiş olmasıdır. İzin verir misiniz?" Gömleğinin yeninden bir kâğıt çıkardı,

"Sun Tzu der ki, iyi asker kendisini yenilmez kılacak önlemleri alıp düşmanı yenmek için fırsat kollayandır. Kendimizi yenilmez kılacak önlemleri almak bizim, bize onları yenme fırsatını yaratmak düşmanın elindedir. Düşmanın nasıl yenileceğini bilmek bir şey, yenmek ayrı bir şeydir. Kendimizi savunmak için güçlü, düşmanı yenmek için süper güçlü olmalıyız." Durdu, Osmanlı paşalarını ve General'i selamladı,

"Savunmada hünerli general, kendisini Yeryüzü'nün dokuzuncu katında saklayandır," dedi, "Saldırıda hünerli general ise, Ezeli ve Ebedi Mavi'ye kanatlanan. Güneşi görmek keskin göz istemez, şimşeği duymak kes-

kin kulak istemez, yılanın başı küçükken ezilirse dökülen kan fazla olmaz. Akıllı asker, cesur askerden daha iyi askerdir. İyi asker görülmez, duyulmaz. Savaşmak istemeyen asker, düşmanın önüne tuhaf bir şey fırlatır ki oyalansın. Düşman saydamsa sen görünmez ol ki, onlar dağılırken sen yoğunlaşabilesin. Düşman nereden saldıracağını bilmesin ki, gözleri dört dönsün, odaklaşamasın. Düşmanının planlarını bilirsen, senden güçlü de olsa kazanırsın. Düşmanını iyi tanı ki, zayıf noktalarını bilesin. Askerin iyisi, su gibidir, en zayıf noktadan sızar."

"Tercümesi," dedi Renata/Aylin, "'Zamanında hareket et. Kararlı hareket et. Zayiatı ve çevreye vereceğin zararı asgariye indir. Savaşı yayma. Uzun süreli kara savaşına girme. Sürekli haklı olduğunu haykır ki, bağımsız medya da yayınlayabilsin. Hedeflerini iyi sapta, atışların isabetli olsun. KOALİSYON güçlerinin zayiat vermesini önle. KOALİSYON güçlerinin caydırıcılığından taviz verme.' Bunlar, KOALİSYON Silahlı Kuvvetleri'nin yeni ilkeleri."

"Hangi koşullarda savaşılacağı meselesine gelince: Uluslararası Hukuk Düzeni'ni, IMF, IBRD gibi Uluslararası Kurumlar'ın inanılırlıklarını, Serbest Ticaret'i, Bilimsel Yaşama Hakkı'nı, Genlerin Korunması Hakkı'nı, Yeniden Arınma Hakkı'nı, ekolojiyi ve çevreyi, Vasıllar'ın egemenlik haklarını, YÜCE PİR'in güvenliğini, YÜCE PİR'in KOALİSYON içindeki konumunu korumak şeklinde sıralıyorlar."

10

"Kaos Çağı'nın cephaneliğini Koalisyon iletişim Uzmanları'nın 'kitle koruma silahları' olarak lanse ettikleri ÖOS'ler oluşturur. Düşmanın emir komuta zincirini, iletişim hatlarını ve C 31 istihbaratını kullanmasına engel olan elektronik savaş teknolojileri. Örneğin, akustik, lazer, yüksek frekanslı mikrodalga, elektrik santrallarının üzerine üretimi durdurmak üzere atılan karbon halkacıkları, KOALİSYON kıtalarının yerlerinin tespit edilmesini

önleyen engelleyiciler ve diğerleri. Kitleleri öldürmeyen ancak liderlik unsurlarından mahrum bırakarak yönünü şaşırtan, neyin doğru neyin yanlış olduğunu kestiremedikleri büyük bir konfüzyonel boşluğa atan, şaşkınlık, nafilelik, silinmişlik ve hiçleşmişlik duygularını güçlendiren ÖOS'ler. Böylece, dünya halklarının günlerini kendilerini iyileştirecek bir oluşumu, yani, KOALİSYON güçlerinin şefaatini veya fiziksel ölümü bekleyerek geçirmeleri sağlanıyor. "

"İdam etmiyor, delirtiyor, diyorsunuz," diye mırıldandı Kadızade.

"İsteyene ıslahat yolu açık," diye omuzlarını silkti Renata Price, "Uluslararası Af Örgütü Islahhanesi ücretsiz. Dileyen, TSVHR programına katılabilir."

"Önemli bir başka nokta, Koalisyon iletişim Uzmanları'nın 'yiğitlik'i, 'ilkellik'le eşitlemek, 'ölüm iştiyakı' şeklinde tezahür eden bir akıl hastalığına indirgemek amacıyla yürüttükleri kampanya. Amaç, eylemlerini usa vurmayan, Yeni Dünya Düzeni'nin telkinlerini dinleyecekleri yerde varlıklarındaki o gizli dürtüye itaat edenleri etkisizleştirmek."

"Bizim için en büyük tehlike," dedi John Arquilla, İmre Kadızade'ye, "Kendi davulunun ritmine yürüyebilen Eril Ruhlardır. Bu bakımdan, iyi huylu hümanistlerimizi vakıflar, dernekler altında toplar, Mağduran'ın harici yaralarını tımar etmeye teşvik ederken, Mağduran'ın batini yaralarını sarmaya kalkışanları 'düşkün' ilan ederiz."

"İğrençsiniz," dedi Kadızade, "Sinsi ve zalimsiniz."

"Hadi, canım, siz de," dedi Arquilla, "Size kim inanır?"

"Adam doğru söylüyor," diye içini çekti Cemal Kutay, "Hafızalarımıza yerleşmiş kanaatlerin karşısına çıkmak, elinizde reddi imkânsız ispatlar olsa dahi güçtür. Hatta reddi imkânsız hakikatler, zorluğu küçültmez, büyütürler. Çünkü, gelen her hâkim devir, fikir ve silahtan önce bir örtüye sahip olmayı şart sayar. G-8'lerin, Düvel-i Muazzama'nın üstünü örtmek için kullandıkları örtü gibi. Bu örtüyü öyle hayati sayarlar ki, çekip kaldırmaya kalkan kendi hayatıyla oynuyor demektir."

Kadızade güldü, "Beni ölümle korkutabileceğiniz! düşünmüyorsunuz, değil mi?"

"Hayır efendim, düşünmüyorum," dedi birden, çok genç bir Cemal Kutay/Oğuz Urallar, "Ancak, klonladığımız atalarımız gibi anlaşılamamış, meyus ve mahzun olmanızı istemiyorum. İddia ediyorum ve ispata hazırım: Eski Türkiye'nin ayrışması ile sonuçlanan kâbus, bir Talat Paşa'nın, bir Fethi Bey'in, Kâzım Karabekir'in yaşadıkları karabasanın isim ve şekil değiştirmiş, örtülü halidir. Virüs, daha derinlerdedir."

"Nerede?"

"Latin tipi parlamentarizmden imtiyazlı oligarşiye, Düvel-i Muazzama'nın isim ve coğrafya değiştirmiş yeni terkiplerine, kapitülasyonlardan Avrupa Birliği'ne, Atina yolunu açan 1897 zaferinin barış masasında ne olmuşsa, 1922 Ağustos mucizesinin 2012'deki akıbetine kadar! Kâbus'un nedeni kopukluktu."

11

Kadızade başını salladı, "Bir mıh, bir nal kurtarır, bir nal, bir at kurtarır, bir at, bir süvari kurtarır, bir süvari, bir muharebe kurtarır, bir muharebe, bir zafer kurtarır, bir zafer, bir ülke kurtarır," diye söylendi Cemal Kutay, Talat Paşa'yı gösterdi,

"Kaos, onların kuşaklarının malumu olan hadiselerin, 2000'li yılların Türk vatandaşlarınca ya tümden bilinmiyor ya da aslından bambaşka biliniyor olmasının tortusu. Eski Türkiye'nin ne ölen ne dirilen, sürgit hasta adam olmasının açıklanmayan gündemlerin mevzuu olduğunu, ilk şartlı Anayasa, 1839 Tanzimat Fermanı'ndan 1876 ve 1908 Kanun-u Esasileri'nin kalkanı arkasında Osmanlı İmparatorluğu'nun nasıl parçalanıp doğrandığını, başlangıcı asırlar öncesi suikast komplosu içinde masum ve gafil ümit, İttihat ve Terakki'nin şaşkın ve çaresiz hüviyetini, kendisine has sistem sa-

hibi Sultan Hamid'in 'Devlet Mirası'nın hakiki, gerçek varlığını, bu mirasın devrini tamamlamış ve içini göze görünmez kurtların yediği bir koltuğun dalga fonksiyonunun ancak o hali ile ve olduğu yerde kaldığı sürece çökmeyeceğini, o günlerde devlet haysiyeti gururu ile söylememiş ibret hadiselerini yalnız sonuçlarıyla hatırlatmadan, bu insanların, atalarımızın tecrübeleri kâbusa çatan Türk kuşakları için bir çözülmez bilmece haline soktuğunu idrak etmek zorundayız." Kadızade'ye döndü,

"Devrim'in babası, senin amcaoğlun Bekir Kuran, utanmaz bir adam değildi. Hadiselerin hakiki yapısını bilemedi. Hakiki yapısını diyorum, çünkü bilseydi ibret ve hatta dehşetle görecekti ki, o günlerin akları aslında kara ve karaları aslında aktır."

"Simülasyon unsurlarının sessizliğe gömüldükleri kısa bir süre oldu,

"Çok akıllı biri olmadığımı biliyorum," dedi Kadızade, "Ve ruh halim hızla değişebiliyor. Sonsuz saygı duymakla birlikte sizlere, 'bu böyle yürümez' diyebiliyorum. KOALİSYON'un muhaliflerinin tümünü susturma çabası, SSCB'nin dehşetengiz toplum mühendisliğinden de kapsamlı bir proje. Postuna oturmuş, elinde bir sopa, kim sesini çıkarırsa başına vuran biri, cemaati doğrusal bir kesinlikle uslanmış olduğu sürece başarılı olabilir. Ama ben bir saçaklıyım. Bir saçaklı, bu dünyaya dair olup da yüzde yüz doğru ya da yüzde yüz yanlış olduğu kanıtlanmış tek bir olgu olmadığını bilir. Elinde kaç tane sopa taşıyabilir ki? YÜCE PİR dahi olsa, kaç cephede savaşabilir?"

"KOALİSYON'un da yüzde yüz yekpare bir bütün olamayacağını gözardı etmiyoruz," dedi Aylin Öztürk, "Her bozguncu her bir VASIL'ı ya da SALİK'i aynı ölçüde etkileyemeyebiliyor. Veya, tehlikenin büyüklüğü hususunda hemfikir olmayabiliyorlar. Veya, olası kayıpları göze alamayabiliyorlar. Böyle durumlarda KOALİSYON yeterince hızlı hareket edemeyebiliyor."

"Ancak," dedi Arquilla, "Ancak, eskiden olduğu gibi bandolar ve bayraklarla trenlere bindirip savaşa yollamıyorlar askerlerini. Dakikalar içinde jetler havalanıyorlar ve puf! Oğullarının boynuna asılan analar, gözü yaşlı

eşler yok. Her şey saniyeler içinde bitiyor ve zayiatsız. Uzlaşmak için kaybettikleri zamanı, alanda telafi ediyorlar."

Kadızade'nin koluna dokundu, "Düşmanının planlarını bilirsen, senden güçlü de olsa kazanırsın," dedi Sun Tzu.

KAPAN

1

Ege'de sular gülkurusuydu, pençe pençe adalar siyah. Ege'nin suları pürüzsüzdü, adalarda makiler pürçek pürçek. Batmak üzere bir Güneş, vızıldayan son birkaç böcek. Sandıktan çıkma bir kartpostal, bir zamanların Şeytan Sofrası.

Kara Kalpaklı Adam'ın imbatı denizden geldi, sardı, sarmaladı,

"Sen ne yapıyorsun, canım, burada?"

"Kaçtım," dedi Kadızade, kızarmış gözlerini Adsız'dan kaçırarak, "Buna inanabiliyor musun? Reddi İlhak Simülasyonu'ndan kaçtım! Zaten adından korkmuştum!"

Kara Kalpaklı Adam'ın yüzü kıpırdamadı, kadının yanına, yere, oturdu,

"Kötü bir şey mi oldu?"

Kadızade, başını salladı, "Hayır. Enver, Cemal, Talat Paşalar oradaydılar. Sonra, Fethi Okyar, Şevket Süreyya Aydemir. O, hiç konuşmadı. Sonra, Cemal Kutay. Kutay'ın avuçlarını görmek isterdim. İz var mı yok mu diye. Ama göstermesini istemeye cesaret edemedim."

"Emektar çehreler," diye gülümsedi Kara Kalpaklı Adam, "Resneli Niyazi, Hürriyet Kahramanı Eyüp Sabri Akgöl. 'Selânik Yaranı'ndan Mithat Şükrü Bleda, Hamidiye Kahramanı Rauf Orbay, Halide Edip Hanım..."

"Saydıklarını görmedim. Altmış-yetmiş kişi vardı ama kimin kimi klonladığını bilmediğim için..."

"Bilemezdin, canım. Ali Fuat Cebesoy, Dr. Adnan Adıvar, Refet Bele, Yusuf Kemal Tengirşek, Cafer Tayyar Eğilmez. Milli Mücadele ve Cumhuriyet'in ilk devrinin asker sivil şahsiyetleri oradaydılar."

"İsimlerini andıkça yüzün yumuşuyor," diye gözlemledi kadın.

"Gıpta ediyorum," dedi Kara Kalpaklı Adam, "İtiraf edeyim. Mutlakıyet, Meşrutiyet, Cumhuriyet. Üç devri de yaşadılar. Hepsi Sultan Hamid'in saltanatında, Hakan'ın bilerek isteyerek kurdurduğu mekteplerde okudular. Çoğu, yine onun imkân ve isteğiyle yurtdışında yüksek lisans, doktora yaptılar. Sonra, döndüler, O'nunla mücadeleye giriştiler. Özgür, mutlu, varsıl bir vatan derken, o koskoca Cihan Hakanlığı kucaklarında can verdi. Hepsi hepsi, on yıla sığmış hadiseler. Daha sonra da Milli Mücadele'yi ve onun nimetini, Gezegenimizdeki son bağımsız Türk Devleti Cumhuriyeti'ni şekillendirdiler."

Bir süre Ege'yi seyretti, "Onlardan öğreneceğimiz çok şey var. Dikkat ettiysen, ki eminim etmişsindir, hiçbirinde zerre kadar suçluluk duygusu yoktur. Tersine, kabullendikleri yanlışlarının başında, devraldıkları mirası bilmemek, eylemlerini millete ve tarihe anlatamamak gelir. Belki de, gelmeleri kadar gitmeleri de beklenmedik, umulmadık şartlar altında olduğu için. Hani, vardır ya, ben olsam şöyle yaparım böyle ederim diye atar tutar adam, ama hazırlıksızdır, hasbelkader gelirse hata üstüne hata yapar. Ne çok hata yaptığına kendisi de şaşırır."

"O, hep öyle oldu," dedi kadın, "Şefik'i bilirsin. O, benim amcaoğlu Bekir, Yusuf... Sonraki yıllarda Tansu, Nazlı. Eski Türkiye de onların kollarında can verdi. Demirel'de de zerre kadar suçluluk duygusu yoktu, teknisyen kadrolarda da. İnsan düşünüyor, neden? İttihatçılar bunlar gibi değil, tabii. Onlar ağır bedeller ödediler... Bir elinde kemanı, bir elinde kılıcı, Kâzım Karabekir'i sevdim. Bak, ne diyeceğim, bu Ergenekon'dan da çıkabilirsek bir gün, onun kabrini de Anıtkabir'e taşıyalım."

"Taşıyalım, canım." Kara Kalpaklı Adam gülümsedi, "Ergenekon, ha! Yeni Ergenekon. *'Düşmana salsa, tek bile kalsa, Türk hiç yılar mı? Türk hiç yılar mı? Türk yılmaz! Türk yılmaz! Cihan yıkılsa, Türk yılmaz*!" Böyleydi, değil mi?"

"Ya, bunu biliyor musun? *'Ya istiklâl, ya ölüm! Ta istiklal, ya ölüm! Vatanım, milletim, sancağım evim! İstiklaliz yoktur yerim*!'"

"Karabekir'in istiklâl marşı. *'Zincir vurdurur mu, Türkler boynuna! Varlığı fedadır vatan yoluna!"'*

Ayaklarını yere vura vura söylemeye koyuldular, *"Biz tarihin Türk dediği yılmaz milletiz, hür yaşar, hür ölür, nurlu ümmetiz! Kap ta ta tap tap, rap tap!"*

2

Sesleri Ege adalarında yankılandı, "Dünyayı ayağa kaldırdık! Ne delilik!"

"Delilik olan ne, canım?" dedi Adsız, "Yaşayakalmak hakkımız mı? Gördün işte, Yukardakiler için hayat bitmeyen bir savaş. Birlikte Evrilme'yi içlerine sindiremediler. Mağduran'ı Yeryüzü'nden silmeden yaşayamayacaklarını sanıyorlar. Ve ölmemek için yapmayacakları yok." Kadın kendisini gülümsemeye zorladığını gördü, "Bize gelince, biz, ta ki, ciğerimiz sökülüp önümüze konsun, soykırıma uğradığımızın farkına bile varmayız." Az ileriyi, çalılardaki hareketi işaret etti,

"Bize dokunmayan yılan bin yaşasın. Öyle değil mi, canım?"

"Yaşasın tabii, niye yaşamasın?"

"Bence de yaşasın," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Yaşamalı da. Ama, dokunmadan yaşamalı. Haddini de bilsin artık, öyle değil mi?"

"Her an sırtını kollamak zorunda olmak dayanılmaz bir şey," dedi Kadızade, "Talat Paşa gibi bitmez tükenmez bir savaşın içinde olmak. Kurtarılmış bölgesi olmayan bir yaşam bana göre değil, Adsız'ım. Reddi İlhak Simülasyonu'ndan da ondan kaçtım. Bana bu gerçeği hatırlattığı için. Korktum. Sonra da korktuğum için utandım."

"Ve yaralarını yalamak için buraya geldin?"

"Doğru." Epeyce bir süre sessiz kaldı, "Umutsuzluğu ve korkuyu ilkesel olarak reddedenler olduğunu biliyorum," dedi kadın, "Soykırıma yüreklerindeki savaşçıyı uyandırmak suretiyle karşı duranlar olduğunu. Sayısız hasımla tek başlarına halleşebilecekleri bilgisini güçlendiren, güvenlik içinde olmaya, rahat yaşamaya husumet duyanları. Yiğitleri. Bana Mucizeler Diyarı erkeklerinin savaşın ortasında doğduklarını bildikleri de anlatıldı. Ama kahramanlık bana elem veren bir kavram.

O delikanlının, Orhan Tapan'ın, John Arquilla gibi iğrenç bir adamı klonlamak durumunda kalmasına bile içerliyorum."

"Onlar kötülüğün gözünün içine bakıyorlar," dedi Kara Kalpaklı Adam, aniden o bulut gözlerinde ve acı bir sesle, "Ama Orhan, çelik gibidir. Sen onu merak etme!"

"Yanlış bir şey söyledim!

"Öyle bir şey yok canım."

"Ordu-yu Hümayun'dan tardedilme sırası bende!"

"Hayır, canım, hayır. Sadece diğer başka birilerine kıyasla Arquilla'nın ne kadar masum olduğunu düşünüyordum. Kaos'u biz hep biliyorduk. Onlar yeni yeni tanıyorlar. Ve korktular! Bizim için birden fazla cephede savaşmak olağan bir durumdu. Onları düşüncesi bile korkuttu. Mr. and Mrs. Brown Sendromu. Buna bir de ölümsüzlük isteklerini eklersen, ruh halle-

rini tahmin edebilirsin. Her şeyi ama her şeyi zapturapt altına almaya kalktılar." Aşağıda, Şeytan Sofrası'nın eteklerinde kurulan sahneyi işaret etti,

"Şunu izle."

3

Yandan ayırdığı düz beyaz saçlarını özenle taramış, hayli yaşlı, hayli zayıf adam, zarif bastonuna dayanarak geldi, sol elinde tuttuğu güderi eldivenlerini Yuvarlak Masa'nın üstüne bıraktı. Olağanüstü hünerli bir terzinin elinden çıktığı belli olan çift düğmeli ceketinin önünü açtı. Atatürk'ün şıklığını anımsatan yeleği, yüksek yakalı beyaz gömleği ortaya çıktı.

"Hiçbir şeye sahip olmak istemiyorum," dedi John D. Rockefeller'in hologramı titrek bir sesle, Yuvarlak Masa'nın etrafındaki iskemlelerden birini çeker, oturmaya hazırlanırken, "Hiçbir şeye sahip olmak istemiyorum. Ancak, her şeyi kontrol etmek istiyorum. Her şey kontrolümün altında olsun istiyorum. Rekabet en büyük günahtır."

"Allahallah!" Kadızade'nin Kara Kalpaklı Adam'a döndüğü o kısacık anda sahne değişti, altı kardeşin altını üstüne getirdiği yoksul bir çiftlik odasına dönüştü. Saçları terden yapışmış anne, taş ocağın başında, isin kararttığı kazanın altını besliyor, baba, kaba saba bir masayı aydınlatan gaz lambasının ışığında kara kaplı defterine bir şeyler karalıyordu.

"Owega, New York," dedi Kara Kalpaklı Adam, " 1853. Tarımdan geçinemeyen Rockefeller ailesi, Ohio Eyaletine göç etmeye hazırlanıyor. John David, on dört yaşında. 1839 doğumlu. Altı kardeşin baştan ikincisi. İyi bak canım, kim derdi ki, bu çelimsiz oğlan, Rockefeller Hanedanı'nı kuracak, çağdaş Amerikan medeniyetini şekillendirecek, dünyayı kontrolü altına alacak?!"

"Niye Ohio? Bir özelliği mi var?"

"İş bulma umudu," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Oğlan, liseyi bitiremedi. Tüm eğitimi birkaç aylık bir muhasebe kursu. Ohio'da da uzun zaman iş

bulamadı zaten. Sonunda bir kabzımalın yanına girdi. Aylarca tek sent almadan çalıştı. Ama dört yıl sonra kendi şirketini kurmuştu. Clark diye bir adamla ortak. İki bin dolar sermaye ile. Seyret."

Çamurlu sokaklar, yerleri süpüren etekleri, tüylerle bezeli abartılı şapkaları ile kadınlar... At arabalarının arasından fırlayan oğlan çocuğu, başına büyük gelen kasketini düşürmemeye çalışarak koştu, elindeki gazeteleri salladı, "Petrol!" diye bağırdı, "Petrol! Titusville'de petrol bulundu! Okuyun!!!"

"A, ha! Sihirli kelime!" dedi Kadızade, "Petrol!"

"Rockefeller ve Clark, rafineri işine 1863'te girdiler," diye anlattı Kara Kalpaklı Adam, "Yedi yıl içinde, 1870'te, bu John David kardeşiyle birlikte bir milyon dolar sermayeli Standard Oil Company'yi kurmuştu. 1872'ye gelindiğinde, Ohio'daki petrol işlerinin tümünü kontrol ediyordu, ayrıca New York'a sıçramışlardı."

"Yok, canım!"

"Evet, canım. Ham petrol bidonları, petrol tankları, petrokimya ürünleri, boya, yapıştırıcı imalatı. 1882'de tüm şirketleri aynı holding altında topladılar: Standard Oil Tröst. Sermaye yetmiş milyon dolara çıktı. Holding, 1890'lı yıllarda Birleşik Devletler petrol endüstrisinin yüzde yetmiş beşine sahipti. Ayrıca demir madenleri, ormanları, imalat sanayiinde ve ulaşım sektöründe büyük iştirakleri vardı. John David, 1937 yılında, doksan sekiz yaşında öldü."

4

Kadızade, "Doksan sekiz yıl!" diye ünlerken, başının üzerinden hızla geçen bir cismin vınlamasıyla irkildi. Cisim, sırtını dayadığı ağacın gövdesine çarptı, kırıldı.

"Yumurta!" dedi kadın, hayretler içinde, "Birisi bize yumurta attı!

Kara Kalpaklı Adam, işçi oldukları kirli tulumlarından anlaşılan grubu işaret etti. Kaçışıyorlardı. Ardından silah sesleri geldi. Kadın, iki düzine işçinin öldüğünü, kırk kadarının da yaralandığını gördü. Kara Kalpaklı Adam, bu defa da yaralılara yardım etmeye çalışan ustabaşını işaret etti,

"Bu da Andrew Carnegie'nin babası," dedi, "Dokumacı. El tezgâhlarında çalışırdı. Chartism hareketinin liderlerinden. Onun babası da devrimciydi. Penceredeki kadın, Kraliçe Victoria. Gördüğün katliam, John David Rockefeller'in doğduğu yıl İskoçya'da gerçekleşti. Andrew da on iki yaşındaydı."

"Ne istiyorlardı?"

"Oy hakkı," dedi Adsız, "Oy ve temsil hakkı istiyorlardı. Demokrasi. Parlamentoya sadece mülk sahiplerinin seçilmesini öngören yasanın iptalini istiyorlardı. Yıllık seçimler istiyorlardı, gizli oy açık tasnif istiyorlardı. Hükümete bir milyon iki yüz bin imzalık bir dilekçe ile başvurmuşlardı, sonuç, böyle gördüğün gibi oldu. Üç yıl sonra bir daha denediler. Bu defa üç milyon imza toplamışlardı. Yine olmadı. 1848'de üçüncü defa da olmayınca, Carnegieler İskoçya'yı terk ettiler, Amerika'ya yerleştiler."

"1836-38 yılları arasında İngiltere'de tam altmış üç banka battı," diye sürdürdü, "Amerika, iyi kazandırıyordu. İngiliz zenginleri, yatırımlarını Amerika'ya yönlendirmişlerdi, kendi ülkelerine çivi çakmıyorlardı. İşsizlik dayanılmaz boyutlara ulaştı. Yiyecek fiyatları fırladı. Yetmedi, 1838'de bir de kuraklık oldu. Hükümetin elindeki altın, gıda ithaline gitti. Zenginle fakirin arası açıldıkça açıldı. Disraeli'nin 'İki Ulus', Dickens'in 'Oliver Twist', Engels'in 'İngiliz İşçi Sınıfının Durumu' isimli kitaplarının yazıldığı yıllar bunlar."

"Marx'ın 'Das Capital'i yazarken temel aldığı kitap?"

"O kitap, canım. Andrew Carnegie, Pennsylvania Eyaleti'nde, bir çırçır fabrikasında çalışmaya başladığında on iki yaşındaydı. On dört yaşında bir telgraf şirketinde getir götür oğlanı oldu, on sekiz yaşında Pennsylvania Demiryolu Şirketi'nin telgrafçısı. Yirmi dört yaşında dünyanın ilk yataklı vagonlarının -Pullman'ların- patentini aldı. Otuz yaşında yıllık geliri elli

bin dolardı. Otuz sekiz yaşında Carnegie Çelik Şirketi'nin sahibi. 1870'lerde kömür ve demir madenleri, şilepleri ve demiryolları vardı. 1890'da Carnegie şirketleri İngiltere'nin toplamından daha fazla çelik üretiyorlardı. 1900'deki kârı kırk milyon dolardı. 1901'de şirketini J. P. Morgan'a sattı, iki yüz elli milyon dolar.'"

Kadızade, yumuşak bakışlı, beyaz sakallı bir ihtiyarı Yuvarlak Masa'da, Rockefeller'in yanındaki yerini alırken gördü, "Zengin ölünmez," diyordu adam, "Zengin olduğu halde ölenin itibarı olmaz. Kişisel servetimden üç yüz elli milyon dolarımın altmış iki milyonunu Büyük Britanya İmparatorluğu'na, gerisini Amerika Birleşik Devletleri'nde kurduğum müesseselere bağışlıyorum."

"Nasıl bir ittifak, bu?"

"Bu daha hiçbir şey değil," diye güldü Kara Kalpaklı Adam, "Morganlar geliyorlar, bak. Yıl 1820, Junius Spencer Morgan, zahire dükkânında çırak."

Kadızade, omuzlarına yüklediği çuvalların altında ezilen çocuğa baktı,

"Neresi burası?"

5

"Massachusetts Eyaleti," dedi Adsız, "Junius, birkaç yıl sonra New York'ta bir komisyoncunun yanında çalışmaya başlayacak. Oradan Boston'a geçecek, ticaret şirketlerinden birine ortak olacak. 1854'te, kırk bir yaşındayken, George Peabody'nin ortağı olmak üzere Londra'ya gidecek."

"George Peabody de kim?"

"George Peabody, 1795 Massachusetts doğumlu bir banker. Hayata o da on bir yaşında, bir bakkal çırağı olarak başladı. On dokuz yaşındayken Washington'da zahire ticareti yapan bir şirketin ortağıydı. Kırk iki yaşında mal almak için Londra'ya gitti. Orada tanıştığı İngiliz zenginlerini Maryland Eyaleti'ne yüksek faizle borç vermeye ikna etti. İş işi getirdi, Peabody,

bir aracılık şirketi kurup Londra'da yerleşmeye karar verdi. Junius Spencer Morgan'a ortaklık teklif etti. Morgan İngiltere'ye geldi, birlikte Anglo-Amerikan para ilişkilerini geliştirmeye koyuldular. Bu ortaklık, Junius şirketi ele geçirinceye kadar, on yıl sürdü. 1864'te şirketin adı değişti, J.S. Morgan&Co. oldu. Junius, bu defa da uluslararası bankacılığa soyundu. Amerika'da yatırım yapan İngilizlerin hemen tümü Morgan'ın müşterileri oldular."

"Carnegie'nin babasını ayaklandıran durum?" diye mırıldandı Kadızade.

"Evet, canım. Aynı yıllarda, Morgan, Fransa-Prusya savaşını da finanse etti. Fransız Hükümeti'ne *elli milyon dolar* borç verdi. Aynı Morganların yüz yıl sonra Meksika Hükümeti'ne bankalara olan borçlarını ödeyebilmeleri için verdikleri borcun miktarı *üç milyar dolar*. 1990'larda Rus Federasyonu iflas ettiğinde onlara da *iki buçuk milyar dolarlık* otuz yıl vadeli bir bono ayarladılar."

" 1992 Rusya krizi."

"Junius'un oğlu, 1837 Connecticut doğumlu John Pierpont Morgan, yirmi yaşında New York'ta bankacılığa başladı. Üç yıl sonra babasının Londra'daki şirketinin New York temsilcisi oldu. Onun 1890'da ölümü üzerine şirketi devraldı, dünyanın gelmiş geçmiş en büyük finans ve endüstri imparatorluğunu kurdu. 1901'de Carnegie Çelik'i de kattı, U.S. Steel'i kurdu. U.S. Steel, Gezegenimizin milyar dolarlık ilk endüstrisi. İmalat ve madencilik şirketlerini finanse etti. Bankaları, sigorta şirketlerini, deniz taşımacılığını, demiryollarını, telefon ve telgraf şirketlerini kontrolü altına aldı. Morganlar aracılığı ile Amerika'ya milyonlarca dolar yatırım yapıldı. John Piedmont'a 'Amerika'yı Amerika yapan adam' derlerdi. Dünyanın en güçlü işadamı."

6

"Bu o mu?" diye sordu Kadızade, Yuvarlak Masa'da Morgan'ın Rockefeller ve Carnegie'nin yanındaki yerini alan hologramına bakarak,

"Ne anlatıyor?"

"'Güç ve para önemli değil,' diyor," dedi Kara Kalpaklı Adam, "'Önemli olan kişilik. Güvenilirlik ve safvet, servetten de, güçten de önce gelir. Para bunları satın alamaz. Hristiyan dünyasının tüm senetlerini getirse yığsa da önüme, güvenmediğim bir adam benden bir sent bile alamaz.'"

7

"Üçüncü kuşak, Jack P. Morgan'ın kuşağı. John'un 1913'teki ölümü üzerine Jack şirketi devraldı. Birinci ve İkinci Dünya Savaşları'ndan sonra iki bin aracı firmanın battığı 1929 krizinden çıktı. On üç milyon Amerikalının işsiz kaldığı Büyük Kriz. Bankacılık sektörünün bütünüyle yeniden yapılandığı o krizde Amerikan hükümetleriyle birlikte çalıştı. Yeni yasaların hazırlanmasına yardım etti. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra daha da büyüdüler. Amerikan yasalarının izin vermediği operasyonlarını Avrupa'dan yürüttüler."

"Biz, birinci sınıf yöntemlerle, birinci sınıf iş yaparız," diye seslendi Jack P. Morgan'ın hologramı oturduğu yerden, "Yasalara uymakla da yetinmeyiz. Yasaların açık bıraktığı hususlarda profesyonel ahlak kurallarına göre hareket ederiz. Güvenilirliğimizin, başarımızın nedeni iş anlayışımızdır."

8

Yuvarlak Masa'yı aydınlatan ışık karardı, tekrar parladığında Marie Antoinette'in giyotinin gövdesinden ayırdığı kesik başı, Kadızade'nin ayaklarının dibine yuvarlanır gibi. Kadın, yerinden sıçradı.

"Affedersin, canım," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Çok özür dilerim!"

"Bunu böyle yapmak zorundalar mı? Hologram da olsa kesik bir baş!"

"Geçmişte yaşananları masal olmaktan çıkartmak için böyle yapıyorlar," diye açıkladı Kara Kalpaklı Adam, "O günlerin meselelerinin en az bugünlerin meseleleri kadar sahici olduklarını anlatabilmek için. Gerçek tarihi gözden kaçırmamak için. Tekrar özür dilerim, canım."

"Geçti," dedi Kadızade, denize bakınarak, "Nereden geliyor hologram yayını? Kim yapıyor?"

"Tekneden. Buradan göremezsin, Sakız'ın batısında bir limanda tekne. Priz Ali oradan yayın yapıyor."

Kadızade, teslim oldu, "Peki. Şimdi kimi görmem gerekiyor?"

"Orada, idamı seyredenler arasında, Mayer Amschel Rothschild. İthalâtçı. Morganlar, çok zengindi ama Gezegenimizde hayata düşen hiç kimse Londra Rothschild Bankası'nın Nathan Rothschild'i ya da onun Parisli kardeşi Jakob'unki gibi servet sahibi olmadı. Dünya Gayri Safı Hasılası'nın bir oranı olarak demek istiyorum. 1820-1860 yılları arasında."

"Fransız İhtilâli'nde ne yapıyor?"

"Cumhuriyetçiler'e borç vermek için burada. Cumhuriyetçiler'den sonra da Napolyon Bonapart'ın savaşlarını finanse edecek."

Kadızade tekrar değişen sahneye baktı, Alman şehrinin ortasından nazlı nazlı akan görkemli Main'ı tanıdı.

"Ama burası Frankfurt değil mi? Frankfurt am Main?"

"Evet, canım. Şurası da, Judengasse. Yahudi Sokağı. Mayer Amschel Rothschild bu gettoda doğdu. Frankfurt şehri, Yahudilerin bu sokaktan taşınmalarını yasaklamıştı. Gece gettodan çıkmaları yasaktı. Pazar günleri ve Hıristiyan yortularında ortalıkta görünmeleri de. İki kişiden fazla grup-

lar halinde dolaşmaları da. Parklara, kahvelere, otellere girmeleri de. Sayılarının beş yüz aileyi geçmesi de. En kolay uygulanan yasa da bu son söylediğimdi çünkü su yoktu, kanalizasyon yoktu. Yahudiler arası ölüm oranı, Hıristiyanlarınkinden yüzde altmış beş daha fazlaydı."

"Kendilerinin yaşamasının birilerinin ölümüyle mümkün olabileceği inancı," diye mırıldandı Kadızade, "Darwinsel Evrim."

"Mayer, on iki yaşında yetim ve öksüz kaldı, bir bankerin yanında çalışmaya başladı. Yirmi beş yaşına geldiğinde 'Saray Yahudisi' denilen şey olmuştu, Almanya'nın prensçiklerine borç para buluyordu."

"Saraylılarla iş tutmak ve doğurtabileceğim kadar çok oğlan doğurtmak," dedi Mayer'in hologramı, "Servetimi bu iki prensibe borçluyum! Beş oğlum oldu. En büyüğünü yanımda tuttum, Frankfurt'ta. Üç numarayı, Nathan'ı, kuzey İngiltere'ye gönderdim. Endüstri Devrimi başlamıştı, adamların akıllarındakileri gerçekleştirmek için paraya ihtiyaçları vardı, bizim de onlara para bulmaya. Tekstilcilerden başladık. İyi çalıştık. Nathan, 1804'te Londra ofisimizi kurdu. Jakob'u Paris'e, Solomon'u Viyana'ya, Karl'ı Napoli'ye yerleştirdik. "

"Savaşlar Rothschildler için para demekti. İsteyen tarafa borç veriyorlardı çünkü. Mesela, Napolyon, İngiltere'yi Kıta Avrupası'ndan tecrit etmeye, Kıta Avrupası ile ticaret yapmasını önlemeye kalkışınca, para transferleri Rothschildler aracılığıyla gerçekleşti. Buğday, pamuk, silah gibi temel malların yasal ya da kaçak ticareti de öyle. Barış zamanında uluslararası bankacılık işlemlerinde yoğunlaştılar. Sigortacılık yaptılar, endüstri şirketlerine ortak oldular. İngiltere, Fransa ve Almanya'da demiryolları, kömür, demir, metalürji sektörlerine yatırım yaptılar. Daha sonra petrole ve diğer madenlere. Mayer'in oğullarından sonra onların oğulları, onların oğullarının oğulları, muhtelif yeğenleri ve kuzenleri geldi. Rothschild Hanedanı on dokuzuncu yüzyıl ekonomisinin tartışmasız hâkimi oldu. Zamanla İngiltere'de yerleşenler İngiliz, Fransa'da yerleşenler Fransız, İtalya'da yerleşenler İtalyan oldular. Yaşadıkları ülkelerde hükümetlerle işbirliği yaptılar. Örneğin, 1875'te Süveyş Kanalı'na ortak olabilmesi için İngiliz Hükümeti'ne bir-

kaç saat içinde dört milyon sterlin buldular. Böylece vazgeçilmez de oldular, lord, baron vs., asalet unvanları aldılar. İngiltere'de, Avusturya'da parlamentoya giren ilk Yahudiler olma onurunu paylaştılar. Ancak, asla birbirlerinden kopmadılar, dışardan kız almadılar, aile değerlerinden uzaklaşmadılar."

"Müthiş bir dünya turu," dedi Kadızade, "Teşekkür ederim."

"Rica ederim. Bak, bu da Cecil Rhodes. Beşinci ve sonuncusu."

"Kimdir?"

9

"Elmas Kralı," dedi Kara Kalpaklı Adam, "İngiliz sömürgeciliğinin Güney Afrika ayağı. 1853 İngiltere doğumlu. On yedi yaşında Güney Afrika'ya gidiyor. Kimberley'de elmas tarlalarının keşfedildiği yıllar. Rhodes elmas işinde, iki yıl içinde, daha on dokuz yaşındayken, müthiş bir servetin sahibi oluyor. Finansman, de Beers isimli bir adamın aracılığı ile Rothschildlerden. İngiltere'ye dönüyor, Oxford'da okumak üzere, 1873-1881 yıllarında okulla elmas tarlaları arasında gidip geliyor. O arada de Beers Madenciliği kuruyor. Birkaç yıl içinde Kimberley elmas üretimini tekeli altına alıyor."

"Şu, de Beers!" dedi Kadızade, "Eski İstanbul'da kuyumcu dükkânı açmışlardı da, sosyete tanıtımlarını yapmıştı!"

"Ta kendisi. Eski Türkiye'nin Yuvarlak Masa şövalyeleriyle ilk ve son teması da ondan ibaretti zaten," diye gülümsedi, "Bizimkiler bunların yakınlarından bile geçmediler."

10

"Yıl 1898, Kasım ayının yirmi dördüncü günü güneş batarken İstanbul limanına yanaşan Hacı Davut vapurunda Manastır Askeri İdâdisi'ni bitirmiş, İstanbul'daki Harbiye Mektebi'ne, subaylık öğretimine gelen on yedi arkadaştılar. Sandallarla Dolmabahçe rıhtımına çıktılar ve yaya olarak Maçka üzerinden, Harbiye Mektebi'ne geldiler... Üç kıta üzerinde geniş toprakları olan İmparatorluklarının bütün dertlerine meşrutiyetin deva olacağı inancı içinde apoletlerini taktılar ve yurdun dört bir bucağına, yenileşme ve çağa erişme ihtiyacındaki ordunun taze ümitleri olarak dağıldılar.'

M. D. Arşivinden: İSMDCCCXCVIII

Hatırladın, değil mi?"

11

Kara Kalpaklı Adam, başıyla onayladı, "Bizimkiler, Avrupa'nın başlıca şehirlerinde merkezlenmiş İttihat ve Terakki'nin kapitülasyonlardan faydalanarak, yabancı elçilik postaları aracılığıyla yurda soktuğu gazete, dergi ve kitapları okuyup Namık Kemal ve Tevfik Fikret'in vatan ve hürriyet şiirlerini ezberleyedursunlar, elmas kralı Cecil Rhodes, yirmi sekiz yaşında Güney Afrika Parlamentosu'na girdi. Ölünceye kadar kaldığı o mevkide, elmas madenleri aracılığı ile Botswana'yi Büyük Britanya İmparatorluğu'na kattı. Sonra Zimbabwe ve Zambia'yı ele geçirdi. Güney Afrika'nın başbakanı oldu. 1894'te bölgeye adını verdiler: Rhodesia. 1895'te, Transvaal'daki İngilizleri finanse etti, Boerlere karşı ayaklandırdı. Apartheid'ın mucidi, ırkçı. Servetini İngiliz İmparatorluğu için kullandı."

"Yurtsevermiş," dedi Kadızade, dişlerinin arasından.

"Yurtsever değil, canım. Güç sever. Bu takımın yurtları yok. Mayer A. Rothschild, John D. Rockefeller, John P. Morgan, Andrew Carnegie, Cecil

Rhodes. KUTSAL KOALİSYON'un çekirdeğini oluşturan gizli Yuvarlak Masa Cemiyeti'nin kurucuları. 1877."

"1877, Resneli Niyazi Bey'in doğduğu yıl," dedi kadın, '"*Resneli Niyazi Bey, 1877de Resne'de doğdu. 1897 Osmanlı-Yunan savaşında üsteğmen olarak Beşpınarda büyük yararlık gösterdi. Esir aldığı kendisinden üç misli fazla Yunan askeriyle İstanbul'a geldi. Sultan Hamid'in iltifatına nail oldu. Ohri taburu kumandan vekâletine getirildi. Cesur, vatansever, saf bir askerdi. Meşrutiyetin ilanından sonra büyük şöhretine rağmen siyasete karışmadı. Memleketine döndü, çiftliğine çekildi. 1912de şahsen tanımadığı bir düşmanınca otuz dokuz yaşında iken öldürüldü.*'" Kara Kalpaklı Adam'a döndü,

"Bunu nasıl yapıyorsunuz, bir türlü anlayamıyorum! Birden zihnimde bir kanal açılıyor sanki sonra gürül gürül bir şeyler... işte, bir dalga daha... *'Doğuşum 1897 Osmanlı-Yunan savaşına rastlamış. Zaten o yıllar sükûn yılları değildi. O yıllar kanlı, muammalı bir yüzyıla gebeydi. Bir yüzyıl sona eriyordu. Yeni bir yüzyıl doğmak üzereydi. Şu acayip, şu yaşanmaya değer yirminci yüzyıl'... Ben de yüzyılımızın büyük macerasından kendi payıma düşeni, onun yüz milyonlarca adsız çocuklarından biri olarak, kaderin önüme serdiği yüz milyonlarca küçük yollardan biri üzerinde kendi alınyazıma göre yaşadım. Hayata onunla gözlerimi açtığım yangın, sonra nice ve nicelerini gördüğüm yangınlar gibi, bir kaza eseri değildi. Bu yangın da, o zamanlar bütün Avrupa Türkiyesi'ni saran yüzlerce, binlerce yangından biriydi. O zaman ki Avrupa Türkiyesi'nde, yani bütün Rumeli'de olduğu gibi bizim sınır şehrimiz Edirne'nin çevresinde de, çeteciler, komitacılar kaynaşıp duruyorlardı. Yarı haydut, yarı politikacı çeteciler. Rum çeteciler, daha çok Bulgar çeteciler... Köyleri, çiftlikleri basarlardı. Harmanları, ağılları ateşe verirlerdi... Uzaktan bir duman belirir ya da bir yerden birtakım silah sesleri duyulursa mahallenin sokakları hemen boşalırdı. Biz oyunlarımızı keserdik. O saatlerde işlerinden dönen ve bir bakıma sakin görünen erkekler, gerçekte dalgın ve düşünceli olurlardı. Dar, eğri büğrü sokaklarda birbirlerine rastlayınca, sessiz se-*

lamlaşır, evlerinin kapılarına varırlar, gene sessiz, açılan kapılardan yavaşça girerlerdi..."

"Mucizeler Diyarı Arşivleri," diye gülümsedi Kara Kalpaklı Adam, "Şevket Süreyya'ydı, değil mi?"

"O'ydu," dedi Kadızade, masumiyete kurulan çelik kapanı düşünerek, "Eğri büğrü dar sokaklarda, dalgın ve düşünceli erkekler..."

"Evler Gök Cisimleri'nin izdüşümleri olunca, sokaklar tabiatıyla düz olmayacaklardır," diye gülümsedi Adsız.

"Öyle ya."

"Yuvarlak Masa Cemiyeti'nin fikir babası ırkçı Cecil Rhodes," diye sürdürdü, "Finanse edenler, Rothschildler ve onların adamı Alfred de Beers. Akıl hocaları Oxford profesörlerinden bir ön-Nazi: John Ruskin. 1908 yılına gelindiğinde, 'Yuvarlak Masa' çokuluslu, Anglo-sever bir yarı açık cemiyet haline gelmişti. Amacı, İngilizce konuşan dünyayı oligarşik bir federasyon halinde birleştirmek. Büyük Britanya İmparatorluğu'nu siyasi, ekonomik ve kültürel olarak yeniden yapılandırmak suretiyle, oligarşik dünya federasyonuna giden yolu açmak. Yuvarlak Masa Cemiyeti'nin uzantısı Bilderberg Grubu ve Roma Kulübü."

12

Bilderberg Grubu, 1954'te Avrupalı Rothschild Hanedanı öncülüğünde kuruldu, Amerikalı rakibi, Rockefeller Hanedanı tarafından desteklendi. Zaman içinde ulusal hükümetleri ve kurumları ele geçirecek şekilde evrildi."

"Örtü!" diye hatırladı Kadızade, "Cemal Kutay, 'örtü' dedi, örtü ve arzulanan masal!"

"Doğru söylemiş. Toplantılar bağımsız basına kesinlikle kapalıdır. Tutanaklar, sadece hâlihazır ve müstakbel üyelere dağıtılır."

"Bağımsız basın diye bir şey kaldı mı?"

Kara Kalpaklı Adam, güldü, "Güvenlik içinde olmaya, rahat yaşamaya husumet duyan birileri az da olsa çıkıyor!"

"Aşkolsun!" dedi Kadızade, "Aşkolsun! Korkaklığımı yüzüme vurmasan olmuyor mu? Değişmeye çalışıyorum, işte. Bana zaman tanımalısın!"

"Ben senin değişmeni istemiyorum ki!"

"Nasıl istemiyorsun?"

"İstemiyorum, çünkü, sen mükemmelsin," dedi Kara Kalpaklı Adam. Kadızade'nin gülmesini bitirmesini bekledi, "Bana göre, tabii," dedi. Bu defa da gözleri doldu kadının,

"Böyle konuşma. Böyle konuşunca korkutuyorsun beni. Kendimi Kabalah'ın anlattığı o dişi Ruhlardan biriymişim sanıyorum, ezelden bu yana erkeğini arayan. Bulmuş, Haccı tamamlamış olmaktan ürküyorum. Buradan gidebileceğim bir başka yer yok, çünkü."

"KORK-MA!" dedi Kara Kalpaklı Adam, “Ezeli ve Ebedi Gerçeklik hükmünü icra ediyor. Türbülans düzenli akıntıya, Kaos, Gaia'ya dönüşüyor. Ben, şahidim."

"Sana inanıyorum," dedi İmre Kadızade, "Sana inanıyorum."

"Teşekkür ederim."

13

Gözleri, aşağıda, Şeytan Sofrası'nın eteklerinde yükselmeye başlayan barok tarzı, görkemli binanın hologramına takıldı,

"Orada neler oluyor?"

"Bilderberg Oteli," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Bilderberg Grubu, 1957'deki ilk toplantısını bu otelde yaptı. Adını buradan alıyor. Otel, Hollanda Kralı Bernhard'a ait. Kral Bernhard, Endonezyalı Mağduran'ın petrollerini kurutan Dutch Petroleum'un sahibi. Hatırlarsın, 1800'lerin başından, İkinci Dünya Savaşı'nın sonuna kadar Endonezya'dan çıkmadılar. Hollanda Kraliyet Ailesi, Bilderberg'in en kıdemlileri," diye güldü,

"1850'lerde hazinelerinin yüzde otuzunu Endonezya'nın kahvesi, tütünü, petrolü ile doldururlardı. Geri kalanını da Malezya'dan çaldıklarıyla."

Kadızade, otelin kapısında beliren alkırmızı kaftanlı adamı gösterdi,

"Onu tanıyorum, New Ager kültü ile nasıl halleştiklerini anlatıyordu."

"Kardinal Joseph H. Retinger," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Vatikan'ın ajanıdır. Bilderberg'i o ve Kral Bernhard birlikte kurdular. Bernhard, eski bir Nazi'dir. SS. Bilderberg Grubu'na yirmi iki yıl başkanlık etti. Yerini İngiliz Başbakanı Lord Home'a bıraktı. Lord Home'dan sonra Federal Almanya Başbakanı Walter Scheel, sonra yine bir İngiliz. Savunma ve Dışişleri Bakanı ve NATO Genel Sekreteri, Lord Carrington. Lord Peter Carrington aynı zamanda Chrities Enternational PLC şirketinin yönetim kurulu başkanı."

"Ve kimsenin ruhu duymadı!"

"Psikolojik savaş tekniklerinde ustaydılar," dedi Adam, "Yeni Dünya Düzeni'ni adım adım yerleştirdiler. Tarikatler böyledir, canım," diye ekledi, "Talipler, çoğunlukla neye talip olduklarını bilmezler. Müritler, şüphelenirler, ancak, konuşmamaya özen gösterirler, çünkü karşılarındaki gücün ne denli örgütlü, ne denli incelikli, yaygın ve dikkatli olduğunu sezmişlerdir. Salikler, susmuş olmalarının mükâfatını görmeye başlayan çiftlik kâhyaları gibidirler. Vasıllar, zaten Yeni Feodalizm'in Derebeyleri. Derebeylerinin amacı ulus-devletlerin tarihi rollerini ulus-ötesi tröstlere devretmek, Gezegenimizi YÜCE PİR'in başkanlığında bir şirket haline getirmek."

Kadızade'nin inanamayan bakışlarını gördü, "Doğrusal programlama," diye gülümsedi, "Dünyanın gidişatını programlama gereğine inanıyorlar. Gezegenimizi sıkıca koordine edilmiş küçük, seçkin ve uluslar ötesi bankerler ve sanayicilerden oluşmuş, entelijensiya destekli bir oligarşinin eline teslim etmek, Avrupa Birliği'nin Avrupa kıtası için yaptığını Gezegen'in bütünü için yapmak ve Dünya Devleti kurmak istiyorlar."

Aşağıda, "Birilerinin hükümetin yerini alması lazım," diyordu David Rockefeller'in hologramı, Newsweek dergisinin muhabirine, "Bana en mantıklı adaylar şirketler gibi görünüyor."

"We are grateful to the Washington Post, the New York Times, Time Magazine and other great publications whose directors have attended our meetings and respected their promises of discretion for almost forty years." Fie went on to explain: "It would have been impossible for us to develop our plan for the world if we had been subjected to the lights of publicity during those years. But, the world is more sophisticated and prepared to march towards a world government. The supernational sovereignty of an intellectual elite and world bankers is surely preferable to the national auto détermination practiced in past centuries."

-attributed to David Rockefeller at the June 1991 Bilderberger meeting in Baden Baden, Germany (a meeting also attended by then-Governor Bill Clinton and by Dan Quayle).

Kadızade nefesini tuttu, "Bir dünya, bir devlet, bir bayrak!'

"Bilderberg'in kurucusu, bir SS," diye hatırlattı Kara Kalpaklı Adam, "'Üstün ırk' idealleri var. Rothschildler olsun, Rockfellerler olsun, dünyaya 'üstün ırk'ın hâkim olması gerektiğine inanıyorlar."

"Irk ayrımı, zorunlu kısırlaştırılma, soykırım."

Kara Kalpaklı Adam, başını salladı, "*Eugenics* dedikleri, 'Nesil Islahı' projelerinin finansörü Rockefeller. 1932'den itibaren Alman Nazilerinin kuramlarını Rockefeller Vakfı besledi. Kaiser Wilhelm Psikiyatri Enstitüsü, Kaiser Wilhelm Antropoloji, Nesil Islahı ve İnsan Kalıtımı Enstitüsü. Ernst Rudin isimli bir İsviçreli faşisti kullandılar. Bu adam, Hitler seçildikten sonra Sağlıklı Irk Cemiyeti'nin, Racial Hygiene Society, başkanı oldu. SS başkanı Heinrich Himmler'in yönettiği 'Kalıtım Uzmanları' grubunun emrinde, bir dizi kısırlaştırma ve ırk yasası çıkardı. 'Kalıtımsal' olduğuna inanılan 'ahlak düşkünlüğü, suç işleme eğilimi, zührevi hastalıklar, alkolizm,

zekâ geriliği gibi kişinin üretim yetisini olumsuz etkileyen niteliklerinin gelecek kuşaklara geçmesini önlemek' üzere kısırlaştırmak. Hitler'in yasası, 1927'de Virginia Eyaleti'nde, onu takiben otuz beş eyalette kabul edilen yasanın aynısıydı. Altmış ila yüz bin Amerikalının geri zekâlı oldukları gerekçesiyle kısırlaştırılmalarına cevaz veren yasa, Yüksek Mahkemenin olayıyla."

"Toplumsal Darwinizm," diye mırıldandı Kadızade, yine, "Darwinsel Evrim'in 'doğal ayıklanma' olgusundan yola çıkarak, insan topluluklarına bilimsel müdahale, değil mi? Yeni Dünya Düzeni Anayasası'nın 'Bilimsel Yaşama Hakkı' maddesiyle de örtüşüyor: 'Hiç kimse doğruluğu bilim tarafından kanıtlanmamış esaslara göre yaşamaya zorlanamaz.'"

"Tanıdığın iki isim, Henry Kissinger ve George Soros. Kissinger, Rockefellerlerin adamıdır. Soros, Rothschildlerin. Kissinger, Almanya'dan 1938'de ayrıldı, Amerika'ya geçti. General Bolling'in yanında istihbarat subayı olarak çalıştı. Ünlü 'Paperclip' Projesi'nde görev aldı. Nazi bilim adamlarını Amerika hesabına çalışmaya ikna etme projesi. İkna ettiği adamlardan birisi, kimyasal silahların mucidi Erik Traub. George Soros, Macar Yahudisi. Naziler hesabına çalışıyordu. İşi Macaristan'daki zengin Yahudileri saptamak, mallarına el koyulmasını sağlamak."

Elmas gözlerini aşağıda Newsweek muhabiriyle konuşmasını sürdüren Rockefeller'in hologramına dikti, baktı, baktı,

"İnsaf nedir bilmezler," dedi, "Kendi ırklarını bile kayırmazlar. Rothschildlerin kontrol ettiği IGF Grubu, Hoechst, Bayer, Agfa, Casella, Kaile ilaç şirketleri. Gestapo, IGF'nin özel korumalarından oluşturuldu. IGF, gaz odalarında kullanılan Zyklon B gazının imalatçısı. Rockefeller'in Standard Oil şirketi, IGF'nin ortağı. Auschwitz yakınlarında kurdukları fabrikalarında toplama kampındaki esirleri çalıştırıyorlardı. Finansman, J.P. Morgan ve Paul Warburg'dan geldi. Warburg, Rothschildlerin uzantısı. Kardeşi Max Warburg, Alman Merkez Bankası'nın, Reichsbank'ın guvernörü. Büyük Britanya Lordlar Kamarası'nın saygıdeğer üyesi Baron Rothschild'in kadim dostu. Daha 1917'de İsrail'e İngiliz çıkarlarını koruya-

cak bir halk yerleştirmek hususunda İngiliz hükümeti ile anlaşmışlardı. Siyonistleri desteklemiş olmalarının nedeni budur. Bir yandan Siyonistleri, öte yandan da anti-semitist grupları. Yahudi soykırımının İsrail'e yerleşimi hızlandıracağını hesap etmişlerdi."

"İsrailli mağduran..." dedi Kadızade.

"Bitmez tükenmez bir savaşın içinde bir halk," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Kurtarılmış bölgesi olmayan ve asla olmayacak olan bir yaşam. O gün, bugün Filistinli kadınlar altı oğlan doğururlar, ikisi ırgatlık için, ikisi İsrail'e karşı savaşta ölmek için, iki de yedek."

"Ama bu bir ... bir mani!"

"Evet, canım, mani," dedi Adam, "Rothschild-Rockefeller kutsal koalisyonu uluslararası bir akıl hastalığına dönüştü. Yeni Dünya Düzeni, dünya çapında bir intihar antlaşmasıdır."

"Postnişinde oturan hangisi? Rockefellerler mi, Rothschildler mi?"

"Üçüncü Milenyum'un başında Rothschildlerin servetlerinin üç trilyon dolardan fazla olduğu tahmin ediliyordu. Rockefellerlerinki bundan daha azdı, iki trilyon civarında. Sonraki yıllarda, Rockefellerler Rothschildler'i geçtiler. Amerika ve Avrupa ekseni dışında kalan topluluklar ulusal paralarını bırakıp dolara döndüler çünkü, euroya değil. Yine aynı yıllarda, eski Türkiye'nin Gayri Safı Milli Hasılası iki yüz milyar dolar civarındaydı. Ford Motor Company'nin cirosundan daha az. 1996 yılında dünyanın en büyük yüz ekonomik kuruluşundan elli bir tanesi ulusötesi şirketler, kırk dokuz tanesi ulus devletlerdi. Yani, daha o yıllarda iş bitmişti."

Rockefeller'in hologramını işaret etti,

"Ulusal formatların boşaltılacağının ilanı, 1994'te," dedi, "O yıl Birleşmiş Milletler İş Konseyi'nde kürsüye çıktı, birbirlerine kopamayacak şekilde bağımlı kılınan ünitelerden oluşan bir dünyanın barışçıl olmaktan başka çaresinin olmayacağını anlattı. Başkan Clinton'ın Amerikan kıtalarını Birleşmiş Milletler'in emrine veren kararnameyi imzaladığı yıl da 1994. Clinton'ın çok yakın arkadaşı İçişleri Bakan Yar¬dımcısı Strobe Talbott'ın 'Küresel Ulusun Doğuşu' isimli makalesi de aynı yıl yayımlandı. Makalede,

Amerikan ulusal egemenliği düşüncesi eleştiriliyor, ulusallığın metruk bir kavram olduğu iddia ediliyordu. Bundan böyle 'bütün devletler tek bir küresel otorite tanıyacaklar.'"

"Soykırım. Ve tehdit algılanmadı!"

"Savaşlardan öyle yılmışlardı ki, insanlar, barış içinde bir dünya fikrini minnetle karşıladılar. Hele de kadınlar..." diye gülümsedi Kara Kalpaklı Adam, "Telkin edilen barışın mandıra barışı olduğunu sezmek bile istemediler."

15

"Bozkırın ortasında, Güneş'in alnında, kendi halinde dolanan hilâl boynuzlu bir mandaydı," dedi Kadızade. "Çevresinde birden beliren kaplanlar, durduk yerde zıplamaya, sırtından, boynundan pençe pençe ederek kopartmaya koyuldular."

"Manda hantal, manda ağır, manda şaşkın, manda şoktaydı," diye sürdürdü Kara Kalpaklı Adam. "Ayakta kalmak adına birkaç anlamsız hareket yaptı, merhamet dilenmek adına birkaç anlamsız böğürtü çıkarttı, devrildi. Bacaklarının arasına, döşüne, gıdığına sokulan başlar, soğumadan söktüler dalağını; karaciğerini, yüreğini. Manda, masmavi Gökyüzü'ne döndü, son bir sitem göndermek için Yaratan'ı aradı. Yoktu. Sonsuza dek kapandı, düz kirpikli öpülesi gözleri."

16

Tekrar konuştuğunda Kadızade'nin sesi toprağın altından geliyormuşçasına boğuktu,

"Nasıl da ihanet edebilmişim sana!"

Kara Kalpaklı Adam hayretle baktı, "İhanet mi? Böyle bir şey yok, canım! Müsterih ol, lütfen. Yok, böyle bir şey."

"O alicenaplığın senin," dedi Kadın, "Ben oturmuş, Vogue, Elle, olmadı, Marie Claire bakınırken hangisinde, hangi Eğilim Belirleyici, ne tür bir Koalisyon Cihazı tebliğ etti bu defa diye, meğer sen yüklenmiş taşırmışsın iki milenyumun yükünü omuzlarında."

"Ama ben sana cahilin cesareti olduğunu söylemiştim," diye güldü Kara Kalpaklı Adam, "Biliyorsun değil mi, Kolomb, Dünya'nın yarı çapını yanlış hesapladığı için Hindistan zannetmişti, Amerika'yı!"

"Yine alicenaplık," dedi Kadızade, "Islah edilmeyi talep etmiştim. Tüplerimi bağlayacaklarını söyleseler di, hiç kuşkun olmasın, onu da severek kabul ederdim. Kendi sesim kulaklarımda hâlâ: 'Yirmi birinci yüzyıl biliminin tüm imkânlarını kullanarak beynimi yıkamanızı, beni ulusal kimliğime dair tüm kodlardan arındırmanızı talep ediyorum.' Ulusal kimliğimin kodlarının Yeryüzü'nün emniyet sübabı olabileceğini düşünmedim bile!.."

"O koşullar altında bu çok doğal ama öyle değil mi, canım

"Değil," dedi Kadızade, "Değil, çünkü sana tahsis edilmiş bir dişi ruhtum. Sana tahsis edilmiş bir dişi ruh olarak, seni tanımadan da senin yolunda yürüyebilmeliydim. Beynindeydim, çünkü, sağ yarım küresinde."

"Sana âşık olmamın nedeni de narsizmim zaten," diye güldü Kara Kalpaklı Adam, "Bilirsin, insan en çok kendisini sever derler. Ama, birlikte olmadığımızı söylersen, doğru söylemiş olmazsın."

İNCİLİ KAFTAN

1

Yassı bir çanağı andıran gece mavisi lavabonun gideri som altındandı. Giderden çanağın kenarlarına doğru yükselen nilüfer yaprakları altın varak, ortalarındaki beyaz nilüfer çiçeği ise sedef kakma. Yaprakların üstlerine altının kırmızısını yansıtan iki kelebek kondurulmuştu. İncecik bir fırçayla en ince ayrıntısına kadar resmedilmiş iki ipek kanatlı kelebek, uçtular uçacaklar gibi duruyorlardı. Çanağın kenarları gül yapraklarını hatırlatacak şekilde dışa kıvrılmıştı. Goncaların olması gereken yerlerde, yine altın varaktan işlenen yapraklar kondurulmuştu. Som altından musluğun ve onun iki yanındaki yine som altından sıcak ve soğuk su vanalarının kabartmaları yine nilüfer yaprakları şeklindeydi. Tutacakları gece mavisi mine montörün üzerine yerleştirilmiş fındıktan az büyük üç safirdi. Lavabo ve musluklar, yine mat seramikten yapılma nefti yeşil nilüfer yapraklarının

serpiştirildiği menekşe moru mat seramik zemine yerleştirilmişlerdi. Kadızade, hayatında bu kadar güzel bir banyo görmediğini düşünürken, Kara Kalpaklı Adam, çıplak bedeninin altına bulut gibi bir havlu sarmış olarak geldi, sıcak su musluğuna uzandı. Bir an kelebeklerin haşlanacağı duygusu ile panikleyen kadın, erkeğin güçlü sırtına dokunmak üzere bir hamle yaptı, görünmez bir engele çarptı, şaşırdı, geri çekildi.

"Ne yapıyor orada? Neresi burası?" Etrafına bakındı, kimsecikler yoktu.

Tekrar baktığında Kara Kalpaklı Adam, elektrikle değil, tıraş sıvısı ile değil, som altın bir ustura ile tıraş oluyordu. Aynadan gözlerini yakalamaya çalıştı, olmadı. Sevdiği adam onu görmüyordu. Kadızade'nin ayakları geri geri gitti, kendisini en az yüz elli metre kare olduğunu hesapladığı bir salonda buldu.

2

Nefes almayı olağanüstü bir hazza dönüştüren leziz bir serinlikti. Kadına İda Dağları'nın oksijen yüklü esintisini anımsattı. Nereden kaynaklandığını anlamak için bakındığında, salonun döşemesi dikkatini çekti. Mermer, seramik, alabaster ya da abanoz değildi, buna karşın özenle cilalanmış kaliteli bir ayakkabının ayası gibi organik bir ışıltıyla parlıyordu. Eğilip dokunduğunda döşemenin esnediğini, soluk alıp verdiğini hissetti. Canlı olduğu düşüncesi ile panikledi, nereye basacağını bilemedi, öylece kaldı.

Bir *bin*... Döşeme bir cins deriden yapılmıştı,

iki *bin*... gerçekten de nefes alıyor, salona oksijen sağlıyordu,

üç *bin*... kullanılan deri buffalo derisiydi, dört *bin*... burgonya cinsi şarapta yirmi yıl bekletilen buffalo postu, nefes alma becerisini muhafaza ederdi, beş *bin*... Kara Kalpaklı Adam'a da bu yakışırdı.

3

Adsız, salona girdiğinde çırılçıplaktı. Bedeninden damlayan sular döşemeyi, santimetrekaresine yüz bin ibrişim ilmek atılmış ipek halıları ıslattı. Salonun uzak köşesindeki kuyruklu piyanonun yanından bakmadan geçti, az ötedeki şelâleye yöneldi. Şelâle, iki buçuk metre yüksekten, afgan sarmaşıklarının, loniceraların, pirakantasların arasından, su süsenlerinin kokulandırdığı turkuaz bir gölete akıyordu. Kara Kalpaklı Adam, sulara sırtüstü uzandı, kollarını iki yana açtı, kendisini uykuya bıraktı. Kadın, adamın dalgaların beşiğinde sallanan bedenini bir süre seyretti, pörsümüş penisinin ima ettiği zaafa daha fazla seyirci kalamayacağını hissetti. Geri çekildi, üzerindeki gümüş etikette "vespertilio" sütünden yapıldığı yazılan yaban peşmelbası ile tepeleme dolu billur kâseye çarpmamaya özen göstererek, salonun tavan boyu pencerelerine döndü. Sağdakinin altın-gümüş sim işlemeli Bombay şantuğu ipek perdesini açtı, dışarı baktı. Ve sıçradı!

4

Sapsız ve dikensiz sarı güllerin aralarında bir karış boşluk bırakmaksızın sardığı bahçede göğsünde beş köşeli 'Şerif yıldızı' taşıyan kovboy şapkalı bir Marlboro-man, zincirlerine asıldıkları kurt köpeklerini zapt etmeye çalışan muavinlerine yukarda uçan yarım düzine helikopteri göstererek emirler yağdırıyordu. Beş yüz metre ötedeki asker usulü nizamiyeye birbiri arkasına karga tulumba sokulan genç adamların giysilerinde kan vardı. Gizli servislerden olduklarını en yaratıcı alalamaların saklayamayacağı adamlar oradan oraya koşuşuyor, bahçeyi saran dev çitlembiklerde konuşlanmış tetikçilere talimat veriyorlardı. Çelik yelekli trafikçilerin açık tutmaya çalıştıkları yoldan süzülen, siyah camlı, siyah Limuzin'in resmini çekmeye çalışan genç adamın kamerasına atılan sivil giyimli bir adam, önce makineyi, sonra genç adamı savurdu. Onun ardından yetişen bir ikinci-

sine saldırdı. Olan biteni ses geçirmez camın ardından iyi kotarılmış bir gerilim filmi gibi seyrettiğini fark eden Kadızade, silkindi. İçerde, parfüm kokulu turkuaz gölette uzanmış bıraktığı Kara Kalpaklı Adam'ı uyarmak üzere hareketlendi.

"Bırak, dinlensin!"

5

Kevin Smith, kadını elindeki bira bardağını kaldırarak selamladı, dışarda tekme tokat dayak yiyen genç adamı işaret etti,

"Boşver, hemşire! Bu 1954'ten beri böyledir. Resmini çekmeye çalıştığı o Limuzin'de kendi patronunun oturduğunun farkında değil, dangalak."

"Tanışıyor musunuz?"

"Campbell Thomas," diye söylendi Kızılderili, "Geçen yıl da Turnberry Oteli'ne girmeye çalışırken yakalandı, dışarı atıldıydı. Akabinde de tutuklandı, tabii. Adamı çırılçıplak soydular, kelepçelediler, hücreye attılar. Hücrenin duvarlarında insan pislikleri, yerlerde... neyse, unut, gitsin!"

"Nizamiyenin dışına çıkarıyorlar," diye gözlemledi Kadızade.

Smith, omuzlarını silkti, "Bilderberg toplantılarına gazeteci sokmazlar. 1975'te, Financial Times'ta, bir muhabir arkadaşımız vardı, Tether. Verdiğimiz bilgilerden yola çıkarak, 'Bu Bilderberg Grubu gizli bir teşkilat değilse bile, pek güzel bir gizli teşkilat takliti,' diye bir makale yazdı. Anında susturuldu. İki yıl uğraştı, sansürü delemedi. Tek bir yazısını basmadılar. Sonra da işten atıldı. Tether atıldıktan iki hafta sonra, onu işten atan adamı Üçlü Komisyon'a üye yaptılar. Aynı şey Jim Bogusz isimli gazeteci arkadaşın başına da geldi."

"'Verdiğimiz bilgiler' dediniz, bundan sizin toplantılara girebildiğinizi mi anlamalıyım?"

"Adamın içerde ne yapıyor, sanıyorsun?!"

Kadızade'nin yüreği yerinden oynadı, "Adsız, bu grubun bir üyesi mi?!! Nasıl? Hangi sıfatla?!"

Smith, güldü, "İşadamı yahu! Bakü Denizcilik Holding'in Yönetim Kurulu Başkanı, Albatros, Ltd.'in ortağı, Edessa Antik'in sahibi, Marlboro Operasyonu, hatırladın mı?"

"Ama," diye şaşkınlığından kekeledi kadın, "Ama bunlar yasal işler değil! Para aklamak, filan! Adsız'ın bunları yaptığına inanamıyorum!"

"Hem de en iyisini," dedi Kızılderili, "Gözüne gözüne... Vazgeçilmez olmasının nedeni de bu ya!" Kadının ciğerlerinden yükselen sesi duymamış gibi yaptı, otele arka arkaya yanaşan Limuzinleri gösterdi,

"En öndeki, Times dergisinin baş editörü, Henry Anatole Grunwald'in Limuzini. Bu adam aynı zamanda Dış İlişkiler Konseyi'nin üyesidir. Arkasındaki, News Corporation'ın Başkanı Andrew Knight'ınki. Knight, Reuters'in murahhas azasıdır. Sonra Peter Job, U.S. News and World Report, New York Daily ve Atlantic Monthly dergilerinin yönetim kurulu başkanı ve baş editörü. Mortimer B. Zuckerman da Dış ilişkiler Konseyi üyesidir. Robert L. Bartley, Wall Street Journal gazetesinin başkan yardımcısı, ayrıca hem Dış İlişkiler Komisyonu hem de Üçlü Komisyon üyesi. Washington Post gazetesinin sahibi ve yönetim kurulu başkanı Bayan Katharine Graham, o da Dış İlişkiler Komisyonu ve Üçlü Komisyon üyesi. Yine Washington Post gazetesinin editörlerinden Jim Hoagland. New York Times editörü, Dış İlişkiler Konseyi. Newsweek Dergisi'nin editörü Osborn Eliot. İngiliz Observer gazetesinin editörü, Will Hutton, Kanada basın kralı Conrad Black. ABC televizyonu ankormanı Peter Jennings, CBS ankormanı Lesley R. Stahl, WETA-tv'den "

"...Koalisyon iletişim Uzmanları?!"

"Ta kendileri," dedi Smith, "Global politbüroya hoşgeldin hemşire!"

6

Birasından büyük bir yudum aldı, kalın dudaklarını elinin tersiyle sildi,

"Aşağıda, lobide, Hillary Clinton teşrifatçılık yapıyor," dedi, "Adamları karşılıyor, süitlerine yerleştirtiyor. Evet, Adsız'ı da o karşıladı." Etrafına bakındı, altın şamdanları, kuştüyü atlas yastıkları, tabloları, opal şömineyi, brokar kaplı duvarları seyretti,

"Ne acımasız bir yer değil mi? Sadece şu odaya harcanan para ile bir Ruanda köyünün beş yıllık gıda gereksinimi karşılanır."

Kadızade, gölettin olduğu tarafa baktı, "Nasıl dayanıyor? Bunca güce nasıl dayanıyor?" Smith'in cevap vermeye hazırlandığını gördü, susturdu,

"Dayanıyor, çünkü, TÜNEL," dedi, "Onu diyecektiniz, değil mi?"

"Global politbüroda tutunmak, çelik gibi sinirler ister," dedi Kızılderili, sol elinin parmaklarını birleştirip sağ elinin parmaklarını açarken,

"Murat! Beyaz Turna Kung Fu'su! Yarın sabah, adamlar kapalı kapılar arkasında yeni stratejiler belirleyecekler. Çin, NATO, AB, İslamiyet, enerji, ekonomik büyüme, şirket yönetimi, Euro-Money masaya yatırılacak. Ve basın orada olmayacak! Amerikan halkına yapılabilecek en büyük hakaret ve haksızlık! Amerikan Anayasası'nın açık seçik ihlâli! Şimdi, benim ülkemin üç bileşkenden oluşan güçlü bir iksiri vardı, Hemşire. Birincisi, her bir vatandaşına konuşma, toplanma, yasalar önünde eşitlik ve özel mülkiyet hakkı tanıyan Anayasası; İkincisi, muazzam bir ekonomik ve askeri güç; üçüncüsü, yaratıcılığı gelenek edinmiş bir halk. Bilderberg'ciler, bu iksiri dağıttılar." Pencereye yanaştı,

"Bak, o helikopterler, askeri helikopterler," dedi, "Amerika, özgürlükçü bir demokrasi değil artık. Amerika, bir askeri sıkıyönetim. YÜCE PİR'in bir numaralı hedefi kendi ülkesiydi."

"Üzgünüm," dedi Kadızade, "Çok üzgünüm."

"Sinsi sinsi bir dizi uygulama," diye sürdürdü Kızılderili, "Amerika'yı önce askerileştirdiler, sonra da denetimleri altına aldılar. 'Posse Comitatus'

diye bir yasamız vardı, silahlı kuvvetlerin sivil asayiş işlerine karışmasını yasaklayan. '90'lı yıllarda uyuşturucu ticaretini bahane ettiler, Narkotik'in başına bir asker getirdiler, General Barry McCaffrey. Yasa kaput oldu. Adam, Güney Kumandanı'ydı. Yani, Amerika'nın Latin Amerika politikasının uygulayıcısı. Ömrü muz cumhuriyetlerinin rezil diktatörlerini desteklemekle geçen bir adam. İnsan hakları ihlâlleri, ölüm mangaları. Sadece Guatemala'da yüz bin adam öldü. Hemen hepsi Güney Kumandanlığı'na bağlı Amerikan subaylarının eğittikleri adamlar tarafından.

McCaffrey, genelkurmay başkanlığı için ikinci sıradaydı. Dışişleri'ni bir kenara itip kendi Güney Amerika politikalarını yürütebilecek kadar güçlü bir adam yani. Askerileştirme böyle başladı. Sonra bir de baktık, nerede bir nümayiş var, askerler orada. Özellikle de eyalet silahlı kuvvetleri, National Guard. Waco, Texas'ta seksen Davidians'ı yakarak öldürenleri onlar yönetti. Şimdi artık öğrenci gösterilerini bastırmakta da eyalet askerlerini kullanıyorlar. Yüzde elli dördü karaderili."

"Nasıl yani?"

"Muvazzaf subay adaylarının yüzde elli dördü karaderili," diye açıkladı Smith, verdiği bilgiye özel bir anlam yüklediğini belirten bir vurgulamayla,

"JROTC yok mu, İlköğretim Yedek Subay Eğitim Programı, o programlar öncelikle yoksul okullarda uygulamaya konuluyor. Böylece, bir yandan Amerikan Silahlı Kuvvetleri'ne katılanların yarıdan fazlasının Afro-Amerikalı olması sağlanıyor. Öte yandan, ayaklanan Siyahilerin karşısına Siyahi yedek subaylarla çıkma fırsatı doğuyor."

Kadızade'nin bir şey anlamadığını gördü,

"Yedek subaylar, halk-subayları, yani alaylılar, amatör subaylar, milis kuvvetleri. Milis kuvvetleri Amerikan demokrasisinin temel taşlarındandır. Ah, işte, kendileri de geliyorlar! Şu yanaşan Limuzin, Colin Powell'in Limuzini. Gelmiş geçmiş en medyatik orgeneralimiz. Eski Genelkurmay Başkanı, sonra Dışişleri Bakanı. Beyin yıkama faaliyetini ortaokullara kadar indiren adam. Uncle Tom. Caş! 1992 Los Angeles olaylarını bahane etti,

JROTC programını genişletti - sözde zenci gençliği sokaklardan kurtarmak için. Bu arada üniversitedeki Yedek Subay Eğitim Programları'nı iptal etti ki, milis kuvvetleri iyi eğitimli lider bulamasınlar. Şimdi de ateşli silahların satışını yasaklamaya çalışıyorlar."

"Yani?"

"Amerikan halkını silahsızlandırıyorlar. Amerika Birleşik Devletleri'nin anayasal cumhuriyetini yıkma planlarının en önemli parçası bu," dedi Smith, otele giren Powell'i nefretle izleyerek,

"Hatırlarsan, medya bu adam başkan olsun diye ittirmişti. Dwight Eisenhower'a benzetiyorlardı. Eisenhower, askeri-endüstriyel ittifakın güçlendiğini görmüş, Amerikalıları uyarmıştı. Oysa bu herif o ittifakın ekmeğini yiyor. Eisenhower, demokrasiyi onarmaya çalışmıştı, bu herif yeni feodal lordları güçlendirme peşinde. Eisenhower, emirlerini sivil liderlerden alırdı. Powell, McCaffrey, bunlar Bill Clinton'un emirlerini dinlemiyor bile. Hillary'nin yağlaması da bundan. Henry Kissinger da teşrif etti. İkinci Limuzin onunki. Üçüncüsünde James Wolfensohn, Dünya Bankası Başkanı var. Dördüncü de eski GATT ve WTO başkanı, Peter Sutherland. Beşincide, Lord Peter Carrington. Altıncıda, Leiden Üniversitesi'nden Profesör Victor Halberstadt, Hollandalı, aynı zamanda Genel Sekreteri grubun. Ardından, Chase Manhattan Bankası Yönetim Kurulu Başkanı David Rockefeller. NM Rothschild ve Oğullarının Yönetim Kurulu Başkanı Evelyn de Rothschild. Avrupa Parlamentosu Liberal Grup Başkanı, İngiliz Savunma Bakanı George Robertson. İtalyan Fiat S.P.A. şirketinin başı Giovanni Agnelli, bu Onursal Başkan. Fiat, Gezegenimizin kırk yedinci büyük şirketi. Xerox şirketinin başı, Xerox iki yüz elli dokuzuncu büyük, Paul Allaire. Eski Portekiz Başbakanı, Balsemao. BP'nin, BP yedinci büyük, Yönetim Kurulu Başkanı. Avrupa Birliği Başkanı. Deutsche Bank'ın Başkanı, Henry R. Kravis ve eşi Marie-Josee Kravis. Deutsche Bank, yirmi dokuzuncu büyük, Madam Kravis, Hudson Enstitüsü'nden. Sonra, Amerikan Merkez Bankası Başkanı. Finlandiya Başbakanı. Amerikan Ekonomi Strateji Enstitüsü Başkanı. Oradaki kırmızı elbiseli şuh kadın, Hollanda Kraliçesi Beatrix, SS Bern-

hard'ın kızı, Royal Dutch Petroleum/Shell Grubu dünyanın altıncı büyük tröstü. Arkasındaki, George Soros. Yunanistan'dan George Papandreu. Bu yıl, 1997 yani, özellikle hareketli bir yıldı. Önce, Mayıs'ta, Bill Gates, Seattle'da topladı Al Gore ve Dış İlişkiler Konseyi'nin on dört üyesi de dahil olmak üzere, yüz tanesini bunların. Gates'in Microsoft'u Dünya'nın iki yüz birinci en büyüğü. Ondan bir ay sonra, Rusya'nın da dahil olduğu Vasıl-7'ler, Denver'de bir araya geldiler. A ha! Bu da Charles Muller, 'Bilderberg'in Amerikalı Dostları' şirketinin başkanı."

Kadızade gülmeye başladı, "'Amerikalı Düşmanları' kim? Düşmanları var mı?.." Kızılderilinin yüzünden geçeni gördü, "Affedersiniz," dedi,

"Bunaldım, ağızımdan çıkanı kulağım duymuyor! Söyleyin bana, Bilderberg'de eski Türkiye'den kimse yoktu, değil mi? Biz, bunların yanından bile geçmedik, yoksa geçtik mi?"

"Dinç Bilgin, yandaki süitte," dedi Smith, "Onun yanındaki süitte Gazi Erçel, onun yanındakinde de Profesör Üstün İrgüder kalıyor. Merkez Bankası Başkanı ve Boğaziçi Üniversitesi Rektörü, NTV başkanı ve TÜSIAD üyesi Nuri Çolakoğlu ile birlikte."

"Olamaz!" dedi Kadızade, "O Mao'cuydu! Yusuf un hasmıydı!"

Smith dudaklarını büktü, "Gorbaçov kadar sosyalist olmasın! KGB'nin akustik psiko-düzeltici teknolojisini Amerika'ya satan o. Psikotroniks. Aldığı komisyonun bir kısmını Pizza Hut akladı."

"Reklâmlar! Pizza Hut'ın reklâmına çıkmıştı!"

"Pizza Hut, Tricon Küresel Restoranlar Şirketi'ne ait. Tricon da Pepsi Cola'ya. Pepsi Cola, Dünya sıralamasında iki yüz otuz dördüncü. Gorbaçov Vakfı'nı da onlar sponsor etti. Şimdi Bilderberg'e bağlı yüzlerce STÖ'den birisi olarak hizmet veriyor. Üniversite ve Kolej İdare Heyetleri Derneği, Stratejik ve Uluslararası Araştırmalar Merkezi, Paul H. Nitze Uluslararası İleri Araştırmalar Okulu, Politika Araştırmaları Enstitüsü, RAND Corporation, Princeton Üniversitesi Uluslararası Ekonomi Enstitüsü, Harvard Üniversitesi Saguaro Seminerleri, Georgetown Üniversitesi Edmund A. Walsh Dışişleri Okulu, Brookings Enstitüsü, Heritage Vakfı, Rockefeller Vakfı,

Pew Hayır Cemiyetleri, David Rockefeller Latin Amerika Araştırmaları Merkezi, Ford Vakfı, Carnegie Vakfı, McArthur Vakfı, Soros Vakfı, Küresel İletişim Enstitüsü ve onun uzantısı, İlerici İletişim Derneği, John Birch Cemiyeti, Bilimsel Keşifler Derneği, Güney Yoksulluk Yasalar Merkezi, Amerikan Özgürlükler Birliği, B'nai B'rith, Anti İftira Birliği, Dünyanın Durumu Forumu, Scaife Vakfı, Medya Araştırma Merkezi... gibi, gibi.

Hadi canım, o kadar şaşırmayın! Eski Türkiye'nin ulusötesi oligarşisinin Büyük Britanya Prensesi Margaret'i ağırlayabilecek kıvama geldiği yıllar bunlar. Selâhattin Beyazıt diye bir 'işadamı' var mesela, kendisi Bilderberg toplantılarının değişmez üyesi. 1998'de Suna Kıraç buradaydı. Migros, en büyük beş yüz şirketin arasında. Sonra, Sabancıların Carrefour'u var. O çok daha büyük, otuz yedinci. İktisadi Kalkınma Vakfı Başkanı, Meral Gezgin Eriş, Özelleştirme Dairesi Başkanı Uğur Bayar, o, KİT'lere müşteri arıyordu besbelli... sonra muhtelif dışişleri bakanları, örneğin, sosyal demokrat İsmail Cem. Muhtelif TÜSİAD başkanları, Muharrem Kayhan."

"Biliyorlardı," dedi kadın, elini sızlayan yüreğine götürerek, "Biliyorlardı, ama hiçbiri konuşmadı!"

"Onlar konuşmazlar, Hemşire," dedi Kızılderili, "Konuşurlarsa, halklar saflarını sıklaştırır, ulusal devletlerini savunmaya geçerler çünkü. Bu da istenilen en son şeydir. Bilderberg, ulusal devletlerin bizzat kendi halkları tarafından yıkılmasını hedefler. Bugün itibariyle, Amerikan halkının sadece yüzde onu Kongre'ye güveniyor. Beyaz Saray'a güvenenler yüzde on beş. Anayasa Mahkemesi'ne güven yüzde otuz. Amerikan ordusuna güven yüzde kırk yedi!"

"Hangi yıldayız?"

" 1997'de. İzleyen her yıl rakamlar kongre aleyhine daha da kötüleşecek."

7

"İngilizce konuşan Anglo-sever oligarşi," diye mırıldandı Kadızade, "İngilizce konuşan oligarşik federasyon... Orta Doğu Teknik Üniversitesi hangi tarihte kurulmuştu? Marmara İngilizce İktisat? Diğerleri? NTV'nin İngilizce başlıklar attığını hatırlıyorum, 'life style, high fashion' vs. Sonra dergi isimlerini. Futbol maçlarında bez afişler, İngilizceydi. Memurlar, İngilizce pankartlarla yürürlerdi... Hiçbiri konuşmadı! Hiçbiri uyarmadı!" Kızılderili'ye döndü, "Köse nedir bilir misin?"

Adam başıyla olumsuzladı, "Yok."

"Sürüyü mezbahaya taşıyan koyun," dedi Kadızade, "Ama ilk kesilen de o'dur." Ani bir kararla kapıya yürüdü, "Benim gitmem lazım," dedi, "Durdurun şu aleti!" Gözlerini, kaşlarını kaldırmış kendisini alayla seyreden eski CIA ajanının gözlerine dikti,

"*Ben, sizin ırkınızdan değilim, 'dedi, Telli Turna, "dedi, "Ben, hayata ve hayatın hakiki ritmine dair acımasız gerçekleri yüzünüze vuran Asya Kavimlerine aitim... Beni uygarlığınızın yüz bin süngüsüyle kuşatıp tecrit etmekle iyi yapıyorsunuz,, çünkü şayet bir gün hapsolduğum zulmetten kurtulur da süslü laflarınızın peşine harbiden düşersem, benden çekeceğiniz var*!"

"Hadi durdurun aleti! Ben eve gitmek istiyorum!"

8

"*Cengâverlerim, nereye kaçacaksınız? Arkanız deniz, önünüz düşman. Tek umudunuz cesaretiniz, tek güvenceniz muradınız şimdi.* "

Kara Kalpaklı Adam'ın sesi arkasından geldi.

"Sevgilim," dedi Kadızade, olduğu yerde hareketsiz, Adam'a dönüp bakmadan, "Sevgilim. Canımın içi. Bir tanem... Kaçıyor değilim, varıp İnci-li kaftanı bulacaktım, alıp getirmek için sana. Çıkarıp fırlatabilesin diye

Soros'un ayaklarının altına." Gözleri yaşardı, "Sen zaten çıplakken çok daha güzelsin."

9

Kevin Smith, bir Kara Kalpaklı Adam'a, bir kadına baktı,
"Türkler!" diye başını salladı, "Türkler!"

Beşinci Bölüm
MAHKÛMUN İKİLEMİ

YENİ MEMLÛKLAR

1

"Türkler," dedi Fazıla, "Öyle kin doluydular ki Türkiye'ye karşı, sadece kâbusu izleyen ay içinde üç milyon vatandaşımız yurtdışına gitmek için başvurdu. Yeşil kart, karaborsaya düştü. Ozonu delik Avustralya'nın elçiliği bile bahçesinin etrafına dikenli tel ördü ilticacıları uzak tutabilmek için. Daha iyi bir hayat için, özgürce, insanca yaşamak için diyorlardı ki, bu ikincisi insanın yüreğini dağlıyordu."

"Yeterince mutlu görünüyorlar," dedi Kadızade, Upstate New York'un New İstanbul Kasabası'nın rıhtımındaki kalabalığa bakarak, "Camileri bile var. Şu bina cami değil mi?"

"Özgür İslam Camisi," dedi Fazıla, "Cuma günleri hizmet veriyor. Diğer günler de açık, ama cumaları ailecek ibadet ediyorlar. İçini görmek is-

ter misin? Eskisi gibi yere oturulmuyor artık. Zenginler bir araya geldiler, maun sıralar yaptırdılar."

"Namazı nerede kılıyorlar?"

"Oturarak," dedi Fazıla, "Hasta namazı. Hani vardır ya, rükû ve secdeye işaret olmak üzere baş eğmek. Öyle."

"Hasta?.."

"...olmadıklarına göre nasıl bir kulp taktılar diye soruyorsun değil mi? İslam'da güce göre yükümlü olunur ya, gücünün yetmediği bir şey istenmez. 'Güç'ü yeniden tanımladılar, oldu."

"Yeterince mutlu görünüyorlar," dedi Kadızade, yine.

"Yeni Memlûklar," dedi Fazıla, gülümseyerek ve sesini duyurmak ister gibi türküye kırılarak, "*Bana ne yazdan bahardan/Bana ne borandan kardan/Aşağı'dan Yukarı'dan/Yolun sonu görünüyor*!"

Teknenin kıçından Turnacıbaşı, katıldı, "*Azrail gelir kendi/Sayılı günler tükendi/Yolun sonu görünüyor*." Kaşlarını kaldırdı, "Tutarlı bir yaşam stratejisi kuramayacak hale getirilmiş insanlar size Dünya'ya bir kez geldiklerini hatırlattıklarında onlara söylenebilecek fazla bir şeyiniz olmuyor. "

"Mutlu olacakları açıktı," diye sürdürdü kadın, "Türklerin aralarından ne KOALİSYON hekimleri ne senatörler ne generaller çıktı. Kaos, insanların kolay kabullendiği bir hal değil tabii," diye açıkladı, "Bugün bile büyük çoğunluk kaosu 'kötülük'ü algıladığı gibi algılıyor. Savaşılması gereken bir oluşum, Yeryüzü'nden asla silinmeyeceğini bildikleri halde savaşılması gereken bir oluşum gibi. Savaşmayı göze alamayanlar da yok saymayı tercih ediyorlar. Bak onlara. Kendilerini Dünya'nın en istikrarlı ülkesinde yaşıyor sanıyorlar. Sağ yumruklarını kalplerinin üzerine koyup bir sadakat yemini etmeleri vardır: *Birleşik Amerika Devletlerinin bayrağına ve onun temsil ettiği cumhuriyete sadık kalacağıma yemin ederim*: *Allah'ın altında bir ulus, bölünmez ve herkes için özgürlük ve adalet ile*. Gözlerindeki parıltı ışığı görmüş, seçilmiş insanların parıltısı. Ve bizim onlara, hiç değilse o yıllarda, verebileceğimiz hiçbir şeyimiz yoktu, söz bile."

"*'Bana uzun vadede, uzun vadede deyip durmayın*,' dedi, John Maynard Keynes," dedi Kadızade, "*'Uzun vadede hepimiz ölmüş olacağız.*"

"Aynen!" diye söze girdi, KOALİSYON Eğilim Belirleyicisi Frédéric Beigbeder'i klonlayan Alp Konuralp, "Ben onlara boku satan adamım. Asla sahip olamayacakları o şeylerin hayalini kurduran. Hep mavi gökyüzü, daima güzel kadınlar, Photoshop'ta rötuşlanmış kusursuz bir mutluluk. Kılı kırk yararak yaratılmış görüntüler, moda müzikler. Ne ki, zar zor biriktirdikleri paralarla, son kampanyamda itelediğim rüyalarının arabalarını satın almayı başardıklarında, ben onları çoktan demode etmiş oluyorum. Ben üç model önden gidiyorum ve her zaman onları hüsrana uğratmanın bir yolunu buluyorum. Parıltı, attıkları her adımda onlardan biraz daha uzaklaşan, o masal ülkesinin adı. Onları yenilik bağımlısı yapıyorum. Yeniliğin avantajı hiçbir zaman yeni kalmaması. Her zaman bir öncekini eskitecek yenilik bulabiliyorum. Salyalarını akıtmak. Benim kutsal görevim de bu. Bizim mesleğimizde kimse onların mutlu olmalarını istemez, çünkü mutlu insanlar tüketmezler."

"Günlerini kendilerini mutlu edecek tüketim imkânlarının sunulmasını ya da ölümü bekleyerek doldurmalarındansa, bizi terk edip kendilerini iyi hissedecekleri ortamlara katılmaları hepimiz için daha iyiydi," dedi Denktaş, "Burada kalmaları tekerrür etkisi oluşturuyordu.

"Tekerrür etkisi mi?"

"*Itiration*," diye açıkladı Priz Ali.

2

Yattan çok hücumbota benzeyen teknenin dümenindeydi. Kadızade, neden teknede ve neden Oneida Gölü'nde olduklarını merak bile etmiyordu.

"Kuantum fiziğinin *itiration* yasası. Basit bir dizi talimatın ya da oluşumun durmaksızın tekrarlanması. Devamlı tekrarlanan bir dizi basit tali-

mat ya da oluşumla çok karmaşık şekiller, yapılar, davranışlar oluşturulabiliyor. Bilgisayarlar, *algorithm* denilen önceden planlanmış bir dizi talimatla çalışırlar ya, onun gibi. En basit programların tekrarı çok bileşkenli sonuçlar doğuruyor. İnsan beyninde de öyle. Görülen bir şeyi tanımaktan, dil öğrenimine kadar pek çok çok bileşkenli algılama yetisi, basit bir dizi talimatın tekerrürü ile mümkün."

"Basit bir dizi talimatı hiç durmadan tekrarlayarak türbülansı düzenli akıntıya, Kaos'u Gaia'ya dönüştürebiliyorsun," diye ekledi Fazıla, "Kimyasal bir çorbadan istikrarlı yapı çıkartmak gibi, şayiaları elle tutulur bir yapıya, gerçeğe dönüştürmek gibi."

"Cihan İmparatorluğu'nu şayialar batırdı," diye araya girdi, güvertede Kadızade'nin karşısında oturan Kâzım Karabekir, "Allah, bir yerde bir çöküntü göstermesin. Şayiaların mantığını kim arıyor? Herkeste yaptığını zaruri bir sebebe bağlama telâşı var."

"O ruh halini biz de gördük, Hocam," dedi Martin E.P. Seligman'ı klonlayan Mehmet Sayım, Karabekir'i klonlayan arkadaşına,

"Kendi oluşlarımızı ya da maceralarımızı başkalarının da paylaştığı ya da paylaşması gerektiği çıkarımıyla sadece seçimlerimizi dayattığımız bir dönem yaşadık. Neyse ki, toplumun daha iyi eğitim almış kısmının içinde bulunduğu kesimin daha bezgin, daha bıkkın, daha umutsuz, daha kırgın, daha yenik olmalarının da aslında bir tür okumuşluğun ya da öğrenmişliğin doğal tepkilerimizin yerine geçmesi nedeniyle olduğunun çabuk farkına vardık. Sizlerin ve sizlerden sonraki kuşakların türlü yokluk ve yoksulluk içinde hayatta kalma ve yer tutma mücadelenize rağmen, bizim kuşağın nispeten türlü varsıllıklara rağmen haklı gerekçeleri olabildiği gibi, başkalarının yenilgilerinden okumak, gözlemlemek ve tembihlenmek suretiyle fazla miktarda etkilenerek, kendilerini çoğu konuda bedbin, mutsuz, yenik, çaresiz hissettiklerini gözlemledik. Vatandaşlarımız bir mücadeleye girmedikleri konularda bile kendilerini yenik hissediyorlardı ki, bu ONARIMCILAR'ın karşısındaki en büyük zorluklardan birisiydi. Çünkü, bilgiye ulaş-

mada son derece isteksiz bir çoğunluk, bilgiye ulaşmada imkân sahibi olmalarına rağmen son derece isteksiz bir çoğunluk haline gelmiştik."

"Aşırı-aydınlanmacılık," diye araya girdi Namık Tekin, "Fantezileri yaşanmış gerçeklermiş gibi algılama ve sunma. Oysa, hiçbir şey ne kesindir ne de imkânsız. Bütün yapacakları durumu içtenlikle değerlendirip gerekli önlemleri almaya çalışmaktı."

"19 Nisan 1335'te Trabzon'daydık," diye anımsadı Karabekir, "Müdafaai Hukuk Cemiyeti Reisi, Belediye Başkanı Barutçu Ahmet Efendi idi. Merkez eşrafından yirmi iki kişi cemiyeti kurmuşlar, 23 Şubat'ta ilk kongrelerini yapmışlar, İstanbul'a üç kişilik bir heyet göndermişlerdi ki, İstanbul'daki heyetin Avrupa'ya göndereceği heyete iştirak etsinler. Gel gör, Heyet, vaziyetin dehşetinden yılgın ve müteessirdi., Ahvali olduğu gibi değil, müthiş ve gayri kabili izale felaketli görüyorlardı. Bütün ümitleri Avrupa'ya yalvaracak heyetteydi. Harbi Umumi'de Rus istilâsında ezilmiş, şimdi de Ermeni veya Pontus belalarının başlarında döndüğünü görerek kan ağlıyorlardı. İngiliz donanmasının her belânın mukaddemesi olacağı zannındaydılar. Ben bu muhterem insanlara dedim ki, Avrupa'ya, Amerika'ya yalvarmak, hastanın başında mersiye okumaktır. Memleket tehlikededir, bu muhakkaktır. Fakat, İtilaf milletleri Harbi Umumi'den o kadar yorgun çıktılar ki, tek bir nefer öldürmeye razı değillerdir. İstanbul'da İtilaf kuvvetleri bostan korkuluğundan başka bir şey değildir. Bana inanınız. İtilaf kuvvetlerinden korkmayınız. Daha geçen hafta, Londra'dan memleketimize getirilmek istenilen alaylar işi anlayınca biz gitmeyiz diye silah çatılarını bırakıp savuştular. Elbirliği ile ve süngümüze istinaden işe başlayalım. Allah yardımcımızdır."

"Ve sizi dinlediler!" dedi Kadızade, "Elbette, dinlediler ki, sonuç aldınız."

"Her zaman değil, herkes değil, Hanım Kızım," dedi Karabekir, esefle, "Bütün bir ordunun tasfiyesinin istendiğini unutmayın. Yapan ve kabul edenler Meclisi Mebussan ve Ayan idi. Tatbik eden de hür bir hükümetti. Bir bunlar vardı, bir de geleceğin zaferine inananlar."

"Ruhun Enerjisi'ne, Murat'a inananlar. Çanakkale Zaferi, Murat'a koşum vurulduğu andır. Maneviyatın evrensel enerjisine koşum vurulduğunda zafer kaçınılmaz."

"Tsunami," dedi Kadızade, Gelibolu yamaçlarından dalga dalga inen yiğitleri hatırlayarak, "Tsunami'nin fizikteki karşılığı itiration değil mi? Bir dizi davranışın durmaksızın tekrarlanması?"

"Bir şayiayı sürgit tekrarlarsınız, buradan aldığınız sonucu, ikinci şayianızın başlangıcı yaparsınız. 'Bir mıh, bir nal kurtarır,' diye sürgit tekrarlarsanız mesela, mıhı sağlama alır, nalı kurtarırsınız. Nalı kurtardığınızda, 'Bir nal, bir at kurtarır' diye ikinci şayiayı birinci şayianın başlangıç noktası yaparsınız. Atı kurtardığınızda, 'Bir at, bir atlı kurtarır' şayiasını tekrarlamaya koyulursunuz. Böylece 'mıh' gibi basit bir oluşum, 'ülke' gibi fevkalade çok değişkenli bir yapıya dönüşür."

"İngiliz-Fransız müşterek harekâtının çapı ve azameti ile Boğaz'ın aşılacağı, harp sanatının ve tekniğinin tabii neticesiydi. Karşımızdakilerin bütün hesapları, bu doğrusal mantık hakikatine dayanıyordu. Strateji planları bu sonuca göre hazırlanmıştı. Alman Şark Cephesi'ne 1915 Sonbaharına kadar yığılacak olan milyonları aşkın Rus ordusunun tek ihtiyacı silah ve malzeme, en kısa ve en emin yoldan taşınacaktı. Karşımızdaki üçlü ittifakın deniz kuvveti bu imkânı veriyordu. Çanakkale aşıldıktan sonra İstanbul'un işgali, zayıf savunmalı Karadeniz Boğazı'ndan geçilmesi, Türk Karadeniz kıyılarındaki stratejik önemli limanların elde tutulması işten değildi. Böylece savaş üçlü ittifakın kesin zaferi ile ve en az zayiat ve en kısa zamanda elde ediliyordu. Çanakkale Zaferi, bütün bu hesapları altüst etti."

3

"Paşam, İmparatorluk'un son günlerindeki kaosa şahit oldu, Fazıla ve bizler eski Türkiye'nin son günlerindeki kaosa," dedi General, "Paşamın kuşağı, 'Bir Türk dünyaya bedeldir' şayiasını durmaksızın tekrarlayarak,

itiration'la, yani, Kaos'u Gaia'ya dönüştürdüler. Bizler ise, Kaos'un sürmesini, Gaia'ya dönüşmemesini sağlamaya çalıştık."

"Allahallah!" dedi Kadızade, "Neden?"

"Çünkü, o günlerin algoritmi Türklerin 'biçare' oldukları, 'ahmak' oldukları şeklindeki şayiaydı. Bu şayianın sürgit tekrarlanması, Kaos'u istikrar unsurunun 'çaresizlik' olduğu Gaia'ya dönüştürecekti. Bir düzenin yaratılacağı kuşkusuzdu ama yaratılacak olan o düzen bizim istediğimiz düzen olmayacaktı. Onu engellemeye çalıştık."

"Mandıra düzeni," diye mırıldandı Kadızade.

"Mandıra Düzeni," diye onayladı General, "Biçare ve ahmak Türkler'in YÜCE PİR'in küresel otoritesine tabi olarak barış içinde yaşadıkları düzen."

"Mandıra düzeni, manda düzeni," dedi Sinan Gebze/Kâzım Karabekir, "O dönemde de manda arzuları güçlüydü. Sizler şimdi bu hevesleri, eşitlerin işbirliği değil, ana özlemi olarak açıklıyorsunuz. 'Gerçek şu ki, Allah, bir toplumun maruz kaldığı şeyleri, onlar iç dünyalarını değiştirmedikçe değiştirmez. 'Ra'd Suresi, 11 , " Kadızade'ye döndü,

"İç dünyalar değişmedikçe, Memlûklar hep olacaklar."

"Memlûklar," diye mırıldandı Kadızade, gözü New İstanbullularda, "Kültürel formatlardan arınmış, pazar ahlakına teslim olmuş, mutlu." Fazıla'ya döndü,

"Ne tuhaf!. İnsan, 'düzen' denen durumun ille de istenir bir şey olmadığını kolay kavrayamıyor! Oysa, Yeryüzü'nde LANETLİLER ve SÖMÜRÜLMEZLER'in yok edildiği bir düzen de kurulabilir, öyle değil mi?"

ONARIMCILAR, birbirlerine baktılar, "Kaos'tan sonsuz sayıda Gaia biçilebilir," dedi Priz Ali, "KOALİSYON'un ilan edilmiş amacı, Gezegenimizin nüfusunu iki milyar gibi halleşilebilir bir sayıya indirmektir."

4

"Sizinle konuşma fırsatımız hiç olmamıştı," dedi Kadızade, dümendeki Priz Ali'ye, "Oğlunuz Uluğ Bey'le tanıştım ama. Alper'in astronomi merakı sizin denizciliğinizden geliyor olsa gerek."

"Teknede doğdu," dedi Priz Ali, "O zamanlar Konstantiniyye'de, Kazlıçeşme'de, metruk bir tabakhaneyi stüdyoya dönüştürmüştük. Tekne rıhtıma bağlıydı. Bu tekne değil, tabii," diye güldü, "O zamanki motoru çakaralmaz bir takaydı."

"Karadenizli misiniz?" diye sordu Kadızade, adamın omuzlarına dökülen kül rengi saçlarına, mavi gözlerine bakarak.

"Trabzon. Siz benim Teyze oğlu Bülent'i de tanıdınız. Gerardus Marcator'u klonlayan. Bülent Seyidoğlu, bestekâr. O da Haşhaşilerdendi. Bizim ikimizi Adsız'la Cemal Saparova tanıştırdı. Saparova'yı tanırsınız, Triadların eski Türkiye temsilcisi."

"İmre Hanım, Triadları tanımaz," dedi General.

"Çin kökenli bir örgüt," diye açıkladı Priz Ali, "Güneydoğu Asya Kaplanları'na oynanan o oyundan sonra, bölge ekonomisini bunlar ayakta tuttular. İki yüz yıllık bir geçmişleri var. On yedinci yüzyılda Ching Hanedanı'na başkaldırıyorlar. İki yüz yıl süren bir isyan. Sonra, Hong Kong, Çinhindi ve Kuzey Amerika'ya dağılıyorlar. Ama birbirlerine kardeşlik yemini ile bağlı, özerk üniteler halinde. Başta uyuşturucu ticareti, para aklama, gasp ve soygun işlerinde uzmanlar. Cemal, Triadlar'ın eski Türkiye temsilcisiydi. Doğu Türkistanlıdır. "

"Bizim Bilderberg'e bağlı STÖ'lerin bilgisayar sistemlerine girmemiz gereği ortaya çıktığında, dünyanın en iyi korsanları diye bize Haşhaşileri tavsiye ettiydi. Priz Ali'nin ekibini yani."

"Hatırladım, Marlboro Operasyonu. Triadlar'la ilişkiniz, Marlboro Operasyonu dolayısıyla."

"Birlikte çok iş yaptık," dedi General, "Bizi Gambino ailesi ile bir araya getirenler de onlar. Gambinolar olmasaydı, Vampir katillerinden haber almamız zorlaşırdı."

"Vampir katilleri mi?"

"Amerikalıları bilirsiniz, dil oyunlarına bayılırlar!" dedi

Priz Ali, "Her ne ise. Gambino da Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra ortaya çıkan bir aile. Bin dokuz yüzlü yılların başıydı, Vnesheconombank iflas etmiş, enflasyon yüzde iki bin. Bir yanda ölümcül yara almış sosyalist sistem, öte yanda işlemeyen kapitalist sistem, Rusların en kötü günleriydi. Rus nomenklaturasının Rusya'nın o güne kadar idarecisi oldukları varlıklarını üstlerine geçirdikleri, ülkeyi yağmaladıkları yıllar. Petrol, altın, doğalgaz, çok zengin bir ülkeydi, hatırlarsanız. Haliyle, adamlar, birden müthiş zengin oldular. Gambino, bu pazara çalıştı. İlk iş olarak, irili ufaklı üç yüz kadar çeteciği bir bayrak altında topladılar. SSCB sınırlarının gevşemesinden bilistifade, çalıntı otomobil işine girdiler. Avrupa ülkelerinden kaldırdıkları lüks otomobilleri karayoluyla Rusya'ya getiriyor, yeni zenginlere akıl almaz paralara satıyorlardı. On binlerce otomobil. Böylece oluşturdukları sermaye ile nükleer ve radyoaktif maddeler işine girdiler. Eski KGB şeflerini yanlarına aldılar, bir zamanların güvenlik ağını kullanarak Mağdur ülkelere nükleer ve radyoaktif madde sattılar. İlk yıllarda bağımsızdılar. Sonra CIA devreye girdi, Gambino'nun uluslararası mafya ile ilişki kurmasını sağladı."

"Amaç?"

"Amaç, Gambino'yu göz önünde tutmak, gerektiğinde kullanmak. Mafya ile ilk ortak işleri benzin ve mazot kaçakçılığı. Sonra, kokain geldi. Kâr marjı en yüksek uyuşturucu kokain, ama sürümü nispeten az. CIA, bu defa Kolombiyalıları devreye soktu. Eski Sovyet Cumhuriyetleri'nde bol miktarda afyon yetiştirilirdi ama eroin nedir bilinmezdi. Kolombiyalıların devreye girmesiyle durum değişti."

"General Barry McCaffrey," diye hatırladı Kadızade, "Güney Kumandanı, onun bu işle ilgisi var mı?"

"KGB şeflerinin bu şekilde beslenmesi elbette işine geldi. Böylece Rus generallerinin iplerini eline geçirmiş oluyorlardı. Nitekim, SSCB'de, komünizmden kapitalizme geçişte tek bir kurşun atılmadı. Sovyet nomenklaturası siyasi gücünü ekonomik güçle takas etti ve sustu. Kolombiyalılar, Gambino'yu ortak eroin imalatına ikna ettiler. Kapitalizme geçiş sürecinde işsiz kalan yüz binlerce iyi eğitimli Rus kimyagerin mükemmel bir fırsat yarattığını söylüyorlardı ki, haklıydılar. Kısa zamanda bunlar istihdam edildiler, birinci kalite mal üretmeye başladılar. St. Petersburg-New York - Colombia üçgeni Dünya'nın önde gelen uyuşturucu cennetlerinden biri oldu. Bu arada, Gambino'nun elini güçlendiren bir durum daha ortaya çıktı: Marihuana. Eski Cumhuriyetlerin dağları taşları yabani marihuana bitkisiyle kaplıydı, sadece Sibirya'da birkaç milyon dönüm. Ruslar, bu pazarda bir numara olmaya karar verdiler. Rakiplerini biri Prag'da, diğeri Varşova'da, iki toplantıya çağırdılar. Sicilya, Napoli ve Kalabriya çetelerini belirli yüzdeler karşılığı işbirliği yapmaya zorladılar. Kısa sürede pazara hâkim oldular. KGB'nin Amerikan ordusuyla içli dışlı olması bundan sonra. Eski KGB Generali George Kotov'un Amerikalılara akustik psiko-düzeltici teknolojisini satması bu zaman."

"Richmond, Virginia'da 'Psychotechnologies' isimli bir 'Şirket'e, CIA'nın ulusal güvenlik adına işlettiği yüzlerce şirketten birisi. TIME Dergisi, 'Amerikalılar ve Ruslar ortak ilgi alanlarını keşfediyor: Zihin Kontrol Teknolojisi' diye başlık atmıştı. Mart, '93'te."

"Akıl alır gibi değil!"

Priz Ali, omuzlarını silkti, "Yücel Yener/Leon Aron'a göre ihanete Rus halkının devletini bir baba, bir patron olarak görmeye kurgulanmış olması neden oldu. Ruslar, yasalara patron/babalarından korktukları için uyuyorlardı, yasalarla mutabık oldukları için değil. Üstelik, uzun yıllar tabi oldukları yasalar öylesine haksız, öylesine akıldışı yasalardı ki, sosyalist sistemin çökmesiyle birlikte adamlar adeta zincirlerini kırdılar. Birkaç yıl içinde hiçbir kural tanımayan bir ulus olup çıktılar. Bireysellikleri yırtıcılığa dö-

nüştü. Kişisel çıkarlarını her ne pahasına olursa olsun gerçekleştirmenin peşine düştüler."

"İntikam alır gibi."

"Öyle. İntikam alır gibi. Eski Türkiye'nin ruh haline benzeyen bir yanı da yok değil hani. Halkın devletle ilişkileri, bir yandan mutlak bir bağımlılık, öte yandan devlete içerleme, güvenmeme, hatta husumet duyma şeklinde gelişti. Sadece devlete de değil, herhangi bir örgütlü siyasi güce de aynı duygularla yaklaşır oldular. Igor Kliamkin isimli ünlü bir Rus siyaset sosyoloğu var bizim Metin Ersoy'un klonladığı, onun demesiyle, 'komünist ortakçılık, gözü kendisinden başka kimseyi görmeyen bireyciliğe' dönüştü."

"Uzun lafın kısası, İmre Hanımcım, Bilderberg'ciler komünist ülkelerin ayrıcalıklı seçkin bürokratlarını da kendilerine kattılar. Böylece, Rus Kara Kuvvetleri'nin Birleşmiş Tröstler'in emrine verilmesini sağladılar."

"Öleceklerse Ruslar ölsünler, öyle mi?"

"Rus askeri dediğin kim?" General göz kırptı, "Hem Asyalılar çileye alışıktırlar, N'cest pa? Onlar acı çekmezler!"

"Zaten, 'vatana ihanet' yanlış tanımlama," dedi Priz Ali, "Ulusal terimlerde düşünmeyeceksiniz. Gezegenimizde yaşayan muhtelif insan türleri, milletler var. Bu insanların aralarından çıkan bazıları, sayıları taş çatlasa birkaç on bini geçmez, altı buçuk milyarın üstünde çelikten bir süper yapı oluşturdular."

"Bir çelik kapan."

"Bir çelik kapan," diye onayladı Priz Ali, "Frederic'in dediği gibi, insanın insana egemen olduğundan beri ilk kez, karşısında özgürlüğün bile işe yaramadığı bir egemenlik sistemi oturttular. Tersine, sistem bütün kozlarını özgürlük üzerine oynuyor. En büyük buluşu da bu zaten. Her tür eleştiri yararına oluyor. Her türlü yergi, yılış yılış hoşgörüsünün yarattığı yanılsamayı güçlendiriyor. Size kibarca boyun eğdiriyor. Her şey serbest. Affedersiniz, kerhaneyi düzseniz kimse gelip küfretmez. Yukarda, hedeflerine ulaştılar: İtaatsizlik bile bir itaat biçimi haline geldi."

5

"Yaptıklarının sonuçlarına katlanma zamanı geldiğinde, nasıl olsa ölüp gitmiş olacaklar. Onlardan sonrası tufandır. Fiziki ölümün mutlakıyetini çok iyi bilirler. Gerisine saçmalık olarak bakarlar."

"*Bana ne kardan borandan*... "dedi Kadızade.

'"Gökyüzünde, nedamet getiren tek bir günahkâr için nedamet getirmesi gerekmeyen doksan dokuz doğru insan için olduğundan daha fazla sevinç olacak.' Düşünebiliyor musunuz," diye sürdürdü Frédéric Beigbeder/Alp Konuralp,

"Birleşik Devletler'in 87-297 sayılı kanunu, Kennedy'den kalma. Amerikan ulusal kuvvetlerini lağvetmeyi, polis ve asker dışında kimsenin ateşli ya da diğer öldürücü silah sahibi olmamasını öngörüyor. Yine bu kanuna göre, kurulacak Dünya Ordusu'nun yüzde ellisi Amerikan, yüzde ellisi Rus askerlerinden oluşacak. Ordunun başkumandanı her zaman bir Rus generali olacak ve Birleşmiş Tröstler Genel Sekreteri'nden emir alacak."

"Akıl alır gibi değil," dedi Kadızade, yine, "Ne oldu bağımsız ruhlu Yankilere? Yalnız kovboylara?"

"Rehavet," dedi Fazıla, "Zenginlik. Aşırı güven. Siyaseti boşlama. Seçim sandığına bile gitmez olmuşlardı. Komünizm hak ile yeksan olmuş, SSCB dağılmış, Avrupa avuçlarının içinde, 'Bütün bu savaş hazırlığı kime? Düşman kim?' diye sormadılar. Yüksek Mahkeme, Amerikan Anayasası'nın Birleşmiş Milletler tüzük ve kararlarının 'altında' olduğunu ilan ettiği zaman bile aymadılar. Kongrelerini Birleşik Tröstler'le takas ettiklerinin farkına varmadılar."

"Bilderberg'ciler bizi anayasamızdan ettiler derken, Smith'in söylediği buydu."

"Derken, Üçlü Komisyon toplandı, 1993'te. Onlar da Yeni Dünya Kara Kuvvetleri kurulması gerektiğine dair bir karar aldılar. Ayrıca, münferit devletlerin göçmen politikalarını ve uygulamalarını da Birleşmiş Milletlerin denetimine verdiler. Bu demekti ki, sınırlarını başka bir ülkenin Mağ-

duranına açman için Birleşmiş Tröstler'den olur alman lazım. Yan komşunu kesiyor olsalar, korumaya alamazsın. Suriye'ye böyle oldu, sınırın öte yanındaki Iraklı akrabalarını içeri alamadılar. Aynı şey, Pakistan'ın başına geldi, Bangladeşlileri koruyamadılar. "

"Üçlü Komisyon dediğiniz komisyon... Kim bunlar? Hangi salahiyede karar alıyorlar?"

Priz Ali, "salahiyet" kelimesine güldü, "Bugün artık Bilderberg'in uzantılarından birisi ama *Trilateral*, Üçlü Komisyon düşüncesi Bilderberg'den de eski," dedi, "Üçlü Komisyon, Dış İlişkiler Konseyi, Kraliyet Uluslararası İşler Enstitüsü, bu üç kurum, Yuvarlak Masa'dan türedi. Sonradan Üçlü Komisyon ile Dış İlişkiler Komisyonu, Bilderberg'de bir araya geldiler. Kraliyet Uluslararası İşler Enstitüsü, Chatham House olarak da bilinir, o 1920'de kuruldu. Uluslararası politika, iş hayatı, güvenlik gibi meseleler üzerine çalışır. Konferanslar, medya söyleşileri, dergiler. Amerika'da bir vakıfları var: Chatham House Vakfı. Onun aracılığı ile Anglo-Amerikan ilişkilerini düzenlerler. İki tane dergi: The World Today ve International Affairs. 'Amerikalar Derneği', adı üzerinde, Latin Amerika, Caribbean and Kanada üzerinde çalışır. 'Amerikalar Projesi', Rockefeller'in. Kanada'yı yutma projesi. Onun aslı da 1872'de ortaya çıkan 'Bohemian Projesi', yani, Bilderberg'in Amerikan çeşitlemesi."

"Sonra, İsviçre Federal Teknoloji Enstitüsü ile Zürih Üniversitesi'nin ortak örgütü 'Uluslararası Araştırmalar Merkezi. Onun Londra'daki ortağı Uluslararası Stratejik Araştırmalar Enstitüsü. Güvenlik ve Çatışma Araştırmaları Merkezi. ISN/Uluslararası İlişkiler ve Güvenlik Ağı. Tavistock Enstitüsü, bu da Londra'da ve tabii Roma Kulübü. Bu kuruluşlar strateji geliştirirler, üye toplarlar, üyeleri endoktrine ederler, ulusal kurumları küçültmeye dönük programlar geliştirirler."

"Trilateral, Üçlü Komisyon'u bizzat David Rockefeller kurdurdu. 1973'te, Japonya, Avrupa Birliği ülkeleri ve Kuzey Amerika devletleri vatandaşları bireylere,'" diye ilave etti Fazıla, "Dünyanın sanayileşmiş bölgelerinin liderliği önce paylaşıldı, sonra liderler arası sıkı bağlar kuruldu.

Tahmin edeceğin üzere, Japon Grubu, Pasifik Asya'yı; Meksika'yı da içeren Kuzey Amerika Grubu, Amerika kıtası ülkelerini; Avrupa Grubu da Avrupa'yı yapılandırmaya soyundu. İşadamları, gazeteciler, akademisyenler, bürokratlar, bakanlar, sendika başkanları, vb. oluşan yaklaşık üç yüz elli kişi, üç yılda bir toplanırlar. Dış İlişkiler Konseyi daha eski 1921'de kuruldu. Katılımı da üç bin beş yüz Amerikan vatandaşı. Amacı 'Amerika'nın elini güçlendirmek, dünyayı daha iyi anlamak suretiyle dış politikanın oluşmasına katkıda bulunmak.' Geniş katılımlı bir think-thank. 'Foreign Affairs' isimli dergiyi de onlar çıkarıyorlar."

6

'"*Zavallı Türkler... hırstan uzak, hayal dolu, sakin ve sessiz, ibadetleriyle uğraşan, yüreklerine korku getirmeyerek ölümü düşünen ve hep birbirlerine benzeyen gönül okşayıcı küçük sokakları, gölgeli meydanları dolduran Türkler... Namuslu ve dindar Türkiye... Kasırgalar ve kızgın maden ocakları ortasında, bir çeşit tazelik vahası gibiydi.*'"

Şirazlı Alaattin Mansur'un sesi, iskeleden geliyordu,

'"*Mademki, bütün insaf ve adalet duygularını harekete geçirme çabalarımdan vazgeçmek durumundayım. Mademki, benimkinden yüz kere daha yetkili şahitliklerle bile yumuşak ve uysal Avrupalılar, canavar kan dökücü Türkler' efsanesini düzeltmeye imkân yok, o halde, Türklerin lehine kullanılabilecek bir teklifte daha bulunuyorum. İlk bakışta pek garip ve önemsiz görünecektir. Fakat benden önce nice düşünürler aynı şeyi söylemişlerdir: Hayatta varılmak istenilen nokta, yalnız fabrikalar, limanlar, şarapneller, sürat ve çabukluk değildir. Bazı kimselerin hırs ve tamahını celbeden ve sonunda ümitsiz teşebbüslere sürükleyen bu uğursuz demir yığını dışında, kendimiz için dünyanın bir köşesinde saklamamız, gereken biraz, sükûnet, yalnızlık ve hayalperestlik de bulunmalıdır. Bu görüş açısından bakılırsa Türkiye... nice sahilleri ve yaylaları*

içine alan eski Türkiye... Namuslu ve dindar Türkiye... Kasırgalar ve kızgın maden ocakları ortasında, bir çeşit tazelik vahası gibi, tüm dünyaya yararlı bir ülke olabilirdi.'

Pierre Loti," diye seslendi, "Çocuklarla bugünkü dersimizin konusu."

Uzak sahilde New İstanbul'un olması gereken yerde parlayan ışıkları işaret etti, "Eyüp. Rahatın, saygının, kanaatin, sessizliğin sığındığı son yer. Ne yazık ki, sadece sanatçılar, güzellik düşkünleri ve bilginler eski İstanbul'un güzelliğine vurulurlar." Kadızade'ye döndü,

"Loti, orada yatıyor. '*Tarihin, sanatın, şiirin kutsal makamı olduğunu İstanbul'un, anlayacaklar mı? Bu kutsal makamın ne şekilde olursa olsun savunulması gerektiğini, Hilâl'in göklerinden uzaklaştırıldığı gün, büyüleyici cazibesinin de sönüp gideceğini anlayacaklar mı?'* Cevabını da kendisi vermişti, *'Şüphesiz, hayır! Avrupa bunu anlamayacak ve ben çenemi yormuş olacağım boşuna. Çağrıma geleceklerini ümit dahi etmeden, haykırmak istiyorum, Türklere saygı duyunuz! Geride kalanları olsun koruyunuz! Onlar herkesten daha iyi ve namusludurlar. '"*

"Sağ olsun," dedi Kadızade, acı acı, "İyi, namuslu ve korunmaya muhtaç!"

"Öfkelendiriyor, değil mi?" dedi Şirazlı, "Korunmaya muhtaç olmak kötü geliyor. Müze eşyası gibi."

"Evet. Paşamın dedikleri gibi, *'Avrupa'ya, Amerika'ya yalvarmak, hastanın başında mersiye okumaktır.'*

"*'Ne kadınlar sevdim, zaten yoktular*, '" diye cevapladı şair, "Kaldı ki, bir şeye hem itaat edip hem de onu dönüştüremezsiniz. Anlamadan kendinizi koruyamazsınız, anlamaya kalkışmanız kirlenmeyi beraberinde getirir. Hasılı, biz melek değiliz."

Kadın, şaşırdı, "Niye anlatıyorsunuz bunu? Triadlar'la, Gambino ile işbirliği içinde olduğunuzu açıklamak için mi?"

ONARIMCILAR, birbirlerine baktılar, cevap vermediler.

"Yoksa, salahiyetinizi mi sorguluyorsunuz? Kişisel salahiyetlerinizi. Dünyayı oluruna bırakmama salahiyetlerinizi. Bu salahiyetlerinizin köken-

lerini. Haklılığını. Kendinizi beğenmiş olup olmadığınızı. Neyi, niçin korumak arzusuyla yanıp tutuştuğunuzu? Rüya görüp görmediğinizi? Hayalciliğinizi? Yeni Dünya Düzeni'nin ortak bir akıl olup olmadığını? Dünyanın Mersin'e, bizim tersine gidip gitmediğimizi?"

"Bazen oluyor," dedi Şirazlı, "Zaman zaman hepimiz kendimizi sorguluyoruz."

Kadızade, Fazıla'ya döndü, "ONARIMCILAR'ın dünyayı değiştirebilecek insanlar olduklarından hiçbir kuşku duymadıklarını sanıyordum."

Fazıla, cevap vermek üzereyken, sözlerini neşeyle güverteye çıkan çocukların kahkahaları böldü,

"Geldiler," diye ayağa kalktı Şirazlı, "Bugün onlarla *Can Çekişen Türkiye'yi* okuyacağız. Loti'nin."

Kadızade, grubun önünde koşan Elmas Gözlü Çocuğu fark etti, gözlerinin içi güldü. Şirazlı'nın ardından o da ayağa kalktı, "Onu tanıyorum!"

"Tanıyorsunuz, tabii," dedi adam, "Adsız'ın oğlu. Hık demiş babasının burnundan düşmüş, değil mi?"

"Adsız, evli mi?!"

7

"Adsız, evli mi?!"
"Adsız, evli mi?!"
"Adsız, evli mi?!"

8

"Bir de kızı var. Eylül. Onu da tanıdınız." Dizlerinin bağı kesilen Kadızade'ye doğru bir hamle yaptı,

"'*Bir gözyaşı gibi düştü perişan, harap! Uzak mukbil yıldız değil, o şimdi bir şahap! Arkasından uzun ince bir iz görüldü! Biraz koştu, karanlıklar ipinde söndü*!'"

Teknenin öbür ucundan yetişen Fazıla'ya döndü,

"Kemalettin Kamu," diye mahlas bildirdi, Kadızade'ye baktı, "Onunki vahşi bir uyanış oldu," dedi üzüntüyle.

KRİZ

1

Yerde bağdaş kurmuş, başını önüne eğmiş, baldırlarına dayadığı uzun parmaklı ellerinin bileklerinin etrafında bir o yana bir bu yana dönmelerini seyrediyordu, ilk kez görüyormuş gibi, şaşkın şaşkın.

"İmre?!"

Sesin sahibini tanıdı, ağızını çarpık bir gülüş kapladı, "*Daha dün annemizin kollarında yaşarken*, " diye başladı çatlak bir sesle,

"*Çiçekli bahçemizin yollarında koşarken... Şimdi okullu olduk...*"

"Kes şunu!" dedi Fazıla.

"Olur," dedi Kadızade, "Keseyim." Sustu.

2

Kadızade'nin yerinden kıpırdamadığı, Fazıla'nın onun başında dikildiği uzunca bir süre geçti. Sessizliği, ayaktaki kadın bozdu,

"Burada böyle duracak mıyız?"

"Zina," diye fısıldadı Kadızade, "Zaman Gezgini, Hazreti Meryem'in Efendisi zina yapıyor." Başını kaldırdı, Fazıla'ya kısaca baktı. Fazıla, kadının retinalarının çatlamış, gözlerinin kanıyor olduğunu gördü.

"Ama menisinin haznedarı henüz vaftiz olmamış," diye ekledi Kadızade, çirkin bir sesle, "Bileşke İlâhi değil." İsterik bir kahkaha attı,

"Bir ceset olduğu kesin koynundaki Tanrı'nın ama kimbilir belki de dirilir?" Ayağa kalkmaya çalıştı, elini alnına götürmesinden başının feci şekilde ağrıdığı, sendelemesinden dengesini bulmakta zorluk çektiği anlaşılıyordu. Yarım yamalak bir adım attı,

"Pazar sabahı tatil," diye hırladı, "Sıcak, ıslak, terli bir şafak söküyor. Rahim, lahit. Çöl, hapishane. Yangın, gece. Mıh ve nal. Veliahtta övgü ama ceset hâlâ bir başına 4A'da. Herkes yalnız. Yüce-ve-Muhteşem-Gök'ün-Parlak-Ruhu iner mi sence kahvaltıya?"

Aklına bir şey gelmiş gibi duraladı, öne arkaya sallandı, bacaklarını araladı, elini eteğinin altına soktu, vajinasını arandı, "Öyleyse, ikizi olsun da İsa'nın, girebilsin Meryem'in gözüne," dedi, gözleri parmaklarına bulaşan kanda. Sıvıyı tanımakta zorluk çekiyormuş gibi parmaklarını ovuşturdu,

"Meryem onu görür, Meryem onu sarar, bitmeyen bir öpücük kondurur dudaklarına." Kanını kokladı, birisini arar gibi kaptan köşküne bakındı,

"Tam da ihtiyacımız olduğu zamanda özsuyun nerde?"

Kusmaya başladı. Eli midesinde, hiçbir utanç belirtisi göstermeden, kusuyor, kusuyordu. Teknenin güvertesinde küçük bir göl oluşturdu.

"Yılda üç yüz altmış beş kez doğan ve çarmıha çivilenen bir dul bakire!" diye hıçkırdı, "Bakire/Yosma. Yosma/Bakire." Sancak tarafında kendisinden başka kimsenin görmediği bir ışığa döndü,

"Çakma boşuna!" diye haykırdı Kuzey Semalarına doğru,

"Fotonunu tüketme! Biricik bizi terk etti! Saçaklılar saçaklar içinde saçaklananlarla birlikte ölür. Saçaklı mantık!"

Fazıla'ya döndü, "Karadeliklerin olayları bu. Öğütürler ne var ne yoksa içlerinde. Biçare adaklar sunulmaya devam art arda. Bak, ıslak, sıcak, ter içinde, söktü sökecek şafak! Biz hâlâ çabalıyoruz ölmeyelim diye!"

Fazıla'nın, "'Ölelim' demek istiyorsun," lafını duymazdan geldi. Deli deli güldü,

"Olan biten, traji-kozmik! "

Yaklaşmaya çalışan kadını ellerini kaldırarak durdurdu, "Uzay, çürüyen kadavralarla beslenir!" Durdu, düşündü, "Madem öyle, gülüp geçelim kutsal kareye: Baba, Oğul, Murat ve Haznedar." Dudakları titredi,

"Ama o, onu herkesten daha çok sevdi, ismini verdi," diye fısıldadı, zehir gibi bir acıyla, "Dudaklarından öptü sonsuza kadar. Bilmekten kurtuluş yok, kurtuluş yok efendisinden bu Kâinat'ın!"

Sendeledi, dizlerinin üstüne çöktü yeniden, "Karanlık. Tohum," diye hırladı, "Karanlık tohum. Yegâne emeli kutsanma ruhun. Ölü bir Allah'a son yakarışlar. Behey, bak beri! Beri bak! Yoksa siber-cirit mi oynasak tekilliğinde ölen Güneş'in?" Bir o yana bir bu yana sallanmaya koyuldu,

"Metal kaplanmış, tangur tungur kolları, bedeni," diye bildirdi, öğürtülerin arasında,

"Özsu değil, sıcak kurşun döküyor erkekliğinden. Damla damla." Çok komik bir şey duymuş yeniyetme bir kız gibi güldü birden,

"Madem öyle cozurdasın da fal bakalım rahmimde!" Şaşırtıcı bir enerji ile döndü, yandaki tabureyi havalandıran bir tekme attı, "Ne herze yemişsem yiyeyim ne kahramanıyım ne de değilim bu yerin!" Gürültüyle yere düşen, devrilen tabureye gözlerini dikti,

"Trum tiki tak tiki tak tiki tak tiki tak! Bana ne, bana ne, bana ne! Ben de androitleşmek istiyorum!" Ağlamaya başladı. Yanaklarından süzülen kanları silmeyi ya akıl edemiyor ya da kollarını hareket ettirmekte zorlanıyordu,

"*Daha dün annemizin kollarında yaşarken... Çiçekli bahçemizin...* " diye başladı yeniden. Üç dört yaşında bir kız çocuğunun sesiydi, "Geç! Geç bunları!" diye haykıran,

"Tanrı bile bir karadelikte öldü!"

3

"Dr. Delgado, Dr. Smirnov, müdahale edin," dedi Fazıla Denktaş. Delikanlılar, yerlerinden fırladılar.

4

Güvertenin yerini çok ışıklı büyük bir salonun aldığını, yerden kaldırılıp bir sandalyeye oturtulduğunu, salonun çok uzaklardaymış gibi duran kapısının hızla açıldığını hayal meyal gördü. Kapıdan koşarak yanına gelen, Remzi-X'ti. Başındaki halesi sönmek üzereymiş gibi kesik kesik parlıyor, yüzünden endişe akıyordu,

"Bunu yapmak istediğinizden emin misiniz, Hocam?!" Tıknefesti, "Siz ÖS dendiğine bakmayın, Sovyet psikotroniks silahları çok tehlikeli, hatta çok öldürücü olabiliyorlar! Lütfen bir daha düşünün!"

"Yeterince düşündüm, canım," dedi Kadızade, "Bu işten zarara uğramadan çıkabileceğimi iddia etmiyorum. Ama sana borçluyum. Kendime borçluyum." Solundaki, Yıldız Fidanlığına açılan pencereden, son bir gayretle parlayan planetary nebulaya şöyle bir baktı,

"Çekip gitmeden önce ruhumu kurtarmak istiyorum," dedi, "Kendi özgür iradem ile risk almamın zamanıdır. Aşkın büyüsüne sığınmadan, dünyamı değiştirmek için kimseden medet ummadan. Mevcudiyetimin hakkını vererek. Haydi, başlayalım."

"Ama siz bir kadınsınız," dedi Remzi-X, "Size düşmez, lütfen!"

Kadızade, başını salladı, "Sevgili şövalyem!"

"Öyleyse, izin verin baştan alalım. Bu arada tekrar düşünme imkânımız olsun, olmaz mı? Lütfen?"

"Sizi rahatlatacaksa öyle olsun," diye gülümsedi Kadızade.

5

Yıldız Fidanlığı'na bakan salon, tıp fakültelerinde öğrencilerin ameliyatları izlemelerini mümkün kılan bir amfi şeklinde düzenlenmişti. Hastanın olması gereken yerde Kadızade, sıradan bir iskemlenin üstünde oturuyor, kadının yanı başında ayakta dikilen Kürşat Urallar, yüzüne yansıyan asabiyet olmasa müthiş bir gösteri sunmaya hazırlanan illüzyoniste benziyordu. En ön sırada oturan seyircilerden pek azının yüzleri tanıdıktı. Onun bir arkasındaki sırada, Deli General'i görkemli ve dingin bedeninden tanıdı. Son bir selam verir gibi, kolunu kaldırmadan elini salladı. Başını geriye attı, iskemlenin sert arkalığının acıtmasına aldırmadı, gözlerini kapattı.

6

"Pekâlâ, Bay Gordon Thomas. Sizi dinliyoruz," dediğini duydu Urallar'ın ve uyardığını kendisini, "Özellikle de siz, İmre Hanım."

"Geçen yüzyılın ortalarında Amerikan gizli servisleri Enginar adını verdikleri bir proje başlattılar. Projenin hedefi, 'Kişinin iradesi dışında ve haberi olmaksızın kendisinden bilgi alabilmemizi sağlayacak bir yöntemin evrilmesi ve geliştirilmesi'ydi, 'Yaşayakalmak temel içgüdüsüne ve iradesine rağmen kişiyi bizim istediğimiz noktaya getirebilir miyiz?' diye soruyorlardı. Sovyetler Birliği'nde '30'lu yıllardan itibaren yürütülen araştırmaları temel alan bu proje, ilk kez Allan Memorial Institute adlı akıl hastanesinde CIA gözetiminde uygulandı. MKULTRA adı verilen projeden haberdar ol-

duğu tarih, muhasebe fişlerinin sızdığı 1977. Yöntem, sinirlerin, beynin ve bedenin aldığı sinyallerin zayıf elektrik darbeleri ile çalışıyor olması esasına kuruluydu. Beyne yerleştirilen incecik teller, elektrotlar vasıtasıyla verilen VLF, very low frequency, elektrik akımı, değişik noktalardaki sinirleri harekete geçiriyor, böylece, doğal koşullarda beş duyunun veya bedenin kendi içinde oluşan vakaların kaynaklık ettiği tepkiler yaratılabiliyordu. Örneğin, kalp atışları ya da safra kesesinin ifrazatı hızlandırılabiliyor, esneme, ağız ve gözlerin açılıp kapanması, çiğneme, baş dönmesi, sara nöbetleri, uyku başlatılabiliyordu. Beyindeki duygu merkezlerinin uyarılması, deneğin harekete geçmesini sağlıyor, edilgen, çöküntü içinde bir kadın öfke merkezi uyarıldığında kendisini kaybedip camı çerçeveyi indirmek gibi hiç beklenmedik işler yapabiliyordu. Duygunun yoğunluğu, uygulanan elektrik akımının yoğunluğuna bağlıydı. Haz merkezlerinin uyarılması cinsel isteğin artmasına neden oluyordu. Örneğin, limbik sistem uyarıldığında kontrol kayboluyor, şahıs düşünme kapasitesini yitiriyor, soyunmaya duruyordu. Akım kesildiğinde yapılanlar hatırlanmıyor." Yanındaki iskemlede oturan delikanlıya döndü,

"Dr. Jose Delgado, projenin önde gelen isimlerindendi. Dr. Delgado?"

"Elektroensefalograf, malum, beyin dalgalarını ölçen cihaz," diye söze girdi, İspanyol doktoru klonlayan delikanlı, "Sekiz-on üç Hertz frekanslı beyin dalgası, Alfa. Beyin uyumak üzere sakinleşirken, Alfa yayınlar. Alfa aynı zamanda çocukların beyinlerinin yayınladığı dalga. Çocukların ve her yaştan ön-insanlar'ın beyinlerinin. Alfa'dan başka Beta, Theta ve Delta dalgalan var. Beta'nın frekansı on dört ile kırk Hertz. Beyin bir işte yoğunlaştığı zaman ortaya çıkıyor." Kadızade'yi işaret etti,

"Hanımın beynini Theta ritmine geçirdiğimizde çocukluk günlerini tüm canlılığı ile hatırlayacaktır. Biz bu dalgaları ölçüyor, kaydediyoruz. Bilgisayar, bilinçaltının atalet, öfke, cinsellik gibi çeşitli güdülerinin haritasını çıkarıyor. Elimizde Schwitzgebel Makinesi dediğimiz bir aygıt var. Bu aygıtla insanların beyin dalgalarını şimdilik on iki bin metre öteden kaydedebiliyoruz. Keza, diğer fiziki ve nörolojik bulgularını da. Böylece, önceden

kaydettiğimiz bilinçaltına yönelik mesajları kullanarak, haritayı yani zihnin topografyasını kendilerinin haberleri olmadan değiştirmek mümkün oluyor. Yakında bu işlemi uydudan da yapabileceğiz. Amaç, insana dair her bir düşüncenin, duygunun ve uyarılmanın VLF ile düzenlenebileceği bir toplum yaratmak. Ben bu topluma 'psycho-civilized' toplum diyorum. Barış içinde yaşayan, huzurlu, uygar bir toplum. Başka yöntemler de var tabii."

"Açıklayın," dedi Kürşat Urallar, emreder gibi.

Delgado/Mustafa Direk, cevabın nesnelerini küçümser gibi dudak büktü, "Işık, ses," dedi, "Beyin faaliyetleri bir kaynaktan çakan ışıklara eşzamanlı uyum gösterir. Saniyede on kez çakan bir ışık kaynağını göze yöneltirsiniz, elektroensefalografta beynin faaliyetinin aynı frekansta arttığı görünür. Işığın çakma frekansını ayarlarsınız, Alfa'yı artırırsınız, öğrenme kolaylaşır. Theta'yı artırırsınız, adamı dinlendirirsiniz. Photic-uyarı deriz, belirli bir frekansta çakan portakal rengi ışıklar, sara nöbetine neden olurlar. Ses ve ritim de aynı sonucu verir. Altay Kişi'nin mesela, davulun sesine dans ederken trans haline girmesinin nedeni budur. Adamın bir kulağına iki yüz on, öteki kulağına iki yüz Hertz frekanslı ses verirsiniz, aradaki on Hertz beynine hâkim olur. Ama, en azından şimdilik, elektromanyetik radyasyon gibisi yok. Sesten de, photic-uyarıdan da daha hassas etkiler yaratıyor. Mesela, belirli Hertz'de elektromanyetik radyasyonun hücre bölünmesini önlediğini saptadık. Embriyolarının beyin-sinir sistemlerinin gelişimini durdurabiliyoruz. Düşük seviyeli radyo frekans radyasyonu RFR, zehirli kimyasalların beyne ulaşmasını önleyen kan-beyin bariyerini zayıflatıyor. Askeri kıtaları ya da sivil nüfus yoğunluklarını RFR'ye tabi tutarsanız, biyolojik ve kimyasal toksinlere karşı hassaslaşmalarım sağlayabilirsiniz." Elini abartılı bir tavırla ağzına götürdü,

"Senaryoyu bozdum! Askerleri karıştırmayacaktım! Askerleri karıştırınca psiko-medeni toplum sözlerim havada kalıyor."

"Özür dilemenize gerek yok," diye homurdandı Zbigniew Brzezinski, "Burada bulunan herkes, insan beyni ve davranışlarının üzerinde yapılan araştırmaların birbirlerine gerek tarih, gerek coğrafya, gerekse kültür ola-

rak yabancı 'ben'lerin Tekleşmiş Varoluş'ta buluşmalarını sağlama çabalarımızda paha biçilmez katkısı olduğunun farkındadır. Hem bunun farkındadır hem de araştırma sonuçlarının stratejik-politik amaçlarla kullanılmasının kaçınılmaz olduğunu bilir."

Kürşat Urallar araya girdi, "Amerika Birleşik Devletleri Milli Güvenlik Kurulu Başkanı olarak, sivil yönetimi askeriyenin devralmasını yasallaştıran ve 2012 askeri darbesini mümkün kılan FEMA, Federal Acil Durum Yönetim Teşkilatı'nın kurucusu olduğunuz, Los Alamos Ulusal Laboratuvarı'nın size 1989 tarihinde gönderdiği, 'düşkünler'i üstlerine yönelteceğiniz mikrodalga radyasyonu ile oldukları yerde dondurabileceğinizi, algılamalarını etkilemek suretiyle davranışları değiştirebileceğinizi müjdeleyen raporu kamuoyundan gizlediğiniz doğru mu?"

"FEMA'nın kurucusu olduğum doğru," dedi Atıl Yaman/ Zbigniew Brzezinski, "David Rockefeller'in Üçlü Komisyon'unun kurucu başkanı ve Başkan Jimmy Carter'in Ulusal Güvenlik Direktörü olarak rapor ilk kez bana geldi. Ama kamuoyundan gizlemedim. Tersine, 'İki Çağın Arasında' isimli kitabımda, VASILLAR'ın diledikleri ülkelere 'gizli savaş' açmalarını mümkün kılan teknolojinin varlığından söz ettim. Sovyet ELF Ağaçkakan, bizim GWEN, Toprak Dalgası Acil Şebekesi'nin kuleleri, VLF ağı ve H.A.R.R.P. tipi çok alçak frekans göndericilerinin, hedefin diğer zihinsel fonksiyonlarını bozmadan doğrudan bilinçaltına yöneldiklerini, emirler yerleştirdiklerini anlattım. Bu yöntemle ayaklanmaları bastırabildiğimizi, düşkünleri kontrol altına alabildiğimizi söyledim. Hasmın moralini bozmak, beyin fonksiyonlarını sakatlamak kadar, dost güçlerin performanslarını artırmanın da mümkün olduğunu anlattım. Zamanında Sovyetlerden bize iltica eden bilim adamları onların bu konuda ne kadar ilerlediklerini anlatmışlardı çünkü. Bizim de kendi araştırmalarımızı derinleştirmemiz gerekiyordu. Araştırma demek fon demek. Fon demek kamuoyu desteği demek."

"Milyarlarca ruble," diye söylendi Sergei Gambino, "Sovyet Bilimler Akademisi Nöroloji Enstitüsü, psikotronik jeneratör Kiev'i geliştirmek için

milyarlarca ruble harcadı. Kiev'in geliştirmesinde kullanılan teknoloji Amerikan Zombi 5 projesinde kullanılan teknolojinin aynısı. Korteksin sağ ve sol yarım kürelerini etkiliyor. Arkadaşımız Victor Sedletski, Sovyet Bağımsız Sovyet Bilim Adamları Birliği'nin Başkan Yardımcısı, öldürülmeden önce bize Kiev'deki Octava fabrikasında bunların seri imalatının yapıldığını söylediydi. Bunun üzerine biz de Mrs. Morris'le irtibat kurduk. Janet, o sıralarda Rus ve Amerikan yetkilileri arasındaki irtibat elemanıydı. Teklifimizi Başkan Clinton'a götürdü, onay aldı. İlk partide tanesi seksen bin dolardan bin jeneratör satın aldılar. Rusların nakit paraya, Amerikalıların ucuz ÖS'lara ihtiyaçları vardı. Ama sonra kaldı," diye sırıttı,

"Biz ilgilenince 'mafya işe karıştı', diye kıyamet koptu. Bilderberg'e rakibiz ne de olsa. Rusya'da satışları yasakladılar. Biz de Amerikan pazarına döndük. Bir şirket kurduk, orada ev tipi zihin kontrol cihazları üretiyoruz." Elinde tuttuğu broşürü salladı, "İşte bu. Pille çalışır. Portatif. Bir kilometre öteden istediğiniz insan veya hayvanın beynine elektromanyetik sinyaller göndererek kendi düşüncelerinizi/isteklerinizi gizlice dayatabilirsiniz."

"Bizim istihbaratımıza göre, Sovyetler'de psikotronik jeneratör üretebilecek en az on grup var," diye açıkladı Janet Morris/Aynur Yazan,

"Kiev kadar önemli bir başka merkez, Moskova Tıp Akademisi Psikodüzeltim Bölümü. Jeneratörleri ilk geliştirenler onlar. Biz, Gorbaçov Vakfı aracılığı ile onlarla birlikte çalışma imkânı elde ettik. Amerikalı Albay John B. Alexander ile Rus Dr. İgor Smirnov'un birlikte çalıştıkları Moskova Psiko-teknolojileri İkili Merkezi'ni kurduk. Buna karşılık Lawrence Liverpool ve Los Alamos Laboratuvarı'nı da onlara açtık."

"John B. Alexander, Rockefeller Vakfı Başkanı Dr. C. B. Scott Jones'un yakın çalışma arkadaşı. Amerika'nın psikotronikste en iyilerindendir."

"Öyledir," dedi Janet Morris, Delgado'ya, "Rockefeller'ler, psikotronik zihin kontrol araştırmalarını '50'lerden beri finanse ederler. O yıllarda Sovyet KGB ajanı Nikolia Khokhlov Batı'ya iltica etmişti. Rusların gizli pa-

rapsikoloji merkezlerini Amerikalılar Khokhlov'dan öğrendiler. Her ne ise, biz, ortak çalışmaların sonuçlarını 1993 Kasım'ında Başsavcı Janet Reno'ya sunduk. Sunumu Johns Hopkins Üniversitesi'nin Uygulamalı Fizik Laboratuvarında İgor'un bizzat kendisi yaptı. Gönüllülerin bilinçaltına ses ya da görsel imajlara gömülü mesajları yerleştirmesini izledik."

Kevin Smith, oturduğu yerden söz istedi, "Başsavcıya yapılan sunumun amacının polisi zihin kontrol silahlarını kullanmaya ikna etmek olduğu doğru mu? Toplantıya bilim adamlarının yanı sıra gizli servis ve FBI elemanlarının ve Üç'lü Komisyon'un müttefiklerinden General Motors şirketinin yetkililerinin katıldığı doğru mu?"

"Doğru," dedi Janet Morris/Aynur Yazgan.

"Ben bir hekimim, tabii," dedi, Smirnov'u klonlayan Erdoğan Yetkin, "Kullandığım teknik de yeni bir şey değil. Hastaya, içine sorularımı gömdüğüm 'gürültü' yayınlıyorum. Hastamın kulakları soruları duymuyor ama beyni algılıyor ve doğrudan cevaplıyor. Cevapları elektroansefalograf kaydediyor, bilgisayar inceliyor. Böylece çok hızlı bir psikanaliz seansı yapabiliyorum. Tedaviye yönelik telkinlerimi de aynı şekilde, gürültüye gömdüğüm cümlelerle yapıyorum. Benim amacım, şifa dağıtmak ve öğretmek. Başka bir şey değil."

"Biz yıllardır peşindeydik İgor'un," dedi Janet Morris/Aynur Yazgan, "Çünkü, elimizde daha Afgan savaşında Rus Kara Kuvvetleri'nin İgor'un yöntemini kullandıklarına dair bulgular vardı. Aynı yöntemi daha sonra bizde Körfez Harekâtı'nda kullandık. Irak askerlerine kulaklarıyla duyamadıkları mesajlar gönderdik. Teslim olmalarını telkin eden mesajlar."

7

"Peki, Sovyet KGB silahlarının Waco Texas'ta Branch Davidians kültüne karşı kullanıldıkları doğru mu?" CIC Genel Sekreteri Ian Hawo/ Tansel Şafak, Urallar'a döndü,

"Elimizdeki deliller Federal ajanların lâv silahlarıyla saldırdıklarında David Koresh Kilisesi mensuplarının yanan binadan kaçtıkları, ancak dışarı çıktıktan birkaç saniye sonra aniden yön değiştirip yanan binaya daldıkları şeklinde," diye açıkladı, "Bu bize ancak psikotronik zihin kontrol silahlarının yapabilecekleri türden bir zihinsel yönelim bozukluğunun meydana geldiğini söylüyor. Hayatta kalan birkaç kişinin konuşma yetilerini tamamen kaybettiklerini de saptadık. Ayrıca katliamdan önce, Federallerin binayı bir tam gün süreyle akustik ihataya tabi tuttuklarını biliyoruz. Îgor'un Branch Davidian olayındaki rolü nedir?"

"1991'de Gorbaçov'a karşı yapılan başarısız darbe girişimi sırasında General Kobets, Kremlin'i psikotronik silahlarla yıkacağını söylemişti. Oradan tecrübem var," dedi Smirnov, "Bunu bilen FBI yetkilileri bana geldiler. Sistemin o zaman neden işlemediğini sordular. İşlemedi çünkü uygulayıcılar tecrübesizdiler, beyni yıkanacak askerlerin kalabalığa karışmasını önleyemediler. Her ne ise. FBI ajanları bana Koresh müritlerinin ailelerinin yalvarışlarını, intihar etmemeleri için yani, -telefon hatlarını kullanarak doğrudan bilinçaltına yerleştirmeyi düşündüklerini söylediler. Telefon hatlarını kullanmayı düşünüyor olmaları elektromanyetik yayın yapmaları anlamına gelir, yoksa hatlar işlerine yaramazdı. David Koresh'in kendisi için de radyofrekans yayını kullanmayı düşünüyorlardı. Quadis filminde Allah'ı seslendiren Charlton Heston'un sesini kullanacaklardı. Koresh kafasının içinde 'Yapma!' diyen Allah'ın sesini duyacaktı. Ben, mesajları polis arabalarının motor gürültüleri içine gömmelerini önerdim. Ama FBI kabul etmedi, çünkü o koşullar altında yüzde yüz garanti veremedim. Sonradan öğrendiğime göre 'süper-darbe ışık gösterisi' dedikleri photic-darbe yöntemini kullanmışlar. Yıldırım düşmesi simülasyonu. Elektronik devreleri bozar, otomobillerin çalışmasını önler. Sürücüde mikrodalga fırına girmişlik etkisi yaptığı da olur."

"Pişmek mi yani?"

"Patates gibi. Bu silahların Waco'da kullanılmış olması askeri teknolojinin Amerikan sivillerini hedef aldığının kanıtıdır," dedi Kevin Smith,

"Kamuoyu önderleri, ileri gelen bürokratlar ve bağımsız sivil toplum örgütlerinin üzerinde de kullanıldığını biliyoruz. Özellikle de Amerika'nın yurtsever halk-subaylarının ve silah koleksiyoncularının."

Smirnov, omuzlarını silkti, "Olabilir. Biyoelektronik çağdayız. Bana sorarsanız, yerli ve yabancı hasımlarımızın, yoksa müstakbel hasımlarımızın mı demeliyim, zihinlerini ele geçirme konusundaki ahlaki yargılarımızı gözden geçirme zamanımız geldi de geçiyor. Kişi mahremiyeti, ulusal bağımsızlık düşünceleri demode olalı nicedir."

"Bu sözleriniz, 'düşünme' eyleminin gücü ellerinde tutan seçkinlere tahsis edildiğinin yeni bir teyidi," dedi Urallar, "Gezegene bütünüyle hâkim, yeni dünya totaliter devleti."

Smirnov cevap vermedi, Aynur Yazgan, "Aktif ya da potansiyel asilerin ve destekçilerinin kayıtları, Servisler arası Entegre Veribankası'nda toplanıyor," dedi, "Her birinin beyin tomografileri çıkarılıyor. Her biri için psikolojik kampanyalar gerçekleştiriliyor. Amerikan Savunma Bakanlığı Öldürmeyen Silahlar Yürütme Komitesi, 'hasım'ın tarifini 1995'te yaptı. 'En geniş anlamda, sadece Yeni Dünya Düzeninin açıklanmış düşmanları değil, durdurmayı arzu ettiğimiz etkinliklerde bulunanların tümü.' Durdurmayı arzu ettiğimiz etkinliklerin arasında, başkaldırmayı, etnik şiddeti, terörizmi, adi suçları ve..." amfiyi kapsayan bir hareket yaptı' "maceracılığı sayabilirim."

"Senin ruhunu görmek istiyorum!"

8

Janet Morris/Aynur Yazgan, iskemlesinden kalkmış, karşısına dikilmiş Kadızade'ye hayretle baktı,

"Ruhumu mu görmek istiyorsunuz?!"

"Evet," dedi Kadızade, "Senin ve Zbig dediğiniz şu adamın." Zbigniew Brzezinski'yi klonlayan Atıl Yaman'ı gösterdi, "Ve David Rockefeller'in ve

Kissinger'in ve Soros'un ve Beatrix'in. Ama önce sen. Söyle bana, bu Gezegen'in kendine ait bir oyuncak olduğu bilgisini nasıl edindin? Nasıl hissediyorsun kendini, bir kesit mi, bir mütemadi mi?"

"Anlayamadım," dedi Janet Morris, amfidekilerden yardım istiyormuş gibi etrafına bakınarak, "Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

"Anlamayacak bir şey yok," dedi Kadızade, "Bu dünyada kendini nasıl hissediyorsun? Bir misafir gibi mi, ev sahibi gibi mi?" Atıl Yaman'a döndü,

"Aynı soru senin için de geçerli, Zbig," dedi, "Misafir gibi mi, ev sahibi gibi mi hissediyorsun kendini?"

İkisine birden baktı, "Ölmeyeceğinizi mi düşünüyorsunuz, hiç? Ölmeyeceğinizi ve şekillendirmeyi sürdüreceğinizi Yeryüzü'ndeki yaşamı, Güneş'in atmosferinin yuttuğu güne kadar Dünya'yı?"

"Aptalca bir soru," Zbigniew Brzezinski, omuzlarını silkti,

"Ebediyete kadar yaşayıp yaşamayacağımı düşündüğümü sormak, aptalca bir soru. 'Ebediyet' ölümlülere ait bir spekülasyon, Yeryüzü'ne gelince, Dünya, ben varsam var, ben yoksam yok zaten."

"Güzel," dedi Kadızade, "Öyleyse, neden didiniyorsunuz yapılandırmak için sonuçlarını görecek kadar burada olmayacağınız bir düzenlemeyi?"

"Aynı soruyu bir de Adsız'a sorsanız?" Janet Morris'ten sinirli bir kahkaha yükseldi, "O neden didiniyormuş, kurmak için sonuçlarını göremeyeceği bir düzeni?"

"Onunki bir ölüm kalım savaşı," dedi Kadızade, "O soykırımı önlemek için yaşayakalmaya çalışıyor." İzleyenlere döndü,

"Sadece bizim ülkemizde, Anadolu'da, seksen dokuz çeşit elma yetişirdi. Bugün, sadece üç çeşit elma kaldı. Seksen altısının genlerini bir daha geri gelmeyecek şekilde kuruttular. Sıra, insan kavimlerine geldi."

"A, hah! 'İnsan kavimleri,'" dedi Brzezinski, "Demek, insan kavimleri! Çağdışı değerler! Teknokronik Çağ'da geleneksel değerler! Oysa, 'İnsanlığın milliyet temelinde ayrışması bize elem verir.' Hümanist Manifesto, Madde: 12," diye ekledi,

"'İnsanlık tarihinde geldiğimiz nokta, yapacağımız en iyi şeyin ulusal bağımsızlığın sınırlarını aşmak, bir Dünya Cemiyeti inşa etmek olduğunu gösteriyor. Uluslar ötesi bir hükümetin nezaretinde yeni bir Dünya Hukuku'na, yeni bir Dünya Düzeni'ne kavuşmak istiyoruz,' Öyle mi, Janet?"

"Elbette! Amerikalılar olarak, biz, 'milliyet' kavramının silinmesinin Amerika'nın çıkarlarına hizmet edeceğine inanıyoruz. Milliyet kavramı kalkınca, milletlerin milletlerarası savaşlar çıkarmaları önlenmiş olacak."

"Mandıra barışı!"

"Yapmayın, canım! Barış, özgürlük, hümanizma, bunlar insanların gözlerini yaşartan sihirli kelimeler! Siz bunların telmihlerini kimselere anlatamazsınız. Zaten çok yakında, her birinizin sürekli gözetim altında olacağı şebeke de bitmiş olacak. Yetkililer en mahrem sırlarınızın kaydedileceği kişisel dosyalarınızı inceleyecek, gereken önlemleri alabilecekler. Barışa mahkûmsunuz, isteseniz de istemesiniz de."

"Haydi, şimdi 'barıştan yana değilim' deyin de bakalım!" diye güldü Brzezinski, "'Mandıra' nitelemesini herkes atlar. Akın akın, bölük bölük gelir amentüler."

9

"*Old man river, that old man river*!" Fazıla, amfide oturduğu yerden söylemeye başladı. Mississippi kölelerine gönderme yapan bir türküydü, "*He must know somethin\ but he says nothin'*!" Dalga dalga yükseldi, dinleyenlerin tüyleri diken diken oldu, "Türkülerinizi kim söyleyecek?"

"İşte, sen," diye alay etti Janet Morris, "Sen olmasan bir başkası. Bizim türkülerimizi zaten bütün dünya söylüyor!"

"Ben söylemiyorum," dedi Kadızade, dişlerinin arasından, "Ben, Allı Turnam'ı söylüyorum. Allı Turnam ne olacak?"

"Onu da 68. Yeniçeri Ortası'na havale edersiniz artık," dedi genç kadın, omuzlarını silkerek, "İhmal edilemez bir ezgi olduğunu da söylemeyin bana."

10

"Siz, doğru sözlü bir insana benziyorsunuz." Brzezinski, mavi gözlerini Kadızade'ye dikti, "Dürüstçe söyleyin, bu Gezegenin kaynakları bu kadar insanı kaldırır mı? Tavşan gibi doğurmakta budalalar. Bizler olsak da olmasak da, beş yüz yıla kalmaz, birbirlerini yerler. Bir şansları varsa bir şansınız varsa, o da biziz. Biz, girişimciler, buluşçular, teknolojiyi geliştirenler. Sizin gibileri tanırım," diye ekledi, "Asalakların yaşam hakkı olduğunu savunan, iyi niyetli, sığ romantiklerdensiniz. Ormanları kemiren, suları kirleten, ekenekleri çöle çeviren, şu gezegendeki üç günlük hayatımızı zehir eden asalakları. Ne yerler, ne de yedirirler bunlar! Bor madenlerine ot yürür de, farkına varmazlar. Oysa, bor, Gezegen'i bahsettiğiniz o ıslak, sıcak, ter içinde söktü sökecek şafakta boğulmaktan kurtaracak olan madendir. Peki, ötanaziye karşı mısınız? Değilsiniz. Bizim yaptığımız ne? Ötanaziyi yarı-aç asalaklara erişilir kılmak. Ölmeye yatmış dört milyar insana zorla serum takmamızı beklemezsiniz değil mi? Beklemezsiniz, çünkü bir, insan haklarına aykırıdır, iki, gerçekçi değildir, üç, fetih gerektirir. Bu sonuncusuna hem sizler karşı çıkarsınız, hem biz zayiat vermek istemeyiz. Zaten önemli olan, şu ya da bu insanların değil, insanlığın ölmesidir. Bizim düzenlememizde 'insanlık' ölmeyecek, sadece budanacak. Budanacak ki, güçlensin, filizler atsın."

Kadızade durdu, baktı, baktı,

"Bu söylemi biliyorum," dedi, "Ben, Amerika'nın beş başkanına danışmanlık yapmış, Amerikan MGK'sını yönetmiş birine, Varşova doğumlu bir Polonya Yahudisi, Zbigniew'e, kişisel olarak soruyorum, nereden buluyorsun bu salahiyeti?! Sana ne? Sana ne insanlıktan? Budanmış budan-

mamış, birbirini yemiş yememiş, kişisel olarak sana ne? Rahat bıraksan olmuyor mu? Sahibi misin, bu yerin?"

Atıl Yaman, dudaklarını büktü, "Alaska'daki on milyon vat gücündeki radar ağını kuran biziz," dedi, "İyonosferi biz ısıtıyoruz. Hava durumunu biz kontrol ediyoruz. Ozonu biz yamıyoruz. Bir koşu Mars'a gidip gelen, dünyaya tepeden bakan biziz. Siz, bunun nasıl bir özgüven sağladığını anlayamazsınız. Polonya göçmeni Zbig'e gelince; kaybedenlerin değil, kazananların tarafını seçtim. Hakkım olanı bana verebilecek tarafı. Rateleri, sinamekileri değil. Kazandıracaktım ki, kazanayım, öyle değil mi? Bakın, Janet'e? Çantasının, ayakkabılarının markalarına bakın? Parfümünün karşılığı olan üretimi, bir Endonezyalı aile, çoluk çocuk bir ay hiç durmadan çalışsa meydana koyamaz. Seçkin entelijensiyanın yolunu izlemeyerek, tercihlerine muhalefet ederek, bunlara sahip olabilir miydi?"

"Bu kadar basit mi? Bu kadar basit olabilir mi?!"

"Güç, hiçbir zaman bu kadar basit değildir," dedi Brzezinski, "İnsanı Yaratıcı'ya yaklaştıran güçtür. Yaratıcıya öykünüyorsanız, onun gücüne de öykünüyorsunuz demektir. Para, gücün olmazsa olmazı. Güneş ışığının bu dünyadaki karşılığı altındır."

"Anlasanıza, İmre Hanım," diye araya girdi Janet Morris/Aynur Yazgan, "İnsan olmanın hakkını biz veriyoruz. Bizi daha doğarken hiçliğe mahkûm eden bu tabiattan alacağımız var. Ölümlü olmanın intikamını alıyoruz. İnsan ırkının onurunu koruyan biziz."

"İnsan ırkına rağmen," diye gözlemledi Kadızade.

"İnsan ırkının arasına karışmış budalalara, asalaklara rağmen," dedi Janet Morris, "Kalas üzerinde aşağılık bir ölümle ölen başarısız bir bozguncuyu Yaratıcı'nın oğlu, milyonların kutsal kurtarıcısı peygamber ilan eden, on'lu yaşlarında gizemli koşullar altında gebe kalmış basit bir köylü kızının mukaddes bakire olduğuna inanan; zor durumdaki efendisini destekleyemeyecek kadar korkak, cahil bir balıkçıyı, olmayan bir Cennet'in Kapılarını kollayan hatadan münezzeh bir 'aziz' yapanlarla nasıl bir birlikteliğimiz olabilir? Bu budalaları, radyasyon sızmasını önlemekten aciz

adamları kollayacağız derken, yarım yırtık nükleer bombalarına kurban gitmemizi nasıl beklersiniz? Kaldı ki, biz, demokrat insanlarız. Bize katılmaları için herkese şans tanıyoruz. Islah programlarına milyarlarca dolar yatırım yapıyoruz. Doğruları tekrar tekrar söylüyoruz. Ama belli ki, ölümlü insanları kandıramayacak hiçbir şey yok! "

"Lebensraum," diye ekledi Zbigniew, "Bizim bir yaşam alanına hepinizden çok hakkımız var. Çünkü, biz, geleneksel değerlere mahkûm olmayan hür seçkinleriz. Üç gün sonra bedbaht bir taş yığınına dönüşecek bu gezegenden hakkımızı alacak kadar yürekli, dilencilerin vızıldanmalarına kulak tıkayacak kadar kararlı, kendimizi en çok mutlu edecek yaşamı kuracak kadar cesur insanlarız. Siz bunu asla başaramadınız. Sizin gibiler, bizim olduğumuz yerden görünmüyorlar bile. Söyleyin bana, kaderinize sahip çıkabilmeniz için size daha kaç trajedi lazım? Sizi kandıramayacak hiçbir şey yok, bu besbelli."

Kadızade, şöyle bir durdu, "Dünyaya dair olup da, yüzde yüz doğru ya da yüzde yüz yanlış olduğu kanıtlanmış tek bir olgu, tek bir trajedi olduğunu kanıtlayabilseydiniz, hak verirdim size," dedi,

"Hem hak verir, hem de katılırdım. Ancak, "doğru'nun saçaklı olduğu bir dünyada, kandırılmaktan değil, olsa olsa 'seçmek'ten bahsedebilirsiniz sadece."

LEYLEK HASTANESİ

1

"Nereden aklıma geldi bilmiyorum, adam öyle söyleyince, "...*Ve bizler, ailemiz, cemaatimiz, ümmetimiz, zehir yeşili rüzgâr, tarla sıçanları, birbirlerine mengene gibi kapanan azman kayalar, buzdan mezarlar, Âlem ve Kâinat, Biz hepimiz, birbirimizden hiçbir surette ayrı düşünülmeyecek bir bütün olarak, aynı kudret, tutum, emir ve Kanun uyarınca bir aradayız" diye başlayıverdim, birden*!"

"Arşivlerindendir," dedi Adsız, "İsa'dan sonra, MM. Yıl. Bilir misin, 1910'larda, Bursa'da leyleklere, kış mevsimine girerken uçamayacak kadar yaşlı veya yaralı olan leyleklere mahsus bir hastane vardı. Burada yaraları sarılmış, hatta tahta bacak takılmış leylekler görürdün. Bir defasında ziyaret ettiğimde, yerinden kımıldamaya takati olmayan çok ihtiyar bir bayku-

şu tedavi ediyorlardı. Baykuşçuk, leylekler için yapılan bağışlardan besleniyordu. Affedersin, canım! Gülünç ve çocukça şeyler anlatıyorum!"

İlerde, Osman Gazi'nin türbesinin berisindeki çınarın gölgesinde oynayan çocuklarını işaret etti,

"Eylül, tıpkı senin çocukluğun, oğlan benim!" dedi, "Biliyorsun, seni doğurtmayı hep istedim. Genlerini toparlamak zaman aldı," diye takıldı, "Çok emek verdim, çok zahmetli oldu ama oldu, gördüğün gibi!"

"Büyü," dedi Kadızade.

"Murat," dedi Kara Kalpaklı Adam, birden ciddi, "İşgal altında yaşamanıza razı değilim, canım. Biyolojik bağımsızlıklarınızı bile garanti edemediğim bir dünyada yaşamanıza razı değilim."

2

Kadızade, kendisine uzaktan el sallayan Elmas Gözlü Çocuğa gülümsedi, babasına döndü, "Meğer ki, bir *arahant* olaymışım, tamamiyle azat olmuş bir ruh yani, ölüm, varoluş ırmağının bir dönemecinden ibaretmiş. Dediler, bana."

"Keşişler."

"Keşişler," diye onayladı kadın. "Güneşin arada karanlık bırakmadan batar batmaz doğması gibi, ölümün bu hayatta son verdiği oluşum öteki hayatta yeniden başlarmış. Birinin sonu, ötekinin ilk ânı."

"Evet, canım."

"Varoluşu rayları üzerinden akıp giden trene benzetenler de var. Yine, meğer ki, bir arahant olaymışım, tren, ölüm istasyonunda asla durmaz, hafifçe hız keser, sonra yeniden süratlenirmiş. Ölüm istasyonu bir terminal değil, otuz bir rayın ayrıldığı bir kavşakmış çünkü ve tren raylardan birisine girer, bir istasyondan diğerine bitmeyen yolculuğunu sürdürürmüş. Dahası, ray değiştiren de trenin kendisiymiş, rayını döşeyen de kendisi. Adına

patisandhi diyorlar, bir sonraki hayata açılabilmek için ray döşemek anlamında."

"Anlıyorum."

"Anladığını biliyorum," diye gülümsedi kadın, "Bir zaman gezgini anlamaz da, kim anlar? Ama en iyi ölüm hangisiymiş, onu biliyor musun? En iyi ölüm, en son ölümmüş. En son ölüm, trenin üzerinden akabileceği yeni bir rayın döşenmemiş olması hali. Tamamiyle azat olmuş bir ruh, ölümünü yeni bir ray döşemekten imtina ederek gerçekleştirirmiş."

Kara Kalpaklı Adam, Kadızade'nin gözlerinin altın ışıltılarına başını çevirdi, gözlerini uzağa, Uludağ istikametine dikti, sessizce bekledi.

"Arahant, bana Hacc'ını tamamlamış dişi ruhu anlatıyor," diye sürdürdü, kadın, "O Hacc, Kabalah'ın haberini verdiği Hacc. Kâinat kurulduğundan beri kayıp yarısını arayan dişi ruhun serüveni. Erkeğini bulduğu an, tüm kuşkularından azat olduğu an'mış. O anda artık Mehdi'yle kucaklaşmaya hazır olurmuş. En iyi ölüm, en son ölüm," diye yineledi,

"Değil mi ki, sevmeyi başardım, sayende elbette, *Arahant*'ın ölümü, artık benim. Şeb-i Arûs. Ne demek istediklerini dünya gözüyle anlayabileceğimi hiç sanmazdım."

3

"Ben sana serbest olduğumu hiçbir zaman söylemedim, canım."

4

Gözleri! İster madde, ister ışık, olay ufkunun içinde yer alan hiçbir şeyin çekiminden kaçamayacağı kara gözleri. Geçmiş asırların çökmüş güneşlerinin, Amaterasu-omikami'nin, Cengiz'in, Mete'nin terekesi olan gözleri. Bildik zaman-uzay ilişkilerinin, bildik fizik kanunlarının burada geçer-

li olmadığını söyleyen gözleri. Çekimi altında fiziki olasılıkların sonsuz değerler kazanabildiği gözleri. Kuantum tünelleriyle yepyeni dünyalara geçmek de dahil olmak üzere, her şeyi ama her şeyi mümkün kılan gözleri... Kadızade, Kara Kalpaklı Adam'ın gözlerine direndi.

"Bir başkasını sevdiğini de söylemedin."

"Bir başkasını da" diye düzeltti Kara Kalpaklı Adam, duraksamadan, "Yaşayakalmak için gereken, kendi kozamızı örmek ve tüm sevdiklerimizi, sığarsa tüm insanlığı, daha da ilerisi tüm canlıları içine alıncaya kadar her gün genişletmeye çalışmak." Gülümsedi, "Biz yapmazsak, kim yapacak?"

Kadızade, belli belirsiz omuzlarını silkti, "*Bir çark-ı felekte farkı yoksa sağırı soldan,/Aynıysa âyîne-i devran'ın ön ve ardı,/Mümkün ki tüm cüzden önce, menzil yoldan,/Ebediyyetse zamandan önde de vardı/*" Yağmur'un şiiri," diye ekledi.

"Çok isabetli," dedi Adsız, "Mükemmel. Ama zaten hep bilmiyor muyuz, Kâinat'ta bir katre olduğumuzu ve bir katrenin deviniminin Kâinat için hiçbir anlam ifade etmediğini? Çark-ı felek, ne için tüm bu mücadele sanki, diye düşündürebilir insanı. Ancak ve öte taraftan, aynı katrenin devinimi değil mi, tüm Evren'in başlamasına neden olan ve yaratılan her şeyi yok edecek olan bir gün son deviniminin aynı katrenin. Varlık ve yokluk bir seçim, sevgilim," diye sürdürdü, "'Varım' diyorsan, yaşıyor, kayda geçiyorsun. 'Yokum' diyorsan, yok oluyorsun. Tarih, 'Varım' diyenlerin tarihi. Onları yazıyor. Evren'in yaşıyla kıyaslandığında bir meyve sineğinin ömrüyle eşit bizimkisi. Gözümü her kırptığımda bir meyve sineği mevta olmakta, benim umurumda mı? Bizim varlık ve yokluk telaşımız Kâinat'ın umurunda mı? Ama ne ki, birbirimize ihtiyacımız var. Kendimizi tarif için. Onu 'tanırsam' ben var oluyorum, 'o' da benim sayemde 'idrak' edilebiliyor. Umudun, bilincin ve güvenin yapamayacağı hiçbir şey yok gibi."

Tekrar kadına baktığında, dudaklarında kaderine razı olanların çarpık tebessümü, gözlerinde geçip giden o bulutun izi vardı,

"Genleşebilir ya da içe çökebilirsin. Bu senin seçimin, canım," dedi, "Bu akıl. Kimden geldiğini de elbette hepimiz biliyoruz."

Söyleyeceğini söylemiş gibi sustu. Kadızade, lafı değiştirmeyi tercih etti.

5

"Nasıl umabiliyorsun bütün bunları, cemaatimiz, ümmetimiz, zehir yeşili rüzgâr, tarla sıçanları, azman kayaları, eşini, çocuklarını, beni bir arada tutabilmeyi, yaşatabilmeyi? Nasıl umabiliyorsun?" Çocukları, gölgesinde oynadıkları asırlık çınarları, Osman ve Orhan Gaziler'in türbelerini gösteriyordu.

Kara Kalpaklı Adam, güldü, "Bu ne salahiyet diyorsun, değil mi?"

"Anladığım kadarıyla GWEN kuleleri ile artık toprağın tomografisini de çıkarabiliyorlar," diye sürdürdü kadın, "Petrol yatakları, madenler, yeraltı sığınakları... ELF dalgaları ile tespit edilebiliyor. Tek bir kulenin iki yüz elli, üç yüz mil çapında bir alanı kontrol ettiğini düşünürsen.. .Ve binlercesinin varlığını... Her an..."

"...saldırabilirler de, nereye?" diye gülümsedi Adsız, "Saldırabilmeleri için önce hedefi saptamaları lazım. Hedefi, yani, bizim beyinlerimizin neşrettiği elektrik sinyallerini. Ama öğretilmiş aklın geri çekilmesi diye bir şey var, canım." Gökyüzü'nü gösterdi,

"Ezeli ve Ebedi Mavi, İyonosfer, yedi virgül sekiz Hertz frekansta dalgalanır. Beyindeki elektriksel ve kimyasal değişimler de öyle. Beyin dalgalarının bu frekansta sabit kalmaları sağlanırsa, yani, beden, Ezeli ve Ebedi Mavi'ye morfolojik kimliği, daha doğrusu 'kimliksizliği', kendisini oluşturan elektronların, protonların kimliksizliği gibi kimliksizliği ile ittihat etmiş, Fenafillâh olmuşsa Ezeli ve Ebedi Mavi'de, insanı canlı ya da cansız diğer varlıklardan ayırmak mümkün olmaz. Akil adamların bahsedegeldikleri 'hiçlik'ten söz ediyorum. Uzay ve zamanda bir baştan bir başa dalgalar gibi yayılmışlık, herkes ve her şeyle iç içe geçmişlikten."

"Beyaz Turna Kung Fu'su," diye ünledi Kadızade, karşılaştıklarından beri ilk kez duygusal bir tepki vererek, "Tanrım! Her şeye bir cevabın var, değil mi?"

"Cevabımız," diye düzeltti Adsız, son heceyi vurgulayarak, "Umarım vardır, canım. Umarım vardır. Öfkelenip de mesela," diye takıldı, "Beta sinyalleri vermezsen, kimse onların peşine takılıp da bulamaz seni. Ama bir Beyaz Turna öğrencisi, öfke nedir bilmez, öyle değil mi? Hasmını gülümsetecek kadar sakindir. Onlar dövüşürler, biz ilişki kurarız Ezeli ve Ebedi Gerçeklik ve elbette onun kısmi gerçeği elektromanyetik dalgalarla. Öyle değil mi, sevgilim? Yalan makinesi 'öğretilmemiş' insanlarda doğru sonuç vermez ve Mucizeler Diyarı'nda biz hürüz. En büyük avantajımız, Mr. and Mrs. Brown olmamamız. En güçlü ÖS-savarımız, kendimizi elektroensefalografi işe yaramaz kılacak şekilde eğitmiş olmamız."

"Sanal sürtükler, diyorsun," dedi Kadızade, "Yaşasın Kaos!"

"Yaşayakalma mücadelesi. Turnaların gezegenimizdeki yaşam ile kurduğu ilişki gibi bir ilişkiden söz ediyorum."

"Yedi virgül sekiz Hertz frekans," diye mırıldandı Kadızade, gözü Eylül'de.

"Sihirli seviye," diye gülümsedi Adsız, "Hem biliyor musun, yedi virgül sekizde, oxytocin, Aşk duygularını yaratan hormon, salgısı yüzde yirmi beş artar? Keza, cinselliği uyaran gonadoliberin, mutluluk yaratan betaendorfin, öğrenmeyi ve diğer algılama yetilerini artıran dopamin ve diğerleri, neorepinephrine, neradrenaline, serotonine yükselir?"

"Öyle mi?" dedi Kadızade, etkilenmeyi reddettiğini hissettiren bir tonla.

"Öte yandan, bir Beyaz Turnacı, kendisini saldırı hattının dışına çıkarmanın yollarını arar ve bulur."

"Her an yer değiştiriyorsunuz? Onu mu demek istiyorsun?"

Kara Kalpaklı Adam, ayaklarının altında uzanan Bursa Ovası'nı işaret etti, Eylül'ü, Kadızade'yi işaret etti,

"Değiştirmiyor muyuz?"

"Değiştiriyoruz ama beynimizde... Şimdi de diyeceksin ki, 'iyi ya!'"

"Üstelik halelerimiz de var," diye gülümsedi Kara Kalpaklı Adam, "'Ateş duvarı' dediğimiz, EM dalgalarına karşı korunma sistemleri. Teknolojisini Ruslar Amerikalılardan, biz Ruslardan aldık. Bunların Mucizeler Diyarı'nda bizi koruyacağını umuyoruz. Ama ne yazık ki," yukarıyı işaret etti, "Yukardaki kardeşlerimizi değil. Onlar savunmasız."

6

Kadızade, yan gözle baktı, "Sevgin, onları da kapsıyor..."

Kara Kalpaklı Adam, doğrudan cevap vermedi, başını sallayarak onayladı, "Türdaşlarımızı oldukları gibi kabul edeceğiz, öyle değil mi?"

"Asla senin kadar 'mütekâmil' olamam!" Kelimeler dudaklarından dökülür gibi çıktı, Kadızade'nin.

"Estağfurullah, canım," dedi Adsız, "Estağfurullah. Yukarıda, Delgado gibi, Alexander gibi en kıymetli bilim adamlarının ruh hali, atom bombasının yapılabilirliğinin kanıtlandığı, hiçbir kuşkuya meydan bırakmayacak şekilde kanıtlandığı, 1939 yılındaki fizikçilerin, von Neumann'ın, Albert Einstein'ın ruh haline benziyor, canım. Mahkûmun ikilemi. Beyne müdahale edebilecekleri, bilinci kontrol altına alabilecekleri, hatta silebilecekleri araçları geliştirebilecekleri bilgi birikimine, fiziksel kaynaklara ve fonlara sahip olduklarını biliyorlar."

"Rockefellerler..."

"Ve diğerleri," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Yeni Dünya Düzeni'nin yeni feodalleri kesenin ağzını açmış durumdalar. '39'da Einstein, dayanamamış, Başkan Roosevelt'e bir mektup yazmıştı, 'Öyle görünüyor ki, çok yakın bir gelecekte büyük bir uranyum kitlesinde zincirleme nükleer reaksiyon başlatmak mümkün olacaktır. Bu keşif çok güçlü yeni bir bombanın imal edilmesini sağlayacak olan keşiftir,' mealinde bir uyarı mektubu. Benzer bir uyarı, 1999 Mayıs'ında Tokyo'daki Birleşmiş Milletler Nörologlar Top-

lantısı'nın sonuç bildirgesinde geldi. Adamlar, bilginin barış ve refahı artırma yolunda kullanılmasını umut ettiklerini defalarca vurguladılar. Ama bunun böyle olmayacağını biliyorlar ya da biliyoruz, değil mi canım? ÖS teknolojisinde ilk büyük atağı yapan, tıpkı İkinci Dünya Savaşı sırasında atom bombasını ilk bulan gibi, tartışmasız üstünlük sağlayacaktır. Sonrası, mutlak küresel esaret."

7

Duraladı, çocuklarını seyretti, "Güzel bir evleri, yoksa evimiz mi demeliyim, olacak," dedi, "Sinema, en güçlü ÖS'lerden biri. Hollywood yapımı muhteşem filmler, görkemli gösteriler izleyecekleri dev ekran televizyonları. Gelmiş geçmiş en büyük bestecilerin eserlerini gezegenimizin, dinleyebilecekleri harikulade müzik setleri. Dünyanın dört bir tarafından gelen reçetelerle zenginleşmiş, kuşsütü eksik mutfakları, içkileri. Yan etkisi olmayan sürekli mutluluk hapları. Son moda giysileri. En son teknolojinin kullanıldığı hastaneleri. Mükemmel okullar. Beşikten mezara güvenlik. Hırsızdan uğursuzdan uzak bir yaşam..."

"Kulağa iyi geliyor," dedi Kadızade.

"...ÖS'ler toplumun zavallı zararlılarını çoktan derdest etmiş olacaklar çünkü..."

"Affedersin. "

"...Haftada otuz iki saati aşmayan çalışma, ömür boyu benzersiz saadet," diye gülümsedi, "Bütün bunlara hak kazanacaklar, ama karşılığında katıksız itaatin. Fikir beyan etmemenin. Konuşmamanın. Bağımsız basının. Toplanma özgürlüğünün. İnanç özgürlüğünün. Nefs-i müdafaanın. Silah taşıyamayacaklar çünkü. Toplumun huzurunu bozacak icatlar yapamayacak, yaratıcı düşüncelerini kendilerine saklayacak, iş çıkartmayacaklar. Muhalefet, akıl hastalığının işareti sayılacak. Islahhaneler işe yaramazsa, ötanazi seçeneği sunulacak. Tabii, bütün bunlar, Dünya nüfusunu bir-

iki milyar gibi yönetilebilir bir rakama indirdikten sonra. ÖS'ler, uzak mesafeden nedeni belli olmayan bir salgın hastalık ya da ölüm yayma imkânı demek. Soykırımcıların en ufak bir risk almadıkları, sessiz ve kaynağının algılanması neredeyse imkânsız yok ediş. Ve en ufak bir vicdan azabı duymayacaklar, çünkü ahlak sistemleri tümüyle değişmiş olacak."

"İçi boşaltılan Hıristiyanlık," diye mırıldandı Kadızade, "Nasıldı o vaadi Hazreti İsa'nın, *'Blessed are the meek'*?"

8

"'Mağdurlar kutsanırlar,'" dedi Kara Kalpaklı Adam, " Yeni Dünya Düzeni'nde tek bir din olacak. Hristiyanlık-Budizm karması yeni bir din. Budizm, Hıristiyanlığa tasavvuf boyutunu getirecek. Roma Kulübü, kurulduğu '68'den beri bunun üzerinde çalışıyor."

"Yuvarlak Masa'nın uzantısı olduğunu söylediğin Roma Kulübü."

"Yüz adam," diye gülümsedi Adsız, "Dünyanın elli iki ülkesinden yüz ulusötesi seçkin SGI sempatizanı işadamı, akademisyen ve siyasi. Soka Gakkai International. Japon kökenli bir Budist tarikatının, Nichiren Daishonin tarikatının, uluslararası örgütü. Başkanı, Daisaku İkeda, Roma Kulübü'nün güçlü adamı. Birleşmiş Tröstler tüzüğü çerçevesinde barışı destekliyorlar. Amaçları, insanların 'tehlikeli' uçlara, kısır milliyetçiliğe ve sınıf çatışmalarına yönelmelerini önlemek."

"'Sihâm-ı Kazâ,'" diye mırıldandı Kadızade, "'Hakikati bulan, başkaları farklı düşünüyorlar diye onu haykırmaktan çekiniyorsa hem budala hem de alçaktır. Bir adamın 'benden başka herkes aldanıyor' demesi, güç, şüphesiz, ama sahiden herkes aldanıyorsa o ne yapsın?' Cemil Meriç'ten, Daniel de Foe. Sahi, o ne nerelerde? Ne yapıyor?"

"Her zamanki gibi kütüphanesinde," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Edirne Meriç Üniversitesi'nin başında. Müfredatı, toparladı, Raymond Schwab'i, Edward Said'ı, Adnan Adıvar'ı, Herbolat'ı, Rodinson'u klonladı,

ders verdiriyor. Galland, Will Durant, Akçura, Köprülü, Togan, Ortaylı, Bardakçı da oradalar. Bizim de bir Roma Kulübümüz var, sevgilim. Rahmetliyi klonlayan arkadaşımız İzzet Tanju'nun başkanlık ettiği yüz kişilik bir simülasyon. Ama Yukardakiler'den farklı olarak, biz, 'tüm insanlık adına' konuşmuyoruz, tüm insanlık adına 'stratejiler' geliştirmiyoruz. Buluşçuluğun ve girişimciliğin 'merkezi' olmak gibi bir iddia taşımıyoruz." Kadızade sözünü kesti,

"Nasıl bir iddia ki bu zaten?"

"Rekabeti önlemeye yönelik bir iddia," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Kartellerin 'hümanistik' alalaması. Biri, rekabeti pazara daha işlevsel, daha ucuz malların girmesini önlemek için yasaklıyordu, diğeri de başka inanç sistemlerinin." "Mesela, İslamiyet?"

"Mesela, İslamiyet."

"İslamiyet'in çoktan by-pass edildiğini sanıyordum," dedi Kadızade.

"Düşmanlarının silahları ile savaşacaksın, "diye gülümsedi Adsız, " KOALİSYON'un bilgi tekelini kırmadan yaşayakalmak mümkün değildi, canım. Sadece kendi cemiyetine yönelik günübirlik çözümler üreterek yaşayakalmak da mümkün değil. Sunulacak alternatiflerin Roma Kulübü üyelerinin bile zihinlerini çelecek kadar sağlam basan alternatifler olması gerekiyor. Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'i yansıtan holistik alternatifler. Başka kısmi gerçekler. Son tahlilde, türdaşlarımızla paylaşamadığımız birikimimiz olamaz, değil mi? Yukardakiler'in yardımımıza ihtiyacı var," diye sürdürdü, "Orada, yukarıda, boğazımıza kadar çamura batmış olabiliriz, ama Mucizeler Diyarı'nda gözlerimiz yıldızlarda."

Ayağa kalktı, üstünü silkeledi. Kadızade'nin başına kuru bir çınar yaprağı düşmüştü, uzandı onu aldı,

"Yolcu yolunda gerek!" dedi, gözlerinde geçmiş gitmiş bulutun izi, "Döndüğümde burada olacaksın, değil mi?"

Kadızade baktı, baktı, "Seni sevmeyi durduramadığım doğru."

"Niye durduracaksın ki, canım? Mutluluk bir kol boyu uzakta. Bütün yapacağımız elimizi uzatıvermek. Ömrümüz oldukça çalışacağız, birbirimizi mutlu etmek için, sevdiklerimizi mutlu etmek için."

"Eril Ruh'un Dergâhı'na kim sığarsa artık," diye mırıldandı Kadızade.

"Haddimizi bilmek zorundayız, sevgilim," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Elimizden geleni yapmak ama yaşamayı sürdürmek Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'in doğrultusunda. Haksız mıyım?"

'"Bilemiyorum," diye fısıldadı Kadızade, "Tek bildiğim," Kara Kalpaklı Adam'ın çocuklarından yana baktı, altın gözleri yaş doldu,

"Tek bildiğim, kıskançlıktan boğulacak gibi olduğum."

"Vah, canım," dedi Adsız, elmas gözlerinde bin bir teselli, "Vah, benim bir tanem. İyi ol, lütfen." Gitmek üzereyken döndü, "Seni seviyorum."

9

"Hiç değilse, 'herkesten çok!' deseydi!"

"Herkesten çok, deseydi, özel biri olduğumu düşünerek katında, teselli edebilirdim belki kendimi!"

"Çiçekten çiçeğe koşan bir arı olduğunu düşünüyorsun, değil mi," dedi Fazıla, "Eler an sayısız yerde, sayısız kadınla birlikte olan biri? Aklı fikri döllemede olan biri?"

Kadızade, başıyla olumladı, "O bir Zaman Gezgini."

"Keşke," dedi Fazıla, uzaklarda kaybolan Kara Kalpaklı Adam'ın arkasından bakarak, "Keşke, Gezegenimizin bütün kadınlarını dölleyebilse. İki bin yıllık yalnızlığımızın sonu olurdu. Dünya'nın tüm erkekleri Adsız gibi olsunlar, istemez miydin? Nasıl bir dünya olurdu, bir düşünsene." Kadızade'ye döndü,

"Hadi, gel, bacım," dedi, "Hadi, gel, gidip çocukları toparlayalım."

Altıncı Bölüm
KARA KALPAKLI ADAM

P.K. 8712, PHOENIX ARIZONA

1

Posta kutusu 8712, Phoenix, Arizona'da, şehrin çöle bitişik dış mahallelerinden birinde, terk edilmiş bir karakol binasıydı. Binanın kuzey kanadındaki nezarethanede toplanmış on bir kişiydiler. Adsız, Smith, Pouzzner, Emekli Yarbay James "Bo" Gritz ve sivil giysili sekiz Amerikalı.

"Amerikan tarihinde en çok madalya kazanmış Yeşil Bereliler Kumandanı," diye tanıştırdı Kızılderili, "Latin Amerika'daki Amerikan Kara Ordusu Özel Kuvvetler Komutanı, Delta Kuvvetleri'nin başı. Birleşik Devletler'in 2002 başkan adayı."

"Tam zamanında," dedi Bo Gritz, "Delikanlıya Amerikan deniz piyadelerinin Yeni Dünya Düzeni hainlerine hizmet edip etmeyeceklerini sormak üzereydim. Kendi vatandaşlarına karşı savaşıp savaşmayacaklarını."

2

Sorgulanan on dokuz-yirmi yaşlarında, dev boyutlarda bir genç adamdı. Üzerinde komandoların geleneksel, lekeli kamuflaj giysisi, başında sol kaşının üstüne hafifçe yıktığı siyah beresi vardı. Silahsızdı. Bacaklarını iki yana açmış, kollarını arkasına bağlamış, dimdik ve hiç hareketsiz durmaktaydı. Adsız, kim olduğunu köşeli çenesinden, açık mavi gözlerinden tanıdı.

"Sen bir Birleşmiş Millet savaşçısısın," dedi Gritz, deniz piyadesine, "Görevin, Dünya barışını ve tüm ulusların yaşam biçimlerini korumak. Bu gaye uğruna canını göz kırpmadan, verirsin. Ne diyorsun?"

"Yes, sir!" diye haykırdı delikanlı.

"Birleşik Devletler hükümetinin yasakladığı silahları teslim etmeyi reddeden ya da direnen Amerikan vatandaşlarına ateş açarsın. Ne diyorsun?"

"Yes, sir!" dedi delikanlı, daha yüksek ve kararlı bir sesle.

"Gidebilirsin!"

"Thank you, sir!" Topuklarını çarptı, çıktı.

3

"İşte, böyle, dostum," dedi Başkan Adayı Gritz, Adsız'a, "Korktuğumuz başımıza geldi. 1994'ten bu yana yürüttükleri program başarılı oldu. Feodaller, emirleri sorgusuz sualsiz yerine getirecek robot askerini, kendi kamikazelerini yarattılar. Anayasal düzenimizi çevirdiler, Yeni Dünya Düzeni'nin peşine taktılar. Amerika'nın bir köle ulus haline dönüşmesi an meselesi."

"Zbig'in FEMA'sı," dedi Kalpaklı Adam, "Hükümetin devamlılığı meselesi. Acil durumlarda başkanlık etmek üzere üç aday belirlenecekti."

"Seçimle gelmiş olmaları gibi bir şart yok, Kongre'nin onaylaması gibi de birşartyok," dedi Smith, "CNN'den ilan ettiklerine göre, Howard Baker, Richard Helms, Jeanne Kirkpatrick, James Schlesinger, Richard Thornberg, Edwin Meese, Tip O'Neil and Richard Chaney'in de dahil olduğu on yedi aday var. Hepsi de Bilderberg'ci."

"Başsavcı Meese'in bu iddiaları reddettiğini hatırlıyorum. FEMA yetkilileri de saçma demişlerdi. Yine de," diye gülümsedi Adsız, "Sıkıyönetim ilan edildi, değil mi? İlan edilmeyen sıkıyönetim?"

"2012'de," dedi Yarbay Gritz, "2012 itibariyle eyalet ve yerel yönetim kadrolarına askeri komutanlar yerleşmişlerdi. Ama ilk provalar 1968'e kadar gider. O yıllarda Ronald Reagan, California'da National Guard, polis ve Altıncı Ordu'nun katıldığı sıkıyönetim provaları yapmıştı. Harekâtın başında genel sekreteri. Edwin Meese vardı. Yarbay Charles J. Dunlop'la tanışıyor musunuz?"

"Yarbay Dunlop!" Adsız, elini uzattı, "Hava Kuvvetlerinden, St. Joseph Üniversitesi, Villanova Hukuk Fakültesi, Kurmay Akademisi, Ulusal Savaş Koleji birincisi Yarbay Dunlop, sizi gıyaben tanıyorum."

"Yarbay Dunlop, feodallerin Amerika'yı yeteneksiz siyasilere mahkûm etmek suretiyle, Amerikalıları demokrasiden usandırdıklarını, askeri darbeye giden yolu açtıklarını düşünüyor."

"Öyle," dedi Dunlop, "Ülkenin sorunlarını çözmekte yetersiz siyasilerden düş kırıldığına uğramıştık. İşlevsel çözümler üretebilecek birilerini arıyorduk. Güvendiğimiz yegâne kurum, Amerikan Silahlı Kuvvetleri'ydi. Ordu, yirminci yüzyıldaki Körfez Savaşı, bu yüzyıldaki Tayvan ve Hong Kong savaşlarında kendisini ispat etmişti. Bu bakımdan, ülke için de de etkili olmasını iyi karşıladık. O yıllarda farkına varmadık ama Ordu'ya yüklenen yeni görevlerin kümülatif etkisi, askerlerin siyasi sürece görülmedik boyutlarda katılmaları oldu. Öyle ki, hükümet, acil bir durum uydurup yönetimi orduya devretse pek mutlu olacaktı. Amerikan halkının da bu duruma itirazı olmayacaktı, çünkü tuhaf bir şekilde silahlı kuvvetlerin toplumun iyiliğini gözeteceklerine dair bir inanç vardı. Sonra 1981'de, Kong-

re'den 'Silahlı Kuvvetler ve Sivil Kolluk Kuvvetleri İşbirliği' yasası geçti. Bu yasa, ordunun ülkenin içişlerine karışmak istemeyen unsurlarını da polisle etkin işbirliği içine girmeye zorladı. Sonra da 1992'deki malum uyuşturucu ile mücadele yasası."

"Uyuşturucu ile mücadeleyi milli güvenlik meselesi ilan eden yasa," dedi Kara Kalpaklı Adam.

"Ta kendisi. Böylece, silahlı kuvvetler suç oranının yüksek olduğu semtlerde mıntıka temizliğini üstlendi. 'İşbirliği' denilen durum, böylece, silahlı kuvvetler üzerindeki sivil denetimin zayıflaması ile sonuçlandı."

"Zamanla bir baktık, hemen her sorun, 'milli güvenlik meselesi' haline getirilmiş," diye araya girdi Başkan Adayı, "Örneğin bir defasında, havayolları şirketleri ekonomik krizden dolayı kâr yapmayan birtakım hatlarını kapatınca, Birleşik Devletler Hava Kuvvetleri'nin uçakları göreve çağrıldı. Ordu, kendisini 'ulusal savunma' adına, hava taşımacılığı yaparken buldu. Derken, silahlı kuvvetleri daha verimli kılmaktan bahsedilmeye başlandı. Böylece, 1991'den itibaren, kamu binalarını, köprüleri, yolları inşa ve onarma işleri de Ordu'ya kaldı. Birkaç yıl içinde, askeri kıtaları hemen her sivil projenin içinde yer alır gördük. Üniforma artık yadırganmıyordu."

"Amerikan Anayasası, ulusal bir felâket durumunda neyin nasıl yapılacağını yazmaz ama meseleleri seçimle gelmemiş sivillere ya da askeri yetkililere devredilebileceğine dair en ufak bir ima bile içermez," dedi Smith, "Anayasa'nın Onuncu Ek'ine göre, Federal Hükümet, kendisine Eyaletler ve onların Halkları tarafından devredilen yetkileri kullanır. Ne Eyaletler ne de Halk, Federal Hükümet'e sıkıyönetim ilan etme yetkisi tanımıştır. Hal böyle olunca, nükleer saldırı gibi bir durumda ne yapılacağı bellidir: Meşru bir federal yönetim tekrar kuruluncaya kadar, ülke gevşek bir federasyon şeklinde yönetilir. Eyalet valileri ülkedeki en yüksek yönetici merciler olurlar."

"Washington Post gazetesinde Stephen Rosenfeld'in bir yazısı vardı," dedi Adsız, "Binbaşı Ralph Peters diye birisi hakkında. Binbaşı, silahlı kuvvetlerin Amerika'nın içişlerine karışmakta tereddüt ediyor olmasını, başa-

rısızlık korkusuna bağlıyordu. Ona göre, terörizmden salgın hastalıklara kadar ordu her konuda işin içinde olmalıymış." Dunlop'a döndü, "Sizin cevabınızı da okumuştum," diye gülümsedi, "'Bu sadece sivil hükümete atılan bir tokat değil, aynı zamanda laubali bir darbedir' demiştiniz."

"O zaman bu zaman silahlı kuvvetler Amerikan toplumunun hayati sahalarının hemen tümüne nüfuz etti," dedi Dunlop, "Giderek daha çok sayıda subay, toplumsal meseleleri savaş alanındaki kıta subaylarının yöntemleriyle, yani tümüyle bağımsız ve kendi bildikleri gibi çözmeye başladılar."

"Bu da bağımsızlık heveslerini artırdı," dedi Adsız, "Siviller işimize karışmasalar, ülkemize daha iyi hizmet veririz, söylemi."

"Bu doğru," dedi Dunlop, "Sivillerin başarısızlığı, söylemi güçlendirdi, 2012'ye geldiğimizde Bilderberg generalleri her yeri tutmuşlardı."

4

"Birleşmiş Milletler'in istilâ emirleri doğrultusunda, Federal ve Eyalet silahlı kuvvetleri sivil halkla savaşmak üzere eğitilmeye başladılar. Rus kıtaları Alaska'da mevzilenmiş durumdalar. Kolluk kuvvetleri, yurtsever bir direnişe karşı ev ev dolaşıp silahlara el koyuyorlar. Yine de başaramazlarsa, SÖ'leri kullanıyorlar."

"Alaska'daki radar ağı," diye mırıldandı Kara Kalpaklı Adam, "94'te kurulan. Pique Operasyonu. İyonosfer yansıma tahtası olarak kullanılmaya başlandı, değil mi?"

"Başlandı," dedi Gritz, "İyonosfere çarpan elektromanyetik dalgalar, başta Doğu Avrupa'daki nükleer tesisler, beyin fonksiyonlarının etkilenmesi istenilen bölgelere yansıtılıyor. Alaska radar ağı Karman filtresini devre dışı bırakıyor, uçaklar, roketler yollarını kaybediyorlar, iletişim sistemleri tamamen dağılıyor."

"Alaska'daki Rus kıtaları, 'ağaçkakan' dedikleri, çok amaçlı radyasyonu link istasyonu olarak kullandıkları bir denizaltıdan yayıyorlar. Deneme saldırıları. Bizimkiler bunu resmi olarak asla kabul etmediler. Oysa, Moskova'daki Amerikan Elçiliği de geçmişte benzer bir saldırıya uğramıştı."

"Pandora Projesi," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Robert Becker'in anlattığına göre o saldırıya Amerikan Deniz Kuvvetleri, Pandora Projesi ile karşılık vermişti," Başkan Adayı'na döndü,

"Peki, planınız nedir? Nasıl yardımcı olabiliriz?"

"Subayların bizi dinlemelerini mutlak surette sağlamamız lazım," dedi Gritz, "Birleşmiş Milletler'in kontrolü altındaki bu Allahsız toplumu, onlar 'geleneklerin boyunduruğundan kurtulmuş' toplum diyorlar ama biz adını doğru koymaktan yanayız, subaylarımızın Allahsız toplumu yönetenlerin kimler olduğunu tanımalarını sağlamamız şart."

"Bir 'Bildiri' hazırlandı," diye ekledi Smith, '"BİRLEŞİK AMERİKA DEVLETLERİ'Nİ KORUMA VE KOLLAMA HAREKÂTI.'"

5

"Giriş: Bu bildirinin altında imzası olan biz POLİS MEMURLARI, EYALET SİLAHLI KUVVETLERİ VE SUBAYLAR, Amerika Birleşik Devletleri'nin Anayasal Cumhuriyeti'ni yıkmayı hedefleyen planın varlığından haberdarız. İşbu bildirinin bugüne kadar yayımlanmamış olmasının nedeni, imza sahiplerinden hiçbirisinin kendi hükümetlerine karşı Birleşik Devletler yasalarının *ihanet ve/veya isyana teşvik*...' Burası tamam mı? '*...ihanet ve/veya isyana teşvik.* '"

"Sonra açıklanıyorsa iyi."

"Aşağıda açıklıyoruz, '...imza sahiplerinden hiçbirisinin, kendi hükümetlerine karşı Birleşik Devletler yasalarının ihanet ve/veya isyana teşvik olarak adlandırdığı eylemlere geçmişte ve halen tevessül edenlerin kimlik-

lerini ve girişimlerini meslektaşlarının dikkatlerine sunmaktan hoşlanmamış olmasıdır."

"*Hoşlanmamış*?..

"Ben de pek beğenmedim, adamım. Ama daha iyisini de bulamadım."

"...meslektaşlarının dikkatlerine sunarken *son derece dikkatli davranmaya özen göstermiş olmalarıdır*"

"Bu daha iyi."

Kızılderili baştan aldı, '"AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ KORUMA VE KOLLAMA HAREKÂTI. Giriş: Bu bildirinin altında imzası olan biz POLİS MEMURLARI, EYALET SİLÂHLI KUVVETLERİ VE SUBAYLAR, Amerika Birleşik Devletleri'nin Anayasal Cumhuriyeti'ni yıkmayı hedefleyen planın varlığından haberdarız. İşbu bildirinin bugüne kadar yayımlanmamış olmasının nedeni, imza sahiplerinden hiçbirisinin kendi hükümetlerine karşı Birleşik Devletler yasalarının ihanet ve/veya isyana teşvik olarak adlandırdığı eylemlere geçmişte ve halen tevessül edenlerin kimliklerini ve girişimlerini meslektaşlarının dikkatlerine sunarken son derece dikkatli davranmaya özen göstermiş olmalarıdır. Bu Enternasyonalistlerin planlarını ayrıntılarıyla açıklamamızın amacı, Amerika'yı korumak, bu ülkenin özgür insanlarının aleyhine Emperyalistik oligarşi kurmaya çalışanlara karşı aktif bir program geliştirmektir.' Ne diyorsun?"

"İngilizce sizin anadiliniz, benim değil," diye gülümsedi Kara Kalpaklı Adam, nezarethanedekilere döndü, "Siz iyi diyorsanız, iyidir."

'"Bu NA-AMERİKAN eylemleri durdurmak için öngördüğümüz işbu plan, ancak ve ancak Halk'ın Koruyucuları olan Polis, Eyalet Askerleri, Ulusal Ordu ve onların özel sektördeki yurttaşlarının işbirliği ile başarıya ulaşabilir.'

Bu noktada tanımlara giriyoruz. 'TANIMLAR: 'İhanet' ve 'İsyana Teşvik' için Black's Hukuk Sözlüğü'nün bin üç yüz kırk beşinci ve bin iki yüz on sekizinci sayfalarına bakıyoruz: İHANET: Suçlunun sadakada yükümlü olduğu eyaletin hükümetini devirme girişimi veya eyaletin yabancı bir gücün eline geçmesini hedefleyen hıyanet. İSYANA TEŞVİK: Var olan hükü-

metin zorla veya kanundışı yollardan devrilmesini veya ıslah edilmesini savunan herhangi bir teşkilatın bilerek üyesi olmak."

"Bu özel raporda listelenen şahıslar ve onların eylemlerine dair veriler ve istihbarat, kendilerinin Amerika Birleşik Devletleri'nin anayasal hükümetini devirmek amacıyla uzun bir süredir açıkça çalıştıklarını gösteren *prima facie* delillerdir. Bu insanlar, Birleşik Devletler Halkı'nı, hiçbir ülkeye sadakat beslemeyen süper zenginlerinin bir oligarşisi olan ve kapalı kapılar ardından idare ettikleri Birleşmiş Milletler isimli yabancı bir gücün ellerine teslim etmeyi ummaktadırlar. Bildirimizi okuyanların görecekleri gibi, bu insanların çoğu halen ya da geçmişte Anayasal Cumhuriyet'in yıkılmasını amaçlayan çeşitli örgütlere üye olmuşlardır.

ÖNEMLİ HUSUS: Her ırktan, dinden ve siyasi anlayıştan oluşan yurtsever Amerikalılar olarak bizler, cumhuriyetimizi iç ve dış düşmanlarından korumak hakkımıza sahip çıktığımızı İLAN EDİYORUZ. Bu çerçevede, bildirimiz aynı zamanda eğitici bir dokümandır.' Bundan sonrasını Albay Tyler kaleme aldı."

6

Kareli oduncu gömlekli, blucinli adamın asker olduğunun tek işareti saç kesimi ve özenli tıraşıydı, "Şimdi, bakalım."

Elindeki kâğıtları karıştırdı, "Benim bölüm, 'YENİ ÇAĞ/YENİ DÜNYA DÜZENİ HÜKÜMET PLÂNI' diye başlayan bölüm. 'Ülkemizin DAHİLİ KORUYUCULARI'nın çoğu, 2000 yılı itibariyle tamamlanmış olduğu söylenen ve Dünya'nın diğer devletleriyle birlikte Amerika Birleşik Devletleri'ni de sözde 'iyiliksever' Birleşmiş Milletler'in kontrolü altına sokacak olan 'ütopik' bir küresel cemiyete taşıyacak planın farkındadırlar. Subaylarımızın ve Eyalet Koruyucularımızın çoğu, halkımızın bu planı öğrenmesine asla izin verilmediği ve yaşamımızı böylesine değiştirecek bir girişimi oylamamıza fırsat tanınmadığı için bu düzenlemeye karşı çıkmaktadırlar.

İlaveten, subaylar ve olan bitenden kaygılanan vatanseverler, Dünya'yı bir dominyon haline getirecek olan bu planın azami ölçülerde zararlı ve insanlığın karşı karşıya kaldığı en büyük dolandırıcılık olduğunun bilincindedirler. Elinizdeki bildiri, Amerika'nın DAHİLİ KORUYUCULARI'nın bu şeytani gündemi durduracağına inandıkları karşı-planın esaslarını içermektedir..'

Bundan sonra, 'YENİ ÇAG'ın tarifine geçiyor."

"O da benim," diye ayağa kalktı çiftçi. Terry Wayne.

7

"'Yeni Düzen'in Dünya insanlığını tehdit eden felaketlerden korumak üzere düşünüldüğü iddia edilmektedir. Oysa, HALKIN YEMİNLİ KORUYUCULARI olan bizler, bu küresel dalaverenin Gezegenimizin nüfusunun yarısını, Birleşmiş Milletler'in katıksız denetimi ve idaresi altında Dünya'nın en zengin ailelerinin emrine, onların hizmetkârları olmak üzere teslim edeceğinin farkındayız. Öte yandan, Birleşmiş Milletler'in yönetim görevini kolaylaştırmak için, önümüzdeki on yılda dünya nüfusundan iki buçuk milyar insan, savaş, hastalık, kürtaj ve açlık aracılığı ile SİLİNECEKTİR. Açıkça görüldüğü gibi, SOYKIRIM, 'Nüfus Kontrolü' adı altında açıkça sürdürülmektedir.'"

"'VAMPİR ÖLDÜRME HAREKÂTI' olarak adlandırdığımız karşı-planımız, öncelikle dost güçleri uyandırarak/eğiterek, onların Dünya hâkimiyetini yasal yollardan ortadan kaldırmaya çalışan Amerikalı yurttaşlarının derhal yardımına koşmalarını, onların yanında aktif bir biçimde yer almalarını sağlamaktır.'"

"'VAMPİR ÖLDÜRME HAREKÂTI.' Bunun iyi bir fikir olduğundan emin misiniz?"

"Neden olmasın? Hükümetimiz kendi gizli eylemlerine 'Transylvania Şirketi', 'Zapata Harekâtı', 'Gözetleme Kulesi' gibi isimler taktığı için, biz de

kendi harekâtımıza şirin bir isim bulalım dedik. İyi halkla ilişkiler. Bence bu seçkinci gizli dalavereyi, öldüreceğimizi iyi anlatıyor. Sen beğenmedin?"

Kara Kalpaklı Adam güldü,

"Siz Amerikalılar! Bazen çocuk gibisiniz!"

8

"Bu bölüm de ASALAKLAR bölümü," dedi George Wayne, emekli şerif, "ASALAKLAR: Bu seçkinciler ve aileleri, devasa servetlerini Amerikan halkının sırtından kazandılar ve yaşamlarını kamuya ait fonları halkımızı Yeni Dünya aristokrasisinin boyunduruğu altına sokmak için kullandılar.'

"'Okuduğunuz özel polis bildirisi, bir özel sektör girişimi olup yurttaşlarının esaret altına alınmalarına göz yummamaya yeminli Halkın Koruyucularına ithaf edilmiştir. Yeni Çağ/Yeni Dünya Düzeni denilen bu dünya dominyonunu durdurmak üzere diğer yurtsever Amerikalılara yardım eden cesur subaylarla gurur duyuyoruz. ŞUNU HERKES İYİ ANLASIN, BU SAVAŞI BİZ KORUYUCULAR YA DA AMERİKAN HALKI İSTEMEDİK. BU SAVAŞ İYİ KALPLİ AMERİKALILAR'IN KAPISINA ULUSUMUZUN DÜŞMANLARI TARAFINDAN BIRAKILDI. ÖYLEYSE: Dualarımız ve vaadimiz, sadık vatandaşlar olarak, bu kötülüğü, bu ihanet planını tümüyle barışçı ve yasal yollardan alt etmektir. Bizler onurlu üniformalarımızı kuşanırken, bu ulusun halkını ve onun Anayasal Cumhuriyetçi Hükümeti'ni düşmanlarından koruyacağımıza yemin ettik. Bu yemine her türlü imkânı kullanarak sadık kalacağımıza ve tahta sopayı Drakula'nın kalbine saplayacağımıza söz veriyoruz.

"NE YAPABİLİRİZ, NASIL YAPMALIYIZ? Küreselcilerin gündemleri olan bir şeytani program, tedricen ve sabırla Amerika Birleşik Devletleri'nin ve onun çalışkan halkının ahlaki, ekonomik ve siyasi yaşamının kanını emmektedir. Amerika'da yaşayan biz subaylar ve siviller, tarihin bu anında, Küresel Kan Emici asalakları, taş kalplerine kelimeler, kâğıt, kalem

ve yorulmak bilmeyen çalışmadan yapılmış sopalar sokarak, YASALYOLLARDAN temizlemek imkânına daha halen sahip olduğumuz için şanslıyız."

9

"DELİLLER: Aşağıda sunduğumuz sıkça kullanılan ünlü deyişler ve demeçler, dost subayları ve özel sektörü eğitmenize yardımcı olacaktır. Göreceğiniz gibi, bunların çoğu yeni olmayıp tarihi ve bugün küreselci olarak tanınan megalomanyakların çevirdikleri numaraları bilenlerin malumudur. Öte yandan, kontrollü basın bunların pek azına yer verir. Doğrudan referans veremediğimiz verileri, gerçekleşmişlikleri ve gerçekleşiyor olmaları bakımından incelemenizi rica ediyoruz. Bu veriler karşısında en inatçı meslektaşlarımızın bile DÜNYA HÜKÜMETİ YANDAŞLARINI DURDURMAZ, LİDERLİK MAKAMLARINA ŞEREFLİ ERKEK VE KADINLARI GETİRMEZSEK, SİLÂHLI KUVVETLERİN, EYALET ASKERLERİNİN VE POLİSLERİN TÜMÜNÜN EMPERYALİSTLERİN 'BARIŞÇIL' SOSYALİST DÜNYA TOPLUMUNUN 'KOLLUK KUVVETLERİ' OLARAK KULLANACAKLARINI anlayacaklardır."

Adsız, Smith'e baktı,

"Neden SOSYALİST?"

"İstibdat deyince Amerikalıların aklına sosyalizm gelir de ondan. En büyük korkuları, para kazanma özgürlüklerinin kısıtlanmasıdır."

"YENİ DÜNYA DÜZENİNİN DEFTERİNİ DÜRECEK AÇIKLAMALAR: Polis dedektifleri, varsayımlarla hareket etmez, her zaman delil ararlar. İşte size, özgürlüklerimize musallat olan asalakların kendi ağızlarından deliller. Bizim PLANIMIZ bu bilgilere sahip olan arkadaşların işbu bildiriyi kopyalayarak, tanıdıkları bütün polis ve eyalet subaylarına dağıtmalarıdır. Unutmayın ki, bu bildirinin amacı karanlığa ışık tutmaktır. Eğer onları afişe edersek, mesleğe girerken Amerikan halkını ve Birleşik Devletler'in ve

Eyaletlerin anayasalarının Amerikan halkına tanıdığı hakları koruyacağımıza dair ettiğimiz YEMİNE SADIK KALMIŞ OLURUZ. Bağımsızlığa sevdalı, 'Birleşik Devletler Anayasası'nı ve yurttaşlarının özgürlüklerini korumaya yemin etmiş' bütün DAHİLİ KORUYUCULARI, bize katılmaya ve YENİ DÜNYA DÜZENİNE 'HAYIR' DEMEYE DAVET EDİYORUZ."

10

"NEREDEN BİLECEĞİZ? İstibdattın kapımıza dayandığını nereden bileceğiz? Kurucu Babalarımızın bize iyi ve kötü hükümetlere ilişkin tanımlarından. İşte, bunlardan birkaçı: BİR KEYFİ HAREKETİN KAZARA YAPILDIĞI DÜŞÜNÜLEBİLİR, FAKAT BELİRLİ BİR DÖNEMDE BAŞLAYAN VE YÖNETİCİLER DEĞİŞTİĞİ HALDE DEVAM EDEN BİR DİZİ BASKI, BİZİ ESARETE GÖTÜREN SİSTEMATİK BİR PLÂNIN AÇIK İŞARETİDİR. Thomas Jefferson.

Bir başka Kurucu Babamız, 'HÜKÜMETLER HALKTAN KORKTUKLARINDA ÖZGÜRLÜK, HALK HÜKÜMETLERDEN KORKTUĞUNDA İSTİBDAT VARDIR' demişti. İstibdat Amerika'ya gelmedi mi? Tarihimizin bu döneminde Amerikalıların hükümetlerinden korktukları doğru değil mi?"

"Efsanevi Drakula'nın kurbanlarının kanını emdiği gibi Küreselciler de, bizim ülkemizin hayat suyunu ve özgürlüklerini emiyorlar. Bazılarına şaşırtıcı gelebilir ama Amerika'ya ihanet edenlerin, Amerika'yı iğfal edenlerin başında, dünyanın işgal edilmesinin bir numaralı yandaşı Başkan George Bush gelmektedir. George Herbert Walker Bush, Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, Dış İlişkiler Konseyi Başkanı, Üçlü Komisyoncu, CIA Başkanı, 1990 Eylül'ünde Kongre'de, 'Yeni Dünya Düzenine Doğru' başlıklı konuşmasında, Körfez Savaşı'nın 'tarihi bir işbirliği için ender görülen bir fırsat yarattığını' ve 'bu zor zamanlardan yeni bir dünya düzeninin çıkabi-

leceğini' söyleyerek zengin dostlarının dünyayı sömürgeleştirmek planlarını ilan etti."

"Bush'un bu sözleriyle Cumhuriyetimizin Kurucu Babalarından birisinin sözleri arasındaki farkı görün: 'Yabancı milletlerle olan ilişkilerimizin altın kuralı, ticari ilişkilerimizi en az siyasi bağlantı ile götürmek olmalıdır. Kaderimizi neden Avrupa'nın kaderi ile birleştirelim, neden barış ve refahımızı Avrupa'nın hırs, rekabet, çıkar ve kaprislerine mahkûm edelim?' George Washington, 1796.

"Bu Georgelar'dan hangisinin peşinden gitmeliyiz? Bush'un ihanetlerini yazmaya sayfalar yetmez. KİMSE BUSH'A CUMHURİYETÇİ OLDUĞU İÇİN KIZDIĞIMIZI DA SANMASIN! Her iki parti de Amerika'yı Üçüncü Dünya Ülkesi yapacak yola baş koymuş bulunuyorlar. Bill Clinton'un hedefleri de Bush'un hedeflerinin aynısı: Bir Yeni Dünya Emperyalizmi. Belki de Bush'u uyuyan Amerikalılardan hiç değilse birkaçını uyandırdığı için kutlamalıyız. Bu uyananlardan bazıları planlananı anlayacak, dünyada eskiden de küresel hırslarını tatmin etmeye kalkışan benzer megalomanyaklar olduğunu hatırlayacaklardır."

11

"Illuminati Tarikatı'nın kurucusu, Allahsız Alman'ı, ADAM WISEHOPHF'u hatırlayın. Bu adam, insanları kendisine köle yapmak istiyordu. Tarikatı kurduğunda, saf Hıristiyanları nasıl kandırdığını anlatıp övünmüştü: En fevkaladesi de, bize katılan ünlü Lüterci ve Kalvinist ilâhiyatçıların Tarikat'ta Hıristiyanlığın gerçeğini gördüklerine inanmaları! 'Oh, ölümlü insanlar, sizi kandıramayacak hiçbir şey yok mu?' Belli ki, yok. Hıristiyanların büyük bir bölümü bugün bile kandırılıyor. Milyonlarcası Birleşmiş Milletler'in, Ulusal ve Dünya Kiliseleri Konseyi'nin, DÜNYA DİNİ projesine gönül vermiş durumdalar. Daha 1950 yılında, Rothschild Hanedanı'nın Kongre'deki ajanı, kendini beğenmiş enternasyonalist JAMES

PAUL WARBURG, 'İstesek de istemesek de bir Dünya Hükümetimiz olacak,' diye böbürleniyordu, 'Tek mesele Dünya Hükümeti'nin fetih yoluyla mı, ikna yoluyla mı gerçekleştirileceği?' Birleşik Devletler Başsavcısı ROBERT KENNEDY, 'Her birimiz Yeni Dünya Düzeni'nin kurulmasına yaptığımız katkı ile hatırlanacağız,' demişti. Robert'la bir konuda anlaştığımızı söyleyebiliriz: YENİ DÜNYA DÜZENİNE KATKIDA BULUNAN HİÇBİR HAİNİ UNUTMAYACAĞIZ!"

12

"Yemin ediyoruz."

"Eee, ne düşünüyorsun?"

"Temiz insanlar," dedi Adsız, "Sisteme güvenlerini kaybetmemiş, temiz ve naif insanlar. Kazanılabilir insanlar. Yeni ülkülerle beslenmeleri, yeni ideallere yönlendirilmeleri lazım. Kendi hallerine bırakılırlarsa, söner giderler."

"Çok iyi!" Kevin Smith, Kara Kalpaklı Adam'ın eline davrandı, "Demek yardım edeceksiniz?"

"Milislere, subaylara yapılacak çağrının yetmeyeceğini anlamaları lazım. Amerika Birleşik Devletleri için bir cümle kurmaları lazım. Öyle bir cümle ki, Scientologistler'in de, Farrakhancılar'ın da, Demokratlar'ın da, Cumhuriyetçiler'in de yüreklerini kıpırdatsın."

"Seher Yıldızı, Dağlar, Turnalar üçlüsünün karşılığı!" de¬di Kevin Smith, "Böyle bir üçlüden bahsediyorsun!"

"Üçlü, ikili ya da tekli," dedi Kara Kalpaklı Adam, "Amerika'yı özgürlükler ülkesi olarak sevdiren nitelikleri neydi ise, onlardan oluşan bir cümle. İnsanları durduran, neleri yitirdiklerini hatırlatan bir cümle. Alexis de Tocqueville miydi, 'Amerika, iyi insanların ülkesidir,' diyen?"

"Öyle mi demiş? Doğru demiş," dedi Smith, "Anayasa, İsa Mesih!"

"Öyleyse, 'Anayasa ve İsa Mesih,'" dedi Adsız, "Belki de anayasanızı gündeme getirmelisiniz. Hiç kimsenin doğru dürüst tanımadığı anayasanızı. Veya Amerika'yı Amerika yapan alın teri, kanaat, hard work gibi Püriten değerleri. Yaratıcılık, özgürlük, bağımsızlık gibi değerleri. Şurası muhakkak ki, ülkelerine musallat olduklarını söyledikleri asalakları, asalakların yöntemleriyle alt edemezler. Sadece Amerika Birleşik Devletleri'ne yönelik çözümler üreterek yaşayakalmaları da mümkün olmayacaktır."

"Nasıldı o? Kuran'daki cümle?"

"'Ayet,' demek istiyorsun," diye gülümsedi Kara Kalpaklı Adam, "'*Gerçek şu ki, Allah, bir toplumun maruz kaldığı şeyleri, onlar iç dünyalarını değiştirmedikçe değiştirmez.*'" Vampir Harekâtı militanlarının ara sokaklarda kaybolmalarını izledi,

"Akıllarını korumanın yollarını öğretmemiz gerekecek'" dedi, "Bizde akılsız dostum olacağına, akıllı düşmanım olsun mealinde bir kadim tespit vardır. Hiç duymuş muydun?"

MADRİD, İSPANYA

1

Viktor Ilyuxin, Sergei Gambino'nun José Antonio Caddesi'ndeki yazıhanesinin merdivenlerini birer ikişer tırmandı, kapıyı açan sekreter kızın yanından hızla geçti, elindeki resmi gazeteyi masanın üzerine fırlattı,

"Zafer! Madrid Tahkim Mahkemesi'nin IMF'nin ekonomik politikalarını 'soykırımsal' ilan eden kararı açıklandı!"

"Güzeeel!" Aleksandr Morozov arkasına yaslandı, "Gerekçesini de açıklamışlar mı?"

"Evvet! 'Ülkenin endüstriyel potansiyelini yok etmek suretiyle kalkınma çabalarını sekteye uğratmak ve böylece nüfusunun azalmasına sebep olmak!'"

"Mükemmel!" Kara Kalpaklı Adam'a döndü, "Şimdi, ne yapıyoruz?"

"Hague'deki Uluslararası Mahkeme'ye suç duyurusunda bulunuyorsunuz," dedi Adsız, "Fon yöneticilerinin ve onlarla işbirliği yapan hükümetlerin soykırım suçuyla yargılanmalarını sağlıyorsunuz. Rusya'nın nüfusu-

nun iddia edildiği gibi endüstri-sonrası yabancılaşmadan değil, emekçilerin çocuklarının karınlarını doyuracak paraları olmadığı için azaldığını iddia ediyorsunuz. Rusya'nın henüz endüstri-sonrası aşamasına gelmediğini savunuyorsunuz."

Oleg Mozhaiskov, homurdandı, "Benim borcuma ne faydası olacaksa?" Ilyuxin'e, Morozov'a ve Adsız'a baktı, "Yüz elli milyar Amerikan dolarını aştı, farkındasınız değil mi? IMF'nin şu son on dokuz milyarı hariç."

2

Kara Kalpaklı Adam, gülümsedi, "'Savaşmak istemeyen asker, düşmanın önüne tuhaf bir şey fırlatır ki oyalansın.'"

"Ne ola? O tuhaf şey?"

"İngiliz Channel Adaları'nda, tercihan Jersey'de, bir banka," dedi Sergei Gambino, "Ya da bizim şirketlerden birisi, mesela Fimaco, Financial Management Company. Merkez Bankası'nın rezervleri Fimaco'ya transfer edilebilir."

Adamlar, Adsız'a döndüler, "Şaka yapmıyorsunuz, değil mi?"

"Anlatsın size," dedi Adsız, Sergei Gambino'yu işaret ederek, "Ama önce şunu bir dinleyin," elindeki kitapta işaretlediği sayfayı açtı,

"'Konuştuğunuz bütün bu şeyler... 'başı sonu düşünülmüş, olası tüm soruların cevapları hazır, matematiksel hesapları inceden inceye yapılmış yeni bir ekonomi-politik... ve bu yeni ekonomi-politiğin bütün meseleleri göz açıp kapanıncaya kadar halledeceği, Kristal Saraylar kuracağı...'na dair konuşmalarımız... İyi de, bizi bu sabırla kotarılmış, akıl işi düzenlemeye sıkı bir tekme atmaktan alıkoyan ne? Neden bu hesapları, logaritmaları bir kenara fırlatıp kendi hayatlarımızı paşa gönüllerimizin arzu ettiği gibi sürdürmeyelim?.. İnsanın kendi özgür ve bağımsız iradesi... ne kadar vahşi olursa olsun kendi kaprisi, ucu deliliğe kadar da gitse kendi istekleri... En iyi ve en büyük doğrular bunlardır. Bu doğrular, hiçbir sınıflandırmaya

girmedikleri için kaale alınmazlar ama sistemleri ve teorileri cehenneme yollayanlar da onlardır.' Yer Altından Notlar, 1864," diye gülümsedi,

"Hiç sanmam ki, Yeni Dünya Düzeni'nin mimarları Dostoyevski'yi okumuş olsunlar!"

Ilyuxin, gözlüklerinin üstünden baktı, "Yani?"

"Yani, bir tekme," diye araya girdi Kevin Smith, "Bütün yapacağınız oligarşinin kıçına sıkı bir tekme atmak, adamım! Sergei'ye söyleyeceksiniz, paraları saklayacak."

"Hangi Sergei?"

"Sergei Alexashenko, tabii," dedi Gambino, "Merkez Bankası Başkan Yardımcısı Sergei."

Ilyuxin, dikkat kesildi, "Nasıl?"

3

"Oligarşinin yaptığını yapacaksınız," dedi Gambino, "Paranızı offshore'a transfer edeceksiniz. Channel Adaları'ndaki bankalarda gizlilik yasası geçerlidir. Banka kayıtları incelenemez, mevduata el konulamaz, haczedilemez, ihtiyati tedbir dahi alınmaz. Ne Amerikan Hazine Bakanlığı ne IMF ne de bir başkası tarafından!"

"Şto tı govoriş!"

"Dava bile açılamaz."

"Boje boje!"

"Şaşıracak bir şey değil. Halen Dünya'nın çalışma yaşındaki nüfusunun yüzde otuzu işsiz ve bu sayı gittikçe artıyor..."

"Yılda doksan milyon kadar."

"...bu durum, hükümetlerin vergileri artırması, yani gitgide daha da sevimsizleşmeleri demek. Kazananlardan alınacak, çalışmayanlara harcanacak. Oligarşinin bu durumdan oldum olası şikâyetçi olduğu açık. Ne yaptılar, ulusal hükümetleri zorladılar, kendilerine Channel Adaları gibi, Ba-

hamalar gibi vergi cennetleri yarattılar. Dünyanın en büyük bankalarının buralarda şubeleri var. Koalisyon kartellerinin yarısından fazlası hesaplarını bu şubelerde tutuyorlar. Gizli hesap açtırıyorsun, vergi ödemiyorsun. Veya Fimaco gibi bankerlik şirketleri paranı işletiyorlar, yine vergi ödemiyorsun."

"Gelir vergisi yok, kurumlar vergisi yok, mevduat kazançlarından vergi yok, peşin vergi yok, emlâk vergisi yok, veraset vergisi yok. Önümüzdeki elli yıl süreyle olmayacağına dair ayrıca hükümet garantisi var."

4

"Böyle başladı," diye anlattı Kevin Smith, "Bizimkiler öncelikle IMF'nin on dokuz milyarını hallettiler."

"İnanılır gibi değil!"

"Eric Kraus da öyle demişti, 'İnanılır gibi değil!' Alman Dresdner Yatırım Bankası'nın Moskova'daki kredi analisti. Kısa süre içinde elli milyar doların daha saklandığı duyuldu. V-8'ler çılgına döndüler. Yasal tedbirler almalarına da oligarşi izin vermiyordu. İş bittiğinde Rusya'nın dış borçlarına eşit bir miktarı saklamışlardı. Mükemmel bir dolandırıcılıktı yani."

"Resmi bir kuruluşun böyle iş yapmasına akıl erdirmek zor," dedi Kadızade.

"Resmi kuruluş olarak yapmadılar zaten. Önce paraları banka çalışanlarının üzerlerine geçirdiler. Benzeri işler daha önce de yapıldığı için sorun çıkmadı. Onun için 'kadife eldivenli devrim' dediler ya, Rusya'nın kapitalizme dönüş sürecine. Tek bir kurşun atılmadı. Neden, çünkü bizimkilerin de dahil oldukları nomenklatura, devletin varlıklarını kendi üstlerine geçirivermişler, yönetegeldikleri varlıkların sahibi olmuşlardı. Sonra, kendilerine ikinci birer pasaport sağladılar."

"İkinci pasaport mu?"

"İkinci, üçüncü," dedi Smith, "Yukarda, yüzbinlerce insan yeni bir vatandaşlığın peşinde. Mağdurlar'ın hemen hepsi ülkelerini terk etmek, hiç değilse daha kolay seyahat etmek peşindeler. Amerikan vatandaşları, vergi dairesinin baskısından kurtulmak istiyorlar. Batı Avrupalıların birçoğu kendilerini olası krizlere karşı güvenceye almak istiyorlar. Alacaklılarından, eşlerinden kaçmak isteyenler, askerlik yapmak istemeyenler, teröristlerin hedefi olanlar, sivil şahinlerle, rezil diktatörlerle, çapulcular, saf ırk meraklıları, köktenci dincilerle aynı yerde yaşamak istemeyenler, savaştan kaçanlar. Offshores Simple isimli bir şirketin 'Hazır Vatandaşlık, İkinci Pasaport' diye bir paket programı var, 'Dövüşmeyin, kaçın!' Onlara başvurdular. Ücreti tellediler. Üç-beş hafta içinde pasaportlar kurye ile kapılarına geldi."

"Kaç para bu iş?"

"Ülkesine göre," dedi Kızılderili, "Amerikan pasaportu yüz bin Amerikan doları, Venezuela pasaportu yirmi beş bin, İngiliz pasaportu altmış bin. Değişiyor. Bir İran, bir Afgan pasaportu ile Yukarda seyahat etmeye kalk bakalım, başına neler geliyor."

"Dolandırılmayacakları ne malumdu?"

Smith, güldü, "Gambino ne güne duruyor?! Uzun sözün kısası, Hemşire, Bilderberg'ciler bu defa zengin dostlarının paralarını kurtaramadılar, rezil oldular. Sadece George Soros'un kaybettiği para iki milyar dolar. Svyazinvest isimli bir şirketi satın almak için ödemişti."

"IMF'le ONARIMCILAR'ın alıp veremediği ne?" diye sordu Kadızade, "Adsız, neden uğraşıyor?"

5

"IMF, ulusal hükümetleri gözden düşürme harekâtının en önemli parçası," diye açıkladı Smith, "Kurulduğu günden itibaren elini atıp da harabeye çevirmediği, halkını daha yoksul, daha mutsuz, en kötüsü, umutsuz

bırakmadığı ülke yok gibidir. Heritage Vakfı'nın yaptığı bir araştırmaya göre tam yirmi yedi yıl üst üste Mağduran'ın kalkınma hızlarını yanlış hesaplamış mesela. Kime 'yardım' etmek isterse, rakamları ona göre düzüyor. Neden, çünkü, yüz doksan-iki yüz milyar dolarlık bir fonu çeviriyorlar. Ve bunun otuz beş milyarı Amerikan halkının cebinden çıkıyor. Amerikan vatandaşlarını bu paraların iyi işler için kullanıldığına ikna etmesi lazım. Edemiyor. Edemediği için Amerikan halkı, IMF'yi adam edemeyen siyasilere kızıyor. Bu işin bir tarafı. Öteki tarafı, vergiler bizden çıkıyor çıkmasına da, kimin cebine giriyor? Rusların mı, Taylandlıların mı, Korelilerin mi? Hiçbirisinin! Para, IMF kuruldu kurulalı, Soros gibi, Morgan gibi Bilderberg'ci yatırımcıların batık paralarını kurtarmak için kullanıldı.

"Şimdi düşün: 'Kapitalist Kalkınma Modeli' diye bir ekonomi-politik geliştiriyorsun. Bu yeni ekonomi-politik uyarınca, ülkelerin uluslararası ekonomiyle bütünleşmelerini, ihracata dayalı, serbest piyasa ekonomisini benimsemelerini istiyorsun. Hükümetlerin ekonomiye müdahale etmemelerini, İktisadi kamu kuruluşlarını ellerinden çıkarmalarını, ticareti yabancı sermayenin doğrudan girmesine mani olmayacak şekilde serbestleştirmelerini talep ediyorsun. Kimlerden? Ham maddeden başka satacak bir şeyleri olmayan Mağduran'dan. Güneydoğu Asya Mağduran'ın en iyi örneklerden birisidir. Önce, Dünya Bankası ve IMF, Güneydoğu Asya hükümetlerini ticareti serbestleştirmeye ikna etti. Sonra Üçlü Komisyon, bölgeye Japonya'nın müdahale etmesi kararını aldı. Japon sermayesi bölgeye aktı, kauçuk, tekstil, elektronik eşya sektörlerine yatırım yaptı. Böylece ihracatın hemen tümü, üretimi gerçekleştiren Japonların eline geçti. Öte yandan, üretim için gerekli her şey Japonya'dan ithal ediliyordu ve her zaman ihracattan daha fazlaydı. Böylece, üretim arttıkça dış ticaret açığının da arttığı feci bir helezon oluştu."

"Bu durum da hükümetlerin beceriksizliği olarak yorumlandı!"

"Başka ne?" dedi Smith, "Ekonomilerinin durmaması için baştakilerin döviz bulmaları gerekiyordu. Başvurmadıkları çare kalmadı. İhracatı artırmak için işgücünü daha da ucuzlatmaya çalıştılar. Ülkelerinin tarımsal

bölgelerinden kentlerdekilerden daha da aç göçmen işçiler getirdiler. Sanayi işçilerinin sendikalaşmalarını önlendiler, kıyamet koptu. Tayland hükümeti, düpedüz pezevenkliğe soyundu, döviz karşılığında seks ticaretine ses çıkarmadı. İşsizlik, açlık, AIDS salgını. Ve tabii, gelir dağılımı faciası. Bilderbergciler'in sırtlarında yumurta küfesi yok. Bu defa da istikrarsızlığı bahane ettiler ve kaçtılar. Nereye? 'Gelişmekte olan başka pazarlara.' Yani, işgücünün daha da ucuz olduğu ülkelere. Taşınmalarının parasını da Güneydoğu Asya hükümetlerinden talep ettiler. Haydi, bu defa da tamtakır hazineler, devalüasyonlar, yine aynı IMF, yine aynı program."

"Tam bir kapan!" dedi Kadızade.

"Kapan ya! Frederic'in, 'İnsanın insana egemen olduğundan beri ilk kez, karşısında özgürlüğün bile işe yaramadığı bir egemenlik sistemi oturttular,' dediği bu. Tersine, sistem bütün kozlarını özgürlük üzerine oynuyor. Ulusal hükümetleri yıpratma yolundaki en büyük buluşu da bu zaten. Her türlü eleştiri yararına oluyor. IMF'nin yukardaki masum küçük muhalifleri mesela, IMF ve Dünya Bankası'nı hükümetlere, devletlere karşı önyargılı olmakla suçluyorlar. Hükümetlerin parasal oyunları söz konusu olduğunda fevkalade duyarlı olduklarını ama aynı oyunları bireyler oynadığında seslerini çıkartmadıklarını söylüyorlar. IMF, bu suçlamalara karmaşık ekonomik teorilerle cevap veriyor. Uzun uzadıya konferanslar, bildiriler vs. vs."

"Düşmanınla savaşmak istemiyorsan, önüne tuhaf bir şey at, oyalansın."

"Aynen," dedi Smith, "Aynen! Şimdi, siyasilerin çapulculuktaki paylarını teslim etmemek mümkün değil. Ama, şunu da biliyoruz ki, yolsuzluklar, usulsüzlükler siyasilere mahsus değil ve hükümetler IMF'nin isteği doğrultusunda mali, sınai kurallarını gevşettiklerinde başlıyor. Hem yolsuzluklar, hem de paradan para kazanmak hevesleri. Paradan para kazanmak varken, ne yerli ne de yabancı sermayedarları uzun soluklu reel yatırımlara yöneltmek mümkün. Sonuçta, Güney Asyalı Mağdurlar'ın IMF macerası da, bir avuç seçkin siyasetçiye ve işadamına yaradı. Bilderbergciler yeni üyelerini böyle böyle kaydediyorlar. Onlar da şimdi çifte pasaportlu,

Famico'nun müşterileri. Bütün bunlar, Yeni Dünya Düzeni yandaşlarının söylemini güçlendiren durumlar olarak ortaya çıkıyorlar. Fatura, her halükârda siyasilere kesiliyor. İnsanlar, demokrasiden usanıyorlar. Askeri darbeler çözümmüş gibi durmaya başlıyor. Komutanların Bilderbergciler'in sözlerinden çıkmaları söz konusu değil, çünkü adları üstünde onlar asker ve görevleri en iyi silahlarla teçhiz olmalarını gerektiriyor."

"Askerlerin ekonomiyi düzelttikleri durumlar da yok değil," diye mırıldandı Kadızade, "Aklıma Kore geliyor, sonra Müslüman-Komünist Sukarno. O asker değildi ama Endonezya'yı askeri yöntemlerle yönetti..."

"...de, neredeler şimdi?" dedi Smith, "Bak, Hemşire, Bilderbergciler, Margaret Thatcher'ı Britanya'nın bağımsızlığını kendi düzenlemelerine, Avrupa Topluluğu'na yani, teslim etmeyi reddettiği için düşürdüler. Kadının yerine papağanları John Maior'u getirdiler. Ulusal devletlerini yaşatmaya çalışan komutanlara neler yaparlar, düşünebiliyor musun?"

"İnsan hakları ihlâli, özgürlüklerin kısıtlanması, baskı rejimleri.. ."

"'Düşkün' ilan ederler," dedi Smith, "Halk yine de isterse, bu defa da 'bozguncu ulus' der, tecrit etme yoluna giderler, ÖS'ler ellerinde."

"Mahkûmun İkilemi! Tüm çıkışların kapalı olduğu bir meydan."

Smith, parmağını tavana kaldırdı, "Yukarda, öyle," dedi, "Yukarda!"

LOFOTEN, NORVEÇ

1

"Heyr þý ben Buslu!" þý

"Heyr þý ben Buslu!"

"Heyr þý ben!"

Tüyler ürperten bir kadın feryadıydı. Kuzey Denizi'ne bakan sarp kayaların dondurucu sis içinde kaybolmuş tepelerinden geliyordu,

"...brâtt mun hým sungin, sva at heyr ast skal um heim allan!"

"Kristin Fungdal," diye açıkladı Jon Julius Filippusson, "Nid yakıyor."

"...ok oþörf öllum,/þeim sem, á heyra,,/en þeim þó fjandli-qust,/sem ek vil/fortala.."

'"Kulak verin Buslu'ya! Dinleyin!' diyor, 'Çığlığının duyulacağı günler yakındır. Kötülük, herkesi saracak. En büyük belâ düşmanlarını bulacak!.."'

"Çok etkileyici," dedi Kara Kalpaklı Adam. Daha iyi duymak ister gibi durakladı, sesin geldiği yöne döndü.

"...Kaçın insanlar, kaçın! Görülmedik şeyler olacak! Kayalar çatlayacak, toprak sarsılacak, gökler kuduracak! Kötülük ciğerlerinizi kemirecek, yüreğinize engerek yılanları çöreklenecek, gözleriniz patlayacak, kulaklarınız sonsuza dek sağır olacak!"

"Çok ilginç!"

"Villist vettir,/verβi odoemi/hristist hamrar,/heimur sturlist,/versni vefratta/veβii odami. /Sva skal ek βjarma,/βér at brjósti,/at hjarta βiitt/höggormur gnagi,/en eyru fβin/aldregi heyri/ok augußiŋ/uthverf snuist..."

"Hayvanların ve ormanların Dünya'yı geri talep edecekleri günü bekliyoruz," dedi Filippusson, Fyordun Tepesi'nde, Atlas Okyanusu'nun karasularından daha da kara ormanlara gömülü gibi duran balıkçı barınağını işaret ederek, "Mağdurlar'ın kardeşlerle el ele verip yeni bir mucizeyi gerçekleştirmelerini bekliyoruz."

2

Kalın kütüklerden yapılmış balıkçı barınağı, sayısız odaların açıldığı bir büyük salondu. Adsız, salonun tam ortasına dikili dokuz kadem yüksekliğindeki sırığın başına geçirilmiş at kurukafasının Güney'i gösterdiğini fark etti. Kardeşler, bu sırığın etrafında halkalanmış, zikrediyorlardı.

"Nidstanglar yükseldi!"

"Tanrıların gözlerinde ne *seçilmiş halklar* vardır ne de *patron uluslar*!

"Gamalı Haç, masumdur!

"Hitler'in canı cehenneme!"

"Nidstanglar yükseldi!"

"Düşmanlarımıza yönelik, güçlü ve şiirsel lanetler!" İsveçli Filippusson, at kurukafasını taşıyan sırığın üstündeki Orhon kitabelerini andırır harflerle kazınmış yazıları gösterdi,

"Bu Nidler, İskandinavya'yı Almanya'ya, Almanya'yı Brezilya'ya, Brezilya'yı Amerika Birleşik Devletleri'ne, Sibirya'ya, Japonya'ya, Orta Asya'ya bağlayan zincirin halkalarıdır. Tanrıların laneti, yeni Nazileri de, ceddimize tasallutta bulunan entelektüelleri de kahredecek. O entelektüeller ki, bahane bulucularıdır faşizmin, istibdadı yüreklerinde barındırırlar. Dost ruhların gazabını çekecek olanlar, onlardır."

"Nidstanglar, yükseldi." Adsız, barınağı tıka basa dolduran kalabalığı selamlarken, parolayı tekrarladı.

"Kutsal simgelerimizi kuşanıp ortaya çıkmanın zamanıdır! Biz, Kuzey Şamanları, yeni Nazilerin törenlerimizi saptırmalarına, tanrılarımızı iğfal etmelerine izin vermeyeceğiz!."

3

"E/βὐ siglir, slitni reifii, en af stfiri stökkvi krókar, rifili reflar..."

Kristin Fungdal, ancak birNordik ilahenin olabileceği kadar güzeldi.

4

"Denizdeyseniz, teknenizin halatları kopacak, kürekleriniz kırılacak, yelkenleriniz lime lime dökülecek... Atlıysanız, dizginleriniz, üzengileriniz dağılacak..." diye çevirdi bu defa, José Armano,

"Çok güzel bir kadın değil mi? İsveçli kamlarımızdan, Kraliçe Sigrith'in ahfadından."

"Eu nâo intento em abandonar afe tenho e meus afins di arıte miri. Nem ireifazer objecâo a sua crerıpa no Deus que vo ce prefere!'" "İnancımı ve akrabalarımı terk etmek gibi bir niyetim yok. Sizin tercih ettiğiniz tanrıya inanmanıza da bir itirazım yok!' Soylu Sigrith!" Başını hayranlıkla salladı,

"Böyle söylemişti, vaftiz olmayı reddederken İsa'nın suyunda."

"Norveç Kralı Olaf Tryggvason'la evlenmesi söz konusu olduğunda vaftiz olması istenmişti de reddetmişti." Filippusson, araya girdi,

"José Armano'yu tanıştırayım. Portekizlidir."

Kara Kalpaklı Adam, elini uzattı, "Adsız."

"No name? Mr. Noname?"

"Mr. Noname," diye gülümsedi Kara Kalpaklı Adam, bakışlarını barınağı dolduran kalabalığa çevirerek, "Hemen her ulustan insan var burada! Sizin için ne yapabiliriz?"

Adamlar, kulaklarını gösterdiler, "Duyun bizi!"

5

"Gamalı Haç, masumdur!"

"Hitler'in canı cehenneme!"

"Gamalı Haç'ın Nazi günahları ile ilgisi yoktur!" "Gamalı Haç, masumdur!

"Gamalı Haç, özgür yaşamın simgesidir."

"Canı cehenneme Hitler'in!"

6

"Beş yıllık İkinci Dünya Savaşı'nın, beş bin yıllık kutsal tarihimizi silmesine izin veremeyiz," dedi zikrin yavaşlamasını bekleyen Filippusson, "Sizden bizi aklamanızı istiyoruz Altay Kişi'nin başı için," diye ekledi.

Kara Kalpaklı Adam'ın kaşlarını kaldırmakla yetindiğini gördü,

"Kilise bizi kaybetti," diye açıkladı, "Kişisel manevi deneyimlerimizi bağnazlık ve dogmatizmle ikame etmeye kalktı. Oysa, biz insanlar gerçekleri yaşayarak öğreniriz."

Kollarını, Kuzey Denizi'ni, ardındaki Kutbu kucaklamak ister gibi kaldırdı, "Odin! Thor! Sif! Kuzey töresinin tüm tanrıları! Kendimizi size adadık! Odin Kardeşliği dünya durdukça var olacaktır!"

Adsız'a döndü, "Sen bilgi peşinde bir savaşçısın dostum, söyleyeceklerimi herkesten daha iyi anlarsın!" dedi, "Batı medeniyeti, kana bulanmış Haç'a teslim oldu. Kanlı Haç, tanrıları katletti, formatlarımızı dağıttı, tarihi değiştirdi. Çöl Bedevilerini 'seçilmiş halklar' ilan etti. Develerin otlandığı çorak, 'kutsal topraklar' oldu. Barbarların dilinde kaleme alınan kaba saba metinler, 'kutsal yazılar!' 'Kötü huylu bir çöl ilâhı', Kâinat'ın yaratıcısı! Yetmedi, bir ağaçta aşağılık bir ölümle ölen başarısız bir asi peygamber, milyonların kurtarıcısı! Gizemli koşullar altında hamile kalan basit bir köylü kızı, İlâhi bir ana, kutlu bir bakire! Ustasını korumaktan aciz cahil bir balıkçı, cennetin kapılarını kollayan bilgisi mutlak bir aziz! Galileli, fethetti, dostum! Ama kurtuluş başladı! Onlar isteseler de, istemeseler de başladı! Gelecek, geçmişe dönüş olacak!"

"Bizler, 'tek bir tanrının varlığına inanç' şeklinde ifade edilen monoteizmi, alda ve tabiata mugayir ve saçma buluyoruz. Her ne kadar taşıyorsa da diş izlerini Hıristiyanlığın, beş asır önce kurduğumuz Odin Kardeşliği, yaşayakalmayı başarmıştır. Sayımız azdır ama biz her yerdeyiz."

"İman, beyni paralize eden bir zehirdir. Bizler, bilgi edinmenin yollarını arar, bilgi edinmenin yollarını öğrenir, bilgi edinmenin yollarını öğretiriz."

"'Güç' kutsaldır. İnsanların Yaratıcılarını tanımaları ile güçleri arasındaki ilişki doğrudandır. Özgüven, olmazsa olmaz şartımızdır. Sadaka kabul etmektense, hırsızlık yapmanın sonuçlarına katlanmayı yeğleriz. 'Günah' diye bir şey yoktur. 'Nedamet' yozlaşmadır. 'Tövbe' zafiyettir. Sadece zayıflar ve korkaklar tövbekâr olurlar."

7

"Vah, sevgilim! Vah biriciğim!" diye mırıldandı, önündeki ekrandan Kara Kalpaklı Adam'ı seyreden Kadızade, "Nelerle uğraşıyorsun!"

Yan sandalyede oturan Turnacıbaşı'na döndü,

"Bu hep böyledir, değil mi? SERSERİLER, Yukardakiler'i göğüslemek durumundadırlar."

"Sen onu merak etme," dedi Turnacıbaşı, gözlerini ekrandan ayırmayarak, "O bir Hoca'dır. Daha neler gördü."

8

"Kiliselerimiz, tapınaklarımız yoktur," diye sürdürdü Filippusson, "Tanrılarımızı yabancıların olmadığı, fısıldayarak konuşabildiğimiz, edepsizlikten ve nefretten uzak, herhangi ve her yerde onurlandırabileceğimize inanırız. En büyük ayinimiz, olağanüstü güzelliği sezebildiğimiz süreçtir. Bu süreçte, tanrı düşüncesiyle sarmalandığımızı ve tanrıya nüfuz edebildiğimizi hissederiz. Ölümden sonra yaşama inanırız."

Gözlerini Atlas Okyanusu'nun dalgalarına dikti. "Hiç kimse sonsuza dek ölü kalmaz," diye fısıldadı, "Beyaz Krallık, Valhalla. Şehitler, Valhalla'ya giderler."

"Hıristiyan cehennemine inanmayız," diye açıkladı Armano, "Bize göre cehennem, acınası ilâhiyatçıların bir uydurmasıdır. Odinist Şamanizm, tanrılara düşünce, cesaret, onur, ışık ve güzellik ile ulaşanların dinidir."

9

"Tanrılar, erkeği yarattıklarında aslında bir silah yarattılar."

Kristin Fungdal, ancak bir Nordik ilahenin olabileceği kadar güzeldi.

10

"Tanrı suretinde bir erkek, tümüyle saf ve yalın güçten oluşan bir erkek, ödün vermeyen bir erkek," diye sürdürdü, gökyakut gözleri, Adsız'ın elmas gözlerinde, "Savaşta hileye tenezzül etmeyen bir adam. Böyle bir erkek, yiğittir. Ölümlülerin çoğu arzulamakla yetinir, yiğit arzuladığını alandır. Evren, tehlikelerle, serüvenlerle yüklü bir kaostur, bu kaosta tanrılar da yiğitler de arzuladıkları için savaşırlar. Gülmesini bilmeyen tanrılar da yiğitler de bizden uzak olsunlar."

Uyurgezer bir vecd içinde, barınağın küçük pencerelerinden birisine yürüdü, aşağıda patlayan dalgaları seyretti,

"Akça Ağacın gecesi," diye hırıldadı, "Kasım Sonu Tanrısı Freya, Yay burcunda Dolunay. Dünya yalanlara gebe ama uzun yıllar saklanan bir sır doğuracak. Kutsal Fehu!"

Adsız, Armano'ya baktı, "Fehu?"

"Futhark alfabesinin birinci harfi," dedi Armano, "F. Sizin Göktürk alfabesi de F ile başlamıyor mu?" Kara Kalpaklı Adam'ın renk vermeyen yüzüne baktı, "Haklısmız," dedi, "Futhark'ın sırları kelimelere dökülmemeli, sadece hissedilmelidirler. Odin'in yolu da budur."

11

Kadızade, dayanamadı, "Ne diyor, Allah aşkına?!"

"Futhark alfabesi Germen halklarının, İsveç, Norveç ve Danimarka'nın on yedinci yüzyıla kadar kullandıkları alfabe," diye açıkladı Turnacıbaşı, "Runik alfabe olarak da biliniyor. Kuzey Avrupa'da Runik alfabeyle yazılmış üç bin beş yüz kadar taş kitabe var. Bunların üzerindeki Runik harfler, Orhon kitabelerindeki harflerle aşağı yukarı aynı harfler. Yani, Gotland Adası'ndaki Kylver taş kitabesini, mesela, Göktürk alfabesinden yola çıkarak çözebiliyorsun. Uppland'daki Möjbro kitabesini de öyle!"

"Hiç duymamıştım!"

"Kaynağımız aynı demeye getiriyor," dedi Turnacıbaşı, gözleri Kara Kalpaklı Adam'ın Norveç'teki barınaktan yaptığı yayında, "Adsız'ı yardıma ikna etmeye çalışıyorlar."

"Mesele nedir?"

"Koalisyon Gizli Servisleri peşlerinde," dedi Turnacıbaşı, "Entegre Servisler. Yeni Dünya Düzeni Dini'ne dönmeyi reddettikleri için. Gamalı Haç'ı bahane ediyorlar. Gamalı Haç, Nordik Şamanizminin en eski simgelerinden birisi. Hitler... Adsız yardım istiyor. İzninle..." Döndü, önündeki mikrofona konuşmaya başladı,

"Kültigin ve Bilge Han Kitabeleri'ni bulan da bir İsveçli. Strahlenberg adında bir subay. Bulgularını 1730'da kitap olarak bastı. Demek istediğim, İlkel Nors Kitabelerindeki yazılarla Göktürk Anıtlarının üzerindeki yazıların benzerliği daha o zamandan biliniyordu. Olayı örtbas etmeye çalışanlar, Avrupalı akademisyenler. Malum hikâye. Orhon anıtları 1893'te kesin olarak çözülüp katıksız Türkçe oldukları kanıtlanıncaya kadar, Vikinglerin ya da İndo-Germenlerin, Ketler'in, Gotların, Orta Asya'ya geri döndükleri, anıtların onlar tarafından dikildiği gibisinden teoriler üretmekle uğraştılar. Anıtların İ.S. 700'den eski olmadığı da o tarihte ortaya çıktı. Anlayacağın, ortak ceddimiz diye tutturabilirler." Mikrofonu kapattı, Kadızade'ye döndü,

"Affedersin. Ne diyorduk?"

"Hitler..."

"Oysa, Hitler, Mein Kampf'ın en az on beş yerinde, dini bütün bir Hıristiyan olduğunu, Tanrı'nın eserini Yahudilerden korumak için savaştığını söyler. 1933'te iktidara geldiğinde ilk sözü, 'Reich hükümeti Hıristiyanlığı halkın ahlak ve adabının yıkılmaz temeli olarak görmektedir,' olmuştu."

12

"FBI'ın Robert Mathews olayını bize mal etmeye çalışmasıyla başladı," diyordu Morten Grolsted, Kara Kalpaklı Adam'a, "Megiddo Projesi kapsamında, Odinizmi, beyaz adamın üstünlüğü ideolojisini benimsemiş, şiddet sever gruplardan birisi olarak takdim ettiler. Tehlikeli olmamızın nedeni, davamıza canımızı feda edecek kadar bağlı olmamızmış! İddialarına kanıt olarak Tarikat Lideri Robert Mathews'un polise teslim olmaktansa, kendisini yakmayı tercih etmesini gösterdiler."

"Mathews'un tarikatı Hıristiyan tarikatı değil miydi?"

"Elbette, öyleydi. Adam hiçbir zaman bizim kardeşlerimizden birisi olmadı. Bu iftira tutmayınca, William King olayını ortaya attılar. King'i biliyorsunuz, James Byrd Jr.'u bıçaklayarak öldüren adam. "

"Yeni bir Klan grubu kurmak isteyen King," dedi Adsız, "vücudunda Satanik dövmeler vardı."

"Ölüm cezası alacağını duyduğunda sevincinden bayılmasının nedeni de Satanik olmasıydı," dedi Matthias Brusse, "Klan, kesinlikle Hıristiyan'dır. King, yeni bir Klan grubu kurmak istiyordu. Klan, kesinlikle Hıristiyan'dır. Satanizm'le Odinizm'in birbirinin taban tabana zıddı olduğunu da herkes bilir. Adamın bizimle hiçbir ilişkisi yok."

"Şunu da dinleyin: *'Odinizm'in Hıristiyan kimliği ile benzerliği olmamakla birlikte, dualistik unsurları ortaktır. Evrenin ışık (beyaz adamlar) ve karanlıktan (beyaz olmayanlar) oluştuğuna inanırlar.*' Öyle acayip bir suçlama ki, anlaşılır gibi değil!" José Armano, Adsız'a döndü,

"Otuz yıldır bu işin içindeyim, Şamanizm'i Brezilya'da, Kuzey Amerika'da yaymaya çalışıyorum, böyle bir Evren tanımını Megiddo Projesi'nden başka hiçbir yerde görmediğim gibi, bırakın inanmayı, böyle bir tanımı duyan bir tek Şaman'a dahi rastlamadım!"

"Koalisyon Gizli Servisleri, en büyük yardımı kendi halklarını gammazlayan güçlü gruplardan alıyor. Dışardan bakıldığında bunlar ırk ayrımını önlemek için güçbirliği yapan saygın vatandaşlar hüviyetindeler. Bu

kimlikleri ile Servisler'deki gizli dosyalara ulaşıyorlar. Oradan aldıkları yalan yanlış bilgileri medyaya aktarıyorlar. Polisi, mahkemeleri üzerimize salıyorlar. Anti-Defamation League, Southern Poverty Law Center, Center for Democratic Renewal. Bu kuruluşların tek bir amaçları var: Kendi etnik gruplarını Yüce Pir nezdinde 'ayrıcalıklı sınıf haline getirmek. Büyük paralar dönüyor."

13

"Not ettim," dedi Turnacıbaşı, mikrofona.

"Adsız'dan ne istediklerini hâlâ anlayabilmiş değilim!"

"Altay Kişi ile tanışmak istiyorlar. Ezeli ve Ebedi Mavi ile barışmak istiyorlar. Şamanizm'i hobi olmaktan çıkarıp yaşam biçimi haline getirmek istiyorlar. Köklerine dönüp cetleriyle yeniden buluşmak istiyorlar. Kilise, Engizisyon, Şamanizm'i Avrupa'dan silip attıydı. Şimdi geri geliyor."

"Ters Göç," mırıldandı Kadızade, "Gotlar, Vizigotlar. Kavimler Göçü'nü çok zor öğrendiğimi hatırlıyorum."

"Yukarda, her yıl on binlerce insan Güney Amerika'ya, Afrika'ya, kızıl ve karaderili kamları ziyarete gidiyorlar. Kitabı olmadığı için. Neresinden baksan, insanlığın en eski ortak dini. Dedikleri gibi, Afrika'dan Amerikalara, Avustralya'dan Asya'ya kadar her yerde varlar gerçekten."

"Asya'ya özgü sanırdım?!"

"Kelime öyle. Tunguzca'da, ki bilirsin bir Altay dilidir o, Şaman, 'vecd içinde olan' anlamında. Yakutlar, 'ojun' diyorlar. Mavi Moğollar, 'udagan'. Göktürkler, 'kam ya da gam', Göksel Çinliler, şa-men."

"Eskiden olsa, hemen hayalini kurmaya başlardık bir büyük 'Şaman İmparatorluğu'nun, öyle değil mi?" diye güldü kadın, "Şimdi halimize bak, Anadolu Devletçiklerini bile birleştiremedik. İçinizden bir Çelebi Sultan Mehmet çıkmadı, değil mi?"

"Çıkmadı İmre Hanım, hayır." Turnacıbaşı, kadının önündeki ekrana uzandı, bir düğmeye bastı, "Bunu görmüş müydün?" Kadızade, ekranda beliren keçisakallı, şık Afrikalı'yı tanıdı, "Kofi Annan değil mi bu? Yüzyılın başında Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ydi."

"Ta kendisi," dedi Turnacı, "Bu konuşmadan bir gün sonra Avusturya askerleri Makedon topraklarındaydılar. Çelebi Sultan Mehmet olmaya kalkışsaydı Adsız, Anadolu'yu kana bularlardı. Kutsal Koalisyon'u, Kutsal Koalisyon'un yöntemleri ile alt edemezsiniz."

14

"*Genel Kurulun dünkü açılışında, Birleşmiş Milletler liderleri, bundan böyle ulusal sınırların haklı nedenlerle yapılacak insancıl müdahalelere engel teşkil etmeyeceği hususunda uyarıda bulundular. Kofi Annan, 188 üyeli Genel Kurulda yaptığı konuşmada, 'ulusal bağımsızlık şeklindeki geleneksel kaygının bundan böyle kaale alınmayacağını' ilan etti." Ruanda ve Kosova gibi, müdahalenin haklı ve meşru olduğu durumlarda Güvenlik Konseyinin bir bütün olarak hareket etmesi gerektiğini savundu. 'Suç işleyen devletler, ulusal sınırlarının kendilerini korumayacağını bilseler, Güvenlik Konseyinin insanlık suçlarına seyirci kalmayacağını bilseler, bu tür hareketlere başvurmazlardı' diyen Genel Sekreter, 'Kapsamlı ve sistematik insan hakları ihlâllerine, nerede olursa olsun, izin verilmemelidir,*' dedi.

M.D. Arşivlerinden: İSMCMXCVIII

15

"*Bağımsızlığımızı zedeleyecek her türlü harekete karşı sonsuz ölçüde duyarlıyız! Bu, sadece ulusal bağımsızlığımızın eşitsizlikler dünyasında*

bizim son savunma hattımız olduğu için böyle değil, Güvenlik Konseyinde temsil edilmediğimiz, kararlarına müdahil olamadığımız için de böyle."

Afrika Birliği Başkanı, Cezayirli Abdülaziz Bouteflika. Reisicumhur.

M.D. Arşivlerinden: İSMCMXCVIII

16

Kadızade ayağa kalktı, "Ben gidiyorum," Turnacıbaşı'nın sorgulayan gözlerine gülümsedi, "Erkâni'yi bulmaya. Bir yolunu bulup ömrümü Kara Kalpaklı Adam'ın ömrüne eklemeye ki, o daha çok yaşasın. Mucizeler Diyarı'nda böyle de bir mucize olabilir, değil mi?"

Turnacıbaşı ile birlikte bütün bir 68. Yeniçeri Ortası arkalarını asırlara yaslamışlar, keyifle gülmüşler gibi oldu,

"Şimdi, söyle bakalım İmre Hanım, ne değişti?"

"Bir erkek tarafından sevilmek, çok güzel bir şeydir. İyi bir erkek tarafından sevilmek, onur verir. Ama dünyanın tezgâhından geçmiş bir erkek tarafından sevilmek, işte o muhteşemdir! Hakkını vermek gerekir."

Yedinci Bölüm
YENİ ERGENEKON

ONARIMCILAR

1

Göksel Eridanus Irmağı'nın kıyısında oturmuşlar, Polaris'in karşılarındaki Dünya Dağı'nı nişanlamasını bekliyorlardı. Yine Şubat'tı, yine kıtır kıtırdı toprak, yine lacivert safirden oyulmuştu Gökkubbe.

"*Dünya Dağı, işte de geldim yanına...*

Salıver de gideyim kendi nazlı yarıma... "

Aytuğ Kara, namı diğer Gıyasettin Cemşit Kaşi, başladı, ONARIMCILAR, birer ikişer katıldılar,

"*Ne kadar ulu olsan, bir kenarın yol olur*

Dünya Dağı, işte de geldim yanına..."

Kadızade başını kaldırdı, Orion'a, Büyük Nebula'ya, Samanyolu'na, Capella'ya, Aldebaran'a, Andromeda'ya, Batı ufkunda, Hilâl'in altında, tek ayakları üzerine tünemiş uyuyan Turnalara baktı,

"Gökyüzü çökmemiş, yeryüzü delinmemiş," diye sevindi,

"Şükür Allah'a, her şey yerli yerinde!"

2

"Sıra körüklerin yapımına geldi," diye takıldı kadını duyan Şirazlı. Kutup Yıldızı'nı başına taç etmiş oturan Dünya Dağı'nı işaret ederek,

"*Eriteceğiz ya, onu!"* diye gülümsedi, *'"Yüce bir dağ yükselir, büyük on iki gök katından, / Dağda bir Kayın vardır, yaprakları altından / Kayının altında bir küçük çukur / Öyle yüzlek, öyle dar, bir karış bile yoktur! / Bu çukur hep doludur Kutsal Hayat Suyuyla / içen ölmez olur, ebedi bir duyuyla./ Altın bir kâse durur bu suyun tam başında /Bir de bekçi bulunur kim bilir kaç yaşında! /Aksakal Tata denir, bu bekçinin adına /Tanrı koymuştur onu bu Kayın'ın altına.*"

"Yüce dağ, Kâinat'ın poyrası... Kayın, hayat ağacı... Kutsal Hayat Suyu, bilgi... 'Bilgi'nin bekçisi, Eril Ruh... Doğru mu?!"

Şirazlı başını salladı, " KOALİSYON'un bilgi tekelini kırmadan yaşayakalmak mümkün değildi. Sadece kendi ulusumuza yönelik günübirlik çözümler üreterek yaşayakalmak da mümkün değildi. Sunulacak alternatiflerin Roma Kulübü üyelerinin bile zihinlerini çelecek kadar sağlam basan alternatifler olması gerekiyordu. Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'i yansıtan holistik alternatifler. Başka *kısmi gerçekler*. Direnişimizin *bilimsel gerekçesi*.

"Adsız da öyle dedi," dedi İmre Kadızade, "'Bize dokunmayan yılan bin yaşasın'ın *bilimsel gerekçesi*, Kutsal Koordinatlarımızın bilimsel gerekçesi, Reddi İlhak'ın *bilimsel gerekçesi*. Olmazsa olmazımız Murat'ımızın *bilimsel gerekçesi*. Bizim biz olarak yaşayacak olmamızın *bilimsel gerekçesi*. Evrensel dolandırıcılığa karşı çıkmanın *bilimsel gerekçesi*. Bozgunculuğun bilimsel gerekçesi, Yeni Ergenekon'un *bilimsel gerekçesi*. Bilimin apayrı bir kolundan yola çıkarak inşa edilen, Yeni Ergenekon'u Mağduran'ın!

"Irk ayrımının karşısına 'Potinbağı Teoremi' ile çıkan, soykırımın kar-

şısına 'Birlikte Evrilme' ile dikilen, Yeni Dünya Düzeni doğrusallığını çokdeğişkenli mantık ile tahtından indiren Yeni Ergenekon. Bin yıllık yalnızlığın sonu. Bin yıllık savrulmanın sonu. Bin yıllık ezikliğin sonu. Arabesk olmayan yeni bir dünya. Nafile olmayan yeni bir dünya."

Sarı gözlerinin altın ışıklarını Göksel Ruhlar Divaninin ışıklarına kattı, içsel bir davulun sesine ayarladı, her cümlesinde bir bölük foton püskürtüyormuş gibi oldu. Fotonlar altın tozu oldular, ONARIMCILAR'ın üstlerine yağdılar.

"Gazali bile dememiş midir, şeriatla ters düştüğünde bilimin tarafını tutacaksınız! Talat Paşa için ağlamayacağım artık," diye gülümsedi,

"Demirel'i de lanetlemeyeceğim, Özal'ı da, diğerlerini de. Çünkü, artık biliyorum. Biliyorum ki, toprak ana ile ilişkisini kesmemiş, Kaos'un Ezeli ve Ebedi Gerçeklik'in bize açılan yüzlerinden biri olduğu bilgisini kaybetmemiş, Kaos'la kavga etmeyen, bizimki gibi başı bulutlarda ayağı yerde bir ulus, emniyet sübabıdır güzelim Mavi Gezegenimizin.

"Ve yine biliyorum ki, bundan böyle savunmamız Koalisyon Silahlı Kuvvetleri'nin önüne etten duvar gibi diktiğimiz gençlerimizden oluşmayacak, çocuklarımıza verdiğimiz emeği yansıtacak. Barışta maişetimizi '***bilgi***'den temin ederken, savaşta en üstün silahımız yine '***bilgi***' olacak. *Kendi kısmi gerçeğimizin* üzerine bina ettiğimiz ve mükemmelen savunabileceğimiz ***bilgi***!

"Mucizeler Diyarı'nın sahip olduğu bilgi, hasımlarını vuruşmadan bertaraf ederken, Kâinat'ın arsız çocuğu olmaktan kurtaracak olan bilgidir, biricik Mavi Gezegenimizi. Minnettarım, siz aziz ecdadım, ONARIMCILAR'a."

3

"Dalga dalga geldiler Mağduran'a karşı, açgözlüler. Kökü kütürdedi Kayın'ın, sümbülü saksıya gömdüler. Gülü pek sevdiler, Mr. and Mrs.

Brown bahçelerinde. Altüst ettiler toprak anayı, gözenekler tıkandı, ebegümeci yersiz kaldı. Bir tekmede devirdiler altın kâseyi, Haliç tıkandı. Hal hatır sormadan dövdüler bizi. Feodaller dövdüler bizi. Turnaları sazlıklardan ettiler. Kartalları kayalardan ittiler. Kaynar kurşun döktüler ummanlara, yunuslar kıyıya vurdular.

"Mağduran çelimsizdi, bunlar rambo bedenli. Mağduran kasketliydi, bunlar elektronik miğferli. Mağduran kanatsızdı, bunlar nükleer telekli. Anlayamadık nereden buldular onca enkazı! Özgür dünyanın düşmanı edip kovdular, kovdular Mavi Gezegen'den bizi. Seçkinlere yer açtılar hayınlar, yurdumuzdan ettiler bizi."

4

"Çelik kapana sıkışıp dünyanın maskarası olduğumuzu nihayet kavradığımızda, yapacak tek bir şey kalmıştı, o da Şirazlı'nın sözünü ettiği onca enkazı nereden bulduklarını anlamak. Ne yapıp edip yaşayakalmaklığımız için gerekli hayat suyunu temin etmek. Yeni Kızılelma'nın '**bilgi**' olduğu açıktı da, nereden başlayacaktık? Feodallerin yolundan gitmemeye, Aristo'nun yaptığı yanlışı yapıp Kâinat'ı zorlamamaya, doğrusal denklemlere ulaştırmamaya kararlıydık. Dünya'yı öğrenmeye, ulusumuzu çözümlemekten başladık. KOALİSYON Psikolojik Savaş Ünitesi'nin birkaç yılda bir eski Türkiye'de araştırma yaptığını, Anadolu'yu bir baştan bir başa taradıklarını bilirsin. Önce o raporları ele geçirdik, bizi hangi verilere dayanarak, nasıl tanımladıklarını/takdim ettiklerini öğrendik. Gördük ki, kullandıkları istatistiki yöntem, regresyon analizidir ve verilerini yüz yüze yapılan anketlerden elde etmişlerdir."

"Ve yapışmış kalmıştır sonuçları üstümüzde tek boyutlu bir lafız gibi..."

"...çünkü, yüz yüze yapılan anketler ve diğer gözlemler, kişinin o anki şartlarını ve algılamalarını yansıtırlar. Anlık insanlık durumlarını anlatır-

lar. Koşullarındaki farklılaşmaların onlarda yaratacağı değişiklikleri değil. Eşzamanlı etki/tepkinin bütünü anlatmıyor olmasının nedeni, değişimi gözardı etmesidir. Değişmeyen tek şeyin değişim olduğunu ise en iyi bizimki gibi dinamizmi yadsınamayan bir toplumda gözlemlersiniz. Ve toplumsal değişim dediğimiz, icmalidir, bireylerin bireylerle halhamur olmaları sonucu kişisel algılamalarında, duygularında, niyetlerinde ve/veya inançlarında ortaya çıkan değişimlerinin."

"Yine gördük ki, toplumsal değişim orantılıdır, güçleri, yakınlıkları ve sayıları ile bireyi etkileyen diğer bireylerin. Güçten kasıt, lafı dinlenirliktir. Sosyal konum, ikna kabiliyeti, şeytan tüyü. Yakınlıktan kasıt, zaman ve mekân birlikteliği."

"Bu bilgi, bizi iki sonuca götürdü: Birincisi, başımıza gelen 'felâket'in de, anlık bir *insanlık durumu* olarak yorumlanabileceği idi ki, bu yorum örtüşüyordu Yeni Fizik'in kısmi gerçek olgusuyla. Şu halde, 'felâket'i yaşam kurgumuzun 'temeli' seçip seçmemekte, dalga fonksiyonumuzu felâket yörüngesine oturtup oturtmamakta serbesttik. Peki, içinde olduğumuz ânı, felâketi yani, esas almayacaktık da neyi alacak, önümüzü nasıl görecek, nereden başlayacak, hangi oluşumlara karşı önlemler geliştirip hangi oluşumları desteklememiz gerektiğini nasıl bilecektik?"

"SİMÜLASYON," dedi Kadızade, "SİMÜLASYON düşüncesi böyle doğmuş olmalı?!"

"Böyle doğdu, evet. 'Taklit' ya da 'sahte, kalp' demektir ya, simülasyon, biz de gerçek hayatı taklit etmeyi, anlık insanlık durumları, enstantaneler tarafından kandırılmaktansa, bir HAYAT OYUNU tertipleyip süreçleri gözlemlemeyi kararlaştırdık. Türkler 'nasıldırlar'ı değil, Türkler 'nasıl olmak istiyorlar'ı, 'hangi yolda gerçekleşiyorlar'ı saptamak istedik. Art arda çekilmiş iki resim: Birinde hunharca işlenen bir cinayet, İkincisinde cinayeti işleyenin bağrına bastığı çocuk cesedi. Resimleri ayrı ayrı görürsen olayın telmihi başkadır, arka arkaya görürsen başka. Bir üçüncü resim bambaşka bir hikâye anlatabilir. Olan biteni doğruya yakın değerlendirmek için 'bütün'ü görmekten başka çaremiz olmadığını idrak ettik. Ki..."

"...ki, bu da örtüşüyordu, Yeni Fizik'in 'holistik' anlayışıyla."

"Doğru. HAYAT OYUNU'nu ilk oynayışımız, ABD hükümetinin YÜCE PİR'in DERGÂHI'na yapılan saldırıyı bahane edip yönetimi FEMA'ya devrettiği günlerdeydi. Bilderbergciler'in fırsattan istifade Yeni Dünya Düzeni'ni ilan etmeye hazırlandıkları o günlerde, Psikolojik Savaş Ünitesi, eski Türkiye halkının yüzde altmışının Yeni Dünya Düzeni'ni barış ve refaha giden yol olarak gördüklerini ortaya koymuştu. Meselenin aslını tam olarak bilmeseler de hisseden muhalifler, yüzde kırk kadardı. Ama hangi yüzde kırk? Kimler? Diyelim, o yüzde kırkı bulduk, otuz iki milyon insanı tek tek teşhis ettik, bu insanların hangilerinin güçlü, yani ikna kabiliyeti yüksek, karizmatik ve lafını dinletebilecek insanlar olduklarını nasıl saptayacaktık?"

"Kaldı ki, tespit ettiğiniz o insanlar da fikir değiştirebilir, karşı cepheye katılabilirlerdi değil mi? Değişim muhalefet için de geçerliydi?"

"Hem de nasıl," dedi Kürşat Urallar, "Hem de nasıl! Ayrıntılarına girip seni sıkmayacağım ama Priz Ali, adına o zamanlar 'cellular automata' denilen bir simülasyon modelini uyguladı. Yeni Dünya Düzeni muhaliflerinin Yeni Dünya Düzeni taraftarlarının üzerindeki etkilerini ölçtü. Gördük ki, bu etki ihmal edilebilir bir etkidir ve halkımızın büyük çoğunluğu Yeni Dünya Düzeni'nden yana olmaya devam edecektir. Ancak, bunun yanı sıra bir şey daha gördük: Muhalefet de silinmeyecek, her zaman belirli bir oranda var olacaktır. Çünkü aynı kafadaki insanların birbirlerini bulmaları, kenetlenmeleri kaçınılmaz bir olgudur. Meğerki kökleri kurutulsun, muhalifler birbirlerini teyit ederek, birbirlerini güçlendirerek ayakta kalacaklardır."

"İyi de, nasıl bulacaklardır bu insanlar birbirlerini..."

"Ona gelmeden önce bir mesele daha vardı," Deli General, kadının sözünü kesti, "Anadolu Devletçikleri Hareketi başını almış gidiyor, eski Türkiye ayrışıyordu. Az önce değindi Kürşat, meğerki kökleri kazınsın, o muhalefet de silinmeyecekti. Meğer ki kökleri kazınsın, mesela, 'Attelia Country' ya da İstanbul Eyaleti ile sonuçlanacak olan ayrışmanın fikri altyapı-

sı var olmayı sürdürecekti. HAYAT OYUNU, bize bunu da gösterdi. Buradaki anahtar ibarenin meğer ki kökleri kazınsın ibaresi olduğunu anlıyorsun."

"Anadolu Devletçiklerini birleştirmeye kalkışmamanızın bir nedeni de bu. Birleşmiş Milletler'e davetiye çıkarıp ülkeyi kan gölüne döndürmeyi istemediniz?"

"Elbette! İş, devletçiklerden birinden birinin Bilderbergciler'le ittifak yapmasına bağlıydı. Böyle bir ittifakın gerçekleştiği anda 'bozguncu' ilan edilip tepemizde KOALİSYON'un jetlerini bulmamız işten değildi. Öte yandan, silah zoruyla yapılacak bir birleştirme harekâtı, ayrışmaya neden olan fikri altyapıyı silmeyeceği için, bizim gelişimimize köstek olmaktan başka bir işe de yaramayacaktı."

"Meğer ki, ÖS'leri kullanasınız..."

"Meğer ki, ÖS'leri kullanıp zihin kontrolü yoluna gideydik. Böyle bir imkânımız var mıydı, bulabilir miydik, o ayrı mesele. Ama bunun düşüncesi bile Mucizeler Diyarı'nın Asal Yasası'na terstir. Biz, yaşayakalmaklığımızın teminatı olarak eski Türkiye'nin Kaos'undan yükselerek kendi kendisini oluşturan düzeni, Gaia'yı görüyorduk. Ve Kaos olmazsa olmazıdır, Gaia'nın."

5

"Kimyasal bir çorbadan istikrarlı bir moleküler yapı çıkarır gibi, Kutsal Üçlü'yü çıkarttık Afazi'den," diye gülümsedi Fazıla, "Turnalar, Dağlar, Seher Yıldızı üçlüsünü elle tutulur bir yapıya, gerçekliğe dönüştürmeye çalıştık."

"Kutsal Üçlü'nün bir murat olduğunu söylemiştiniz," dedi Kadızade, "Her amelinizin temeli olan o Murat. Doğrusal mantıkta yeri olmayan Murat. Hayal gibi..."

"Biz, aklı hayalden, hayali akıldan ayırmadık. Hayalleri reddetmenin akılcılık olmadığı kanısındaydık. Aristo'nun yanlışına düşmeyeceğiz derken, biraz da bunu söylüyorduk. Metodoloji aklın yerine ikâme edilemez, akıl, bilimsel metodolojinin doğrusallığından çok öte bir şeydir çünkü. Fazıla'nın 'Dağlar' diye başlattığı çağrıyı cevaplayan muhalifler, doğrusal mantık öyle emrettiği için toplanmadılar."

"E , herhalde!" dedi Kadızade.

"Kısa sürede Dağlar'a, Turnalar ve Seher Yıldızı eklendi. Kutsal Üçlü, basit bir talimat, bir algorithm gibi tekrarlanmaya başladı. Ve bu tekrar, itiration, muhaliflerin sayısını artırırken yüreklendirdi, Kaos'u Gaia'ya dönüştüren süreci başlattı. Bizim Gaia'mız. Kendi kısmi gerçeklerimizin üstünde yükselen Gaia'mız. Mucizeler Diyarı'nın teminatı."

"Bir iken iki, iki iken üç olduk. Tehlikeyi iliklerimizde hissediyorduk, Yeni Dünya Düzeni'ne ilhakı adeta hücrelerimiz reddediyordu. Buna karşın, eski Türkiye'ye musallat olan ruhsal çöküntüden nasibimizi almamış olduğumuzu söyleyemeyeceğim. Yine de bir avantajımız vardı: Farkındalık. İçine düştüğümüz sersemletici boşluğun bizi şaşkınlığa sürüklediğini, nafilelik, hiçleşmişlik hatta silinmişlik duygularını kışkırttığının farkındaydık. 'Turnalar Semahı' vardır, geçen yüzyılda Neriman Tüfekçi söylerdi, "*...Yoksa, sana, yoksa sana, yad düzen mi düzdüler? Perdelerin, perdelerin, tel tel edip üzdüler*?"

"Onu biliyorum," dedi Kadızade, "Fazıla bana okumuştu."

"Karacaoğlan'ın dediği gibi işte, bize yad bir düzenin düzüldüğünün, sazımızın perdelerinin tel tel edildiğinin farkındaydık. Boğulmak üzere olan birinin başını suyun üstüne çıkarıp karanın nerede olduğunu saptamaya çalışması gibi, kafamızı kaldırdığımızda gördük ki, Dünya Dağı, Polaris'i başına taç etmiş durmaktadır ve her şey yerli yerindedir Ezeli ve Ebedi Mavi'nin altında. O anki duygumuzu biliyorsun, sana geçiştirmeye çalıştık holoformer'la."

"Biliyorum. Bir ben vardım, bir de çeşmibülbül afak. Başımı kaldırdığımda, lacivert safirden oyulmuş, o harikulade gökyüzü, kıtır kıtır bir

Trakya Şubat gecesinin. Akabinde içimden yükselen bir ses, 'Önüm Güney, arkam Kuzey, solum Doğu, sağım Batı. Sobe!'"

"Sobe!" dediler ONARIMCILAR, "Bize de aynen böyle oldu!"

"Ve Kutsal Koordinatlar yerlerine oturdular."

"Ve Kutsal Koordinatlar yerlerine oturdular," dedi Remzi-X.

Kadızade, Turnacıbaşı'ya döndü, "Geldiğimden beri sormak istiyorum, fırsat olmadı. Remzi nasıl iyileşti? Yukarda denemediğim yol kalmamıştı!"

Turnacıbaşı, parmağı ile gökyüzünü işaret etti, "İyonosfer," dedi, "Beyin dalgalarını yedi virgül sekiz Hertz frekansa ayarladık, dopamin geri geldi."

"Allahallah!"

"Mucizeler Diyarı," dedi adam.

6

"Ön-insanım ya ben," diye sürdürdü Remzi-X, "Aklı hayalden, hayali akıldan ayıramıyordum. Ama bir hayaldi bizi uyaran, Güneş sisteminden gelmediğimize. Size tuhaf gelecek ama Yıldız Fidanlığı'nı inşa etmemizi ittiren Oğuz Destanı'nın ta kendisidir. *'Oğuz Kağan bir yerde Tanrı'ya yalvarırken, / Karanlık bastı birden, bir ışık düştü gökten! / Öyle bir ışık indi, parlak Ay'dan, Güneş'ten! Oğuz Kağan yürüdü, yakınına ışığın, / Oturduğunu gördü, ortasında bir kızın!..*' insanoğlunun geçmişini hor görmediğiniz, inançlara merak ve saygıyla yaklaştığınız zaman bilgiye giden yolun yarısını kat ediyorsunuz zaten."

"Yukardakiler akılcı. Biz de akılcıyız tabii," diye söze girdi, Kadızade'nin ilk kez gördüğü ONARIMCI, "Ama salt akıl yetmiyor. İnsanın aklı, Aşk'ın emrinde olmalı. Akılla matematik problemlerini çözüyoruz çözmesine de, bizi bunu yapmaya icbar eden ne?"

"Murat..."

"Murat. Toplam Yaşam Enerjisi. Bilim yapmak için önce tutku, sonra haysiyet, sonra da özgüven gerek. Aşağılık duygusu ile yetişenlerle bilim yapılamıyor. Onurlu, kendi insanına karşı sorumluluk duyan insanlar bilim yapabiliyorlar."

"Yiğitler," diye mırıldandı Kadızade.

"Tanıştırayım," Erkâni Keyman araya girdi, "Profesör Oktay Sinanoğlu. Yanındaki, Profesör Hüseyin Koçak. Hüseyin, ancak matematik dâhilerinin anlayabilecekleri o kitapları yazan arkadaşımız. Yukarda hâlâ onun kitapları okunuyor. Oktay, kimyaya matematiği soktu. Kimyada sistem azdır, teori azdır, bilirsin. Formüller vardır, bunlar ezberlenir. Oktay, kimyaya yeni bir sistem getirdi. Her kimyacının, tabiatta olan kimya olaylarını basit bir formülle önceden çıkarabilecekleri bir anahtar. Matematik." Kadızade'nin heyecanını gördü, gülümsedi, "Türkler her zaman iyi matematikçiler olmuşlardır İmrecim."

Kadızade, birden anımsadı, "Yoksa, Nobel adayı Sinanoğlu mu?" Heyecanla döndü, "Zekâsının Einstein'la eşit olduğu saptanan Sinanoğlu? Atom Fiziği Teorisi'nin kuramcısı? Yüz senelik bilim tarihinin en genç profesörü demişlerdi, yirmi dört yaşında mıydı neydi? Der Spiegel, Time, Newsweek, kıyamet kopmuştu!"

Keyman, arkasına yaslandı, "Ta, kendisi!"

Kadın, başını salladı, "Mucizeler Diyarı'nda mucize bitmiyor!" Gözleri nemlendi, "Tanrı aşkına anlatın, nasıl başardınız? Siz nasıl kırdınız bilgi tekelini?"

7

"Türkçe'yle," dedi Sinanoğlu, çok basit bir işten bahsediyormuş gibi, "Ciddi söylüyorum, Türkçe'yle," diye vurguladı, "Türkçe, yeryüzünde eşi olmayan, harika bir dil! Sanki birtakım matematikçiler oturmuşlar, şöyle matematiksel yapısı olan, kurallı, düzgün bir dil icat edelim diyerek Türk-

çeyi bulmuşlar! Bir dilin büyüklüğü matematiğe olan yakınlığı ile ölçülüyor," diye sürdürdü, "Ne kadar matematiğe yakınsa o dil, o kadar büyüktür. Türkçe böyle bir dil. Bir iddiamız vardı, Hüseyin'le benim, eğer matematik gibi olan anadilimizle bilim yapar, yanımıza bilgisayar teknolojisinin olanaklarını da alırsak, harikalar yaratırız diye. Bu iddiamızı gerçekleştirdik. Siz bize bakmayın," diye takıldı, "Biz, Türkçe'nin matematikselliği üzerine saatlerce konuşabiliriz!"

"Hatırlar mısınız, Mucizeler Diyarı'nın kuruluş günlerin de bir sloganımız vardı: 'Türkçe en büyük icadıdır Türklerin!' diye..."

"Hatırlamaz mıyım?!" dedi Sinanoğlu, Fazıla Denktaş'a, Kadızade'ye döndü, "Hangi dil, 'solvophobic' gibi bir terimi 'çözgen-iter kuvveti' diye bir nefeste anlatabilir? Ya da 'özişler' diye 'otomatic' kavramını hiç bilmeyene bile açıklayabilir? Terimlerin bilimsel karşılıkları kolayca türetmeye elveriş li, mükemmel bir matematik dili Türkçe."

8

'"*Açılan kaya, açılıver! Koyayım bedenini kardeşimin içine!. Yalın kaya, yarılıver! Biricik tek kardeşimi koyayım içine*!"' Remzi-X araya girdi,

"Hani kız yalvarır, kaya yarılır, kız delikanlının bedenini orada emniyete alır, Gün Han'a ricaya gider, tekrar can bulması için biricik tek kardeşinin? Bunu hatırladınız mı peki? Sizce de tuhaf bir tecelli değil mi, binlerce yıl sonra tekrar bulmamız kendimizi Dünyanın Bacası'nda velev ki korunmak için elektromanyetik radyasyondan?"

"Bana tuhaf gelmiyor, hayır," diye gülümsedi Kadızade, "Zamanda gittim geldim, Dünya'nın dört bucağını gezdim, ağaçların, dağların ya da tanrıların Gökyüzü'nü çökmesin diye desteklediklerini gördüm. Göksel Düzeni algıladım. Karayelden imbata, sekiz rüzgârı bedenimde hissettim. Yeryüzü'nün tarihöncesi tapınaklarının tümünü astronomik sembollerle bezeli

gördüm. Ve Göksel Güç'ün tapınaklarını inşa eden insanoğlunun neden gökyüzünü yeryüzüne indirmek için çabaladığını öğrendim."

"Biz de," dedi Remzi-X, "Biz de öğrendik. Ve başımızı Gökyüzü'ne kaldırıp yıldız tozundan yapılmış olduğumuzu fark ettiğimizde Hayat Suyu'muzu KOALİSYON'a terk etmiş, çekmiş gitmiş olduğumuzu gördük. Dehşetle irkildik! Paşamın dediği gibi, bu terk ediş Musul'dan, Nemçe'den çekilmeye de benzemiyordu. An şöyle dursun, günler, seneler kaybolmuştu. Ömürlerimizi tüketmiştik, bir mıh çakmadan Dünya Dağı'na."

"Bir sevinç çığlığı atamadan işlediğini görerek bir icadımızın," diye ekledi Şirazlı/Aydın Sayılı, "Hazla ıslanmadan çözdüğümüz bir matematik formülünün karşısında!"

"Üstelik canımızı vermeye hazırken bir karış toprağı için çok sevgili ülkemizin! Yanlış sadakatler, yanlış gururlar, yanlış coşkular, yanlış acılar!"

"Bu söylediklerinizde işin diğer cephesi," dedi, Oktay Sinanoğlu'nu klonlayan Onur Sinanoğlu, "Dili iki boyutlu olarak düşüneceksiniz. Birincisi matematiksel boyut. Nesnelere ve fiillere verilen isimler. Bunlar bir dilden başka bir dile değiştirildiğinde fazla bir kayıp olmayabiliyor. Tıpkı bir denklemdeki 'a'yı 'b' ile değiştirdiğimiz zaman denklemin içeriğinin değişmeyeceği gibi. İkinci boyut ise çağrışımlar boyutu. Her kelimenin üstünde bir 'çağrışım bulutu' var. Şu cam bardağa Türkçe'de 'bardak', İngilizce'de 'glass' diyebilirsiniz.

Aynı nesne tanımlanmış olur. Ancak, Türkçe bardak bana 'Elifin elinde bardak, yeşil başlı gövel ördek...' diyen Karacaoğlan'ı çağrıştırır, İngiliz'e viski içmeyi. 'Çağrışım bulutları' bambaşka yaratıcı etkinlikler getirirler. Elektronik radyasyondan korunmak için Mucizeler Diyarı'nı yeraltında inşa etmemizi emreden Akıl. Ama, usavurmasaydık da biz yeraltına girerdik. Remzi'nin bahsettiği gibi, bir serbest çağrışım bizi oraya götürürdü."

"Oğuz Destanı'ndan, Yıldız Fidanlığıma götüren çağrışımdan bahsediyoruz değil mi?"

"Ondan ya da kutsalımız Telli Turna'nın tek eşli olmasından yola çıkarak, dayatılanın dışında bir başka kısmi gerçek olduğunu uyandıran çağrışımdan," diye onayladı Sinanoğlu, "Bir insan için dil gönlünü yüzdüren gemi, bir millet için dil kültürünü yüzdüren gemi, kültür, toplumun muradı. Yaratıcılık, toplumun en derinliklerinden, muradından süzülüp gelen bir güç. Bu gücün gelişmesindeki en önemli etken, kişiliğin ve kültürün alt katmanlarından gelen serbest çağrışımı mümkün kılacak olan dil. Anadil. Bir öğrenci, fen konularını en açık, en seçik şekilde, sadece kendi anadilinde öğrenebilir. Hele de..."

9

"...hele de öğrenci Türkçe gibi matematiksel yapısı olan özel bir dil konuşuyorsa! Bizim de İngilizce'den çok daha eski bir dilimiz, izini İsa'dan önce dördüncü yüzyıla kadar sürebildiğimiz edebiyatımız vardı, İmre Hanım. Kelt dilinde yazılmış epik romanlarımız, şiirlerimiz, türkülerimiz, tıp kitaplarımız, hukuk kitaplarımız," Ferhat Özgermi diye kendisini tanıttı, "İrlandalı hikayeci Franck O'Connor'ı klonluyorum."

"İrlandalı bir ONARIMCI!"

"İrlandalı bir Mağdur," dedi delikanlı, gülerek, "İkinci Henry'den bu yana, son bin yıldır, İngiliz soykırıcılarına anadilimizle direnegeldik. Filis deriz, sizin meddahlarınız gibi bizim de Fenian yiğitlerinin hikâyelerini anlatan, türkülerini söyleyen gezgin ozanlarımız vardı. Halk ozanlarımızın çok önemli olduklarını, hemen tüm eğitim işlerini onların deruhte ettiğini gören İngiliz istilâcılarının ilk işleri onları ortadan kaldırmak oldu. Yapmadıkları barbarlık, yapmadıkları hunharlık kalmadı, buna karşın bizi İrlandalılıktan vazgeçiremediler. Sonunda, İngiliz Valisi bir emir çıkardı 1890'da. Yüksek Eğitim Kurulu diye İngiliz yardakçılarının yer aldığı bir kurul oluşturdu. Kurul bir karar aldı: Bugünden itibaren, ilkokul, ortaokul, lise ve üniversitelerde eğitim dili İngilizce olacaktır. Ne oldu biliyor musu-

nuz? James Joyce, Bernard Shaw, Samuel Beckett İngiliz dilinde yazdıkları eserlerle dünya çapında şöhretler oldular."

"Olduruldular, " diye vurguladı Sinanoğlu, '"Milli edebiyat çerçevesini çok aşan şöhretler' olmalarına özel bir özen gösterildi, revaç verildi."

"Edebiyatçılarımız ünlendiler, biz anadilimizi unuttuk," dedi Franck O'Connor, "Nüfusumuzun yüzde doksanı İrlandaca konuşurdu, iki kuşak içinde bu oran yüzde otuzlara düştü."

"Yok canım!?"

"Öyle. Halkımız, edebiyatçılarımızın mirasından mahrum kaldı. Hatta, İrlandalı olduklarına ihtimal verilmediği bir dönem yaşadık. Sizin Fuzuli'nizde, Mevlana'nızda olduğu gibi, kimlikleri tartışılır oldu."

"Ve zincir koptu!"

"Sinn Fein gibi gizli dernekler, İrlandaca'yı kurtarmak, kayıp halkayı bulmak için kurslar açmak zorunda kaldılar.

Millet işten çıktıktan sonra bu kurslara gidip anadilini öğrendi. Ardından bilinçlenme, ardından bağımsızlık ilanı. İrlandaca'yı resmi dilimiz yapabilmek için savaşmamız gerekti. Yine de kurtulamadık. İngilizce, üstünlüğünü korumaya devam etti. İrlandaca, eğitim, bilim, teknik, araştırma, hatta neredeyse edebiyat dili olmaktan çıktı. İnsan, hem İngilizce'yi, hem fiziği, hem matematiği, hem kimyayı aynı anda öğrenemiyor, İmre Hanım. Öğrencilerin bir yandan çapraşık bir matematik sorununun inceliklerini anlamaya çalışırlarken, öte yandan yabancı sözcüğün ne olduğunu bulmaya, dil bilgisi kurallarını hatırlamaya zorlandıkları bir eğitim düzeninde ne fen ne de yabancı dil öğretilebiliyor. Biz bunun bedelini özellikle de fen bilimlerinde ağır ödedik."

"Sizin bir de- Amerikalılarınız var," dedi Kadızade, "Benim bildiğim ABD'li İrlandalılar yurtsever insanlardı. Onlar yardımcı olmadılar mı?"

"Olamazlar ki," Sinanoğlu, omuzlarını silkti, "Onlar bilimi İngilizce öğrendiler. ABD'nin amaç ve düşüncelerinin peşine takılarak, ABD'nin bilim ve araştırma çarkının bir dişlisi haline gelerek, ki başka türlü olmaları mümkün değildir, özgün olunamaz. Hangi konuda araştırma yapılacağı,

neyin üzerinde çalışılacağı, ulusaldır, toplumsaldır, kişiseldir. Bir ülkede bilimin sınırlarını, o ülkenin bilimcilerinin düşün, istem ve kültür yapısı, o ülkenin, bu durumda ABD'nin, meseleleri, ABD'nin kendisine en çok gereken konu ve uygulamaları belirler. Bu nedenledir ki, KOALİSYON'un bilgi tekelini kırmakta Vasıllar'ın ülkelerinde yetişen, orada doktora yapan, sadece yabancı dillerde etkileşimde bulunan öğrencilere bel bağlanamaz."

"Temel bilimler, etkinlik olarak sanata benzer," diye açıkladı O'Connor, "Ulusal kültürün izlerini taşıyan sanata. Bilimcilerin uluslararası varlık gösterebilmeleri için seçtikleri araştırma dalları, geliştirdikleri kuram ve düşün dizgeleriyle kendilerine özgü bilim okulları, ekoller kurmaları gerekir. İnsanın potansiyelini ortaya çıkarabilmesi için iç âlemini de geliştirmesi, kayıp halkayı bulması şart. Biz bunu yaşadık."

Kadızade, Keyman'a döndü, "Eski Türkiye'yi anımsatıyor, değil mi?"

"Hem de çok," dedi Keyman, "Eski Türkiye'deki bir büyük aldatmacaydı: 'Bilim uluslararasıdır, uluslararası bilim dili İngilizce'dir, o halde eğitimi İngilizce yapalım!' İngilizce'ye saplanıp kalınmıştı. Türetim gücünden yoksun olduğu için Latince ve Yunanca'ya mahkûm olan İngilizce'ye. Oysa, uluslararası olan, bilimin yöntemleridir. Yukardakiler bunun idrakindeler, tabii. Bir Fransız moleküler biyolojisini, bir Amerikan fiziğini, bir Alman kimyasını, başka ülkelerin biyolojisi, fiziği, kimyası yanında ayırt etmek, bir üslup ve yön ayrıcalığını sezmek o nedenle bugün bile mümkün. Vasıllar'ın arasındaki yoğun bilim özgeliği yarışması, KOALİSYON'a rağmen sürüyor."

"Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Çince, Japonca, hatta Rusça ve İbranice çıkan bilim dergilerini ben bile hatırlıyorum! 'Dünya bilim dili İngilizce' söyleminin savaş sonrası bir Anglo-Sakson propaganda ve efsanesi olduğunu anlamayacak kadar ahmak mıydık? Bu olabilir mi, gerçekten?"

"Oktay'ın 'Ayarlı Çevre' dediği grubun marifetleriydi," dedi Fazıla, "Bilderberg toplantılarına katılıp da susanlar, bilip de susanlar. Eski Türkiye'de Marksist geçinip, ABD' de liberal olup CIA vakıflarından beslenenler. Daha neler neler olduydu, hatırlasana! Osmanlı Tarihi bile İngilizce verili-

yordu, eski Boğaziçi Üniversitesi'nde! Kendi dilini kullanmayı, geliştirmek istemeyi şovenlik, İngilizce'yle eğitimi insancıllık, ilericilik sayan bir geçmişten geliyoruz. Şovenliğin kişisel, toplumsal ve ulusal bağımsızlık ve onuru korumak değil, şovenliğin başka bir kültürü ezip yok etmeye çalışmak hele de anlamadığı bir kültürü hor görmek olduğunu anlamak istemeyen bir geçmişten geliyoruz. Oysa, gerçek insancıllık, Türk kültürünün de kendine yaraşır şekilde yaşamasını istemektir. 'Holizm' bunu emreder." Başını salladı, esefle,

"Dediğim gibi, yanlış sadakatler, yanlış gururlar, yanlış coşkular, yanlış acılar! Biz çaputtan korkuluklar, dikilmişken taşın toprağın başına, Kâinat'ı götürmeye hazırlanıyorlardı adamlar. Ve vakit yoktu!"

10

"Hayır, vakit kalmamıştı," diye onayladı Gültekin Bektaş, "O yılların dehası Stephen Hawking, Gezegen'in ömrünü bin yıl olarak hesaplıyordu."

"Doğru," Kâzım Karabekir'i klonlayan delikanlıya işaret etti, "Onlar bizden daha az adamlar değildi, öyle mi Sinan?"

"Öyle!" dedi Sinan Gebze, "Bizler sizlerden daha ahmak değildik. Cihan İmparatorluğumun son zamanlarında, İngiliz işbirlikçiliği, Amerikan mandacılığı peşinde koşanlar çoğaldığında, nedenini araştırdık. Ve gördük ki, bu işte misyoner okullarının rolü büyüktür. Önceleri azınlıkları eğitmek bahanesiyle başlamışlar, sonra bizim zengin çocukları da özenip o okullara gidince, Harput'tan Merzifon'a kadar, akla gelmeyecek her yerde Amerikan kolejleri kurulmuştur. Bize karşı beşinci kol gibi çalışanlar bu okullardır. Zaferden sonra çoğunu kapattık, ama Robert Kolej, Saint Joseph gibi birkaçı kaldı, çünkü Lozan'da diretti adamlar, bunları kapatırsanız, İstiklâl Savaşı'na yeniden başlarsınız diye." Kadızade'ye döndü,

"Niyetleri o zamandan belliydi Hanım Kızım, Anglo-Sakson dünyası hep şoven olmuştur. Asya'da, Amerika kıtaların da, Afrika'da birçok kültü-

rü yok etmeyi, ezmeyi başardıklarını biliyorduk. Türk dilini yok etmeye çalışan yaban şovenlerin onlar olduklarını da biliyorduk. Ama, ikinci bir savaşı göze alamadık. Bunun üzerine Mustafa Kemal, Türk Eğitim Derneği'ni kurdurdu. 1930'larda. Derneğe özel bir lise açtırdı: Yenişehir Lisesi."

"Benim okuduğum lise!" dedi Oktay Sinanoğlu, "Sonradan TED Ankara Koleji olan!"

"Evet, seni eğiten lise," dedi Karabekir, "Ülkemizin fen bilimlerindeki **ilk** ve **tek** Nobel adayını eğiten lise. Amaç, yabancı dil öğrenmek isteyenler misyoner okullarına gitmesin, buraya gelsindi. Eğitim tamamen Türkçeydi. Bunun yanında yabancı dil de öğretiliyordu. 1953'e kadar bu böyle devam etti. Sonra, İngilizler tekrar girdiler, TED'i İngilizce eğitim yapan kolej haline getirdiler. Ondan sonra da ipin ucu kaçtı. Bir furyadır başladı. Türk parasıyla, devlet eliyle, Milli Eğitim Temel Kanunu'nun Onuncu Maddesi'ne ve Tevhidi Tedrisat ilkesine aykırı olarak, misyoner eğitimi geri geldi."

"Yetmedi, İngilizce eğitimini yüksek okullara taşıdılar. ODTÜ ve Boğaziçi Üniversitesi gibi okullarda, hocaların Türkçe konuşmaları yasaklandı. Türk kültürünün son bin yıldır karşılaştığı en büyük tehlikeye davetiye çıkarıldı. Türkiye'nin geleceğini karartmak için tezgâhlanan dehşetli bir oyundu, ülkeyi ayrışmaya kadar götürdü."

'Ey, Türk gençliği! Birinci vazifen afaziden kurtulmaktır!'" dedi Fazıla, "Kuruluş günlerinde birbirimize böyle seslenirdik, 'Ey, Türk gençliği! Birinci vazifen afaziden kurtulmaktır!'"

11

"Hatırlamaz mıyım?" Şirazlı, Kadızade'ye döndü,

"Kâmûs'la başladık," dedi, "Büyük Türk Lügati ile. Divanı Lügati Türk'ten, Şemsettin Sami'nin Kâmûs-u Türki'sine, Türk Dil Kurumu'nun sözlüklerinden, Kâmûs-u Osmani'ye, Lügat-ı Naci'den Ahter-i Kebir'e kadar tüm kaynakları bir araya getirdik, anadilimize hakem tayin ettik. Sade-

ce hafızamızı tazelemek, kültürel soykırımı önlemek için değil, sadece lahana ile kelemin aynı bitki olduğu, bitki ile nebatın aynı anlama geldiği üzerinde mutabakat sağlamak için değil. Matematik öğrenimini hızlandırmak, fen bilimlerindeki tekeli kırmak için. Oktay, bize ilk katılanlardan. Oturdu, 'Fiziksel Kimya Terimleri Sözlüğü'nü yazdı. Halen bilimin Türkçeleştirilmesi çalışmalarının başında."

"Sayesinde, 'Bu line'ın slop'u plus mı, minus mü?' diye Anglomanlıca konuşmuyoruz artık!"

"Ardından Abdullah," Profesör Abdullah Kızılırmak'ı klonlayan delikanlıyı gösterdi, "Yıldız Fidanlığı simülasyonunun olmazsa olmazını, 'Gökbilim Terimleri Sözlüğü'nü yaptı."

Kadızade, Sinanoğlu'na döndü, "Büyük cesaret," dedi, "Afaziyi artırmaktan korkmadınız mı?"

"Hem de nasıl korktuk!" dedi Sinanoğlu, "Başlangıçta, atom, molekül, nötron gibi alışılagelmiş kelimeleri özel isimlermiş gibi bırakmayı bile düşündüm. Sonra, uluslararası bir bilim ödülü almak için Japonya'ya gittiğimde, baktım adamlar, elektrik ve elektroliz dahil, tüm teknik kelimeleri Japon'ca kullanıyorlar! İş edindim, Japon dilbilimcilerle konuştum. Ural-Altay dil ailesinden akraba ya Japonca, onların yöntemlerini inceledim. Baktım, adamlar çeviri yapmıyorlar. Her kavrama bir karşılık arıyorlar. Kavramı en doğal karşılığı ile açıklıyorlar. Doğal karşılığı ile, insanın bir iç âlemi var çünkü. Amaç, bilimi iç âleminin bir parçası yapmak. Aynı yöntemi uyguladım. Türkçe karşılıklarını araştırmaya başladım."

"Bir düşün," dedi Keyman, "Trigonometrinin, 'tri' yani 'üç', yani 'üçgen' bilimi olduğunu bilerek başlasaydın? Ya da çağrıştırabilseydi eğer sende 'cebir' kelimesi 'mecbur' kelimesini, kolaylaşmaz mıydı anlaman hayali sayıların kurguyu tamamlamak için mecburen kullanıldıklarını?"

"Elbette!"

"Ya da çağrıştırabilseydi sende 'mantık' kelimesi 'intak' kelimesini, dile getirmek anlamında phasieyi yani, aphasie'ye daha kolay aymaz mıydın?"

"Matematiğe de daha kolay ayardım," dedi Kadızade, "Orası muhakkak. Hâlâ hatırlarım, 'analoji tümevarıma dayanan bir dedüksiyondur' cümlesinin sakaletini lise mantık ki¬tabından."

"Allah-u ekber, Allah-u ekber! Lâ ilahe illallah..."

Kadızade yerinden sıçradı, "Ne?..."

"Şşşşş..." Şirazlı, ötede namaz kılan adamı gösterdi, "El Birûni. Reyhan Muhammet bin Ahmet. 'Dairedeki Kirişlerin Dairedeki Çember Parçasının Kavsi Hesabıyla Çıkarılması Kitabı'nın yazarı."

"Ne mutlu ona," diye fısıldadı, Kadızade'ye dönen Sinanoğlu, "Ne mutlu, delikanlıya! Bizim zamanımızda öyle bir intiba oluşmuştu ki, sanki bilimle uğraşan maneviyatla ilgilenmemeli. Bir bilim adamı biraz manevi değerlerden bahsedince gerici damgası yerdi. Bilmezlerdi ki, Einstein bir yandan fizik teorileri kurarken, bir yandan da Siyonizm üzerine makaleler yazardı. Ama biz Gazali'den bahsedince, gerici olurduk, öyle mi Erkâni? Bize zamanında öğretmemişlerdi. Amerika'dayken, Gazali'nin eserlerini bulup okuyunca, dünyam değişmiş, hayretler içerisinde kalmıştım. Kimyayı Saadeti okurken görmüştüm ki, Gazali o günkü Batı dünyasından beş yüz yıl ilerdeymiş!"

12

"Bak, sana ne getirdim! Hadi, bak! Baksana, ama!" Elmas Gözlü Çocuk'tu, elindeki parşömeni Kadızade'ye uzatıyordu, "Bak!"

KAYIP HALKA

1

Çocuk'un parşömeni tutan mercimek tırnaklı parmaklarında, babasını gördü kadın. Ensesinin çukuruna, burun deliklerinin kıvrımına, kulaklarının büklümüne baktı, babasını gördü. Çırpı bacaklarında, sırtında, duruşunda babasını gördü. Dizlerinin üstüne çöktü, bağrına bastı. Kara Kalpaklı Adam'a duyduğu hasretle, oğlunu kokladı, "Canım, birtanem!" Derin derin kokladı, son öpüşüymüş gibi öptü,

"Göster güzel oğlum, ne getirdin bana?!"

2

Parşömenin üzerine çizili çemberin içine yerleştirilmiş bir kareydi, Elmas Gözlü Çocuk'un gösterdiği. Pembe tırnaklı parmacığını çemberin etrafında dolaştırdı, "Bu ufuk çemberi!"

Karenin çembere dokunduğu noktaları işaret etti, "Bunlar, Dünyanın Dört Bucağı. Burası, Güneş Tanrısı'nın evi, burası Su Tanrısı'nın, burası Toprak Tanrısı'nın, burası da Ay Tanrısı'nın!"

"Güney, Doğu, Kuzey, Batı, sobe! Hatırladım birtanem, Kubilay'ın Hanbeylik'inin planı. Kürşat Amcan ile birlikte çizmiştiniz."

"Gökyüzü'nün aynısı," dedi Elmas Gözlü Çocuk, "Karenin merkezi, çemberin merkezi, Mavi Gök'ün Tanrısı'nın Yeryüzü'ndeki Evi. Çemberin çapı, karenin köşegenine eşit. Ufuk çemberinin uzunluğunu bulmak istersen, köşegenin uzunluğunu ölçüp Pi ile çarpıyorsun. Alanını bulmak istiyorsan, köşegenin yarısının karesini alıp sonra Pi ile çarpıyorsun!"

"Öyle mi?" dedi kadın, belleğini zorlayarak, "PR çevre miydi, alan mıydı, Pr-kare diye de bir formül var mıydı?"

"Sobe!" dedi Elmas Gözlü Çocuk, bir sır vermek ister gibi yanaşarak, "Biliyor musun, Babilonyalılar, çemberin uzunluğunu köşegenin üç katı sanıyorlar?"

"Allahallah!"

"Evveet! Tabletlerde öyle yazıyor! Sonra Guo Shoujing, Alper Abi yani, Jiuzhang problemlerini getirdi. Orada diyor ki, otuz adımlık bir çemberin çapı on adımdır! Sonra da Kardinal Retinger geldi, Uğur Süleyman Abi, o da İbrani İncili'ni getirdi. Orada da yazıyor, Sultan Süleyman demiş, otuz kübitlik bir çemberin çapı on kübitmiş."

"Kübit ne?"

"Kübiti bilmiyor musun?!"

"Bilmiyorum birtanem, nedir kübit?"

"Dirseğinden orta parmağının ucuna kadar ölçüyorsun, o bir kübit işte!"

"Pek iyi bir ölçü değilmiş," dedi kadın, "Bir senin koluna bak, bir de benim!"

"Biliyorum," dedi Çocuk, "Ama ta Sultan Süleyman zamanı, daha iyisini bulamamışlar işte! Babam sana Süleyman'ın kuşlarını anlattı mı? Saba Melikesi Belkıs'a yazdığı mektubu kaybeden kuşları?"

"Anlattı, canım," dedi Kadızade, "anlattı."

"Gel, öyleyse!" Sıçraya sıçraya uzaklaşırken durdu, geri döndü, Kadızade'ye göz kırptı, "Beni seven arkamdan gelsin!"

3

"'Vatan yahut Silistre'den," diye açıkladı, Elmas Gözlü Çocuk'un arkasından sevgiyle bakan Şirazlı, 'Bizi seven arkamızdan gelsin!' Mağduran'a fısıldadığımız cümle. HAYAT OYUNU bize aynı kafadaki insanların birbirlerini bulmalarının kaçınılmazlığını gösterince, Kutsal Üçlü'ye eklediğimiz cümle. 'Nereye?' diye soruyorlardı, 'KOALİSYON'un bilgi tekelini kırmaya!' diyorduk. En ufak bir bilgi kırıntısını hor görmeden, zayi etmeden, mükerrerata izin vermeden bir an önce KOALİSYON'un bilgi tekelini kırmaya."

"Matematiğin dünyasını taklit ederek?"

"Matematiğin, fiziğin, kimyanın, fiziksel kimyanın?"

"Sonuncusu, fiziksel kimya, o nasıl bir şey?"

Şirazlı, güldü, "Eşkenar bir üçgenin köşelerine fizik, kimya ve matematiği kondursak, bu üçgenin ortaları fiziksel kimya dalının alanına girer. İster sıvı, katı, gaz evrelerinde olsun, ister karışımlar, asıltılar, çözeltiler gibi kimyasal bileşikler olsun, çeşitli durumlar gösteren özdeğin fiziksel, kimyasal tüm özellikleriyle uğraşır. 'Özdek' dediğim de molekül."

"Anladım."

"Eskisi gibi devam etmesine izin verseydik, birkaç kuşak sonra ne Türkçe ne de Türk kalırdı, İmre Hanım. Biruni'ye bak. Dünyanın gelmiş geçmiş en büyük matematikçilerindendir. Pek muhtemeldir ki, Müslüman olmasaydı o kitabı yazamazdı."

"Yani?"

"Yani, halletmesi gereken bir meselesi vardı. Bu meseledir ki, onu trigonometrik fonksiyonların üzerinde çalışmaya yöneltti. Sinüs Teoremi'ni

buldu. 'Kıble'. Meselesi Kıble'ydi. Namaz kılarken yüzünü döndüğü yönün doğru olduğundan emin olmak istiyordu."

"Ah ha!"

"Yönü doğru tayin edebilmesi için Yerküre üzerindeki üçgenlere ilişkin geniş bilgi sahibi olması gerekiyordu. Ezanların doğru zamanlarda okunması da düzlem, geometri ve trigonometri bilgisine bağlıydı. Neden çünkü, sabah, öğlen, ikindi, akşam ve yatsı, Güneş'in doğuşu ile batışı arasına, günün uzunluğu ve Güneş'in yüksekliğine göre dağılır ve doğru hesapların yapılması..."

"...küresel trigonometri bilgisi gerektirirdi."

"Hindistan'da olsun, Türkistan'da, Yunan'da, Mısır'da olsun, trigonometri astronomi ile iç içeydi. Matematik metinleri, astronomi kitaplarının bölümleri olarak yayımlanırdı. Bilim, astronomik gözlemlerle başladı. Astronomiyi ilerleten denizcilik. Aritmetiği ilerleten ticaret. Fiziği, kimyayı ilerleten endüstri. Bilim için bilim, amaçsız bilim yok. Meğer ki, yaşama dair bir meseleyi çözsün, bilimde ilerleme olmuyor."

"Osmanlı'nın meselesi yoktu," diye mırıldandı kadın, "Eski Türkiye meselelerin farkında değildi."

"Uluğ Bey Zayiçesi'nde 'pek çok şüpheli yerler' düzeltilince, Osmanlı açısından mesele bitmiş oldu. Takiyüddin, Almagest'teki birçok noktaları zaten açıklamış, Euclid'deki güçlükleri izah etmişti."

"Öyle miydi, gerçekten?"

"Sor!" dedi Şirazlı, namazını bitirip kalkan, on üç-on dört yaşlarındaki oğlan çocuğuna yaklaşması için işaret ederek.

4

Beyaz tülbendi sarığı, şarap rengi kaftanıyla müsamereye çıkmış gibi duran delikanlıydı. Koşarak geldi, Kadızade'yi selamlamayı ihmal etmedi,

"Buyurun Hocam! Nasılsınız?"

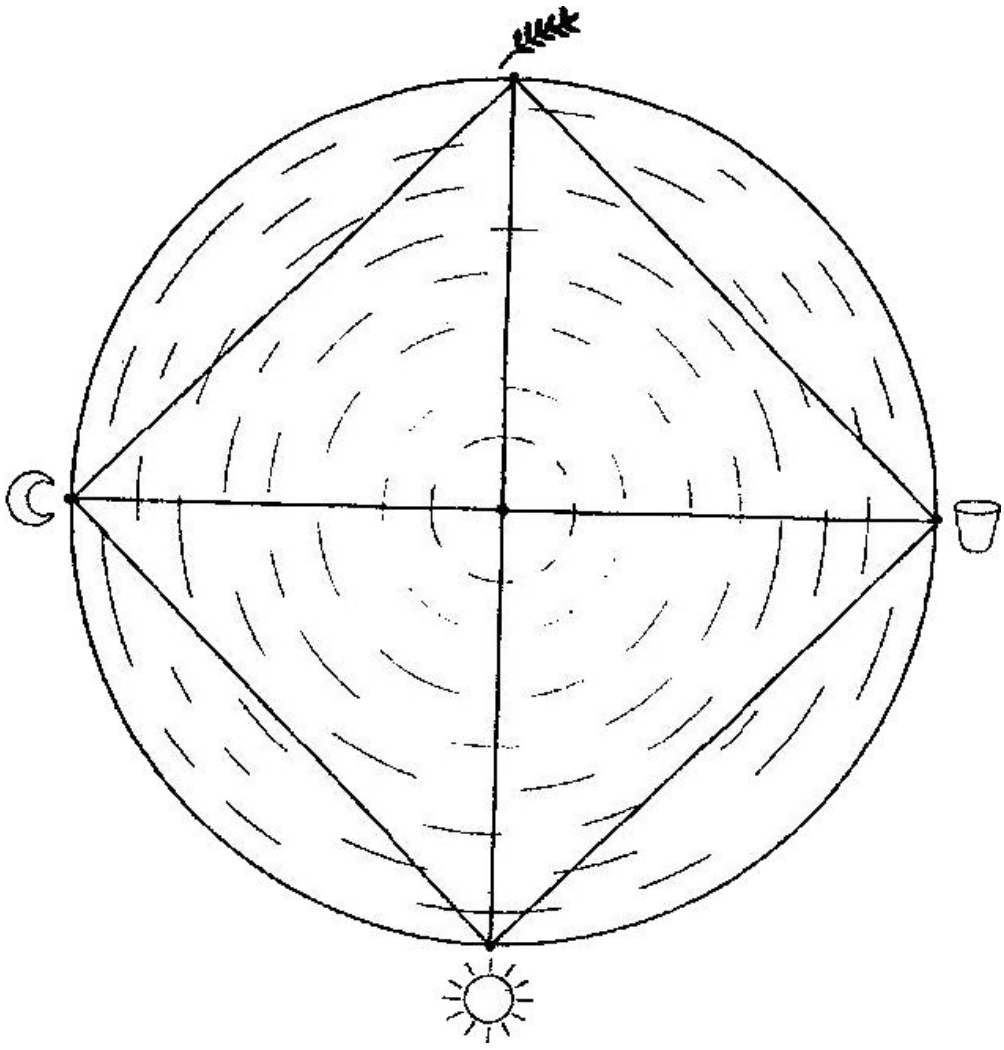

"Biz iyiyiz! Asıl sen nasılsın bakayım? Cabir'le barıştınız mı?"

"Hayır," dedi delikanlı, başıyla ötelerde bir yere işaret ederek, üzgün bir sesle, "Cabir, Ptolemi'nin peşinde. Bana ayıracak zamanı yok."

Şirazlı, delikanlının baktığı yöne döndü, "Klaudius Ptolemi, yüzü bize dönük olan şu beyaz eteklikli delikanlı," diye açıkladı, '"Matematiksel Sentaks' külliyatının yazarı, İskenderiyeli Yunan. Cabir, kaftanlı olanı. Sevillalı Ebu Muhammet Cabir."

"Tartışıyorlar galiba, Klaudius dediğinizin yüzü kıpkırmızı!"

"Öyle de, denebilir," dedi el-Biruni, ciddiyetle, "Cabir, Ptolemi'nin Almagest'inin eleştirisini yazıyor ya, Plotemi, Cabir'i kıskanıyor. Söylediğine göre birkaç yıl daha yaşasaymış, Cabir'in düşündüklerini o da düşünürmüş. Ama bence bu çok saçma, bin yüz yıl yaşayacak hali yoktu çünkü!"

"Cabir, Ptolemi'den bin yüz yıl daha büyük. Onu demek istiyor. O birinci milenyumun başlarında, İsa'dan yüzyıl kadar sonra Aşağı Mısır'da doğmuştu. Cabir, on ikinci yüzyılın başlarında."

"Cabir'in kitabı, gelecek yıl Latince'ye çevrilecek ve Avrupalılar ilk kez bir Müslümanın Ptolemi trigonometrisini nasıl aştığını görecekler."

"Yani Takiyüddin Almagest'i aşmış değil?!"

"Onu bilemiyorum, efendim," dedi el-Biruni, "Benim bildiğim, Cabir'in arkasından el-Tusi'nin 'Müstakim Hatlar Kitabı'nın gelecek olduğu. Cabir, kitabına küresel üçgenleri çözme kurallarını da koymuş Hocam, biliyor musunuz? Menalaus'un teoreminin küresel dik üçgenlere ilişkin dört özel durumunu almış, iki tane de kendisi eklemiş: *cos C = cot A cot B ve cos A= cos A sin B*! Müthiş!"

"Hangi 'yıl' Cabir'in kitabının basılacağı bu 'gelecek yıl'? "

"1278 galiba," diye cevapladı delikanlı, "1279' da olabilir. Tam bilemiyorum."

"Klaudius Ptolemi, Menalaus'la akrandır. İkisi de İsa'dan sonraki ilk yüzyılda yaşamışlardı. Cabir'in ömrü on ikinci yüzyılda geçti. El-Biruni, Cabir'den bir asır daha gençtir. Öyle değil mi, Biruni?"

"Ben, 973 Harizm, Türkistan doğumluyum," dedi delikanlı, gözleri Ptolemi ile tartışan Cabir'de, "Siz 'Harzem' diye bilebilirsiniz. Amuderya'nın Özboy kolu üzerinde. Öyle değil mi Hocam?"

"Öyle. Anlayacağınız, Biruni'mizi biraz da Gazneli Mahmut'a borçluyuz. Gazneli, onu himayesi altına aldı. Hindistan gezisinin masraflarını da o karşıladı."

"Allah ondan razı olsun," dedi Biruni, "Mahmut Han olmasaydı, ben o kitapları toparlayamazdım."

"Çok mu kitabın var?"

"Yüz kırk kadar var," dedi delikanlı, mahcup bir sesle.

"Yüz kırk matematik kitabı! Yok canım!"

"Hepsi matematik değil, efendim."

"Çoğu matematik ve astronomi üzerine ama coğrafya da var. Hint kültürü, Hint kast sistemi, Hint din felsefesi, sonra zaman düşüncesi, takvim düzenleme teknikleri. Bir tane de satranç kurallarını derlediği kitabı var... Olacak yani."

"Olacak yani..?"

"El Biruni yetmiş iki yaşında ölecek," dedi Şirazlı, "Fatih Aydın, bu delikanlı yani, henüz on üç yaşında!"

"On dört!" diye düzeltti delikanlı.

"On dört olsun. Mahmut Han, henüz Harizm'i fethetmiş değil. Sen daha halen Ebu Nasr Manşür'ün astronomi talebesisin, Bağdat'ı bile görmüş değilsin. Öyle değil mi?"

"Hayır, değilim ama Ebu Vefa'la anlaştık, 997'deki Ay tutulmasını, o Bağdat'tan, ben Kat'tan izleyeceğiz. Böylece iki şehir arasındaki boylam farkını saptayabileceğiz. Bu arada ben 'Gölgeler Kitabı' üzerinde çalışıyorum. Doğrudan gölgeye, cotanjanta bir örnek..." Yere çömeldi, cebinden çıkardığı tebeşir parçasıyla çizmeye durdu, "A Güneş'in kütlesi olsun, BG güneş saatinin EG ufuk düzlemine dik açıyla oturan mili, A B E milin başından geçen güneş ışığı. Böyle E G, temeli G, sonu E olan doğrudan gölgedir. Bu durumda, EB, gölgenin iki ucunu ve mili birleştiren çizgi, gölgenin hipotenüsü olur, co-sekant."

"Ben sizi baş başa bırakayım," dedi Kadızade.

5

Beş bin yıllık matematik tarihini taklit eden gençlerin yayıldıkları yemyeşil bir vadiydi. Ihlara Vadisi. Peştamalları, gösterişli altın takıları ile Mısırlılar, Babilonyalılar, Hintliler, Çinliler, Yunanlılar, Türkler, İspanyollar gruplar halinde çalışıyorlardı. Kadızade, Mısırlı matematikçileri klonlayan çocukların çamurdan şekillendirdikleri levhaların üzerinde hiyeroglif sayılarla hesap yaptıklarını gördü.

"Üç tane kırlangıç, yedi tane de mıh çizdim, levha doldu!" diye söyleniyordu Elif, "Daha elli yazacaktım, yer kalmadı!"

"Sen de daha küçük yap kırlangıçları," dedi Aslı, bilgiç bilgiç.

"Yapamıyorum ki!" Başında dikilmiş seyreden Kadızade'ye döndü, "Kırlangıçlar on, mıhlar bir," diye açıkladı, "Otuz yedi yazmam lazım, ama levha küçük, yer kalmıyor!"

"Hay, Allah!" dedi ne diyeceğini bilemeyen kadın, "Daha büyük bir levha mı karsan acaba kendine?"

"Daha büyük levhayı taşıyamam ki," başını önüne eğdi Elif, "Ben, küçüğüm."

"Anlıyorum," dedi Kadızade, "Eski Mısırlı olmak zor iş!"

"Öyle," dedi Elif, "Ama bir daha ki sene, Babilonyalı olacağım."

"Sahi mi?!"

"Babilonyalı olunca çivi yazısı yazacağım! Çivi yazısı daha iyi sığıyor. Yumurtaların üstünü süsleyeceğim." Kadın etrafına bakındı, az ötede kümelenmiş Babilonyalı çocuklara yürüdü, "Yumurta dediğin bunlar mı?"

"Onlar yumurta değil, jeton," diye güldü, adının Derin olduğunu öğrendiği çocuk, "Kilden yapılma. Bakın, üzerinde değerleri yazılı. En büyüğü altmış, en küçüğü bir."

"En büyüğü altmış, en küçüğü bir, öyle mi? Demek altmışı temel aldığınız bir sistem kullanıyorsunuz?"

"Siz de öyle yapıyorsunuz," diye güldü Derin, yeniden, "Siz de bir saati altmış dakikaya bölüyorsunuz."

"Haklısın, demek ki Babilonyalılardan öğrenmişiz. Bir şey sorabilir miyim? Arkası dönük olan şu adam, o Pitagoras mı?"

"O, Arif Abi," dedi Derin, "Pitagoras yani."

"Hintlilerin arasında ne yapıyor? Hintliler onlar öyle değil mi, kızlar sariler giymiş?"

"Pitagoras'ın teoremini Hintliler de bulmuşlar ya, onu tartışıyorlardı," dedi Derin, "Sonra, Çinliler de. İşte, Guo Shoujing, Alper Abi de orada. Kaşi'nin yanında. Kaşi'nin yanında da Uluğ Bey duruyor."

Kadızade, Biruni ile konuşmasını bitirmiş yanma gelen Şirazlı'ya döndü, "Bu Gıyasettin, âlem bir delikanlı," dedi, "Dünya matematik tarihine geçtiğini bilmiyordum!"

"O da öyle, Uluğ Bey de öyle," dedi Şirazlı, "Kaşi, trigonometri tablolarının hassasiyeti ile ünlüdür. Bir derecenin sinüsünü saptamak için virgülden sonra on sekiz haneye kadar gitti. Hesap makinelerinin olmadığı zamanda bir rekor! Uluğ Bey, buradan yola çıktı, kavisin her dakikasının sinüs ve tanjant tablolarını hazırladı, her tabloda tam 5400 giriş! İnanılmaz bir başarıdır!"

Kadızade etrafına bakındı, "Profesör Koçak yok mu?"

"Profesör Koçak, orada, Abdülhamid İbni Türk'ün yanında. Muhammet İbni Musa el Hârizmî ile konuşuyorlar. Hârizmî, dünyadaki ilk cebir kitabının yazarı. Abdülhamid'in 'Katışık Denklemlerde Mantıkî Zaruretler'! de yaklaşık aynı süreçte yayınlandı."

"Yine Harizm! Toprağından mıdır, suyundan mıdır?!"

"El Hârizmî, 780, Harizm, Hive doğumlu. El Biruni 973, Harizm. Bu ikisi Hazar'ın doğusundan, Lütfi Askerzade, batısından."

Kadızade etrafına bakındı, "Kaç kişi var, burada?"

"Yaklaşık iki bin," dedi Şirazlı, "Matematik bilimini bu gençlerin klonladıkları iki bin matematikçiye borçluyuz."

"Hepsi o kadar mı? Sadece iki bin? İki bin genç adam yetiyor matematik tekelini kırmaya, öyle mi?"

"Ona bile gerek yok," dedi Aydın Sayılı/Şirazlı, "On dokuz ve yirminci yüzyılların matematiğini kırk kişiyle özetleye bilirsiniz. Yedekleri ile seksen, bilemediniz yüz genç adam, matematik tekelini kırmaya yeter. Çocukları en başından Mısırlılardan, Mezopotamya döneminden başlatıyoruz ki, sayı duygusunu geliştirebilsinler. Bir de öğrensinler insanoğlunun nasıl yoktan var ettiğini bilimi. Dört işlem, sonra daha kolay geliyor. Kesirler de öyle. Bir de tabii, büyük matematikçilerle bir arada olmaları işlerini çok kolaylaştırıyor. Müthiş bir sinerji yaratıyor."

6

"SİMÜLASYON, 'yaparak öğrenmek' demektir. Bir çocuk gibi, dünyayı taklit ederek öğrenmek. Oyuncaklarını ya da başka nesneleri, temas ettikleri insanların, hayvanların yerine koyarak öğrenmek. *-MIŞ GİBİ YAPARAK* öğrenmek."

'"Eski Türkiye'nin ön-insan/çocuk hüviyetini en büyük avantajımız olacak şekilde dönüştürmeyi başardık' derken söylemek istediğiniz buydu! Adsız'ın öngördüğü eğitim sistemi!"

Şirazlı, uzun uzun başını salladı, "Evet! Evet, Aklı korumanın yolu, Aklı olabildiğince çok sayıda *kısmigerçek*'e açmak! 'Doğrularının sayısı kısıtlı olan Akıl, tanımadığı bir durumla karşılaştığında şaşırıyor, karışıyor, reddediyor çünkü. Oysa çocuklar hiçbir şeye şaşırmazlar. Çevrelerindeki insanları, hayvanları ya da başka bir şeyleri, oyuncaklarına ittihat ettirir, oyuncakları aracılığı ile konuşturur, hareket ettirir, dünyayı taklit ederler."

"Ve bu yetenekleri zaman içinde kaybolur!"

"Yukardakiler, kaybolan bu yeteneklerini BİLGİSAYAR SİMÜLASYONU ile yeniden kazanma yoluna gittiler. Yapay çevreler, sanal dünyalar kurdular. Yapay zekâ geliştirdiler. Ama dikkat et, onların simülasyon modelleri, olanı taklit eder, olabileceği değil! Belirli şartlar altındaki bir sistemin nasıl çalıştığını gösterir, sistemin en iyi nasıl çalışabileceğini değil! Oysa, Mucizeler Diyarı'nın sisteminde unsurlar canlıdır. Akılları ile birlikte gönülleri de gelişir. Birbirlerinden etkilenir, birbirlerini dönüştürürler."

"Bu durumda, betimleme sadece bir an'dır, derhal değişir!"

"Hayatın kendisi gibi," dedi Şirazlı, "Hayatın kendisi gibi!"

HAYAT OYUNU

1

"Hayat diyorsunuz, hayat. Ben de yaşadım bir hayat ama bu Dünya'da değildi sanki! Bu Dünya'da olaydı, hissederdim. Mesela, istedikleri yerde, zamanda, biçimde harekete geçirebildikleri dev bir çelik kapana dönüştürdüklerini ömrümü. Hiç olmadı, kendi saçaklılığımdan yola çıkıp din ile bilimin arasındaki farkın, mesela, bir metodoloji sorunundan ibaret olup olmadığını sorgulayabilirdim. İki milenyum süren bir şizofreniye itilip itilmediğimizi sorgulayabilirdim. Parıltılarıyla mest olarak edilgenleşip kaderimi ellerine teslim edeceğime, kendi kişisel sorularımı sorabilir, kendi kişisel cevaplarımı bulmaya çalışabilirdim."

"Yapamazdınız," dedi Şirazlı, "Yukardayken olmazdı.

Frederic'i duydunuz. Yukardakiler, *kendi* sorularınızı sormanıza izin vermezlerdi. Onlar, öğretilmiş sorulara öğretilmiş cevaplar isterler ki, asla sahip olamayacağınız şeylerin peşinde koşmaktan vazgeçmeyin. Kutay'ın dediği gibi, *'karşı taraf bulamamış telkinlerin dimağlara adeta dini nass halinde yerleştirilmesi...*' istenilen budur. Sizin kişisel cevaplarınızı akıldışı, münferit, mistik, hatta dogmatik görmeleri kaçınılmazdı. İlâhlara karşı çıkamazdınız."

Kadızade ikna olmamıştı, başını salladı, "Ama ONARIMCILAR karşı çıktılar. Ben de Şeyh Muzaffer'in ahfadındanım, TÜNEL'in Tanrı'nın kavranamaz görkemi içindeki sarsıcı Celâl'in telmihi olduğunu sezebilmeliydim. Celâl'in üzerinde düşünmeli, Eril Ruh'u ve Yang'ı görmeliydim. Murat'ın sesini duyup içimdeki Celâl'in peşine düşmeliydim. Adsız, 'Pişman mısın?' diye sormuştu bana, evet, pişmanım, çünkü keşfetmekte geciktiğim Celâl, içimdeki Cemal ile birleşip beni Kemal'e erdirecek olan Celâl'di. Yüzümü bir an önce size döndürmeli, Işık'a yürüyebilmeliydim. Kaos'a takıldım, kâbusa çakıldım, İkinci Aydınlanma'yı gözden kaçırdım. Fiziği, matematiği Yukardakiler'e ihale ederken, sonuçlarını düşünmedim. Bir teselim, Kuantum Yosması olabilme keyfiyetim."

"Oraya bakın!" dedi Şirazlı. Kadızade döndü, dev ekranda art arda beliren, birbirinin üstüne binen, kaybolan yüzleri gördü.

"Matematikçilerin yüzleri!"

2

Murat Kaplan, Benjamin Pierce / Selim Kapkıner, Ada Byron King / Jale Yılmaz, Arthur Cayley / Faruk Bayıl, George Cantor / Vedat Serin, Henri Poincare / Emre Sadık, Kurt Hensel / Kürşat Olgun, William Young / Cem Kardeş, Felix Hausdorff / Ferhat Başar, Grace Chisholm Young / Oya Aras, Ernst Steinitz / Burak Can, Ernst Zermelo / Burak Kadi, Emile Borei / Emin Dağlan, Bertrand Russell / Hüseyin Çolak, Kurt Gödel /

Kâmil Yüce, Alfred Tarski / Abdullah Koç, Leonard Eugene Dickson / Kazım Demir, Maurice Frechet / Ümit Karlı, Emmy Noether / Ayşe Katmaz, Joseph Wedderburn / Erol Yaman, Hermann Weyl / Mahmut Gezen, Walther Mayer / Nuri Bağdatlı, James Alexander / Hasan Gezmiş, Abraham Fraenkel / Yüksel Çalık, Stefan Banach / İbrahim Sönmez, Heins Hopf / Ferhat Sadık, Pavel Sergeiivich Alexandrov / Baran Ateş, John von Neumann / Ömer Kırdar, Max Zorn / Zaim Felek, Hassler Whitney / Can Hakem, Saunders Mac Lane / Süleyman Giresun, Leonid Kantorovich / İdris Giresun, Alan Turing / Cemil Çelik, Samuel Eilenberg / Naci Sandık, George Dantzig / Avni Yılmazer, Richard Hamming / Mert Deren, Claude Shannon / Yusuf Demirel, Wolfgang Haken / Yusuf Bulut, Kenneth Appel / İbrahim Hoştan, Paul Cohen / Tayfun Yarman...

Fizikçilerin yüzleri!

Arşimed / İlyas Albayrak, Aristarkus / Temel Doğru, Aristotle / Erdoğan Yıldız, Francis Bacon / Ömer Yağmur, Isaac Barrow / Yılmaz Ertuna, Morris Berg / Melih Berk, Hans Bethe / Altan Yorulmaz, Niels Bohr / Nuri Hiçyılmaz, Tycho Brahe / Abdurrahman Mento, Louis de Broglie / Şeyhmus Orman, Nicholas Copernicus / Mazlum Ayna, Marie Curie / Meryem Çandar, Pierre Cruie / Ruhi Aydın, Charles Darwin / Atilâ Yarma, Rene Descartes / Kenan Doğu, Paul Adrien Maurice Dirac / Hasan Elverdi, Freeman Dyson / Rafet Sudan, Arthur Eddington / Ateş Dağlı, Albert Einstein / Jak Levi, Eratosthenes / Cüneyt Gürel, Michael Faraday / Faruk Öten, Enrico Fermi / Yusuf Atlığ, Timothy Ferris/ Cem Yılmaz, Richard Phillips Feynman / Teoman Altın, John Flamsteed / Dario Izmir, Alexander Friedmann / Mustafa Yoncaoğlu, Klaus Fuchs / Kâmil Taşan, Galilei Galileo / Gürdal Gürsu, Samuel Goudsmit / Sami Osma, Leslie R. Groves / Yunus Orman, Otto Hafin / Burak Tunç, Edmond Halley / Melih Demirkanlı, Stephen Hawking / Ferhat Sino, Werner Heisenberg / Deniz Demirkanlı, Heinrich Hertz / Sefa Tınaz, Robert Hooke / Nurettin Şanlı, Edwin Hubble / Erkut Arıburnu, Christian Huygens / Duygu Atay, Lord Kelvin / Şiran Altın, Johannes Kepler / Emre Menderes, Donald Kutyna / Enis Gürses,

Leon Lederman / Mahir Uz, Gottfried Leibnitz / Sefer Yaman, John Locke / Adnan Sözer, Hendrik Lorentz / Sami Uzun, James Clark Maxwell / Haluk Gündoğdu, Lise Meitner / Beril Tanla, Yuval Ne'eman / Tamer Şahinbaş, Hans Christian Oersted / Hayri Aladağ, J. Robert Oppenheimer / Ahmet Şahin, Wolfgang Pauli / Veli Dede, Max Planck / Metin Erözlü, Burton Richter / Ekber Ramazanoğlu, Wilhelm Roentgen / Semih idi, Ernest Rutherford / Niyazi Koçak, Erwin Schrödinger / Erkin Çam, Julian Schwinger / Vural Savaş, C P. S n o w / Barış Tepebaşı, Hartland Snyder / Ömer Yeşiltepe, William Stukeley / Levent Aral, Walter Sullivan / Hirant Koçaryan, Leo Szilard / Pars Yalım, Joseph John Thompson / Hayri Gülen, Samuel Ting / Yavuz Özkan, Shin'ichiro Tomonago / Fırat Çamlıbel, Stephen Weinberg / Ramazan Yeşildirek, Victor Weisskopf / Taner Varlı, Chaim Weizmann / Kamil Ilıca, John Archibald Wheeler / Selim Aktan, Eugene Wigner/ Zafer Kalkan, George Zweig / Abdullah Gezgin...

Kimyacıların yüzleri!

Albertus Magnus / Mehmet Yüce, El Razi / Recep Bilgin, Arnold of Villanova / Cem Erciyes, Elias Ashmole / Ferit Mançu, Avicenna / İbni Sina, Francis Bacon / Kemal Çekirge, Roger Bacon / Fuat Şimşek, Adolf Baeyer / Ali Gedik, Guiseppe Balsamo / Turgay Şener, Barchsen / Taner Germiyan, Valentine Basil / Caner Kara, Becher / Şefik Kırlangıç, Jean Béguin / Turan Altan, Bergman / Sadık Tunca, Jacop Berzelius / Taner Kışla, Berthollet / Sami Şeker, Herman Boerhaave / Çetin Kaya, Bourdelain / İskender Sakar, Robert Boyle / Tuğrul Akter, Lord Brougham / Gürol Sander, Master Canches / Serkan Tapan, Robert of Chester / Çetin Alemdağ, Cabir ibni Hayyan / Metin Sergen, Archibald Scott Couper / Bora Kara, John Dalton / İsmail Seymen, Davidson / Aydın Ersöz, Humphry Davy / Atila Artez, John Dee /Aslan Özaydınlı, Edward Kelly / Ali Kar, Simon Forman / Aydan Güneş, Lavoissier / Berkan Gül, William Henry Per¬kin / Boraz Yelken, Louis Pasteur / Cemal Çiçek, Woehler / Canip Kurtoğlu, Carl Wilhelm Scheele / Candan Eliaçık, Justus von Liebig / Doğu Yazgan, Sir Edward Frankland / Efe Doruk, Dmitri İvanovitsch Mendeléeff

/ Eren Çalık, Friedrich August Kekulé / Fuat Doğu, Joseph Priestley / Fatih Erim, Joseph Black/ Gürol Gürsu, Emil Fischer / Halit Kalın...

Vasılların yüzleri!

Avusturyalı Michael J. Farren / Oğuz Alpan, Danışman, Bilderberg'in Amerikalı Dostları, "Umberto Agnelli / Ertuğrul Yaman, İtalyan, IFIL-Finanziaraia di Partecipazionin sahibi, İspanya Senatosu Başkanı Esperanza Aguirrey Gil de Biedma / Özgür Çelik, Amerikalı Paul A. Allaire. / Suat Yeniçeri, Xerox Corporation'un Başkanı, Joaquim F. do Amaral / Kamil Yücetuğ, Portekiz Parlamentosu Üyesi, İsveçli Anders Âslund / Ahmet Sevilgen, Uluslararası Barış için Carnegie Vakfı kıdemli üyesi, Lizbon'dan iletişim Bilimleri Profesörü Francisco Pinto Balsemâo / Murat Yıldız, İsveçli yatırımcı, IMPRESA'nın Başkanı Percy Barnevik / Haşan Kaçmaz, Indiana Eyaleti Demokrat Senatörü, Evan Bayh / Emre Kocasakal, İtalyan Telecom'un Başkanı, Franco Bernabe/Yunus Köroğlu, İsveç Parlamentosundan Cari Bildt / Emrah Sarıoğlu, Kanada Telgraf Şirketleri Grubu Başkanı, Conrad M. Black / Hüseyin Ulaş, Amerikan Ulusal Güvenlik Araştırma Grubu Başkanı, Charles G. Boyd / Kemal Gürsu, Kanada Bağımsız Uluslararası Komisyon Başkanı John A. D. de Chastelain / Ali Solmaz, İngiltere Parlamentosu'ndan Kenneth Clarke / Mehmet Altın, Norveç İş ve Sanayi Konfederasyonu Başkan Yardımcısı Kristin Clemet / Sevgi Afşin, Bertrand Collomb / Batuhan Kuru, Fransız Lafarge'ın Yönetim Kurulu Başkanı, Jon S. Corzine / Cem Doğru, Amerikan Goldman Sachs & Co.'nin emekli ortağı, Portekiz İmar, Planlama ve Yerel Yönetimler Bakanı, Joâo Cardona G. Cravinho / Ercan Salmaz, George A. David / İskender Oral, Hellenic Şişeleme Şirketi Yönetim Kurulu Başkanı, Bottling Company, Yunanistan, Connecticut Senatörü Demokrat Christopher J. Dodd / Muhammet Aslan, Amerikan O'Melveney & Meyers Avukatlık Şirketinden Thomas E. Donilon / Cengiz Uslu, eski Türkiye Merkez Bankası Başkanı Gazi Erçel / Seyit Ali Üzgün, eski Türkiye Hürriyet gazetesi Ankara Büro Şefi Sedat Ergin / Tamer Yiğitbaş, Uluslararası Ekonomik Araştırmalar Ulusal Büro Başkanı Martin S. Feldstein / Cemil Yazar, IMF Başkan Yardımcısı, Stanley Fischer

/ Ali Poyraz, Paolo Fresco / Hakan Yıldırım, İtalyan Fiat'ın Başkan Yardımcısı, Milan Bocconi Üniversitesi Ekonomi Profesörü Francesco Giavazzi / Binali Seymen, Kanada Nova Scotia Bankası Yönetim Kurulu Başkanı Peter Godsoe / Coşkun Sapak, The Washington Post gazetesi sahibi Donald E. Graham / Coşkun Edirneli, Eduardo C. Marcai Grilo / Mehmet Beyaz, Koç Holding Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı Suna Kıraç / Aylin Kadıoğlu, TÜSİAD üyesi Erkut Yüceoğlu / Erkut Aktan, Norveç'ten 'Aftenpost'un editörü Per Eğil Hegge / Hüseyin Çakmaz, Kanada 'International Journal'ın Editörü Margaret O. MacMillan / Ayşe Ankara, Alman 'Die Zeit'dan Werner A. Perger / Ahmet Özaydın, İngiliz 'The Financial Times International'dan James D. Wolfensohn / Cenk Karakoç, İngiliz 'The Economist'den John Micklethwait / Cem Oran, İngiliz 'The Economist'den Adrian Wooldridge /Vedat Albayrak, Deutsche Bank Guvernörü Hilmar Kopper / Hilmi Aktan, Avrupa Merkez Bankası Yönetim Kurulu Üyesi Tommaso Padoa-Schioppa / Tayfun Yaran, Fransız Merkez Bankası Guvernörü Jean-Claude Trichet / Murat Emre Akmar, İngilizlere özel bir önem veriyoruz, her an kuyruklarındayız, Avam Kamarası üyesi Peter Mandelson / Ozan Şentürk, Yunanistan gölge Dışişleri Bakanı Yannos Kranidiotis / Stelyo Kaplan, Nebraska Senatörü Cumhuriyetçi Chuck Hagel / Adnan Özel, Handelbanken'in Yöne.....

GÜNÜN SONUNDA

1

Özenle paketlenmiş büyükçe kutunun içinde Kadızade'nin ruhu, katlanmış, beyaz pirinç kâğıdına sarılmış oturuyordu.

"Sana layık değil ama..."

Kara Kalpaklı Adam ayağa kalktı,

"Böyle bir armağan olamaz! Bunu kabul edemem!"

"Sana layık olmadığını biliyorum," dedi kadın, usulca, "Ama Eridanus Irmağı'nda yıkadım. Göksel çakılların üstünde kuruttum. Tortular aktı, gitti. Yosunlar temizlendi. Pirüpak oldu."

"Ama ben..."

"Şşşşş..." İmre Kadızade parmağını Adsız'ın dudaklarına götürdü, susturdu, kollarını açtı, "Buraya gel. Kucağıma."

"Bir lokmacık bir şeysin, taşıyamazsın beni!"

"O sana öyle geliyor," dedi Kadızade, "Cehennemi bilmeyeni, Cennet kabul etmezmiş..."

"...adımı bile bilmiyorsun ! "

"Canın sağ olsun." Gözlerini yumdu, "Öyle özlemişim ki seni, kemiklerim seğiriyor. Canın sağ olsun," dedi tekrar, "Nerede, kiminle, ne yapıyor olursan ol, canın sağ olsun."

Bakışlarını Kara Kalpaklı Adam'ın alnında dolaştırdı, gözlerinde, yanaklarında, şakaklarında, kulaklarında, çenesinde dolaştırdı. Omuzlarından kollarına indi, parmaklarını saydı. Karnının, bacaklarının, ayaklarının yerli yerinde olduğundan emin oldu,

"Gezdirecek gözlerim var," diye gülümsedi, "Gezdirecek gözlerim var ama sena edecek dillerim yok."

Adsız güldü, "Olmaz olur mu?"

"Belki de haklısın. Sena var, sena var, değil mi?"

Başını kaldırdı, yapraksız dalların arasından süzülen solgun ışıklara baktı,

"Koruda şubat güneşi... uzunca bir ara... damlalarında buzdan çubukların... Adsız, adaçayı yudumluyor... ince belli bardağı... ellerinde kayıp!"

Kara Kalpaklı Adam'a döndü, "Adaçayıydı değil mi, elindeki?"

"Adaçayıydı, canım."

"Güzel. Koruda şubat günü... soba dumanının bükülmesi bulutlara doğru... Marinada ayak sesleri... buz üstünde yürüyen Kara Kalpaklı Adam'ın. Bir tane daha söyleyeyim mi?"

Adsız başını salladı, "Ne diyebilirim ki, canım."

"Şubat gecesi... Gökyüzünde türbülans... ay doğmadı iskorpitler karanlıkta kaldı... Şafakla beraber vazgeçti geceden kadın..." Duraladı, kulak kabarttı, "Seninki geliyor..."

2

Önce rüzgârı geldi, Feresiekber'in. Sonra bir an bir karanlık ve karşılamadaydı. Sevinçle şahlandı, kişnedi, indi, başını eğdi, burnunu Kara Kalpaklı Adam'ın boynuna soktu, kokladı.

Kadızade güldü, "Sen de mi?!"

Adsız, bir şey söyleyecekmiş gibi oldu, kadın susturdu,

"Söyleme! Yolcu yolunda gerek." Uzandı, içine ruhunu yerleştirdiği kutuyu aldı, uzattı, "Yolluğunu unutma, sevgilim."

Kara Kalpaklı Adam, kutuyu Feresiekber'in terkisine yerleştirdi. Kadına baktı, baktı, "Allah'a emanet ol, birtanem," dedi, geçmiş gitmiş o bulutun izi gözlerinde, "Allah seni korusun."

"Seni de canım. Hadi, yolun açık olsun!"

3

Kuzey semalarında yükselen adamın arkasından baktı, "*Çekerim Turna'm sineye, derdi sineye*!" İşinin başına, erguvanları göğertmeye durdu, "Bu yıl bize gülmek haram, belki seneye!"

4

"Hızlandırabiliriz eğer istersen, hızlandıralım mı?" diye fısıldadı poyraz.

"Nasıl yani?"

"Yıldız Fidanlığındaki gibi. Şu anda atlar, balıklar, yosunlar, bitki örtüsü aynı hızı paylaşıyoruz. Ama şöyle bir şey yapabiliriz, eğer istersen. Sen ve ben aynı hızda kalırız, erguvanları süratlendiririz mesela. Ya da asmayı veya Afgan sarmaşığını veya hepsini. Yarın üstündeki küçük tuğla evi görüyor musun? Duvarın dibinde bir mavi yasemin çalısı vardır. O çalı, o bü-

yüklüğe beş dünya yılında geldi. Ben ektim, evet. Zamanı beş yılı on dakikaya sığdıracak şekilde hızlandırırsak, çatıya ulaşmasını seyrederiz. Yasemin çatıya ulaşırken, asma arşa tırmanır. İster misin?"

"El değmemiş bir dünya, yemyeşil..."

"Kirlenmemiş bir dünya," dedi Kara Kalpaklı Adam'ın rüzgârın getirdiği sesi, "Kirlenmemiş bir dünyanın nasıl bir yer olabileceğini hatırlamak için. Çocuklara göstermek için."

"Çocuklara ve TÜNEL'i bilen büyüklere."

2020'li yıllar. Postnişinde YÜCE PİR'in oturduğu Yeni Dünya Düzeni tarikatı, iktidarını tüm hışmıyla güçlendirmeye devam etmektedir. Dünya halkları ya KUTSAL KOALİSYON'a biat edecekler ya da Sömürülmezler'in ve Lanetliler'in kaderlerini paylaşacak, yeryüzünden silineceklerdir.

RÜYA, gezegenimizde hayatın KUTSAL KOALİSYON'un dışında kalarak da sürdürülebileceğine inanan bir avuç insanın, ONARIMCILAR'ın öyküsüdür. ONARIMCILAR, kendilerine "gururlu oldukları kadar utangaç olan" Turnalar'ı örnek alırlar. Dünya görüşünden ödün vermeyen, dünya görüşünü bizim dünya görüşümüze uyarlamayı reddeden, sınırsız çayırlıklardan başka özgürlük tanımayan, kendi yaşam biçiminden gayrısına boyun eğmeyen, yalakalığa tenezzül etmeyen, laubali olmayan, vakur Turnaları. Seher Yıldız'ını rehber edinip dağlara çıkarlar. Dünya halklarına çelik bir kapan kuran feodal oligarşinin mutlaklaşmış gibi duran gücüne rağmen, Mucizeler Diyarı'nı kurmayı başarırlar. Mucizeler Diyarı vatandaşları "düşünmesi imkânsız olanı" düşünmeyi öğrenirler. Çünkü Mucizeler Diyarı'nın "Asal Yassa"sı, Yeni Fizik'i temel almıştır ve o topraklarda "bir şey ne imkânsızdır ne de kesin."

RÜYA bir ütopyadır. KARA KALPAKLI ADAM'ın "eski" Türkiye'nin yangınının küllerinden yoğurduğu bir ütopya.

"Kara Kalpaklı Adam da öyle dedi," dedi İmre Kadızade, "Bize dokunmayan yılan bin yaşasın'ın bilimsel gerekçesi. Kutsal Koordinatlarımızın bilimsel gerekçesi, Reddi İlhak'ın bilimsel gerekçesi. Olmazsa olmazımız Murat'ımızın bilimsel gerekçesi. Bizim biz olarak yaşayacak olmamızın bilimsel gerekçesi! Evrensel dolandırıcılığa karşı çıkmanın bilimsel gerekçesi. Bozgunculuğun bilimsel gerekçesi, Mucizeler Diyarı'nın bilimsel gerekçesi. Bilimin apayrı bir kolundan yola çıkarak inşa edilen, Mucizeler Diyarı Mağduran'ın! Irk ayrımının karşısına 'Potinbağı Teoremi' ile çıkan, soykırımın karşısına 'Birlikte Evrilme' ile, dikilen, Yeni Dünya Düzeni doğrusallığını çokdeğişkenli mantık ile tahtından indiren Mucizeler Diyarı. Bin yıllık yalnızlığın sonu. Bin yıllık savrulmanın sonu. Bin yıllık ezikliğin sonu. Arabesk olmayan yeni bir dünya. Nafile olmayan yeni bir dünya."